

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

7 * **Et ait Dominus ad Gedeonem,** Trecentis 7
 hifce viris qui lambeunt aquam manibus
 ad os *admotis*, fervabo vos, tradamque Me-
 dianitas in manus vestras: totus vero *reli-*
quus populus revertatur quifque ad locum
 suum. Sumperunt igitur cunctus populus 8
 viaticum suum in manus suas, & cornua sua:
 omnes autem filios Israel dimifit, quemque
 ad hereditatem suam & ad tentorium suum,
 feseque trecentis illis munivit: castra vero
 Median erant inferius in valle. Fuitque 9
 illa nocte illa ut diceret ad eum Dominus,
 Surge, descende in castra, quoniam tradidi
 ea in manus tuas. Quod fit descendere tunc
 10 mes, descende tu & Phara adolefcens tuus
 in castra; Audietque quid loquar, ac tunc
 11 confirmabuntur manus tuæ. Descendit itaque
 in castra ipse & Phara juvenis suus prop-
 12 ducentum quinquaginta *militum*, qui erant in
 castris. (Median autem, & Anale, omneq; 11
 filii Recem jacebant in valle inftra locuita-
 rum plurimi; ipsis enim & camelis eorum
 non erat numerus, *quippe* qui arenam qui
 secus litus maris est, multitudinis æqua-
 bent.) Et accedens Gedeon vidit quendam 13
 narrantem proximo suo somnium, eique
 dicentem, Vidi in fomio meo placenta-
 ram panis hordeæcæ fele circumagentem
 per castra Medianæ quæ tentorium ifque
 devenerunt subvertit illud fupernè, ecclidi-
 que tentorium. Respondens proxims ejus 14
 ait illi, Nihil hoc aliud est, nisi gladius
 Gedeonis filii Joas gigantis Ifraelitici, in
 cuius manu tradidit Deus castra Median.
 Auditi Gedeon narratione fomnii ejusque 15
 expositione, adoravit, & reversus ad ca-
 16 stra Ifraelis dixit, Surgite, quoniam tradi-
 dit Deus in manus vestras castra Median.
 Et distribuit trecentis viris in tria castra, 16
 præcepit ut finguli cornua tenerent mani-
 bus suis, & hydrias vacuas, lampadæque in
 medio hydriarum. Et dixit eis, Me fpectate, 17
 & fic agite. Ecce ego in media castra sum
 ingreffurus, quemadmodum faciam, fic fa-
 cite. Buccinâ clangam ego & univerfus po- 18
 pulus qui mecum sunt; & vos etiam clangite
 buccinas circum univerfa castra, & dicite,
 Gladius Domino est ac Gedeoni.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

7 * **فقال الرب لجدهون** * هؤلاء النملية الذين سبيوا الماء بالاسمهم احلصكم * وادفع
 اليهم في ايديكم * واليوم ليجمع كلهم الي مواضعهم * فاحد النملية رجل راوهم
 والقرون بايديهم * فاما جميع بني اسرائيل فانصرفوا كل واحد الي منزله ولبسوا النملية
 رجل * واما عسكر مدين فصار اسفل في العور * فلما جهم الليل قال له الرب * الخص فليما وادبل
 الي عسكرهم * لان قد دفعهم في يديك * وان كنت تخاف ان تدبل * ادبل ابن اوت وقرار عبدك الي
 العسكر * لتسمع كلامهم وما يقولون * لتفوي حينئذ ويسد يدك * فادبل هو وقرار فباد * ووقى
 على رأس بحسن * وكان اهل مدين * واهل عبالف * وبنو راقيم نزلوا في العور كدنين اجراد *
 ولم يكونوا يحصون ولا يخصي ايديهم * لانهم كانوا بالكدنين كالرمال التي على ساطي البحر
 * فجاء جدهون ليلا وسمع رجلا يعبر روبا على صاحبه * وقال له * رايب فما يريد النائم * كان
 رعبى حين من سعيه ينقلب في عسكر مدين * فانقلب حين صار الي حيم الروساء * ثم اقلب
 انكم الي اسفل * ففسر له صاحبه الرويا وقال له * ليس هذا الرعبى الا حرب جدهون بن يواص
 جبار اسرائيل * الذي دفع الله اليه عسكر مدين * فلما سمع جدهون الرويا وفسرها سجد
 لله * ورجع الي عسكر بني اسرائيل وقال لهم * قوموا الان الرب قد دفع اليكم عسكر مدين
 وطوركم به * ووسم النملية الذين معه ثلثة فرب * وامرهم ان يمسكوا بايديهم واوروا حورا
 فارعة فيها مصباح نار * وقال لهم * انظروا الي واعملوا كما عمل * هوذا انا داخل الي العسكر *
 فكما عمل كذلك فاعملوا * وسانح في الصورا انا وجميع من معي * فاذا سمعتم انشكروا
 اذم بالقرون التي معكم ووروا * اكرب للرب وجدهون *

Tum dixit Dominus Gedeoni, Ter hos 7
 trecentis qui aqua suis hinc bibunt,
 libere bibant, tradamque Medianitas in
 manus vestras: iste vero populus revertatur
 unicus unus ad loca sua. Itaque sum-
 perunt trecenti illi omnia sua, & cornua
 & cornua manibus suis: non vero reli-
 quos filios Israel abiecit unusquisque ad do-
 micilium suum et ad hereditatem suam,
 munimenta trecentis illis dedit: parvo ex-
 ercitus Medianæ erat infra in valle. Cum-
 que nocte obesset eis, dixit illi Domi-
 nus, Surge, surge, descende ad exerci-
 tum eorum: quoniam tradidi eos in ma-
 nus tuas. Quod si times de, ex alto de-
 scende tu et Phara juvenis tuus ad ex-
 ercitus Medianæ, audiet quod loquar tibi,
 & quod dicam: ac tunc confirmabuntur
 manus tuæ. Descendit itaque in castra
 ipse, & Phara juvenis suus, & cum
 eo ducenti quinquaginta viri: qui erant
 in castris. Et vidit quendam narra-
 tantem somnium proximo suo, eique
 dicentem, Vidi in fomio meo placenta-
 ram panis hordeæcæ fele circumagentem
 per castra Medianæ quæ tentorium
 istudque devenerunt subvertit illud
 fupernè, eccliditque tentorium. Respon-
 dens proximo ejus ait illi, Nihil hoc
 aliud est, nisi gladius Gedeonis filii
 Joas gigantis Ifraelitici, in cuius manu
 tradidit Deus castra Medianæ. Auditi
 Gedeon narratione somnii ejusque expo-
 sitione, adoravit, & reversus ad castra
 Ifraelis dixit, Surgite, quoniam tradi-
 dit Deus in manus vestras castra Medianæ.
 Et distribuit trecentis viris in tria castra,
 præcepit ut finguli cornua tenerent
 manibus suis, & hydrias vacuas, lampadæ
 que in medio hydriarum. Et dixit eis,
 Me fpectate, & fic agite. Ecce ego in
 media castra sum ingreffurus, quemad-
 modum faciam, fic facite. Buccinâ
 clangam ego & univerfus populus qui
 mecum sunt; & vos etiam clangite
 buccinas circum univerfa castra, & dicite,
 Gladius Domino est ac Gedeoni.

Et vos etiam cornua que tubis sunt, ac dicite, Belli Domino est ac Gedeoni.

JUDICES.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

19 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 20 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 21 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 22 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 23 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 24 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 25 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ

Ingressus ergo Gedeon & centum viri qui cum eo erant, in primam castrorum partem, in custodiam median, excitantur excitantur custodes. Clangentesque recenti illi duces cornibus, confregunt hydras, & tenentes sinistris suis lampades, dextris autem cornua ut elangerent, clamaverunt, Gladius Domini est & Gedeoni: Et confluxerunt quisque in loco suo circum castra. Cucurrerunt autem univerfa castra, & buccinis canentes fugerunt. Rursus elanxerunt illa trecenta cornua, direxitque Dominus gladium cuiusque in proximum suum per omnia castra, & fugerunt univerfa castra usque ad Bethabte, & Sederath, & usque ad oras Abelmehola quae est secus Jerbath. Acclamantes ergo Israelitae de Nephthali, & de Asir, & de toto Manasse, perfecti sunt Median. Nuntios quoque misit Gedeon per univerfum montem Aphrem, & ait, Descendite obviam Medianitis, & aquas occupate usque ad Beth-bira quae est ad latas Jordanis. Acclamantes igitur omnes Aphremita, occuparunt aquas usque ad Beth-bira Jordanis. Et apprehenderunt duos principes Medianitarum Oreb & Zeb: occiderunt Oreb in Sur, Zeb autem interfecerunt in Bethcabrab, & perfecti sunt Median: capita vero Oreb & Zeb attulerunt ad Gedeonem trans Jordanem.

1 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 2 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 3 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 4 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ

Porro Aphremite dixerunt ei, Cur ita fecisti, nec vocasti nos iturus ad praelium contra Median? graviterque jurgati sunt cum eo. Quibus ille respondit, Quid ego nunc fieri feci vos? annon melior est recematio Aphremi viudimia Israelis? Et verò in manus vestras tradidit Deus duos magnates Median, Oreb & Zeb: qui autem facere potuissem cuiusmodi vos? Tunc recessit ab eo ira ipsorum, cum huiusmodi fermone protulisset. Venit itaque Gedeon ad Jordanem, trajecitque, & recenti viri qui erant cum eo, currentes & languidi.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

19 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 20 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 21 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 22 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 23 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 24 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 25 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ

Ingressus itaque Gedeon, & cum eo centum viri in castra per Lasus median, in fluvio cornu. Et clangentes trecenti illi viri cornibus, fugerunt hydras, & tenentes enim levā sua lucernas, dexterā vero cornua, et alij quidam voce clamantes dixerunt: Praelium Dei est & Gedeonis. Et substitit unusquisque in loco suo ex adverso exercitus. Exprobrati vero milites omnes uno clamore vociferati sunt: Clangentes etiam cornua illa trecenta. Invenitque Dominus gladium unius ex ipsis in alterum, & auferit eos exercitus ad Beth-bira, & Sederath, & ad terminum Abel, & de hols: quae est prope Jerbath. Quia propter surgentes omnes filii Israel de Nephthalitis, Asiritis, & Manassitis, cucurrerunt ad quercus Medianitas. Misit praeterea Gedeon nuntios ad montem Ephraim, & dixit, Descendite ad Medianitas, & occupate eis occupate eis viam ab initio aquae usque ad puteum qui est prope Jorlaem. Exclamaverunt ergo filii Ephraim omnes, & praecurrerunt eis viam ab aqua usque ad puteum qui est prope Jordanem. Cepimusque duos duces ex duobus Median, Oreb, & Zeb: & occiderunt Oreb in Sur, Zeb autem occiderunt in Cabrab, & perfecerunt ad quercus Medianitas: & accipientes capita Oreb & Zeb, attulerunt ea ad Gedeonem trans Jordanem.

1 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 2 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 3 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ
 4 * **وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ** وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ وَجَاءَ جَدعونَ وَصَاحِبَهُ

Exaruit autem ad eum filii Ephrem, Cur tale opus fecisti, nec vocasti nos quando egressus es ad oppugnandos medianitas? & contenderunt cum eo gravi contentione. Dixit ad eos, Equid est quod ego modo? nil ego quod non sit inferius actione vestra. Nunc reliquae urarum Ephroni praefantiores sunt videlicet Regalis? Tradidit enim vobis Dominus duos duces qui erant de duobus Median, Oreb & Zeb: quod ego egi huic abiani vestra comparandum? tunc conqueverunt, sed at est ira illorum, cum talia ad eos fermone habuisset. Cum autem pervenissent Gedeon & recenti viri qui cum eo erant, ad Jordanem gradientes posui tam concitato ut adhiberentur ac aliquibus animi paterentur ut facerent.

Versio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

Et ait ad cives Sochoth, Date singulas panes centas panis populo qui mecum est, languidi enim sunt: & ego ecce persequor Zebahum & Salemnaum reges Median. Dicunt ei magnates Sochoth, Num manus Zebahi & Salemnaei est in manibus tuis, ut demus panem exercitui tuo? At illis Gedeon, Haec de re, quum traderet Deus Zebahum & Salemnaum in manus meas, tritura bo comes vestras super spinas & super tribulos qui funt in deserto: Illuc ascendit Phenuel: & quemadmodum responderant ei cives Sochoth, ita responderunt illi etiam cives Phenuel. Dixit autem & ad cives Phenuel, Cum saluus rediero, destruum Turrim istam. Zebah autem & Salemnaa circumstramati fuerunt in Carcab illam cum exercitibus suis quasi quinquedecim millium virorum: quorumque fecerunt residui fuerant ex omnibus castris Orientalium: qui autem ceciderant, erant centum viginti millia virorum stinguentium gladium. Et ascendens Gedeon per viam habitantium in tentorio, ab Orientali plaga Nochah & Jabgaha, percussit exercitum dum esset exercitus in tranquillitate. Fugerunt autem Zebah & Salemnaa: sed persecutus eos apprehendit hos duos reges Median, & totum exercitum conturbavit. Postea reverti Gedeon filius Joas a praelio ex acclivi Hedes, Apprehendit juvenem quendam ex civibus Sochoth, qui interrogatus descripsit ei magnates & seniores Sochoth, septuaginta septem viros. Deinde veniens ad cives Sochoth ait illis, Ecce Zebah & Salemnaa de quibus insulcatis mihi, & dixistis, Zebah & Salemnaa vindictae sunt in manibus tuis, ut demus panem servis tuis defatigatis? Et raptivum seniores civitatis super spinas & super tribulos qui erant in deserto; ipsos autem cives Sochoth tormentis divexavit. Turrim quoque Phenuel diruit, & interfecit cives virum. Dixit autem ad Zebah & ad Salemnaa, Quales erant viri quos interfecistis in Tabor? Dicunt ei, Similes tibi erant, in aspectu similes filius regum. Dixit, Fratres mei erant, filii matris meae: vivit Dominus Deus, si vivos servaveritis eos, non trucidarem vos.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

Dixit ad cives Sochoth, Date cultret vivo huius populi qui mecum est, singulos panes, quia languore defecimus; dum ego persequor Zebahum & Salemnaum duos reges Median. Respondentes, Num Zebahum & Salemnaum vinculos habes in manibus tuis, ut demus panem exercitui tuo? At illis Gedeon, Propter huiusmodi sermoneum, cum superiorem reddidit meo Deo Zebabo et Salemnao, dederitque eos in manus meas, captabo et poia vestra, super spinas ac fomes defecit. Ascendens inde ad Phenuel, idem dixit ad cives Phenuel: at quemadmodum responderant ei cives Sochoth, ita respondunt illi cives Phenuel. Quare dixit etiam ad cives Phenuel, Si reverti in incolumis, destrulam turrem hanc vestram. Parvo Zebabo & Salemnaa erant in Gabrah, habebantque secum exercitus suos, quinquedecim millia virorum, eos simulque supererat ex militia Orientalium: eorum autem qui interfecit fuerant, numerus fuit centum viginti millium virorum bellantium, arma gelantium in exercitibus suis Orientalium. Ascendit igitur Gedeon via digentiam in tentorio, ab Orientali plaga Nochah & Jabgaha; commissitque bellum eum exercitui suo dum milites fecerit castametarentur. Fugentibus autem Zebabo & Salemnao accersit ad persequendum illos, obviumque duos hos reges addebat: milites vero timore percussit dispersi sunt. Deinde reversus Gedeon ab expugnatione Median ad ascensum Hedes, invenit adolescentem et civibus Sochoth, quum eum interrogasset de nobilitate Sochoth ac senioribus eius, sedum adolescentem ille, nesciensque et nomina virorum, fuitque numerus eorum septuaginta septem virorum. Tum reversus ad cives Sochoth, dixit eis, Ecce Zebah & Salemnaa propter quos exprobatistis mihi, dicentes, Num Zebah et Salemnaa vinculi sunt inter manus tuas, ut demus panem tuis panem, et quod debilitate et animi deliquo laborent? Sic raptivum seniores civitatis super spinas ac fomes qui erant in deserto, et cives Sochoth exercitavit. Turrim quoque Phenuel diruit, viri quoque cives interfecit. Proterea dixit Zebabo & Salemnao, Quales erant homines quos occidistis in Tabor? Respondentes ei, Similes tibi similes et aspectus eorum ut aspectus filiorum regum. Dixit, Fratres mei erant, pater matris mei: per Deum vivum Dominum meum iuro quod si servaveritis eos, hanc interficiet vos.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

20. Dixit ergo ad Jether primogenitum suum, Surge, trucidā eos: at non distinxit puer gladium suum; timebat enim, quod adhuc puer esset. Et ait Zebah & Salomna, Surge tu, & irruē in nos; qualis est enim vir, rale robur ipsius. Surrexitque Gedeon, & trucidavit Zebahum & Salomnaum, cultusque lunulas que erant in collis camelorum eorum. Dixerunt autem filii Israēl ad Gedeonem, Dominate in nos tuum tu, tum filius tuus, tum nepos tuus; quoniam Liberāfki nos de manu Median. Ait illis Gedeon, Non dominor ego in vos, neque filius meus dominabitur in vos; Dominus dominabitur in vos. Et dixit ad eos Gedeon, Unam ego populationem a vobis postulo: date mihi singuli singulas inagures ex prada vestra: in aures enim aureas habebant, quoniam Arabes erant. Dicitur ei, Dabimus tibi: & expandens pallium procecerunt illuc singuli singulas inagures ex prada sua. Fuitque pondus inauicum aurearum quas populaverat, mille sepingentorum aureorum, prixer lunulas, torques, vellesque purpureas que erant super reges Median, & prater torques que erant in collis camelorum ipsorum. Accipit autem Gedeon ab eis, confectisque amiculum, & statuit illum in civitate sua Ophra: & aberrant illie filii Israēl post ipsum, fuitque Gedeoni & domui ipsius in offendiculum. Igitur contriti fuerunt Medianitz ante filios Israēl, nec amplius erexerunt caput suum: qui vicis terra qua draginta annis diebus Gedeonis. Abiens autem Nedubal filius Joas habitavit in domo sua. Habebatque Gedeon septuaginta filios qui ex ejus dorso prodierant, quippe qui plures haberet uxores. Concubina quoque ipsius, quæ erant in Sechim, peperit ei filium, cui nomen imposuit, Abimelec. Et mortuus est Gedeon filius Joas in senectute bona, sepultusque in civitate Joas patris sui, nepere in Ophra quæ pertinebat ad Azti. Cùmque mortuus esset Gedeon, averterunt se filii Israēl, & aberrarunt post Baal, feceruntque sibi Baal-federis in deum. Nec recordati sunt Israēlitæ Domini Dei sui liberantis eos ab omnibus inimicis eorum qui erant circum ipsos.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

20. Tum dixit ad Jether filium suum primogenitum, Surge, interfice eos: non enim exivit puer gladium suum, quod ostendit non aspectum eorum, quod esse adolefcentulum. Ait autem Zebah & Salomna, Surge tu, & irruē in nos; rale est vir, rale robur ipsius. Surrexitque Gedeon, & trucidavit Zebahum & Salomnaum, acceptisque lunulas argenteas que erant in collis camelo in us, inque. Postea dixerunt filii Israēl Gedeoni, Ego nobis prepopulus tu & filius tuus, & nepos tuus, quod nos liberaveris de manibus Medianitarum. Dixit eis Gedeon, Non dominor ego in vos, neque dominabitur filius meus in vos; sed qui dominatur in vos, Dominus est. Tum dixit eis Gedeon, Quis vobis vultum suum in me exerceat? Dei mihi: qui ait: si non tuarum unam ex prada quam diripueris: erant enim super camelos cornua inagures aureæ, quod Arabes essent, Israēlitæ. Dixerunt, Facies habemus que tibi: expulsi que eis pallio, projecit quilibet ex ipsis inagures aureas super illud pallium. Fuit autem pondus inagurum que collecta fuerunt, mille sepingentorum sclovarum auræ, pater lunulas, monilia, & velles pretiosas que erant super reges Median, & priæti monilia que erant in collis camelorum eorum. Quibus accepit Gedeon, & prater amiculum, & statuit illud in Aibra civitate sua: & aberraverunt filii Israēl ad idolum ipsius, factumque est idolum illud Gedeoni & filijs ejus in offendiculum. Itaque profugæ in Medianitz fugerunt à filijs Israēl, nec amplius extulerunt caput suum, neque conuersi sunt contra eos. Quærit que terra quadraginta annis, cunctis nimirum diebus Gedeonis. Abiit Gedeon, & habitavit in domo sua. Habuit autem Gedeon septuaginta filios qui ex ejus dorso prodierunt: & id quod est, quidam autem dicitur: uxores enim amicum filii Gedeon filij Joas post mortem suam fecerunt, ex quibus sepultus est in civitate Joas patris sui in Ophra civitate patris Azti. De fructu Græcæ dicitur: redierunt filii Israēl ad iniquam viam suam, & statuerunt Baal deum sibi confederatum. Non recordati sunt filii Israēl Dei Domini sui qui repulserat ab eis cunctos inimicos suos qui circum illor eorum:

21. ثم قال ليثاار ابيه بكردم اعدائهم فلم يحترط العري سبعة لانه فرغ من منظرهما من اجل انه كان صبيا فقال راناح وصلبمع ثم اتت فاملنا لاسك رجل جبار فاكجار يعقل جبارا

22. منبلة فقام جدهون فعقل راناح وصلبمع واحد اهله العضة التي كانت في اعناق جمالها وقال بنو اسرائيل بجدهون كن علينا واليا انت ولسك ولبن ابيك لاسك حلصنا من

23. ايدي اعدائنا قال لهم جدهون لا اسلظ انا عليكم ولا يسلظ ابي عليكم ولكن السلظ عليكم الرب ثم قال لهم جدهون انا اطلب اليكم ان تصنعوا في حلة واحد يعطيني كل واحد منكم فرطاً واحد مما اسهبتم لانه كانت في اجمالهم افرطه من ذهب من اجل انهم كانوا عرب اسهلبنس فقالوا نحن نعمل ونعطيك فسلظ لهم رواد

24. والي كل امري منهم فرطاً من ذهب في الرداء وكان بين الافرطه التي جمع الة وسبعيلة فقال ذهب عير الاهله والعيه والنياب النديه التي كانت في ملوك مدين وعير العليد التي كانت في اعناق جمالهم فاحد جدهون ذلك فصاع منه عمالاً وصبه في عمل فويده

25. وصل بنو اسرائيل بصعبه وصار الصمم جدهون وليبيه عين والهمر المدينون وفروا من بني اسرائيل ولم يعرفوا ايها ولم يعودوا اليهم وسكب الارض اربعين سنة كل ايام جدهون واطلف جدهون وسكن مديله وكان جدهون سبعون ابناً خرجوا من صلبه

26. وذلك لانه سرج ساء كسبن وروي جدهون بن يواس من بعد كبر كسبن وروي في قرية يواس ابني في عمل فويده ابي عرل فلما توفي جدهون رجع بنو اسرائيل في سلبهم في ويعوا بعد الصمم وجعلوا بعد الهه معاهدا لهم ولم يدكروا بنو اسرائيل الله بهم الذي بعد جميع اعدائهم عنهم الذين حولهم

35 * Nec reulerunt gratiam domui Nedubaal, 35
nempe Gedeonis, patrem tot beneficiis qua
contulerat in Ifraelim.
بِحَبْرٍ خَمْرٍ فِيهِمْ اِسْرَائِيلَ.

* قَفَاوِي * قِي *

1 * **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
2 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
3 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
4 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
5 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
6 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
7 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
8 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
9 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
10 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
11 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
12 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
13 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
14 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
15 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو

A Bit autem Abimelec filius Nedubaal in
Sechim ad fratres matris suae, dixitque ad
eos & ad universam familiam patris matris
suae, Dicite praesentibus cunctis dominis Se-
chim, Quid praestabilius est vobis, an do-
minetur vobis septuaginta viri filii Nedu-
baal, an ut dominetur vobis vir unus?
memorato os vestrum me esse carneque
vestram. Dixerunt itaque de eo fratres ma-
tris ejus, praesentibus cunctis dominis Se-
chim, omnia verba ista: & benevolus fuit
animus eorum erga Abimelec, & dixerunt,
Frater noster est. Dederuntque ei septua-
ginta argenteos ex ade Baal-federis, quibus
condidit Abimelec homines inanes & vitius
deditos, qui secuti sunt eum. Et ingressus
domum patris sui in Ophra, trucidavit fra-
tres suos filios Nedubaal, septuaginta viros
super lapide uno: remansit autem Jotham
filius Nedubalis minimus, quoniam abcon-
derat sese. Tum congregati omnes domini
Sechim & universa turba domus Mello, ab-
ierunt & creaverunt Abimelec super se regem,
secus quercum Mafphiz quae est in Sechim.
Quod cum Jotham indicatum esset, ascen-
dit, stetitque in cacumine montis Garzim,
& sublatâ voce sua, dixit, Audite me domini
Sechim, ut audiat vos Deus. Iverunt ali-
quando arbores ut regem super se inunge-
rent, dixeruntque ad olcam, Regna super nos.
Respondit illis olea, Haudquam deferam
pinguedinem meam, (per me enim honorant
dii & homines) iboque me agiturum
propter arbores. Dicunt arbores ficum, Veni
tu, regna super nos. Ait illis ficus, Non de-
feram dulcedinem meam fructuumque meum
injuandum, ut abeam me exagratum arbor-
um causâ. Dicunt arbores vitis, Age tu, re-
gna super nos. Respondit eis vitis, Nequa-
quam deferam frugem meam quae deorum &
hominum cor latificat, iboque me exagrat-
atum propter arbores. Dicunt arbores uni-
versae rhamno, Regna tu super nos.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

35 * ولم يصنعوا معروفا بأهل بيت جدعون ولم يعرفوا واجبات حقه وما أنعم الله ببي إسرائيل
من النعم * والعصل الناسخ *

35 Neque gratiam excreverunt erga famili-
am Gedeonis, neque cognoverunt obliga-
tiones ipsi debitae, nec beneficia quae praes-
taverat Israelitis.

1 * **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
2 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
3 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
4 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
5 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
6 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
7 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
8 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
9 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
10 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
11 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
12 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
13 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو
14 **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو **اِسْمَعُو** اِسْمَعُو

Abens autem Abimelec filius Gedeo-
nis ad avunculos suos dominos Se-
chim, dixit; & inquit constituti vobis, &
nunciatum est vobis, ut dominen-
tur in vos septuaginta viri filii Ge-
deonis, an vero dominus tuus vir unus?
memineritis me esse carnem vestram &
sanguinem vestrum. Cum d'esset: au-
culta suis dominis Sechim tunc inhi-
sisti sermone, propter fructum in car-
nibus ipsorum & dixerunt; Frater no-
ster est. Et dederunt ei septuaginta
argenteos ex pecunia federis deorum
vostros & arboribus, qui secuti sunt e-
um. Tum ingressus civitatem patris sui
Aphra, occidit fratres suos filios Ge-
deonis, septuaginta viros, super eisdem
lapide, super ille: relicto fructum suum
natis minimo qui vocabatur Jotham:
is enim evasit, eo quod se abscondisset. Et
convenientes domini Sechim totaque turba
domus Mello, abierunt, & constituerunt
Abimelec sibi regem, quia ab eorum quere-
lis quae est in Mafphiz, prope Sechim.
Quod cum nuntiasset Jotham, ascen-
dit stetit supra montem Garzim, &
sublatâ voce sua, dixit; Audite vocem
meam O domini Sechim, ut audiat vos
Deus. Absentes arbores ad erandum
sibi regem, dixerunt arbori olivae; Ego
regina super vos. At illa oliva; Non
velinquam pinguedinem meam quod est in
pinguedine & hominum, ut ab eorum ne-
gotio distinem. Dixerunt arbores ad fi-
cum, Ego regina super vos. Respondit
ficus arbor; Non dimittam dulcedinem
meam & fructum meum suavem, ut ar-
borum turbationibus occiper. Dixerunt
arbores ad vitem, Ego nobis regina. Re-
spondit vitis; Non deferam fructum me-
um qui deorum & regum animos exhibi-
tat, ut vacem negotiis & turbationibus
arborum. Dixerunt arbores ad rham-
num, Ego rex vester.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

15 * **وَقَدْ تَوَلَّوْا الْاِثْمَ فِي قَوْمِزَا فَعَسِمَ اِيْدَقُ حَبْ وَنَحْبُ حَكْمَقُ .** *Ait thama arboribus. Si revera ungitis me ut regnum super vos venite, recipite vos in umbra meum: alioquin exeat ignis et thamo, devoretque cedros que sunt in Libano.*

16 **وَقَدْ تَوَلَّوْا اِيْدَقُ حَبْ وَنَحْبُ حَكْمَقُ .** *Itaque si juridice & candidè egistis confiliiendo Abimelec regem, & si beneficii usi estis in Nedubaal & in domi ipsi, aut secundum laborem manuum ej' rependistis ei;*

17 **وَقَدْ تَوَلَّوْا اِيْدَقُ حَبْ وَنَحْبُ حَكْمَقُ .** *(Nam pugnavit pater me' pro vobis; animam suam procul abiciens, liberavit vos de manu Median, vos autem insurrexistis contra domum patris mei hodie, & crucidastis filios ej' septuaginta viros super lapide uno; & Abimelec filium ancillæ ipsius regem constituistis super dominos Sechim, eo quod frater vester est.)*

18 **وَقَدْ تَوَلَّوْا اِيْدَقُ حَبْ وَنَحْبُ حَكْمَقُ .** *Si inquam julle & candidè egistis hodie cum Nedubaal & cum domo ipsius, fratrium Abimeleco, & frustari ipse quoq; vobis: Sin minus, exeat ignis ex Abimelec, devoretque dominos Sechim & dominos Mello; exeat rursum ignis et dominos Sechim & domois Mello, devoretque Abimelec. Et fugiens Jotham evasit, abiitque ad Dobir, & mansit illic; ubi morabatur ante Abimelec. Quomque dominatur esset Abimelec in Israelitis tribus annis, Misit Deus spiritum malum in Abimelecum & in dominos Sechim, ita ut defecerint domini Sechim ab Abimelec; (Ut scilicet veniret injuria illata septuaginta filiis Nedubaal, & sanguis illorum, refunderetque eam Deus in Abimelecum fratrem eorum qui crucidaverat eos, & in dominos Sechim qui man' ej' roboraverant ut occideret fratres suos.) Collocatis enim ei insidias super verticè montis, diripiebant quicquid apud eos per viam transibat: indicatù fuit autè hoc Abimeleco. Interim venit Gaal Ophari filii, transiitque per Sechim: cui confisi domini Sechim, Egressi sunt in agrum vindemiarum vineas suas, & nullum ex presterit; & facto convivio ingressi sùt ad deorum suorum; ederunt ac bibierunt, & contumeliis affecerunt Abimelec. Dixit autè Gaal Ophari filii, Quis est Abimelec, & quis est Sechim, ut serviamus ei? Nonne filius Nedubaal, & Zebul qui transfusus fuerat mandatus ej', servierunt genti Hemor patris Sechim: cur nos serviremus ei?*

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

15 * **قَالَتِ الْعَرُوسُ لِلسَّجْرِ * ان كندم باكي فملكوني عليكم تعالوا اسديروا في ظلي * والا يخرج ناراً من العوسجة ويحرق ارض لبنان * والان ان كندم باكي والعسط ملككم ابملك عليكم * وان كندم صنعهم معروفا يحدعون واهل بيته * ويا ريموه بما علبت يداه ***

16 **وَقَدْ تَوَلَّوْا اِيْدَقُ حَبْ وَنَحْبُ حَكْمَقُ .** *Respondit thammæ arboribus, Si me servid regem constituitis super vos, venis, obtegna vos umbra mea: sin minus, exeat ignis et vobis, comburaty cedros Libani. Nunc ergo, si juridice insequere regem constituistis Abimelec super vos, & si beneficiis beneficiis ega Gedeonem & familiaribus ejus, & rependistis ei secundum id quod fecerunt manus ejus, cuque remunerasti eum pro facta sua erga vos: (Ipsè enim pugnavit pro vobis, & fessaque bello ac manibus Medianis, vos autem insurrexistis filios domus patris mei, super lapide filios ejus super eundem lapidem, septuaginta viros, & Abimelec filium ancillæ regem constituistis super Sechim, eo dominos ejus, eo quod frater vester est.)*

17 **وَقَدْ تَوَلَّوْا اِيْدَقُ حَبْ وَنَحْبُ حَكْمَقُ .** *Inquam, id fecistis, eumque regem super vos festo constituistis, latemus de Abimelec, & ipse lætatur de vobis: Sin minus, egredietur ignis ex Abimelec, & comburatur dominos Sechim & dominos Mello: vel erit egradiatur ignis et dominos Sechim & ex domois Mello, comburaty Abimelecum. Tum fugavit Jotham, & mansit illic, ubi morabatur ante Abimelec. Quomque dominatur esset Abimelec in Israelitis tribus annis, Immisit autem Deus spiritum malum in Abimelec & in dominos Sechim, ita ut defecerint domini Sechim ab Abimelec. (Arg. id quidem permittit Deus, ut impetraretur que perpetrata fuerat causa septuaginta filiorum Gedeonis, ex sanguinem eorum necigaretur tum ab Abimelec qui crucidaverat eos, ita ad heres Sechim qui operem illorum suscipere vellent, et ad id perpetrandum.)*

18 **وَقَدْ تَوَلَّوْا اِيْدَقُ حَبْ وَنَحْبُ حَكْمَقُ .** *Pervenientes enim insidias in cacumine montis, diripiebant omnes viatores, et excubiis decubant: quod renuntiavit fuit Abimeleco. Dixitque veniens Gaal Abier filius unæ cum fratribus suis pervenire, ut ad Sechim, fratreque fuit eo Sechemitis. Tum ad solitudinem reversi viatores eorum succiderunt, vinnamque expresserunt: paratamq; mensam ingressi sunt ad idolorum suorum; eumque comederunt ac bibissent, maledicta protulerunt in Abimelecum. Dixitque Gaal Abier filius, Quis est Abimelec, & quis Sechim, ut serviamus ei? Nonne filius Nedubaal, & Zebul qui transfusus fuerat mandatus ej', servierunt genti Hemor patris Sechim: cur nos serviremus ei?*

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

29 * **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *O utinam daretur populus iste in manus me-*
as cerere tollerem Abimelecum. Tum dixit
ad Abimelec, Auge copias tuas, & egredere.
30 **سُكْرًا** *Audiens autem Zebul urbis prefectus verba*
Gaal filii Ophar, astutavit ira: Misitque
31 **فِرْعَوْنَ** *fraudulenter nuntias ad Abimelec, ait, Ecce*
Gaal filius Ophar, ipse cum fratribus suis
32 **وَأَسْتَوِي بِهِ كَعَصْمَر** *venerunt in Sechim, & ecce civitatem ob-*
sident contra te. Surge igitur noctu, tu &
33 **بِحَضْبٍ** *populus qui tecum est, & infidias tendite in*
agro: Cúmque manet fol illuxerit, furge &
34 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *procede contra civitatem: ecce enim ipse*
& populus qui cum eo est, egredientur ad
35 **نُفْقًا** *te: fac illis prout poterunt manus tuae. Sur-*
rexit itaque Abimelec, & universus popu-
36 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *lus qui cum eo erat, noctu, & infidias ten-*
derunt contra Sechim in quatuor acies di-
37 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *visi. Cúmque egressus esset Gaal Ophari*
filius, & stetit in ingressu portæ civitatis,
38 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *surrexit Abimelec & populus qui cum eo*
erat, ex infidiis. Et videns Gaal populum,
39 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *& acies una venit itinere quereci Meonin.*
Ait illi Zebul, Ubiam est os tuum illud quod
40 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *dicebat, Quis est Abimelec, ut servianus ei?*
amon hic populus est quem contempsisti?
41 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *egredere nunc, & pugna adversus eum. Egref-*
sus igitur Gaal ante dominos Sechim, pugnavit
42 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *contra Abimelec, Et percussit eum Abi-*
melec, fugitque ad conspectu illi? & ceciderunt
43 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *multi interfecit usque ad ingressum portæ. Et*
remanit Abimelec in Aduma: & eiecit Ze-
44 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *bol Gaalem & fratres ejus, ne habitarent in*
Sechim. Contigit autem postero die ut egre-
deretur populus ad campum: Quod cum reman-
eret in tres acies diviso, tetendit infidias in
campis: & cum respiceret, ecce populus egre-
diebatur & civitate; confluentes contra eos,
peremit illos. Nam Abimelec & tumæ quæ
cum eo erant, procedentes iterum in ingres-
su portæ civitatis: duæ verò turmæ immerunt
in omnes eos qui erant in campo, & trucidantur
eos.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

29 * **لَوَان يَدْعُ اللَّهُ هَذَا السَّعْبَ فِي يَدِي** *Si committere Deo populus iste in man-*
us meas amoverem sane Abimelecum, deque
gratu suo depellerem, dicerem; ad Abi-
30 **سَجِدًا بِأَخْلِكَ** *melec, arma amicos tuos, & multiplica*
copias tuas, & prodi. Audiens autem
31 **وَأَسَدُ عَصْبَةِ حَدَا** *Gaal filii Ophar, vehementer descivit*
ira: Misitque nuntias ad Abi-
32 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *melec, dixit ei, Venit ad nos Gaal Aheri*
filius, ipse & fratres ejus, nostrarumque
33 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *civitatem obsiderunt. Surge ergo tu &*
populus qui tecum est, noctu, & infidias
34 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *struas in deserto: Et manet oris sole sur-*
sum ambulata circa civitatem, & cæcisus
35 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *enim est ipse cum sociis suis ad te: sic*
facto eis quod poteris ac valueris, igitur
36 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *surgens Abimelec congregavit populum*
qui cum eo erat, noctu, & tetendit in-
37 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *fidias circum Sechem quatuor in locis.*
Egressus autem Gaal & socii ejus, stete-
38 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *runt in aditu civitatis: & cæcisus ad*
eos Abimelec cum sociis suis & locis infi-
39 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *diarum. Videns ergo Gaal populum, dixit*
ad Zebul prefatum, Videt turbam mul-
40 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *tam descendentes & cæcisus montium.*
Ait illi Zebul prefatus, Videt turbam
41 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *multam montium & operantem videri. Di-*
xit iterum Gaal ad Zebul, Videt multum
42 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *populum egredientem ex imo terræ,*
& video agmen unum bipantum proce-
43 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *dere ab arbore quercus. Respondit ei*
Zebul, ubi est os tuum quod dicebat,
44 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *Quis est Abimelec, ut subjiciamur ei?*
Ille est populus quem interficisti, & egres-
sus modo ad eos, & oppugnavit illos. Egres-
sus igitur Gaal ante dominos Sechem pugnavit
45 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *contra Abimelec. Sed profugavit cum*
Abimelec ita ut fugerit ab ipso, & cæcisus
46 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *multis locis. Misitque ad portam*
aditus civitatis. Et scitis Abimelec in
47 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *Aduma: expulitque Zebol Gaalem &*
fratres ejus de Sechem. Post illam quo-
48 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *que diem egressus est populus ad deser-*
tum: & veniancum fuit illi Abimelec;
49 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *qui populum adducens disiecit eos in*
agrinum, struxitque infidias in deserto,
50 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *vidit populum egredientem & civitate: &*
cum vidisset eos, invocavit illos, & truci-
51 **وَمَنْ رَبُّكُمْ حَيْضًا** *davit. Tum dicit Abimelec ita agmina*
quæ cum eo erant,

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

45 * **وَصَعِدَ كَيْفَ صَبْرًا** . فَكَيْفَ نَهَضَ . وَهَضَعَهُ كَهَبْرًا . وَكَلَّفَهُ خَطْرًا .
 46 **رَضَهُ . مَهَلًا . وَحَمَلَهُ كَهَبْرًا** . وَزَوَّجَهُ نَهْضًا . * وَهَضَعَهُ فَدَاهَهُ . وَنَحَّسَهُ بِنَجْمٍ .
 47 **هَمِير . وَزَلَّاهُ حَبِيصَهُ حَمْدًا** . يَلَا . صَعْدًا . * وَنَهَبَهُ إِلَى صَعْدِكَ . وَبَانَعَهُ دَهْدَهُ .
 48 **مَنْبَرَهُ وَنَجْمَهُ هَمِير . * وَهَضَعَهُ أَصْعَدَكَ** . حَمِيًّا . وَرَحِمْتَهُ . وَكَلَّفَهُ خَطْرًا . وَنَحَّسَهُ .
نَهَبْتَ أَصْعَدَكَ نَجْمًا حَابِرَهُ . وَهَضَعَهُ هَمِيرًا . وَنَهَبْتَهُ هَمِيرًا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا فَدَاهَهُ .
وَزَجَّجْتَ حَمِيْدًا رَحِمْتَهُ . فَكَيْفَ بَسْرَتَهُ . وَخَطْبًا . * حَبْرَهُ أَفْ . أَتَيْتَهُ صَحْبًا . وَحَمَلًا .
 49 *** وَهَضَعَهُ رَحْمَةً** . وَهَضَعْتَهُ وَزَجَّجْتَ صَدًا . أَصْعَدَكَ . هَمِيرًا . وَنَهَبْتَهُ كَهَبْرًا .
صَبْرًا . وَهَضَعْتَهُ فَدَاهَهُ . إِنْغَرًا . وَنَهَبْتَ صَعْدًا . هَمِيرًا . صَبْرًا . : أَسْبَ . الْكَلْفَ صَدًا . وَخَطْبًا .
 50 **حَيْفًا . * وَزَلَّاهُ أَصْعَدَكَ حَمِيًّا** . وَهَضَعْتَهُ حَمِيًّا . * وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَهَضَعْتَهُ هَمِيرًا .
 51 **رَهْبًا** . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَهَبْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَهَبْتَهُ هَمِيرًا . وَنَحَّسْتَهُ هَمِيرًا .
 52 **صَادِقَتَهُ** . * وَهَضَعْتَهُ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا . * وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا .
 53 **فَاهَهُ** . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا .
 54 **وَزَجَّجْتَ لَلَا** . وَنَحَّسْتَهُ . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . * وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا .
وَزَجَّجْتَ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا .
 55 **مَنْبَرًا** . وَنَحَّسْتَهُ . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . * وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا .
 56 **أَيْفًا لَلَا** . * وَنَحَّسْتَهُ كَلْفًا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا .
 57 **أَيْفَتَهُ** . * وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا .
حَمِيًّا . فَكَيْفَ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا .

Tum oppugnavit Abimelec civitatem toto illo die, iubebatque civitatem, totumque populum qui erat in ea, cruciadique, civitatem evertit, & feminavit eam finapi. Audientes autem omnes domini Magdal-fechim, convenerunt ad inmundum in Beth-el coeclis. Et indicat est Abimeleo congregatos esse omnes dominos Magdal-fechim. Ascendit ergo Abimelec montem Selmon, & universus populus quem secum habebat; & accepit; Abimelec securim manu sua, & succidit ramum ligni, quem sibi latum imposuit humero suo, dixitque ad populum quem secum habebat, Quod me fecistis vidistis, vos etiam festinus facite ad exemplum meum. Amputaverunt igitur quisque ramum suum, & secuti sunt Abimelec, qui applicatam sibi civitatem igne combussit: sic omnes homines qui erant in Magdal-fechim, igne perierunt, circiter mille tam viri quam mulieres. Abiit exinde Abimelec ad Tabas, & castrametatus adversus Tabas, cepit illam. Turris autem fortissimi erat in medio civitatis illius, eoque confugerunt omnes viri ac mulieres omnesque domini civitatis; clausique post se januis, turris tecta confecerunt. Accedens autem Abimelec ad turrim usque, oppugnabat eam; & cum appropinquasset usque ad osium turris ut illud igni succenderet, Deiecit mulier quaedam flagnum superioris mole in caput Abimelec, confregitque caput ejus. Qui mox accessit puero suo amigero, dixit ad eum, Dilfringe gladium tuum, eoque me crucida, ne dicant de me, Mulier occidit eum: transverberavit ergo eum juvenis, & mortuus est. Videntes autem filii Israel mortuum esse Abimelec, abiierunt quique in locum suum. Pendit itaque Deus Abimeleo feculus quod commiserat in parentem suum, interfecitque septuaginta fratres suos. Totum quoque malum quod fecerant Sennimira, reduit Deus in caput eorum, & evenit eis tota maledictio Jorhami filii Nedubaal.

* قَفْلًا * ت *

* **مَمْرٌ جَمُّ صَدًا** . وَصَعِدَكَ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا .
 * **نَحَّسْتَهُ** . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا .

CAP. X.
 Post Abimelec surrexit ad servandum Israhalem Tolai filius Phua filii avi ipsius, vir de Ischath, qui habitabat in Samir monte Ephraim.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

45 * **وَصَعِدَ كَيْفَ صَبْرًا** . فَكَيْفَ نَهَضَ . وَهَضَعَهُ كَهَبْرًا . وَكَلَّفَهُ خَطْرًا .
 46 **رَضَهُ . مَهَلًا . وَحَمَلَهُ كَهَبْرًا** . وَزَوَّجَهُ نَهْضًا . * وَهَضَعَهُ فَدَاهَهُ . وَنَحَّسَهُ بِنَجْمٍ .
 47 **هَمِير . وَزَلَّاهُ حَبِيصَهُ حَمْدًا** . يَلَا . صَعْدًا . * وَنَهَبَهُ إِلَى صَعْدِكَ . وَبَانَعَهُ دَهْدَهُ .
 48 **مَنْبَرَهُ وَنَجْمَهُ هَمِير . * وَهَضَعَهُ أَصْعَدَكَ** . حَمِيًّا . وَرَحِمْتَهُ . وَكَلَّفَهُ خَطْرًا . وَنَحَّسَهُ .
نَهَبْتَ أَصْعَدَكَ نَجْمًا حَابِرَهُ . وَهَضَعَهُ هَمِيرًا . وَنَهَبْتَهُ هَمِيرًا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا فَدَاهَهُ .
وَزَجَّجْتَ حَمِيْدًا رَحِمْتَهُ . فَكَيْفَ بَسْرَتَهُ . وَخَطْبًا . * حَبْرَهُ أَفْ . أَتَيْتَهُ صَحْبًا . وَحَمَلًا .
 49 *** وَهَضَعَهُ رَحْمَةً** . وَهَضَعْتَهُ وَزَجَّجْتَ صَدًا . أَصْعَدَكَ . هَمِيرًا . وَنَهَبْتَهُ كَهَبْرًا .
صَبْرًا . وَهَضَعْتَهُ فَدَاهَهُ . إِنْغَرًا . وَنَهَبْتَ صَعْدًا . هَمِيرًا . صَبْرًا . : أَسْبَ . الْكَلْفَ صَدًا . وَخَطْبًا .
 50 **حَيْفًا . * وَزَلَّاهُ أَصْعَدَكَ حَمِيًّا** . وَهَضَعْتَهُ حَمِيًّا . * وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَهَضَعْتَهُ هَمِيرًا .
 51 **رَهْبًا** . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَهَبْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَهَبْتَهُ هَمِيرًا . وَنَحَّسْتَهُ هَمِيرًا .
 52 **صَادِقَتَهُ** . * وَهَضَعْتَهُ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا . * وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا .
 53 **فَاهَهُ** . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ لَلَا .
 54 **وَزَجَّجْتَ لَلَا** . وَنَحَّسْتَهُ . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . * وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا .
وَزَجَّجْتَ لَلَا . وَنَحَّسْتَهُ . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا .
 55 **مَنْبَرًا** . وَنَحَّسْتَهُ . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . * وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا .
 56 **أَيْفًا لَلَا** . * وَنَحَّسْتَهُ كَلْفًا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا .
 57 **أَيْفَتَهُ** . * وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا .
حَمِيًّا . فَكَيْفَ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا . وَنَحَّسْتَهُ حَمِيًّا .

Et tota die procedentes quousque descendit ad portam cruciatis, cuius atem expugnatio & obitus; & caeli omnis quo quot erat in illa, eum portam ejus, & consuevit illum Beth-el salvi. Quo audito incolae aca Sechem simul convenerunt in Beth-el, ut ibi conjurarent contra eum. Sed ubi venimus est Abimeleo incola acis Schem congregatio esse. Ascendit Abimelec ad montem Selmon, ipse & totus populus qui cum eo erat: & arripens Abimelec bipennem manu sua, ligna caecidit ex arbibus, portavitque ligna superius in caput ejus, & dicit populo qui secum erat, Quisquid me facere vidistis, facite vos etiam eodem modo. Quare qui cum eo erant caecidit unusquisque ligna, portavit ea, & secuti sunt Abimelec: & multi lignis congesta, ignem accendit in lignis, atque combussit: sic igne necati sunt viri omnes incolae aca Sechem; & facti numerus eorum qui combussit sunt viris & mulieribus, mille anima. Deinde profectus Abimelec ad Tabas, caesus post contra eam, & obfatus illam. Erat autem in urbe illa propugnaculum munitum, & fugientes incolae urbis tana riuo quam mulieres ingressi sunt propugnaculum. Sed accedens Abimelec ad propugnaculum, ut oppugnaret gentem ejus, et appropinquante ad portam propugnaculi, ut combussit eam: & factus est in urbe mulier: quaedam superius fragmen lapidis molavit, quod super caput Abimelec cervicis regit caput ejus. Quare puero qui dicebat quae arma, cecidit: adlocutus dicit ei, Si inigo gladium tuum a filio tuo, que me neces, ne dicant, Mulier interfecit eum: confudit ergo eum puer ille qui gladius arma ipsius, & mortuus est. Cum autem vidisset filii Israel mortuum esse Abimelecum, abiit unusquisque in domum sua. Sic reperdit Deus Abimeleo feculus quod commiserat in domum patris sui, & caedem septuaginta fratrum suorum: Et pro toto infirmo quoque suscipiens fuerat a civibus Sechem, reddidit fraudem eorum in jugulum ipsorum, recidit militiam eorum in capita ipsorum, et descendit: ut in eos maledictiones omnes quibus maledixerat aci Josubab filius Gedeonis.

CAP. X.
 Surrexit autem post Abimelec ad salvandum filios Israelis Tolai filius Phualis nepos illius, vir de familia Ischath, qui degabat in Samir monte Ephraim.

ספר שופטים :

et mortu & annis tribus & viginti Judicavitque Israel... וישפט את ישראל עשרים ושלוש שנה ומת... ויבקר בשמרי ויקם אחויו יאיר הגלגלי... וישפט את ישראל עשרים ושלוש שנה ויורה לו...

Versio VULG. LAT.

Et judicavit Israelem viginti & trib' annis, mortuusq; est, ac sepul' in Samir. Huic successit Jair Galaadites, qui judicavit Israelem p' viginti & duos annos, habens triginta filios sedentes super triginta pullos asinaru, & principes triginta civitatu, quoz ex nomine ejus sunt appellatae Urbes Jair, id est, oppida Jair, urq; in praesentem diem, in terra Galaad.

Versio GRECA LXX. Interp.

et judicavit israel viginti tres annos... et mortuus est et sepultus est in Samir... et successit ei Jair filius israel... et successit illi Jair galadites... et successit illi Jair galadites...

Targum JONATHAN.

וירא ישראל עשרין ותלת שנין ומת ואחיקבר בשמרי וקם בתריו יאיר גלגלי... ויבקר בשמרי ויקם אחויו יאיר הגלגלי... וישפט את ישראל עשרים ושלוש שנה ויורה לו...

PARAPH. CHALD. Versio Latina.

Et judicavit israel: i viginti et tribus annis, et mortuus est et sepultus est in Samir... et successit illi Jair galadites... et successit illi Jair galadites...

ספר שופטים : י"א

Verſio VULG. LAT.

Verſio GRÆCA LXX. Interp. Cum Tranſlatione LATINA.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Dixeruntque principes Galaad singuli ad proximos suos. Quia prim' ex nobis contra filios Ammon ceperit dimicare, erit dux populi Galaad.

Et dixerunt populi principes Galaad, vir ad proximum suum: Quia est vir qui incipit pugnam adversus filios Ammon, et erit dux populi Galaad.

CAP. XI. א

CAP. XI.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Fuit illotempore Jephthe Galaadites vir fortissim' atque pugnator, filii' mulieris meretricis, qui oas' est de Galaad.

Et Jephthe Galaadites (a) Jephthe genit' mulieris meretricis, qui genuit' ipsi Galaad et filios. Et creverunt filii' uxoris, et ejecterunt Jephthe: Non hereditavit in domo patris nostri, quoniam fuit mulieris fornicaria tu.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Habit' aut' Galaad uxore, de qua suscepit filios: qui postquam creverant, ejecerit Jephthe, dicentes: Hæres in domo patris nostri esse non poteris, quia de altera matre nat' es.

Et factus est Jephthe pugnator filii' Ammon et Israel, et ierunt seniores Galaad affluere Jephthe de terra Tob. Et dixerunt Jephthe, Veni, et eris princeps noster, et pugna contra filios Ammon.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Quib' acriter instantibus, perexerit majores natu de Galaad, ut tollerent in auxilium sui Jephthe de terra Tob.

Et dixerunt Jephthe, Veni, et eris princeps noster, et pugna contra filios Ammon. Quib' ille respondit: Nonne vos elisis, qui odistis me, et ejecistis me de domo patris mei, et nunc venistis ad me necessitate compulsi?

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Dixeruntque principes Galaad ad Jephthe: Ob hanc igitur causam nunc ad te venimus, ut proficiamus nobiscum, et pugnes contra filios Ammon, filii' dux omnium qui habitant in Galaad.

Et dicit Jephthe: Propter hoc nunc venistis ad te: ubi non habuisti, et pugnasti adversus filios Ammon: et eris nobis in principem omnibus habitantibus in Galaad.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Jephthe quoque dixit eis: Si verè venistis ad me, ut pugnè pro vobis contra filios Ammon, tradiderit' eos Dñs in manus meas, ego ero vester princeps?

Et respondit eis, Dñs, qui hæc audit, ipse mediator accessus est, quod nostra promissa faciem'. Abiit aut' Jephthe cum principib' Galaad, fecitq' eis omnis popul' princeps sui.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Locutus est Jephthe omnes sermones suos coram Dño in Mafpha. Et misit nuntios ad regem filiorum Ammon, qui ex persona sua diceret: Quid mihi et tibi est, quia venisti contra me, ut existerem terra mea?

Et respondit ei, Rex filiorum Ammon, dicens: Quid mihi, et tibi est, quia venisti ad me ad pugnandum contra me? Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Respondit ei, Rex filiorum Ammon, dicens: Quid mihi, et tibi est, quia venisti ad me ad pugnandum contra me? Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

Et dicit rex filiorum Ammon ad nuntios Jephthe, Quoniam cepit Israel regnum meum, dimisit efferendum contra me, et accepit ab Avonam usq' Jordanem: et nunc redde ea in pace.

וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...
וַיִּחַדְרוּ הָעָם שְׂרֵי נְלַעַד אִישׁ אֶל־אִשׁוֹ מִן־הָאֵשׁ...

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

15 * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ *
 16 * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ *
 17 * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ *
 18 * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ *
 19 * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ *
 20 * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ *
 21 * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ *
 22 * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ *
 23 * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ *
 24 * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ *
 25 * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ *
 26 * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ *
 27 * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ *
 28 * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ * وَذَكَرَ فِي حَقِّهِمْ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَلِكٌ *

Et dixit illi; Sic ait Nephthah, Non usur- 15
 pavit Israel terram Moab, nec terram fili-
 orum Ammon. Nam cum afferendex ex 16
 *gypto, ambulaverunt filii Israel per de-
 sertum usque ad mare Suph: cumque perve-
 nissent ad Recem, Misit Israel ad re- 17
 gem Edom, dicens ei; Transivimus quæso
 per terram tuam: at non acquievit rex
 Edom. Misit quoque ad regem Moab; at
 nec assensum præbuit ei: sic remansit Is- 18
 rael in Recem. Postea pergentes per de-
 sertum, circumniverunt terram Edom & ter-
 ram Moab, & castrametati sunt cis Arnon,
 nec ingressi sunt limitem Moab (nam Ar-
 non limes est Moabi) Et misit Israel nun- 19
 tios ad Sihon regem Amorrhæorum & re-
 gem Hæmon, dixitque ad cum Israel, Tran-
 sivimus quæso per terram tuam usque ad
 terram tuam. At non fidens Sihon Is- 20
 raeli ut transiret per limitem suum, con-
 vocavit Sihon totum populum suum, &
 castrametati sunt in Jahas: intōque præ- 21
 lo cum Israele, Tradidit Dominus Deus
 noster Sihonem & universum populum e-
 jus in manum Israelis; & vastavit Israel 22
 terram Amorrhæorum. Et post-deerunt
 totum limitem eorum ab Arnon usque ad
 Aboc, & à deserto usque ad Jordannem.
 Nunc itaque Dominus Deus extinxit Amor- 23
 rhæos à conspectu populi sui Israelis, &
 tu possideres eos? Nonne quod posside- 24
 dum tibi daret Kemos deus tuus, posside-
 res? igitur & nos quod consumpsit Do-
 minus Deus noster à conspectu nostro, pos- 25
 sidebimus. An verò melior ac præstanti-
 or es quam Balac filius Sephor rex Mo-
 ab? nunquid ullam movit licent adversus
 Israelicem, aut pugnavit unquam contra e-
 um? Dum habitavit Israel in Hesbon & villis 26
 ejus, in Adoir & villis ejus, & in omnibus
 civitatibus que jacent secus Arnon, trecentos
 annos; cur non reperitibus eas tanto tem-
 pore? Verum ego nunc nihil in te peccavi, 27
 tu verò iniquè mecum agis pugnando contra
 me: decernat hodie Dominus judicium inter
 filios Israel & inter filios Ammon. At non 28
 attendit rex Ammonitarum verba Nephthah,
 quæ miserat ad eum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

15 * وَجَاءَ فِي كَيْدِهِمْ هَكَذَا يَقُولُ يَعْصَى لَمْ يَأْخُذْ بِنُورِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِي مُوَابِ وَيَبِي عَمُونَ أَرْضًا * وَوَلَاكِ *
 16 * وَجَاءَ فِي كَيْدِهِمْ هَكَذَا يَقُولُ يَعْصَى لَمْ يَأْخُذْ بِنُورِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِي مُوَابِ وَيَبِي عَمُونَ أَرْضًا * وَوَلَاكِ *
 17 * وَجَاءَ فِي كَيْدِهِمْ هَكَذَا يَقُولُ يَعْصَى لَمْ يَأْخُذْ بِنُورِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِي مُوَابِ وَيَبِي عَمُونَ أَرْضًا * وَوَلَاكِ *
 18 * وَجَاءَ فِي كَيْدِهِمْ هَكَذَا يَقُولُ يَعْصَى لَمْ يَأْخُذْ بِنُورِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِي مُوَابِ وَيَبِي عَمُونَ أَرْضًا * وَوَلَاكِ *
 19 * وَجَاءَ فِي كَيْدِهِمْ هَكَذَا يَقُولُ يَعْصَى لَمْ يَأْخُذْ بِنُورِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِي مُوَابِ وَيَبِي عَمُونَ أَرْضًا * وَوَلَاكِ *
 20 * وَجَاءَ فِي كَيْدِهِمْ هَكَذَا يَقُولُ يَعْصَى لَمْ يَأْخُذْ بِنُورِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِي مُوَابِ وَيَبِي عَمُونَ أَرْضًا * وَوَلَاكِ *
 21 * وَجَاءَ فِي كَيْدِهِمْ هَكَذَا يَقُولُ يَعْصَى لَمْ يَأْخُذْ بِنُورِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِي مُوَابِ وَيَبِي عَمُونَ أَرْضًا * وَوَلَاكِ *
 22 * وَجَاءَ فِي كَيْدِهِمْ هَكَذَا يَقُولُ يَعْصَى لَمْ يَأْخُذْ بِنُورِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِي مُوَابِ وَيَبِي عَمُونَ أَرْضًا * وَوَلَاكِ *
 23 * وَجَاءَ فِي كَيْدِهِمْ هَكَذَا يَقُولُ يَعْصَى لَمْ يَأْخُذْ بِنُورِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِي مُوَابِ وَيَبِي عَمُونَ أَرْضًا * وَوَلَاكِ *
 24 * وَجَاءَ فِي كَيْدِهِمْ هَكَذَا يَقُولُ يَعْصَى لَمْ يَأْخُذْ بِنُورِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِي مُوَابِ وَيَبِي عَمُونَ أَرْضًا * وَوَلَاكِ *
 25 * وَجَاءَ فِي كَيْدِهِمْ هَكَذَا يَقُولُ يَعْصَى لَمْ يَأْخُذْ بِنُورِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِي مُوَابِ وَيَبِي عَمُونَ أَرْضًا * وَوَلَاكِ *
 26 * وَجَاءَ فِي كَيْدِهِمْ هَكَذَا يَقُولُ يَعْصَى لَمْ يَأْخُذْ بِنُورِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِي مُوَابِ وَيَبِي عَمُونَ أَرْضًا * وَوَلَاكِ *
 27 * وَجَاءَ فِي كَيْدِهِمْ هَكَذَا يَقُولُ يَعْصَى لَمْ يَأْخُذْ بِنُورِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِي مُوَابِ وَيَبِي عَمُونَ أَرْضًا * وَوَلَاكِ *
 28 * وَجَاءَ فِي كَيْدِهِمْ هَكَذَا يَقُولُ يَعْصَى لَمْ يَأْخُذْ بِنُورِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِي مُوَابِ وَيَبِي عَمُونَ أَرْضًا * وَوَلَاكِ *

Archateque per epistolam, Sic dicit Thoph- 15
 tab, Non habuit motus Israelitæ ad Moabitis
 nec Ammonitis regem in ultionem. Nam 16
 quando aegrodavit de terra Aegypti; per-
 venimus per desertum donec attingerent
 mare Suph, & pervenissent ad Recem:
 Tum misimus Israëliam nuntios ad re- 17
 gem Edom, & dixerunt ad eum, Transivimus
 nobis licent per regnum tuum: sed non
 permittente eis regem Edom ut transiret,
 misimus etiam ad regem Moab, quæ nec
 permisit eis: morantibus sunt filii Israel in
 Recem. Deinde procedentes in desertum,
 circumnantes circum terram Edom &
 Moab castrametati sunt trans Arnonem,
 nec ingressi sunt terminum Moab. Inde 19
 misimus Israelitæ legatos ad Sihon re-
 gem Amorrhæorum & regem Hæmon, &
 dixerunt ad eum Israelitæ, Transivimus
 licent per regnum tuum ad regionem nos-
 tram. Verum non permisit Sihon illis, ac-
 cessit ut transiret per regionem suam, imò
 convocavit Sihon omnibus suis copiis, præ-
 paravitque eos ante Israelitas: & abel-
 latus filius Israel Amorrhæus, Possederunt 22
 universos terminos illorum, ab Arnon ad
 Aphis, & à deserto ad Jordannem usque.
 Reversis autem rex Ammonitarum legatis
 ad Fephtah, petiit ab ea regionem quam
 habitaverat ab eis filii Israel. Misitque
 Fephtah talia dicens: Quandoquidam Deus 23
 Dominus noster possidet iudicium & Israel
 populo suo terram Amorrhæorum: quæ de-
 fecerunt à conspectu cordis, ut nequaquam
 possidebitis eam. Tu enim possideres deusque
 possidebam iudicium dedit: Quis deus tuus:
 quod autem consumpsit Deus Dominus
 noster à conspectu nostro, et possidebimus
 nos? dicit postquam est. Nam melior es 25
 Balaco filio Sephor regis Moab: nunquid
 contentidit cum Israelitis: aut litigavit cum
 eis ob ullam rem? & his rebus, aut prælium
 pugnam movit in eos hæc de causâ. Dum 26
 commemorati sunt Israelitæ in Hesbon & op-
 pidis ejus in Adaraid & oppidis que eis in
 caucibus oppidis que sunt prope Arnon, tre-
 centis annis, quare non reperitibus in-
 neque perisistis eo tempore? & in omni
 oppidis me non esse motum tibi iniquitatis: tu
 tamen me vici intercas, & cepis mecum
 bellum iudicet Deus: inus potensissimus in-
 ter filios Israel & inter filios Ammon. At 28
 non audivit rex Ammonitarum verba
 Fephtah, ut nec illa.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

29 * فuit autem super Nephth Spiritus Domini, et
transiitque ad Galaad & ad Manasse, tum
transiit ad Mafphia G. laadis, à Mafphia Ge.
30 laadis tranfivit ad Ammonitas. (Voverat autem
Nephth votum Domino, & dice-
31 rat, Si omnino tradideris Ammonitas in
manus meas, Qui prodierit è foribus
32 domus mee in occurfum meum cum fal-
vedio rediero ex Ammonitis, Domini erit,
offeramque illum in holocaustum.) Tranf-
33 ivit inquam, Nephth ad Ammonitas
ut praelium institueret cum eis; & tradidit-
34 que eos Dominus in manus ipsius: Et
percussit eos ab Adoir usque ad ingressum
35 Machir, civitates viginti, & usque ad Ab-
el-Charim, plagà magnà admodum: sic
36 contrafracti fuerant Ammonite coram Israe-
litis. Deinde redeunte Nephth Mafphi-
37 am in domum suam, ecce filia ejus egre-
ditur obviam illi cum tympanis & fistris:
38 eaque unica erat ipsi, nec filium aut fili-
am habebat præter illam. Hanc cum vi-
39 disse, scidit vellimenta sua, & ait, Heu
40 filia mea, destruendo me destruxisti, &
tu hodie facta es ex destructuribus meis:
nam ecce ego aperui os meum ad Deum,
nec possum me retrahere. Dixit illi filia
41 ipsius, Pater mi, aperuisti os tuum ad
Deum, fac mihi juxta id quod egressum
est de ore tuo, quandoquidem prælitic-
42 tibi Dominus ultionem de hostibus tuis,
nempe de Ammonitis. Deinde dixit patri
43 suo, Tantummodò hoc mihi concede: di-
mitte me duobus mensibus, ut cum am-
bulatum super montes, deserviamque virgi-
nitatem meam unà cum sodalibus meis.
44 Qui dixit ei, Vade: dimisitque eam duo-
45 bus mensibus: Sic abiit illa cum sodalibus
suis, deservitque virginitatem suam super
46 montes. Et post duos menses rediit ad
47 patrem suum, qui fecerat juxta votum quod
48 voverat. Hanc autem nullus vir cognove-
rat: eademque facta est insignis inter Is-
49 raelitas; Ita ut prælitus temporibus
50 cuncte filia Israel ferent lugereneque filiam
Nephth Gelaaditis, quatuor diebus quo-
tannis.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

29 * فالتهم يعقوب من ربح الرب جاراي جلعاد ومانسا وعبر الي مصفيا التي بجلعاد ودارب في
30 عون * ويدر يعقوب نذر الرب وقال يا رب انت ان دعوت في عون في يدي وطعني باسم
31 من حرج من باب بيبي يستعدي ادا رجعت سالما من حجارة في عون * يكون للرب
32 قربانا * اقرية له ذبائح * ودار يعقوب الي في عون ليجارهم * فاطعن الرب لهم * وشروهم من
33 عوروا الي مدخل مانتب * عسرون قرية * وذل منهم معلة عظيمة * وانكسر بيو
34 عون * فاجروا من بين يدي في اسرائيل * ورجع يعقوب الي مصفيا الي مديله * وادرا
35 ابنيه فذ حرجت تستعديله بالطبول الربيعه والذروف * فرجا مها سلامته وطعني * وكاتب
36 وصدته * ولم يكن له ولد عيشوا * فلما راهما من يلبته وقال يا بني وكيدي
37 اهلكيني * واي اليوم كني ممن اهلكي * لاني فكت في يدي ونذر لله نذرا * ولست
38 اقدر ارجع عبادترب * قالت له ابنيه * ان كنت فكت فك فاك بين يدي الرب ونذرت *
39 فاصنع في كما تقولت به * ولا تعذر بالرب * اذ انعم الرب لك من اعدائك في عون
40 ثم قالت لانيها * اصنع في هذه اخصله وافضي لي هذه السهود * بان تمهلي
41 شهرين اطلق واورد في اقبال * وانكي علي ببولبي وسبلي انا واولاداني * قال لها
42 اطلقني وارجاهما شهرين * وانطلقت هي واولادها العذارف * وكنت علي ببولبيها
43 وسبليها علي اقبال * ومن بعد شهرين رجعت الي انها * وصنع لها كالدبر الذي اندرت
44 وكاتب عذري لم يمسهما رجل * وصارت اية بين في اسرائيل * وفي كل حول في ذلك
45 الوقت كان بنات اسرائيل ينطقن ويكفن ويكفن علي ابنيه يعقوب اكلعاده اربعه
46 ايام في كل سته *

29 * Affertus itaque Spiritus Domini
30 inquit ad Galaad & Manasse, &
31 inde transiit ad Mafphia que est in Ga-
32 laad, bellum commisit contra Ammoni-
33 tas. (Voverat autem Nephth ab votum Do-
34 mino, & dicebat, O mi Domine, si de-
35 deris Ammonitas in manus meas, si de-
36 potius fuerit, Quicunque egredietur ad
37 ostium domus mee obvius mihi incolanti
38 redierit ad bella Ammonitarum, erit in
39 oblationem Domino, offeramque eum ipsi
40 in sacrificium.) Transiit inquam, Nephth
41 ad filium Ammon ut opprimeret eos, & ce-
42 rit praelium cum eis. Et post duos menses
43 ingressus Machir, viginti oppida; &
44 occidit illos eade magna. Confessis
45 virginitatem Ammonitis, disce medo filiarum
46 Israel debellatis, R. verus est Nephth
47 ad Mafphiam in domum suam, &
48 ecce filia ipsius cum tympanis ac fistris
49 venit obviam illi: eaque unica erat ipsius
50 nec filium aut filiam habebat præter illam.
51 Quam cum vidisset, laceravit vestes suas, &
52 ait, Heu filia mea, destruendo me, destrux-
53 istis me; hodie facta es ex destructuribus
54 meis: quoniam aperui os meum,
55 & votum Dno vovi, nec revocare pos-
56 sum quod vovi. Respondit ei filia eius,
57 Quamdiu quidem aperuisti os tuum coram
58 Domino, & vovisti, decerne de me p. ma-
59 lacium es; & recede Dominum fructus,
60 quoniam nullus sit tibi Dominus in ma-
61 nus Ammonitarum. Præterea dixit patri
62 suo, Hanc mihi rem facito, & habe
63 optato meo annue; in scilicet des mihi
64 duorum mensium provogatio: tunc, quibus
65 abeam deambulatum per montes, in an-
66 que virginitatem & adolecentiam unà
67 cum puelis amicis meis ploratum. Au-
68 illi, Vade: & dimittes eam duobus
69 mensibus, abijt ipsa & virginitatem
70 ipsius, luxitque virginitatem & puber-
71 tatem suam super montes. Ex die vero
72 duobus mensibus rediit ad patrem
73 suum, qui fecit illi juxta votum quod
74 voverat: erat autem virgo quam nemo
75 tetigerat; & facta est insignis inter
76 filios Israel. Et singulis annis præten-
77 tem filiam Israel, & lam nabas-
78 sim ac lugubant filiam Nephth Gela-
79 aditis, quatuor diebus singulis annis.

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

* مَقْلَانِ * مَت *

CAP. XII.

1 * هَمْبِه حَبْرَا زَهْرَم . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .
 2 حَبْرَا حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .
 3 هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .
 4 حَبْرَا حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .
 5 حَبْرَا حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .
 6 حَبْرَا حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .
 7 حَبْرَا حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .
 8 حَبْرَا حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .
 9 حَبْرَا حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .
 10 حَبْرَا حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .
 11 حَبْرَا حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .
 12 حَبْرَا حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .
 13 حَبْرَا حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .
 14 حَبْرَا حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .
 15 حَبْرَا حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا . هَحْبَرَه حَبْرَا .

Post hæc conclamantes viri Aphremitarum transierunt Aquilonem versus, & dixerunt ad Nephthah, Quare transisti ad pugnantium contra filios Ammon, nec vocasti nos ut iremus tecum pro domum tuam comburemus te cum igne? Respondit eis Nephthah, Hæc vi-
 ri, contendebam ego & populus meus cum filiis Ammon, vocaviq; vos, nec salvasti me de manibus eorum: Cùmque vidissem nul- lum adesse qui me salvaret, posui animam meam in volis meis, & transivi contra filios Ammon, tradidique eos Dominus in manus meas. Nunc autem cur ascendis contra me hodie ad bellum mihi inferendum? Tum col- lectis Nephthah omnibus Galaaditis pugna- verunt adversus Aphrem, & percusserunt Galaaditæ Aphremitas: dicebant enim, Aphremite sunt medii inter Aphrem & Mana- fen. Et occuparunt Galaaditæ pontem Jor- danis Aphrem, cùmque pontem trajicerent hi qui ex Aphremitis evadebant, ut transirent, interrogabant eum Galaaditæ, Aphremite es tu? aiebat, Minime. Dicebant ad eum, Pro- fer distinctionem Seble; (i. ariste) proferbat ille Seble; quia scilicet non poterat eo modo proferre: tum transebat eum, & jugula- bant fecus pontem Jordanis. Sic ceciderunt eo tempore ex Aphremitis quadraginta duo milia. Judicavit autem Nephthah Israelum sex annis, & mortuus est Nephthah Galaadites, ac sepultus in civitate Gelad. Post eum judicavit Israelæ Abifan Bethlehemitæ, Qui habuit triginta filios & triginta filias, & triginta quidem filias suas foras emisit, & triginta sponsas extrinsecus admittit: judica- vitque Israelæ septem annis. Mortuo Abi- fan, ac sepulto in Bethlehém, Judicavit post eum Elon Zebolonita decem annis. Mortuo etiam Elone Zebolonitâ, & sepulto in Ilon, in terra Zeholon, Judicavit post eum Ifrahel filius Achron filii Helian Ephraathonzi. Ha- buit hic quadraginta filios, & triginta nepo- tes, qui equitabant septuaginta affilas: judicavitque Israelæ octo annis. Deinde mortuus est Achron filius Helian Ephraa- thonzi, & sepultus in Ephraathon, in terra Aphrem, in monte Amalecitarum.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

* الْقِصْلُ الثَّلَاثِي عَشَرَ *

CAP. XII.

1 * وَأَمَّا بَنُو إِفْرَامِ *
 2 * مَعَكُمْ * أَعَدْتُمْ أَنَا كَرْحِي بَيْنَكُمْ بِاللَّيْلِ * قَالَ لَهُمْ يِعْنَاهُ * أَيُّهَا الْقَوْمُ كَيْفَ أَجَاهِدُ بَنِي عَمُونَ أَمَا
 3 * وَسَعِي * وَدَعَوْتُمْ فَلَمْ تَعْدُوا مِنِّي مِنْ أَيِّدِهِمْ * فَلَمَّا رَأَيْتَ أَنَّهُ لَيْسَ لِي مَخْلَصٌ صَبِرْتُ نَفْسِي فِي
 4 * كَوْفِي * وَجِئْتُ إِلَى بَنِي عَمُونَ * فَاطْرَفَنِي الرَّبُّ بِسَمِّ * فَلَمَّا سَيَّ طَلَعْتُمْ إِلَيَّ الْبَحَارِيَّةَ * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ
 5 * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ * فَجَاءَ أَهْلُ جَلْعَادَ * وَطَارَ بَنُو إِفْرَامِ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ
 6 * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ * فَجَاءَ أَهْلُ جَلْعَادَ * وَطَارَ بَنُو إِفْرَامِ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ
 7 * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ * فَجَاءَ أَهْلُ جَلْعَادَ * وَطَارَ بَنُو إِفْرَامِ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ
 8 * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ * فَجَاءَ أَهْلُ جَلْعَادَ * وَطَارَ بَنُو إِفْرَامِ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ
 9 * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ * فَجَاءَ أَهْلُ جَلْعَادَ * وَطَارَ بَنُو إِفْرَامِ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ
 10 * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ * فَجَاءَ أَهْلُ جَلْعَادَ * وَطَارَ بَنُو إِفْرَامِ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ
 11 * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ * فَجَاءَ أَهْلُ جَلْعَادَ * وَطَارَ بَنُو إِفْرَامِ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ
 12 * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ * فَجَاءَ أَهْلُ جَلْعَادَ * وَطَارَ بَنُو إِفْرَامِ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ
 13 * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ * فَجَاءَ أَهْلُ جَلْعَادَ * وَطَارَ بَنُو إِفْرَامِ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ
 14 * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ * فَجَاءَ أَهْلُ جَلْعَادَ * وَطَارَ بَنُو إِفْرَامِ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ
 15 * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ * فَجَاءَ أَهْلُ جَلْعَادَ * وَطَارَ بَنُو إِفْرَامِ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * فَجَاءُوا إِلَيَّ * وَجِئْتُ يِعْنَاهُ

At vero Ephrem exclamantes transi-
 runt ad Aquilonem, & dixerunt ad
 Nephthah, Cur existi ad oppugnandum filios
 Ammon, nec vocasti nos ut proficere-
 mur tecum? scio nos esse domum tuam
 igne succendituro. Quibus ait Nephthah,
 Hæc viri, pugnavi adversus Ammoni-
 tas ego & populus meus, & vocavi vos,
 nec evastisti me de manibus eorum: Quare
 cum vidissem nullum adesse mihi salva-
 tum, posui animam meam in volis meis, &
 transivi ad Ammonitarum, reddiditque me
 Dominus vestri compositor: quare itaque ob-
 rem ascendis ad me, ut contra me pug-
 nentis? Conspiciens ergo Nephthah omnes
 Galaaditas bellum cum suis Ephremis
 & debellantis: Galaaditæ filios Ephrem:
 dixerunt enim, Ephrem est intermedius
 inter nos & Ammonitarum, & in-
 terdixit pontem Jordanis, super
 quem transiret confluere filii Ephrem
 & quicquid ex filiis Ephrem fugerit
 ad bellum, & transiret volens, cap-
 tivat eum Galaaditæ, & feceruntque ad eo
 Ephrem ex filiis Ephrem, & transiret capis?
 dicebat, Non. Tunc dicebant ei, Dic Se-
 ble, in quo dicitur Seble; non enim po-
 terat filii Ephrem pronuntiare iterum
 sanctum transiret eum, & jugulabant
 ad eum Jordanis. Itaque occisive-
 runt de filiis Ephrem quadraginta duo
 milia. Fuit autem Nephthah iudex
 profectus filiorum Israel sex annis: de-
 inds obiit Nephthah Galaadites, & sepul-
 tus est in civitate Gelad. Hinc suc-
 cessit in iudicium filiorum Israel Abifan
 qui erat ex Bethlehém. Idemque habuit
 triginta filios ac triginta filias: & triginta
 filias suas matrimonio collocavit, et in-
 troduxit triginta annos pro triginta filiis
 fuit autem iudex filiorum Israel septem
 annis. Deinde mortuus est Abifan, et
 sepultus in Bethlehém. Post hæc fuit iu-
 dex filiorum Israel Elon filius Zeholon
 unus viginti. Tum mortuus est Elon, et
 sepultus in terra Zebolon. Successit au-
 tem illi in iudicium filiorum Israel A-
 chon filius Helian Ephraathonius, qui
 habuit quatuordecim filios & triginta nepo-
 tes que: consendebant septuaginta affi-
 los: mansit iudex filiorum Israel octo
 annis. Obiit autem Achon filius
 Helian Ephraathonius, et sepultus est
 in Ephraathon, in terra Ephrem, in monte
 Amalecitarum.

ספר שופטים: יג

Verſio VUL. LAT.

Verſio GRÆCA LXX. Interp.

CAP. XIII.

CAP. XIII.

CAP. XIII.

1 יסיפו בני ישראל ליעשות הרע בעני יהוה
 2 והוא יבא אלך מצרעה כמסורת בני ישראל
 3 והוא יבא אלך מצרעה כמסורת בני ישראל
 4 והוא יבא אלך מצרעה כמסורת בני ישראל
 5 והוא יבא אלך מצרעה כמסורת בני ישראל
 6 והוא יבא אלך מצרעה כמסורת בני ישראל
 7 והוא יבא אלך מצרעה כמסורת בני ישראל
 8 והוא יבא אלך מצרעה כמסורת בני ישראל
 9 והוא יבא אלך מצרעה כמסורת בני ישראל
 10 והוא יבא אלך מצרעה כמסורת בני ישראל
 11 והוא יבא אלך מצרעה כמסורת בני ישראל
 12 והוא יבא אלך מצרעה כמסורת בני ישראל
 13 והוא יבא אלך מצרעה כמסורת בני ישראל
 14 והוא יבא אלך מצרעה כמסורת בני ישראל
 15 והוא יבא אלך מצרעה כמסורת בני ישראל

1 Rurſumque filii Iſrael fecerunt
 2 malum in conſpectu Dñi: qui
 3 tradidit eos in manum Philliſti-
 4 norum quadraginta annis. Erat
 5 autem quidam vir de Saraa, et de
 6 ſtirpe Dan, nomine Manue. Cui
 7 bens uxor ſterilem. Cui apparuit
 8 Angelus Dñi, & dixit ad
 9 eam, ſterilis es & absque liberis
 10 ac ſecera, nec immundum quid-
 11 quam comedas: Quia concipies,
 12 & paries filium, cuius non tan-
 13 get caput novacula: erit enim
 14 Nazara? Dei ab infantia ſua, et
 15 ex matris utero, et ipse incipiet
 16 liberare Iſrael de manu Philis-
 17 thinorum. Quo cum venisset ad
 18 maritum suum, dixit ei; Vir Dei
 19 venit ad me, habens vultum an-
 20 gelicum, terribilis nimis. Quæ
 21 cum interrogasset, quæ esset, et
 22 unde venisset, & quo nomine
 23 vocaretur, noluit mihi dicere:
 24 Sed hoc respondit, Ecce concipies
 25 & paries filium: cave ne vivum
 26 bibas, nec ſecera, & ne aliquo
 27 vefcaris immundo: crit enim puer
 28 Nazara? Dei ab infantia ſua, ex
 29 utero matris ſue. Ora vitum itaque
 30 Manue dñm, & ait; Obſecro Dñe, ut vir Dei, qui miſiſti,
 31 mittiſti interitum, & docet
 32 nos qui debemus facere de puero,
 33 qui natiſcitur eſt. Exaudivitque
 34 Deus præſens rufum Angel? Dei
 35 uxorij eius ſedenti in agro. Manue
 36 autem maritus eum non erar
 37 cur. Quo cum vidisset Angelum,
 38 Felicitavit, & currit ad virum
 39 suum: nuntiavitque ei, dicens; Ecce
 40 apparuit mihi vir, quem antè videram,
 41 veniensque ad virum, dixit ei; Tu es qui
 42 locutus es mulieri? Ille reſpondit,
 43 Ego ſum. Cui Manue; Quando, inquit,
 44 fermotus fuerit expletus, quid vis ut
 45 faciat puer? aut à quo fe obſer-
 46 vare debebit? Dixitque Angelus
 47 Dñi ad Manue, Ab omnibus, quæ
 48 locutus ſum uxori tuæ. Et abſtineat
 49 eſ: Et quidquid ex vitæ neſcitur,
 50 non comedat: vinum & ſiceram
 51 non bibat, neque vefcatur immundo:
 52 quod ei præcepit, implet atque cu-
 53 ſtodiit. Dixitque Manue ad ſpſ
 54 Angelum Dñi; Obſecro te ut ex-
 55 gratias ſcibus tuis, & præſens
 56 faciamus tibi hœdum de capris.

1 KAI (a) αὐτοὶ οὖν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 2 ποιῶσι τὸ κακὸν ἐναντίον τοῦ κυρίου
 3 ὁμοίως ὡς ἔστη ἐν τῇ ἱστορίᾳ
 4 ἡμετέρᾳ ἡμετέρας ἡμετέρας
 5 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 6 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 7 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 8 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 9 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 10 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 11 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 12 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 13 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 14 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 15 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 16 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 17 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 18 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 19 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 20 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 21 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 22 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 23 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 24 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 25 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 26 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 27 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 28 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 29 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 30 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 31 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 32 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 33 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 34 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 35 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 36 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 37 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 38 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 39 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 40 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 41 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 42 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 43 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 44 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 45 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 46 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 47 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 48 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 49 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 50 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 51 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 52 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 53 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 54 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 55 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας

Targum JONATHAN.

PARAPH. CHALD. Verſio Latina.

CAP. XIII

1 ET addiderunt filii Iſrael ad faciendum
 2 malum ante Dñm; et tradidit
 3 eos Dñs in manu Philisteorum
 4 quadraginta annis. Et fuit vir unus
 5 ex Sara-
 6 ghah ex proſapia Dan, et nomen
 7 ei Manuah, et uxor ejus ſterilis,
 8 non erat ei natus. Et vilus eſt
 9 angelus Dñi uxorij ejus, et dixit
 10 ei; Ecce nunc tu ſterilis es, et
 11 paries filium. Et nunc tu ſterilis
 12 es, et paries filium. Et nunc tu
 13 ſterilis es, et paries filium. Et
 14 nunc tu ſterilis es, et paries
 15 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 16 et paries filium. Et nunc tu
 17 ſterilis es, et paries filium. Et
 18 nunc tu ſterilis es, et paries
 19 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 20 et paries filium. Et nunc tu
 21 ſterilis es, et paries filium. Et
 22 nunc tu ſterilis es, et paries
 23 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 24 et paries filium. Et nunc tu
 25 ſterilis es, et paries filium. Et
 26 nunc tu ſterilis es, et paries
 27 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 28 et paries filium. Et nunc tu
 29 ſterilis es, et paries filium. Et
 30 nunc tu ſterilis es, et paries
 31 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 32 et paries filium. Et nunc tu
 33 ſterilis es, et paries filium. Et
 34 nunc tu ſterilis es, et paries
 35 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 36 et paries filium. Et nunc tu
 37 ſterilis es, et paries filium. Et
 38 nunc tu ſterilis es, et paries
 39 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 40 et paries filium. Et nunc tu
 41 ſterilis es, et paries filium. Et
 42 nunc tu ſterilis es, et paries
 43 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 44 et paries filium. Et nunc tu
 45 ſterilis es, et paries filium. Et
 46 nunc tu ſterilis es, et paries
 47 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 48 et paries filium. Et nunc tu
 49 ſterilis es, et paries filium. Et
 50 nunc tu ſterilis es, et paries
 51 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 52 et paries filium. Et nunc tu
 53 ſterilis es, et paries filium. Et
 54 nunc tu ſterilis es, et paries
 55 filium. Et nunc tu ſterilis es,

1 ET addiderunt filii Iſrael ad faciendum
 2 malum ante Dñm; et tradidit
 3 eos Dñs in manu Philisteorum
 4 quadraginta annis. Et fuit vir unus
 5 ex Sara-
 6 ghah ex proſapia Dan, et nomen
 7 ei Manuah, et uxor ejus ſterilis,
 8 non erat ei natus. Et vilus eſt
 9 angelus Dñi uxorij ejus, et dixit
 10 ei; Ecce nunc tu ſterilis es, et
 11 paries filium. Et nunc tu ſterilis
 12 es, et paries filium. Et nunc tu
 13 ſterilis es, et paries filium. Et
 14 nunc tu ſterilis es, et paries
 15 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 16 et paries filium. Et nunc tu
 17 ſterilis es, et paries filium. Et
 18 nunc tu ſterilis es, et paries
 19 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 20 et paries filium. Et nunc tu
 21 ſterilis es, et paries filium. Et
 22 nunc tu ſterilis es, et paries
 23 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 24 et paries filium. Et nunc tu
 25 ſterilis es, et paries filium. Et
 26 nunc tu ſterilis es, et paries
 27 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 28 et paries filium. Et nunc tu
 29 ſterilis es, et paries filium. Et
 30 nunc tu ſterilis es, et paries
 31 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 32 et paries filium. Et nunc tu
 33 ſterilis es, et paries filium. Et
 34 nunc tu ſterilis es, et paries
 35 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 36 et paries filium. Et nunc tu
 37 ſterilis es, et paries filium. Et
 38 nunc tu ſterilis es, et paries
 39 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 40 et paries filium. Et nunc tu
 41 ſterilis es, et paries filium. Et
 42 nunc tu ſterilis es, et paries
 43 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 44 et paries filium. Et nunc tu
 45 ſterilis es, et paries filium. Et
 46 nunc tu ſterilis es, et paries
 47 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 48 et paries filium. Et nunc tu
 49 ſterilis es, et paries filium. Et
 50 nunc tu ſterilis es, et paries
 51 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 52 et paries filium. Et nunc tu
 53 ſterilis es, et paries filium. Et
 54 nunc tu ſterilis es, et paries
 55 filium. Et nunc tu ſterilis es,

1 ET addiderunt filii Iſrael ad faciendum
 2 malum ante Dñm; et tradidit
 3 eos Dñs in manu Philisteorum
 4 quadraginta annis. Et fuit vir unus
 5 ex Sara-
 6 ghah ex proſapia Dan, et nomen
 7 ei Manuah, et uxor ejus ſterilis,
 8 non erat ei natus. Et vilus eſt
 9 angelus Dñi uxorij ejus, et dixit
 10 ei; Ecce nunc tu ſterilis es, et
 11 paries filium. Et nunc tu ſterilis
 12 es, et paries filium. Et nunc tu
 13 ſterilis es, et paries filium. Et
 14 nunc tu ſterilis es, et paries
 15 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 16 et paries filium. Et nunc tu
 17 ſterilis es, et paries filium. Et
 18 nunc tu ſterilis es, et paries
 19 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 20 et paries filium. Et nunc tu
 21 ſterilis es, et paries filium. Et
 22 nunc tu ſterilis es, et paries
 23 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 24 et paries filium. Et nunc tu
 25 ſterilis es, et paries filium. Et
 26 nunc tu ſterilis es, et paries
 27 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 28 et paries filium. Et nunc tu
 29 ſterilis es, et paries filium. Et
 30 nunc tu ſterilis es, et paries
 31 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 32 et paries filium. Et nunc tu
 33 ſterilis es, et paries filium. Et
 34 nunc tu ſterilis es, et paries
 35 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 36 et paries filium. Et nunc tu
 37 ſterilis es, et paries filium. Et
 38 nunc tu ſterilis es, et paries
 39 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 40 et paries filium. Et nunc tu
 41 ſterilis es, et paries filium. Et
 42 nunc tu ſterilis es, et paries
 43 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 44 et paries filium. Et nunc tu
 45 ſterilis es, et paries filium. Et
 46 nunc tu ſterilis es, et paries
 47 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 48 et paries filium. Et nunc tu
 49 ſterilis es, et paries filium. Et
 50 nunc tu ſterilis es, et paries
 51 filium. Et nunc tu ſterilis es,
 52 et paries filium. Et nunc tu
 53 ſterilis es, et paries filium. Et
 54 nunc tu ſterilis es, et paries
 55 filium. Et nunc tu ſterilis es,

15 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 16 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 17 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 18 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 19 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 20 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 21 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 22 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 23 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 24 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 25 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 26 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 27 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 28 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 29 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 30 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 31 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 32 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 33 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 34 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 35 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 36 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 37 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 38 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 39 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 40 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 41 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 42 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 43 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 44 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 45 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 46 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 47 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 48 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 49 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 50 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 51 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 52 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 53 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 54 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה
 55 ועבדו בקרבן זרה כעבדו בני ישראל לפרעה

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

* قَحْلَانُ * مَي * * * * *
 1 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.
 2 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.
 3 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.
 4 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.
 5 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.
 6 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.
 7 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.
 8 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.
 9 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.
 10 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.
 11 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.
 12 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.
 13 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.
 14 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.
 15 * بَعْدَ أَنْ حَتَّ زَيْبُ بْنُ حَبِيبٍ بِصَفَرٍ مُدْبِرًا.

CAP. XIII.
 A Dixerunt autem rursus filii Israel opera
 quod malum erat coram Domino, tradi-
 ditque eos Dominus in manum Palestinorum
 quadraginta annis. Erat autem vir quidam
 de Sadaa, de familia Dan, & eratque nomen
 ejus Menuh, cujus uxor sterilis erat, nec
 pariebat. Huic mulieri apparuit Angelus
 Domini, & dixit ad eam, Ecce tu sterilis es,
 nec paris; concipies modò, pariesque filium.
 Cave ne bibas vinum aut ficeram, nec
 comedas quicquam immundum: Quonia-
 miam ecce concipies & paries filium, cujus
 caput novacula minime confendet, eò quòd
 Nazarus Dei futurus est puer ille inde à
 vulva; ipsaque incipiet salvare Israel de
 manu Palestinorum. Veniens autem mulier
 illa dixit marito suo, Vir Dei venit ad me,
 & apparuit mihi specie Angeli Dei, unde vehe-
 menter expavescens haud sciscitata sum ab eo
 undena effert, nec nomen suum indicavi mi-
 hi. Et dixit mihi, Ecce conceptura es & pa-
 ritura filium; nec bibas vinum aut fice-
 ram, & nihil immundi comedas: quonia-
 m temperans Dei futurus est puer ille inde à
 vulva usque ad diem quo morietur. Precatus est
 itaque Menuh Dominum, & ait; Quisio Domi-
 ne, vir Dei què misisti, veniat iterum ad nos,
 doceatque, quid faciamus puero nascituro. Ex-
 audit autem Dominus vocem Menuh, &
 venit iterum Angelus Domini ad mulierem
 illam dum ipsa federet in agro, nec effert
 Menuh maritus ejus apud ipsam. Felicitans ergò
 mulier cucurrit, & significavit marito suo, ac
 dixit ei; Ecce apparuit mihi vir ille qui e-
 dit ad me venerat. Quare furgens Menuh abi-
 it cum uxore sua, venienteque ad virum illum,
 dixit ei; Tunc es vir ille qui allocutus fueras
 haec mulierem? qui respondit, Ego sum. Ait
 illi Menuh, Nunc quidem fiet sermo tuus, sed
 dic mihi quod erit praeſcriptum puero & fa-
 cta ipsius. Dixit Angelus Domini ad Me-
 nuh, Ab omni re quam praedixi mulieri, sibi
 caveto: Quicquid exit è vitre ne comedito,
 vinum & ficeram ne bibito, nihil immundi
 comedito, quicquid praecipi ci observato.
 Dixit Menuh ad Angelum Domini, Detineam
 mus te, mactemusque hoc dum caprarum cor-
 ram te.

Verſio A R A B I C A cum Interpretatione LATINA.

الفصل الثالث عشر

* وعاد بنو اسرائيل في بن يهم واسمهم امام الرب، وسلط عليهم الرب اهل فلسطين واسمهم وهم
 1 اربعين سنة * وكان رجل من صنعاء ومن قبيلة دان اسمه مانه * وكانت امرأته عاقراً لا تلد
 2 * فترأى ملك الرب لتلك المرأة وقال لها * انك عاقرة لم تلدي * ولان ستكلمين وتلدن
 3 * ابناً * احفظي ولا تسربي حمراً ولا مسكراً * ولا تأكلين سينا نجساً * لانك تكلمين وتلدن ابناً * ولا
 4 تحلفي راسه باموس * لان الصبي يكون حصوا لله منك هو في الرحم * وهو يبيدي لك كل من
 5 اسرائيل من اهل فلسطين * فحبا المرأة الي زوجها وقالت له * سترأى لي رجل الله * ورائي تحليمه
 6 برويه ملك الله * وروبع منه جداً * فلم اسأله من اين هو * ولم يخبرني ما اسمه * وقال لي * انك
 7 ستكلمين وتلدن ابناً * وقال لي * لا تسربي حمراً ولا مسكراً * ولا تأكلين سينا نجساً * لان الصبي يكون
 8 حصوا لله منك هو في الرحم الي يوم وفاته * وطلب منوح الي الرب وقال * اطلب اليك يا رب
 9 ان يكون الرجل الذي بعث اليك من قبلك يعوق اليك ابناً * ويعلمنا ما نصدع بالصبي
 10 الذي يولد * فسمع الرب صوت منوح * فاني ملك الرب الي المرأة وهي جالسة في الحقل * ولم
 11 يكلم منوح زوجها عندها * فاسرعت المرأة ورجب الي زوجها وحبرته وقالت * قد اتى الي الرجل
 12 الذي اتاني في ذلك اليوم * فقام منوح وانطلق مع المرأة * وقال له * انك انت هو الذي
 13 كذبت هذه المرأة * قال * نعم انا هو * قال منوح * الان يسم فواك * احبرني امر الصبي
 14 وعمله * قال ملك الرب لمنوح * احفظ المرأة من جميع ما تحميمها * ولا تأكل سينا نجساً *
 15 بل تحفظ بكل ما امرها به * قال منوح لملك الله تعالي * تجلس الان حي تدع لك جدياً
 16 ويحييه ويعلمه لك * * * * *

R Edensitibus autem Israelitis ad mise-
 riam suam & malum pe petrarum
 coram Domino, immisit in eos Dominus
 Palestinus qui fortissime possessor est
 quadraginta annis. Erat autem vir quidam
 de Sadaa & de familia Dan, nomen
 ejus Menuh, cujus uxor sterilis erat &
 non pariebat. Huic mulieri apparuit
 Angelus Domini, & dixit ei, Ecce tu
 sterilis es, & non paris: concipies
 autem modò, & paries filium. Cave
 ne bibas vinum, nec comedas quicquam
 immundum: quonia-
 miam ecce concipies & paries
 filium, cujus caput novacula
 minime confendet, eò quòd
 Nazarus Dei futurus est puer
 ille inde à vulva usque ad diem
 quo morietur. Precatus est
 itaque Menuh Dominum, & ait;
 Quisio Domine, vir Dei què
 misisti, veniat iterum ad nos,
 doceatque, quid faciamus
 puero nascituro. Ex-
 audit autem Dominus vocem
 Menuh, & venit iterum
 Angelus Domini ad mulierem
 illam dum ipsa federet in agro,
 nec effert Menuh maritus
 ejus apud ipsam. Felicitans
 ergò mulier cucurrit, & significavit
 marito suo, ac dixit ei; Ecce
 apparuit mihi vir ille qui e-
 dit ad me venerat. Quare
 furgens Menuh abiit cum uxore
 sua, venienteque ad virum
 illum, dixit ei; Tunc es vir ille
 qui allocutus fueras haec
 mulierem? qui respondit, Ego
 sum. Ait illi Menuh, Nunc
 quidem fiet sermo tuus, sed
 dic mihi quod erit praeſcriptum
 puero & facta ipsius. Dixit
 Angelus Domini ad Menuh, Ab
 omni re quam praedixi mulieri,
 sibi caveto: Quicquid exit è
 vitre ne comedito, vinum &
 ficeram ne bibito, nihil
 immundi comedito, quicquid
 praecipi ci observato. Dixit
 Menuh ad Angelum Domini,
 Detineamus te, mactemusque
 hoc dum caprarum corram te.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

16 Respondit Angelus Dñi Menub, Etiam si me
derineas, non tamen comeda de cibo tuo: sin
aurem victimam offeras. Dño offer illa. Igno-
rabat enim Menub quod esset Angelus Dñi.
17 Dixit Menub Angelo Dñi, Quod est nomen
tuum, ut cum evenierit sermo tuus, invitem
te? At illi Angelus Dñi, Cur interrogas de
18 nomine meo quod est gloriosissimum? Su-
per itaque Menub hodum caprum & si-
milam, obtulit super lapidem Dño, lauda-
bátque Dñm. Et Menub atque uxor ejus
19 aspicientibus, ascendit flamma ignis & lapi-
de in caelum, ascenditque Angelus Dñi in flami-
na altaris. Quod Menub & uxor ejus viden-
tes, procubuerunt in facies suas super terra,
& adoraverunt. Nec adiecit amplius Angelus
20 Dñi apparere Menub & uxori ejus: ac tunc
cognoverunt Menub et uxor ejus quod Ange-
lus esset Domini. Et dixit Menub uxori suæ,
21 Proculdubio morierem, quia Deum vidi.
Cui respondit uxor, Si Deus vellet morte nos
afficere, nequaquam accepisset a nobis holo-
caustum & similaginé, neque indicasset nobis
hæc omnia tempore illo, neque talia nos au-
dire fecisset. Peperit ergo mulier illa filium,
& vocavit nomen ejus, Samson: & crevit; pu-
er, & benedixit eum Dominus. Cœpit
autem Spiritus Domini promovere eum in
castris Dan, inter Sadaa & Eituael.

CAP. XIV.

Descendensque Samson ad Temnath, vidit
mulierem quandam in Temnath de filia-
bus Palestinorum: Et ascendens indicavit
patri suo matrique suæ, & dixit eis, Mulierem
vidi in Temnath de filiabus Palestinorum: ac-
cepitque meo, eam mihi uxorem. Dixerunt
ei pater suus & mater sua, An nulla est hic in
familia patris tui, & in toto populo tuo uxor,
ut ab eis ad ducendam uxorem è Palestinis
incircuncis? Respondit Samson patri suo,
Illam accipite mihi, quoniam ipsa a videt o-
culus meis. Pater autem ejus ac mater e-
jus nesciebant quid hoc esset à Domino,
ut poenam exigeret à Palestinis: nam eo
tempore Palestinii dominabantur in Irae-
lem. Descendit igitur Samson cum pa-
tre matreque sua in Temnath; cùmque per-
venissent usque ad vineas Temnath, in catu-
lus leonis rugiebat ex adverso ipsius.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

16 * قال ملك الرب لمذوح * ان انت جاسدي لم اذن من طعامك * وان فريت فريانا فغيره لله * وايما
قال مذوح هذا * لانه لم يعلم انه ملك الرب * ثم قال مذوح لملك الرب * ما اسمك * حي ادا نام
17 * فوالك سمينا الصبي باسمك * فقال له ملك الرب * ما سوالك عن اسمي * واسمي مسكود * واجد
18 * مذوح جديا وسي من السميد * وديه فريانا على سخن * وجعل يسبح الرب * ومذوح ورجله عايانا
19 * لهبا من نار حرج من الصخر * وصعد الي السماء * وصعد ملك الرب يلهب النار الذي حرج
20 * من المذبح * فلما راي مذوح وامرأته ذلك حروا على وجوههما على الارض * ولم يعد ملك الرب
21 * ان يريانا لمذوح وليروجه ايضا * فمذوح وحلبله حينئذ انه ملك الرب * وقال مذوح لامرأته
22 * اعلمي ان اسمي لا ما عايانا الله * فمذوح له امرأته * لو ان الله اراد ان يمينا لم يكن يعقل
23 * منا الرب والسميد * ولم يكن يظهر لنا هذه الاشياء في هذا الزمان * ولم يكن يسمعنا هذه الامور
24 * كلها * وولدت الامرأة ابنا * وسمت اسمهم سمسون * وسبب الصبي * وبارك الله عليه * وولدت رفع
25 * الرب ان يسببه في حمله دان * بين صدعا وبين اسدول * الفصل الرابع عشر

Respondit Angelus Domini Menuba, Et
iam si me sedere facias, non tamen tan-
quam cibum tuum: quod si sacrificium of-
feras, offer illud Deo: hæc autem dicitur
17 Dominus. Quia nescibat enim esse Angelum
Domini. Cui sum dixit Menub. Angelus
Domini, Quod est nomen tuum, ut cum
evenierit sermo tuus, invitem te? At illi
18 Angelus Domini, Cur me interrogas de no-
mine meo, cum nomen meum sit glorio-
sissimum? Super itaque Menub hodum &
19 similam petram, & simulabat Dominum
super lapidem. Et Menub atque uxor ejus
aspicientibus, ascendit flamma ignis & lapi-
de in caelum, ascenditque Angelus Domini
in flamina altaris. Quod Menub & uxor
ejus videntes, procubuerunt in facies suas
super terram. Et adoraverunt. Nec adiecit
20 amplius Angelus Domini apparere Menub
& uxori ejus: ac tunc cognoverunt Menub
& uxor ejus quod Angelus esset Domini.
21 Et dixit Menub uxori suæ, Proculdubio
morierem, quia Deum vidi. Cui respon-
dit uxor, Si Deus vellet morte nos afficere,
nequaquam accepisset a nobis oleum &
similagine, nec ostendisset nobis omnia hæc
tempore illo, neque peperit mihi filium. Pe-
perit ergo mulier illa Samsonem, & crevit
22 puer, & benedixit eum Dominus. Cœpit
autem Spiritus Domini vegetare eum in ca-
stris Dan, inter Sadaa & Eituael.

CAP. XIV.

Et descendit Samson in Temnath, et
vidit mulierem quandam de filiabus Pale-
stinarum: Et ascendens indicavit patri
suo & matri suæ, & dixit eis, Vidi in Temnath
mulierem quandam de filiabus Palestinorum,
23 ducit eam mihi in uxorem: sed incircuncis
genitrix ejus. Non desit hic in domo pa-
tris tui & gentis familie tue mulier, ut
24 posses ad uxorem accipere & filium? Res-
pondit ei Samson, Quod nomen est illius? At
respondit ei, Nomen ejus Samson: adole-
vitque puer ille, & benedixit ei Dominus. Cœ-
pitque Spiritus Domini vegetare eum in ca-
stris Dan, inter Sadaa & Eituael.

1 * وويل سمسون الي عمت * وولي هناك امرأه من بنات فلسطين * وصعد اجبر والديه وقال
2 * لهما * راييت في عمت امرأه من بنات اهل فلسطين روجوبها * قالت له وليته * لم ليس هاهنا
3 * في بيت ابنيك واهل عسديك امرأه * خي ينطلف ويرجع من بنات فلسطين العلف * قال
4 * سمسون لابنه * ليس اريد غيرها لاني قد احببتها وسميت في عيني * ولم يعلم ابوه وانه ان هذا
5 * من امر الرب ليقيم من اهل فلسطين * وكان اهل فلسطين ذلك الزمان مسططنين على
اسرائيل * وويل سمسون ووالده الى عمت * فاداهو ابصر فبالته سبل ليت يزار *

ספר שופטים : יד

Verfio VII. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

Cum Translatione LATINA.

והצלה עליו רוח יהוה ושמעו לשפטו הירו
 6 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 7 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 8 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 9 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 10 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 11 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 12 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 13 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 14 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 15 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 16 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 17 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 18 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו

6 Irruit autē Spiritus Dñi in Samson, & dilacerat leonē, quasi hocidum in frusta discerpens, nihil omnino habens in manu: & hoc patri & matri locutur 7 indicare. Defenditq; & locutus est mulieri, quæ placuerat 8 oculis ejus. Et post aliquot dies revertens ut acciperet cibus, declinavit ut videret cadaver leonis, & ecce examen apii in ore leonis erat ac favius mellis. 9 Quem cūm fumpisset in manibus, comedebat in via: veniensq; ad patrem suū & matrem, dedit eis partē, qui & ipse comedit: nec tamen eis voluit indicare q; mel d: corpore leonis affumpserat. Defenditq; pater ejus ad mulierē, & fecit filio suo Samson conviviū: sic enim jvenes facere consueverat. Cū ergo cives loci illius vidissent eū, dederunt ei fœdalis triginta ut essent cū eo. Quib; locutus est Samson, Proponā vobis problema: quod si solveritis mihi intra septē dies conviviū, dabo vobis triginta fundos, & totidē tunicas: Sin autē non poteritis solvere, vos dabitis mihi triginta fundos, & ejsdem numeri tunicas: Qui responderūt ei: Proponē problemā, ut audiamus. Dixitque eis; De comedente exivit cibus, & de forti egressa est dulcedo: Nec poterunt p tres dies propositionem solvere. Cūmq; adesset dies septimus, dixitux ad uxorem Samson, Blandire viro tuo, & suade ei ut indicet tibi quid significet problema: q; si facere nolueris, incendem; te, & domū patris tui: An idcirco vocāllis nos ad nuptias ut spoliarellis? Quæ fundebat apud Sarofon lachrymas, & quebatur ad deos: Odisti me, & non diligitis: idcirco problema, q; propositi filii populi mei, non vis mihi exponere. At ille respondit, Patri meo & matri nolui dicere: & tibi indicare petero? Septem igitur diebus conviviū fœderat ab eis: tandemque die septimo cūm eis esset molesta, exprofiuit. Quæ statim indicavit civib; suis. Er illi dixerunt ei die septimo ante Solis occubitū; Quid dulcis melle, & quid fortius leone? Qui ait ad eos, Si non ardescitis in vitula mea, non invenissetis propositionem meā.

Et influit in eum spiritus Dominus, & cominus ab eo, sicut conteret hircum caprarum: & nihil erat in manibus ejus. Et non annuntiavit mulieri quod fecerat. Et post dies octiduo reversus in oculis ejus, & declinavit ut videret cadaver leonis: & ecce examen apii in ore leonis, & edevium: & non annuntiavit eis, quia de (g) ore leonis abstulit mel. Et descendit pater ejus ad mulierē, & fecit illi Samson conviviū: dies septiduo, quia sic faciunt juvenes. Et factum est, quando triginta vocatos: & fuerunt cum eo. Et dixit eis Samson, Proponā vobis problema: q; si indicaveritis illud in septē diebus conviviū, dabo vobis triginta fundos, & triginta stolas vestimentorum. Et si non poteritis indicare mihi triginta stolas vestimentorum, dabo vobis triginta fundos, & eisdem numeri tunicas. Et dixit eis, Propone problema tuū, ut audiamus. Dixitque eis, De forti egressa est dulcedo: Nec poterunt p tres dies propositionem solvere. Cūmq; adesset dies septimus, dixit uxori suæ, Blandire viro tuo, & suade ei ut indicet tibi quid significet problema: q; si facere nolueris, incendem; te, & domū patris tui: An idcirco vocāllis nos ad nuptias ut spoliarellis? Quæ fundebat apud Sarofon lachrymas, & quebatur ad deos: Odisti me, & non diligitis: idcirco problema, q; propositi filii populi mei, non vis mihi exponere. At ille respondit, Patri meo & matri nolui dicere: & tibi indicare petero? Septem igitur diebus conviviū fœderat ab eis: tandemque die septimo cūm eis esset molesta, exprofiuit. Quæ statim indicavit civib; suis. Er illi dixerunt ei die septimo ante Solis occubitū; Quid dulcis melle, & quid fortius leone? Qui ait ad eos, Si non ardescitis in vitula mea, non invenissetis propositionem meā.

Targum JONATHAN.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

והצלה עליו רוח יהוה ושמעו לשפטו הירו
 6 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 7 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 8 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 9 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 10 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 11 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 12 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 13 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 14 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 15 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 16 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 17 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 18 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו

והצלה עליו רוח יהוה ושמעו לשפטו הירו
 6 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 7 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 8 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 9 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 10 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 11 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 12 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 13 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 14 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 15 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 16 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 17 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 18 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו

Et mansit super eum spiritus fortitudinis ab-ante Dominum, et discepit illum, sicut qui differentes hocidum, et quidquam non erat in manib; ejus: & non nunciavit patri suo et matri suæ quod fecit. Et descendit et petivit 7 mulierem, et rediit ad tempus dierum ad accipiendum eam, et dixerit ad videndum cadaver leonis, et ecce nidus bulavii ambulans et comedens, et ivit ad patrem suum et ad matrem suam, et dedit illis, et comederunt: et non nunciavit eis quod ex cadavere leonis accepit mel. Et descendit pater ejus ad mulierem, et dedit ei conviviū: dies septiduo, quia sic faciunt juvenes adolefcentes. Et factum, quando triginta vocatos, et fuerunt cum illo. Et dixit illi: Simson, Proponam nunc vobis propositionem, si nunciaveritis uncias triginta lintheæ, et triginta stolas vestimentis. Et si non poteritis ad nunciandum mihi, dabo vobis triginta lintheæ, et triginta stolas vestimentis. Et dixit eis, Proponē problemā tuū, et audiamus eum. Et dixit eis, Ex comedente exivit cibus, et ex forti exivit dulcedo: et non poterunt ad nunciandum problemā tuū tribus diebus. Et fuit io die septima, et dixerunt ei uxori Simson: Sollicita maritum tuum, et annuNCIABIT nobis problemā tuū, aliis enim incendemus te et domum patris tui in igne: num ad periclitandum nos vocāllis nos huc? Et ploravit uxor Simson super eum, & dixit ei: Quis dicit tibi quid significet problema: q; si facere nolueris, incendem; te, & domū patris tui: An idcirco vocāllis nos ad nuptias ut spoliarellis? Quæ fundebat apud Sarofon lachrymas, & quebatur ad deos: Odisti me, & non diligitis: idcirco problema, q; propositi filii populi mei, non vis mihi exponere. At ille respondit, Patri meo & matri nolui dicere: & tibi indicare petero? Septem igitur diebus conviviū fœderat ab eis: tandemque die septimo cūm eis esset molesta, exprofiuit. Quæ statim indicavit civib; suis. Er illi dixerunt ei die septimo ante Solis occubitū; Quid dulcis melle, & quid fortius leone? Qui ait ad eos, Si non ardescitis in vitula mea, non invenissetis propositionem meā.

והצלה עליו רוח יהוה ושמעו לשפטו הירו
 6 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 7 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 8 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 9 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 10 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 11 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 12 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 13 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 14 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 15 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 16 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 17 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו
 18 ויהי עמו ידו ויהוה ושמעו לשפטו הירו

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

6 * **وَرَجَبًا حَكَهتَ وَهَسَّاهُ وَجَمَلًا. هَعَسَاهُ أَسْبُ وَجَعَسَاهُ حَجَبًا. هَلَا أَسْبُ هَوَا**
 7 **حَمْرَ حَابِيَه. هَلَا سَبُهَ هَوَا لَأَصْحَاهُ هَوَا هَدَاهُ حَمْرَ بَحَب. * هَسْبَاهُ هَوَا كَلْبَهُ حَمْرَ**
 8 **أَسْبَارًا. مَعْبَاهُ حَسْبَتَاهُ بَعَصَق. * هَوَا حَبُ حَمْرَ وَتَحْتَاهُ حَمْبَاهُ. هَوَا حَمْرَ**
 9 **حَمْسًا لَأَسْبَارًا وَرَجَبًا. هَوَا حَمْرَ وَرَجَبًا حَمْرَ هَعَسَاهُ وَرَجَبًا هَوَا وَرَجَبًا**
 10 **أَسْبُ هَوَا. هَعَسَاهُ حَمْرَ. * هَوَا حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ أَسْبَارًا. هَجَبُ أَسْبُ**
 11 **بَعَصَق. هَعَسَاهُ. هَعَسَاهُ حَمْرَ. هَعَسَاهُ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ**
 12 **سَرَاهُ. هَوَا حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ**
 13 **أَسْبُ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ**
 14 **حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ**
 15 **بَعَصَق. هَعَسَاهُ. هَعَسَاهُ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ**
 16 **سَرَاهُ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ**
 17 **حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ**
 18 **حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ حَمْرَ**

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

6 * **حَمَلَتْ عَلَيْهِ رُوحَ الرَّبِّ وَوَجِبَ إِلَى السَّبِيلِ * فَفَسَاكَ كَمَا يَفْسُخُ الْكَنْدِيُّ * وَلَمْ يَكُنْ فِي يَدَيْهِ سَيْفٌ *
 7 لَا سَيْفٌ وَلَا عَصَا * وَلَمْ يَكُنْ وَلَدِيَّةً مِمَّا صَدَعَ بِالسَّبِيلِ * ثُمَّ سَرَوْا وَكَمَلُوا الْأَمْرَ * وَرَضِيَ سَامْسُونُ
 8 وَرَضِيَ الْأَمْرَ عَمْدًا * ثُمَّ رَجَعَ بَعْدَ أَيَّامٍ لِيُزِيحَ لَهَا خَافَ عَنِ الطَّرِيقِ لِيَنْظُرَ إِلَى جِوَارِ الْأَسَدِ * وَأَمَّا
 9 فِي صَدْرِ الْأَسَدِ فَحَلَّ وَفَدَّ عَشَّسَ هُنَاكَ * وَفَدَّ سَالَ الْعَسَلُ مِنْ عَيْنِ الْكَلْبِ * فَتَنَاوَلَ مَهْدَ بَيْدِيَّةٍ *
 10 وَأَطْلَقَ إِلَى الْوَالِدِيَّةِ وَأَعْطَاهُمَا مِنَ الْعَسَلِ وَالْأَكْلَ هُمَا * وَلَمْ يَكْتُمِيهِمَا أَنْ الْعَسَلُ سَالَ مِنْ جَنَبِ الْأَسَدِ
 11 * وَنَزَلَ أَبْرَادًا إِلَى الْأَمْرَاءِ وَفِيهَا سَمْسُونُ وَطَبْعَهُ سَبْعَةٌ أَيَّامٌ * لِأَنَّ أَحْدَابَ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَدَّكَ كَانُوا
 12 يَحْمِلُونَ الْوَالِدِيَّةَ * فَلَمَّا رَأَوْهُ أَهْلُ فِلِسْطِينَ جَاءُوا بِكَوْنِ رَجُلٍ * فَصَارُوا لَهُ سَمْسُونًا * فَجَالَ لَهُمْ سَمْسُونُ *
 13 وَأَوَّلَ لَتَمِّمْ فَوَلَّاهُ مِنَ الْأَوْلَادِ وَأَسَالَتَكُمْ عَمْدًا * فَإِنْ أَنْتُمْ حَرَجْتُمْ مِنْ مَسْأَلِي * وَفَسَرْتُمْ فَوَلِّيَ عَمَامَ أَيَّامٍ
 14 وَبَنِينَ نَوِيًّا فِي بَنَاتِنِمْ بَلَدِنِمْ حَلَّةً فِي بَنَاتِنِمْ مَمْدَلِيلَ * وَأَمَّا لَمْ يَسْرُوا فَوَلِّيَ * أَحْدَابَ مَمْدَلِيمَ
 15 وَمِنْ الْمَرَحِلَاءِ فَفَدَّرُوا فِي الْمَسِيلَةِ بَلَدِيَّةً أَيَّامًا * فَلَمْ يَفْدَّرُوا عَلَى جَوَارِيهَا * فَلَمَّا كَانَ فِي الْيَوْمِ الرَّابِعِ
 16 قَالُوا لِأَمْرَاءِ سَمْسُونِ * أَحَدَعِي رُوحَكَ لِنَعْلَمَ جَوَابَ مَسْأَلَتِكَ * وَالْأَمْرَاءُ قَالُوا لَهَا * وَأَحْرِيَاكَ وَبَيْتَ أَبْنِكَ
 17 بِالْمَاءِ وَدَرَبَ مَدْرَانَةَ * فَجَدَّتْ أَمْرَاءُ سَمْسُونِ بَيْنَ يَدَيْهِ وَقَالَتْ لَهُ * بَعْدِيَا أَبْنِكَ نَعَصِي وَبَيْتَ كَجَبِي *
 18 وَوَلَّكَ أَبْنِكَ لَيْسَ كَجَبِي مِمَّا تَسْأَلُ الْمَسْأَلَةَ الَّتِي سَأَلْتَ بَيْتَ عَمِي * قَالَتْ لَهَا * أَنَا لَمْ أَحْمَرِ بَدَاكَ
 19 وَالَّذِي وَكَيْفَ أَحْمَرُكَ أَنْتَ لَهَا * فَجَدَّتْ بَكِيَّ عَلَيْهِ أَيَّامَ الْعُرْسِ السَّبْعَةَ * فَلَمَّا كَانَ فِي الْيَوْمِ السَّالِحِ *
 20 قَالَتْ لَهَا تَسْأَلُ لَهَا عَمَهُ * فَحَبَّرَتْ بِالْمَسْأَلَةِ بَيْتَ عَمِي * فَجَالَ أَهْلُ الْقَرْيَةِ فِي الْيَوْمِ السَّالِحِ
 21 قَبْلَ أَنْ يَفْتَمَّ الطَّعَامَ وَمَا يَصْلُحُ * فَقَالُوا * مَا الَّذِي يَكُونُ أَحَدًا مِنَ الْعَسَلِ * وَمَا الَّذِي
 22 يَكُونُ أَمْرًا وَسَدًّا مِنَ الْأَسَدِ * فَجَالَ لَهُمْ سَمْسُونُ * لَوْلَا أَنْتُمْ حَدَّعْتُمْ عَجَلِي لَمْ
 23 يَفْدَّرُوا عَلَى تَسْأَلِي مَسْأَلِي *
 24 *
 25 *
 26 *
 27 *
 28 *
 29 *
 30 *
 31 *
 32 *
 33 *
 34 *
 35 *
 36 *
 37 *
 38 *
 39 *
 40 ***

Tum propitius fuit illi Spiritus Domini, diff. 6
 cerspitque eum ut discerpi solt hoc dicit, licet
 nil haberet in manu sua: & non indicavit pa-
 tri suo nec matri suae quod fecerat. Descen- 7
 derunt inquam, & allocuti sunt mulierem: 8
 quod gratissimum fuit Samsoni. Reversus 9
 autem post aliquot dies ut eam duceret, de-
 flexit ad videndum offitum cadaver leonis, 10
 & ecce examen apum in corpore leonis illi: 11
 ita ut decurreret mel super manum ejus deflu-
 retque. Et abiens ad patrem suum & ad ma- 12
 trem suam dedit illis, & comederunt: nec 13
 indicavit eis quod e corpore leonis defluxisset 14
 illud mel. Descendit itaque pater ejus ad 15
 mulierem illam, & fecit ibi Samfon convi-
 vium septem diebus: hoc enim pacto facie- 16
 bant juvenes convivium. Et cum viderent 17
 cum, venerunt triginta viri, fueruntque ejus 18
 paranympsi. Et dixit eis Samfon, Propo- 19
 nam vobis enigma, quod si mihi explica-
 veritis intra septem dies convivi, & nove- 20
 ritis, dabo vobis triginta lintea, & trigin- 21
 ta paria vestium. Sin autem illi mihi solu-
 vere nequiveritis, dabitis mihi triginta lin- 22
 tea, & triginta vestium paria. Dicunt ei, 23
 Proponne enigma tuum, ut audiamus illud. 24
 Ait illis, De comedente exivit cibus, & de 25
 amaro exivit dulces: & non poterunt expli- 26
 care enigma tribus diebus. Quarto itaque 27
 die dicit uxori Samfonis, Blandire marito 28
 tuo, ut aperiat nobis enigma suum, ne forte 29
 igni comburamus te & domum patris tui, 30
 ejulque Irreditatum possideamus. Flevit er- 31
 go uxor Samfonis, & dixit ad eum, Sanè 32
 odisti me, nec me amas: quandoquidem eni- 33
 gna quod proposuisti popularibus meis, mi- 34
 hi non dixisti. Qui dixit ad eam, Patri & 35
 matri meae non dixi, tibi dicerem? Per- 36
 rerit autem illa flere septem illis diebus con- 37
 vivii, & septimo die indicavit ei, quod 38
 anxisset eum: ipsa verò retexit enigma po- 39
 pularibus suis. Dixerunt ergo cives urbis 40
 illius die septimo antequam ingrederetur ap- 41
 paratus, Quid est melle dulcius? ad quis est 42
 fortior leone? Respondit illis Samfon, Nisi 43
 blanditi effectis vitulae meae, nequaquam sol- 44
 vissetis enigma meum.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

19 * **وَرَجَسَهُ حَكَاةً وَهَسَةً وَكَلْبَةً. وَسَبَّهَ لِعَدُوِّهِ. وَبَسَّ مَسَاكِينَ الْخَلْقِ بِخَيْبِ. وَفَوَّخًا يَفِي. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ.**

20 * **وَجَسَّعَ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ.**

1 * **مَقَالِي * سَا * وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ.**

2 * **مَقَالِي * سَا * وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ.**

3 * **مَقَالِي * سَا * وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ.**

4 * **مَقَالِي * سَا * وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ.**

5 * **مَقَالِي * سَا * وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ.**

6 * **مَقَالِي * سَا * وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ.**

7 * **مَقَالِي * سَا * وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ.**

8 * **مَقَالِي * سَا * وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ.**

9 * **مَقَالِي * سَا * وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ.**

10 * **مَقَالِي * سَا * وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ.**

11 * **مَقَالِي * سَا * وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ. وَبَسَّعَتْ حَقَقَهُ مَسَاكِينَ.**

Prosperè autem agente in eum Spiritu Dei, descendit in Ascalon; capientes ex eistriginta viros, interfecit illos; sublati que vestes eorum dedit his qui enigma suum explicerant. Postmodum irà successus ascendit ad patrem suum. Uxor verò Samfonis, quam adamaverat, locata fuit paranympo ipsius.

C A P. X V.

Contigit etiam post dies aliquot tempore inessis triticeæ. u. recordaretur Samfon uxoris suæ p hædum capraru. (i. hædum illi offerre decreverit) dicens, Vadam ad uxorem meam in conclavè: sed non permittit ei pater ipsi mulieris ingredi. Dixit enim ad eum pater illius mulieris, Putabà te prolius eam odidisse, ideo tradidi illa paranympo tuo: ecce soror ejus minor que melior est ipsa, erit tibi loco illius. Ait illi Samfon, Innocens sum à Philistinis; illarurus sum enim vobis malum. Abiit ergò Samfon, cepitque trecentas vulpes, & adificiens faces alligavit caudis illarum: binis vulpib' simul junxit ligavit singulas faces inter utramque vulpè, id est, inter duas utriusque caudas, Accensitque facib' igni, dimisit vulpes in stantè segetem Philistarorum, & incendit ab acervis triticee usque ad stantè segetè, & usque ad vineas, & usque ad oleas. Dixerunt autè Palestini, Quis ita fecit? Dicunt, Samfon gener Tamnami, quòd abshlerit uxore ejus dederitque eam paranympo ipsi: quapropter ascendentes Palestini combusserunt eam & domù patris ejus igni. Sed dixit eis Samfon, Quamvis ita feceritis, vindicà tamem sumam à vobis, ac tum delitit. Et infixit eis plagà à cruribus eorù usque ad femora ipsorum, plagam inquam accerrimà: & abiens habitavit in Sahaph que est in rupe Atmin. Ascendentes itaque Palestini caltramecati sunt in Juda. Dicunt autem eis viri Juda, Ad quid ascendistis? Dicunt, Ad ligandù Samfonem ascendimus, et faciendù ei quemadmodum fecit nobis. Descendentes ergò tria millia virorum de Juda ad Sahaph que est in rupe Atmin, dixerunt Samfoni, An non fecis quòd Palestini dominantur nobis? quia de causa sic fecistis nobis? Qui dixit eis, Quemadmodum fecerunt, sic feci eis.

Tam affuit illi manus Domini, & descendit in Ascalon, apprehendens: & circiter triginta viros; & inq; interfecit illos: & vestimenta eorum, dedit illis: & qui ista enigmata solverant: & vestimenta illorum dedit illis: & postmodum iratus successus ascendit ad patrem suum. Uxor autem ipsius quam adamavit, locata fuit paranympo ipsius.

C A P. X V.

Verfio A R A B I C A cum Interpretatione LATINA.

19 * **تَمَّ حَلَبَ عَلَيْهِ يَدَ الرَّبِّ فَبَدَّلَ إِلَى عَسْفَانَ وَوَحَّدَ مِنْ أَهْلِهَا بَنِي سَبْعَةِ فَعَسَلَهُمْ وَاحِدَ يَوْمًا**

20 * **فَاعْطَافَهُمُ لِلدِّينِ فَسَوَّلُوا مَسْأَلَتَهُ وَأَسَدَكَ عَصَبَهُ وَرَجَعَ إِلَى بَيْتِ أُمِّهِ * وَصَارَتْ أُمُّهُ كَسَمْسُونِ الَّتِي**

* **كَانَ يُحِبُّهَا أُمُّهُ لَعَجَاهِلَ * الفصل الخامس عشر**

1 * **فَلَمَّا كَانَ مِنْ بَعْدِ أَيَّامٍ فِي وَفَيْتَ حَصَادَ الْكَبْطَةِ * وَكَمَلْتَ أُمَّهُ * وَحَمَلَتْ إِلَيْهَا جَدًّا وَقَالَ ***

2 * **انظُرِي إِلَى أُمَّرَأَتِي * وَأَدْخِلِي إِلَيْهَا فِي مَجْلِسِهَا * فَلَمَّا رَأَتْ أَبْوْهًا لَمْ يَدْعُهَا أَنْ يَدْخُلَ إِلَيْهَا * وَقَالَ لَهُ**

3 * **أَبَوْهَا * طُيْبُ أَبْنِكَ قَدْ أَبْعَصَمَهَا * فَرَوْجِهَا لَعَجَاهِلَ * وَلَكِنَّ هَذِهِ أَحِبُّهَا الصَّغِيرَى أَحَبُّرُ مِهَا ***

4 * **مَنْ رَجَعَ مِهَا وَيَكُونُ لَكَ أُمَّرَأَةٌ عَوْصَمَهَا * فَقَالَ سَمْسُونُ * أَنَا بَرِيءٌ مِمَّا أَصْدَعُ بِأَهْلِ فِلَسْطِينَ**

5 * **لَأَمْسَ طَلْمُونِي * وَأَنَا صَانِعُ مِمْ سَرَا * وَأَنْظُرِي سَمْسُونُ وَأَصْطَادَ تَلْمُونِيَّةٍ تَعْلَبُ * وَسَدَّ فِي أَدْرَائِمِمْ**

6 * **مِصَابِيحَ بَاتٍ وَرِطْطَهُمْ تَعْلَبِينَ تَعْلَبِينَ * وَجَعَلَ يَمِينُ كُلِّ تَعْلَبِينَ مِصَابِيحَ بَاتٍ مَرْبُوطًا فِي أَدْرَائِمِهَا**

7 * **وَأَسْأَلُ بَاتًا فِي الْمِصَابِيحِ وَسَيْبُ التَّعْلَابِ * حَبْرُ التَّعْلَابِ فِي الرَّبْعِ * وَكُحْرُوبُ رُورِعِ أَهْلِ فِلَسْطِينَ**

8 * **كَلَّمَهَا * وَلَمْ يَبْعَثْ أَكْدَاسَ وَلَا رُورِعَ فَيْلِمَ الْأَوَّحْرِ * وَأَحْرُوبُ الْكُحْرُوبِ أَيْضًا وَالرِّيْدُونَ * وَقَالَ أَهْلُ**

9 * **فِلَسْطِينَ * مَنْ صَنَعَ بِنَا هَذَا الصَّبِيغِ * فَأَلَوْا هَذَا مِنْ سَمْسُونِ صَبْرٍ تَعْلَبُ * وَذَلِكَ أَنَّهُ بَرِعَ أُمَّرَأَةً**

10 * **مِنْهُ وَرَوْجِهَا سَسْبِينَةٌ * فَاجْتَمَعَ أَهْلُ فِلَسْطِينَ فَاحْرُوقُوا أُمَّرَأَةً وَبَيْتَ أُمِّهَا بِالْمَدِينَةِ * فَقَالَ سَمْسُونُ * وَإِلَى**

11 * **فَعَلِمْتُ أَيْضًا هَذَا الْفِعْلَ * فَإِنِّي لَا أَدْعُ أَنْ أَسْمِعَ مَسْأَلَةً * حَتَّى تَطِيبَ لِي سَيْبُ مَسْأَلَةٍ * ثُمَّ أَكْفَى عَسَلَهُمْ**

12 * **وَاحِدَ يَوْمًا فَوَيْمًا كَسْبَرًا * وَصَوَّرَهُمْ يَكْفَى سَافَرَهُمْ مِنْ أَهْلِ مَدِينَةٍ إِلَى الْخُدَّاهِمُ * وَكَانَ صَوْبُهُ لِهِمْ سَبْدِيكًا ***

13 * **ثُمَّ أَنْظُرِي فَسَكِّنِ سَاحَافَ الَّتِي فِي كَفْرِ عَطْمِينَ * وَاجْتَمَعَ أَهْلُ فِلَسْطِينَ * وَصَارُوا إِلَى يَهُودَا ***

14 * **وَرَبُّوا عَلَيْهِمْ * فَقَالَ بَنُو يَهُودَا لَهُمْ * لِمَاذَا صَعَدْتُمْ * فَعَالُوا صَعْدًا لِلدُّوْفِ سَمْسُونِ وَصَنَعَ بِهِ كَمَا**

15 * **صَنَعَ بِنَا * فَبَدَّلَ تَلْمَةَ الَّتِي رَجُلٍ مِنْ بَنِي يَهُودَا * وَأَبْلُ سَاحَافَ الَّتِي فِي كَفْرِ عَطْمِينَ * وَقَالُوا**

16 * **لَسَمْسُونِ * أَنَا تَعْلَمُ أَنَّ أَهْلَ فِلَسْطِينَ مَسْأَلَتُنِي عَلَيْنَا * لِمَ فَعَلْتُمْ هَذِهِ الْفِعَالَ * قَالَ لَهُمْ * كَمَا صَعَدُوا كَذَلِكَ صَعَدْتُ مِمْ ***

Atque post dies aliquot tempore in messis triticeæ, ut recordatus Samfon uxoris suæ que ferret ad eum hædum, ad eam ibo ad uxorem meam, in conclavè: ad eum in domitium ipsius: ac cum non permittit eum pater illius, non permittit ei ingredi ad eum. Dixitque ad eum pater ipsius, Abshleris sum te in illam esse, propterea maritimum eam conjugavi cum Agabete: & maritimus ecce sior ejus natura minor melior est illa, ducas eam conjugem, eritque tibi uxor pro illa. Respondit Samfon, Innocens sum ab his qui Philistinis sum Philistinis, quoniam injurià me affecerunt, & malum enim sum eis allaturus. Abiit itaque Samfon, & cepit natus esse trecentas vulpes, alligavitque caudas earum faces ignis: & dimisit vulpes inter binos vulpibus, & junxit utriusque vulpes facem ignis ad utriusque caudam alligavit. Et admovit facibus igne, dimisit vulpes in stantem segetem inter segetem, combusserunt segetes Philistarum universasque nec acervos triticee segetis suas: & usque ad vineas, & usque ad oleas. Dixerunt autem Philistini, Quis tantum facinus perpetravit? Dixitque eis, Huius viri autor est Samfon gener Tamnami: & id quide, quia uxorem ejus abshlerit ad eum conjugem: & maritimum copulavit eam cum paranympo ipsius. Combusserunt ergò Philistini, & combusserunt uxorem Samfonis, & domum patris ejus igni. Quare dixit Samfon, Quamvis ita feceritis, non tamen esset illi vindicam sumam de vobis donec animo meo factu sit satis, ac tum me convertad à vobis. Et cepit mille hominibus crucis, & cecidit eos super cruribus eorum, à pedibus usque ad coxas eorum; & abiens habitavit in Sahaph que sita est in ingenti monte Atmin. Collecti ergò Philistini percreverunt in Juda, & castra posuerunt contra eam. Et dixerunt ad eos filii Juda, Quare ascendistis? Respondit eis, Ascendimus ut vincamus Samfonem, & arguamus eum eo quod cepit nobis facinus. Ergò descendentes in via milita virorum de filijs Juda, & pervenientes ad Sahaph que est in maximo monte Atmin, dixerunt ad Samfonem, An nescis Philistinos dominantur esse nobis? quia ista facta egisti? Respondit eis, Quam admodum fecerunt, sic feci eis.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

12 * اذبحك حته. حقد هبوا سبي. * وخذك خذك ما. حارب اذبحك حته. اذبح حته. بجه
 13 * اذبحك حته. لا. اذبحك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. *
 14 * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. *
 15 * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. *
 16 * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. *
 17 * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. *
 18 * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. *
 19 * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. *
 20 * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. * وخذك حته. ح. *

Dixerunt, Ad ligandum te descendimus, tég; tradendum in manum Palestinorum. Ait illis, Jurate mihi vos me non laesuros. Dicitur ei, Nequaquam; sed ligabimus te quidem, & trademus in manus eorum, nec ullatenus occidemus te: ligaverunt igitur cum duabus catenis novis, & deduxerunt ex illa rupe. Cúmque pervenisset usque ad Lehi, surrexerunt Palestiti ad interficiendum illum. Favit autem ei Spiritus Domini, factaque sunt carere quæ erant super manus ejus, tanquam linú igne exultum, & soluta fuit vincula de manibus ejus. Et inveniens maxillam asini recentem, extendit manu sustulit illam, eaque interfecit mille viros. Et ait Samson, Maxilla asini acer vos cumulavi ex eis: maxilla asini interfeci mille viros. Et cum loquendi finem fecisset, projecit maxillam de manu sua, & vocavit nomen loci illius, Sanguinem maxillæ. Stitit autem vehementer, & invocavit Dominum, ac dixit, Tu dedisti in manum servi tui victoriam hanc magnam, & nunc sitine moriar, & incidam in manum incircuncisorum istorum? Tum scidit Dominus Deus mentum inaxilla asini, & erumpentibus ex eo aquis, bibit, ac recuperavit animum. Ideoque vocavit nomen loci illius, Fontem cornu maxillæ asini, ad hodiernum usque diem. Idem judicavit Israelem tempore Palestinorum viginti annis.

CAP. XVI.

Post hac abiens Samson in Azath, vidit illic mulierem meretricem; ad quam cum ingressus esset in Azath, Dicitur fuit, Samson huc venit. Tetendunt ergo ei innotitas tota nocte in porta civitatis, totaque nocte susurrantes, dixerunt, Cúm illuxerit aurora, interficiemus eum. At Samson cubavit ad mediam usque noctem, & mediâ nocte furgens apprehendit ambas parafadas portæ civitatis, & evulsit eam una cum vectibus ejus; imponentique humero suo, apportavit eas in montem qui est in regione Hebron. Postea adamavit mulierem quandam in valle Saroc, cujus nomen erat Dalila.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

12 * قالوا لاما ربنا ليؤديك ويدفعك اليهم ولا يعينك نحن * وقال لهم اهلغوا لي انكم لا تؤدوني
 13 * انتم * وقالوا له لا وليكن نوبتك وسلمك اليهم * ولا يعينك نحن * فان هوو بسلسلتيك حديد
 14 * واصعدوه من ذلك الكهفي * واسطغوا به ابي موضع يدعي بلخ حيث كان اهل فلسطين *
 15 * فوب اليه اهل فلسطين ليعملوا * فحلت عليه فوه الرب وفويه * وصارت السلسلتان كحيط
 16 * كنان مسوط بالبار ووجل نفسه وفتح السلسلتين * ووجد فاك حمار ممت * عطا يابسا * فمد
 17 * يده واحده * وقبل به الف رجل منهم * وقال سمسون * يعظم حد حمار طربت منكم بلولا *
 18 * وقيلت نيك حمار منكم الف رجل * فلما اكمل كلامه رمي بالعظم من يده * ودعي اسم
 19 * ذلك المكان دم الكحل * ثم انه عطش جدا * فدعا الرب وقال * انت يا رب وويدي انا عبدك *
 20 * وجعلت لي هذا الذكر والنعيم العظيم * والان امون عطسا * ووقع في ايدي هولاء القلبي *
 21 * فغيب الرب عظم حد الحمار * وخرج منه ماء كثير * وسرب منه * ورجعت اليه روجه * وكذلك
 22 * دعي ذلك الموضع عين فون فاك الحمار الي اليوم * وقصي القصا لبني اسريل عشرين سده *
 * الفصل السادس عشر *

Dixerunt, Enimvero descendimus ut te tradamus et adducamus cis, & ipse non occidam. Ait illis, Jurate mihi quid vos non facis mihi damnatum illam. Dixerunt ei, ad eum, Minime: imò verò vincemus te nos. & trademus eis, nec ullatenus te nos. Itaque vincerunt eum duabus catenis novis, & extraxerunt eum ex illa rupe. Dixit autem ei ad locum quendam qui vocatur Lehi, ubi erant Palestiti, aggredere, sunt enim Philistiis occiderent eum. Sed affixit ei vitulus Domini, & convolvit eum cum fide, sum ille dux catene quæ filum lueum igne ugnatum, solvit sese, rupitque catenas. Et in vno mandis bulam asini mortui, os videlicet quoddam avidum, caventem manum suam, impellit illud, eoque trucidavit ex eis mille viros. Et dixit Samson, Osse mandibule asini strages ex vobis proficiat, & asini mandibula trucidavit ex: ubi mille viros. Cúmque abisset, fecerunt solum, quæ est illud è manu sua, vocavitque nomen loci illius, Sanguinem maxillæ. Dixit: maxilla asini laborans invocavit Dominum, & ait, Tu O Domine me feci cum tuos robastis, et concitasti in tantum non enim excusationem, & nunc moriarne, & incidam in manum incircuncisorum istorum? Tercidit ergo Dominus os mandibule asini, proditque ex eo aqua copiosa, è qua cum bibisset, resumpsit animum. Ad quæ locum illum appellavit, Fontem cornu mandibule asini, ad hunc usque diem. Juvenis quorq; decrevit filius Israel viginti annis.

CAP. XVI.

1 * ثم اطلق سمسون ابي عين * فوجد هناك امرأة راينه * ووجل اليها الي بيتها * فقال اهل
 2 * فلسطين * ان سمسون قد ابي بدموا وهو هاهنا * وكميوا له عبد باب الغريه * وجعلوا يساورون
 3 * لييلهم جديعا وقالوا * اذا اصبحنا احداثا * ووجدنا * فوجد سمسون الي نصف الليل * فلما قام
 4 * بعد نصف الليل احد عيني باب الكهف * وفتح الباب وعلق فيه * وجملة علي عاتقه * وصعد الي
 5 * جبل الذي قدام حبرون * وحين بعد ذلك احب امرأة في قرية تدعي كحل ساروب * اسمها
 * دليلة *

Deinde abiit Samson in Gazam, & reperit ibi mulierem quandam fornicariam, quæ est ad eam in domo ipsius. Quare dixerunt Palestiti, Jam venit Samson in regionem nostram, & iste adeft: & struxerunt ibi insidias prope portam civitatis, consilia simul inierunt nocte illa, et dixerunt, Cum mane surrexerit, apprehendemus eum, et occidemus illum. Cubavit autem Samson ad mediam usque noctem, & cum surrexisset post mediam noctem, accipit vitulum, lumen portæ civitatis se porta unâ cum vellit: ejus exenit, hinceto sua impo- sit, conficiditque montem qui est ex adverso Hebronis. Post hæc adamavit mulierem in civitate quondam que vocatur Nebel-saroc, cujus nomen erat Dalila.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

5 * وهكهم حمات هومر بعقلم. او ذنم كنه. عجمه هومر سرك صخر ذت سندن. 5
 6 هصنبا نكصرا سلا ربا هبته هومر صخر ذنم. سسب يلا كص ذلا وحن
 الك ملكه ذل ربهف. * هونذنا ربحلا حصصع. سسب صصنا ذت سسب
 7 هصنبا صرافه ايد. هن صخر ايد. * هونذنا حنه حصصع. ان ربا هونذنا
 8 هصنبا نكصرا ربحلا ربهف. * هونذنا ربحلا ربهف. * هونذنا حنه
 9 هونذنا حنه صكه هونذنا حنه. هونذنا حنه. هونذنا حنه. * هونذنا حنه
 10 انب ربهف هومر سسب ربحنا. هونذنا ربحنا حنه ربحنا. هونذنا ربحنا حنه. * هونذنا
 11 ربحنا حصصع. هونذنا ربحنا حنه. هونذنا ربحنا حنه. * هونذنا
 12 هونذنا ربحنا حنه. هونذنا ربحنا حنه. هونذنا ربحنا حنه. * هونذنا
 13 ربحنا حنه. انب سسب. * هونذنا ربحنا حنه. هونذنا ربحنا حنه. * هونذنا
 14 هونذنا ربحنا حنه. هونذنا ربحنا حنه. هونذنا ربحنا حنه. * هونذنا
 15 هونذنا ربحنا حنه. هونذنا ربحنا حنه. هونذنا ربحنا حنه. * هونذنا
 16 هونذنا ربحنا حنه. هونذنا ربحنا حنه. هونذنا ربحنا حنه. * هونذنا
 17 هونذنا ربحنا حنه. هونذنا ربحنا حنه. هونذنا ربحنا حنه. * هونذنا
 هونذنا ربحنا حنه. هونذنا ربحنا حنه. هونذنا ربحنا حنه. * هونذنا

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

5 * فصعد رسوا اهل فلسطين اليها وقالوا لها احد عبي سمسون واعلمني بماذا يقول وماذا
 6 تعظم به يومه وماذا يعذر ان يوقه ونحن ندفع اليك كل رجل منا القيا وليعلمه مقال فصة
 7 * فقلت ذلك لسمسون احبني بماذا تعظم فويك وماذا يعذر على انباك وماذا يصعب
 8 فويك * قال لها سمسون ان احببت سبعة اوار يديه لم كفي حسنا وسدوت لها صعفت فوي
 9 فاصبر مثل ولجك من الناس * فدفع اليها اهل فلسطين سبعة اوار يديه لم كفي حسنا
 10 وسدته لها * فحلبت كمنيا في الكدح وقلت لسمسون اعداوك القاسطيدون انوك * وقطع
 11 الاوار كما يقطع حيط كنان ادا سمه البارولم بصعب فويك * فقلت له ذلك قد كذبني يا
 12 سمسون وقلت لي كذبا فاصبري الان بماذا يوقه * فقال لها سمسون ان انبي سدديني يسلسل
 13 حديد لم تستعمل قط فاني اصعب واصبر كواحد من الناس * وسدته ذلك يسلسل
 14 حديد لم تستعمل قط وقلت له سمسون اعداوك جاوك هكما عليك فنار ووطع السلسل
 15 عن ساعدية كما يقطع الكيط * فقلت ذلك لسمسون * قد كذبني وقلت لي كذبا فاصبري
 16 بماذا يوقه * قال لها ان انت سدوت سبع حصال من شعر راسي في الدول * صعفت وصر
 17 كواحد من الناس * وسدت سبع حصال شعر من راسي في الدول وقلت له وقد هكج عليك
 18 اهل فلسطين يا سمسون فانبه وحمل الدول وسعن مسدود عليه * فقلت له كني يقول لي
 19 اني احبك وقلبك ليس هو عديك * وقد كذبني هذه بك مرات ولم كحبري بماذا تعظم
 20 فويك * فلما اراه وعينه اياما كمين اعلم واصف نفسه الي الموب * فاطلعتها على كل ما بي
 21 فليهم وكسفي لها امن * وقال لها لم نصب راسي موس * ولم يكلف راسي قط لاني حصوص لله
 22 من بطن امي * فان حلف شعري رالب فوي واصعب واصبر كواحد من الناس *
 Ad quam ascendunt principes Philistei
 5 et dixerunt ei, Blandire ei, & vide in quo
 6 consistat summum robur ejus, & quo pacto
 7 valeamus eum ligare, ut eum male accipiamus:
 8 dabitque tibi quique nostrum mille
 9 & trecentos argenteos. Igitur dixit Dalila ad
 10 Samsonem, Indica mihi in quo consistat
 11 summum robur tuum, quia te vinciaris, & an
 12 deici possis. Respondit illi Samson, Si me
 13 vinciant septem chordis humentibus non-
 14 dum ficcis, infirmabor & ero ut ceteri homi-
 15 nes. Attulerunt ergo ad eam tyranni Pa-
 16 lestinarum septem chordas humentes non-
 17 dum ficcas, quibus illa vinxit cum: (In-
 18 terim insidie sedebant in penetrali) dixitque
 19 ad eum, Palestini venerunt contra te Sam-
 20 son: qui disrupit chordas non secus ac
 21 disrupit filum lineum dum sentit ignem: &
 22 neque consulum est robur ejus. Dixit autem
 23 Dalila Samsoni, En decepti me, & retulisti
 24 mihi mendacia: indica mihi quo vinciaris.
 25 Dixit ad eam, Si me fortiter vinciant
 26 catenis novis que nulli operi interverint,
 27 infirmabor & ero sicut alius quispiam.
 28 Accepit ergo Dalila catenas novas, & illis-
 29 que ligans eum, dixit illi, Palestini invadunt
 30 te Samson: (nam insidie sedebant in
 31 conclavi) ipse vero disrupit eas a brachiis
 32 suis tanquam filum. Dixit rursus Dalila ad
 33 Samsonem, Ecce me decepti, & falsa
 34 dixisti mihi; indica mihi quo vinciaris.
 35 Respondit ei, Si septem circinnos capitis
 36 mei licio intexas. Intenuit iraque illi: radio
 37 liciatorio, & ait, Palestini invadunt te Sam-
 38 son: qui expergestus a somno suo, jugum
 39 textorum ac licium evulsit. Dixit ad eum
 40 rursus, Quoniam pacto dicis mihi, Amote,
 41 cum animus tuus non sit penes me? Ecce
 42 enim tertia vice decepti me, nec indicasti
 43 mihi in quo consistat precipuum robur tu-
 44 um. Cumque illa verbis suis singulis diebus
 45 vexaret eum urgetique, adeo ut animus ejus
 46 ad mortem usque affigeretur, Declaravit ei
 47 totum cor suum, & dixit ad eam, Novacula
 48 nunquam fuit admodum capiti meo, quod sim
 49 abstinens Dei, inde ab utero matris meae:
 50 quod si fraderer, recederet a me robur meum,
 51 & infirmarer, ac essem ut quisvis homo.

ספר שופטים י"ו

Verfio VUL. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

Cum Translatione LATINA.

18 וראית ופליח וסוף cor totum sibi indicasset quod Delilah vidit Et
 ותרא רגליוהי היעד ליה את כלו בלו ותשלה והקרא
 mihi indicavit quis, semel Ascendit, dicens, Pelisthorum sinaspi ad
 19 לטרני בלשמיח לאמר עלו הפליחם בידה לה
 lustrum in sinaspi ad ascendit Et sic eor totum
 את כלו ועלו אלה סיני בלשמיח ועברו
 vobis que sua genus super cum fecit dormire Et suis manib' in argenti
 20 הכסף ברכם: ותשגרו ויתשגרו
 facti radi & viri & 20
 לאש ותנלה את שבעת חלפות ראשו והתהל לעטרו
 Simlon tefuper Pelistim, Dixitque ad eos super se fortitudo recedit &
 21 ויטרו ברו מעליו: והאמר בלשמיחם עלו שמשון
 vobis sic licet Egredivit: dixit & suo fomo & est expegefactus Et
 וינק משנתו ויאמר אצא בעפעס בפפעס
 non super recedat. Dominus quod fecerat non ipse & ime executum &
 ויאמר ותואלו יתעו יתוהר ס עליו: ויהוה
 fecerat defedere & se' oculos effererit & Pelistim ei apprehenderit Et
 22 ויאחזוהו פלשתיים וינקו את עינו ויורו
 domus in manu e' & compedibus in eum ligaverunt & Hazzah in eum
 אוזו עוקה ויאסרוהו בנחשתים ויהי טוהן בכרת
 ad rufas & geminare ejus capitis pilas cap ite & vincidorum
 23 והאסיריו: ויהוה רגאשו לצקת כאשר עליו:
 captus in vinculis suis & congregati Pelisthorum fatrapæ Et
 24 ויהוה רגאשו לצקת כאשר עליו:
 captus in vinculis suis & congregati Pelisthorum fatrapæ Et
 25 ויהוה רגאשו לצקת כאשר עליו:
 captus in vinculis suis & congregati Pelisthorum fatrapæ Et
 26 ויהוה רגאשו לצקת כאשר עליו:
 captus in vinculis suis & congregati Pelisthorum fatrapæ Et
 27 ויהוה רגאשו לצקת כאשר עליו:
 captus in vinculis suis & congregati Pelisthorum fatrapæ Et

18 Videns; illa quod confesit ei
 esset omne animum suu, misit
 ad principes Philisthorum, ac
 mandavit; Ascendite adhuc
 fel, quia nunc mihi aperuit
 cor suum. Qui ascendunt, af-
 fumpit pecunia quã promise-
 rat. Et illa dormire eum fecit
 super genus sua, & in sinu suo
 reclinare caput. Vocavitque
 tonfore, & rasi septē crines e-
 jus, & cepit abigere eum, & à
 fe recollere: statim enim ab eo
 fortitudo difcessit. Dixitque,
 Philisthim super te, Samlon.
 Qui de fomo confurgens, di-
 xit in animo suo; Egredivit
 autē feci, & me executi, in-
 sciens quid recessisset ab eo
 21 Et. Quē cum appre hendis-
 set Philisthim, statim eruerit
 oculos ej; & duxerunt Gazzan
 vincitū catenis, & claufum in
 carcere molere fecerunt. Jamq;
 capilli ej; renasci cœperat. Et
 22 principes Philisthorum con-
 convenit in unum, ut immola-
 rent hostias magnificas Dagon
 deo suo, & epularentur; dices-
 tes, Tradidit de' nolter inimi-
 cum nostrū Samlon in manus
 nostras. Quod etiā popul' vi-
 dens, laudabat deum suum, eadē
 die; dicebat; Tradidit deus
 nolter ad averfarium nostrum in
 manū nostrā, quia delicit terrā
 nostrā, & occidit plurimos.
 25 Latantēque p convivā, sum-
 ptis jam opulis, præcepit ut
 vocaretur Samlon, & ante eos
 luderet. Qui adduct' de carce-
 re ludat ante eos, feceruntque
 cum stare inter duas columnas.
 26 Qui dixit puero regenu greff'
 suos; Dimite me, ut tangā co-
 lumnas, quib' omnis imminet
 dom', & reclinet super eas, &
 paululum requsetā. Dom' au-
 tem erat plena virorū ac mul-
 licrū, & erant ibi omnes prin-
 cipes Philisthorum, ac de te-
 ctō & foris circum steterunt mi-
 lia utriusq; sex' spectantes lu-
 dentē Samlon. At ille invoca-
 to Dño ait; Domine Deus, me-
 mento mei, & redde mihi nunc
 fortitudinē pristinā D' meus,
 ut ulciscar me de hostib' meis,
 & pro amissione duorū lumi-
 num unam ultionem recipiam.
 27 Et apprehendens ambas co-
 lumnas, quibus innitebatur do-
 mus, alteramque eavum dexte-
 rā, & alteram levā teuens,

18 Et intellexit Dalida, quia annu-
 ciaverat ei omne cor suum. Et
 misit, & vocavit principes alie-
 nigenas, & dicens; Ascendite ad-
 huc viceb' istas, quoniam invenit
 mihi omne cor suu. Et ascen-
 derunt ad ea principes alienige-
 narum, & attulerunt argentum in
 manibus suis. Et dormire fecit
 19 Dalida Samlon super genus sua;
 & vocavit septē, & vocavit (h) viros,
 & rasi crines capitis ejus; & rasi
 & cepit cincinnos capitis ejus; &
 fortitudo ejus ab eo dif-
 cessit. Et dixit D' ad D' d' d' d'
 20 Philisthim super te, super te
 confurgens, dixit in animo suo
 non intellexit, quia Dominus
 recessit: ad super eo. Et tenuit
 21 oculos ejus: & de sinu eum in
 catenis: & ligaverunt eum in
 vinculis: & molere fecerunt
 22 eum in carcere. Et renasci cœpit
 capilli ejus: & congregati sunt
 principes Philisthorum in unum
 ut immolarent hostias magnificas
 deo suo, & epularentur dices-
 tes, Tradidit deus in manus
 nostras Samlon in manus
 23 nostras. Quod etiam populus
 videns, laudabat deum suum, eadē
 die dicebat, Tradidit deus
 nolter ad averfarium nostrum in
 manus nostras, quia delicit terrā
 nostrā, & occidit plurimos.
 25 Latantēque p convivā, sum-
 ptis jam opulis, præcepit ut
 vocaretur Samlon, & ante eos
 luderet. Qui adduct' de carce-
 re ludat ante eos, feceruntque
 cum stare inter duas columnas.
 26 Qui dixit puero regenu greff'
 suos, qui ut tangā columnas,
 quibus innitebatur domus, &
 paululum requsetā. Dom' au-
 tem erat plena virorū ac mul-
 licrū, & erant ibi omnes prin-
 cipes Philisthorum, ac de te-
 ctō & foris circum steterunt mi-
 lia utriusq; sex' spectantes lu-
 dentē Samlon. At ille invoca-
 to Dño ait; Domine Deus, me-
 mento mei, & redde mihi nunc
 fortitudinē pristinā D' meus,
 ut ulciscar me de hostib' meis,
 & pro amissione duorū lumi-
 num unam ultionem recipiam.
 27 Et apprehendens ambas co-
 lumnas, quibus innitebatur do-
 mus, alteramque eavum dexte-
 rā, & alteram levā teuens,

Targum Jonathan

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

18 ותות דלילה ארית לית כל לביה ושתחוקת לטרני פלשתא למימ סקו ברם
 ומא הרא ארית לית כל לביה וסליקו לותיה טורני פלשתא ואסקו בכסף בידהו
 19 ואשכבתי על ברכה וקרת לנברא ונרעתי שבע גילת רישיה ושריאת לעניוניה
 וערא חלילה מניה: ואמר פלשתא אתו עלך שמשון ואמר משנתה ואמר אפק
 20 כוון כוון ואתנבר הוא לא ידע איי בנרתא ריי עדת מניה: ואחריו פלשתא
 21 ונקרו ית עינויה ואחריוניה לעות ואסרוהו בשלשון ונחש ורוה טהן רחיא בבית
 22 אסיריא: ושרי סער רישיה לצפחה בחר דאתנח: וטורני פלשתא אתנשו לרפחא
 23 רבת רבא לרנון טעחורו: ולחורא אמרו סכרת דחלתא ביראת ית שמשון בעל
 24 רבבנא: וחוי חיוה עשא ושבוה ית טעחורו: ואמרו סכרת דחלתא ביראת ית שמשון
 25 רבבנא וית מחיבי ארעא רוי אפי ית סקילנא: והוה שפר לבקרו ואמרו אביר קרו
 26 לשמשון ויחד לנא וקרו לשמשון מבת אסיריא וחד קרמיהו ואמרו ויתיה בן
 27 עסרתיא: ואמר שמשון לעולימא דמתקף בידה שבוק מי ואמשיני ית עסרתיא רבתיא
 28 ועל אגרא בתלתיא אלפי נברא ואתחא רחון בחוכא דשמשון: ועל שמשון קום י
 29 ואמרו אלהים ועול דכרני קרמד ותפקני כון ברם ומא הרא יי ואפסרי פורגותא
 30 ורא אסיריא עני דנקרו לי פלשתא: ואחד שמשון ית רחון עסרתיא מציעא רבתיא
 31 ותקו עליהו ואסתמד עליהו חר בימניה וחד בכמליה:

18 Et vidit Delilah quod annu-
 ciavit ei omne cor suum: & misit
 tyrannos Pelisthorum ad dicens; Af-
 cendite ad eam tyranii Pelisthorū,
 & attulerunt argentum in manib' suis.
 Et soporavit eum super genus sua,
 & vocavit virum, & abscidit septem
 crines capitis ejus: & cepit af-
 figendum eum, & transfavit virtus
 ejus ab eo. Et dixit; Pelisthi vene-
 runt super te, Simlon: & exciavit
 te ex fomo suo, & dixit; Exhibo
 vice in vice, & pravalebo: & ipse
 non cognovit quod virilitas Domini
 transfavit ab eo. Et apprehenderunt
 illum Pelisthi, & eruerunt oculos
 ejus, & defenderunt fecerunt cum
 ad Gazzah; & ligaverunt eum in
 catenis aëris, & erant molens
 piffino in domo vincitorū. Et
 cepit capillus capiti-
 ejus ad oriendū postquam con-
 soluit. Et tyranii Pelisthorū con-
 gregati sunt ad sacrificandum
 sacrificium magnū Dagon errori
 coram, & ad laudandum eum.
 Et dixerunt, Tradidit Timor
 nolter in manu nostra Simlon
 auctorem inimicitia; noltra. Et
 viderunt illū popul' & laudaverūt
 errorem suum, nam dixerunt;
 Tradidit Timor nolter in manu
 nostra auctorem inimicitia; noltra,
 & vultorem totre noltra, & qui
 multiplicavit oculos nostros.
 Et fuit quando pulchrum fuit
 cor domo, & dixerunt; Vocare
 Simlon, & ludet nobis: & vocarunt
 Simlon ex domo vincitorū, & lufit
 ante eos; & staturunt eum inter
 columnas. Et dixit Simlon puero
 qui appropinquavit ad eum; Dimite
 manus tuas a columnis, quibus
 innitebatur domus tua, & palpare
 me fac columnas, quibus domus
 firmata super eis, & sustentatur
 super eis. Et domus plena viris
 & mulieribus, & ibi omnes
 tyranii Pelisthorum, & super
 tectum ut tres mille viri &
 mulier, qui videntes in ludo
 Simlon, & virat Simlon ante
 Dñm, & dixit; Dñe, iustit
 memoria mei ante te, & fortifica
 me nunc tantum vice hac, Domine,
 & ulciscar ultionem hanc
 ex duobus oculis meis, quos
 eruerunt mihi Pelisthi. Et
 apprehendit Simlon duas
 columnas me duas, quibus
 domus sustentata super eis,
 unam in dextera sua, & unam
 in sinistra sua.

Et vidit Delilah quod annu-
 ciavit ei omne cor suum: & misit
 tyrannos Pelisthorum ad dicens; Af-
 cendite ad eam tyranii Pelisthorū,
 & attulerunt argentum in manib' suis.
 Et soporavit eum super genus sua,
 & vocavit virum, & abscidit septem
 crines capitis ejus: & cepit af-
 figendum eum, & transfavit virtus
 ejus ab eo. Et dixit; Pelisthi vene-
 runt super te, Simlon: & exciavit
 te ex fomo suo, & dixit; Exhibo
 vice in vice, & pravalebo: & ipse
 non cognovit quod virilitas Domini
 transfavit ab eo. Et apprehenderunt
 illum Pelisthi, & eruerunt oculos
 ejus, & defenderunt fecerunt cum
 ad Gazzah; & ligaverunt eum in
 catenis aëris, & erant molens
 piffino in domo vincitorū. Et
 cepit capillus capiti-
 ejus ad oriendū postquam con-
 soluit. Et tyranii Pelisthorū con-
 gregati sunt ad sacrificandum
 sacrificium magnū Dagon errori
 coram, & ad laudandum eum.
 Et dixerunt, Tradidit Timor
 nolter in manu nostra Simlon
 auctorem inimicitia; noltra. Et
 viderunt illū popul' & laudaverūt
 errorem suum, nam dixerunt;
 Tradidit Timor nolter in manu
 nostra auctorem inimicitia; noltra,
 & vultorem totre noltra, & qui
 multiplicavit oculos nostros.
 Et fuit quando pulchrum fuit
 cor domo, & dixerunt; Vocare
 Simlon, & ludet nobis: & vocarunt
 Simlon ex domo vincitorū, & lufit
 ante eos; & staturunt eum inter
 columnas. Et dixit Simlon puero
 qui appropinquavit ad eum; Dimite
 manus tuas a columnis, quibus
 innitebatur domus tua, & palpare
 me fac columnas, quibus domus
 firmata super eis, & sustentatur
 super eis. Et domus plena viris
 & mulieribus, & ibi omnes
 tyranii Pelisthorum, & super
 tectum ut tres mille viri &
 mulier, qui videntes in ludo
 Simlon, & virat Simlon ante
 Dñm, & dixit; Dñe, iustit
 memoria mei ante te, & fortifica
 me nunc tantum vice hac, Domine,
 & ulciscar ultionem hanc
 ex duobus oculis meis, quos
 eruerunt mihi Pelisthi. Et
 apprehendit Simlon duas
 columnas me duas, quibus
 domus sustentata super eis,
 unam in dextera sua, & unam
 in sinistra sua.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

18 * وَصَبَّ سَيْلًا جَدًّا لِيُجَالِ خَدَّيْهِ فَكَبِهَ خَدَّيْهِ . وَخَبَزَا مِنْهَا خُبْزًا وَبَقَعْتُمَا . وَجَدْتُمَا
 19 * وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا .
 20 * وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا .
 21 * وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا .
 22 * وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا .
 23 * وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا .
 24 * وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا .
 25 * وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا .
 26 * وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا .
 27 * وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا .
 28 * وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا .
 29 * وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا . وَبَقَعْتُمَا .

Animadvertens autem Dalila quodd ei totum cor suum declarasset, misit accerfium tyrannos Palestinorum, dicens ad eos, Ascendite jam, quia aperuit mihi totum cor suum. Accenderunt ergo ad eam tyranni Palestinorum, pecuniam secum ferentes. Illa vero sopivit eum super genua sua, & accersit confore abrafic specem cinnicinos capitis ejus, cepitque eum debilitare, & recessit robur ejus ab eo. Tum dixit ad eum, Palestini venerunt contra te. Samson. At ille expeperfactus & somno suo, ait; Egre diar more solito, & torquabo illos: ipse autem ignorabat quod Dominus ab eo recessisset. Itaque apprehendentes eum Palestini, excacarunt oculos ejus; catenique confilium deduxerunt ad Azath, factusque est molens in carcere. Cepit autem capillus capitis ejus renasci postquam tonsus esset. Porro tyranni Palestinorum congregati sunt ad magnum sacrificium deo suo Dagon cum lacticia sacrificandum, & dixerunt, Tradidit Deus noster in manum nostram Samsonem inimicum nostrum. Populus etiam cum vidissent eum, laudaverunt deum suum, dicentes, Quoniam tradidit deus noster in manum nostram inimicum nostrum, vastatorem regionum nostrarum, quique multiplicavit oculos nostros. Et cum laeto essent corde, dixerunt, Accersite ferros, in saltet coram nobis. Accersiverunt ergo Samsonem & eum carcerem, & cum saltasset coram eis, staturunt eum inter columnas. Dixit enim Samson puero qui tenebat manum ejus, Dimitte me, & da mihi palparum columnas quibus innixa est domus, ut inniat eis. Porro domus illa referta erat viris & mulieribus, ibique aderant omnes tyranni Palestinorum, & super tectum aderant circiter tria millia virorum ac mulierum spectantium Samsonem saltantem. Et invocavit Samson Dominum, ac dixit, Quare Domine Deus, memento mei, & corrobora me hanc tantum vice Deo, ut vindictam sumam à Palestiniis pro duobus oculis meis. Apprehendens itaque Samson duas columnas quibus domus illa fulciebatur, & alteri dexterà suà, alteri sinistra suà innixus,

columnas quibus domus illa fulciebatur, & alteri dexterà suà, alteri sinistra suà innixus,

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

18 * فَلَمَّا رَأَتْ ذَلِكَ أَنَّهُ قَدْ أَطَهَرَ لَهَا كَمَا فِي قَلْبِهِ * أَسَلَتْ دَعْبَ رُوسَاءَ أَهْلِ فَلِسْطِينَ *
 19 * وَوَالَتْ لَهُمْ * أَصْعَدُوا الْآنَ * فَأَنَّهُ أَطَهَرَ لِي كُلِّ مَا فِي قَلْبِي * وَصَعِدَ إِلَيْهَا رُوسَاءُ أَهْلِ فَلِسْطِينَ *
 20 * وَأَصْعَدُوا مَعَهُمُ الرِّجْسَ * وَأَمَانَةَ عَلَى خَيْرِهَا * وَوَعَدَ أَكْلِحِمَ * وَجَانِئَ حِصْلَ سَعِينِ * مِنْهُ * وَبَدَأَ *
 21 * أَنْ تَصْعَدَ دَوْمَهُ * وَفَارَفَهُ حَيْلَهُ * فَاجْتَمَعَتْ رُوسَاءُ لَهُ * سَامْسُونُ أَعْدَاؤُكَ هُكْمُولُ عَلِيَّكَ * وَأَبِيهِ *
 22 * مِنْ نَوْمِهِ * فَقَالَ * أخرج وَأصنع بهم كما فعلت * وَكَأَنَّكَ أَصْعَقَ كُلَّ مَرِيضٍ * وَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ *
 23 * وَهِيَ الرِّبُّ قَدْ فَارَفَتْ * فَاجْتَمَعُوا أَهْلَ فَلِسْطِينَ * وَأَكْكَلُوا بِالْبَارِ فَأَعْمَوْا عَيْنَيْهِ * وَسَدَدُوا *
 24 * بِالسَّلْسَلِ * وَأَبَوْا بِهِ عَنِ * وَجَسَدُوا فِي السَّجِينِ * وَجَعَلُوا فِي السَّجِينِ رِجَالًا يَطْكُنُ لَهَا * وَبَدَأَ *
 25 * سَعْمَ رَأْسِهِ يَبْتِ * فَأَمَّا رُوسَاءُ أَهْلِ فَلِسْطِينَ * فَاجْتَمَعُوا لِيَدْكُوا دِيكَةَ عِظْمِهِ لِدَاعُونَ *
 26 * إِلَيْهِمْ * وَقَدْ دَفَعُ الْأَهْمَاءُ عَدُوًّا فِي يَدِهَا * أَلَدَتْ أَحْرَبَ أَرْضًا * وَأَكْرَمَ فِدْعًا * فَلَمَّا *
 27 * أَكَلُوا وَسَرَبُوا وَطَابَتْ أَنْفُسُهُمْ فَالُوا * بَدَعُوا سَامْسُونُ لِيَرْفِضَ بَيْنَ أَيْدِيهَا * فَدَعَا سَامْسُونُ *
 28 * مِنَ السَّجِينِ * وَرَفِضَ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ * وَأَقَامُوا بَيْنَ أَعْيُنِ الْبَيْتِ * فَقَالَ سَامْسُونُ لِلصَّبِيِّ *
 29 * الَّذِي كَانَ يَفْوَدُهُ * أَرِحْنِي يَدِي * وَوَعِي أَسَدُكَ بِالْأَعْمَدَةِ الَّتِي الْبَيْتِ عَلَيْهِمَا * حَيُّ أَنْوَكَاءَ *
 30 * عَلَيْهِمَا * وَكَانَ الْبَيْتُ مَمْدُودًا مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ * وَكَانَ دُونَ سَطْحِ الْبَيْتِ أَكْثَرُ مِنَ *
 31 * ثَلَاثَةِ أَلْفٍ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ * يَنْظُرُونَ إِلَى سَامْسُونِ إِذَا رَفِضَ * وَوَعِي الرِّبُّ وَقَالَ *
 32 * أَطْلُبِ الْبَيْتَ يَا رَبِّي وَالْأَهْلِي * أَنْ تَكْفُرِي * وَدَوِيْبِي هَذِهِ الرِّبُّ يَا رَبِّ * لِأَسْتَقِيمَ مِنَ أَهْلِ فَلِسْطِينَ *
 33 * نَعْمَةً عَيْنِي * وَأَحَدُ سَامْسُونِ يَدْيِهِ الْعَمُودَيْنِ الَّتَيْنِ فِي الْوَسْطِ النَّائِبِ عَلَيْهِمَا الْبَيْتِ * وَبَوَكَاءَ *
 34 * عَلَيْهِمَا * وَأَحَدُ أَحَدُهُمَا نَعْمَةً وَالْآخَرُ نَسْمَالَهُ *

Cum ergo vidisset Dalila quodd aperivisset illi quicquid habebat in animo suo, mittebat vocavit principes Philistinorum, & dixit ad eos, Ascendite modo, nam judicavit mihi quicquid habebat in animo suo & sic ascendunt ad eam principes Philistinorum, & tulerunt pecuniam cum. Illa autem somnum inducens eis super genua sua, tonsorem adduxerat, qui cum vasisse cinnicinos comae ipsius ab eo, cepitque debilitari vires ejus, & recessit ab eo robur ipsius. Tum excitatus eum, dixit illi, Samson, hostes tui viri sunt: te quare expeperfactus à somno tuo dixit; Egre diar, namque cuius eis in tam expeperfactus ut faceret salubrem cunctis vicibus: nesciebat enim quodd virtus Dominus recessisset ab eo. Apprehenditque eum cum Philistinorum, & catenasque (sive oculos ejus, ut folle colligimus) applicavit, & acedunt oculos ejus, tum cunctis legibus cum perduxerunt ad Gazam, & carcerem detinuerunt eum, passerunt in carcere molam quid moleret. Ceperunt autem crescere capillus capitis ejus. Verum principes Philistinorum congregati sunt ad immolandum sacrificium magno Dagon deo suo. Dixerunt; Jam tradidit deus noster in manum nostram hostem nostrum, qui terram nostram deservit. & oculos nostros multiplicaverunt. Et cum esset ad bibissat: hi inique essent animo, dixerunt; Vocemus Samsonem ut saltet in praesentia nostram: sic evocavit Samsonem & carcerem eum cum saltasset in praesentia eorum, collocauit inter columnas domus. Et dixit Samson ad puerum qui tenebat eum, Dimitte manus meas, & dabo tibi manum ejus, ut inniat eis. Erat autem illa domus plena viris & mulieribus, & tuncque super tectum domus plusquam tria millia virorum ac mulierum spectantium Samsonem saltantem. Vocavitque Samson Dominum, & ait; Precor te O Domine Deus meus, ut recorderis mihi; & corrobora me hanc vice O Domine, ut summam de Philistinis ultionem oculorum meorum. Et apprehendens Samson manibus suis duas columnas, innixus est eis, & utique unam dextera suà, alteram sinistra,

columnas quibus domus illa fulciebatur, & alteri dexterà suà, alteri sinistra suà innixus,

ספר שופטים : י"ג

Verfio VUL. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

Cam Translatione LATINA.

Et inclinat & Pelissis cum mea anima Moritur & Simlon Dixitque... ויארם שמשון מרת נעשו עם פלישתים ויט... מיכאל דיקיטק

Ait; Moritur anima mea cum Philisthim. Concussisq; forti- ter columnis, cecidit domus super omnes principes, & cætera...

Kai dicit Sampson; Moritur ani- ma mea cum alivegnis. Et suffulsi in fortitudinis: et cecidit domus super principes; et cetera...

C A P. XVII. י"ג

עשרים שנה

ויהי אש שמשון מרת נעשו עם פלישתים ויט... ויהי אש שמשון מרת נעשו עם פלישתים ויט... ויהי אש שמשון מרת נעשו עם פלישתים ויט...

Fuit eo tempore vir quidam de monte Ephraim nomine Michas, Qui dixit matri suæ; Mil- le & centum argenteos, quos se- paraveras tibi, & super quibus me audiente juraveras, ecce ego habeo, & apud me sunt...

ET fuit vir de monte Ephraim: et nomen eius Michas. Et dixit matri suæ; Milles, et centum, et argenteos, quos accepisti mihi iuris, et cetera...

C A P. XVII. י"ג

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

ויהי אש שמשון מרת נעשו עם פלישתים ויט... ויהי אש שמשון מרת נעשו עם פלישתים ויט... ויהי אש שמשון מרת נעשו עם פלישתים ויט...

Et dixit Simlon: Moritur anima mea cum Pelisthais: & traxit in vi- tute, & cecidit domus super tyrannos, & super omnem populum qui cum eo...

Et dixit Simlon: Moritur anima mea cum Pelisthais: & traxit in vi- tute, & cecidit domus super tyrannos, & super omnem populum qui cum eo...

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

1 * مَقْلَقُ * * * * *
 2 * مَقْلَقُ * * * * *
 3 * مَقْلَقُ * * * * *
 4 * مَقْلَقُ * * * * *
 5 * مَقْلَقُ * * * * *
 6 * مَقْلَقُ * * * * *
 7 * مَقْلَقُ * * * * *
 8 * مَقْلَقُ * * * * *
 9 * مَقْلَقُ * * * * *
 10 * مَقْلَقُ * * * * *
 11 * مَقْلَقُ * * * * *
 12 * مَقْلَقُ * * * * *
 13 * مَقْلَقُ * * * * *

CAP. XVIII.
 IN diebus illis non erat rex in Israele; iudiciumque diebus familia Dan querebat sibi portionem in qua habitaret: non enim divisa fuerat usque ad diem illum hereditas inter tribus Israelis. Quapropter merentes filii Dan ex familia sua quinque viros de Sadaa & deque Estuuel, ad explorandam & scrutandam terram, dixerunt eis, Ite, pervestigate terram. Qui cum pervenissent ad montem Aphrem, in domum Michæ, agnovissent illum juvenis Levi; & diverterent ad eum vocem, dixerunt ad eum, Quid hinc venisti? & quid illic agis? Respondit eis, Sic & sic fecit mihi Michæ, & mercede me conduxit, factusque sum illi sacerdos. Dicunt ei, Conscie nobis Dominum, ut sciamus num factum sit iter quod aggressuri sumus. Ait illis sacerdos, Ite in pace, Dominus disponet iter vestrum quod aggressuri estis. Abierunt ergo quinque illi viri ad Lis, videruntque populum qui morabatur in ea, tranquillum habitantem juxta legem Sidoniorum, tranquillum & quietum; & neminem esse in terra illa perniciosum, néve qui molestiam aut negotium faceretur; præterea eos esse remotos à Sidoniis, nec ullum habere commercium cum quorumquam. Reduentes itaque ad fratres suos in Sadaam & Estuacem, dixerunt ad eos fratres eorum, Unde venitis? Responderunt, De Lis: fugite modo, ascendamus contra eos; vidimus esse terram esse bonam admodum: agite ergo, ne cunctemini, néve ignoscatis proficitis & ingredi ad possidendam terram. In ipso ingressu vestro ingrediemini ad populum opimum & regionem spatiosissimam (quandoquidem tradidit eam Deus in manus vestras) nullaque re deficiemini in regione illa. Igitur solventes illinc, nempe & Sadaa & Estuacem, sexcenti viri ex familia Dan instrumentis bellicis armati, Ascenderunt, & castra posuerunt in civitate Naarim Juda (propterea vocaverunt locum illum, Castra Dan, ad hunc usque diem: ecce situs eius à tergo civitatis Naarim); indeque transcentes ad montem Aphrem, perrexerunt usque ad domum Michæ.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

1 * الفصل الثامن عشر * * * * *
 2 * الفصل الثامن عشر * * * * *
 3 * الفصل الثامن عشر * * * * *
 4 * الفصل الثامن عشر * * * * *
 5 * الفصل الثامن عشر * * * * *
 6 * الفصل الثامن عشر * * * * *
 7 * الفصل الثامن عشر * * * * *
 8 * الفصل الثامن عشر * * * * *
 9 * الفصل الثامن عشر * * * * *
 10 * الفصل الثامن عشر * * * * *
 11 * الفصل الثامن عشر * * * * *
 12 * الفصل الثامن عشر * * * * *
 13 * الفصل الثامن عشر * * * * *

CAP. XVIII.
 IN illis autem diebus nullus imperator in Israelis rex, & gens familie Dan que erant hereditatem ampliorē, eod quod nondum divisæ fuerat ad eum usque diebus hæc erant inter viros filiorum Israel. Menserunt ergo filii Dan ex familia sua quinque viros & Sadaa & Estul, ut explorarent & scrutarentur terram; & dixerunt ad eos, Ite, cognoscite terram: qui venientes ad montem Aphrem, perrexerunt in domum Michæ, ibique peroculati. Et cum peroculati essent domum Michæ, agnovissent eum Levi adolescentis; & diverterent ad eum, dixerunt, Quomodo hæc venisti? & quid hic agis? Respondit eis, Fecit mihi Michæ officium quod videtur, contulit in me beneficium, mercede me conduxit, factus sum illi sacerdos. Dixerunt ad eos, Postula nobis, & vide num prosperam sit ista via ad quam missi sumus. Respondit eis, Ite in pace, Dominus servabit vias vestras: cui compositus reddet. Egressi itaque quinque illi viri ad Lis, viderunt populum qui erat in eo, secum & habitantem more Sidoniorum, secum & inquam habitantem, ac neminem esse in terra illa, nullum qui lederet eos, nec qui esset illis molestus, nec eos regionem quoque ipsorum esse remotam à Sidoniis, nec ullum inter ipsos & quorumquam, intercedere sermone aut negotium. Reversæ sunt ergo ad fratres suos in Sadaam & Estul, dixeruntque ad eos fratres ipsorum, Unde venistis? Dixerunt eis, Ex Lis: fugite, ascendamus ad eam; quoniam vidimus eam esse terram fertilis & optimam, ne timeatis, néve movemini, neque ignoscatis, qui abeat & ingrediemini, ac possidemini terram illam. Nam ingrediemini venietis ad populum uberrimum: regio quoque latissima est, & omniaque tradidit eam vobis Dominus, nec ulla rerum vobis deest in regione illa. Profecta est ergo gens familie Dan & Sadaa & Estul, sexcenti viri confectis armis instructis. Et ascendentes castra fixerunt prope civitatem Naarim, quæ pertinet ad filios Judæ: (propterea vocatus est locus ille, Castra Dan, ad hodiernam usque diem: erat enim locus prædictus à tergo Civitatis Naarim); indeque transcentes ad montem Aphrem, processerunt donec pervenissent ad domum Michæ.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

14 * وَهَبَهُ سَتَقَعْلُ حَرْبِ اَزْجِهْ حَجْبِيَهْ اَزْجَا بَحْنَهْ. هَرْجِدَهْ اَلْسْتَهْ. نَبْحَسْ اَبَهْ. 14
 15 * حَرْبِ اَبَهْ. * هَهْجَهْ هَجْجَهْ حَحْجَهْ حَحْجَهْ حَحْجَهْ. حَحْجَهْ حَحْجَهْ. هَرْجِدَهْ اَبَهْ مَدْرَهْ. 15
 16 * مَعْدَمْدَهْ. * مَعْدَمْدَا حَرْبِ اَبَهْ سَبْحْ مَعْدَمْدَهْ. مَعْدَمْدَهْ مَعْدَمْدَهْ. مَعْدَمْدَهْ مَعْدَمْدَهْ. 16
 17 * هَهْجَهْ سَتَقَعْلُ حَرْبِ اَزْجِهْ حَجْبِيَهْ اَزْجَا. هَجْجَهْ حَحْجَهْ. هَهْجَهْ. 17
 18 * هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. 18
 19 * هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. 19
 20 * هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. 20
 21 * هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. 21
 22 * هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. 22
 23 * هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. 23
 24 * هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. 24
 25 * هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. 25
 26 * هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. 26
 27 * هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. هَجْجَهْ هَجْجَهْ. 27

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

14 * فعال الكهنة الرجال الذين انطلقوا ليجسوا الارض * تعلموا ان في هذه الاكبة جبه ورداء * 14
 15 * وصفا مسدوكا مقوسا * فانظروا ماذا تصنعون الان * فاحذوا عن الطيرعي * ووحلوا ابي لاوي * 15
 16 * الساب ابي بيت ميكا * وسلمو عليه * ولما السعانية المسلمون من بني دان * فقاموا عند باب 16
 17 * الدهليني * وصعد الكهنة الذين جسوا الارض * ووحلوا النبي * واحذوا الصم * والبراء * واجبه 17
 18 * الذي احب * وكان اكبر فيما في الدهليني عند الباب * والسعانية المسلمون بساحهم دخلوا 18
 19 * بيت ميكا * واحذوا الصم المصوع * واجبه والروعي * فقال لهم اكبر * ما هذا الذي تصنعون * 19
 20 * قالوا له * كف وضع يدك على فمك * واجبنا * لنصم لنا ابا وجبرا * ابي الامين احب 20
 21 * فطاب نفس اكبر * واحذ الصم * واجبه والروعي * وانطلق مع القوم * والتبعوا وجاروا * 21
 22 * ولما عدوا في السيرة * والعزم والمواسي * واليهام بين ايديهم * فلما تباعدوا من بيت ميكا * صاح 22
 23 * رجل كان في بيت ميكا الي جانب بيته * واعلمه بما كان * وعلم ميكا بيته * وركضوا في 23
 24 * طلب بني دان * فهتفوا وقالوا لميكا * ما حالك تبادعي * قال لهم ميكا * احذتم الاله الذي 24
 25 * اكدت * وسنم اكبر * وانطلقتم * فما بقي لي حي * فقولوا ما حالك * فقال له بنو دان * لا 25
 26 * نصح حلينا * لئلا يسمعك قوم * منا فهم عين * وبران نفس * فهديك نفسك * وانفس بيديك * 26
 27 * فصول بنو دان في طريقهم * فلما راي ميكا ان ليس له هم طاعة * رجع الي بيته * 27
 28 * واحد اوليك ما صنع ميكا * وساقوا اكبر الذي كان عبده * ووحلوا اليس * ووروا على 28
 29 * سبع كصيب ساكنين * مظميدين * فهداهم بالسيرة * واحرقوا القرية بالنار * 29

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

10 * Nohuit autem vir ille pernociare, sed fur-
gens abiit, pervenitque ad oppositum Jebus,
quæ est Jerusalem: et erantque cum eo duo fili-
i onnuli, & concubina ejus erat cum ipso.
11 Cum essent propè Jebus, dies declinaverat
admodum: unde dixit juvenis ille domino
suo, Veni divertamus ad civitatem istam Je-
bus: & pernociemus in ea. Ait illi domini-
12 mus ejus, Ne divertamus ad civitatem alie-
nam quæ non pertinet ad Israelitas, sed trans-
eamus usque ad Geba. Tum dixit ad eum do-
13 minus ejus, Age, accedamus ad alterum ex
his locis, & pernociemus vel in Geba, vel
in Rama. Transfuerunt igitur abierunt, & oc-
14 cubuit eis sol propè Geba Benjamin. Qua
15 propter eò diverterunt ut pernociarent, in-
gressique in Geba federunt in platea civita-
tis, nec erat quiscquam qui introduceret eos
16 in domum ad pernociandum. Et ecce vir
quidam fenex adventi ab opere suo è ture
sub vesperam (erat autem vir iste de monte
17 Aplyem, & commorabatur in Geba Ben-
jamin: & hujus loci incolam Benjaminita-
rum opera erant admodum perniciosa.)
18 Attollensque oculos suos vir ille fenex, vi-
dit viatorem in platea civitatis, dixitque
ad eum vir ille fenex, Quo vadis? & unde ve-
19 nis? Respondit ei, Transfendo trafrimus in
Bethlehem Juda usque ad oras montis: iude
20 enim sum, abierimque usque ad Beth-lehem
Juda, & domum Domini jam redeo: nec est
21 quisquam qui nos in domum recipiat, Etiam-
si cum paleam cum stramen habeamus pro afi-
nis nostris, tum panem ac vinum habeam
pro me, pro ancilla tua, & pro juveniculo
22 lervo tuo, nec quicquam defuit nobis. Ait
illi vir fenex, Pax tibi, quicquid tibi de-
est, ego stipendabo: verum in platea non
23 pernociabis. Introducens itaque eum in do-
mum suam projecit paleam afinis ejus, &
lavit pedes eorum, & comederunt ac bibe-
runt. Dum ipsi hilariter essent animo, ecce ci-
ves urbis illius, viri flagitiosi domum cir-
cundantes contendeabant ad ostium, dice-
bantque viro illi feni domino domus, Educ
ad nos virum qui ingressus est domum tuam,
ut cognoscamus eum. Et egressus ad eos
24 vir ille fenex dominus domus, dixit ad eos,
Nolite fratres mei, nolite talem injuriam
25 committere: quandoquidem ingressus est vir ille domum meam, tantum dedecus ne perpetratis,

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

10 * فلم يجوف الرجل ان يبيت * وجرح واصرف * وانسي الي يابوس التي يابوس * فوقع باربعها
11 * وبعده حماران مؤوران وسرينه * فلما صاروا بحيال يابوس * امسوا وقرع عرب السمس * فقال
12 * العمام لمولاه * مل بنا الي هذه القرية لبيت فيها * قال له مولاه * لا تدخل قرية عربية لا تكون
13 * من قرية بني اسرائيل * لئلا يلدكمنا رواء * لكن تصبر الي جبع * وقال له مولاه * سر بنا الي
14 * بعض هذه المواضع * الي جبع او الرامة * بخار سايرين * فغابت السمس وهما عند جبع قرية
15 * بينامين * واثالوا اليها لبيتوا * وودعوا جبع * وبتلوا في سوف المدينة * ولم يدخلها احد
16 * منكم * ولما هم يرجل سرج انيا من عمله في الكرت * وكان الرجل من جبل افرايم * ولكنه نزل
17 * جبع وسكن فيها * وكان اهل البلاد بني بينامين قوم سوو * وكتب اعمالهم سنيه جدا * فوقع
18 * السرج طرفه فابصر عربيا مسافرا قد نزل في سوف القرية * قال له السرج الي اين تريد * ومن
19 * اين اقبلت * قال له * لكن عابري الطريق * خرجنا من بيت لحم قرية يهودا * سرتك صفح الجبل
20 * لاني من هناك * ولكني كنت خرجت الي بيت لحم * وانا منطلق الي بيت الرب * وليس من
21 * يدخلنا منبرلة * ومعا علي يكعبنا وقصيم لدوايما * ومعا ايضا حبرا وحمرنا بقدر ما يكعبنا
22 * وليس يحتاج الي سي من الاثياء غير الموصح للمبيت * قال له الرجل السرج * السلام عليك *
23 * مهما احابك من سي اعطيتك * ولا تبيت في السوف * فادخله الي منبرلة * وطرح لدوايه علقا
24 * وعسل ارجلهم * واكوا وسروا * فلما طاب انفسهم اجمع عليهم قوم امه من القرية فاحاطوا
25 * بالبيت * وجاهدوا الباب * وقالوا للسرج * البيت اخرج اليها الصيف الذي عندك لتعرفه
26 * فخرج اليهم السرج وقال لهم * لا تعملوا يا اخوه * ولا تركبوا هذه السنيه * لان الرجل
27 * دخل بيدي ورتل عندني * لا تصصكوا الرجل * ولا تعملوا هذا الفعل القبيح *

10 * Verum noluit vir ille pernociare, sed e
11 * gressus abiit, pervenitque ad oppositum Je-
12 * bus, quæ est Jerusalem: et erantque cum eo duo
13 * filii onnuli, & concubina ejus erat cum ipso.
14 * Cum essent propè Jebus, dies declinaverat
15 * admodum: unde dixit juvenis ille domino
16 * suo, Veni divertamus ad civitatem istam Je-
17 * bus: & pernociemus in ea. Ait illi domini-
18 * mus ejus, Ne divertamus ad civitatem alie-
19 * nam quæ non pertinet ad Israelitas, sed trans-
20 * eamus usque ad Geba. Tum dixit ad eum do-
21 * minus ejus, Age, accedamus ad alterum ex
22 * his locis, & pernociemus vel in Geba, vel
23 * in Rama. Transfuerunt igitur abierunt, & oc-
24 * cubuit eis sol propè Geba Benjamin. Qua
25 * propter eò diverterunt ut pernociarent, in-
26 * gressique in Geba federunt in platea civita-
27 * tis, nec erat quiscquam qui introduceret eos
28 * in domum ad pernociandum. Et ecce vir
29 * quidam fenex adventi ab opere suo è ture
30 * sub vesperam (erat autem vir iste de monte
31 * Aplyem, & commorabatur in Geba Ben-
32 * jamin: & hujus loci incolam Benjaminita-
33 * rum opera erant admodum perniciosa.)
34 * Attollensque oculos suos vir ille fenex, vi-
35 * dit viatorem in platea civitatis, dixitque
36 * ad eum vir ille fenex, Quo vadis? & unde ve-
37 * nis? Respondit ei, Transfendo trafrimus in
38 * Bethlehem Juda usque ad oras montis: iude
39 * enim sum, abierimque usque ad Beth-lehem
40 * Juda, & domum Domini jam redeo: nec est
41 * quisquam qui nos in domum recipiat, Etiam-
42 * si cum paleam cum stramen habeamus pro afi-
43 * nis nostris, tum panem ac vinum habeam
44 * pro me, pro ancilla tua, & pro juveniculo
45 * lervo tuo, nec quicquam defuit nobis. Ait
46 * illi vir fenex, Pax tibi, quicquid tibi de-
47 * est, ego stipendabo: verum in platea non
48 * pernociabis. Introducens itaque eum in do-
49 * mum suam projecit paleam afinis ejus, &
50 * lavit pedes eorum, & comederunt ac bibe-
51 * runt. Dum ipsi hilariter essent animo, ecce ci-
52 * ves urbis illius, viri flagitiosi domum cir-
53 * cundantes contendeabant ad ostium, dice-
54 * bantque viro illi feni domino domus, Educ
55 * ad nos virum qui ingressus est domum tuam,
56 * ut cognoscamus eum. Et egressus ad eos
57 * vir ille fenex dominus domus, dixit ad eos,
58 * Nolite fratres mei, nolite talem injuriam
59 * committere: quandoquidem ingressus est vir ille domum meam, tantum dedecus ne perpetratis,

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

24 * **Ecce filiam meam virginem, & concubinam** ²⁴ **ejus viri, producam eas vobis. eas dehone-**
stare, et sic facite quicquid libuerit: ²⁵ **viro**
autem isti tantum dedecus se fecerunt. ²⁵ **At**
non volentibus viris illis aufcultare eum, appre-
hendit vir ille concubinam suam, eduxit-
que eam foras ad ipsos: qui cognoscentes
eam & vexantes eam totam noctem ad matu-
ritum usque, dimiserunt eam cum ascenderet
aurora. ²⁶ **Sub tempus matutinum venit mul-**
ter, & cecidit in ostio viri illius ubi erat do-
minus ejus, donec illucesceret. Manet ita-
que furgens dominus ejus ut aperiret ostium
domus, & egressus ut prosequeretur iter
suum, vidit concubinam suam jacentem ad
januam, & manum ejus super januam. ²⁷
Dixitque ad eam, Surge ut eamus: ar non
respondit ei. Imposuit ergo eam in sinu suo,
et surrexitque vir ille, & abiit in patriam su-
am. Et ingressus domum suam, accepto cul-
tro, dissecit concubinam suam in duode-
cim partes, projecitque eam in omnes ter-
minos Israelis. Et quicunque vidit illam, ²⁸
dixit, Nihil tale factum est neque visum, ²⁹
à die quo ascenderunt filii Israel de terra A-
gypti in hunc usque diem: & opinantes de
ea, consilium inierunt, & collocti sunt.

CAP. XX.

* **مَقَابِلُ * قَب ***

1 * **Et inde egressi sunt omnes filii Israel, & in**
coetum congregati quasi vir unus, à Dan
usque ad Bir-lebaa, in terra Galaad coram
Domino in Mafphia, Aluerunt familie uni-
versi populi, omnes felices tribus Israel, ²
Dei populus in coetum, sumpe quadringen-
tia milia pedum stringentium gladium.
(Audierunt autem filii Benjamin alcedisse ³
filios Israel in Mafphia.) Et dicebant filii
Israel, Dicite nobis quomodo contigit tan-
tum scelus. Respondens Levi maritus mili- ⁴
eris illius que interfecit fuerat, dixit eis, Ad
Gebaa Benjamini ingressus sum ego & concu-
bina mea ad pernoctandum: Et insurgen- ⁵
tes in me domini Gebaa obsederunt me
domi noctu: me voluerunt occidere, &
concubinam meam dehonestantur, & mortua
est:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

24 * **Habeo filiam meam virginem, & concu-**
binam: producam vobis utrumque, eas
stipulate, et sic facite quod volueritis,
et ne designatis hunc in partum in vi-
rum istum, ne de stupratis eum. ²⁵ **Verum**
cum non acquiesceret iuxta verbum eius,
neque audivit sermonem ipsius, protulit
eis vir ille concubinam suam, & eduxit
illam ad ipsos: qui exercebant in ea
cupiditatem suam, & noctabat sunt in ea
ad matutinum usque: & cum ortus esset
aurora, dimiserunt eam. Accedens autem ²⁶
mulier illa sub matutinum ad januam do-
mus in qua erat maritus ejus, cecidit
prope januam usque ad ostium solis. Et ²⁷
vidit furgens dominus ejus, & januam
domus aperiens, invenit illam jacentem
prope januam: Et dixit ad eam, Sum ²⁸
egredietus domus: Sed cum nihil respon-
disset ei, vir ostium illi in sinu man-
ans. Et profectus ad domum suam ac- ²⁹
cepit cultrem, & dissecit: eam in duode-
decim frusta, & largita ex his frusta
projecit in terminum singulorum tribuum
filiorum Israel. Et quicquid vidit ³⁰
eam, dixerunt, Nihil simile factum est
neque auditum, à die quo ascenderunt
filii Israel de terra Aegypti ad hodiernum
diem. Itaque congregati sunt filii Israel,
& rem perpendentes se in vicem horati
sunt.

CAP. XX.

* **الفصل العسرون**

1 * **Et exierunt omnes filii Israel, simul**
conversati quasi vir unus à Dan ad
Bir-lebaa: & venientes in terram Ga-
laad, petierunt eorum Dominus in Ma-
phia. Cuique stetit familia tribuum ²
Israeliticarum in caetero populi Dei,
numera quadringentorum milium vir-
orum equantium gladium, (interim ³
audierunt filii Benjamin ascendisse filios
Israel in Mafphiam) dixerunt filii Israel,
Narrate nobis quomodo contigit hoc
crimen horrendum. Et atrocis est eis ⁴
Levi maritus mulieris occisae, & ait,
Ingressus eram ego & concubina mea in
Gebaa civitatem Benjamin, ut pernocta-
remus: Et irruentes in me crevit Gebaa ⁵
obsederunt domum noctu, me times facere
voluerunt, & concubinam meam ita stu-
perant, ut mortua sit.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

6 * وَاذْنَاهَا * وَطَعْمَهَا * وَرِيحَهَا فِي جَمِيعِ مَرَايِعِ بَنِي إِسْرَائِيلَ * لَا يَهْمُ أَنْ يَكْبُوَ هَذَا الْإِنْسَانُ وَالْحَيَّةُ
7 * بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ * وَفِي سَمْعِهِمْ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ جَدِيدًا * فَاطْرُقُوا فِي هَذَا وَسَاوِرُوا * فَهَمَّصُ
8 * السَّبَبُ كُلُّهُمْ كَرَجَلٍ وَاحِدٍ وَقَالُوا * لَا يَصْرِفُ أَحَدٌ مِنْكُمْ إِلَى مَنزِلِهِ وَلَا يَرْجِعُ أَحَدٌ مِنْكُمْ إِلَى
9 * بَيْتِهِ * وَلَكِنْ يَجْمَعُ إِلَى جَبْعِ * وَيُحِطُّ بِهَا * وَيُفْرِعُ عَلَيْهَا * وَأَهْلُ أَوَّلِ مَنْ كُلِّ مِائَةِ رَجُلٍ عَسَنُ *
10 * مِنْ كُلِّ سَبْطٍ فِي إِسْرَائِيلَ * وَمِنْ الْأَلْفِ مِائَةٌ * وَمِنْ كُلِّ عَسَنِ أَلْفٌ * وَرَسَلَهُمْ لِيَبْدُوا رَأْدًا
11 * لِلْعَسْكَرِ * وَكَوْرُوا فِي جَبْعِ قَرِيبةً بِنِيَامِينَ * لِأَجْلِ مَا أَتَوْا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ * وَارْتَكَبُوا مَهْمًا
12 * الرَّجِيحِ * فَاجْمَعُ جَمِيعُ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَى الْعَرِيبةِ مَدْيَنِيِّ الرَّائِيَةِ كَرَجَلٍ وَاحِدٍ * وَأَرْسَلَ جَمِيعُ
13 * سَبْطَاتِ بَنِي إِسْرَائِيلَ رِجَالًا إِلَى بَنِيَامِينَ وَقَالُوا لَهُمْ * مَا هَذَا السَّرُّ الَّذِي فِي أَصَابِكُمْ * ادْعُوا
14 * إِلَيْنَا الْقَوْمَ الْأَعْمَى الَّذِي عَمِلُوا هَذَا * فَيُعَذِّبُهُمْ وَصَرَفَ السَّرَّ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ * فَلَمْ يَسْرِ بَدُوا
15 * بِنِيَامِينَ أَنْ يَبْدُوا قَوْلَ أَحْوَمِيمِ فِي إِسْرَائِيلَ * وَلَكِنْ اجْمَعُ بَدُوا بِنِيَامِينَ كُلَّهُمْ إِلَى جَبْعِ *
16 * لِكَرْجُولٍ وَيُحَارِبُوا فِي إِسْرَائِيلَ * وَاحْضَرُوا بَدُوا بِنِيَامِينَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ * وَكَانَ عَدَدُهُمْ سِتَّةَ وَخَمْسِينَ
17 * أَلْفًا مِمَّنْ يَصْرَبُ بِالسَّيْفِ * بِأَحْلَى أَهْلِ جَبْعِ الَّذِي كَانَ عَدَدُهُمْ سَبْعَ مِائَةِ رَجُلٍ * كَاتِبُ أَيْدِيهِمْ
18 * الْعَبْدِيُّ عَسَاءٌ * كُلُّ أَمْرٍ مَهْمٌ يَرْمِي وَلَا يَحِطُّ * وَلَوْ رَأَى الْعَوَاصِفُ أَصَابِعَهَا * وَاحْضَرُوا بَدُوا إِسْرَائِيلَ
19 * أَيْضًا عَيْرِي بَنِيَامِينَ * وَكَانَ عَدَدُهُمْ أَرْبَعِ مِائَةِ أَلْفٍ رِجَالًا يَصْرَبُونَ بِالسَّيْفِ * وَكَانُوا كُلُّهُمْ
20 * مَعَانِيَةً * وَصَعَدُوا إِلَى بَيْتِ آلِ * وَطَلَبُوا إِلَى اللَّهِ * وَقَالَ بَدُوا إِسْرَائِيلَ مِنْ يَصْعَدُ أَوْلِيَا وَيَكُونُ
21 * عَلَيْنَا رِيْسًا فِي كَارِيْبِنَا لِبَنِيَامِينَ * قَالَ الرَّبُّ يَصْعَدُ بَدُوا يَهُودَا أَوْلَى * وَهَمَّصُ بَدُوا إِسْرَائِيلَ
22 * لَكِنْ * وَرَلُّوا عَلَى جَبْعِ * وَصَرَحَ بَدُوا بِنِيَامِينَ مِنْ جَبْعِ * وَأَصْطَفَى بَدُوا بِنِيَامِينَ قِبَالَةَ بَنِي
23 * إِسْرَائِيلَ * وَادْعَوْهُمْ وَصَافَوْهُمْ بَدُوا إِسْرَائِيلَ لِلْمَكَايِبَةِ عِنْدَ جَبْعِ

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

6 * وَأَذْنَاهَا * وَطَعْمَهَا * وَرِيحَهَا فِي جَمِيعِ مَرَايِعِ بَنِي إِسْرَائِيلَ * لَا يَهْمُ أَنْ يَكْبُوَ هَذَا الْإِنْسَانُ وَالْحَيَّةُ
7 * بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ * وَفِي سَمْعِهِمْ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ جَدِيدًا * فَاطْرُقُوا فِي هَذَا وَسَاوِرُوا * فَهَمَّصُ
8 * السَّبَبُ كُلُّهُمْ كَرَجَلٍ وَاحِدٍ وَقَالُوا * لَا يَصْرِفُ أَحَدٌ مِنْكُمْ إِلَى مَنزِلِهِ وَلَا يَرْجِعُ أَحَدٌ مِنْكُمْ إِلَى
9 * بَيْتِهِ * وَلَكِنْ يَجْمَعُ إِلَى جَبْعِ * وَيُحِطُّ بِهَا * وَيُفْرِعُ عَلَيْهَا * وَأَهْلُ أَوَّلِ مَنْ كُلِّ مِائَةِ رَجُلٍ عَسَنُ *
10 * مِنْ كُلِّ سَبْطٍ فِي إِسْرَائِيلَ * وَمِنْ الْأَلْفِ مِائَةٌ * وَمِنْ كُلِّ عَسَنِ أَلْفٌ * وَرَسَلَهُمْ لِيَبْدُوا رَأْدًا
11 * لِلْعَسْكَرِ * وَكَوْرُوا فِي جَبْعِ قَرِيبةً بِنِيَامِينَ * لِأَجْلِ مَا أَتَوْا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ * وَارْتَكَبُوا مَهْمًا
12 * الرَّجِيحِ * فَاجْمَعُ جَمِيعُ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَى الْعَرِيبةِ مَدْيَنِيِّ الرَّائِيَةِ كَرَجَلٍ وَاحِدٍ * وَأَرْسَلَ جَمِيعُ
13 * سَبْطَاتِ بَنِي إِسْرَائِيلَ رِجَالًا إِلَى بَنِيَامِينَ وَقَالُوا لَهُمْ * مَا هَذَا السَّرُّ الَّذِي فِي أَصَابِكُمْ * ادْعُوا
14 * إِلَيْنَا الْقَوْمَ الْأَعْمَى الَّذِي عَمِلُوا هَذَا * فَيُعَذِّبُهُمْ وَصَرَفَ السَّرَّ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ * فَلَمْ يَسْرِ بَدُوا
15 * بِنِيَامِينَ أَنْ يَبْدُوا قَوْلَ أَحْوَمِيمِ فِي إِسْرَائِيلَ * وَلَكِنْ اجْمَعُ بَدُوا بِنِيَامِينَ كُلَّهُمْ إِلَى جَبْعِ *
16 * لِكَرْجُولٍ وَيُحَارِبُوا فِي إِسْرَائِيلَ * وَاحْضَرُوا بَدُوا بِنِيَامِينَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ * وَكَانَ عَدَدُهُمْ سِتَّةَ وَخَمْسِينَ
17 * أَلْفًا مِمَّنْ يَصْرَبُ بِالسَّيْفِ * بِأَحْلَى أَهْلِ جَبْعِ الَّذِي كَانَ عَدَدُهُمْ سَبْعَ مِائَةِ رَجُلٍ * كَاتِبُ أَيْدِيهِمْ
18 * الْعَبْدِيُّ عَسَاءٌ * كُلُّ أَمْرٍ مَهْمٌ يَرْمِي وَلَا يَحِطُّ * وَلَوْ رَأَى الْعَوَاصِفُ أَصَابِعَهَا * وَاحْضَرُوا بَدُوا إِسْرَائِيلَ
19 * أَيْضًا عَيْرِي بَنِيَامِينَ * وَكَانَ عَدَدُهُمْ أَرْبَعِ مِائَةِ أَلْفٍ رِجَالًا يَصْرَبُونَ بِالسَّيْفِ * وَكَانُوا كُلُّهُمْ
20 * مَعَانِيَةً * وَصَعَدُوا إِلَى بَيْتِ آلِ * وَطَلَبُوا إِلَى اللَّهِ * وَقَالَ بَدُوا إِسْرَائِيلَ مِنْ يَصْعَدُ أَوْلِيَا وَيَكُونُ
21 * عَلَيْنَا رِيْسًا فِي كَارِيْبِنَا لِبَنِيَامِينَ * قَالَ الرَّبُّ يَصْعَدُ بَدُوا يَهُودَا أَوْلَى * وَهَمَّصُ بَدُوا إِسْرَائِيلَ
22 * لَكِنْ * وَرَلُّوا عَلَى جَبْعِ * وَصَرَحَ بَدُوا بِنِيَامِينَ مِنْ جَبْعِ * وَأَصْطَفَى بَدُوا بِنِيَامِينَ قِبَالَةَ بَنِي
23 * إِسْرَائِيلَ * وَادْعَوْهُمْ وَصَافَوْهُمْ بَدُوا إِسْرَائِيلَ لِلْمَكَايِبَةِ عِنْدَ جَبْعِ

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

21 * وَجَرِحَ بَنُو بِيَامِينَ مِنْ جَبْعَ * وَفَتِلَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ أَسْنَانَ وَحَسْرُونَ أَلْعَا *
 22 * وَيَعْرِي بَنُو بِيَامِينَ أَيْضًا مِنَ الْعَدِ * وَصَعِدُوا لِيَصْطَفُوا الْحَرْبَ فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي
 23 * حَارِبُوا فِيهِ أَوَّلَ يَوْمٍ * وَصَعِدَ بَنُو إِسْرَائِيلَ فَدَكُّوا أَمَامَ الرَّبِّ إِلَى الْمَسَاءِ * وَطَلَبُوا إِلَى الرَّبِّ *
 24 * وَسَأَلُوا النَّصْرَ وَالْقُوَّةَ * نَعُوذُ فِي حَارِبِهِ بَنِي بِيَامِينَ أَحِبُّونَا أَيْضًا * فَقَالَ لَهُمُ الرَّبُّ اصْعَدُوا
 25 * فَاصْطَفَى بَنُو إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَدِ حَارِبِيَةً مِنْ بِيَامِينَ * وَجَرِحَ بَنُو بِيَامِينَ الْيَوْمَ مِنْ
 26 * جَبْعَ فِي الْيَوْمِ الثَّانِي وَانْدَلُوا * فَقَتَلَ بَنُو بِيَامِينَ أَيْضًا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَشْرَةَ أَلْفًا فِي
 27 * ذَلِكَ الْيَوْمِ أَيْضًا * وَصَبَّحَ الَّذِينَ قَتَلُوا حَارِبِيَةً أَبْطَالَ * فَصَعِدَ بَنُو إِسْرَائِيلَ جَبْعَهُمْ * وَابْتَدَأَ نَيْبَ
 28 * آلِ * وَجَلَسُوا أَمَامَ الرَّبِّ * وَصَامُوا ذَلِكَ الْيَوْمَ إِلَى الْمَسَاءِ * وَفَرِحُوا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ قَرَابَتِينَ لِلرَّبِّ *
 29 * وَطَلَبُوا بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى الرَّبِّ * وَكَانَ نَابُوتُ عَهْدِ الرَّبِّ فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ فِي ذَلِكَ الْمَوْضِعِ * وَكَانَ
 30 * فِكَاسُ بْنُ الْعَالِ بْنِ هَارُونَ الْكَاهِنِ يَكْتُمُ أَمَامَ النَّبَاتِ فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ * وَقَالُوا * نَعُوذُ
 31 * حَارِبِيَةً مِنْ بِيَامِينَ أَحِبُّونَا * أَوْ تَكْفِي عَمَّ * قَالَ الرَّبُّ * اصْعَدُوا لِأَنَّ فِي عَدِّ أَدْفَعَهُمْ
 32 * إِلَيْكُمْ * فَصَبَّرَ بَنُو إِسْرَائِيلَ عَلَى جَبْعِ كَيْبِنَا * وَطَاطَرُوا لَهَا * وَصَعِدَ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى جَبْعَ فِي
 33 * الْيَوْمِ الثَّلَاثِ * وَاصْطَفُوا لِلْحَارِبِيَّةِ أَيْضًا * وَجَرِحَ بَنُو بِيَامِينَ إِلَى السَّعِيدِ * وَحَلَّتِ الْقَرْيَةَ
 34 * مِنْ أَعْلَاهَا * وَبَدَأُوا أَنْ يَبْغُوا فِي إِسْرَائِيلَ كَالَّذِينَ الْأَوَّلِ * وَكَانَ حَرَمُهُمْ فِي طَرِيقِ بَصْعَةَ إِلَى جَبْعَ *
 35 * وَفِي طَرِيقِ بَاحْدَى إِلَى نَيْبِ آلِ * فَقَتَلَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَثِيرِينَ رَجُلًا * فَقَالَ بَنُو
 36 * بِيَامِينَ * سَهَرْنَا فِي إِسْرَائِيلَ كَمَا الصَّرَفْنَا أَمْسَ وَقَتَلَ ذَلِكَ * فَقَامَ بَنُو إِسْرَائِيلَ كَلَّهُمْ
 37 * مِنْ وَأَضْعَعَهُمْ * فَاصْطَفُوا فِي بَعْلِ بَامِرَ * وَكَانَ الْكَمِينَ فِي مَعَارِجِ جَبْعَ يَبْطَلِعُونَ مِنْ
 38 * مَوَاضِعِهِمْ *
 Et protraverunt ex Israele in die illa qua pugnaverunt contra eos, viginti duo millia virorum, humi. At corroborent se rursum Israelite, iterum disponantem in loco quo dispossuerat de precedente. Ascenderunt Israelite steterunt coram Domino usque ad vesperam, & consulerunt Dominum dicentes, Adjiciemusne adhuc bellum gerere contra filios Benjamin fratris nostri? Respondit Dñs, Ascendite contra eum. Pugnaverunt ergo filii Israel contra filios Benjamin die postero. Et exentes filii Benjamin adversus eos de Gebaa die secundo, iterum filii Benjamin humi protraverunt ex Israelitis decem & octo millia virorum, quidem omnes distringebant gladium. Quapropter ascendentes omnes filii Israel & universus populus, venerunt ad Beth-el, steterunt, ac sederunt ibi coram Domino; & jejunantes illa die usque ad vesperam, obtulerunt holocausta & pacifica coram Domino: Et consulerunt filii Israel Dominum (erat enim illic arca Domini in diebus illis, Et Phineas filius Eliazar filii Aharonis sacerdotis stabat ante ipsum isdem diebus) dicentes, Rursumne egrediemur ad bellum contra filios Benjamin fratris nostri, ad istemum? Dixit Dominus, Ascendite, cras enim tradam eum in manus vestras. Itaque collocarunt filii Israel infidias adversum Gebaa, & circumdederunt eam. Deinde ascendentes filii Israel contra filios Benjamin in die tertia, instruxerunt aciem contra Gebaa ut antea. Er exentes filii Benjamin ad occursum populi, ita ut se excuterent ad civitatem (i. vacuam relinquerent eam) corperunt more solito casos proferre ex populo, nempe ex Israelitis, per semitas quarum una ascendebat ad Gebaa, & altera ad Beth-el in deserto, triginta ferme viros. Et dixerunt filii Benjamin, Debellantur a conspectu nostro ut antea. Filii autem Israel dixerunt, Fugiamus, & extrahamus eos e civitate ad semitam. Omnes itaque filii Israel surrexerunt de locis suis, aciemque instruxerunt in Beth-thamar. Interim infidias Israelis prospexerunt e loco suo, nempe ex antro quod erat in Gebaa:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

21 * وَجَرِحَ بَنُو بِيَامِينَ مِنْ جَبْعَ * وَفَتِلَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ أَسْنَانَ وَحَسْرُونَ أَلْعَا *
 22 * وَيَعْرِي بَنُو بِيَامِينَ أَيْضًا مِنَ الْعَدِ * وَصَعِدُوا لِيَصْطَفُوا الْحَرْبَ فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي
 23 * حَارِبُوا فِيهِ أَوَّلَ يَوْمٍ * وَصَعِدَ بَنُو إِسْرَائِيلَ فَدَكُّوا أَمَامَ الرَّبِّ إِلَى الْمَسَاءِ * وَطَلَبُوا إِلَى الرَّبِّ *
 24 * وَسَأَلُوا النَّصْرَ وَالْقُوَّةَ * نَعُوذُ فِي حَارِبِهِ بَنِي بِيَامِينَ أَحِبُّونَا أَيْضًا * فَقَالَ لَهُمُ الرَّبُّ اصْعَدُوا
 25 * فَاصْطَفَى بَنُو إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَدِ حَارِبِيَةً مِنْ بِيَامِينَ * وَجَرِحَ بَنُو بِيَامِينَ الْيَوْمَ مِنْ
 26 * جَبْعَ فِي الْيَوْمِ الثَّانِي وَانْدَلُوا * فَقَتَلَ بَنُو بِيَامِينَ أَيْضًا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَشْرَةَ أَلْفًا فِي
 27 * ذَلِكَ الْيَوْمِ أَيْضًا * وَصَبَّحَ الَّذِينَ قَتَلُوا حَارِبِيَةً أَبْطَالَ * فَصَعِدَ بَنُو إِسْرَائِيلَ جَبْعَهُمْ * وَابْتَدَأَ نَيْبَ
 28 * آلِ * وَجَلَسُوا أَمَامَ الرَّبِّ * وَصَامُوا ذَلِكَ الْيَوْمَ إِلَى الْمَسَاءِ * وَفَرِحُوا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ قَرَابَتِينَ لِلرَّبِّ *
 29 * وَطَلَبُوا بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى الرَّبِّ * وَكَانَ نَابُوتُ عَهْدِ الرَّبِّ فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ فِي ذَلِكَ الْمَوْضِعِ * وَكَانَ
 30 * فِكَاسُ بْنُ الْعَالِ بْنِ هَارُونَ الْكَاهِنِ يَكْتُمُ أَمَامَ النَّبَاتِ فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ * وَقَالُوا * نَعُوذُ
 31 * حَارِبِيَةً مِنْ بِيَامِينَ أَحِبُّونَا * أَوْ تَكْفِي عَمَّ * قَالَ الرَّبُّ * اصْعَدُوا لِأَنَّ فِي عَدِّ أَدْفَعَهُمْ
 32 * إِلَيْكُمْ * فَصَبَّرَ بَنُو إِسْرَائِيلَ عَلَى جَبْعِ كَيْبِنَا * وَطَاطَرُوا لَهَا * وَصَعِدَ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى جَبْعَ فِي
 33 * الْيَوْمِ الثَّلَاثِ * وَاصْطَفُوا لِلْحَارِبِيَّةِ أَيْضًا * وَجَرِحَ بَنُو بِيَامِينَ إِلَى السَّعِيدِ * وَحَلَّتِ الْقَرْيَةَ
 34 * مِنْ أَعْلَاهَا * وَبَدَأُوا أَنْ يَبْغُوا فِي إِسْرَائِيلَ كَالَّذِينَ الْأَوَّلِ * وَكَانَ حَرَمُهُمْ فِي طَرِيقِ بَصْعَةَ إِلَى جَبْعَ *
 35 * وَفِي طَرِيقِ بَاحْدَى إِلَى نَيْبِ آلِ * فَقَتَلَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَثِيرِينَ رَجُلًا * فَقَالَ بَنُو
 36 * بِيَامِينَ * سَهَرْنَا فِي إِسْرَائِيلَ كَمَا الصَّرَفْنَا أَمْسَ وَقَتَلَ ذَلِكَ * فَقَامَ بَنُو إِسْرَائِيلَ كَلَّهُمْ
 37 * مِنْ وَأَضْعَعَهُمْ * فَاصْطَفُوا فِي بَعْلِ بَامِرَ * وَكَانَ الْكَمِينَ فِي مَعَارِجِ جَبْعَ يَبْطَلِعُونَ مِنْ
 38 * مَوَاضِعِهِمْ *
 Egressi sunt filii Benjamin e Gebaa, & caesi sunt ex filijs Israel in die illa viginti duo milia. Sumptum est ergo animos filijs Benjamin postea a quo, die, & ascendunt ut disponerent se ad pugnam in loco quo dimicaverunt de precedente. Filii autem Israel ascendentes steterunt coram Domino ad vesperam usque, & Dominus deprecans ut implerent auxilium, et dixerunt, Re dimimus adibus ad prelium contra filios Benjamin fratres nostros? Dixit ad eos Dominus, Ascendite, Instruatis itaque filijs Israel se pueri die ad pugnam contra filios Benjamin, Proximum autem eos filii Benjamin e Gebaa die secundo; & proelio commissio interfecerunt etiam filios Benjamin ex filijs Israel decem & octo milia in illa quoque die: omnes autem qui caesi fuerunt, belliofi erant ac secuti. Ascendentes autem omnes Israelite usque ad Beth-el, & sederunt ibi usque ad vesperam coram Domino, & iterum usque ad vesperam usque, eisdemque die obulerunt munera Domino. Et rogaverunt Israelite de loco loco erat illis diebus, Et Phineas filius Eliazar filii Aaron sacerdotis misit abas coram arca isdem diebus ut dicerent, Reddimusne ad pugnam contra filios Benjamin fratres nostros, an contrahemus ab eis? At Dominus, Ascendite quoniam crastino die tradam eos vobis. Collocatis igitur filii Israel adversus Gebaa, & obsiderunt eam. Tum ascendentes Israelite ad Gebaa die tertio, denus se instruxerunt ad bellum. Egressique sunt filii Benjamin ad occursum, ubi filios civibus vacua manent, & ceperunt occidere filios Israel ut prima vice: (accidit autem confictus eorum in via quadam que ascendit ad Gebaa, & in altera via que ducit ad Beth-el) nam interfecit fuerunt ex Israelitis, sed e triginta viri. Unde dixerunt filii Benjamin, Prosequuntur famus Israelitas quemadmodum prosequis fuit hinc & antea. Surgentes autem Israelite in Beth-thamar, aciem instruxerunt in Beth-thamar, (interim infidias in rupe Gebaa prospexerunt e locis suis,

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

34. **וְיָבֹא כָּךְ חֶמְמָלָא וְחָבַר אֶלְקִים וְחָבַר חֶמְמָלָא וְיָבֹא כָּךְ חֶמְמָלָא.**
 35. **וְיָבֹא חֶמְמָלָא לֹא יִבְרַח בְּדָלָא חֶמְמָלָא וְיָבֹא חֶמְמָלָא * וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא.**
 36. **וְיָבֹא חֶמְמָלָא * וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא * וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא.**
 37. **וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא * וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא.**
 38. **וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא * וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא.**
 39. **וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא * וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא.**
 40. **וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא * וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא.**
 41. **וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא * וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא.**
 42. **וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא * וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא.**
 43. **וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא * וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא.**
 44. **וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא * וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא.**
 45. **וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא * וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא.**
 46. **וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא * וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא.**
וְיָבֹא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא חֶמְמָלָא.

Et venerunt ex adverso Gebaa viginti milia virorum electorum ex omni Israel, & ingravatum est bellum, illis ignorantibus impendere sibi malum. Sic profugavit Dominus Benjaminem coram Israele, ita ut profugerint Israelitæ ex Benjaminitis in die illo viginti quinque millia & centum viros, eoque omnes evaginantes gladium. Videntes autem filios Benjamin profugatos, tribuerunt filii Israel *immergunt* *scilicet* moram viris Benjamin; quippe qui confiderent infidiis quas collocarant adversum Gebaa. Insidie verò placide irruentes versus Gebaa, tum progredientes insidie percusserunt totam civitatem acie gladii. Symbolum enim confitutum fuerat inter viros Israelitas & insidias, ut excitaret eis quasi elevationem fumii civitate: Retrahentibus ergò se viris Israelitis à bello, coeperunt viri Benjamin proflernere cæcos ex Israelitis tringenta viros, dicebantque, Proculdubio debellatur à conspectu nostro ut in bellis præcedentibus. Verum cum cæpisset fumus ascendere de civitate instar columnæ, & conversis retrosum Benjaminitis ecce deus civitatis fumus ascenderet in caelum usque; Versi sunt in eos viri Israelitæ: Et viri Benjaminite perterriti, quòd viderent impendere sibi malum, Fugerunt à conspectu Israelitarum versus viam deferti. Sed exercitus eos affecit, & qui erant à fronte, flauentes illos in medio, Persecuti sunt Benjaminem, & propulsarunt eum, facileque trucidarunt eum usque ad adverso Gabaa ad ortum solis. Cecideruntque ex Benjaminitis decem & octo millia virorum, qui quidem erant omnes bellicosi. *Refidit* verò conversi fugerunt desertum versus ad rupem Remmon, & ceciderunt per semitas quinque millia virorum dirringentium gladium; & persequentes eos usque ad Gebzon, trucidarunt ex eis bis mille viros. Omnes igitur qui ceciderunt ex Benjamin eo die, fuerunt vicies quinquies mille viri stringentes gladium, iique omnes viri bellicosi.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

34. **وَجَاءَ مِنْ مَعَانِيَةِ جَبِجَ عَسْنِ أَلْفِ رِجَالٍ أَسْخَبُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَاسْتَدْرَكَهُمْ وَلَمْ يَعْلَمُوا.**
 35. **بَنُو بِيَامِينَ أَنْ الْبَلَاءَ سَبَلَ مِهِمْ * وَكَسَرَ الرَّبُّ أَلَّامَ بِيَامِينَ أَمَامَ بَنِي إِسْرَائِيلَ * وَقِيلَ مِنْ بَنِي بِيَامِينَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ حَمْسَةَ وَعِشْرُونَ أَلْفًا وَمِائَةً مَعَانِيَةَ أَبْطَالًا جَبَانِينَ * فَلَمَّا رَأَى بَنُو بِيَامِينَ أَمَّهُمْ قَدْ أَهْرَمُوا * هَلَكُوا وَانْكَسَرَ فِئْتَهُمْ * فَلَمَّا بَدَأَ إِسْرَائِيلَ فَمَعَادَلُوا عِنَ مِنْ بَعِي مِهِمْ * لَا مِهِمْ نَوَكُوا عَيْلَةَ الْكَمِينِ * وَوَأَمَّ الَّذِينَ كَانُوا فِي الْكَمِينِ * وَذَلِكَ فِي رُفَيْ وَسَيْدِي حَمْفِي * وَسَارَ الْكَمِينِ * فَكَادَلُوا جَبِجَ * وَقِيلُوا مِنْ كَانِ فِي الْقَرْيَةِ بِالسَّيْفِ * وَكَانَ بَدَأَ إِسْرَائِيلَ قَدْ وَاعَدُوا الْكَمِينِ وَبَعْدُوا إِلَيْهِمْ أَنْ يَخْرُجُوا الْقَرْيَةَ * حَتَّى يَبْرُجَ دَحَانُهَا * وَبَرِجَ أَلَّ إِسْرَائِيلَ عِنَ بَنِي بِيَامِينَ * وَبَدَأَ بَدُو بِيَامِينَ بِالْكَرْبِ أَيْضًا * فَكَادَلُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ بَدُو بِيَامِينَ رِجَالًا * وَقَالُوا فِي أَنْفُسِهِمْ أَمَّهُمْ سَيَهْرَبُونَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا أَهْرَمُوا فِي الْكَرْبِ الْأَوَّلِ * وَبَدَأَ دَحَانُ الْقَرْيَةِ أَنْ يَبْرُجَ مِنْ بَدُو الْعَدُوِّ * فَالْتَمَعَ بَدُو بِيَامِينَ إِلَيْهِمْ وَوَالَهُمْ وَوَالَهُ دَحَانُ الْقَرْيَةَ قَدْ أَرْبَعَ إِلَى السَّمَاءِ * وَرَجَعَ عَلَيْهِمْ رِجَالُ بَنِي إِسْرَائِيلَ * فَوَعِدُوا فَلَدُو بَنِي بِيَامِينَ * لَا مِهِمْ قَدْ رَأَى الْبَلَاءَ قَدْ سَبَلَ مِهِمْ * وَهَرَبُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي طَرَفِ الْبَرِيَّةِ * وَأَدْرَكَهُمْ الْكَرْبُ وَصِيروُهُمْ فِي الْوَسْطِ * وَطَرَدُوا بَنِي بِيَامِينَ * وَفَدَاهُوهُمْ حَتَّى أَهْبُوا إِلَى قَبْلَةِ جَبِجَ نَاحِيَةِ الْمَرْوَةِ * وَقِيلَ مِنْ بَنِي بِيَامِينَ عَمِيدَهُ عَسْنِ أَلْفِ رِجَالٍ * وَمِائَةً رِجَالٍ أَبْطَالًا مَعَانِيَةَ * وَهَرَبُوا إِلَى الْبَرِيَّةِ إِلَى نَاحِيَةِ كَهْفِ رَامُونَ * وَقِيلَ مِهِمْ فِي الطَّرَفِ حَمْسَةَ أَلْفٍ مَعَانِيَةَ * وَوَدَعُوا فِي طَلْمِهِمْ إِلَى جَبْعُونَ * وَقِيلَ مِهِمْ أَيْضًا أَلْفًا رِجَالًا * فَجَمِيعَ الْعَدُوِّ لِيَنْبَسِ مِنْ بَنِي بِيَامِينَ حَمْسَةَ وَعِشْرُونَ أَلْفًا وَمِائَةً رِجَالًا أَبْطَالًا.**

Veneruntque ex adverso Gebaa decem & octo millia virorum qui electi fuerant ex Israelitis & ingravatum est bellum, ignorantibus filios Benjamin adventum suum calanitarum. Fugit ergo Dominus Benjaminitis ante filios Israel, caespis fugavit ex filijs Benjamin eo die viginti quinque millia & centum bellicosos, Beniamini & gigantes. Cumque viderent filios Benjamin se jam profugatos, perierunt & constitit in animis: Israelitæ verò fluxerunt se recedere ab his qui supererant ex illis, quòd viderunt fidem infidiam. (Interca fugientes qui erant in insidiis, iique per caudam locum passus, & incidentes insidiatores interierunt Gabzon, & quotquot erant in via, gladio trucidarunt. Conterunt autem Israelitæ cum insidiatoribus, & perduxerunt eis in nubem succedente, quatenus ascenderet fumus in caelum.) Retraherunt inquam se Israelitæ à filijs Benjamin, coeperuntque filii Benjaminem deorsum fugare: & occidentes ex Israelitis tringenta viros, dissevit sicum israhel persequentes se Israelitæ quemadmodum hostes fuerant in bello prior. cepit verò fumus ubi ascendere coepit lumen, & conversi filii Benjamin retrorsum, ecce fumus ubi iam ascendere coepit regressus in eos: viri Israelitis trepidaverunt animi filios Benjamin, quòd viderent adventum suum sui calanitarum. Et fugerunt ab Israelitis per viam deserti. Sic affluente eos bello, confiterunt eos in medio, Et persecuti sunt filios Benjamin, & percusserunt eos quinque percussit ad oppositum Gabzon, versus pagum Orientalium. Et occisi sunt ex filijs Benjamin octid. sin. milia virorum & centum viri strenui bellatores. Fugerunt etiam ad desertum, versus rupem Remmon, cæsi fuerunt ex eis in via quinque milia virorum: & in ferunt illos persequendo ad Gabzon usque, caespis fugit etiam ex eis duo milia virorum. Igitur omnes occisi ex filijs Benjamin, fuerunt viginti quinque milia et centum viri strenuissimi.

ספר שופטים : כח

Sexcenti Rimmon petram ad desertum in fugerit & sunt ceteri Et... ויבנו חמשה עשר אלף בני ישראל...

Remanserunt itaque de omni numero Benjamin quatuor... Et reversi autem filii Israel...

Καὶ ἐπέβησαν οἱ λοιποὶ τῶν υἱῶν Βενιαμίν... Ἐπεὶ δὲ ἐπέβησαν οἱ υἱοὶ...

CAP. XXI.

CAP. XXI.

CAP. XXI.

1 dabit nobis ex Vir: dicens Misphai juravit Israel vir Et... 2 Bethel: dicens Misphai venit Et... 3 Quare Dicit Deus Israel factum est hoc malum in populo tuo...

1 Juraverunt quoque filii Israel in Maspha & dixerunt: Nullus nostrum dabit filiis Benjamin de filiabus suis uxore... 2 Quare Dicit Deus Israel factum est hoc malum in populo tuo...

1 (a) Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀμάρτησαν ἐν Μασφά... 2 (b) Καὶ εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην... 3 (c) Καὶ εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην...

Targum Jonathan.

PARAPH. CHALD. Versio Latina.

1 ואתמניו ואפינו למרדא לכיף דסון שית מאה נבדא ויתבו בפיך דסון ארבעה... 2 ויבנו ויגשו ישראל חבו לוח בני בנימין ומסונון לתתם דחב מקורוון נטרנון...

Et respexerunt & verterunt ad desertum ad petram Rimmon sexcenti vir, & fecerunt in petra Rimmon quatuor milia filios Benjamin...

* Καὶ εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην... Ἐπεὶ δὲ ἐπέβησαν οἱ υἱοὶ...

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

47 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 48 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *

Verſi itaque fugerunt per deſertum ad rupem Remmon ſexcenti viri, manſeruntque in rupe Remmon quatuor menſibus. Porro filii Iſrael reverti contra filios Benjamin, percuſſerunt eos acie gladii, & extirperunt eos e civitatibus, tam homines, quam juventa, quam quicquid inventum fuit: quin & omnes civitates quæ inventæ ſunt, igne combuſterunt.

CAP. XXI.

* مَقَالَةٌ * ذَا *

1 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 2 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 3 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 4 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 5 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 6 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 7 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 8 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 9 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 10 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 11 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 12 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *

Viri autem Iſraelitæ juramento ſe obſtrinxerunt in Maſphia, & dixerunt: Nemo noſtrum dabit filiam ſuam Benjaminitis uxorem. Tum venientes ulque ad Beth-ilman, ſublatæque voce reverunt ſtetim coram Deo: & dixerunt: Quare Dominus Deus Iſraelis, factum eſt illud in Iſraele, ne periret hodie tribus una ex Iſraelis? Poſtero die manè furerunt populus, & extirperunt illic aram, obtrulerunt holocausta & pacifica. Et dixit: Qui non aſcendit cum conſecratione iſta ex omnibus tribubus Iſraelis coram Domino? nam juramentum maximum factum fuerat, quod ſi qui non aſcenderet ad præſentiam Domini in Maſphia, morte plecteretur. Et penitentiæ ducti Iſraelitæ propter filios Benjamin fratres ſuos, dixerunt: Hodie tribus una perit ex Iſraele. Tum dixerunt: Quid faciemus iis qui relictæ ſunt ſine uxoribus? nos enim juravimus per Dominum haud daturus illis uxores. Et dicunt: Quænam eſt tribus Iſrael eſt una illa quæ non aſcendit in conſpectum Domini ad Maſphia? (viri autem ex habitatoribus Jabis quæ eſt in Gelaad, non venerunt ad caſtra.) Et numeratus eſt ibi populus, & non eſt inventus ibi quiſquam ex habitatoribus Jabis quæ eſt in Gelaad. Quapropter miſerunt illic populus duodecim millia virorum eſt fortiffimis, quibus præcepit ac dixerunt: Ite, trucidate cives Jabis quæ eſt in Gelaad, acie gladii, tam mulieres, quam pueros. Sic facite, omnem virum, & omnem mulierem quam vir cognoverit, occidite. Invenierunt autem ex habitatoribus Jabis Gelaad quadringentas puellas virgines quæ viri non cognoverant, & adduxerunt eas ad caſtra in Silo quæ eſt in terra Chanaan.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

47 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 48 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *

Fugerunt autem ex eis per viam deſerti ad rupem Remmon ſexcenti viri, & manſerunt in rupe Remmon quatuor menſibus. Porro filii Iſrael reverti contra filios Benjamin, percuſſerunt eos acie gladii, & extirperunt eos e civitatibus, tam homines, quam juventa, quam quicquid inventum fuit: quin & omnes civitates quæ inventæ ſunt, igne combuſterunt.

CAP. XXI.

* الْعَصَلُ الْكَادِي وَالْعَسْرُونَ *

1 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 2 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 3 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 4 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 5 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 6 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 7 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 8 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 9 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 10 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 11 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *
 12 * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ * وَرَبُّهُمْ هَدَاهُمْ خَطْبًا رَمْمُونَ *

Iſta acie percuterunt viri Iſraelitæ in Maſphia, & dixerunt: Nemo noſtrum in maſphiam collatæ filiam ſuam ſibi uxorem. Indeque per oſtes vocati ad Deum, & ſtetimus coram Domino Deo ad vespem uſque, ſublatæque voce ſicut fuerunt ſtetimus coram Deo: & dixerunt: Quare conſtitit Iſraeleſis coram Deo noſtrum hodie tribus ex Iſraelis? Poſtea manè ſurgens populus adſcit: ibi atque, & obtrulerunt ſuper illud holocausta & victimas pacificas. Et dixit: Quis non aſcendit ad castrum Maſphiam ex omnibus tribubus Iſraelitarum, nec adſcit coram Domino iudicium? ſiſta enim juramento juraverat quod ſi quis non aſcenderet in Maſphiam, nec ſiſteret ſe in congregatione coram Domino, morte moreretur. Cùmque penitentes Iſraelitæ de filiis Benjamin fratribus ſuis, ac dicerent: Hodie perit tribus de tribubus Iſraelitarum, dixerunt: Quid faciemus de iis qui manſerunt ſine uxoribus? & unde combuſterimus eos? Tum dixerunt: Remaneat ex filiis Iſrael quidam qui non aſcendit ad castrum quiſi congregatus eſt coram Domino in Maſphia: Nam cum intraverunt exercitus noſtri civis Neapolis, quæ eſt in Gelaad, Maſphiam ergo populus ad eos duodecim millia virorum eſt fortiffimis atque roboriſſimis, quibus præcepit ac dixerunt: Ite, & occidite cives Iſrael quæ eſt in Gelaad, quæ virgines & adduxerunt eas ad castrum exercitus filiorum Iſrael in Silo, in terram Chanaan.

Verfio VULG. LAT.

cum Translatione LATINA.

13 וישלחו בל-העדה וידברו אל-בני בנימין אשר
 14 ויקראו להם שלום: וישב
 15 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 16 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 17 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 18 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 19 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 20 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 21 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 22 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 23 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 24 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 25 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר

Miseruntque nuntios ad filios Benjamin, qui erant in petra Remmon, & prœceperunt eis, ut eos susciperent in pace. Veneruntque filii Benjamin in illo tempore, & datus sunt eis uxores de filiabus Jabes Gilaad: alias autem non repererunt, quas simili modo tradiderunt. Univerfilijs Israel validè doluit, & egit poenitentiam super interfectione unius tribus ex Israel. Dixeruntque majores natu; Quid faciemus reliquis, qui non acceperunt uxores? omnes in Benjamin femine conciderunt, Et magnâ nobis curâ, ingentique studio providendum est, ne una tribus decleatur ex Israel. Filias enim nostras eis dare non possumus, confricti juramento & maledictione, quâ diximus; Maledictus qui dederit de filiabus suis uxorem Benjamin. Ceperuntque consilium, atque dixerunt; Ecce solennitas Domini est in Silo anniversaria, que fita est ad Septentrionem urbis Bethel, & ad Orientalem plagam viz, que de Bethel tendit ad Sichimam, & ad Meridiem oppidi Lebona. Præceperuntque filijs Benjamin, atque dixerunt; Ite, & latitate in vineis. Cùmque videritis filias Silo ad duccendos choros ex more procedere, exite repente de vineis, & rapite ex eis singuli uxores singulas, & pergit in terram Benjamin. Cùmque venerint patres eorum, ac fratres, & adversum vos queri coeperint, argue jurgari, dicemus eis; Miseremini eorum: non enim rapuerunt eas jure bellantium atque victorum, sed rogantibus ut acciperent, non deditis, & à vestra parte peccatum est.

13 Καὶ (δ) ἀπέστειλαν ἀπὸ τῆς συναγωγῆς, ἢ ἐ-
 14 καὶ (κ) ἀπέστειλε Βενιαμὴν ἀπὸ τῆς ἰδίας
 15 καὶ ἦσαν αὐτοῖς (μ) γυναῖκες. Καὶ οὐκ ἔλαβον
 16 καὶ ἦσαν αὐτοῖς (ν) γυναῖκες. Καὶ οὐκ ἔλαβον
 17 καὶ ἦσαν αὐτοῖς (ξ) γυναῖκες. Καὶ οὐκ ἔλαβον
 18 καὶ ἦσαν αὐτοῖς (ο) γυναῖκες. Καὶ οὐκ ἔλαβον
 19 καὶ ἦσαν αὐτοῖς (π) γυναῖκες. Καὶ οὐκ ἔλαβον
 20 καὶ ἦσαν αὐτοῖς (ρ) γυναῖκες. Καὶ οὐκ ἔλαβον
 21 καὶ ἦσαν αὐτοῖς (σ) γυναῖκες. Καὶ οὐκ ἔλαβον
 22 καὶ ἦσαν αὐτοῖς (τ) γυναῖκες. Καὶ οὐκ ἔλαβον
 23 καὶ ἦσαν αὐτοῖς (θ) γυναῖκες. Καὶ οὐκ ἔλαβον
 24 καὶ ἦσαν αὐτοῖς (ι) γυναῖκες. Καὶ οὐκ ἔλαβον
 25 καὶ ἦσαν αὐτοῖς (κ) γυναῖκες. Καὶ οὐκ ἔλαβον

Targum JONATHAN.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

13 וישלחו כל בנשקא ומילוי עים בנימין וי
 14 ויקראו להם שלום: וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 15 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 16 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 17 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 18 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 19 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 20 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 21 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 22 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 23 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 24 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר
 25 וישב בנימין עמה ההיא ויהנו להם הנשים אשר

Et miserunt omnis congregatio, et locuti sunt cum filiis Benjamin qui in 13 petra Kimon, et clamaverunt illis allocutione pacis Et redierunt filii Bin- 14 jamin in opportunitate illâ, et dederunt illis mulieres quas vivificaverunt ex mulieribus Jabes Gilghad, et non sufficit illis sic. Et populus fuit cum compassi super domum Benjamin, quod fecit Dominus fracturam in tribubus Is- 15 rael. Et dixerunt fenes congregationis: Quid faciemus iis, qui relicti sunt 16 ad mulieres; quoniam deficit ex domus Benjamin uxor? Et dixerunt: 17 Possessio evasione filijs Benjamin, & non debetur tribus ex Israel. Et nos non poterimus ad dandum illis mulieres ex filiabus nostris; quoniam ju- 18 raverunt filii Israel ad dicens: Maledictus qui dabit uxori domi Binja- 19 min. Et dixerunt: Ecce festum ante Dominum in Siloh à tempore solenni- 20 tatis ad solennitatem, quæ à Septentrione Bethel ortu Solis, ad iteratam que ascendit à Bethel ad Sechem, & à meridiè Libona. Et iussert filios Bin- 21 jamin ad dicendum: Ite & insidiabimini in vineis. Et aspicietis, & ecce si 22 exierint filie Siloh ad feriandum in festis, et exhibitis ex vineis, et rapietis vobis vir uxorem suam ex filiabus Israel, & ducetis eas ad terram tribus Benjamin. Et erit quod venient patres eorum ac fratres eorum ad judi- 23 candum ante nos, et dicemus eis: Compassi sumus illis, quia non sufficit 24 eis, iuxta tempus, ne foret peccatus. Et fecerunt sic filii Benjamin, & acce- 25 perunt mulieres ad numeros eorum ex choris, quas rapuerunt; et iuverunt & redierunt ad possessiones suas: & edificaverunt urbes, & federunt in illis. Et abierunt inde filii Israel in tempore illo vir ad frubum suam, In diebus illis 25 non erat rex in Israel: vir quod rectum in oculis suis facti.

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

13 * Tum mittentes univerſus populus, dixerunt, precatique ſunt ſalutem Benjamin qui erat in rupe Kemnon. Sic venit Benjamin tunc temporis, dederuntque eiſ mulieres quas vivas ſervaverant ex mulieribus Jabib Gelaad, fed non fuſſecerunt eiſ. Et doluit populus propter Benjamin, eo quod feciſſet Dominus rupturam in tribubus Iſraelit. Dixeruntque ſeniores populi, Quid faciemus iſi qui ceſſiſi ſunt ſine uxoriſ, hiſ nimirum qui reſtant, quandoquidem conſumptæ ſunt mulieres Benjaminis? (Dixerunt enim conſervandum eſſe reliquum Benjaminem, nec interire debere tribum ex Iſraele.) Nos ſiquidem nequimus dare illiſ uxoreſ de filiabus noſtriſ; juraverant enim Iſraelitæ, ac dixerant; Male dicitur ſi qui dederit uxorem Benjaminis. Tandem dixerunt; Ecce feſtum Domini de tempore in tempore celebratur in Silo, ab Aquilone Beth-el, ad Orientem ſolem femitæ que aſcendit ad Beth-el ad Sechim, à Meridie Lebanon. Præceperunt ergo filiſ Benjamin, & dixerunt eiſ; Ite, inſidiamini in vineiſ; Et cum videritiſ exiſſe de filiabus Silo ad pulſanda tympana, egredimini è vineiſ, & rapite vobis unuſquiſque uxorem ſuam ex filiabus Silo, et abite in terram Benjamin. Quòd ſi venerint patres earum, aut fratres earum apud noiſ licitaturi, dicemus eiſ; Miſericordiam illorum, quia non duxerunt uxorem ſuam in eo bello; & quidem vos non dediſtiſ eaſ iſiſ, ut peccetiſ. Feceruntque ſic filii Benjamin, & accipientes ſibi omniſ uxoreſ & pulſantibuſ tympana, quas rapuerunt, reverſi ſunt & venerunt ad hereditatē ſuam, & inſtauratiſ civitatibuſ habitantur in illiſ. Receperunt ſe quoque inde filii Iſrael eodem tempore, quiſque ad tribum ſuam & ad familiam ſuam, & exierunt inde quiſque ad hereditatem ſuam. Iſ diebuſ non erat rex in Iſraele, & unuſquiſque quod ſibi placebat, id agebat.

Libri Judicum, qui Liber Sophim vocatur ab Hebraiſ, finiſ.

Totus autem Liber iſte Sophim redigitur ad verſuſ 433.

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *

Verſio A R A B I C A cum Interpretatione LATINA.

13 * Deinde univerſus filii Iſrael, univerſuſ populus ad filioſ Benjamin qui erant in rupe Remon, ſalutanteſ eoſ, ſedemque eiſ obtulerunt. Veniunt igitur filii Benjamin ad locum illum, dedigunt eiſ populuſ in mulierum muliereſ que ſupererant ex Neapolis Galadit: at non fuſſecerunt eiſ. Punitur autem populuſ de filiſ Benjamin, eo quod perdiſſet Dominuſ tribum de tribubus Iſraelitarum. Et dixit Iſrael; Quid faciemuſ hiſ qui remanſerunt, nec habent uxoreſ? omneſ enim ſemina filiorum Benjamin occiſa fuerunt. Et dixerunt, Oporet noiſ relinquere ſuperſtitem Benjamin, nec perdere tribum de tribubus Iſraelit. Nos vero non poſſimus eoſ juugere matrimonio cum filiabus Iſraelit: juſſerunt enim Iſraelitæ, & dixerunt; Male dicitur ſi quiſque copulaverit è filiabus ſuiſ uxorem cum filio Benjamin. Dixitque ergo Ben Aſſur ſumus feſtum Domini in Silo, & celebrabitur de tempore in tempore ad ſeam Beth-el, ad Orientem ſolem, in ſemita que aſcendit à Beth-el ad Sechim, à dextera Lebanon. Quare præceperunt filii Benjamin, & dixerunt eiſ; Ite, & inſidiate parate in vineiſ: Et cum videritiſ filioſ Silo jam egreſſoſ cum tympaniſ & ſtrivis, egredimini è vineiſ & rapite quiſlibet vir uxorem è filiabus Silo, & adducite eaſ in terram Benjamin. Quòd ſi obtulerint ſe nobiſ patreſ aut fratres illarum conqueſturi de vobis, dicemus ad eoſ; Miſericordiam illorum, quia non ſervaverunt ſecutuſ, dum juſſerunt uxoreſ ſuaſ; & ne ſimulatiſ peccatiſ ob caſum iſtamentuſ, quoviam non eſtiſ voſ qui eoſ matrimonio junxiſti. Revertiſ ergo filii Benjamin inſidiandi opuſ, ſeque matrimonioſ captivarunt cum ſemineſ que rapite fuerunt è filiabus Silo; & reverſi ſunt in terram hereditatuſ ſue, reedificaverunt civitateſ, & coluntur illarum. Fiſiſ quoque Iſraelitiſ diſceſſerunt illarum eodem tempore, ſequuti ad cognitiſ ſuam, & poſſidebant ſuam. In illiſ etiam diebuſ non habebat Iſraelita regem, & unuſquiſque ex eiſ faciebat quod libebat.

Libri Judicum finiſ.

Laud Deo in ſacula ſæculorum.

Bb 2

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

* فَمَرُّ لَيْلٍ سُرْتُ تَصَدَّقُ دَاخِلًا وَزَحْمًا مَدَامًا *

IN NOMINE DEI VIVI
Scribimus Librum RUTH
Moabitidis.

CAP. I.

1 * هُوَ صَدَّقَ رَيْتِلَ . هُوَ أَعْبَدَ حَارِزًا . هُوَ رَأَى حَارِزًا مَعَ صَدِّ حَسْرٍ رَسْمَهُ
 2 حَصْبًا حَارِزًا وَدَعَاكَ . هُوَ رَأَى بِلَعْمَةَ حَصْبَةٍ . هُوَ رَأَى بِلَعْمَةَ حَارِزًا . * مَعْصَمَةٌ
 3 حَارِزًا الْبَطْحُ . مَعْصَمَةٌ رَأَى بِلَعْمَةَ نَحْبِ . مَعْصَمَةٌ رَأَى بِلَعْمَةَ مَعْصَمَةَ
 4 رَأَى بِلَعْمَةَ حَسْرٍ رَسْمَهُ رَأَى بِلَعْمَةَ حَارِزًا وَدَعَاكَ حَصْبًا حَارِزًا . * مَعْصَمَةٌ الْبَطْحُ
 5 صَدَّقَتْ رَيْتِلَ . هُوَ رَأَى بِلَعْمَةَ حَارِزًا وَدَعَاكَ حَصْبًا حَارِزًا . * مَعْصَمَةٌ الْبَطْحُ
 6 رَأَى بِلَعْمَةَ حَارِزًا وَدَعَاكَ حَصْبًا حَارِزًا . * مَعْصَمَةٌ الْبَطْحُ
 7 رَأَى بِلَعْمَةَ حَارِزًا وَدَعَاكَ حَصْبًا حَارِزًا . * مَعْصَمَةٌ الْبَطْحُ
 8 رَأَى بِلَعْمَةَ حَارِزًا وَدَعَاكَ حَصْبًا حَارِزًا . * مَعْصَمَةٌ الْبَطْحُ
 9 رَأَى بِلَعْمَةَ حَارِزًا وَدَعَاكَ حَصْبًا حَارِزًا . * مَعْصَمَةٌ الْبَطْحُ
 10 رَأَى بِلَعْمَةَ حَارِزًا وَدَعَاكَ حَصْبًا حَارِزًا . * مَعْصَمَةٌ الْبَطْحُ
 11 رَأَى بِلَعْمَةَ حَارِزًا وَدَعَاكَ حَصْبًا حَارِزًا . * مَعْصَمَةٌ الْبَطْحُ
 12 رَأَى بِلَعْمَةَ حَارِزًا وَدَعَاكَ حَصْبًا حَارِزًا . * مَعْصَمَةٌ الْبَطْحُ

ET factus est in diebus Judicij, facta est fames
 in terra: Et abiit vir de Bethlehem Juda ad
 habitandum in terra Moab, ipse & uxor e-
 jus, & filij ejus; quoniam inualluit fames
 in terra. Et nomen viro Elimelech, & no-
 men mulieris Naami, & nomina filiorum
 ejus, Maljon, & Cheljon, Ephatazi de
 Bethlehem Juda. Et uenit ad terram Mo-
 ab ad habitandum ibi. Et mortuus est Eli-
 melech vir Naami, & remansit ipsa, &
 duo filij ejus. Et acceperunt sibi mulieres
 Moabitidas, nomen unius Arpha, & no-
 men alterius Ruth. Et habitauerunt ibi quasi
 annos decem. Et mortui sunt ambo filij e-
 jus Maljon & Cheljon, & orba est mulier
 viro suo, & duobus filiis suis. Et reuer-
 sa est ipsa, & due nurus ejus secum de ter-
 ra Moab: quoniam audierunt in terra Mo-
 ab, quod uisitasset Dominus populum suum
 dando eis alimentum. Et egressa sunt de
 terra habitacionis suae, ipsa, & due nurus
 ejus secum ad reuertendum, & proficiscen-
 dum in terram Juda. Et dixit Naami nuri-
 bus suis, Reuertimini, & ite in regionem
 uestram, & in domum cognacionis uestrae:
 & Dominus faciat uobiscum misericordias,
 sicut fecistis mecum, & cum duobus filiis meis
 qui mortui sunt; Et det uos Dominus in
 misericordiam, & inueniat requiem in
 domo parentum uestrorum: & osculata est
 eas; & eleuauerunt uocem suam, & fleue-
 runt. Et dicunt ei; Nequaquam, sed te-
 cum pergemus ad terram tuam, & populum
 tuum. Et ait eis Naami, Reuertimini filie
 meae, nolite proficisci mecum. Num adhuc
 erunt mihi filii, & dabo uos illis? Reuert-
 imini filie meae, quoniam ego fenui, &
 item amplius apud uiro, ut dicam, quod
 uerum erit mihi spes, ut sim uiro, & pari-
 am filios.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

* بِنَدِي يَعُونُ اللَّهُ تَعَالَى *
 * وَكَتَبْتُ كِتَابَ رَاغِبِ الْمُوَابِيَةِ *
 * الْفَصْلُ الْأَوَّلُ *

INCIPIMUS OPE DEI
EXCELSI,
ET
SCRIBEMUS LIBRUM
RUTH MOABITIDIS.

CAP. I.

1 * كَانَ فِي أَيَّامِ الْعِصَاءِ جُوعٌ شَدِيدٌ فِي أَرْضِ إِسْرَائِيلَ * خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَيْتِ حَمٍ فَرِيهَ يَهُودًا
 2 لَيْسَكُنْ فِي أَرْضِ مُوَابٍ وَأَبْنَاهُ * لِأَنَّ الْجُوعَ اسْتَدَى فِي الْأَرْضِ حَتَّى * وَكَانَ اسْمُ الرَّجُلِ
 3 الْعَمَلِكُ وَاسْمُ أَمْرَأَتِهِ رَحْمَا * وَأَسْمَاءُ أَبْنَائِهِ مَلِيُونَ وَجَلْيُونَ * أَفْرَائِيمُونَ مِنْ بَيْتِ حَمٍ فَرِيهَ يَهُودًا *
 4 فَانْطَأ إِلَى أَرْضِ مُوَابٍ لَيْسَكُنُوها * فَبَدِيَ الْعَمَلِكُ بَعْلَ رَحْمَا * وَبَعِيَتْ هِيَ وَأَبْنَاهَا * فَدَخَلَا
 5 أَبْنَاهَا أَمْرَأَتَيْنِ مِنَ الْمُوَابِيَةِ * اسْمُ الْوَأَحَدِ عَرُوَا * وَاسْمُ الْأُخْرَى رَاغِبَا * سَكَنُوا هُنَاكَ
 6 ثَلَاثَ عَشْرَ سَنَةً * وَرَفِيئَا أَبْنَاهَا مَلِيُونَ وَجَلْيُونَ * وَأَوَّلُ الْأَمْرَأَةِ وَكَلْنَا كَلْنَاهَا
 7 فَرَجَعَتْ مِنْ أَرْضِ مُوَابٍ هِيَ وَكَلْنَاهَا * لِأَنَّهُ بَلَغَهَا بِأَرْضِ مُوَابٍ أَنَّ الرَّبَّ تَعَالَى سَعَمَهُ *
 8 وَرَجَعَتْ هِيَ وَكَلْنَاهَا مِنْ أَرْضِ مُوَابٍ * وَرَجَعَتْ إِلَى أَرْضِ يَهُودَا *
 9 وَقَالَتْ رَحْمَا لَكَلْنَاهَا أَرْجِعَا إِلَيَّ بِأَدْكَمَا وَأَهْلِكَمَا * وَالرَّبُّ يَرْحَمُكَمَا وَيُعِيمُ عَلَيْكَمَا كَمَا صَدَقْنَا
 10 بِالْبَدَا * وَقَالَتْ لَهَا كَلَّا مَا تَنْصَرِفُ وَلَكِنْ تَنْطَلِقُ مَعَكَ إِلَى أَرْضِكَ * وَبَدَا سَعَمَكَ * قَالَتْ
 11 لَهَا رَحْمَا أَرْجِعَا بِنَائِي لِأَنَّ تَنْطَلِقَانِ مَعِي لَعَلَّ تَطْنَانِ أَبِي أَسْرُجَ وَيُولِدُ لِي بَدُونَ * أَرْجِعَا
 12 يَا أَبْنَائِي لِأَنِّي قَدْ سَكَبْتُ وَجْرَبَ حَدَّ الْأَسْرُجِ * وَإِسْمُ أَنْ يَكُونَ لِي رَجَاءٌ أَنْ أَسْرُجَ رَجُلًا
 فَيُولِدَ لِي بَدُونَ *

Fuit in diebus Judicium fames uelhe-
 mens in terra Israel. Et egressus est uir
 de Bethlehem ciuitate Juda, ut habitaret
 in terra Moabi: & uxor ejus, & duo filij
 ejus, quoniam fames inualluerat in terra
 ualde. Et erat nomen uiri Elimelech, &
 nomen uxorij ejus Naama, & nomina fi-
 liorum ejus Maljon, & Cheljon, Ephata-
 zai de Bethlehem ciuitate Juda: & uene-
 runt in terram Moab, ut habitarent eam.
 Et mortuus est Elimelech uir Naama, &
 remansit ipsa, & duo filij ejus.
 Et conueniens ei Elimelech uir Naama, &
 uxor ejus, & duo filij ejus duabus mu-
 lieribus ex Moabitibus nomen unius Arpha,
 & nomen alterius Ruth: habitauerunt
 ibi circiter decem annos. Et mortui sunt
 duo filij ejus Maljon, & Cheljon: & or-
 ba est mulier, & relique sunt ambe nu-
 rus ejus. Et reuersa est de terra Moab,
 ipsa, & due nurus ejus. Etenim nunti-
 atum est ei in terra Moab, quod dimis-
 set eis bona. Et egressa est ipsa, & due nur-
 ejus de terra Moab, & reuersa in terram
 Juda. Et ait Naama uxoribus suis, Re-
 uertimini in regionem uestram, & ad uos-
 tros. Et ait eis Naami, Reuertimini filie
 meae, nolite proficisci mecum. Num adhuc
 erunt uobis quemadmodum fecistis
 mihi, & duobus filiis meis. Et perdidit
 uos Dominus ad uestram, & inueniatis
 requiem apud patres uestrorum, & genera-
 tionem uestram: & eleuauerunt uoces suas
 in seculo. Et dixerunt ei ambe, Non re-
 cedemus: sed ibimus tecum in terram
 tuam, & regionem populij tui. At illis
 Naama, Reuertimini filie meae, cur ue-
 nistis mecum? Num putatis quod sim
 nuptia, & nascetur mihi filij? Reuert-
 imini filie meae, quoniam iam fenui, &
 praterit terminum nubendi, & amisi spem
 omnem nubendi uiro, & ut nascerentur
 mihi filij,

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

13 * Et vos expectabitis illos, donec creverint, & impediemini ne fitis viro: non filie meae, quonia amaritudine affecta tum valde super vos, & mihi amara? est quam vobis, quoniam manus Domini egressa est post me. Et elevaverunt iterum vocem suam, & flevērunt, & convulsata est Arpha sororum suarum, & reversa est abiit, Ruth autem adhaesit ei. Et dixit ei forcrus ejus, Ecce fratritua tua reverſa est ad populum suum, & in domum cognationis suae revertere etiam tu post fratram tuam. Et ait illi Ruth, Abiit mihi, ut revertar a te, & relinquam te, quoniam in locum quod ieris, ibo; & ubi habitaveris, habitabo. Populus tuus, populus meus: & Deus tuus, Deus meus. Et ubi mortua fueris, moriar etiam ego, & sepeliar. Sic faciat mihi Deus, & sic mihi adiat, nisi mors sola separabit inter me, & te. Cūm autem vidisset Naami, quod verē complacuisse ei abire secum, filius dicere ei, ut revertetur. Et veniunt simul usque Bethleh. Et factum est, ut cūm venissent in Bethlehem, latretur in eis omnis urbs, & dicebant, Hae est Naami. Et dixit eis; Ne vocetis me Naami, sed vocate me Amaram ananoe; quoniam Elifadai amaram reddidit me valde. Plene enim discessi hinc, & Dominus reduxit me vacuē. Quare ergo nunc vocatis me Naami, cūm Dominus humilaverit me, & qui valet manibus maleficet mihi. Et reversa est Naami, & Ruth Moabitris nurus ejus cum illa. Quoniam ei complacuit reverti cum ea in corde perfecto. Et venerunt de terra Moab in principio messis hordeorum.

CAP. II.

1 Naami autem erat vir unus cognatus, de cognatione Elimelech viri sui, vir notus, nomine Booz. Et dixit Ruth Moabitris Naami forcrui suae, Ibo in agrum, & faciam spicilegium post operarios apud quem inventi misericordia in oculis ejus. Et dixit ei forcrus ejus, Vade filia mea. Et abiit Ruth ad faciendum spicilegium post messoros, & occurrit ei pars agri Boez, consanguinei Elimelech. Et ecce Booz venit de Bethlehem, et dixit messoribus; Pax vobis. Et dicunt ei, Dominus benedicat tibi. Et dixit Booz puero, qui praecrat operariis, Quod nunciavit est puella hujus?

Verſio A R A B I C A cum Interpretatione LATINA.

13 * Et vos expectabitis, donec creverint: & dicitis: non filiae meae, & prohibemini a me: quonia amaritudine affecta sum: quonia manus Domini egressa est post me. Et elevaverunt iterum vocem suam in stru: & convulsata est Arpha forcrum suarum, & reversa est: abiit Ruth non discessit a te. Et dixit illi forcrus suus, Jam reversa est cognata tua ad populum suum, & ad domum patris sui, & revertere tu quoque cum cognata tua. Ait illi Ruth; & Aversus Deus ut revertatur, & relinquam te solum: sed non tecum quocumque ieris, & ubi moratus fueris, morabor tecum. Populus tuus, populus meus: & Deus tuus, Deus meus. Et ubi fuerit mors tua, ibi morietur ego, & sepelietur tecum. Sic faciat Deus & sic adiat mihi, si displicet a te nisi in morte. Cūm autem vidisset Naami quod dilexisset abire cum illa, complacuit ei abire cum ea in corde perfecto. Et veniunt simul in Bethlehem. Et cūm pervenissent in Bethlehem, latebat eis civitas universa de illis: & dixerunt, Hae est Naami. Et ait illis; Ne vocetis me Naami, sed vocate me Amaram anama, quoniam Deus promissoris amara reddidit me valde. Quoniam egressa sum hinc multiplicitate filiarum, & reduxit me Dominus vacuum: quare ergo vocatis me Naami? Et Dominus jam humilavit me, & immissi in me spicilegium volebam. Tum reversa est Naami & Ruth nurus ejus Moabitris cum illa, quae voluit reducere cum ipsa de terra Moab suae. Et erat tempus quo venierunt, principium mensis hordei.

CAP. II.

1 Naami autem ipsa Naami vir de nativitate eius, de cognatione Elimelech viri sui; vir notus: nomen eius Booz. Et dixit Ruth Moabitris Naami forcrui suae, Ibo in agrum et faciam spicilegium post messoros in terra tua, apud quem confecta fuero misericordiam. Dixit illi forcrus suus, Vade filia mea. Et abiit Ruth ad faciendum spicilegium post messoros; & occurrit ei ingressus qui in partem agri Boez, cognatus Elimelech viri sui. Et ecce Booz veniens de Bethleem, & dixerunt ei, Benedicatur Deus tibi. Dixit Ruth puero qui praecrat messoribus, Quae ratio est hujus puella?

Verfio VUL. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

Cum Translatione LATINA.

רות : ב

6 Cui respondit, Hæc est Moabit-
tis, quæ vixit cum Noemi, de
7 regione Moabotide. Et rogavit
8 ut spicas colligeret remanentes,
9 sequens mefforum vestigia : & de manû ulque nunc
10 flat in agro, & ne ad momen-
11 tum quidem domo reverfa sit.
12 Et ait Booz ad Ruth; Audi filia,
13 ne vadis in alteri agrû ad col-
14 ligendum, nec recedas ab hoc
15 loco; sed jungere puellis meis,
16 ut ubi melleverint, sequere.
17 Mandavi enim pueris meis, ut
18 nemo moleftus fit tibi: sed etiam
19 mihi fuerit, vade farenin-
20 nas, & bibe aquas, de quibus
21 & pueri bibunt. Quæ cadens
22 in faciem suam & adorans su-
23 per terram, dixit ad eum; Un-
24 de mihi hoc, ut invenirem gra-
25 tiam ante oculos tuos, & noſſe
26 me digarieris peregrinam mu-
27 lierem? Cui illi respondit;
28 Nuntiata sunt mihi omnia,
29 quæ feceris foerit tua post
30 mortem viri tui : & quod re-
31 liqueris parentes tuos, & terram
32 in qua nata es, & veneris
33 ad populum, quem antea ne-
34 sciebas. Reddat tibi Domi-
35 nus pro opere tuo, & plenam
36 mercedem recipias à Domino
37 Deo Israël; ad quem venisti, &
38 sub cujus confugitû alas. Quæ
39 ait; Inveni gratiam apud ocu-
40 los tuos, domine mi, qui con-
41 solatus es me, & locutus es ad
42 cor ancille tue, quæ non sum
43 similis uisue puellarum tua-
44 rum. Dixitque ad eam Booz;
45 Quando hora venisti fuerit, veni
46 hæc, & comedere panem,
47 & intinge buccellam tuam in
48 aceto. Sedit itaque ad messorum
49 latrus, & congescit plenità
50 sibi, comediteque, & saturata
51 est, & tulit reliquias. Atque
52 inde surrexit, ut spicas ex more
53 colligeret. Præcepit autem
54 Booz pueris suis, dicens; Etiam
55 vobiscum metere voluerit, ne
56 prohibeatis eam : Et de vestris
57 quoque manipulis projicite de
58 industria, ut abiq; rubore
59 colligat, & colligentem nemo
60 corripiat. Collegit ergo in
61 agro usque ad vespërâ; & quæ
62 collegerat virgâ cædens & ex-
63 cutiens, invenit hordei quasi e-
64 phi mensurâ, id est, tres modios.

6 Cui respondit puer affertens super
7 messoribus, & dixit; Puella Moabi-
tis est, quæ vixit cum Noemi
8 ex agro Moab. Et dixit; Colligat
9 nunc, & congregabo spicas in man-
10 pulos inter messoribus, & non ab-
11 erit manû in agro, & ne ad momen-
12 tum quidem domo revertatur. Et
13 dixit Booz ad Ruth; Nunc audi fili-
14 am? Ne vadis in agro proximi
15 alterius; sed in agro meo, & ad
16 hoc locum, ubi melleverint, tu
17 sequere. Mandavi enim pueris meis,
18 ut nemo molestus sit tibi; sed etiam
19 mihi fuerit, vade fareninas, & bibe
20 aquas, de quibus & pueri bibunt. Quæ
21 cadens in faciem suam & adorans su-
22 per terram, dixit ad eum; Unde mihi
23 hoc, ut invenirem gratiam ante oculos
24 tuos, & nosse me digarieris peregrinam
25 mulierem? Cui illi respondit; Nuntiata
26 sunt mihi omnia, quæ feceris foerit tua
27 post mortem viri tui; & quod reliqueris
28 parentes tuos, & terram in qua nata es,
29 & veneris ad populum, quem antea ne-
30 sciebas. Reddat tibi Dominus pro opere
31 tuo, & plenam mercedem recipias à
32 Domino Deo Israël; ad quem venisti, &
33 sub cuius confugitû alas. Quæ ait; In-
34 veni gratiam apud oculos tuos, domine
35 mi, qui consolatus es me, & locutus es
36 ad cor ancille tue, quæ non sum similis
37 uisue puellarum tuarum. Dixitque ad
38 eam Booz; Quando hora venisti fuerit,
39 veni hæc, & comedere panem, & intinge
40 buccellam tuam in aceto. Sedit itaque
41 ad messorum latrus, & congescit plenità
42 sibi, comediteque, & saturata est, & tulit
43 reliquias. Atque inde surrexit, ut spicas
44 ex more colligeret. Præcepit autem Booz
45 pueris suis, dicens; Etiam vobiscum
46 metere voluerit, ne prohibeatis eam; Et
47 de vestris quoque manipulis projicite de
48 industria, ut abiq; rubore colligat, &
49 colligentem nemo corripiat. Collegit ergo
50 in agro usque ad vespërâ; & quæ colle-
51 gerat virgâ cædens, & excutiens, invenit
52 hordei quasi ephi mensurâ, id est, tres
53 modios.

MS. A. (μ) Νουμιαί (ν) Βοδ (ξ) ἀλλέξου ἐν ἀγρῷ ἐτέρῳ (ο) ὄτρ (π) ἀνδρῶν (ρ) ἀπὸ ἀσθενῶν ὄτρ ἔγλυ, ὡς ἀσθενῶν ἀνδρῶν, ὡς ὄτρ, Τί (σ) Βοδ, (τ) πάντα ὅσα (υ) ὡς γῆνοτο (φ) κούεῖς μου, ὄτρ (χ) Βοδ, (λ) Βοδ (ω) εὐσεβῶν ἀνδρῶν, (ι) ὡς ἀφῆτε ὡς ἀλλέξου, (α) ἐξ ἐξοδῶν

Jonathan Deo JONATHAN.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

7 אחיב עולימא ואחמארכ על חצוניה ואמר ריבא מן עמא רמוא היה דחבר
8 ואחיות עם נעמי מהלך דמוא; ואמרת אצור בען ואכנש שובליו בארמיה מה
9 רבשתאר בחר חצוניה ואותחוקסת ואתעקבת בען מקרם צפראוער קען פון ועיר דין
10 יותבא בביתא דבחר; ואמר בועו לותרות הלא קבלת מני בתי לא תהכין למעצר
11 שובליו בחקל אחרן; ואף לא תעברי מבא למיל לאוסה אחרתא והבאתו ספיו עם
12 עול מתי; ותחא מסתכלא בחקלא רוצרוז וחוכיו בתי ודלא קפירתי ות שלמא רלא
13 יקרבו ביד ובעדו את צפרא למיו אילוי למנא; ותו שתא מיו רי מלון עולימא;
14 ונבלת על אפריא ספיר על ארעא ואמרת ליה מא דין אשכחתי רחמן בעינך
15 לאשתמרועתי ואנא מעפא נבארא מפתחון רמוא ומעפא רלא אנכי למעל
16 כנשתרין; ואחב בועו ואמר לה אתחיא אחיא לי ד מטר מעפא דכר ערו י
17 לא נור על נקביא אלתן על וגבריא ואחמא עלי נבואה דעתיכון למפק מעד מלכין
18 ונבואן בגין שיבותרא דעברת עם חמתון דמטרם יתח בתי דמית פלגיו ושבת
19 דחלתיו ועפתי אביד ואפרי וארעא ילודות ואלת לא תעריא ול מחב פון עי ד לא
20 אשתמרוע ליד מאתמלי ומדקמוזי; ונמול י ליד ונמול טב בעלמא הרין על עיבד טב
21 ויו אנריו שלימא לע מארתי מן קרם יי אלתא ר ישראל דאתי ראתנא
22 ול אתנבארא תחור מל שכינת יקריה ובהוא וכותא תשויב מן דין תגמס למחיו
23 תל קוד עם שרה ורבקה ורחל וליא; ואמרת אשכח רחמן בעינך רבנו ארם נחמני
24 נאכשתרני למיבי בקהלא רין וארם ונאם ללח לא תאם ללח לאתחנתו ער לב אחתך נאכשתרני
25 למסן עלמא ראתי הו נקרקותן; ואנא לית לי וס למיולי לח חולקן לעלמא דאתן
26 אפלו ינע חרא מן אקרת; ואמר לה בועו לעון שותתא קרובי ודלקת ודחילו לה
27 למא וטמיש קעדי פתבשל בחלא וחיבת מסר חצוניה ואושט לה
28 קמתקלי ואמל ושבעת ואשתארתי; וקמר למעצר שובליו ובקיר בועו רת עולימי
29 לממר אף ביני אלו מא תרי צבא ולא תכספניה; ואף מחד חתונו לה כן אסתיא
30 ותשקונו למחיו צבא ולא תחפון בה; וגברית שובליו בחקלא עד רמשת ורשתית
31 שובליו דצבירת תריה ששרוהו פולת סאון סערון;

Et respondit puer qui præpositus magister sup messoribus, & dixit: Puella ex 6
7 populo Moab illa, quæ rediit, & profectâ facta est, cum Nagmahi ex agro
8 Moab. Et dixit; Colligâ nunc, & congregabo spicas in manipulos id quod 7
9 reliquit est post messoribus : & venit & fleuit, & commorata est nunc ab-
10 ante manû ulque usque; nunc, modo paulinò hoc quæ sedens in domo pulsi est. Et
11 dixit Boghaz ad Ruth; N'onne audisti à me filia mea? non ambulabis ad
12 colligendum spicas in agro alieno, et etiam non transibis hinc ad eundem
13 ad populâ aliâ, et hic aderis eum puellis meis. Esto observâ in agro quo 9
14 metent ibi; et ambulabis post eos; onne iussi pueros ut non appropinquet
15 in te; et in tempore quo tu sitiens ad aquâ, et ad vas, et eris bibens ex aquâ
16 quâ impleverunt pueri. Et prociidit sup nasu suâ, et adoravit super terram, 10
11 & dixit illi; Quid hoc inveni misericordiam in oculis tuis ad noscendum me, 11
12 & ego ex populo alieno, ex filiabus Moab, et ex populo qui non est mundus
13 ad ingrediendum in Ecclesiâ Domini? Et respondit Boghaz & dixit illi; De- 11
14 nunciari denunciasti ei mihi per dictâ sapientia, quod cum decrevit Domi-
15 nus non decrevit de faminis sed de viris; sicut enim dicit super me in prophetia,
16 quod futuri sint exire de te reges et prophetae, propter hoc quæ fecisti cum
17 foerit tuâ, quæ aluihi cæ postquam mortuus est maritus tuus, et deseruisti Ti-
18 more tuâ, et populû tuâ, parvè tuâ et matrè tuâ; & terrâ nativitatis tue,
19 & venisti ad profelytandâ et habitandam inter populû qui non cognovit
20 est tibi ab heri & ab ante illud. Retribuet Dñs tibi retributionè bonâ in 12
21 seculo hoc sup opus tuû bonû, et erit merces tua integra ad seculû quæ ve-
22 niet ab ante Dñm Deum Israël, quæ venisti ad profelytandâ, et ad protegen-
23 dum sub umbra majestatis gloriæ eius, et in hac iustitia liberaberis à iud-
24 dicio gehenna, ut sit portio tua cum Sarah et Ribkah et Rahbel et Lea. Et 13
25 dixit; Inveni misericordiam in oculis tuis, domine mi; & quoniam consolatus
26 es me, et restitisti mercedem munda esse in ecclesiâ Domini, & quoniam locutus es
27 consolations super cor ancille tue, quod dicitur; feceris mihi ad possidendû
28 mundû venturû secundum iustitiam; et ego, non mihi dignitas ad esse parti-
29 cipare in mundo venturo hinc eum una ex ancillis tuis. Et dixit illi Boghaz 14
30 in tempore cibi, Accede hæc & comedes de pane, & iningiro sustentationem
31 tuâ in pulmento quæ coctus est in aceto; & sedit à latere messorû, & por-
32 xerit illi farinaâ tostâ, & comedit, & satiatâ est, et reliquit. Et surrexit 15
33 ad colligendum spicas; & iussit Boghaz pueros suos ad dicendum, Etiam
34 inter manipulos erit colligens, & non exprobrabis illâ. Et etiâ reliquum 16
35 relinquetis ei ex ligatis, & finetis ad esse colligentè, & non inerepabitis
36 eam. Et collegit spicas in agro usque ad vespërâ; et conculcavit spicas quas
37 collegerat; et fuit quantitas earum ut quasi tres zeczin ordi.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

6 * **وَجِبْرُ لُحْنًا** : **وَجِبْرُ كَاه** : **بَسْمُ اَوَس** **صَدْرُ اَصْرَا** . **وَبُ لُ** . **حَصْرُ لُحْنِ** **مُح** **اَزْجُر** 6
وَصَدْرَا . * **وَجِبْرُ** **اِيْحَصِي** **حُفْرُ** **اِحَا** **فُحَا** . **وَحَمْرَا** . **مُح** **رُفْرَا** . **وَحَمْرَا** 7
كُنْسُرَا . * **وَجِبْرُ** **حُزْر** **حُحْرَا** . **دَبَا** **لَا** **عَصَبَا** **حُص** **صَحْرَا** . **بُ** **بُصْرَا** **اِلَا** 8
بُحْبُ : **لَا** **اِيْحَصِي** . **وَدُحْرُ** **حُحْرَا** **قُح** . **وَدُحْرُ** **بُحْرَا** **اِنَس** **حُصْر** **وَكُنْسُرَا** .
وَدُحْرُ **بُحْرَا** **سُرْبَا** **اَضْرَا** **سُرْبُ** . **وَدُحْرُ** **بُحْرَا** **اِلَا** **حُحْرَا** **وَدُحْرُ** : **وَا** **قُحْرَا** **حُحْرَا** **بُحْرَا** 9
اِلَا **نَهْرُ** **وَدُحْرُ** . **وَدُحْرُ** **بُحْرَا** **اِنَس** : **اِحْب** **وَيُحْرَا** **مُح** **تُحْرَا** **بُحْرَا** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** . * **وَدُحْرُ** 10
اِلَا **اِقْرَبِنَا** **اِلَا** **اَزْجُر** **وَهِي** **بُحْرَا** . **حُحْرَا** . **وَدُحْرُ** **اِلَا** **بُحْرَا** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** 11
حُحْرُ **بُحْرَا** . **بُحْرُ** **اِنَس** . * **اَزْجُر** **حُحْرَا** **حُحْرَا** : **وَدُحْرُ** **اِلَا** **بُحْرَا** **حُحْرَا** **وَدُحْرُ** 11
بُحْرُ **بُحْرَا** **حُحْرَا** **وَدُحْرُ** . **وَدُحْرُ** **بُحْرَا** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** 12
وَدُحْرُ **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** 13
وَدُحْرُ . **وَدُحْرُ** **اِنَس** . **وَدُحْرُ** **بُحْرَا** **وَدُحْرُ** . **وَدُحْرُ** **اِلَا** **بُحْرَا** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** 14
وَدُحْرُ **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** 15
وَدُحْرُ **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** 16
وَدُحْرُ **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** **وَدُحْرُ** 17

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

6 **قَالَ لَهُ اَللّٰهُ جُنُبًا** * **هِيَ اَمْرَاةٌ مَّرْوِيَّةٌ اَلَّتِي اَتَتْ مَعَ نَهْمَا مِنْ اَرْضِ مَوَابٍ** * **قَالَتْ** 6
لَتَلِدَنَّ لِيْ لِقَاطًا حَلِيًّا اَكْحَاصِيْنَ * **فَالنَّبَطُ مِنْ بَكْرِيْنَ اِلَيَّ وَبِئْسَ الرَّاحِمَةُ** * **فَقَالَ بَاعَارُ** 7
لِرَاعُوْتِ يَا اَبْتِيْ اِمَّا سَمِعْتَ مَا قَالَ الْمَلِكُ اَنْ لَا تَلِدَنَّ فِيْ حَقْلِيْ لَيْسَ هُوَ لَكَ * **فَامَكِّي** 8
يَوْمَكَ هَذَا وَيَبِيْ مَعَ الْجَوَارِيْ * **حَيَّ اِذَا كَانَ الْعَدُوُّ اَنْظُرِيْ حَيْثُ يَكْصِدُوْنَ وَاَبْعَثِيْهِمْ** 9
وَالنَّبَطِيْ * **فَدَا اَمْرًا عَالِمِيْ اَنْ لَا يَدْعَ اِسْمًا يُوَدُّكَ** * **وَاَنْ عَطَسْتَ اَنْظُرِيْ فَاَسْرِيْ مِنْ** 10
الْاَوْعِيَةِ اَلَّتِي يَمْلَاها الْعُلَمَانُ * **حُبْرٌ لَهَا سَاحَاكٌ عَلى الْاَرْضِ** * **وَقَالَتْ طَهَّرْ مِنْكَ بَرِيْمَةً حَيْثُ** 11
عَلِمْتَ اَيَّ عَرِيْبَةٍ * **قَالَ لَهَا بَاعَارُ وَدَا اَحْبَبْتُ مِمَّا صَنَعْتَ كَيْمَاتِكَ مِنْ بَعْدِ وَدَا رُوْحِكَ** 11
اَنْتُكَ تَرْكَبُ بَيْتَ وَالِدَيْكَ وَاَهْلَ فَبَيْتِكَ وَحَيْثُ اِلَيَّ سَعَيْتَ لَمْ تَعْرِفِيْ اَمْسَ وَبَيْتَ دَاك 12
بُحَارِيْكَ اَللّٰهُ اِلّٰهُ اِسْرَائِيْلَ **بِاَفْضَلِ اَكْرَاةٍ** **وَيَبِيْنِكَ دَاكَ الَّذِيْ حَيِيْ لَسْتِيْ فِيْ** 12
كَنْفِيْ * **قَالَتْ لَهُ اَكْبَدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ طَهَّرَ مِنْكَ بَرِيْمَةً يَا سَيِّدِيْ** * **اَنْتُكَ عَرِيْبِيْ** 13
وَوَجِبَتْ عَنْ اَمْتِكَ * **فَلَمَّا حَانَ الْعَدَاةُ** * **قَالَ لَهَا بَاعَارُ تَعَدَّمِيْ وَبَعْدِيْ مَعْنَا** * **فاجْلَسِيْهَا** 14
عِنْدَ اَكْحَاصِيْنَ جَانِبًا * **وَدَفَعَ اِلَيْهَا سَوِيْفًا وَسَرِيْبًا** * **وَقَبَّ حَبْرًا وَصَبَّ عَلَيْهِ لُبْنَانًا** * **وَكَانَ الْكَبِيْرُ** 15
الَّذِيْ قَبَّ لَهَا مِنْ سَعِيْرِ مَعْرُوْكَ * **فَاَكَلَتْ وَسَبَعَتْ وَوَصَلَتْ مِنْهَا** * **وَقَامَتْ لَتَلِدَنَّ** * **وَامْرُ بَاعَارُ** 15
عَيْنِكَ وَقَالَ لَهُمْ * **دَعُوْهَا لَتَلِدَنَّ مِنْ بَيْنِ الْكُرْمِ** * **وَلَمْ يَمْسَسْهَا اَحَدٌ** * **فَالنَّبَطُ اِلَيَّ اَلْمَسَاءُ وَفَرَكَتْ** 16
مَّا لَقَبَتْ مِنْ سَعِيْرِ كَبِيْرٍ 17

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

9 * Et ait illi, Quodnam est nuncium tuum? Et respondit ei, Ego sum Ruth ancilla tua; sed cooperi ancillam tuam ala vestimenti tui, quoniam tu es vendicator hereditatis. Et dixit illi Booz, Benedicta tu Deo, filia mea, quoniam meliorem reddidisti misericordiam tuam novissimam prae prioribus: quod secuta non sis juvenes divites, aut pauperes. Nunc filia mea ne timeas, quoniam omnis quod dignus mihi faciam tibi: non enim omne cognatio populi nostri, quod mulier sis fortitudinis. Nunc autem in veritate ego sum vendicator hereditatis; veritatem enim alius vendicator hereditatis, qui est propinquior me. Et nunc mane hodie, & obnoctia dormi super me. Et erit in mane, si vendicabit te, bene vendicabit: si autem non vult vendicare te, ego vendicabo te. Et dixit ei, Dormi ulque mane. Et dormivit ad pedes eius ulque ad diluculum; & surrexit mane, cum adhuc essent tenebrae, atquequam homo cognosceret locum suum; & dixit ei, Quis es, homo nesciat quod descendere ad te in aream. Et dixit ei Booz, Expande vestimentum tuum, & expandi illa, & mensus est, & iniecit illi sex mensuras hordeorum: & imposituit super eam, & portavit, & venit in civitatem. Et ingressa est ad focrum suum: Et dixit illi, Quae es filia mea? & ait illi, Ego sum Ruth; & dixit illi quicquid dixit ei Booz: Et quod dedit illi sex mensuras hordeorum, & dixisset illi, Ne ingrediaris ad focrum tuum vacuam. Dicit illi focus ejus. Sede filia mea donec videas: non enim quiescet vir, quoadulque obtulerit illi iudicium hodie.

CAP. IV.

* * * * *

1 * Et ascendit Booz, & sedit in porta civitatis: Et ecce vendicator progeniei transfrens, de quo dixerat Booz; & ait illi, Veni, sede hic: ille autem dixit ei, Quid? Et sedit prope illum. Et elegit sibi decem viros de senioribus civitatis, & sedere eos fecit apud se. Et dixit vendicator hereditatis, Partem agri fratris nostri Elimelech vendidit mihi Naami.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

9 * فقال ما حالك قالت انا راعوت امك * فاستمر امك يطرف كسارك لاسك انت الذي يجب عليك ان تعين الميراث * فقال لها باعاز بارك الله عليك يا بنتي لان صنيعةك الاخيرة احسن من الاولى * لاسك لم تطلي السباب الاعيبا بل الماسكين * والان لا خوف عليك يا بنتي لاني صانع معك ما قلتي من سي * لان اهل عسيرنا كلهم يعلمون انك نعم الامراء * والان حقا انا الذي يجب لي اقم الميراث ولكن عدنا اخر اقرت بي وهو واجب عليك من ان تعين الدنيا * فامتك لي ليلتك وبيتي الي الصباغ * فاذا اصبت وطلبك صاحب الميراث فقد احسن * فاذا لم يجب ان يفعل * حلفت بحق الرب انه ان لم يطلب الميراث طلبته انا * وقال لها اريدني الي ان تصبكي * فوفدت عند رجلي الي ان اصبحت * فاستمكن علسا قبل ان يبصر انسان صاحبه * وقالت له لا يعلم انسان اني تربت اليك الي البيدر * قال لها باعاز اسطبي كسارك ووسطت فقال لها فيه سده اكيال سعير * فاستحانها وقالت لها من انبي يا بنتي * فقالت لها انا راعوت واحبرها بجميع ما قال لها باعاز * وانه اعطاها سده اكيال سعير * وانه قال لها لا تدخلي الي حباتك حاليه * قالت لها حمانها اجلسي يا بنتي حي ينطري ما يكون لك لان الرجل ما يعير اليوم حي ينطري في امك * * * * *

CAP. IV.

* الفصل الرابع *

1 * Et ascendit Booz, & sedit in porta civitatis, & ecce vir cui debebatur hereditas patris, & ipse est in quo dixerat Booz: At illi Booz, Sede hic. Et vocavit decem viros de senioribus civitatis, & sedere eos fecit prope se. Et dixit illi cui debebatur progenies, Stipem Naama vendidit mihi pro parte agri Elimelech fratris nostri, & ego intro ibi hoc, nec celavi te.

وانا امك ذلك ولا اكتمك *

habitoribus coram Acquire: dicendo, tuâ aurē Revelabo: dixi ego Et
 4 ואני אמרתיו אנלה אננה לאמר קנה נגד ה' וישבם
 redimam non si & redime: dicens si mei populi senioribus coram &
 ונגד וקני עש אשתאל נאל ואסלא נאל
 te post ego & redimendum ad prater non quod sciam ut mihi indica
 הגדה לי ואלע לי אין ונתת לאנלה ואנני אמרתיו
 agum te acquirere die in: Bohaz dixit Et redimam Ego: dixit Et
 5 ואמר אנני אנאל: ואמר בעו ביום קנונה השדה
 acquires nonum uxorē Moabitide Ruth & Na homi manu de
 מני נעמי ומארת דרות מאביתו אשת דרות קנתי
 Dixitque
 6 והאמר שם השת על נחלו: והאמר
 corumpam sorte ei: mihi redime: iuro Non redemptor
 הנאל לא אוכל לאנלה לי פן אשתו את
 iuro non quia mea redimiorum tuo Libi Redime meam hereditatem
 קנתי נאל קנה אחרת נאלתי בי לא אוכל
 super & redimior super israel in ante hoc Et redime
 7 והאל קנתי בישראל על נחלה הנאל ועל
 vir solvebi: ut videtur omne confirmandum ad permutatione
 התמורה רקם כד רב שרף אש
 israel in testimonium hoc & i: suo proximo dabat & suis calcamentū
 נעלו ונתנו לדעה ואת התעודה בישראל:
 suum calcamentum solvit & tibi Acquire: Bohaz ad redemptor dixitque
 8 ואמר הנאל לבנו קנה לך ושרף נעלו:
 hodie tu Testes: populum omne & seniores ad Bohaz Dixitque
 9 ואמר בעו לוקנתי וכל השעשעים אדם היום
 que omnia & Elimelech que omnia acquiri quod
 10 וקנתי את בר אשד לאל מלך ואת בר אשד
 Ruth etiam et Na homi manu de Machalon & Chilion
 11 לכליו ומחלו מני דרות נעמי ונתן את דרות
 fulcendi ad uxorem in mihi acquiri Machalon uxorem Moabitidum
 12 והאביון אשת מחלו קנתי לי לאשה להקם
 cum i: uxore nonum excidatur non & sua hereditate iſer manum nomen
 מעם והשת על דרות ואת יתרו & suis fratribus
 13 דמותי ומשד מקום עדים אדם היום: ואמר
 DOMINUS Dicit: Testes: seniores & apor in qui populus omnis
 14 כל יתום אשר בשע ויחונן וערסו יתו ויהו
 que Lech licet & Rachel sicut, tuam domum in uxorem mulierem
 15 וקרא שם בית לחם: ויהי בית דותן אשד
 et phratih in virtutem iac & israel domum iſer uxorē edificaverunt
 16 בנו שתינו את בית ישראל ועשה חר באפרתה
 don us tui fut domus iſer Bethlechem in nomen uxorē
 17 וקרא שם בית לחם: ויהי בית דותן אשד
 dedit quod femine de Jehudah ipſi Thamar peperit quem, Peres
 18 פרו אשד ויהו תמר בת דותן אשד רבן
 Ruth Bohaz ipſi Et huc puella de tibi Dominus
 19 ויהו לה מן הגננת האות: ויחם בעו את דרות
 et Dominus dedit & eam ad eſt ingreſſus Et uxor non in libi ipſi
 20 ויהו לה לאשה ויבא אליה ויהו יתו לה
 Nomi ad mulieres Dixeruntque filium peperit & conceptum
 21 רהו ויהו בן: והאמרנה הגננות שמו
 bodie uxor nonum tibi fecit cessare non qui, Dom us Benedictus
 22 ברוך יהוה אשר לא השקית לך נאל היום
 israel in eius nomen vocetur ut
 ויקרא שמו בישראל:

4 Quod audire te volui, & tibi
 dicere corā cunctis fedentib',
 & majoribus natu de populo
 meo. Si vis possidere iure pro-
 pinquitatis, eme, & posside:
 si uxor displicet tibi, hoc ipſu
 indica mihi, ut sciam quid fa-
 cere debeas: null' enim est pro-
 pinquus, excepto te, qui prior
 es, & me, qui secund' sum. Ad
 ille respondit, Ego agrum e-
 nam. Cui dixit Booz: Quan-
 do emeris agrū de manu muli-
 eris, Ruth quocumq; Moabitidę,
 que uxor defuncti fuit, debes
 accipere: ut suscites nomen
 propinqui tui in hereditate
 eius. Qui respondit, Cedo juri
 propinquitatis: neque enim
 posteritate familie mee delere
 debeo: tu meo utere privilegio,
 quo me libetere carere pro-
 teor. Hic autē erat mos anti-
 quus in israel inter propin-
 quos, ut si quando aliter
 juri cedebat, ut esset firma
 concessio, solvebat homo cal-
 cementū suū, & dabat pro-
 ximo suo: hoc erat testimoniū
 8 cessionis in israel. Dixit ergo
 propinquo suo Booz, Tolle
 calcamentū tuū. Quod statim
 9 solvit de pede suo. Ad ille ma-
 jorib' natu, & universo popu-
 lo, Testes vos, inquit, eis hoc
 10 didi, quod possederim omnia
 que fuerit Elimelech, & Che-
 lion, & Mahalon, tradente No-
 emi: Et Ruth Moabitidę, uxo-
 rem Mahalon, in conjugiu sum-
 pserim, ut susciteret nomen de-
 functi sui in hereditate sua, ne vo-
 cabulū ejus de familia sua ac
 fratribus & populo deleatur.
 Vos, inquit, huj' rei testes estis.
 Respondit omnis populus, qui
 erat in porta, & majores natu:
 Nos testes sum': faciat Domin'
 hanc mulierem, quæ ingreditur
 domū tuā, sicut Rachel & Lia,
 que edificaverunt domū Isra-
 el: ut sit exemplū virtutis in
 11 phrata, & habeat celeberrime
 nomen in Bethlehē. Fiacque do-
 mus tua, sicut domus Phares,
 quem Thamar peperit Jude:
 12 de femine quod tibi dedit Dñs
 ex hac pulchra. Tulit itaq; Booz
 Ruth, & accepit uxore ingreſ-
 su que edit eam, & dedit illi
 Dominus ut conciperet, & peperit
 filium. Dixerunt itaque muli-
 eres ad Noemi: Benedictus Dñs,
 qui non est passus ut deficeret
 successor familiae tuę, &
 vocaretur nomen ej' in israel.

Cum Translatione LATINA.
 4 Κάλεσέ με, Ἀποκαλύψω τὸ ἐς ἐμὲ, λέγων,
 Ἐγὼ δὲ λέγω, Δις σκοπεῖμαι ἀντὶ τῆς
 tuam dicens, Audire te volui, & tibi
 dicere coram senibus populi mei, si
 voluntas tua ad redimendum, redime: &
 si non est voluntas tua, nuncia mihi
 & cognosca: quoniam non est præter te
 ipsum cui sit facultas ad redimen-
 dum ante te et qui sit propinquus ad
 habendum ut tu, & ego cognoscam
 te, et redemptor ero post te: et dixit:
 Ego redimā. Et dixit Boghaz: In die
 5 emere te aeri ex manu Naghami et ex
 manu Ruth Moabitidę uxoris mor-
 tui obligatus es ad redimendum, &
 quærens ad propinquandum eā & ad ac-
 cipiendam eā in uxore propter susci-
 piendam nomen mortui sup possessionē illi'.
 Et dixit redemptor: U' si illo colore non
 ego potens ad redimendum mihi, sup
 6 q' est mihi uxor, non est mihi facultas ad
 accipiendam aliā sup eā: fortasse
 erit ad contentiōnem in domo mecā, ero
 corumpens possessionem meam: redime
 tibi tu, quia non est tibi uxor, quoniam
 non ego potero ad redimendum. Et
 in hac consequentia in tempore q' ab
 antiquis confuetū est in israel, in
 7 tempore quo accipientes aut dantes, aut
 redimentes aut pmuantes un' cum
 socio suo, & confirmantes omne quod
 dixerat: extraxit vir vaginā manus dex-
 8 tre suę, et porxit in eā possessionē
 fangos sue, & ita consequentes ad
 possidendū dom' israel un' a socio suo
 aote testis. Et dixit redemptor ad
 9 Boghaz: Extende manū tuā ad
 possessionē, et eme tibi: et dextraxit
 Boghaz vaginā manus dextere suę, et
 emit ab eo. Et dixit Boghaz fenib' &
 omni popu-
 10 lo: Elle testes vos sup me die hoc, quod
 emi idq; fuit Elimelech, et onie id
 q' fuit Chilion et Mahalon ex manu
 Naghami. Et etiā Ruth Moabiam
 11 uxore Mahalon emi mihi in uxorem, ad
 latuendum nomen jacentis super
 hereditatē ejus: et non debetur nomen
 jacentis ex fratrib' suis, et ex por-
 ta Zaanhedrin qui in loco ejus, testes
 vos sup me die hac. Et dixerunt oīs
 12 populus qui in portā Zaanhedrin et
 fenēs, Testes nos: dabit Dñs mulierem
 hanc que veniens ad domū tuam ut
 Rachel et ut Leah, que edificaverunt
 13 ambz illa domum israel patris nostri
 in duodecim tribubus, & fac virtute-
 14 tem in Ephraim, et sit vocatum nomen
 ejus in Bethlechem. Et fit propterea
 15 rans domus tua ad domus Perez, quem
 peperit Thamar Jehudah, a femine
 quod dabit Dñs tibi ex puella hac. Et
 accepit Boghaz Ruth, et fuit illi in
 16 uxore: et ingressus est ad eam, et
 dedit Dñs ei conceptionem, et peperit
 17 filiū. Et dixerunt mulieres Naghami:
 Benedictū nomen Domini, quod non
 18 defecit tibi redemptor die hac: et
 vocabitur nomen ejus & iustus israel,

Targum JONATHAN. PARAPH. CHALD. Verſio Latina.

4 ואני אמרתיו אנלה אננה לאמר קנה נגד ה' וישבם
 קבל כפי רעשי אמת דעותך למפדוק פרוק ואם לאאית דעותך חו לי ואנעו צד
 5 לא איתר בר מנד ורואדשי למפדוק קנדך ויהוא קרוב למסכ פודך ואנא אדע מקד
 6 ופרוקא ארא בתך ואמר אנא אפרוק: ואמר בעו ביום ונתת לי את חלקא מן דאנעמי
 7 ומידיא דרות מאביתו אתה מן אית ח'יב את למפדוק וכע לבמא ותחול מסכה לאנלה
 8 מן בגלל לאקמא שום מניא על אדם ח'יהו: ואמר פרוקא כהא וננא ליר: אנא יכיל
 9 למפדוק לי על דאית לי אחרת לית לירשו למסכ אחר ניר: אלה דלמא תה למצו
 10 קבית ואתא מחבל ית אחרת פרוק לך את אדום דלית לך אתתא אדום לית אנא יכיל
 11 למפדוק: ובהדא מנהגא בעמינדי מן חברה ומקמי מן בישראל פומן ושרקו ויהו
 12 ופרקן ומחלפן חר מן חברה ומקמי מן בישראל פומן ושרקו ויהו וימינא יאושט ביה
 13 קנו לחברה ויהו ונתנו למקני בית ישראל מן חברה קדם מניא: ואמר פרוקא
 14 לבושו אושטי יד לקנינא וקני לך וטלע פבושית נרחק דימיניה וקני ליה: ואמר בעו
 15 למביא ולכל עמא דרו סחרין אחרו עלי וימא דרו אדום קנתי ית כל מה דרוה לאל מלך
 16 וית כל סח דרוה לביון ומחלו מן ידיא דנעמי: ואחר יתרות מאביתו אחרת מחלו
 17 אחרו ומחרט סחרין דרו באתיותיה סחרין אחרו עלי וימא דרו: ואמר בל עמא דרו בתרע
 18 סחרין ומביא סחרין אחרת יתו ית אחרת אדא אדאית לביתך כדל וכלא דרו במא
 19 ויהו ית בישראל אבין פתרו עמר בשטי ויעבד ח'ולא באפרת ויהו קדי שמו
 20 ויהו לחם: ויהו מכלב בישד קבית פרוק ויהו יתת תמר לדורה מן נעמי ויהו ית
 21 מן ית דרות: ונמכלב בעו יתרות ויהו ליהו לאננה ועל ליהו ית: ליה עמי
 22 ויהו דרות: ואמר נשיא דנעמי כדך שמידי ויהו דלא פסק ליה פרוקא וימא דרו ויהו ית
 23 שמה מן צירין וישדאל:

Et ego dixi: Revelabo aurē tuam ad dicendū, Eme totum, corā fedentibus
 4 et majoribus Judici Zaanhedrin, & omnino coram senibus populi mei, si
 voluntas tua ad redimendum, redime: & si non est voluntas tua, nuncia mihi
 & cognosca: quoniam non est præter te ipsum cui sit facultas ad redimen-
 dum ante te et qui sit propinquus ad habendum ut tu, & ego cognoscam
 te, et redemptor ero post te: et dixit: Ego redimā. Et dixit Boghaz: In die
 5 emere te aeri ex manu Naghami et ex manu Ruth Moabitidę uxoris mor-
 tui obligatus es ad redimendum, & quærens ad propinquandum eā & ad ac-
 cipiendam eā in uxore propter susci-
 piendam nomen mortui sup possessionē illi'.
 Et dixit redemptor: U' si illo colore non
 ego potens ad redimendum mihi, sup
 6 q' est mihi uxor, non est mihi facultas ad accipiendam aliā sup eā: fortasse
 erit ad contentiōnem in domo mecā, ero corumpens possessionem meam:
 redime tibi tu, quia non est tibi uxor, quoniam non ego potero ad redimen-
 dum. Et in hac consequentia in tempore q' ab antiquis confuetū est in israel, in
 7 tempore quo accipientes aut dantes, aut redimentes aut pmuantes un' cum
 socio suo, & confirmantes omne quod dixerat: extraxit vir vaginā manus dex-
 8 tre suę, et porxit in eā possessionē fangos sue, & ita consequentes ad
 possidendū dom' israel un' a socio suo aote testis. Et dixit redemptor ad
 9 Boghaz: Extende manū tuā ad possessionē, et eme tibi: et dextraxit Boghaz
 vaginā manus dextere suę, et emit ab eo. Et dixit Boghaz fenib' & omni popu-
 10 lo: Elle testes vos sup me die hoc, quod emi idq; fuit Elimelech, et onie id
 q' fuit Chilion et Mahalon ex manu Naghami. Et etiā Ruth Moabiam
 11 uxore Mahalon emi mihi in uxorem, ad latuendum nomen jacentis super
 hereditatē ejus: et non debetur nomen jacentis ex fratrib' suis, et ex por-
 ta Zaanhedrin qui in loco ejus, testes vos sup me die hac. Et dixerunt oīs
 12 populus qui in portā Zaanhedrin et fenēs, Testes nos: dabit Dñs mulierem
 hanc que veniens ad domū tuam ut Rachel et ut Leah, que edificaverunt
 13 ambz illa domum israel patris nostri in duodecim tribubus, & fac virtute-
 14 tem in Ephraim, et sit vocatum nomen ejus in Bethlechem. Et fit propterea
 15 rans domus tua ad domus Perez, quem peperit Thamar Jehudah, a femine
 quod dabit Dñs tibi ex puella hac. Et accepit Boghaz Ruth, et fuit illi in
 16 uxore: et ingressus est ad eam, et dedit Dñs ei conceptionem, et peperit
 17 filiū. Et dixerunt mulieres Naghami: Benedictū nomen Domini, quod non
 18 defecit tibi redemptor die hac: et vocabitur nomen ejus & iustus israel,

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

15 * Eterit consolator animæ tuæ, & sustentator 15
civitati tuæ: quoniam nurus tuæ, que dilex-
it te, peperit illum: ea que bona fuit in
16 oculis tuis præ septem filiis. Et tulit Naami
16 puerum, & facta est ei nurix. Et dixerunt
17 vicinæ ejus, Natus est filius Naami: & vo-
caverunt nomen ejus, Obed; ipse est pater
18 Jesse patris David. Et ille sunt generationes
18 Phares. Phares genuit Efron; Efron genuit
19 Aram; Aram genuit Aminadab; Aminadab
20 genuit Naafon; Naafon genuit Sela; Sela au-
21 tem genuit Booz; Et Booz genuit Obed,
21 Obed autem genuit Jesse; Et Jesse genuit
22 David Regem.

Abfolutus est liber Ruth Moabitis, & Laus Deo.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

15 * Et consolabitur tibi biberis oves civitatis tuæ, 15
quoniam nurus est tua, que dilexit
te, & peperit tibi pater septem filios. Et
16 suscepit Naama puerum, & posuit ei fi-
lium suum, & facta est illi nurix. Et
17 dixerunt vicinæ ejus, natus est Naami
filius: & vocatum est nomen illius,
18 Obed; & ipse est pater Jesse, patris David.
Et hæc est memoria generationis
19 Phares. Phares genuit Efron; Efron ge-
20 nuit Aram; Aram genuit Aminadab;
Aminadab genuit Naafon; Naafon ge-
21 nuit Sela; Sela genuit Boaz; Boaz ge-
22 nuit Obed, Obed autem genuit Jesse; Jesse
genuit David regem, super quem pre-
fatum est pax.

Abfolutus est liber Ruth Moabitis in pace Domini. Amen.
Fertur autem nomen ut ipse versuum, 3cc. ver. DEO LAUS.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

LIBER SAMUELIS

PROPHETÆ.

CAPUT I.

* Hic est nomen regis Helcana, 1
cujus nomen erat Helcana, filius
2 Jarhum, filii Elihu, filii Tohu, filii
3 Suph Ephrathæ. Et is duas habuit uxores,
nomen unius Hanna, & nomen alterius
Phenenna: & verò Phenenna filios habuit,
Hanna verò non habuit filios. Ascenda
4 debat autem vir ille ex civitate sua de tempore
in tempus, ut adoraret & sacrificaret
5 Domino exercituum in Silo: & ibi erant
duo filii Eli, Hophni & Phinhes sacer-
6 tes Domini. Accidit autem quadam die, ut
sacrificasset Helcana, dedissetque Phenenna
7 uxori suæ, & cunctis filiis ac filiabus ejus,
dedisset inquam, partes: Hanna verò de-
8 disse partem unam duplam, eò quod Han-
9 nam diligeret. Dominus autem clauserat vul-
vam ejus:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

IN NOMINE DEI Creatoris, viventis, rationalis.

Incipimus, annuente misericordia & providentiâ divinâ, librum SAMUELIS Prophetæ, qui est liber primus Regum.

CAPUT I.

* Hic est nomen regis Helcana, 1
cujus nomen erat Helcana, filius
2 Jarhum, filii Elihu, filii Tohu, filii
3 Suph Ephrathæ. Et is duas habuit uxores,
nomen unius Hanna, & nomen alterius
Phenenna: & verò Phenenna filios habuit,
Hanna verò non habuit filios. Ascenda
4 debat autem vir ille ex civitate sua de tempore
in tempus, ut adoraret & sacrificaret
5 Domino exercituum in Silo: & ibi erant
duo filii Eli, Hophni & Phinhes sacer-
6 tes Domini. Accidit autem quadam die, ut
sacrificasset Helcana, dedissetque Phenenna
7 uxori suæ, & cunctis filiis ac filiabus ejus,
dedisset inquam, partes: Hanna verò de-
8 disse partem unam duplam, eò quod Han-
9 nam diligeret. Dominus autem clauserat vul-
vam ejus:

שְׁמוּאֵל א

Verfio VUL. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

Cum Translatione LATINA.

quib; anserere fecerunt ut jira etiam ejus angustiarum cam iritabat Et
 וכַעֲסֶהָ צְרוּתָהּ נִסְלַעַם בְּעִבּוּר הַרְעָמָה כִּי
 anno in anno faciebat sic Et ejus vulvam super Dominum conculsisset
 7 קָרָן יְהוָה בְּעַר רַחֲמָה: וְכִן יָבֵן שֶׁנָּה שְׁנַי בְּשָׁנָה
 hebata & eam iritabat sic Domini domum in eam sperandam ob
 מְרִי עֲלִיתָהּ בְּבֵית יְהוָה כִּן תִּקְבְּעֶנָּה וְחַנְּנָה
 Channah sicut eius Elcanah ei Dixitque comedebat non &
 8 לָמָּה תִּבְנִי וְתִמְלָה לָמָּה תִּבְנִי יָרַע
 habebat malè quid ut? & comedat non quid ut? & sibi quid ut?
 9 לָבֶדֶד הָלָא אֲנִי מִוֹב לָךְ מַעֲשֶׂהְךָ בְּנִים: וְתִקְבְּעֶנָּה
 Heli Et libere post & Siloh in comedere post Channah
 חֲנָה אַחֲרֵי אֲקָלְנָה בְּשִׁילָה וְאֶחָיו שְׁחָה וְעָלִי
 hanni tempì postem super solium super fuerat
 הַכְּהֵן יֹשֵׁב עַל־הַדְּבַמָּה עֵלִי חֲנָה וְהַדְּבַמָּה הַדְּבַמָּה
 flevit flendo & Domini super oravitque animo amara ipsa Et
 10 וְהָיָה מִרְחַת עָלֶיךָ לַעֲלֹת לְךָ וְהָיָה וּבָכָה: וְהָיָה
 videtur videndo si exercituum Domine ait & votum vocit Et
 11 וְתִמְלָה נָרָה וְאֶמְרָה יְהוָה צְבָאוֹת אֵם יְהוָה תִּהְיֶה
 fueris oblitus ann & mei fueris recordatus & suaz ancillæ affluant in
 בְּעַיִן אֶמְרָה וְחַנְּנָה וְחַנְּנָה וְחַנְּנָה
 illud dabo & suorum semen tua famulæ dederitque suaz ancillæ
 אֶת־אֶמְרָה וְנִתְחַנְּנָה לְאֶמְרָה וְנָרָה אֲנִי וְנִתְחַנְּנָה
 ascendet non novacula & ejus vitæ diebus omnibus Domini
 12 לְיְהוָה כְּרִימִי חָנוּ וּמְרִי חָנוּ וְיִתְחַנְּנָה
 faciat ad esse multiplicari cum fuit Et ejus caput super
 13 עֲלֵי־רֹאשׁוֹ: וְהָיָה כִּי הִרְבַּתְּהָ לְחַנְּנָה לְפָנֶיךָ
 legum ipsa Channah Et ejus os estervans Heli & Domini
 14 וְהָיָה וְעָלִי שְׁמַר אֶת־פִּיהָ: וְהָיָה הַיּוֹם מִרְבִּיתָּ
 non ejus vox fed fecunditatis ejus labia utrum suo corde super
 15 עֲלֵי־רֹאשׁוֹ רַק שִׁפְתֶיהָ נְעוּת וְקוֹלָהּ
 cam ad Dixitque ebriam in Heli cam requirit: Et audivatur
 16 יִשְׁמַע וְהוֹשִׁיעָה עָלֶיךָ לְשִׁבְרָה: וְיִאֲמַר אֲלֶיךָ
 te super tuum vinum remove? & eris ebria Ullequeo Heli
 17 עָלִי עֲדֵר מַתִּי חֲשַׁבְדְּךָ חֲסִירָה אֶת־יִיבֶךָ מִלֵּד
 Spiritu dara mulier smi domine Non ait & Channah respondit Et
 18 וְהָיָה חֲנָה וְאֶמְרָה לֵאמֹר אֲנִי אֲרָנִי קִשְׁת־דָּוָה
 facit ad meam animam etudi fed sibi non fecit & vinum & ego
 19 אֲנִי וַיְוִן וְשָׂרָה לֵאמֹר אֲנִי אֲרָנִי נִפְשִׁי לִפְנֵי
 quia spualis sine sine facit ad meam animam etudi fed sibi non fecit & vinum & ego
 20 יְהוָה: אֶל־חַתִּן אֶת־אֶמְרָה לִפְנֵי בְּתֻלְמִיתָּ כִּי
 haletens sum-tuorum mee indignationis & mee meditationis multitudine-tu
 מִבֵּן שְׁבִי וְנִקְם וְנִקְם
 Israel Deus & space in Vade dixit & Heli respondit Et
 21 וְיָבֵן עָלֶיךָ רִכְבִּי לְשִׁלּוֹם לְרַב־לְשִׁלּוֹם לְרַב־לְשִׁלּוֹם
 dixi ita co cam i petitiū quam suam petitionem det
 22 וְיָבֵן אֶת־שְׁלֹחַת אֲשֶׁר שָׁלַחַת מִעֵסוֹ: וְיִאֲמַר
 mulier abit Et tuis oculis in gratiam tua ancilla Inventiat
 23 חֲמָה שִׁפְחָתָה כִּי בַעֲיָנָה וְהָיָה הָאִשָּׁה
 aulicæ ei fuerat non ejus facit & comedat & sicut viam in
 24 לְרַב־לְשִׁלּוֹם וְהָיָה לַאֲחֵיהָ עוֹר:
 fuit reverfific & Domini fuerit ad fecunditatem & manæ in unicationem Et
 25 וְיִשְׁכְּמוּ בִּכְרֵי חֲשַׁבְדְּךָ לִפְנֵי יְהוָה וְיִשְׁבֶּה
 Elcanah cognovit & Ramah in suam domum in venerit &
 26 וְיִבֶן אֶל־בְּיָתוֹ בְּרָמָה וְיָבֵן עִירָהּ וְיִשְׁכְּמוּ
 D O M I N U S ejus est recordatus & suam uxorem Channah
 אֶת־חֲנָה אִשְׁתּוֹ וְיִזְכְּרָהּ
 filium peperit & Channah concepit & aeternum revelationem in fuit Et
 27 וְהָיָה לְחֲקוֹת הַיָּמִים וְחָרָה בְּכֵן וְהָיָה כִּן
 eam prius Domini a quid & Semuel ejus nomen vocavitque
 28 וְיִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מְרִי שִׁאֲלוּהָ

6 Affligebat quoque eam æmula ejus; & vehementer angebat, in tantis; ut exprobraret quòd Dominus conculsisset vulvam ejus: Sicque faciebat per singulos annos, cum redeunte tempore ascenderet ad templum Domini: & sic provocabat eam. Porro illa flebat, & non cadebat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus; Anna, cur fles? & quare non comedis? & quam ob rem affligitur cor tuum? numquid non ego melior tibi sum, quàm decem filii? Surrexit autè Anna postquam comedere & biberat in Silo. Et Heli sacerdotè sedente super sellam ante postes templi Dñi, Cum esset Anna amaro animo, oravit ad Dominum, flens largiter. Et votum vocit, dicens; Dne exercituum, si respiciens videris afflictionem famulæ tuæ, & recordatus mei fueris, nec oblitè ancillæ tuæ, desiderique servæ tuæ sexum virilem: dabo eum Domino omnibus diebus vitæ ejus; & novacula non ascendet super caput ejus. Factum est autem, cum illa multiplicaret preces coram Dño, ut Heli observaret os ejus. Porro Anna loquebatur in corde suo, tantumque labia illius movebantur, & vox penitus non audiebatur. Altimavit ergo eam Heli resulente, Dixitque ei; Uliquequod ebria eris? digere pauli super vinum, quò mades. Respondens Anna, Nequaquam, inquit, domine: mixtum mulier infelix nimis ego sum, vinumque & omne quod inebriare potest, non bibi, sed effudi aonnam meam in conspectu Dñi. Ne reputes ancillam tuam quasi unam de filiab; Belial: quia ex multitudine doloris & memoris mei, locuta sum usque in presens. Tunc Heli ait ei, Vade in pace: & Deus Israel det tibi petitionem tuam, quæ rogasti eum. Et illa dixit illi; non inveniat ancilla tua gratia in oculis tuis. Et abiit mulier in viam suam, & comedit, vultuque illius non fuit amplius in diversa murati. Et surrexerunt manè, & adoraverunt coram Dño: & reverserunt sunt, & venerunt in domum suam Ramatha. Cognovit autè Elcana uxorem suam: & recordatus est ejus Dñs. Et factu est post circumdium dierum, concepit Anna, & peperit filium, vocavitque nomen ejus, Samuel: eò quòd à Domino postulasset eum.

6 Affligebat quoque eam æmula ejus, & vehementer angebat, in tantis; ut exprobraret quòd Dominus conculsisset vulvam ejus: Sicque faciebat per singulos annos, cum redeunte tempore ascenderet ad templum Domini: & sic provocabat eam. Porro illa flebat, & non cadebat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus; Anna, cur fles? & quare non comedis? & quam ob rem affligitur cor tuum? numquid non ego melior tibi sum, quàm decem filii? Surrexit autè Anna postquam comedere & biberat in Silo. Et Heli sacerdotè sedente super sellam ante postes templi Dñi, Cum esset Anna amaro animo, oravit ad Dominum, flens largiter. Et votum vocit, dicens; Dne exercituum, si respiciens videris afflictionem famulæ tuæ, & recordatus mei fueris, nec oblitè ancillæ tuæ, desiderique servæ tuæ sexum virilem: dabo eum Domino omnibus diebus vitæ ejus; & novacula non ascendet super caput ejus. Factum est autem, cum illa multiplicaret preces coram Dño, ut Heli observaret os ejus. Porro Anna loquebatur in corde suo, tantumque labia illius movebantur, & vox penitus non audiebatur. Altimavit ergo eam Heli resulente, Dixitque ei; Uliquequod ebria eris? digere pauli super vinum, quò mades. Respondens Anna, Nequaquam, inquit, domine: mixtum mulier infelix nimis ego sum, vinumque & omne quod inebriare potest, non bibi, sed effudi aonnam meam in conspectu Dñi. Ne reputes ancillam tuam quasi unam de filiab; Belial: quia ex multitudine doloris & memoris mei, locuta sum usque in presens. Tunc Heli ait ei, Vade in pace: & Deus Israel det tibi petitionem tuam, quæ rogasti eum. Et illa dixit illi; non inveniat ancilla tua gratia in oculis tuis. Et abiit mulier in viam suam, & comedit, vultuque illius non fuit amplius in diversa murati. Et surrexerunt manè, & adoraverunt coram Dño: & reverserunt sunt, & venerunt in domum suam Ramatha. Cognovit autè Elcana uxorem suam: & recordatus est ejus Dñs. Et factu est post circumdium dierum, concepit Anna, & peperit filium, vocavitque nomen ejus, Samuel: eò quòd à Domino postulasset eum.

Targum JONATHAN.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

6 וְהָיָה וְעָלִי שְׁמַר אֶת־פִּיהָ: וְהָיָה הַיּוֹם מִרְבִּיתָּ
 7 וְיִבֶן עָלֶיךָ רִכְבִּי לְשִׁלּוֹם לְרַב־לְשִׁלּוֹם לְרַב־לְשִׁלּוֹם
 8 וְיִבֶן אֶת־שְׁלֹחַת אֲשֶׁר שָׁלַחַת מִעֵסוֹ: וְיִאֲמַר
 9 חֲמָה שִׁפְחָתָה כִּי בַעֲיָנָה וְהָיָה הָאִשָּׁה
 10 לְרַב־לְשִׁלּוֹם וְהָיָה לַאֲחֵיהָ עוֹר:
 11 וְיִשְׁכְּמוּ בִּכְרֵי חֲשַׁבְדְּךָ לִפְנֵי יְהוָה וְיִשְׁבֶּה
 12 וְיִבֶן אֶל־בְּיָתוֹ בְּרָמָה וְיִבֶן עִירָהּ וְיִשְׁכְּמוּ
 13 אֶת־חֲנָה אִשְׁתּוֹ וְיִזְכְּרָהּ
 14 וְהָיָה לְחֲקוֹת הַיָּמִים וְחָרָה בְּכֵן וְהָיָה כִּן
 15 וְיִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מְרִי שִׁאֲלוּהָ

Et irritans illam angustiarum ejus, etiam provocans illam ut ad invidiam duceret eam, quoniam verius fuit ab-ante Dñm ab illa natus. Et sic fecit 7 anno in anno in tempore ascendendi ad domum sanctuarium Dñi, sic provocans illam: Et ploravit, & non comedit. Et dixit illi Elkanah maritus ejus: Hhana cur tu plorans, & cur non comedis? & cur male est tibi cor tuum? nonne volentem mea bona tibi a decem filiis? Et surrexit Hhana postquam comedit in Siloh, & postquam bibit; & Gheli sacerdos sedens super sedem suam iuxta postes in latere liminis templi Dñi. Et ipsa amara animo, & orans ante Dñm, & plorare plorans. Et juravit juramentum & dixit: Domine exercituum si revelari revelabitur ante te humilitas ancille tue, & intra bit memoria mei ante te, & non elongabis ancillam tuam, & dabis ancille tue filium in medio filiorum hominis; & tradam eum quòd erit ministrans ante Dñm omnibus diebus vitæ ejus, & novacula non erit super illum. Et fuit ex quo multiplicavit orationem suam ante Dñm, & Gheli experire illam illam, quò finiat. Et Hhana ipsa orans in corde suo, tantum labia ejus movebantur, & vox ejus non audiebatur; & reputavit eam Heli ut mulierem ebriam. Et dixit illi Heli: usquequo tu delirant? an non digeres vinum tuum a te? Et respondit Hhana & dixit: Non, Domine mi: mulier tribulata Spiritu ego, & vinum novum & antiquum non bibi; & dixi afflictionem anime mee in oratione ante Dñm. Ne exprobes ancillam tuam ante filium improbis: nam à multitudine invidiæ mei & irritationis mei dilatavi in oratione ullo; nunc. Et respondit Heli & dixit: Ito in pace; & Deus Israel dabit postulationem tuam quam postulasti ab-ante eum. Et dixit: Inveniat ancilla tua misericordias in oculis tuis; & ivit mulier ad viam suam; & comedit, & vultus mali non fuerunt ei ultra. Et anticipaverunt manè, & adoraverunt ante Dñm; & redierunt & venerunt ad domum suam ad Ramatha: & cognovit Elkana Hhanam uxorem suam, & intravit recordatio ejus ante Dñm. Et fuit in tempore perfectionis dierum, & concepit Hhaoa & peperit filium, & vocavit nomen ejus Samuel: quia dixit, Ab-ante Dominum petivi eum.

Et irritans illam angustiarum ejus, etiam provocans illam ut ad invidiam duceret eam, quoniam verius fuit ab-ante Dñm ab illa natus. Et sic fecit 7 anno in anno in tempore ascendendi ad domum sanctuarium Dñi, sic provocans illam: Et ploravit, & non comedit. Et dixit illi Elkanah maritus ejus: Hhana cur tu plorans, & cur non comedis? & cur male est tibi cor tuum? nonne volentem mea bona tibi a decem filiis? Et surrexit Hhana postquam comedit in Siloh, & postquam bibit; & Gheli sacerdos sedens super sedem suam iuxta postes in latere liminis templi Dñi. Et ipsa amara animo, & orans ante Dñm, & plorare plorans. Et juravit juramentum & dixit: Domine exercituum si revelari revelabitur ante te humilitas ancille tue, & intra bit memoria mei ante te, & non elongabis ancillam tuam, & dabis ancille tue filium in medio filiorum hominis; & tradam eum quòd erit ministrans ante Dñm omnibus diebus vitæ ejus, & novacula non erit super illum. Et fuit ex quo multiplicavit orationem suam ante Dñm, & Gheli experire illam illam, quò finiat. Et Hhana ipsa orans in corde suo, tantum labia ejus movebantur, & vox ejus non audiebatur; & reputavit eam Heli ut mulierem ebriam. Et dixit illi Heli: usquequo tu delirant? an non digeres vinum tuum a te? Et respondit Hhana & dixit: Non, Domine mi: mulier tribulata Spiritu ego, & vinum novum & antiquum non bibi; & dixi afflictionem anime mee in oratione ante Dñm. Ne exprobes ancillam tuam ante filium improbis: nam à multitudine invidiæ mei & irritationis mei dilatavi in oratione ullo; nunc. Et respondit Heli & dixit: Ito in pace; & Deus Israel dabit postulationem tuam quam postulasti ab-ante eum. Et dixit: Inveniat ancilla tua misericordias in oculis tuis; & ivit mulier ad viam suam; & comedit, & vultus mali non fuerunt ei ultra. Et anticipaverunt manè, & adoraverunt ante Dñm; & redierunt & venerunt ad domum suam ad Ramatha: & cognovit Elkana Hhanam uxorem suam, & intravit recordatio ejus ante Dñm. Et fuit in tempore perfectionis dierum, & concepit Hhaoa & peperit filium, & vocavit nomen ejus Samuel: quia dixit, Ab-ante Dominum petivi eum.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

6 Et provocabat eam quoque amula ipsius ad
 7 iracundiam, quatenus tradidit afferretur, eò
 quòd clauisset Dominus vulvam ejus. Et sic
 8 faciebat Phenenna singulis annis tempore
 quo ascendebat ad domum Domini, sic in-
 9 quam provocabat eam ad iram, adeò ut fieret
 Hanna, nec manducaret. Dixit autem ad eam
 10 Helcana maritus ejus, Hanna, cur ploras? & cur
 non comedis? & cur trifis est animus tuus?
 11 en ego melior tibi sum quàm decem filij.
 Surrexit itaque Hanna postquam com-
 12 dissest in Silo, & postquam bibisset (interim
 Eli Sacerdos sedebat super sedem in limine
 13 templi Domini.) Cùmque amulo esset animo,
 14 orabat coram Domino, & abundè flebat.
 Deinde votum vovit, ac dixit: Domine exer-
 15 citium, si omnino respicias subjectionem an-
 cillæ tuæ, recorderis mei, nec obliviscaris an-
 16 cillæ tuæ, & concedas ancillæ tuæ sanen hu-
 manum; addicam illud Domino cunctis die-
 17 bus vite ejus, & novacula non admovebitur
 capiti ipsius. Factùmque est ut cùm illa diutius
 18 oraret coram Domino, & Eli observaret eos
 ejus, (Nam Hanna corde suo tantùm loque-
 19 batur, & labia ipsius movebantur, vox autem
 ejus non audiebatur) exillimavit eam
 20 Eli quasi remulentam, Dixitque ad eam Eli,
 Quòdque inebriaberis? tempera vinum tu-
 21 um à te. Respondit Hanna, & dixit ei, Mi-
 22 nimè mi domine, mulier ego sum dolentis
 animi, & vinum aut scieram nequàm quàm bi-
 23 bi; sed effudi animum meum coram Domino.
 Ne reputes apud temetipsum ancillam tuam
 24 filiam peccati: nam ex multitudine doloris
 & iræ meæ hæcenus locuta sum. Cui re-
 25 spondens Eli dixit, Vade in pace, & Deus
 26 Israëlis præstet tibi petitionem tuam quam
 ab eo postulasti. Quæ ait, Inventiat ancilla
 27 tua misericordiam apud te: tum abest mulier
 ad viam suam, & vultus ejus non est amplius
 28 turbatus. Et manè con surgentes adoraverunt
 29 coram Domino, & reversi abiierunt domum
 suam in Ramatha: & cognovit Helcana Han-
 30 nam uxorem suam; & Dominus recordatus
 est ejus. Fuit enim post tempus dierum, ut
 conciperet Hanna, parereturque filium, & vo-
 carent nomen ejus Samuel: nam inquit à Do-
 mino postulavi eum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

6 * وَاذْهَبَتْ هَانَا وَكَانَتْ تَعْبُرُهَا بِالْعَيْمِ الَّذِي أَعْبَاهَا
 7 الرِّبِّ * وَكَذَلِكَ كَانَتْ تَصُحُّ كُلَّ حَوْلٍ فِي الْوَقْتِ الَّتِي تَصُحُّ فِيهَا إِلَى بَيْتِ الرِّبِّ * وَنَسْكَطُهَا
 8 وَيُعْصِبُهَا أَيْضًا بِمَكْتَبِ حَمَا * وَلَمْ تَطْعَمْ سَيْئًا * قَالَ لَهَا هَلْقَانَا رُوحَهَا يَا حَمَا مَا لَكَ مَا كَيْفَ وَمَا لَكَ
 9 لَمْ تَطْعَمِي طَعَامًا وَمَا لِي أَرَاكَ حَسْبِيهِ النِّعْسِ * هَا أَنَا حَيْرٌ لَكَ مِنْ عَسْرٍ بَدِينِ * وَفَأَمَّتْ حَمَا مِنْ
 10 بَعْدِ مَا طَعِمَتْ وَسَرِبَتْ فِي سِدْلِهَا وَصَعَدَتْ إِلَى بَيْتِ الرِّبِّ * وَكَانَ عَلِيٌّ الْكَاهِنُ جَالِسًا عَلَى كُرْسِيِّ عِلِّيِّ
 11 سَكْفِيَةِ بَيْتِ الرِّبِّ * وَهِيَ كَانَتْ مِنَ النِّعْسِ * وَجَعَلَتْ بَصِلِي أَمَامَ الرِّبِّ * وَكَانَتْ تَتَكَلَّمُ فِي
 12 صَدْقِهَا * وَتَدْرِبُ نَدْرًا وَتَالِبًا يَأْتِي الْعَوْدَ وَالسَّيَةَ * إِنَّ أَسْبَ نَطْرِبَ إِلَيْ حَصْوَعِ * أَمَّتِكَ وَوَكْرِي
 13 وَلَمْ تَسْ * أَمَّتِكَ وَوَرَفِ * أَمَّتِكَ وَرِيَّةَ يَبِينِ النَّاسِ * أَصْبِرْهُ حَامَا لِلرِّبِّ كُلَّ أَيَّامِ حَيَاتِهِ * وَلَا تَحْلِفْ
 14 رَأْسَهُ بِالْمَوْتِ * فَلَمَّا أَطَالَتْ صَدْقُهَا أَمَامَ الرِّبِّ * وَكَانَ عَلِيٌّ يَنْتَظِرُ أَنْ يَسْمَعَ كَلَامَهَا * فَأَمَّا حَمَا
 15 فَكَانَتْ بَصِلِي فَقَطَّ فِي قَلْبِهَا * تَحْرَكُ سَعْلَانَا مِنْ عَيْرِ أَنْ نَسْمَعَ لَهَا كَلَامًا * وَلَمْ يَكُنْ الْكَاهِنُ
 16 يَسْمَعُ صَوْتَهَا * وَجَسِبَهَا عَلِيٌّ سَكْرِيَّةً * فَقَالَ لَهَا عَلِيٌّ * إِلَيَّ مَيِّ نَسَاكَرِي * وَفَنَعِي مِنْ سَكْرِي *
 17 * أَجَلْبَتْ حَمَا وَقَالَتْ لَهُ * كَلَا يَا سَيِّدِي * وَكَيْفِي أَمْرًا * كَرِيهِ النِّعْسِ حَرِيْمَةً * لَمْ أَسْرَبْ حَمْرًا وَلَا سَكْرًا *
 18 وَرَلَكِنْ مِنْ سَدِّ الْعَمِ الَّذِي فِي رِيْبِي نَفْسِي أَمَامَ الرِّبِّ * فَلَا تَنْزِلْ * أَمَّتِكَ مَعْدِيَّةً أَهْلَ الْكُطَايَا *
 19 لِأَنِّي إِنَّمَا أَطَلْتُ بَصِلِي إِلَى الْآنَ مِنْ سَدِّ مَا فِي مِثْنِ الْكِرْنِ وَالْعَصْبِ * فَرَدَّ عَلَيْهَا عَلِيٌّ قَائِلًا *
 20 أَنْطَلِقِي نَسَامًا * وَأَلَا * إِسْرَائِيلَ يَسْمَعُكَ تَحَابُكَ الَّتِي طَلَبْتِ * فَقَالَتْ تَوَائِي * أَمَّتِكَ رَحْمَةً * وَطَطَّرَ
 21 بَعْدَهُ مِنَ الرِّبِّ * وَأَسْبَ حَيِّ * وَأَبْضَرَفَ الْمَرَاةَ فِي طَرِيْقِهَا * وَلَمْ يَدْعُبِي وَجْهَهَا أَيْضًا مِنْ عَارِ
 22 صَرَفِهَا * وَأَلْجُوا بِكُنْ وَبِحَدِّهَا لِلرِّبِّ * وَرَجَعُوا مَبْصُورِينَ إِلَى مَنَارِهَا إِلَى الرَّبِّ * وَأَلْقَانَا
 23 حَمَا إِسْرَائِيلَ * وَوَكْرَهَا الرِّبِّ بِرَحْمَتِهِ * فَلَمَّا مَكَّتْ أَيَّامًا * حَبَلَتْ حَمَا رَحْمَةً * وَبَعَثَ
 24 أَسْمَهُ صَمُوئِيلَ * لِأَنَّهُا قَالَتْ إِنِّي سَأَلْتُهُ لِلرِّبِّ *
 Et visualis ejus amulabatur eam & ad ir-
 25 am concitabat, volens per id eam afflige-
 26 re: & laqueabat enim eam ob sterilitatem
 27 quâ affligerat eam Dominus. Ita faciebat
 28 Phenenna quotannis tempore quo ascende-
 29 bat ad domum Domini, exasperans eam,
 30 et ad iram quoque provocans: quâ propter
 31 flebat Hanna, nec quâlibet quocumque
 32 dixit ei Helcana maritus ejus, Hæc Hanna,
 33 quid rei tibi est quod ploras? quidque res
 34 est quod cibum non manducas? & cur tri-
 35 stis te magis animo? tu ego melior tibi
 36 sum decem filiis. Surrexit ergo Hanna
 37 postquam comederat & biberat in Silo, a-
 38 scendens ad domum Domini: (Porro Eli
 39 sacerdos sedebat in sella super limine
 40 domus Domini.) Et ipsa cum amarulento
 41 esset animo, cepit orare coram Domino,
 42 habitaque dum oraret: Et votum vovit,
 43 ac dixit: O Domine potuit esse volentis
 44 ancillæ tuæ, si tu respexeris humilitatem ancillæ
 45 tuæ, & memineris sanen meæ, nec obliviscaris
 46 tradidisse ancillam tuam, si d. concesseris
 47 ancillæ tuæ prolem rate. huncus, collu-
 48 tum cum ministris tuis Domino cunctis die-
 49 bus vite ipsius, nec raditur caput ejus no-
 50 vaculâ. Cùmque vovit hæc votum
 51 suum coram Domino, ascendebat Eli: &
 52 audivit verba ipsius. Per hæc Hanna orau-
 53 bat corde suo diutius, moventibus se la-
 54 bii ejus obique eo quòd audiverat verba
 55 ipsius, ut ut sacerdos non audiret vo-
 56 cem ejus. & propter Eli rarus eam esse
 57 remulentam, At illi Eli: Quòdque co-
 58 mivas? & respice vinum ad ebrietate
 59 tua. Respondens Hanna, dixit ad eum: 15
 60 Haudquamquam O domine mi, sed mulier
 61 sum infilis animi, infelix: & vinum aut
 62 quicquam inebrians nunquam bibi, sed p. o-
 63 reherentia mea: os qui non occupat, p. o-
 64 reici animam meam coram Domino. Ne
 65 ego hæc ancillam tuam in gradu se-
 66 lesposum; nam equidem o. xionem meam
 67 bucique proximi: ob reherentiam memo-
 68 roris & in eam quæ tenor. Respondit ei Eli,
 69 li, dicens: Vade in pace, & Deus Is-
 70 raelis conficiat negotium tuum quod postulasti.
 71 Quæ ait: Adveniat ancillæ tuæ mi-
 72 sericordia, & gratiam afferatur à Do-
 73 mino: sic suppliciter dicitur: mulier in-
 74 nocens suaque immota: usq. decepta vul-
 75 tus ejus ob exprobrationem: & dicitur: 19
 76 Et manè surgentes adoravit coram Do-
 77 mino, & reversi abiierunt ad domum
 78 suam in Ramatha: & cognovit Helcana Han-
 79 nam uxorem suam: & Dominus recordatus
 80 est ejus ex clemencia sua. Et cum datus al-
 81 ius: quos mansisset: dicitur: Hæc Hanna, quæ
 82 filia, & vocata est Samuel: quia inquit à Do-
 83 mino postulavi eum.

N : N שמואל א

Verfio VUL. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

Cum Translatione LATINA.

quia iam faceret femine as
 6 ובעתה צרתה גם פלעם בעבור ורומה כו
 7 סגר ידוהו בער רומה: וכן יעשה שנה בשנה
 8 ומו עתה בבת יהוה: וכן יעשה שנה בשנה
 9 ויאמר לה אלקמה אשת חנה:
 10 ויאמר לה אלקמה אשת חנה:
 11 ויאמר לה אלקמה אשת חנה:
 12 ויאמר לה אלקמה אשת חנה:
 13 ויאמר לה אלקמה אשת חנה:
 14 ויאמר לה אלקמה אשת חנה:
 15 ויאמר לה אלקמה אשת חנה:
 16 ויאמר לה אלקמה אשת חנה:
 17 ויאמר לה אלקמה אשת חנה:
 18 ויאמר לה אלקמה אשת חנה:
 19 ויאמר לה אלקמה אשת חנה:
 20 ויאמר לה אלקמה אשת חנה:

6 Affligebat quoque eam amula
 ejus, & velenenter angebat,
 in tantum, ut exprobraret quod
 Dominus concludisset vulvum
 7 ejus: sicut faciebat per sin-
 gulos annos, cum redeunte
 tempore ascenderent ad tem-
 plum Domini: & sic provoca-
 bat eam. Porro illa flebat, &
 8 non capiebat cibum. Dixit ergo
 ei Elcana vir suus; Anna, cur
 fies? & quare non comedis?
 9 & quam ob rem affligitur cor
 tui? numquid non ego melior
 9 tibi sum, quam decem filii? Sur-
 rexit autem Anna postquam
 comederat in Siloh. Et
 10 Heli sacerdos sedente super
 fellam ante postes templi Dñi,
 10 Comest effecta Anna amaro animo,
 oravit ad Dominum, fletus largi-
 11 ter. Et votum vovit, dicens, Dñe
 exercituum, si respiciens videtis
 afflictionem famule tuæ, & re-
 cordaris mei furtim, nec obli-
 12 ancillæ tuæ, desiderisque servæ
 tuæ sexum virilem: dabo eum
 Domino omnibus diebus vite
 ejus, & novacula non ascendet
 13 super caput ejus. Factum est
 autem, eam illa multiplicaret
 precas coram Dño, ut Heli ob-
 13 servaret eas ejus. Porro Anna
 loquebatur in corde suo, tan-
 tumque labia illius moveban-
 14 tur, & vox penitus non audie-
 batur. Affirmavit ergo eam
 14 Heli temeraria, dixitque ei
 15 Ulfuquod ebria eris? digere
 paulisper vinum, quod mades. Re-
 15 spondens Anna, Nequaquam
 inquit, domine mi: nam mulier
 infelix nimis ego sum, vinum
 16 potest, & omne quod inebriare
 potest, non bibi, sed effudi aoi-
 mam meam in conspectu Dñi.
 16 Ne reperire ancillam tuam qui-
 si unam de filiis? Belial: quia
 16 ex multitudine doloris & mor-
 rosum mei, locuta sum fufque in
 17 præfens. Tunc Heli ait ei,
 Vade in pace: & Deus Israel
 det tibi petitionem tuam, quæ
 17 rogasti eum. Et illa dixit, Quæ-
 nam inveniat ancilla tuam gra-
 17 tia in oculis tuis. Et abiit mul-
 18 tier in viam suam, & comedit,
 vultuque illius non fuit am-
 18 plius in diversâ mutati. Et sur-
 19 rexit manens, & adoraverit
 coram Dño: reversisque fuit,
 & venerunt in domum suam Ra-
 20 matha. Cognovit autem Elca-
 na Annam uxorem suam: & re-
 cordatus est ejus Dñs. Et factum
 est post circulum dierum, concep-
 20 tit filium, & peperit filium;
 vocavitque nomen ejus, Samu-
 el: eò quod à Domino postu-
 lasset eum.

Οτι δε εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 6 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 7 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 8 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 9 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 10 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 11 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 12 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 13 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 14 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 15 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 16 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 17 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 18 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 19 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι
 20 & εδωκεν αυτη κυρις ο παιδον οτι

Targum JONATHAN.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

6 ומצתהבא לה צרתה אף מרגאלה בריל לאקניוחה ארי אחמע מן קרם: מנהולר:
 7 וכן יעשה שנה בשנה ביום מסקה לית מקרשא ריי מן סרנא לה ובכנה ולא אכלת:
 8 ואמר לה אלקמה אשת חנה: וכן יעשה שנה בשנה ביום מסקה לית מקרשא ריי מן סרנא לה ובכנה ולא אכלת:
 9 ויאמר לה אלקמה אשת חנה: וכן יעשה שנה בשנה ביום מסקה לית מקרשא ריי מן סרנא לה ובכנה ולא אכלת:
 10 ויאמר לה אלקמה אשת חנה: וכן יעשה שנה בשנה ביום מסקה לית מקרשא ריי מן סרנא לה ובכנה ולא אכלת:
 11 ויאמר לה אלקמה אשת חנה: וכן יעשה שנה בשנה ביום מסקה לית מקרשא ריי מן סרנא לה ובכנה ולא אכלת:
 12 ויאמר לה אלקמה אשת חנה: וכן יעשה שנה בשנה ביום מסקה לית מקרשא ריי מן סרנא לה ובכנה ולא אכלת:
 13 ויאמר לה אלקמה אשת חנה: וכן יעשה שנה בשנה ביום מסקה לית מקרשא ריי מן סרנא לה ובכנה ולא אכלת:
 14 ויאמר לה אלקמה אשת חנה: וכן יעשה שנה בשנה ביום מסקה לית מקרשא ריי מן סרנא לה ובכנה ולא אכלת:
 15 ויאמר לה אלקמה אשת חנה: וכן יעשה שנה בשנה ביום מסקה לית מקרשא ריי מן סרנא לה ובכנה ולא אכלת:
 16 ויאמר לה אלקמה אשת חנה: וכן יעשה שנה בשנה ביום מסקה לית מקרשא ריי מן סרנא לה ובכנה ולא אכלת:
 17 ויאמר לה אלקמה אשת חנה: וכן יעשה שנה בשנה ביום מסקה לית מקרשא ריי מן סרנא לה ובכנה ולא אכלת:
 18 ויאמר לה אלקמה אשת חנה: וכן יעשה שנה בשנה ביום מסקה לית מקרשא ריי מן סרנא לה ובכנה ולא אכלת:
 19 ויאמר לה אלקמה אשת חנה: וכן יעשה שנה בשנה ביום מסקה לית מקרשא ריי מן סרנא לה ובכנה ולא אכלת:
 20 ויאמר לה אלקמה אשת חנה: וכן יעשה שנה בשנה ביום מסקה לית מקרשא ריי מן סרנא לה ובכנה ולא אכלת:

Et irritans illam angustiatrix ejus, etiam provocans illam ut ad invidiam
 6 duceret eam, quoniam vetus fuit ab-ante Dñm ab illa natus. Et fecit 7
 anno in anno in tempore ascendeodi ad domum sanctuarium Dñi, sic pro-
 vocans illam: & ploravit, & non comedit. Et dixit illi Elkanah maritus 8
 ejus: Hana cur tu plorans, & cur non comedis? & cur male est tibi cor
 9 tuum? nonne volentis mea bona tibi decem filiis? Et surrexit Hana 9
 postquam comedit in Siloh, & postquam habuit & Gheli sacerdos sedens su-
 10 per sedem suam iuxta postes in latere liminis templi Dñi. Et ipsa amara
 10 animo, & orans ante Dñm, & plorare plorans. Et juravit juramentum, &
 11 dixit: Domine exercituum mi redeclari revelabitur ante te humilitas ancillæ
 11 tuæ, & intrabit memoria mei ante te, & non elongabis ancillam tuam, &
 12 erit ministrans ante Dñm omnibus diebus vite ejus, & novacula non erit
 12 super illum. Et fuit ex quo multiplicavit orationem suam ante Dñm, &
 13 Gheli exprobravit illam usque quo finiat. Et Hana ipsa orans in corde suo,
 14 tantum labia ejus movebantur, & vox ejus non audiebatur, & reputavit
 14 eam Heli ut mulierem ebriam. Et dixit illi Heli: usquequo tu deliras?
 15 an non digeres vinum tuum à te? Et respondit Hana & dixit: Non, Do-
 15 mine mi: mulier tribulata Spiritu ego, & vinum ovum & antiquum
 16 non bibi, & dicit afflictionem anime meæ in oratione ante Dñm. Ne expo-
 16 bres ancillæ tuæ ante filiam improbitatis: nam à multitudine invidiæ mei
 17 & irritationis mei dilatavi in oratione usque nunc. Et respondit Heli &
 17 dixit: Iro in pace, & Deus Israel dabit pollulationem tuam quam postu-
 17 lasti ab-ante eum. Et dixit: Inveniat ancilla tua misericordialis in oculis
 18 tuis: & vivit mulier ad viam suam; & comedit, & vultus mali non fuerat
 18 ei ultra. Et anticipaverunt manens, & adoraverunt ante Dñm; & redierunt
 19 & venerunt ad domum suam ad Ramath: & cognovit Elkana Hanaan
 20 uxorem suam, & intravit recordatio ejus ante Dñm. Et fuit in tempore
 20 perfectionis dierum, & concepit Hana & peperit filium, & vocavit
 nomen ejus Samuel: quia dixit, Ab-ante Dominum petivi eum.

Et irritans illam angustiatrix ejus, etiam provocans illam ut ad invidiam
 6 duceret eam, quoniam vetus fuit ab-ante Dñm ab illa natus. Et fecit 7
 anno in anno in tempore ascendeodi ad domum sanctuarium Dñi, sic pro-
 vocans illam: & ploravit, & non comedit. Et dixit illi Elkanah maritus 8
 ejus: Hana cur tu plorans, & cur non comedis? & cur male est tibi cor
 9 tuum? nonne volentis mea bona tibi decem filiis? Et surrexit Hana 9
 postquam comedit in Siloh, & postquam habuit & Gheli sacerdos sedens su-
 10 per sedem suam iuxta postes in latere liminis templi Dñi. Et ipsa amara
 10 animo, & orans ante Dñm, & plorare plorans. Et juravit juramentum, &
 11 dixit: Domine exercituum mi redeclari revelabitur ante te humilitas ancillæ
 11 tuæ, & intrabit memoria mei ante te, & non elongabis ancillam tuam, &
 12 erit ministrans ante Dñm omnibus diebus vite ejus, & novacula non erit
 12 super illum. Et fuit ex quo multiplicavit orationem suam ante Dñm, &
 13 Gheli exprobravit illam usque quo finiat. Et Hana ipsa orans in corde suo,
 14 tantum labia ejus movebantur, & vox ejus non audiebatur, & reputavit
 14 eam Heli ut mulierem ebriam. Et dixit illi Heli: usquequo tu deliras?
 15 an non digeres vinum tuum à te? Et respondit Hana & dixit: Non, Do-
 15 mine mi: mulier tribulata Spiritu ego, & vinum ovum & antiquum
 16 non bibi, & dicit afflictionem anime meæ in oratione ante Dñm. Ne expo-
 16 bres ancillæ tuæ ante filiam improbitatis: nam à multitudine invidiæ mei
 17 & irritationis mei dilatavi in oratione usque nunc. Et respondit Heli &
 17 dixit: Iro in pace, & Deus Israel dabit pollulationem tuam quam postu-
 17 lasti ab-ante eum. Et dixit: Inveniat ancilla tua misericordialis in oculis
 18 tuis: & vivit mulier ad viam suam; & comedit, & vultus mali non fuerat
 18 ei ultra. Et anticipaverunt manens, & adoraverunt ante Dñm; & redierunt
 19 & venerunt ad domum suam ad Ramath: & cognovit Elkana Hanaan
 20 uxorem suam, & intravit recordatio ejus ante Dñm. Et fuit in tempore
 20 perfectionis dierum, & concepit Hana & peperit filium, & vocavit
 nomen ejus Samuel: quia dixit, Ab-ante Dominum petivi eum.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

6 * Dominus quidem mortificat & vivificat, deicit
 7 jicit in inferos, & elevat. Dominus pauperem
 8 facit & locupletat, deprimat & attollit.
 9 Atollit & pulverem pauperum, & è sterquilino
 10 erigit inopem, ut federe faciat eum cum
 11 magnatibus, & solum honoris possidere cum
 12 faciat eos : obumbravit Dominus ima terre,
 13 & iisque orbem imposuit. Pedes piorum fuo-
 14 rum sustodiet, impii vero in tenebris disper-
 15 dentur : non enim viribus suis roborat
 16 erigat gigas. Dominus confringet exasperan-
 17 tes le, & contra eos in caelo tonabit : Do-
 18 minus judicabit extrema terræ, & præstabit
 19 magnificentiam regi suo, attolléque cornu
 20 Christi sui. Igitur abiit Helcan in Ramatha
 21 ad domum suam, ipse & Hanna uxor ejus :
 22 puer autem Samuel ministrabat coram Do-
 23 mino in conspectu Eli sacerdotis. Porro
 24 Eli, filii peccati, non agnoscebat Dominum.
 25 Et fecerunt sibi fuscina-
 26 lam tridentem, & jus sacerdotum accipiebat
 27 à populo, à quovis scilicet victimam
 28 sacrificante : & veniebat puer sacerdotum
 29 dum coqueretur caro, fuscinulam triden-
 30 tem manu sua tenens : Iucuti enim in lebe-
 31 tem, aut cacabom, aut ahenum, aut ollam,
 32 quicquid extraheretur fuscinula, accipiebat
 33 sibi sacerdos. Sic faciebat omnibus Israëlitis
 34 venientibus illuc in Silo. Quin etiam ante-
 35 quam offerrent qui sacrificabant victimam,
 36 veniebat puer sacerdotis, dicebatque viro faci-
 37 ficanti victimam, Da carnem affandum pro sa-
 38 cerdote : non accipiam à te carnem coctam,
 39 sed crudam. Dicebat ei vir ille, Offerant
 40 queso hodiernam diem, cum sume tibi pro animi
 41 tui desiderio. Respondebat ei, Nequaquam,
 42 jam jam dabis tuis iniuriis, violenter accipiam.
 43 Sic eras peccatum puerorum maximum coram
 44 Domino, quod homines ad iram provo-
 45 carent in conspectu Domini. Ceterum puer
 46 Samuel ministrabat coram Domino, indutusque
 47 erat ephod bylino. Et palliolum parvum faci-
 48 ebat ei mater ipsius, afferébatque, ei de tem-
 49 pore in tempus cum ascenderet, cum marito
 50 suo ad purgandum sacrificia voti sui.

Verfio A R A B I C A cum Interpretatione LATINA.

6 * Dominus mortificat & vivificat, deicit
 7 in inferos, & ex in extant. Dominus
 8 pauperem facit & locupletat, deprimat & at-
 9 tollit. Attollit & pulverem pauperum & è ster-
 10 quilino erigit inopem, ut federe faciat
 11 eum cum magnatibus, & solum honoris posside-
 12 re cum faciat eos : obumbravit Dominus ima ter-
 13 ræ, & iisque orbem imposuit. Pedes piorum fuo-
 14 rum sustodiet, impii vero in tenebris disper-
 15 dentur : non enim viribus suis roborat
 16 erigat gigas. Dominus confringet exasperan-
 17 tes le, & contra eos in caelo tonabit : Do-
 18 minus judicabit extrema terræ, & præstabit
 19 magnificentiam regi suo, attolléque cornu
 20 Christi sui. Igitur abiit Helcan in Ramatha
 21 ad domum suam, ipse & Hanna uxor ejus :
 22 puer autem Samuel ministrabat coram Do-
 23 mino in conspectu Eli sacerdotis. Porro
 24 Eli, filii peccati, non agnoscebat Dominum.
 25 Et fecerunt sibi fuscina-
 26 lam tridentem, & jus sacerdotum accipiebat
 27 à populo, à quovis scilicet victimam
 28 sacrificante : & veniebat puer sacerdotum
 29 dum coqueretur caro, fuscinulam triden-
 30 tem manu sua tenens : Iucuti enim in lebe-
 31 tem, aut cacabom, aut ahenum, aut ollam,
 32 quicquid extraheretur fuscinula, accipiebat
 33 sibi sacerdos. Sic faciebat omnibus Israëlitis
 34 venientibus illuc in Silo. Quin etiam ante-
 35 quam offerrent qui sacrificabant victimam,
 36 veniebat puer sacerdotis, dicebatque viro faci-
 37 ficanti victimam, Da carnem affandum pro sa-
 38 cerdote : non accipiam à te carnem coctam,
 39 sed crudam. Dicebat ei vir ille, Offerant
 40 queso hodiernam diem, cum sume tibi pro animi
 41 tui desiderio. Respondebat ei, Nequaquam,
 42 jam jam dabis tuis iniuriis, violenter accipiam.
 43 Sic eras peccatum puerorum maximum coram
 44 Domino, quod homines ad iram provo-
 45 carent in conspectu Domini. Ceterum puer
 46 Samuel ministrabat coram Domino, indutusque
 47 erat ephod bylino. Et palliolum parvum faci-
 48 ebat ei mater ipsius, afferébatque, ei de tem-
 49 pore in tempus cum ascenderet, cum marito
 50 suo ad purgandum sacrificia voti sui.

وَصَمَّحَ لَهَا فِي وَجْهِهَا * وَأَعْطَاهَا حَيْثُ صَعِدَتْ مَعَهُ

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

32 * Nec qui fceptum teneat in habitaculo tuo, 31
 nec quiquam munificus in Israele, nec erit se- 32
 nex in familia tua cunctis diebus. Atamen 33
 virum non auferam tibi ab altari meo, ut ob- 34
 fidet oculos tuos, & liquefaciat animam tuam: 35
 & omnes alumni domus tue morientur viri. 36
 Et hoc erit tibi signum quod veniet duobus 37
 filiis tuis Hophni & Phinheestodem die mo- 38
 riantur ambo. Sulcitabogq; mihi facerdotem 39
 fidem iuxta cor meum, qui iuxta cor meum & 40
 animum meum agat; & edificabo ei domum 41
 fidelem, incedetq; coram me Christus meus 42
 cunctis diebus. Et q; ut quicunq; reliquus 43
 fuerit in domu tua, veniat ad adorandum cum 44
 pro numulo argenteo, & pro placenta panis; 45
 dicatq;e, Mitte me ad unum & facerdotibus, 46
 ut comedam buccellam panis.

CAP. III.

Dum ergo puer Samuel ministraret coram 1
 Domino in conspectu Eli facerdotis; sermo 2
 Domini pretiosus erat in diebus illis, nec erat 3
 visio aperta. Iisem quoque diebus factum 4
 est, Eli cubante in loco suo (oculi autem ejus 5
 coeperat gravescere, nec videre poterat.) Et 6
 lucernam Domini nondum extinxerat, & Samuele 7
 cubante in templo Domini ubi erat arca Dei; 8
 Ut vocaret Dñs Samuelem; qui dixit, Et ecce 9
 me: Et accurrens ad Eli dixit, Ecce me, quo- 10
 niam vocasti me: qui dixit, Non vocavi, ubi 11
 cubitum: ab itaque cubitum. Rursus vocavit 12
 Dominus Samuelem: & confurgens Samuel 13
 abiit ad Eli, dixitq;e, Ecce adsum, vocasti 14
 enim me: qui dixit, Non vocavi filii mei, vade 15
 cubitum. Samuel autem nondum novit Do. 16
 minum, necdum revelatus ei fuerat sermo Do- 17
 mini. Et adiecit rursum Dñs vocare Samue- 18
 lem tertiã vice: & confurgens Samuel abiit 19
 ad Eli, dixitq;e, En presens sum, vocasti enim 20
 me: cum intellexit Eli quod Dñs vocasset 21
 puerum. Quapropter dixit Eli ad Samuelem, 22
 Abi cubitum: quod si te vocaverit, dic, Loquere 23
 Domine, quoniam audivi servus tuus: sic abiens 24
 Samuel cubavit in loco suo. Veniens autem 25
 Dominus stetit, vocavitq;e duobus vicibus, 26
 Samuel, Samuel. Dixitq;e Samuel, Loquere 27
 Domine, quoniam audivi servus tuus.

32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *

Nec qui tenet baculum ministerii mei in 1
 habitaculo tuo, nec qui benefacti filius 2
 Israel, nec erit in domo tua, qui dixerit 3
 attingat altare, cunctis diebus: ut 4
 non accedat ad altare meum quisquam et 5
 progrete tua ad ministrandum coram me: 6
 atque id quidem, ut oculis tuis calcignem 7
 obtinens, & corpus tuum liquefaciam: & 8
 omnis qui nactus est genti domus tue, 9
 morietur adolescens. Et signum confi- 10
 mationis verborum meorum illud est, quod 11
 accidet duob; filiis tuis Hophni & Phin- 12
 has: simul cum morietur ambo eodem 13
 die. Et confirmam mihi sacerdotem fi- 14
 delem, & quicunq; fuerit in domo cordis me- 15
 & faciem iuxta id quod est in corde 16
 meo & in me meo; & edificabo ei do- 17
 mum firmam, incedetq; coram me Chri- 18
 stus meus omnibus diebus suis. Et qui- 19
 cunq; suspenderit foveam de gente domus 20
 tue, veniet ad eam, & adalabit illam, 21
 feneque ipsi mercenarius pro feno argenteo, 22
 & placenta panis; dicatq;e, Mitte me 23
 ad aliquem sacerdotem, ut dic mihi man- 24
 ducandum fructulum panis.

CAP. III.

Veniens puer Samuel ministrabat Do- 1
 mino coram Eli Sacerdote: & ablu- 2
 erat Dominus revelationem a filiis Is- 3
 rael in illis diebus, nec fiebat visio cui- 4
 quam coram eo, nec quicquam appropiabat ei. 5
 Accidit autem illis diebus ut cum faceret 6
 Eli in loco suo, & grates exisset oculi 7
 ejus, nec erat ei visio, Effugit luce. 8
 na Dominus accessit, & cum extulisset, 9
 Samuel faceret in templo Domini ubi erat 10
 arca Domini; Vocavit Dominus Samue- 11
 lem, qui dixit, Ecce me. Et accurrens ad 12
 Eli, ait, Ecce me, cur me vocasti? Dixit ad 13
 eum, Non vocasti te O fili mi, vade cubi- 14
 tum: qui abiens recubavit. Vocavitq;e 15
 Dominus Samuelem secundo, qui confu- 16
 gens abiit ad Eli, & ait, Ecce me, & cur 17
 me vocasti? Dixit ad eum, Non vocasti te 18
 O fili mi, vade cubitum. Samuel autem 19
 nondum cognovit revelationem Domini, 20
 quia nondum revelatus fuerat ei Domi- 21
 nus. Rursum iterum Dominus vocavit Sa- 22
 muelem tertio, & confurgens abiit ad Eli, 23
 & ait, Ecce me, quoniam audivi vocem 24
 Domini. Prorinde dixit Eli ad Samue- 25
 lem, Vade cubitum, & si te rursum voca- 26
 verit, responde, Loquere O Domine, quo- 27
 niam servus tuus audivi tibi ergo Samu- 28
 el ad locum suum, & cubavit. Vocavit 29
 autem illum Dominus quarto, & ait, O Samuel, O Samuel, & ait, Loquere Domine, nam ser- 30
 vus tuus audivit sermonem tuum.

32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *
 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 *

Israel in orbem faciens ego ecce: Samuel ad Dominum Dixitque... ויאמר יהוה אל שמואל הנח אנכי עשה דבר בשרא...

Et dixit Dñs ad Samuel, Ecce ego facio verbum in israel: Qui cum audierit, tinniet ambre auribus eius... Et dixit Dñs ad Samuel, Ecce ego facio verbum in israel...

Και εἶπε κύριος· ὁ θεὸς Σαμουὴλ, ἰδοὺ ἔγωγε... Et dixit Dominus ad Samuel, Ecce ego facio verbum mea in israel... Et dixit Dominus ad Samuel, Ecce ego facio verbum mea in israel...

CAP. IV. Verbum fuit et Israel egressus & Israel omni Samuel verbum fuit Et... ויהי דבר שמואל לקרוא ישראל ויעצא ישראל...

ET factum est in diebus illis, convenerunt Philistinum in pugnam: & egressus est Israel obviam Philistinum in praesiliis... Et factum est in diebus illis, convenerunt Philistinum in pugnam...

MS. A. (C) Ἰσραὴλ, ὡς παύσιδος (C) ἀνεψίος αὐτοῦ... Et factum est in diebus illis, convenerunt Philistinum in pugnam...

Targum Jonathan. ויאמר יי לשמואל ראה אבא עבדך פתנא בשרא דכל רישמעניה יצלו תרמינ אורגתו... ויאמר יהוה אל שמואל הנח אנכי עשה דבר בשרא...

ET factum est ad Samuel: Ecce ego faciens verbum in Israel, quod omnis... Et factum est ad Samuel: Ecce ego faciens verbum in Israel, quod omnis...

PARAPH. CHALD. Verfio Latina. Et dixit Dñs ad Samuel: Ecce ego faciens verbum in Israel, quod omnis... Et dixit Dominus ad Samuel: Ecce ego faciens verbum in Israel, quod omnis...

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

5 * Et factum est perveniente arca foederis Do-
 6 mini in castra, jubileret univerfus Israel jubi-
 7 lo maximo, ita ut turbaretur terra. Audientes
 8 autem Philistini vocem jubili, dixerunt, Quo-
 9 nim est vox ista jubili in castris Ebraeorum?
 10 & ignovit eis arcam Domini venisse in ca-
 11 stra. Quapropter timentes Philistini eod quod
 12 diceretur venisse Deus in castra, dixerunt, Vae
 13 nobis, quia non fuit tale quippiam ab heri
 14 & nudulterius. Vae nobis, quis cripiet nos
 15 demanibus Dei qui percussit univerfiam Aeg-
 16 yptum omnigenis plagis, & in deserto? Sum-
 17 mite animos, & elidite generosi Philistini ne
 18 forte ferviatis Ebrais quemadmodum servi-
 19 erunt vobis, este inquam generosi, & pug-
 20 nate adversus eos. Pugnatur itaque inter
 21 Philistini adversus Israel, & profuga-
 22 tus est Israel, & augetur uniuersaque
 23 ad tabernaculum suum, factaque est caedes
 24 maxima in Israele: ceciderunt enim ex Isra-
 25 ele in die illa triginta milia pedum. Capta
 26 fuit etiam arca Domini, & duo filii Eli mor-
 27 tui sunt, Hophni scilicet & Phinehas. Cur-
 28 rens autem homo quidam de Benjaminitis ex
 29 acie, venit in Silo eodem die, vellens suis
 30 lacris, & terra capiti suo aspersa. Porro Eli
 31 sedebat super sellam ad latius vir, & expecta-
 32 bat: trepidabat enim cor ejus propter ar-
 33 cam Dei: & ubi venisset homo ille ad an-
 34 nuntiandum in civitate, ululavit univerfa ci-
 35 vitas. Audiens vero Eli vocem ululatus, dixit,
 36 Quenam est vox tanta perturbantis? Vir
 37 autem ille festinans venit, & indicavit Eli.
 38 (Ceterum Eli natus erat annis septuaginta
 39 octo, & oculi ejus graves evaserant, nec vi-
 40 dere poterat.) Dixitque vir ille ad Eli, Ego
 41 veni ex acie, & egn ex acie effugiens veni
 42 hodie. Dixit ad eum, Quid rei est tibi mi? Re-
 43 spondit nuntius ille, & ait, Fugit Israel est
 44 conspectu Philistorum, & etiam caedes magna
 45 fuit in populo, quinctiam duo filii tui Hoph-
 46 ni & Phinehas mortui sunt, & arca Dei ab-
 47 ducta. Et factum est ut cum recordatus esset
 48 Eli arca Dei, cecideret in terra retrorsum ad la-
 49 tus januae, fractaque cervice sua, inoreretur:
 50 fenerat enim vir ille, & gravis evaserat:
 51 ipseque judicaverat Israel annis quadraginta
 52 annis.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

5 * فلما ورد بابون عهد الرب الي اعسكر هني بدو اسرائيل هنيما سندا فبوليب الارض من
 6 صومهم * وسمع اهل فلسطين صومهم وقالوا هذا الصوت والهني الذي يسمع في اعسكر
 7 العبرانيين واحبروا ان بابون عهد الرب ادخل الي اعسكرهم * ووقف اهل فلسطين وقالوا ان الله قد
 8 اتى في اعسكر بني اسرائيل * وقالوا * الويل لنا انه لم يكن مثل هذا الامر لا امس واول من
 9 امس * الويل لنا من ينجسنا من يد الاله العبري وهذا الله الذي صب اهل مصر بكدل
 10 الصريات واطهر عجايب في العفر * تعوروا يا اهل فلسطين وكذبوا رجلا كذب يسعدكم بدو
 11 اسرائيل كما اسعدكم وهم بل كذبوا رجلا وجاهلهم * فحارب اهل فلسطين بني اسرائيل والهرم
 12 بدو اسرائيل وهرب كل انسان الي منبره واصب بدو اسرائيل مصدبه عظيمة وقيل من بني اسرائيل
 13 في ذلك اليوم ثلثين الف رجل * واجد بابون عهد الرب وقيل ابنا عالي كلابهما حفي وفكاس *
 14 * وهرب رجل من بني يثيامين من اكر * واي سئلوا في ذلك اليوم كرفا بنباية وعلي راسه
 15 نراب * وكان عالي جالسا على كرسى في الطريف يبتظر لان قلبه كان يخربوا على بابون عهد الرب *
 16 فاني الرجل العبري واجبر الناس بما كان فصيح اهل العبرية كلهم * ولما سمع عالي الصرخه والربيع
 17 قال * ما هذه الرجعة والصبحه التي اسمع * فاسرع الرجل حي ابي عالي واحبره به * وكان قد
 18 اتى على عالي ثمان وسبعون سنه * وكتب عيناها قد نعلنا * ولم يكن يبصر حسنا * فقال ذلك
 19 الرجل لعالي * اما حيت من اكر * ولما حيت اليوم هاربا من اكر * قال عالي * ما اكر يا ابي *
 20 * قال الرجل * الهرم بدو اسرائيل وهربوا من اهل فلسطين * وقيل من السبع وخرج مهمم
 21 حرجا كثير * وقيل ابناك ايضا حفي وفكاس * واجد بابون عهد الله * فلما ذكر لعالي
 22 بابون عهد الرب سقط عن الكرسي الي خلفه على الباب * وانكسر ظهنه ومات * لان الرجل
 23 كان قد ساح وقيل وهو كان فاصيا لبني اسرائيل اربعين سنه *

*Cumque percussisset arca foederis Domini 5
 6 in castra, & ceteri sunt Israhelae vaci-
 7 ferantur: eorum autem, ita ut concussio-
 8 ferat terra pro clamore eorum. Audientes
 9 autem Philistini clamorem eorum, dixe-
 10 runt: Quenam est clamor iste? & quae fi-
 11 tio que auditis in castris Ebraeorum? &
 12 ignoratum est eis quod arca Domini in-
 13 troducta fuisset in castra eorum. Quare
 14 perterriti sunt Philistini dixerunt, Quom-
 15 o modo est ista sitio in castris? & dixerunt
 16 eis: Vae nobis, quia non fuit tale ali-
 17 quod acceperat istud. Vae nobis, quis lu-
 18 berabit nos de manibus Dei? Summitemus
 19 animos, & elidite: quia non est in
 20 vobis, ut servietis ebraeis quemadmodum
 21 servierunt vobis: & pugnetis cor. Con-
 22 munitatem autem habetis in castris: &
 23 ubi venisset homo ille ad annuntian-
 24 dum in civitate, ululavit univerfiam
 25 civitatem. Audiens vero Eli vocem ulu-
 26 latus, dixit: Quenam est vox tanta tur-
 27 bantis? Vir autem ille festinans venit,
 28 & indicavit Eli. (Ceterum Eli natus
 29 erat annis septuaginta octo, & oculi
 30 ejus graves evaserant, & videre non
 31 poterat.) Dixitque vir ille ad Eli, Ego
 32 veni ex acie, & egn ex acie effugiens
 33 veni hodie. Dixit ad eum, Quid rei est
 34 tibi mi? Respondit nuntius ille, & ait,
 35 Fugit Israel est conspectu Philistorum,
 36 & etiam caedes magna fuit in populo,
 37 quinctiam duo filii tui Hophni & Phi-
 38 nehas mortui sunt, & arca Dei ab-
 39 ducta. Et factum est ut cum recordatus
 40 esset Eli arca Dei, cecideret in terra
 41 retrorsum ad latera januae, fractaque
 42 cervice sua, inoreretur: fenerat enim
 43 vir ille, & gravis evaserat: ipseque
 44 judicaverat Israel annis quadraginta
 45 annis.)*

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

19 * وَحَدَّثَهُمْ بِمَا جَاءَهُمْ مِنْ لَدُنِ اللَّهِ. وَكَانَ قَدْ دَنَا أَيُّهَا لَيْلِيكَ. فَلَمَّا سَمِعَتْ أَنَّ بَابُونَ
 20 حَسَدًا سَخَّكَتَهُ. * وَصَعِدَ دَاوُدُ إِلَى جَبَلِ جِثَا. وَتَقَطَّعَ جِثَا كُنُوزًا. * وَبَدَأَ
 21 * وَبَدَأَ حَتَّى بَدَأَ. * وَبَدَأَ بِجَبَلِ جِثَا. * وَبَدَأَ كُنُوزًا. * وَبَدَأَ
 22 * وَبَدَأَ حَتَّى بَدَأَ. * وَبَدَأَ بِجَبَلِ جِثَا. * وَبَدَأَ كُنُوزًا. * وَبَدَأَ
 1 * وَبَدَأَ حَتَّى بَدَأَ. * وَبَدَأَ بِجَبَلِ جِثَا. * وَبَدَأَ كُنُوزًا. * وَبَدَأَ
 2 * وَبَدَأَ حَتَّى بَدَأَ. * وَبَدَأَ بِجَبَلِ جِثَا. * وَبَدَأَ كُنُوزًا. * وَبَدَأَ
 3 * وَبَدَأَ حَتَّى بَدَأَ. * وَبَدَأَ بِجَبَلِ جِثَا. * وَبَدَأَ كُنُوزًا. * وَبَدَأَ
 4 * وَبَدَأَ حَتَّى بَدَأَ. * وَبَدَأَ بِجَبَلِ جِثَا. * وَبَدَأَ كُنُوزًا. * وَبَدَأَ
 5 * وَبَدَأَ حَتَّى بَدَأَ. * وَبَدَأَ بِجَبَلِ جِثَا. * وَبَدَأَ كُنُوزًا. * وَبَدَأَ
 6 * وَبَدَأَ حَتَّى بَدَأَ. * وَبَدَأَ بِجَبَلِ جِثَا. * وَبَدَأَ كُنُوزًا. * وَبَدَأَ
 7 * وَبَدَأَ حَتَّى بَدَأَ. * وَبَدَأَ بِجَبَلِ جِثَا. * وَبَدَأَ كُنُوزًا. * وَبَدَأَ
 8 * وَبَدَأَ حَتَّى بَدَأَ. * وَبَدَأَ بِجَبَلِ جِثَا. * وَبَدَأَ كُنُوزًا. * وَبَدَأَ
 9 * وَبَدَأَ حَتَّى بَدَأَ. * وَبَدَأَ بِجَبَلِ جِثَا. * وَبَدَأَ كُنُوزًا. * وَبَدَأَ

Nurus aurem ejus, uxorem Phinhefi, que travi-
 da erat, & proxima partui, cum audisset ru-
 morem quod abducta esset arca Dei, quodque
 mortuus esset sacer suus & maritus suus, in-
 curvata peperit: verum enim erant in eam do-
 lores ejus. Et inflante hora mortis ejus di-
 xerunt que affabant illi, Ne times, quia masculum
 peperisti. At non respondit, nec animum ad-
 jecit. Et vocavit nomen pueri Jochabar, & ait
 Transivit gloria ab Israele, propter ab-
 doctam arcam Dei, & ob foerum suum, &
 ob marium suum. Ait inquam, Transivit
 gloria ab Israele, eo quod abducta sit arca
 Domioi Dei Israelis.

CAP. V.

Porro Philistaei ceperunt arca Dei, & abdu-
 xerunt eam ad Lapidem adjuvanti in Asidod. Tum
 fumentes Philistaei arca Dei intulerunt eam
 in adde Dagonis, & statuerunt eam ad laeus Da-
 gonis. Manu vero confurgentes Asidodi 3
 postero die, repererunt Dagonem projectum in
 facie sua super terram ante arcam Dei: & ac-
 cipientes Dagonem, obfirmaverunt eum in loco
 suo. Iterum mane confurgentes altero die, 4
 ecce Dagonem humi jacentem super faciem
 suam coram arca Domini, & caput Dagonis
 ambaque palmas manuum ejus recisas su-
 per limen januae, trunco Dagonis remanen-
 te. Hac de causa sacerdotibus Dagonis & qui-
 cunque ingrediuntur, non calcant limen
 Dagonis in Asidod ad hunc usque diem.
 Praterea ingravescens manus Domini in 6
 Asidodos desolavit illos, & percussit eos in
 pedibus eorum, tam Asidod, quam termi-
 nos ejus. Et videntes cives Asidod talia 7
 sibi accidisse, dixerunt, Ne maneat arca Dei
 Israelis nobiscum, quia dura est manus ejus
 erga nos & erga Dagonem deum nostrum.
 Mittentes itaque congregaverunt omnes tyran-
 nos Philistiorum ad se, dixeruntque, Quid faci-
 emus arca Domini Dei Israelis? qui dixerunt, In
 Gath redeat arca Domini Dei Israelis: sic remise-
 runt arcam Domini Dei Israelis. Et postquam re-
 miserunt eam, facta est manus Domini contra ci-
 vitatem illam ingenti admodum plagae, percus-
 sitque cives urbis illius parvo ad magni usque:
 ita ut diffugerent sedes eorum, & prolaberentur
 eis pedes eorum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

19 * وَكَانَتْ كَتَبَةُ امْرَأَةِ فِكَاسِ حَبَلِي * وَكَانَ قَدْ دَنَا أَيُّهَا لَيْلِيكَ. فَلَمَّا سَمِعَتْ أَنَّ بَابُونَ
 20 * وَكَانَتْ كَتَبَةُ امْرَأَةِ فِكَاسِ حَبَلِي * وَكَانَ قَدْ دَنَا أَيُّهَا لَيْلِيكَ. فَلَمَّا سَمِعَتْ أَنَّ بَابُونَ
 21 * وَكَانَتْ كَتَبَةُ امْرَأَةِ فِكَاسِ حَبَلِي * وَكَانَ قَدْ دَنَا أَيُّهَا لَيْلِيكَ. فَلَمَّا سَمِعَتْ أَنَّ بَابُونَ
 22 * وَكَانَتْ كَتَبَةُ امْرَأَةِ فِكَاسِ حَبَلِي * وَكَانَ قَدْ دَنَا أَيُّهَا لَيْلِيكَ. فَلَمَّا سَمِعَتْ أَنَّ بَابُونَ
 1 * وَكَانَتْ كَتَبَةُ امْرَأَةِ فِكَاسِ حَبَلِي * وَكَانَ قَدْ دَنَا أَيُّهَا لَيْلِيكَ. فَلَمَّا سَمِعَتْ أَنَّ بَابُونَ
 2 * وَكَانَتْ كَتَبَةُ امْرَأَةِ فِكَاسِ حَبَلِي * وَكَانَ قَدْ دَنَا أَيُّهَا لَيْلِيكَ. فَلَمَّا سَمِعَتْ أَنَّ بَابُونَ
 3 * وَكَانَتْ كَتَبَةُ امْرَأَةِ فِكَاسِ حَبَلِي * وَكَانَ قَدْ دَنَا أَيُّهَا لَيْلِيكَ. فَلَمَّا سَمِعَتْ أَنَّ بَابُونَ
 4 * وَكَانَتْ كَتَبَةُ امْرَأَةِ فِكَاسِ حَبَلِي * وَكَانَ قَدْ دَنَا أَيُّهَا لَيْلِيكَ. فَلَمَّا سَمِعَتْ أَنَّ بَابُونَ
 5 * وَكَانَتْ كَتَبَةُ امْرَأَةِ فِكَاسِ حَبَلِي * وَكَانَ قَدْ دَنَا أَيُّهَا لَيْلِيكَ. فَلَمَّا سَمِعَتْ أَنَّ بَابُونَ
 6 * وَكَانَتْ كَتَبَةُ امْرَأَةِ فِكَاسِ حَبَلِي * وَكَانَ قَدْ دَنَا أَيُّهَا لَيْلِيكَ. فَلَمَّا سَمِعَتْ أَنَّ بَابُونَ
 7 * وَكَانَتْ كَتَبَةُ امْرَأَةِ فِكَاسِ حَبَلِي * وَكَانَ قَدْ دَنَا أَيُّهَا لَيْلِيكَ. فَلَمَّا سَمِعَتْ أَنَّ بَابُونَ
 8 * وَكَانَتْ كَتَبَةُ امْرَأَةِ فِكَاسِ حَبَلِي * وَكَانَ قَدْ دَنَا أَيُّهَا لَيْلِيكَ. فَلَمَّا سَمِعَتْ أَنَّ بَابُونَ
 9 * وَكَانَتْ كَتَبَةُ امْرَأَةِ فِكَاسِ حَبَلِي * وَكَانَ قَدْ دَنَا أَيُّهَا لَيْلِيكَ. فَلَمَّا سَمِعَتْ أَنَّ بَابُونَ

Nurus autē ejus, uxor Phinhefi, gravidā 19
 erat, & jam instabant dies partus ejus.
 Haec cum audisset arcam Dagonis Domini
 capere, & missis suis arcam fecerit suum
 mortuus esse, curvata ac peperit: ut id,
 quia dolores partus occupaverant eam
 pro celeritate nimis. Cū autem esset 20
 morti proxima, dixerunt ad eam qui
 affabant illi, Ne times, quia quævis pe-
 peristi masculus est: sed non respondit
 eis, nec animum ad hoc adjecit. Et con-
 vocavit nomen pueri Jochabar, & ait
 Transivit honor a filiis Israel, eo quod crepta
 sit ab eis arca fœderis Domini.

CAP. V.

At vero Philistaei capientes arca sa-
 deris Dei, adduxerunt eam ad lapidem ad-
 juvanti ad Asidod: Et cum cepissent intro-
 ducere eam ad laeus Dagonis, statuerunt
 eam in eadem Dagonis dei sui, &
 collocaverunt eam prope Dagonem. Et sur-
 gentes Asidodi postero die, inven-
 erunt Dagonem prostratum in faciem suam
 super terram coram arca Dei: & fumentes
 Dagonem, pedemque ejus eam in loco suo.
 Et summo mane confurgentes altero die, 4
 ecce Dagonem humi prostratum in faciem
 suam coram arca Dei: & erat caput Da-
 gonis ambaque ipsius manus amputatae &
 projectae super limen januae, trunco ipsius
 solo manente in loco suo. Et sic cetero sa-
 cerdotes Dagonis nos calcant limen jan-
 uae: & omnes Asidodi qui ingrediuntur
 ad Dagonem non calcant limen januae
 ad hodiernum usque diem. Tum ingruente 6
 furore Domini in Asidodos, percussit eos,
 & percussit eos plagam quādam in fedi-
 bus eorum, ita ut occupasset eos disten-
 sio, tam Asidodos quam omnes eorum
 conterminos. Cūque vidisset Asidodi 7
 quod sibi accidisset, dixerunt, Ne maneat
 arca Dei Israelis nobiscum, quia furor
 ejus invasit nos & deum nostrum Dago-
 nem. Et mittentes congregaverunt principes 8
 Philistinorum, & dixerunt, Quid faci-
 emus arca Dei Israelis? responderunt,
 Deducamus arca Dei Israelis ad Gath:
 sic dixerunt ad se arcam Dei Israelis.
 Sed cum remississent eam ad Gath, per-
 cussit Deus cives urbis illius ingenti ad-
 versitate: percussit enim cives urbis, affec-
 titque, sum omnes mox tam parvā
 quam magnā, & grassata est in eos dys-
 enteria.

שמואל א

ו יושלחו את ארצו הארץ עקרו ויהי בנות ארון... Circulerunt : dicendum, Hebron exclaimaverat & Hebron Dei... הנה ארצו עקרו ויעקרו העקרנים לארץ הסבב...

Miserunt ergo arca Dei in Accaron. Cumque venisset arca Dei in Accaron, exclamaverit Accaronites, dicentes; Ad dixerunt ad nos arca Dei Israel, et interfecit nos & populum nostrum...

Verfio GRÆCÆ LXX. Interp. Cum Translatione LATINA. Et emittunt arca Dei in Accaron. Et factum est, ut inveniunt arca Dei in Accaron...

CAP. VI.

ויהי ויהי ויהי בשרה פלשתים שבעה חרשים: Quid dicens: divinos et sacerdotis Pelistini Vocaveruntque... ויהי ויהי ויהי בשרה פלשתים שבעה חרשים: ויהי ויהי ויהי בשרה פלשתים שבעה חרשים...

Fuit ergo arca Dei in regione Philistinorum septem mensibus. Et vocaverunt Philistini sacerdotem & divinos, dicentes, Quid faciemus de arca Domini? Indicate nobis quomodo remittamus eam in locum suum...

CAP. VI.

ET fuit arca in agro ablativorum septem menses: Et accipiantur terna votum mures. Et accipiantur terna votum mures. Et accipiantur terna votum mures...

Targum JONATHAN.

והיה ויהי ויהי בשרה פלשתים שבעה חרשים: ויהי ויהי ויהי בשרה פלשתים שבעה חרשים: ויהי ויהי ויהי בשרה פלשתים שבעה חרשים...

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

Et miserunt arca Dni in Ghebron: & fuit, cum venisset arca Dni in Ghebron, & clamaverunt Ghebronites, dicens: Circulerunt ad nos arca Dei Israel ad occidendu nos & populu nostru...

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

10 * Quapropter miserunt arcam Dei ad Acron, 10
 & ululaverunt Acroni, ac dixerunt, Remi-
 11 * serunt ad nos arcam Dei Israelis, ut interficiat
 eos & populum nostrum. Et mittentes con-
 12 * gregaverunt omnes tyrannos Philistiarum:
 qui dixerunt, Mitte arcam Dei Israelis, &
 revertatur in locum suum, ne interficiat nos
 & populum nostrum. Erat enim tumultus stragis
 in tota civitate, & vehementer invaluerat ibi
 manus Dei: Et homines qui non moriebantur,
 multati sunt in podicibus suis, ita ut ascenderet
 clamor civitatis ad caelum usque.

CAP. VI.
 Igitur mansit arca Domini in agro Philistiarum
 septem mensibus. Et vocantes Philistini
 facerdoes ac tyrannos, dixerunt, Quid facie-
 mus arca Domini? indicite nobis quia ratione
 remittimus eam in locum suum. Respondere-
 runt, Si remittatis arcam Domini Dei Israelis,
 ne remitte eam vacua, sed omnino asferite illi
 munera, ac tunc sanabitur: et parebit vobis
 quia ob rem non recedat manus Domini a vobis.
 Qui dixerunt, Qualia munera afferemus ei?
 Responderunt, Pro numero tyrannorum Phi-
 listiarum quinque, podices aureos, & quinque
 mures aureos: quandoquidem plaga eadem est
 vobis & tyrannis vestris. Facietis igitur
 imagines aurorum vestrorum, & imagines muri-
 um vestrorum qui terram vallant, & offeretis
 Deo Israelis honoris: forte transferet manum
 suam a vobis, a deo vestro, & a terra vestra.
 Et ne induretis cor vestrum, quemadmodum
 induraverunt Aegyptii & Pharaon eo suum,
 & quemadmodum illuserunt eis, nec dimi-
 serunt eos: tamen abierunt. Igitur sumentes
 facite plaustrum unum novum, et duas vaccas
 lactantes quibus jugum non est impositum: et
 vaccas alligate plaustrum, et foveam earum do-
 mum renutite, ne sequantur eas. Deinde
 sumentes arcam Domini imponente plaustrum, et vasa
 aurea quae attulistis ei munera, ponite in
 spora ad larus ejus, et dimittite eam ut abeat.
 Et considerate, si per viam termini ascen-
 dentis ad Beth Semes abeat, Dominus quidem
 affecit nos malo hoc ingenti: si in minimis,
 sciemus haud manum ejus tetigisse nos, sed
 casu nobis accidisse.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

10 * **وَأَسْلَمُوا بَابُوتَ إِلَهِ إِسْرَائِيلَ إِلَى عَفْرُونَ وَبَنِي عَفْرُونَ وَقَالُوا يَا بَابُوتَ إِلَهِ إِسْرَائِيلَ لِيُعْلِمَنَا**
وَيُهْلِكَ سَعِينَا * وَأَسْلَمُوا وَجَعَلُوا رُوسَاءَ أَهْلِ فِلِسْطِينَ كَالْهَمِ وَقَالُوا أَسْلَمُوا بَابُوتَ إِلَهِ إِسْرَائِيلَ وَرَدَّوْهَا
إِلَى مَوْضِعِهَا لِيَعْلَمَ بَابُوتَ إِلَهِ إِسْرَائِيلَ أَنَّ الرُّوسَاءَ كَالْهَمِ وَأَسْلَمُوا عَلَيْهِمْ عَصَبُ اللَّهِ
حَدًّا * وَالَّذِينَ لَمْ يَمُوتُوا مِنْهُمْ أَحَدُهُمْ الرُّحِمَ وَارْتَبَعَ حَوَارِ الْقُرَيْبَةِ إِلَى السَّمَاءِ * 11
الرَّفْعَالُ السَّادِسُ * وَبَلَغَتْ بَابُوتَ الرَّبِّ فِي حَرْبِ أَهْلِ فِلِسْطِينَ سَبْعَةَ أَشْهُرٍ * وَدَعَا أَهْلَ
فِلِسْطِينَ الرُّوسَاءَ وَالْأَجْبَارَ وَقَالُوا مَا نَصْنَعُ بَابُوتَ الرَّبِّ * أَحْمَرُوا كَيْفَ نَصْنَعُ * وَبَا سَبِيلَ
مَعَهَا إِذَا رَدَّوْنَهَا إِلَى مَوْضِعِهَا * وَقَالُوا إِنْ أَنْتُمْ أَسْلَمْتُمْ بَابُوتَ إِلَهِ إِسْرَائِيلَ إِلَى مَوْضِعِهَا لَا نَسَلِّطُوهَا
حَالِيَةً بَعِيْنِي هَدِيَّةً * وَلَكِنْ أَنْوَاهَا نَلْطَفُ وَفَرَانِيْن * لِنُدْرُوا مِنْ أَوْصَاعِكُمْ وَنَعْرُوهُوَ مِنْ قَبْلِ مَاذَا
أَصَابَكُمْ * لَعَلَّ يَنْصِيفُ عَصَبَ الرَّبِّ عِنْدَكُمْ وَفَعَالِيَهُ * وَقَالُوا يَا إِلَهِي نَسُدُّونَ عِلْمِنَا إِنْ
هَدَيْتَنَا إِلَيْهَا * فَالْوَأْ أَهْدُوا إِلَيْهَا عِنْدَ رُوسَاءِ أَهْلِ فِلِسْطِينَ * صَوَعُوا حِمْسَةَ مَقَاعِدَ
مِنْ ذَهَبٍ * لِأَنَّ الصَّرِيحَةَ وَاجِدَهُ الْيَاسَنِيْدِيْمَ لَهَا أَنْتُمْ وَرُوسَائِكُمْ * وَصَوَعُوا مِثَالًا مَقَاعِدَ كُمْ * 12
وَمِثَالًا الْكِرْدَانَ الَّتِي تَسَلْطَبُ عَلَى الْأَرْضِ لِنَسُدَّهَا * وَهَدَّوْهَا إِلَى إِلَهِ إِسْرَائِيلَ لَعَلَّهُ يَرُدُّكُمْ * 1
فِرْعَوْنَ وَأَهْلَ مِصْرَ * وَفَسَّوْا فِلُومِيْسَ وَأَبْرَدُوْا مِنْهُمْ وَلَمْ يَسَلِّطُوْهُمْ * وَأَخْرَجَهُمُ الرَّبُّ بَعِيْرَ مَسْلَمِيْمَ * 2
*** فَاتَّخَذُوا الْآنَ عَجَلًا حَدِيْدًا * وَصَدَّرُوا بَعِيْرِيْن يَصْنَعَانِ لَمْ يَنْجَلَا عَمَلًا * وَسَدَّوْا الْعَمَلُكَ بِالْبَعِيْرِيْنِ * 3**
وَرَدَّوْا عَمَلِكِيْمَا إِلَى السَّيْبِ * وَارْفَعُوا بَابُوتَ الرَّبِّ وَصَبَّوْهَا عَلَى الْعَجَلِ * وَأَعْيَبَ الذَّهَبَ الَّتِي أَهْدَيْتُمْ
إِلَيْهَا أَجْعَلُوهَا فِي كَلْحَاءٍ * وَعَلَقُوا الْكَلْحَاءَ فِي جَانِبِ الْعَجَلِ * وَسَرَّجُوهَا لِنَصِيفِ عَمَلِكُمْ * فَانْطَرَوْا الْآنَ
إِنْ كَاتَبَ الْبَعِيْرَانِ يَسْتَرَانِ فِي طَرِيْقِ حَدِّ بَيْتِ سَمَسَ * فَالْرَبُّ الَّذِي أَسْلَمَ إِلَيْهَا الذَّهَبَ الْعَظِيْمَ * 4
وَإِنْ لَمْ يَأْخُذْ فِي ذَلِكَ الطَّرِيْقِ * فَلَيْسَ بِأَنَّهَا مِنْ قَبْلِ الرَّبِّ * بَلْ إِنَّمَا كَانَ عَرَضٌ عَرَضَ لَنَا * 5

Miserunt ergo arcam Dei Israelis A-
 cron: ingenuerunt autem Acroni, dices-
 11 * tes, Adulaverunt ad nos arcam Dei Israe-
 lis, ut interficiat nos, & populum nostrum
 12 * perdat. Quae mittentes congregarunt
 principes omnes Philistinorum: qui dixe-
 runt, Amittite arcam Dei Israelis, ne
 remitte in locum suum, ne interficiat nos,
 & populum nostrum perdat: clades enim
 gignit in tota civitate, & super
 Dei summoque invaluerunt in eos. Et
 qui non moriebantur ex eis, afflicti sunt
 diffidentia, ita ut magnum iugum in caelum
 usque, assulverunt.

CAP. VI.
 Ceterum autem mansisset arca Domini in
 agro Philistinorum septem mensibus, Ad-
 2 * vocantibus autem Philistinorum principes & sacer-
 dotes, & dixerunt, Quid faciemus de arca
 Domini? indicite nobis quia ratio ager-
 dum sit, & quid cum ea mittendum quan-
 do revertemus eam ad locum suum. Respon-
 3 * derunt, Si vos remittatis arcam Dei
 Israelis in locum suum, ne remittatis
 eam vacua, sed munera asferite ei: munera
 autem vestra, & oblationes, sed offerite ei
 imagines aurorum vestrorum, & imagines
 murium vestrorum, & oblationes, ut
 dolorem vestrum, & stragem cuius rei
 causam id vobis accidit, non sit obsec-
 4 * dat ad vobis furor, & punitio Domini.
 Dixerunt, Quae munera offeremus ei?
 Responderunt, Pro numero tyrannorum
 5 * Philistinorum quinque, pedes aureos, &
 quinque mures aureos: quandoquidem
 6 * plaga eadem est vobis & tyrannis
 vestris. Facietis igitur imagines auro-
 7 * rum vestrorum, & imagines murium
 vestrorum, & offeretis Deo Israelis
 honoris: forte transferet manum suam
 8 * a vobis, a deo vestro, & a terra
 vestra. Et ne induretis cor vestrum,
 quemadmodum induraverunt Aegyptii
 & Pharaon eo suum, & quemadmodum
 9 * illuserunt eis, nec dimiserunt eos: tamen
 abierunt. Igitur sumentes facite
 10 * plaustrum unum novum, & duas vac-
 cas lactantes quibus iugum non est
 11 * impositum, & vaccas alligate
 plaustrum, & foveam earum domum
 12 * renutite, ne sequantur eas. Deinde
 sumentes arcam Domini imponente
 plaustrum, & vasa aurea quae attulistis
 ei munera, ponite in spora ad larus
 ejus, & dimittite eam ut abeat. Et
 considerate, si per viam termini ascen-
 dentis ad Beth Semes abeat, Dominus
 affecit nos malo hoc ingenti: si in
 minimis, sciemus haud manum ejus
 tetigisse nos, sed casu nobis accidisse.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

10 * فَعَرَعْتُ عَرْدًا اِذَا اُتِيَ اَنْتَ وَتَمْتَعُ. وَهِيَ اَنْتَ حَتَّى حَتَّى اِنْ اَصْنَعْتَهُمْ
 11 سَجَعَهُ مَضْرًا. * وَهَمَّوْنَ حَمْلًا حَمْلًا بِكَلِمَاتٍ حَتَّى حَتَّى. وَحَتَّى اِنْ اَصْنَعْتَهُمْ
 12 وَرَضًا. وَحَتَّى حَتَّى اِنْ اَصْنَعْتَهُمْ. * وَهِيَ اِنْ اَصْنَعْتَهُمْ بِكَلِمَاتٍ حَتَّى حَتَّى.
 13 فَصَبَّأْتُ سَبًّا حَتَّى حَتَّى. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَهِيَ اِنْ اَصْنَعْتَهُمْ حَتَّى حَتَّى.
 14 وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا.
 15 وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا.
 16 وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا.
 17 وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا.
 18 وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا.
 19 وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا.
 20 وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا.
 21 وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا. وَرَاحَ مَرْتَبًا.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

10 * Fecit ergo turba quemadmodum diximus
 11 fecerat eis, & adduxit duobus vaccas lac-
 12 tantibus ad agrum in plaustrum, quibus
 13 auren earum domi reclusurus: Posce-
 14 runt arcam Domini super plaustrum,
 15 & appendunt pecem in qua erant
 16 mures auri & simulachrum solum fia-
 17 rum, & vaccaque per agrum discessit
 18 Bethemes vestis: que vestis semitâ
 19 abnutes viam capierunt mugientes,
 20 hinc dextrorsum neque sinistrorsum de-
 21 stiterunt, sequentibus eas principibus
 22 Philistinorum usque ad limitem Beth-
 23 semes. Porro cives urbis Bethemes me-
 24 tuebant missum in plaustris, subleuante
 25 oculis suis viderunt arcam, & gavisii
 26 sunt cum vidissent eam. Vacca vero
 27 trahentes plaustrum usque ad agrum
 28 iussit qui erat in Bethemes, confite-
 29 runt illi: videmusque erat lapis magnus
 30 fridentis ergo ligna plaustris, & miram-
 31 que vaccam iugulantes, obtulerunt
 32 eas sacrificium Domino. Et Levite
 33 deponebat arcam Domini & paravit in
 34 qua erant vasa aurea, collocandos ea
 35 super lapidem illum magnum: Betheme-
 36 stice vero obtulerunt mures, & melle-
 37 runt victimas Deo eodem die. At vero
 38 quinque principes Philistinorum, viso
 39 quod fecerant Bethemes, redierunt ad
 40 Acron eodem die. Porro he sunt sodes
 41 auiæ quæ aurificio opere subiacent
 42 Palestini in obtinatum Domini: oblatio
 43 nauab Argodæis, una à Gazitiis, una ab
 44 Aslatiis, à Gethis n. 2. & ab Acroni-
 45 tis una: Pari modo mures auri iuxta
 46 numerum urbium Philistinorum, &
 47 iuxta numerum quoque principum præ-
 48 cipuarum urbium suarum, usque ad Abel
 49 mignon: & extulit usque arcam Domini
 50 super lapidem illum ad hunc usque diem
 51 in agro Josue qui erat ex Bethemes.
 52 Percussit autem Dominus cives Bethemes
 53 câ quod parvipendissent arcam Domini,
 54 & timerunt intrudere eam in domos
 55 suas: percussit enim Dominus populum,
 56 & mori sunt ex eis quinque mille &
 57 septuaginta viri: & conuulsus est popu-
 58 lus propter cladem quâ affertis sunt
 59 à Domino, & quâ tanta calamitas sibi
 60 accidisset. Et diximus cives Bethemes,
 61 Quis potest perficere ministerium Domini
 62 disque nobis sanctissim? & quis ab-
 63 ducet arcam à nobis? Misit ergo
 64 unius ad civitatem Naara dicens,
 65 Jam restituerunt Palestini arcam Do-
 66 mini, descendite, & abducite eam
 67 ad vos.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

١ * قَالَهُ * * * * *
 ٢ * * * * *
 ٣ * * * * *
 ٤ * * * * *
 ٥ * * * * *
 ٦ * * * * *
 ٧ * * * * *
 ٨ * * * * *
 ٩ * * * * *
 ١٠ * * * * *
 ١١ * * * * *
 ١٢ * * * * *

CAP. VII.
 Venerunt ergo cives urbis Naarin, & abdu-
 centes arca Dii adduxerunt eam in domum
 Abinadab qui erat in Gebaath, qui consecra-
 vit Eliazar filius suum, & cultodivit arcam
 Domini. Et facti est ad die quae rediit arca in
 civitate Naarin, ut multae lapilli essent dies, ef-
 fentq; anni circiter viginti, & inclinassent
 omnes Israelitae post Dnm. Dixit autē Samuel
 ad omnes Israelitas, Si toto corde vestro con-
 vertimini ad Dominum, auferite deos alienos
 & phana de medio vestri, & firmu habete cor
 vestru erga Dominu, eumq; soli colite, & cri-
 piet vos de manu Philistioru. Absulerunt
 ergo filii Israel Baal & phana, solumq; Domi-
 num coluerunt. Tum dixit Samuel, Congre-
 gate universum Israelē in Masphia, & orabo
 pro vobis ad Dominu. Congregati sunt igitur
 in Masphia, & haurientes aqua effuderunt cor-
 ram Domino, & jejunantes illo die, dixerunt,
 Quonia peccavim in Dominu, & iudicavit
 Samuel filios Israel in Masphia. Audientes au-
 tē Philistini congregatos esse filios Israel in
 Masphia, ascenderunt tyranni Philistorum
 contra Israelē: quod cum audissent Israelitae,
 timerunt ad conspectu Philistoru. Dixerunt
 que filii Israel ad Samuelem, Ne cesses orare pro
 nobis ad Dominu Dni nostru, ut liberet nos
 de manu Philistoru. Et accipiens Samuel
 agnu unum lacteu, obtulit cum holocaustum
 integrū Domino: oravitq; Samuel ad Domini
 pro filiis Israel, & exaudivit eū Dominu.
 Dum Samuel offerret holocaustu, accesser-
 runt Philistaei ad pugnam contra Israelē.
 Atintonuit Dominu sonitu elato in die illo
 adversus Philistas, & conturbavit eos, &
 prostravit sunt corā Israele. Et egressi Israe-
 litae de Masphia, persecuti sunt Philistas, &
 interfecerunt eos usque ad locum qui est sub
 Beth-jasan. Deinde accipiens Samuel lapidē
 quemdam, collocavit eum inter Masphia &
 Beth-jasan, vocavitque nomen ejus, Lapidem
 auxiliorum: & ait, Hucusque auxilium est
 nobis Dominus.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

* الفصل السابع *
 ١ * * * * *
 ٢ * * * * *
 ٣ * * * * *
 ٤ * * * * *
 ٥ * * * * *
 ٦ * * * * *
 ٧ * * * * *
 ٨ * * * * *
 ٩ * * * * *
 ١٠ * * * * *
 ١١ * * * * *
 ١٢ * * * * *

CAP. VII.
 Venerunt itaque cives urbis Naarin, &
 abducentes arcam Dni adduxerunt eam in
 domum Abinadab qui erat in
 Geba: & in secevit Eliazar filius
 suum, & consecrauit eum, cultodivitq;
 arcam Domini. Et cum a die quae in-
 troducta fuit arca Domini in urbem
 Naarin, multi fuissent dies, usque
 efflent anni viginti, receperunt se omnes
 Israelitae ad Dominum. Dixitque Samuel
 ad omnes Israelitas, Si vultis de diebus ve-
 stris: evertat acceditis ad Dominum, in-
 ducite ad vobis deos alienos & idola: spon-
 tanea que elanculium colitis, & dispo-
 nite corda vestra coram Domino, cumq;
 salum adorate, ut liberet vos de manibus
 Philistorum. Amoverunt ergo filii
 Israel a se Baal idola & simulachra
 simulacrorum, saluque Deum coluerunt.
 Rursum dixit Samuel universis filiis Israel,
 Vocate ad me omnes in Masphia, ego sum
 coram Domino causu vestru. Converterunt
 igitur in Masphia, & haurientes aquam
 effuderunt eam coram Domino, & je-
 junaverunt eo die, & dixerunt, Sine jeju-
 nantibus, quia deliquimus coram Domino:
 & iudicavit Samuel filios Israel in
 Masphia. Interim ascenderunt principes
 Philistorum ad filios Israel: quo filii
 Israel audito, exterruerunt Philistas.
 Et dixerunt filii Israel ad Samuelem,
 Ne cesses orare Deum Domini pro
 nobis: ut eripiat nos de manibus Phi-
 listiorum. Tunc accepit Samuel holocaustu
 integrū, & offerens illum sacrificium
 Domino, oravit Samuel Dominum causu
 filiorum Israel, & exaudivit eum Domi-
 nus. Dumque Samuel offerret sacrifici-
 um Deo, ecce Palestini congregati sunt
 ad pugnam contra filios Israel. Ter-
 rimum audire fecit Dominus Palestinos
 fragorem altisonum, quo perterriti fu-
 erunt, & trepidaverunt corda eorum, ita
 ut fugerint illos Israelitae. Non egressi
 Israelitae de Masphia, petium commi-
 serunt cum Palestinis, & defecerunt
 eos, interfecitque fuerunt eis eis ces-
 tibus; percutientes usque coram usque
 ad inferiorem partem Beth-jasan. Tum
 sumpto Samuele iugum lapide posuit
 eum inter Masphia & inter Beth-jasan,
 vocavitque nomen ejus, Lapidem
 auxiliorum: & dicit, Huc usque adjuvit
 nobis Dominus.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
...
* * * * *

Et ait, Hoc est jus regis qui regnabit super vos. Filios vestros accipiet, disponetque sibi in curribus suis & ineret equites suos, ut currant ante currus suos. Confluet etiam filii tribunus, & centuriones, & quinquagenarios, & decuriones: arabit arva ejus, metent messem ejus, & component instrumenta belli ejus, & instrumenta currum ejus. Filias quoque vestras accipiet in uxores, & multricas, & pistrices. Agros vestros, & vineas vestras, & oliveta vestra optima accipiet, dabitque servis suis. Semina vestra, & vineas vestras decimabit, tradetque, eunuchis suis ac servis suis. Servos vestros, & ancillas vestras juvenesque, vestros formosos, & afinos vestros tollit, ipsique conficiet opus suum. Pecudes vestras decimabit, & vos critis illi servi. Et ululabitis in die illo propter regem vestrum quem elegistis vobis, & non exaudierit vos Dñs in die illo. Nolaerunt tamen populus aut scultare voci Samuelis, sed dixurunt, Non item, sed rex erit super nos: Et crimus nos etiam ut reliqua gentes, iudicabitque, nos rex noster, & exibat ante nos, & bella nostrum geret. Audiens itaque Samuel omnia dicta populi, retulit ea coram Dño. Et ait Dñs ad Samuel, Aucta voci coram, & pstrice cis regem. Dixitque Samuel Ifrahitis, Ite quisque in civitatem suam.

CAP. IX.

1 2 3 4
...
* * * * *

Et Rat autem vir quidam de Benjamin, nomine Cis, filius Abiel, filii Sedor, filii Bchoroth, filii Aphih viri Benjaminitarum, valens robore. Is filium habebat nomine Saulem electum & bonum, quo nullus erat vir inter Ifrahitas melior, quique ab humero suo & alterius procerior erat universo populo. Percurrentibus autem Cis parvis Sanctis, dixit Cis ad Saulem filium suum, Dux tecum unum ex pueris, & surgens vade quaeritum afinas. Surgens itaque Saul abijt, secunquae duccens unum ex pueris abijt quaeritum afinas patris sui. Cúmque pertransisset montem Aphrem, transissetque per terram carbonum, nec invenisset: transiit etiam per terram vulpium, nec adessent: deinde transiit per terram Benjamin, nec invenissent.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
...
* * * * *

Et ait, Hoc est jus ejus qui regnaturus est super vos. Accipiet filios vestros, sicutque eos filios equos quaderites aut ibidatis suas: alios autem confluet pedes ambulantes coram se, adhibebit quoque filios vestros, & centuriones, & quinquagenarios, & decuriones: & arabit filii vestri arva ipsius, & metent ipsius messem, & fabricabunt ei instrumenta, ut vellos & ovicinos ejus. Accipiet etiam filias vestras, facietque eas filias uxores, & multricas, & pistrices. Agros etiam vestros, & vineas vestras, & olivastillas vestras vestras accipiet, dabitque servis suis. Semina vestras decimabit, & vos critis illi servi. Et ululabitis in die illo propter regem vestrum quem elegistis vobis, & non exaudierit vos Dñs in die illo. Nolaerunt tamen populus aut scultare voci Samuelis, sed dixurunt, Non item, sed rex erit super nos: Et crimus nos etiam ut reliqua gentes, iudicabitque, nos rex noster, & exibat ante nos, & bella nostrum geret. Audiens itaque Samuel omnia dicta populi, retulit ea coram Dño. Et ait Dñs ad Samuel, Aucta voci coram, & pstrice cis regem. Dixitque Samuel Ifrahitis, Ite quisque in civitatem suam.

CAP. IX.

1 2 3 4
...
* * * * *

Et ait autem quidam ex filiis Benjamin, cuius nomen erat Cis, filius Abiel, filii Sedor, filii Bchoroth, filii Aphih viri Benjaminitarum, valens robore. Is filium habebat nomine Saulem electum & bonum, quo nullus erat vir inter Ifrahitas melior, quique ab humero suo & alterius procerior erat universo populo. Percurrentibus autem Cis parvis Sanctis, dixit Cis ad Saulem filium suum, Dux tecum unum ex pueris, & surgens vade quaeritum afinas. Surgens itaque Saul abijt, secunquae duccens unum ex pueris abijt quaeritum afinas patris sui. Cúmque pertransisset montem Aphrem, transissetque per terram carbonum, nec invenisset: transiit etiam per terram vulpium, nec adessent: deinde transiit per terram Benjamin, nec invenissent.

Verfio VU L. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

qui suo puero dixit Saul & Suph terram venerunt Ipsi
 5 הָסֵב בְּיָמָו בְּחַיִּים צוֹרָ וְשָׂאוּל אָמַר לְנַעֲרָו אֲשֶׁר
 sinitis ab meus pater cessaverit forte ne revertaturam & veni sicum
 עָשָׂו לְכָה בְּנִשְׁבָּרָה פְּרִי־יִתְרָל אָבִי מִדְּאֲחֻתּוֹ
 civitate in Dei vir nunc Ecce ei Dixitque nobis si faciamus
 6 וְהָיָא לְנוּ: וַיֹּאמֶר לוֹ הַנְּהַיֵּנָא אִישׁ אֱלֹהִים בְּעֵר
 viciat vendendo loquere quod omne honorabilis vir & illa
 וְזָמַר וְהָיָא נִגְבָּר כָּל אֲשֶׁר יִרְבֵּד בָּנָה יִבְנֵה
 quam nostram viam nobis indicit forte illi illuc enim nunc
 עָתָה נִגְבְּהָ שָׂוִים אֲנִי וְיֵרֵד לְנוֹ אֶת־דְּרָכָהּ אֲשֶׁר
 ibimus ecce Et: suo puero Saul Dixitque cam super ambrosium
 7 הֲלֵכְנוּ יְחִיָּהוּ: וַיֹּאמֶר שָׂאוּל לְנַעֲרָו וְהִנֵּנּוּ מָנּוּס
 nuntius & nobilis valis de abite panis quia: viro afferamus quid &
 וְמָרָה נִגְבְּהָ לְאִישׁ הַלֵּחִים אֲנִי מְכַלְמֵנוּ וְחִשְׁבֵּרָה
 adiecit Et: nobilitum quid & Dei viro offerendum ad non
 8 אֵין־לְהִקְרִיב לְאִישׁ הַאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֲתָנָה: וַיִּסַּק
 mea manu in invenitur Ecce idixit & Sauli respondendum ad puer
 הֲנֵנּוּ לְעֹנֹת הַנֶּחֱשָׁל וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִמְצָא בְּיָדִי
 nuntius indicabile & Dei viro dabo & argenti scelli quinque
 9 רִבְעֵ שֶׁקֶל כִּסְפָה וְנִתְּנָה לְאִישׁ הַאֱלֹהִים וְהֵנִיר לְנוּ
 vir dicitur sic Israel in Antia nostram viam
 אֶת־דְּרָכָהּ: לְפָנֵים יִשְׂרָאֵל כִּי־יֹאמֶר רֵאשִׁי
 Videntem ad ufque enim & Venite: Deum nquirendum ad secundo in
 בְּלִכְתּוֹ לְרִדְוֵשׁ אֱלֹהִים לְכָה וְנִתְּנָה לְךָ כִּי־דִרְוֵשׁוּ
 Dixitque videns autem vocabatur iudice Propheta quia
 10 שָׂאוּל לְנַעֲרָו טוֹב הַרְבֵּה לְכָה נִגְבְּהָ וְלֵכָה
 ascendit illis Ipsi & Dei vie ubi quia civitatem in
 אֶל־הַעִיר אֲשֶׁר־עָמַד אִישׁ הַלֵּחִים: הֲסֵב לְעֹלָה
 hauriendum ad egredientes puellas invenerunt Ipsi & civitatis deservit
 בְּמַטְלָהּ הַיּוֹם וְהִסָּה מִצְמָה נַעֲרוֹת וַיִּצְאוּ לְשַׁבַּע
 responderunt Et: Videns fecit in est Num: suo puero Saul
 11 מִסָּה וַיֹּאמֶר לָהֶן רֵישׁ פֹּתַח הַרְאֵה: וְהַעֲנִינֵה
 quia nunc scilicet iungit facies ad ecce: Illi dixerunt & eis
 אֹתָם וְהָאֲמַרְנָה יָהּ הֵנֵה לְפָנֵה מִרְיָ עֹתָה יָהּ
 Bamahin populo hodie sacrificium quia civitatem in venit hodie
 12 הַיּוֹם יָהּ לְעֵר וְיִבְחַ הַיּוֹם לְעֹמֵם בְּבָמָה:
 ascendit antequam scum invenietis sic urbem servare etiam
 13 בָּמָסָה תֵּיבֵר בְּן מִתְבָּאן אִתּוֹ בְּטָרֵם וַיַּעֲרֵה
 stant in curia super populos comedit non quia: vendendum ad Bamah in
 הַבְּמָתָה לְאֶבֶל פִּי אֲתֵיבֵר הַיּוֹם בְּנִיבְעִיתָם
 invitati convenerunt puella sacrificio benedicit ipse quia
 יְהוָה יִבְרַךְ הַיּוֹם אֲתֵיבֵר אֲבָלֵנוּ וְהַקְרָאֵם
 ascendit illi & cum invenietis ascensum cum ascendite nunc Et
 14 וַיַּעֲרֵה עָלוּ בְּיָמָו כְּהֵינֵם מִתְבָּאן אִתּוֹ: וַיַּעֲרֵה
 Samuel ecce & civitatis medium in ingredientibus Ipsi: civitatem
 הַעִיר הֲסֵה בָּמָסָה בְּתוֹךְ הַעִיר וְהִנֵּה שְׂמוּאֵל
 Dominus Et Bamah in ascendendum ad eorum occursum in egredientes
 15 וַיֹּאמֶר לְקָרְאֵם לְעֹלֹת הַבְּמָה: וַיִּדְוֹהוּ
 Saul venit ante una die Samuel autem revelaverat
 16 יְהוָה אֶחָדָן שְׂמוּאֵל וַיֹּם אֶחָד לְפָנֵי בִּישׁאֵל
 dicens dicens virum te ad mittam cras tempus secundum: dicens
 לְאָמַר: בְּעָרֵי מִרְיָ אֲשַׁלְּחֵה אִישׁ מֵאֶרֶץ בְּנִימִן
 faciet saluum & Israel meum populum super duces in eum unges &
 וּמְשַׁחְתּוֹ לְנִירָה עַל־עַיִם יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעַ
 venit quia: mea populi respici quia: Pelissim manu de meo populum
 אֶחָד עָלוּ מִרְיָ פְּלִשְׁתִּים בְּיָדֵיהֶם אֶת־עַיִם בְּיָד
 me ad eus clamor
 צָקְרוֹ אֵלָי:

Cum autem venisset in terram
 Suph, dixit Saul ad puerum qui
 erat cum eo: Veni & reverta-
 mur, ne forte dimiserit pater
 meus afinas, & sollicitus sit pro
 nobis. Qui ait ei: Ecce vir Dei
 est in civitate hac, vir nobilis:
 omne quod loquitur, sine ambiguitate venit. Nunc ergo eam
 illuc, si forte indicet nobis de
 via nostra, propter quam venimus.
 Dixitque Saul ad puerum suum,
 Ecce ibimus: quid forem?
 ad virum Dei: panis deficit in
 stercoribus nostris: & sportulam
 non habemus, ut demus homini
 Dei, nec quidquam aliud. Rursum
 puer respondit Sauli, & ait:
 & ecce inventa est in manu
 mea quarta pars statenis argenti,
 denarius homini Dei, ut indiceret
 nobis viam nostram. (Olim in
 Israel fit loquebatur unusquisque
 valens confutare Deum; & Venite, & eam?) ad Videntem.
 Quia enim Propheta dicitur hodie,
 dicet, vocabatur olim Videns.)
 Et dixit Saul ad puerum suum,
 Optimum sermo tuus, Veni, eam.
 Et iterum in civitatem in qua
 erat vir Dei. Cumque ascenderent
 divi civitatis, invenerunt puellas
 egredientes ad hauriendam aquam,
 & dixerunt illis: Num hic est Videns?
 Quae respondentes, dixerunt illis: Hic
 est: ecce ante te, felixna nunc;
 hodie enim venit in civitate,
 quia sacrificium est hodie populi
 in excelsio. Ingredientes urbem,
 statim invenietis eam antequam
 ascendat excelsum ad vendendum:
 neque enim comestur: est populus
 donec ille veniat: quia ipse
 benedicit hostias, & deinceps
 comedunt qui vocati sunt. Nunc
 ergo confendite, quia hodie reperietis eam. Et ascen-
 derunt in civitatem. Cumque illi
 ambularent in medio urbis, apparuit Samuel egredientibus
 eis, ut ascenderet in excelsum.
 Dominus autem revelaverat auribus
 Samuelis ante unam diem
 quam venisset Saul, dicens: Hac
 ipsa hora, quae nunc est, cras
 mittam virum ad te de terra
 Benjamin, & unges eum ducem
 super populum. In Israel: & sal-
 vabit populum meum de manu
 Philistinorum: quia respexi popu-
 lum meum: venit enim clamor
 eorum ad me.

Ipsi autem venierunt in Syph, &
 Saul dixit puero suo, qui se-
 cum: Veni, & revertamur, ne o-
 minentibus pater meus (si afinas, fo-
 licitum sit pro me) de nobis. Et dixit ei
 puer: Ecce vicius homo Dei in
 civitate hac, & homo honoratus:
 omne quod loquitur fuerit,
 exequatur ad eum. Et nunc (i) ca-
 mus ut annuntiet nobis viam no-
 stram, super quam ibimus super
 eam. Et dixit Saul puero suo qui
 secum: Et ecce ibimus: quid
 scimus homini Dei? quoniam
 panis defecit de stercoribus nostris:
 & plus non est nobilitum ad of-
 ferendum homini Dei, (d) quod
 est nobis. Et adiecit puer in
 stercoribus Sauli, & dixit: Ecce inven-
 ta est in manu mea quarta pars
 statenis argenti: & datus homini Dei, &
 annuntiat nobis viam no-
 stram. Et ante in Israel hoc di-
 cebatur nunquam: qui eundo ad in-
 terrogandum Deum, Veni, & ca-
 mus ad Videntem: (e) quoniam
 propheta vocatur videns hodie.
 Et dixit Saul ad puerum suum,
 Optimum sermo tuus, Veni, eam.
 Et iterum in ci-
 vitate, ubi erat vir homo Dei.
 Ipsi ascendentes in civitatem,
 & ibi invenierunt puellas
 exentes ad hauriendam aquam:
 & dixerunt eis, Si est hic Vi-
 dens? Et respondit una puella eis,
 & dicitur eis, Est: ecce ad faciem
 excelsium. Nunc pater (d) dicit ve-
 nit in civitatem, quoniam sacrificium
 hodie populo in (h) hauriendum.
 Cumque illi ambularent in curia,
 apparuit eis Samuel: & ascendit in
 excelsum. Dominus autem revelaverat
 auribus Samuelis ante unam diem
 quam venisset Saul, dicens: Hac
 ipsa hora, quae nunc est, cras
 mittam virum ad te de terra
 Benjamin, & unges eum ducem
 super populum meum de manu
 Philistinorum: quia respexi popu-
 lum meum: venit enim clamor
 eorum ad me.

MS. A. (A) eis γίνε Σαού, (μ) ερητίξας σφί (σ) παροδωδωθ
 δαίη, εσους (ξ) εισελθόντες (σ) δησται (σ) τον ήμιν τή εσθενεν
 (ρ) εμπεσον Ισραηλ (σ) ελεσον (τ) εσραβισθησεν δεδρ, εσους (υ)
 ας εσραβισθησεν (σ) εσραβισθησεν (χ) εσραβισθησεν, εσραβισθησεν (ψ)
 εσραβισθησεν, υν (ω) εισελθόντες (α) βαρ (β) ελδίν (γ) σα
 ειλ σφδσ εδτ, ελδίν, Ως (δ) κερεισ, εστ, αυειον * αυειον εσραβισθησεν

Targum Jonathan.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

וְנִשְׁבָּרָה פְּרִי־יִתְרָל אָבִי מִדְּאֲחֻתּוֹ
 וְהָיָא לְנוּ: וַיֹּאמֶר לוֹ הַנְּהַיֵּנָא אִישׁ אֱלֹהִים בְּעֵר
 וְזָמַר וְהָיָא נִגְבָּר כָּל אֲשֶׁר יִרְבֵּד בָּנָה יִבְנֵה
 עָתָה נִגְבְּהָ שָׂוִים אֲנִי וְיֵרֵד לְנוֹ אֶת־דְּרָכָהּ אֲשֶׁר
 הֲלֵכְנוּ יְחִיָּהוּ: וַיֹּאמֶר שָׂאוּל לְנַעֲרָו וְהִנֵּנּוּ מָנּוּס
 וְמָרָה נִגְבְּהָ לְאִישׁ הַלֵּחִים אֲנִי מְכַלְמֵנוּ וְחִשְׁבֵּרָה
 אֵין־לְהִקְרִיב לְאִישׁ הַאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֲתָנָה: וַיִּסַּק
 הֲנֵנּוּ לְעֹנֹת הַנֶּחֱשָׁל וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִמְצָא בְּיָדִי
 רִבְעֵ שֶׁקֶל כִּסְפָה וְנִתְּנָה לְאִישׁ הַאֱלֹהִים וְהֵנִיר לְנוּ
 אֶת־דְּרָכָהּ: לְפָנֵים יִשְׂרָאֵל כִּי־יֹאמֶר רֵאשִׁי
 בְּלִכְתּוֹ לְרִדְוֵשׁ אֱלֹהִים לְכָה וְנִתְּנָה לְךָ כִּי־דִרְוֵשׁוּ
 שָׂאוּל לְנַעֲרָו טוֹב הַרְבֵּה לְכָה נִגְבְּהָ וְלֵכָה
 אֶל־הַעִיר אֲשֶׁר־עָמַד אִישׁ הַלֵּחִים: הֲסֵב לְעֹלָה
 בְּמַטְלָהּ הַיּוֹם וְהִסָּה מִצְמָה נַעֲרוֹת וַיִּצְאוּ לְשַׁבַּע
 מִסָּה וַיֹּאמֶר לָהֶן רֵישׁ פֹּתַח הַרְאֵה: וְהַעֲנִינֵה
 אֹתָם וְהָאֲמַרְנָה יָהּ הֵנֵה לְפָנֵה מִרְיָ עֹתָה יָהּ
 הַיּוֹם יָהּ לְעֵר וְיִבְחַ הַיּוֹם לְעֹמֵם בְּבָמָה:
 בָּמָסָה תֵּיבֵר בְּן מִתְבָּאן אִתּוֹ בְּטָרֵם וַיַּעֲרֵה
 הַבְּמָתָה לְאֶבֶל פִּי אֲתֵיבֵר הַיּוֹם בְּנִיבְעִיתָם
 יְהוָה יִבְרַךְ הַיּוֹם אֲתֵיבֵר אֲבָלֵנוּ וְהַקְרָאֵם
 וַיַּעֲרֵה עָלוּ בְּיָמָו כְּהֵינֵם מִתְבָּאן אִתּוֹ: וַיַּעֲרֵה
 הַעִיר הֲסֵה בָּמָסָה בְּתוֹךְ הַעִיר וְהִנֵּה שְׂמוּאֵל
 וַיֹּאמֶר לְקָרְאֵם לְעֹלֹת הַבְּמָה: וַיִּדְוֹהוּ
 יְהוָה אֶחָדָן שְׂמוּאֵל וַיֹּם אֶחָד לְפָנֵי בִּישׁאֵל
 לְאָמַר: בְּעָרֵי מִרְיָ אֲשַׁלְּחֵה אִישׁ מֵאֶרֶץ בְּנִימִן
 וּמְשַׁחְתּוֹ לְנִירָה עַל־עַיִם יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעַ
 אֶחָד עָלוּ מִרְיָ פְּלִשְׁתִּים בְּיָדֵיהֶם אֶת־עַיִם בְּיָד
 צָקְרוֹ אֵלָי:

Et dixit Saul ad puerum suum, Ecce ibimus: quid scimus homini Dei? quoniam panis defecit de stercoribus nostris: & plus non est nobilitum ad offerendum homini Dei, quod est nobis. Et adiecit puer in stercoribus Sauli, & dixit: Ecce inventa est in manu mea quarta pars statenis argenti, denarius homini Dei, ut indiceret nobis viam nostram. (Olim in Israel fit loquebatur unusquisque valens confutare Deum; & Venite, & eam?) ad Videntem. Quia enim Propheta dicitur hodie, dicet, vocabatur olim Videns.) Et dixit Saul ad puerum suum, Optimum sermo tuus, Veni, eam. Et iterum in civitatem in qua erat vir Dei. Cumque ascenderent divi civitatis, invenerunt puellas egredientes ad hauriendam aquam, & dixerunt illis: Num hic est Videns? Quae respondentes, dixerunt illis: Hic est: ecce ante te, felixna nunc; hodie enim venit in civitate, quia sacrificium est hodie populi in excelsio. Ingredientes urbem, statim invenietis eam antequam ascendat excelsum ad vendendum: neque enim comestur: est populus donec ille veniat: quia ipse benedicit hostias, & deinceps comedunt qui vocati sunt. Nunc ergo confendite, quia hodie reperietis eam. Et ascenderunt in civitatem. Cumque illi ambularent in medio urbis, apparuit eis Samuel egredientibus eis, ut ascenderet in excelsum. Dominus autem revelaverat auribus Samuelis ante unam diem quam venisset Saul, dicens: Hac ipsa hora, quae nunc est, cras mittam virum ad te de terra Benjamin, & unges eum ducem super populum meum de manu Philistinorum: quia respexi populum meum: venit enim clamor eorum ad me.

Et dixit Saul ad puerum suum, Ecce ibimus: quid scimus homini Dei? quoniam panis defecit de stercoribus nostris: & plus non est nobilitum ad offerendum homini Dei, quod est nobis. Et adiecit puer in stercoribus Sauli, & dixit: Ecce inventa est in manu mea quarta pars statenis argenti, denarius homini Dei, ut indiceret nobis viam nostram. (Olim in Israel fit loquebatur unusquisque valens confutare Deum; & Venite, & eam?) ad Videntem. Quia enim Propheta dicitur hodie, dicet, vocabatur olim Videns.) Et dixit Saul ad puerum suum, Optimum sermo tuus, Veni, eam. Et iterum in civitatem in qua erat vir Dei. Cumque ascenderent divi civitatis, invenerunt puellas egredientes ad hauriendam aquam, & dixerunt illis: Num hic est Videns? Quae respondentes, dixerunt illis: Hic est: ecce ante te, felixna nunc; hodie enim venit in civitate, quia sacrificium est hodie populi in excelsio. Ingredientes urbem, statim invenietis eam antequam ascendat excelsum ad vendendum: neque enim comestur: est populus donec ille veniat: quia ipse benedicit hostias, & deinceps comedunt qui vocati sunt. Nunc ergo confendite, quia hodie reperietis eam. Et ascenderunt in civitatem. Cumque illi ambularent in medio urbis, apparuit eis Samuel egredientibus eis, ut ascenderet in excelsum. Dominus autem revelaverat auribus Samuelis ante unam diem quam venisset Saul, dicens: Hac ipsa hora, quae nunc est, cras mittam virum ad te de terra Benjamin, & unges eum ducem super populum meum de manu Philistinorum: quia respexi populum meum: venit enim clamor eorum ad me.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

5 * Demum venerunt ad terram Sair, dixitque Saul pueri qui secum erat, Veni, recedamus, ne forte pater meus reliquit curam nostram, pavidus sit de nobis. Dixit illi puer ejus, Ecce vir quidam Dei est in civitate illa, & quidem vir honorandus est apud populum, & quicquid prae-dicit, proculdubio evenit: eamus ergo illuc, forte indicabit nobis viam suam causa venimus. Respondit Saul pueri suo, Enituri sumus, at quid offerimus viro Dei? nam panis deficit & vasis noltris, nec adeit viaticum ut offeramus viro Dei, quia nihil habeamus. Rursum respondit puer domino suo, & ait, Ecce inventus est in manibus meis quadrans sicali argentei, hunc dabitur viro Dei, ut indicet nobis viam nostram. (Olim enim in Israhel sic dicebat aliquis: cum iret confuturus Deum, Venite, eamus usque ad Videntem; nam qui hodie propheta, olim Videns appellabatur.) Dixit Saul pueri suo, Redus est fermo tuus, eamus: abieruntque ad civitatem ubi erat vir Dei. Dum ipsi confederent civium civitatis, invenerunt puellas egredientes ad hauriendum aquam: quibus dixit Saul, Est nehic Videns? Quae responderunt dicentes, Est, ante est: ascendite modo festini, quoniam hodie venit in civitatem: siquidem sacrificium est hodie populo in Bim: Cumque ingressi fuissent civitatem, sic reperierit eum antequam ascendat in Bim ad comedendum: neque enim cometurus est populus donec adveniat; quoniam ipse benedixit sacrificia, cum pollea comeditur hi qui sunt invitati: ascendite igitur, quoniam hodie reperietis eum. Ascenderunt ergo ad civitatem: ipsis ingredientibus in introitum civitatis, ecce Samuel egrediebatur in occursum eorum ascendens ad Bim. (Dominus autem praeparaverat Samueli die uno antequam venisset Saul, dicendo: Tempore crastino mittam ad te virum de terra Benjamin, ipsum unge rectorem populi mei Israhel, ut liberet populum meum de manu Philistiorum: nam respexit populum meum, & ingressus est clamor eorum ad me.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

5 * Et cum deoq. venisset ad terram Sair, dixit Saul adolefcenti qui sic erat, Redeamus, ne forte pater meus omisit curam nostram, sollicitus sit de nobis. Respondit ei puerus ejus, Est hic in ista civitate vir quidam propheta Dei, estque vir venerandus apud populum, & quicquid vult aliquum per adit, veritas est: comperimus autem illum in via castrorum nostrorum. Dixit Saul ut puerum suum, Bini ad eum quod invenimus dicitur per se hunc Dei, cum puer dicitur quod hunc hunc nos vocamus: quod loquimur, autem officium prophetae Dei, quod dicitur de nobis habemus? Aliter est autem adolefcentis dominum suum, & dixit, Regibus quoniam partem filii arguitis: cum dicitur dominus prophetae Dei, ut nos dicatur quod invenimus. (Cum enim puerus ex filio Israhel me videret adpugnare contra me, dicitur, Ague, & unus ad eum qui videt nobis, prophetae Dei: ut dicitur dominus dicitur: Videtur hominibus res eorum.) Respondit Saul adolefcenti filio, Bini est quod dicitur, adolefcentis illius: abieruntque ad civitatem in qua erat propheta Dei. Dum ipsi confederent civitatis, invenerunt puellas egredientes ad hauriendum aquam: quibus dixit Saul, Est ne hic Videns? Quae responderunt dicentes, Est, ante est: ascendite modo festini, quoniam hodie reperietis eum. Ascenderunt ergo ad civitatem: ipsis ingredientibus in introitum civitatis, ecce Samuel egrediebatur in occursum eorum ascendens ad Bim. (Dominus enim praeparaverat Samueli die uno antequam venisset Saul, dicendo: Tempore crastino mittam ad te virum de terra Benjamin, ipsum unge rectorem populi mei Israhel, ut liberet populum meum de manu Philistiorum: nam respexit populum meum, & ingressus est clamor eorum ad me.

6 * فاني ارض صور فقال ساور للاعمى الذي معه * ارفع يداك الى فذ بك هم الابن واهتم
7 * ما * قال له عليم * هاهنا في هذه القرية رجل بي الله * وهو رجل كريم عك السبع * وكما قال
8 * من سي كان حقا * انطلي بنا اليه لعله يدلنا على ما نطلب * قال ساور لعلامة * نحن
9 * منطلقان اليه * فما الذي نطفي به بي الله * وقد في الجبر الذي معنا راوا * فما الذي
10 * نطفي به بي الله * من اجل انه ليس معنا سي * فكلم الاعمى مولاه وقال * انا معي ربع
11 * منعال فصه * نطفي به بي الله * لعله يسدنا الي ما يريد * من اجل انه اذا كان الرجل من
12 * في اسرائيل يريد الانطلي لئسائل الله سينا * يقول * اقبلوا بنا نطلي الي الذي يري لنا من
13 * اجل ان الذي في تلك الانام كان يسمي الناظر للناس في حواكهم * قال ساور لعلامة * نعم
14 * ما قلت * من بنا اليه * وانطلي الي القرية التي فيها بي الله * ونينا هما يصعدان في مصعد
15 * القرية استعدت ميات فخرجن لئستعين الماء وقال لهس ساور * هاهنا الذي الذي يبطر في
16 * امور الناس * فاجبن ولسن * نعم هو هاهنا بين يديك * اصعد اعلا * من اجل انه اي فيينا
17 * يومنا هذا * لان اهل فيينا وسكنه في بيت الله * فاداه دخلنا القرية وسع عنه فانكنا تجدانه
18 * قبل ان يصعد الي المجلس لئيبعدا * من اجل ان السبع لا ياكل سينا حي يدخل * لانه هو
19 * الذي يبارك على الدايح ويبداء بالاعك * ثم ياكلون الذين دعوا الي الدبحة * فاصعدا الان
20 * سريعا * فانكنا تجدانه اليوم * وصعدا الي القرية * واذا فك استعدلهم صموال يريد الصعود
21 * الي موضع الماء اكل * وكان الرب قد اوحى الي صموال * وقال له قبل ان ياتي ساور بيوم * ادا
22 * كان عدا ارسلت اليك رجلا من بين يدينا * فاستسكنا مديرا وملاكا على بين اسرائيل سعبي
23 * ليخلص بني اسرائيل سعبي من ايدي اهل فلسطين * لاني رايت سعبي قد صاف هم * وارفع
24 * حورهم الي

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

17 * وعصدها بسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 18 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 19 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 20 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 21 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 22 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 23 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 24 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 25 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 26 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 27 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 1 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 2 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *

Samuel itaq; praevidit quod Dñs elegerit
 Saullem. Dixitq; Dñs ad Samuelem, Ecce vir
 quem dixerat tibi. Hic dominabitur populo
 meo. Accedens itaque Saul ad Samuelem in
 terra portu, dixit, Offende mihi ubi sit domus
 Videntis. Respondens Samuel dixit Sauli,
 Ego sum Videns : ascende ante me ad Bim,
 & comede mecum hodie, dimittamque te mane,
 & quicquid est in corde tuo, indicabo
 tibi. Et verò de ašinabus quo tibi perierunt
 tribus abhinc diebus, ne sit sollicitus animus
 tuus, quoniã invenire sunt : cujus autem est
 quicquid expetibile est in Israelitis, nisi tibi
 & domui patris tui ? Respondit Saul dixitq;
 Samueli, Ecce Benjaminita sum, & minima
 feilicet tribuum Israelis, & familia mea mi-
 nima est inter omnes familias tribus Benja-
 min : quare ergo dixisti mihi talia verba ?
 Dixit tamen Samuel Saullem et puerum ejus,
 introduxitque eos domũ, deditque eis locum
 in summo invitatorũ, qui erant quasi triginta
 viri. Dixitq; Samuel ad coquũ, Affe par-
 tem quam tibi dederã quãque tibi dixerã
 ut apud te reponeres. Cũ ergo tulisset co-
 quus crus cum parte ei immineat, et posuisset
 ante Saullem, dixit, Ecce quod remansit, po-
 ne ante te, et comede ; jampridem enim tibi
 reservatum est : comeditq; Saul cum Samuele.
 Dicinde descendit ad Bim ad civitatẽ, et allo-
 cutus est Saullem super solarium, Nam praeceperat
 tibi Samuel ortũ jam aurorã, vocavit Saulle ad
 solarium, et ait, Surgã, ut dimittam te : sur-
 rexeruntque Saul, et exierunt ambo, nempe ipse
 et Samuel foras. Et descendentes ipsi ad
 extremum civitatis, ait Samuel ad Saullem,
 Dic puero ut antecedit nos ; tu verò consi-
 lio paulisper, et indicabo tibi sermonẽ Dei.
 CAP. X.

Tunc accipiens Samuel cornu olei effudit
 in caput ejus, et osculatus est eum, dixit-
 que ad eum, Ecce unum te Dñs redẽrem su-
 per hereditatem suam. Et cũ diceretis
 hodie a me, ecce invenies duos viros apud
 sepulchrum Rahil, in limite Benjamin, in
 Salsah, dicentem tibi, Invenit te a fine
 quas questum iras : et ecce reliquã pater
 tuus almarum curã, pavidus est pro vobis,
 dicens, Quod faciam filio meo ?

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

17 * وعصدها بسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 18 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 19 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 20 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 21 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 22 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 23 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 24 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 25 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 26 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 27 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 1 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *
 2 * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا * وبنسرايم جفالا *

Cogitaverat ergo Samuel quãd elegerit
 Saullem. Et dixit Dominus ad Samuelem,
 Hic est vir de quo tibi dixerã,
 ipse regit populum meũ. Accipit ergo
 Saul ad Samuelem apud portam, & ait,
 Offende mihi domum prophetã ? Indica tã
 mihi. Respondit Samuel, Ascende corã me ad
 concubũ, & comede mecum hodie, ut
 e. Alia die mitã te in corã tua, & indi-
 cabo tibi quicquid est in corde tuo. Quãd
 autẽ ad ašinabus que perierunt a vobis
 abhinc diebus, non sit fastidia tibi augu-
 reris, quoniã pater tuus jam reperit eas :
 & veni omnia expetibilia filio meo Isra-
 el. & ego te in jan. tua sum & familia
 tua. Respondit Saul Samueli, dicens, Ego
 sum de filiis Benjamin : tribus mea mi-
 nima est inter tribus filiorũ Israel, &
 familia mea paucior innoe : cuilibet
 indicisti filium Israel. Quomodo ergo di-
 xisti mihi iniquissimũ ? Dixit
 itaq; Samuel Saullem & puerum ejus,
 & introducens eos domũ, coxit eis ad cul-
 men caritatis, & sed. Post coquũ præcepit
 loco inter imbã (erat autem numerus
 eorum qui convenerat ad concubũ), tra-
 ginta virorũ. Tum dixit Samuel ad co-
 quũ, Affe m. bi portorem quã tibi dedi-
 sti, & de qua tibi dixerũ, & comede apud
 te. Accipiens ergo coquus crã, cũ suspici-
 osus esset ipsius parte, posuit eam ante Saullem,
 & ait, Hic est quod remansit, jam tibi
 propono, comede ; nam pro te respiciat
 illud : sic praevis est Saul cum Samuele
 eo die. Tum descendens in concubũ ubi
 posuisset Saullem ad civitatẽ (jam autem
 loquutus fuerat Samuel cũ Saul super
 amũ de his que facere volebat). Et cũ
 mane fuisset, & aurora prodisset,
 vocavit Samuel Saullem, & dicens eum
 ad superiorã domũ dixit illi, Agredũ tu
 mitã te ad negotiũ inũ. Respondit Saul,
 & exivit est foras cũ Samuele. Dumq;
 egrediebatur ambo ex imo civitatis, dixit
 Samuel ad Saullem, Præcipe puero, ut præ-
 cedat nos, tu verò subsiste in loco tuo, ut
 indicem tibi quonã veniat mihi Deus.
 CAP. X.

Cum ergo præfisset puer, accepit Samu-
 el & osculatus est eum, super caput ejus, et
 osculatus est eum, ac dixit, Quãd dicitur
 Dominus, & hereditatis sue. Et cũ
 separasset, dedit Saullem ad co-
 quũ, & dicens tibi duo viri prope sepulchrum
 Rahil, in termino terra Benjamin, in Salsah,
 qui dicent tibi, Jam invenit te a fine
 quas questum iras : & ecce reliquã pater
 tuus almarum curã, pavidus est de
 nova tua, & ait, Quomodo est filius mei
 statim, & quomodo factum de te ipse ?

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

3 * Cūque progressus fueris ulterius, & perversis ad terebinthum Tabor, ecce reperies tibi tres viros ascendentes ad Deum in Beth-el, unum portantem tres hodos, alterum ferentem tres placentas panis, tertium gellantem lagenam vini: Qui incolumitatem tibi precant, & dabunt tibi duas placentas panis, quas accipies de manibus eorum. Deinde venies ad collem Dei, ubi est latitio Philistæorum: cūque ad civitatem ad eam venieris, ecce occurres seriei prophetarum descendantium ex Bim, babentium autē se citharas & psalteria, tympana, & sistrā prophetantium: Favebitque tibi spiritus Domini, & prophetabis cum eis, & mutaberis quasi in alium virum. Et fiet, cūm evenerint tibi hujusmodi signa, fac quicquid valebit manus tua; & quoniam Deus tecum erit. Et descende ante me in Galgala, quoniam ego descensurum sum ad te holocausta oblaturus, & victimas integras sacrificaveris: septem diebus expectabis, quoad te conveniam, & indiceni tibi quid agere debeas. Factūque est ut cum averitisset humerum illum, ut discederet ad Samuelem, mutasset illi Deus cor aliud. Evenerunt autem omnia hec signa eodem die. Et, venientibus usque ad Ramā, ecce series prophetarum occurrit ei: & favente illi spiritui Dei, propheta vit inter eos. Et fuit ut quisquis noverat cum ab heci et multitudine, viderent cum cū prophetis vaticinantem, dicerēt quod populus alter alteri, Quid est hoc quod accidit filio Cis, ut eni etiam Saul lit inter prophetas? Respondit autem quidam illinc oriundus, ait: Quis est pater ejus? propterea abiit in proverbium, Ecce cū Saul inter prophetas. Cūm autē sine facissent prophetandi, & Saul advenisset ad Bim, Dixit pater Saul ad ipsū & ad puerum ejus, Quod abieratis? qui dixit, Ad querendum afinas; videntes autem nullquam esse, Samuellem adinvimus. Dicente vero patri Saul ad ipsū, Indica mihi quid dixerit volis Samuel, Respondit Saul patri suo, Certō indicavit nobis inventas esse afinas: sed negotium regni quod dixerat ei Samuel, non indicavit illi. Porro Samuel congregato populo coram Domino in Malphā,

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

3 * **وَأَدَّ حَرْبًا أَيْضًا مِنْ هُنَاكَ** وَوَلَّيْتِ ابْنَ بَيْتِ اللَّهِ الْبَطِيَّةَ الَّتِي عِنْدَ بَابِ بَوْرٍ تَصَارِفُ هُنَاكَ نَلْمَةً رَجَالٍ يَصْعَدُونَ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ الَّذِي فِي بَيْتِ آلِ مَعٍ أَحَدُهُمْ نَلْمَةٌ حَدِيثٌ وَمَعَ الْأَخْرَجِيَّةِ أَرْبَعَةٌ مِنَ الْكُهَنِيِّينَ مَعَ الْأَخْرَجِيِّينَ مِنْ حَمْرِ* وَيَسْلَمُونَ عَلَيْكَ وَيُعْطُونَكَ رَقِيقِينَ وَفَأَحَدُ مِهِمُ * **ثُمَّ نَادَى بَيْتِ اللَّهِ الَّذِي فِي الرَّامَةِ** حَتَّى نَصَبَ أَهْلَ فِلَسْطِينَ مَدْبِئًا. **وَأَدَّ انْتَهَيْتِ إِلَى الْعَبِيَّةِ الَّتِي هُنَاكَ** بَلِغَا جَمَاعَةَ أَنْبِيَاءَ تَخْرُجُ مِنْ بَيْتِ اللَّهِ* يَمِينُ أَيُّهُمْ عِدَانُ وَمَعَارِفُ وَوُفُوفُ وَطَبُولٌ مَرِيضٌ يَسْتَبُونَ هُنَاكَ * **فَحَسِبْتِكُمْ كَلَّ عَيْنِكَ** رُوحَ اللَّهِ وَبَدَأْتُمْ مَعَهُمْ* وَبَدَعْتُمْ وَبَدَعْتُمْ كَرَجُلٍ آخَرَ* **فَأَدَّ نَلْمَتَ بَيْتِ اللَّهِ** هَذِهِ الْآيَاتُ وَرَأَيْتَ هَذِهِ الْعَلَامَاتِ* **أَصْبَحَ مَا يَبْدِعِي لَكَ** أَنْ تَصْبَحَ **لَئِنْ اللَّهُ يَعْرِوِي مَعَكَ*** وَأَنْزَلَ أَمَامِي إِلَى الْجَلْبَالِ* **فَأَنَّى أَنْزَلَ إِلَيْكَ** مِنْ بَعْدِ لَأَوْرَبِ هُنَاكَ الْفَرَايِمِينَ **وَالدَّبَّاحِ الْبَكَامَةَ*** فَامَكْتُ سَمْعَهُ أَمَامَ حَيِّ أَنْبِيَاكَ وَأَعْلَمْتُكَ مَا يَبْدِعِي أَنْ تَصْبَحَ* **فَلَمَّا أَرَادَ سَاوُولُ أَنْ يَصْرِفَ مِنْ عِنْدِ صَمُوئِيلَ** عَبِيرَ اللَّهِ فَلَمَّهِ* **وَأَحْدَبَ لَهُ** رَأْيًا جَدِيدًا وَأَوَّلِي هَذِهِ الْعَلَامَاتِ **الَّتِي أَحْبَبْتِ لَهَا النَّبِيَّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ*** فَجَاءَ إِلَى الرَّامَةِ* **وَأَدَّ هُوَ جَمَاعَةَ أَنْبِيَاءَ** فَدَ اسْتَقْبَلْتَهُمْ* **وَجَلَّ عَلَيْهِ رُوحُ اللَّهِ** وَبَدَأَ مَعَهُمْ* **فَلَمَّا رَأَى كُلَّ مَنْ كَانَ يَعْرِوِيهِ قَبْلَ ذَلِكَ** أَنَّهُ نَبِيَاءٌ مَعَ الْأَنْبِيَاءِ* **قَالَ كُلُّ امْرِئِي لِمَصْلِحَتِهِ*** مَا هَذَا أَصَابَ ابْنَ فَيْسَ أَنَّهُ فَدَّ صَارَ سَاوُولُ فِي عِنْدِ الْأَنْبِيَاءِ* **فَأَحَادَهُمْ رَجُلٌ مِنْ هُنَاكَ** وَقَالَ مِنْ أَيْدِي* **فَلَمَّا كَانَ هَذَا الْقَوْلُ** مَكَتَ يَصِلُ بِهِ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ* **وَيَقَالُ فَدَّ صَارَ سَاوُولُ فِي عِنْدِ الْأَنْبِيَاءِ*** وَأَكْفُوا النُّبُوَّةَ فَتَرَعُوا مِنْ ذَلِكَ وَجَرَحَ سَاوُولُ **مِنْ مَوْضِعِ الدَّبَّاحِ*** فَلَمَّعَهُ عَهْدًا وَقَالَ لَهُ وَلِعَدْتُهُ إِلَى آيِنِ انْطَلَعْتُمْ فَهَذَا انْطَلَعْنَا فِي طَلَبِ الْآيِنِ* **فَلَمَّا لَمْ يَكُنْهَا أَنْبِيَاءُ صَمُوئِيلَ النَّبِيِّ*** قَالَ لَهُ عَمَهُ* **أَحْبَبْتِي مَا قَالَ لَكُمْ** صَمُوئِيلُ* **قَالَ سَاوُولُ لَعِينَهُ** أَحْبَبْنَا أَنْ الْآيِنِ فَدَّ وَجَدْتِ* **وَلَمْ يَكُنْ هُنَا قَالَ لَهُ** صَمُوئِيلُ مِنْ أَمْرِ الْمَلِكِ* **ثُمَّ إِنَّ صَمُوئِيلَ الَّذِي جَمَعَ السَّعْبَ إِلَى مَدْبِئَةِ أَمَامِ الرَّبِّ* Hh**

Item cum inde egressus fuisset, & pervenisset ad ad in terebinthi que est prope Tabor, affundes illic tres viros ascendentes ad Deum in Beth-el, unum portantem tres placentas panis, alterum ferentem tres lagenas vini, tertium gellantem lagenam vini: Qui incolumitatem tibi precant, & dabunt tibi duas placentas panis, quas accipies de manibus eorum. Deinde venies ad collem Dei, ubi est latitio Philistæorum: cūque ad civitatem ad eam venieris, ecce occurres seriei prophetarum descendantium ex Bim, babentium autē se citharas & psalteria, tympana, & sistrā prophetantium: Favebitque tibi spiritus Domini, & prophetabis cum eis, & mutaberis quasi in alium virum. Et fiet, cūm evenerint tibi hujusmodi signa, fac quicquid valebit manus tua; & quoniam Deus tecum erit. Et descende ante me in Galgala, quoniam ego descensurum sum ad te holocausta oblaturus, & victimas integras sacrificaveris: septem diebus expectabis, quoad te conveniam, & indiceni tibi quid agere debeas. Factūque est ut cum averitisset humerum illum, ut discederet ad Samuelem, mutasset illi Deus cor aliud. Evenerunt autem omnia hec signa eodem die. Et, venientibus usque ad Ramā, ecce series prophetarum occurrit ei: & favente illi spiritui Dei, propheta vit inter eos. Et fuit ut quisquis noverat cum ab heci et multitudine, viderent cum cū prophetis vaticinantem, dicerēt quod populus alter alteri, Quid est hoc quod accidit filio Cis, ut eni etiam Saul lit inter prophetas? Respondit autem quidam illinc oriundus, ait: Quis est pater ejus? propterea abiit in proverbium, Ecce cū Saul inter prophetas. Cūm autē sine facissent prophetandi, & Saul advenisset ad Bim, Dixit pater Saul ad ipsū & ad puerum ejus, Quod abieratis? qui dixit, Ad querendum afinas; videntes autem nullquam esse, Samuellem adinvimus. Dicente vero patri Saul ad ipsū, Indica mihi quid dixerit volis Samuel, Respondit Saul patri suo, Certō indicavit nobis inventas esse afinas: sed negotium regni quod dixerat ei Samuel, non indicavit illi. Porro Samuel congregato populo coram Domino in Malphā,

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

18 Dixit ad filios Israel, Sic dicit Dominus Deus
 19 Israelis, Ego extraxi Israel de terra Aegypti,
 & eripui vos in manu Philistinorum & in manu
 omnium regnorum quae vos opprimebant: **19**
 Vos verò spreveritis hodie Deum vestrum li-
 berantem vos ex omnibus armis & afflicti-
 onibus vestris, & dixistis, Non sic, fed regem
 constituimus nobis: sicutur fiant te coram Domi-
 no tribus vestrae & militia vestra. Adnovit
 ergo Samuel omnes tribus Israelis, & depre-
 hensa est tribus Benjamin. Tum admotus tribu
 Benjamin per familias, deprehensa est familia
 21 Matri, denique deprehensus est Saul filius Cis:
 quem cum quaesissent, oecinverunt. Con-
 suluit denique Samuel Dominum, & ait, Ubi est
 vir iste? Respondit Dominus Samueli, In ipse
 latitat inter utensilia. Accurrentes ergo ad-
 duxerunt eum inde, & steterit in medio populi,
 & erat procerior cuncto populo ab humero
 suo & infum. Tum dixit Samuel universo
 24 populo, Videtisne quem Deus voluit, quod
 non sit ei similis in toto populo? & acclaman-
 tes univerfus populus dixerunt, Vivat rex.
 Edixitque Samuel populo suo regis, scriptis in
 libro, posuitque coram Domino: tum dimisso
 Samuel universo populo, abiit quaeque
 domum suam. Saul quoque abiit domum su-
 26 am ad Rama, abiitque cum eo copae qua-
 rum cor Deus tergerat. Filii vero per ceati
 27 dixerunt, Per quid liberabit nos iste? & spre-
 verunt eum, nec attulerunt ei munera: ipse
 tamen silentium simulavit.

CAP. XI.

DEinde cum ascendisset Nahas Ammonita
 & castrametatus esset contra Lachis Gelaad,
 dixerunt omnes civis Lachis ad Nahas, Pan-
 1 ce nobiscum foedus, & serviemustibi. Dixit
 eis Nahas Ammonita, Hic lego pangam vobis
 2 foedus, si oculum dextrum cuiusque
 vestrum obteceritis, ut id probo veritatem
 tui Israelii. Dixerunt cives seniores Lachis, Da
 3 nobis inducias septem dierum, ut mittamus
 nuntios per totum terminum Israelis, & vi-
 4 deamus utrum sit nobis vindex: finimur,
 tunc exhibimus ad te.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

18 * وقال لبني اسرائيل هكذا يقول الله اله اسرائيل. انا الذي اصعدت بني اسرائيل من ارض مصر
 19 ولقد انقذتكم من ايدي اهل فلسطين. ومن جميع ايدي الملوك التي اضطهتوكم. وانتم
 اليوم ردتم اليكم الذي يخلصكم من كل الاحرار والبعيا. ولم تراعوا لهذا ولكن
 صنعتم علينا ملكا. فليجمع الان اسباطكم والوفكم. ويقومون امام الرب. فقدم صموال
 20 جميع اسباط بني اسرائيل وادعوا. فاصابت القرعة سبط بنيامين. وولد فبابل سبط بنيامين
 21 وادعوا. فاصابت القرعة فبيلة مطري. فادعوا. فاصابت القرعة ساوول بن قيس. ثم طلب
 صموال ابي الرب وقال. اين هذا الرجل. فقال الرب لصموال. هو مععب بين الناس. * فارسل
 22 الذي رجلا. وابوا به واقاموه بين السبع. واداه هو ارفع. فامه من جميع السبع من كتفه الي
 23 قوف. * قال صموال لجميع السبع. رايتم ان الله قد اخبر واحسان. وانه ليس له في السبع نظير.
 24 فهرب السبع كلهم باعد اصولهم وقالوا. يعيس الملك. * وقص صموال على السبع من الملوك
 25 كلها. واحبرهم لها. * وكذبها في كذبه. وصبرها امام الرب. * وصرح صموال جميع السبع.
 26 واصرف كل امري الي مدينته. * وساوول ايضا اصرف الي بيته الي الرامة. واصرف معه الاحباء
 27 الذي الذي الله في فلوميس الطاعة له. * وقال قوم من السبع. فبادا بعدد هذا كخلصا. وحضروه
 ولم يهدوا اليه اياه. فبعاقل عنهم. وكذب عن اذانهم. * الفصل الحادي عشر.

Dixitq; filiis Israel, Sic dicit Deus, **18**
 19 Ihuas, Ego sum qui extraxi filios Isra-
 el de terra Aegypti, & eripui vos in manu
 Philistinorum, & in omnibus manibus reg-
 norum quae persequuntur vos: sed non
 20 tenuistis vos hodie spreveritis Deum volen-
 tem liberari vos ex omnibus armis & ob-
 sculationibus, & dixistis, Nihil aliud est
 sed posuimus nobis regem, & cetera. Ita
 21 coram Domino. Igitur admotus Samuel
 omnes tribus filiorum Israel, & fortissi-
 me deprehensus est Saul filius Cis: qui
 22 cum quaesissent, oecinverunt. Consultavit
 denique Samuel Dominum, & ait, Ubi
 23 est vir iste? Respondit Dominus Samueli,
 In ipse latitat inter utensilia. Accurrentes
 24 ergo adduxerunt eum inde, & steterit in
 medio populi, & erat procerior cuncto
 25 populo ab humero suo & infum. Tum
 dixit Samuel universo populo, Videtisne
 26 quem Deus voluit, quod non sit ei in
 toto populo similis? & acclamantes
 27 univerfus populus dixerunt, Vivat rex.
 Edixitque Samuel populo suo regis, scrip-
 tis in libro, posuitque coram Domino: tum
 dimisso Samuel universo populo, abiit
 quaeque domum suam. Saul quoque abiit
 domum suam ad Rama, abiitque cum eo
 copae quarum cor Deus tergerat. Filii
 vero per ceati dixerunt, Per quid liberabit
 nos iste? & spreverunt eum, nec attulerunt
 ei munera: ipse tamen silentium simulavit.

CAP. XI.

1 Raterat ascendit Nahas rex filiorum
 2 Ammonitarum, & castrametatus est contra
 3 Bethis urbem Gelaad. Dixerunt ergo ci-
 ves Bethis ad Nahas, Feci nobiscum foedus,
 & serviemus tibi. Atque respondit eis
 inducias septem dierum. At illi Nahas Am-
 monita, Equidem scio vobiscum foedus
 4 habuisse, sed si oculum dextrum cuiusque
 vestrorum obteceris, ut id probo veritatem
 5 tui Israelii. Respondit eis seniores Nahis,
 6 Praeora nobis septem dies quibus mit-
 tamus nuntios in omnes terminos filiorum
 7 Israel, & videamus an sit nobis vindex:
 atque si non fuerit, tunc exhibemus ad te.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

4 * **وَأَيُّهَا إِسْرَائِيلُ حُذِرُوا مِنْ سَاوُولَ . وَتَذَكَّرُوا كَيْلًا . وَتَحَسَّبُوا . وَزَيَّنُوا قُدْرَتَهُمْ حَذْرًا**
 5 **مُحَدَثَةً . وَصَفَهُ . * وَتَوَارَعُوا عَمَّا لَمْ يَزَلْ سَاوُولُ . وَتَوَارَعُوا عَمَّا لَمْ يَزَلْ سَاوُولُ .**
 6 **وَصَحِبَهُ . وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ .**
 7 **فِي مَجِيئِهِ كَيْلًا تَحَسَّبُوا . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ .**
 8 **عَمَّا لَمْ يَزَلْ سَاوُولُ . وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ .**
 9 **لِحَدِّ مَدْرَأِ الْاَقْبَعِ . وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ .**
 10 **وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ .**
 11 **وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ .**
 12 **وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ .**
 13 **وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ .**
 14 **وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ .**
 15 **وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ .**
 1 **وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ .**
 2 **وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ . * وَتَوَارَعُوا كَيْلًا مِنْ تَعَبِ حَصْبِهِ .**

Cum itaq; venissent nuntii ad collem Saulis, & remississent verba ista prefente populo, extollens univertus populus vocem suam reuerentur. Ecce autem Saul aduentu post tauros ex agro dixitq; Saul, Quid habet populus quod fiantes & narraverunt ei verba civium Lachis. Tum adfuit spiritus Dei Sauli cum audisset hæc verba, & vehementer exarsit furor ejus: Accepitque jugo boum, membratim diuifit utrumque in fiquæ in totum terminum Israëlis per nuntios dicendo, Quicumq; non egredietur post Saulem & post Samuelem, sic fiet tauris ejus: ceciditque timor Dei super populum, & egressi sunt omnes quasi vir unus: Quos cum recensuisset in Bezez, fuerunt filiorum Israel trecenta millia, & virorum juda triginta millia. Nuntius autem qui venerant à Lachis, ait, Dicite civibus Lachis & Gelaad, Cras erit vobis salus cum foli incaluerit. Disreferentibus ergo nuntius, & civibus Lachis id referentibus, latati sunt: Et dixerunt cives Lachis, Cras exhibimus ad vos, & facietis nobis quicquid vobis plauerit. Factum est autem die postero, ut diuiso Saul populo in tres turmas, irruisset media in castra vigilia mantinæ, & trucidasset Ammonitas donec dies incalerecetur: qui refulsi fuerunt, dispersi fuerunt, nec inventi fuerunt inter ipfos duo simul. Tum dixerunt populus ad Samuelem, Quisnam dixerat Saulem minime regnatum super nos: da nobis ejusmodi viros, ut eos morti tradamus. Dixit autem Saul, Nemo interficitur hoc tempore, quoniam hodie fecit Dominus saltem Israëli. Deinde dixit Samuel ad populum, Agite, canus in Galgala, & renouemus ibi regnum. Venientes ergo totus populus in Galgala, regem constituerunt ibi Saulem coram Domino in Galgala, & mactauerunt ibi victimas pacificas coram Domino, & vehementer latati sunt ibi Saul & omnes Israëlitæ.

CAP. XII.

Reterea dixit Samuel toti Israëli, Ecce aucltavi voci vestre in omnib; que dixistis mihi, & constitui super vos regem.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

4 * **جَاءَتْ رَسُلُهُمْ إِلَى فِرْيَةَ سَاوُولَ . وَقَالُوا هَذَا الْقَوْلُ بَيْنَ يَدَيْ السَّعْبِ . وَرَفَعَ السَّعْبُ كُلَّهُمْ أَصْوَاهِمُ**
 5 **بِالنِّكَاحِ * فَأَادَا سَاوُولُ فِدَاءً حَلْفَ الْبَعْرِ مِنْ أَكْحَلِ فِئَالِ سَاوُولَ . مَا لِي أَرَى السَّعْبَ يَبْكُونَ ***
 6 **وَأَجْرَدُوا بِرِسَالِهِ أَهْلَ بَلْتَكِسَ * فَأَيَّدَهُ اللَّهُ . وَتَلَبَّ عَلَيْهِ قَوْلُهُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ حَيْثُ سَمِعَ هَذَا**
 7 **الْكَاتِمَ . وَغَضِبَ حَدًّا * وَاحِدَ الدَّوْرَيْنِ فَطَعَّهُمَا بِيَدَيْهِ . وَأَرْسَلَ رَسُلَهُ إِلَى جَمِيعِ حُدُودِ بَنِي إِسْرَائِيلَ**
 8 **يَقُولُونَ * كُلٌّ مِنْ لَّا يَخْرُجُ حَلْفَ سَاوُولَ وَصَمَّوئِيلَ هُنَاكَ . يَصْغَحُ بِنِيزَانِيَه * فَأَلْعَقِي اللَّهَ فِي جَمِيعِ**
 9 **قُلُوبِ السَّعْبِ مِنْ أَكْحَفِ وَالرَّعِيبِ فِي ذِكِّ الْأَوْفِ . وَحَرَّجُوا كُلَّهُمْ كِرْجُلًا وَاحِدًا * وَأَحْدُوا عَدَمَهُمْ فِي**
 10 **بَارَافَ . فَكَانَ عَدَدُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ثَلَاثِيَةَ أَلْفٍ رَجُلًا . وَقَالُوا لِلرَّسُلِ الَّذِينَ أَنُوفَهُمْ مِنْ بَلْتَكِسَ . قَوْلًا لِأَهْلِ بَلْتَكِسَ . وَحَلَّعُوا عَدَايَاكُمْ أَكْثَرًا إِذَا ارْتَفَعَ**
 11 **الْمِهَانُ فَارْجِعِ الرَّسُلَ . وَأَحْبِرُوا أَهْلَ بَلْتَكِسَ . وَوَرَّجُوا * وَقَالَ أَهْلُ بَلْتَكِسَ لِمَلِكِ بَنِي عَمُونَ . عَدَايَا**
 12 **خَرَجِ إِلَيْكَ وَأَصْغَحْ بِنَا مَا أَحْبَبْتَ * فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْعَدَا صَمِيرَ سَاوُولَ السَّعْبَ ثَلَاثِيَةَ فِئَةٍ . وَهَجَمَ**
 13 **عَلَى الْعَسْكَرِ بَكْرًا . وَقَاتَلَ بَنِي عَمُونَ إِلَى ارْتِفَاعِ الْمِهَانِ . فَعَبَّلَ عَامَهُمْ . وَالَّذِينَ بَعُولُوا مَهْمَهُمْ هَرَبُوا**
 14 **وَلَمْ يَبْقَ إِسْرَائِيلُ مِنْهُمْ جَمْعَانِ * فَقَالَ السَّعْبُ لَصَمَّوئِيلَ . مَنْ الَّذِي قَالَ . لَّا يَمْلِكُ عَلَيْنَا سَاوُولُ .**
 15 **أَحْرَجُوا الْعَوْمَ الَّذِينَ قَالُوا هَذَا الْقَوْلَ لِيَعْتَلِمُوا * قَالَ سَاوُولُ . لَّا يَعْمَلُ الْيَوْمَ رَجُلٌ مِنْ أَجْلِ أَنْ**
 16 **الرَّبُّ قَدْ حَلَّصَ بَنِي إِسْرَائِيلَ الْيَوْمَ * فَقَالَ صَمَّوئِيلُ لِلسَّعْبِ . سَمِعُوا يَا أَيُّهَا الْجَلْبَجَالُ لِحَدِّ هُنَاكَ**
 17 **الْمَلِكِ * فَاطْلِقُوا جَمِيعَهُمْ إِلَى الْجَلْبَجَالِ . وَصَيَّرُوا هُنَاكَ سَاوُولَ مَلِكًا أَمَامَ الرَّبِّ فِي الْجَلْبَجَالِ ***
 18 **وَرَبُّوا هُنَاكَ دَرَابِجَ الرَّبِّ . وَفَرِحَ هُنَاكَ سَاوُولُ وَبَنِي إِسْرَائِيلَ كُلَّهُمْ فَرَحًا عَظِيمًا .**

Venientes ergo nuntii ad collem Saulis, & remississent verba ista prefente populo, extollens univertus populus vocem suam reuerentur. Ecce autem Saul aduentu post tauros ex agro dixitq; Saul, Quid habet populus quod fiantes & narraverunt ei verba civium Lachis. Tum adfuit spiritus Dei Sauli cum audisset hæc verba, & vehementer exarsit furor ejus: Accepitque jugo boum, membratim diuifit utrumque in fiquæ in totum terminum Israëlis per nuntios dicendo, Quicumq; non egredietur post Saulem & post Samuelem, sic fiet tauris ejus: ceciditque timor Dei super populum, & egressi sunt omnes quasi vir unus: Quos cum recensuisset in Bezez, fuerunt filiorum Israel trecenta millia, & virorum juda triginta millia. Nuntius autem qui venerant à Lachis, ait, Dicite civibus Lachis & Gelaad, Cras erit vobis salus cum foli incaluerit. Disreferentibus ergo nuntius, & civibus Lachis id referentibus, latati sunt: Et dixerunt cives Lachis, Cras exhibimus ad vos, & facietis nobis quicquid vobis plauerit. Factum est autem die postero, ut diuiso Saul populo in tres turmas, irruisset media in castra vigilia mantinæ, & trucidasset Ammonitas donec dies incalerecetur: qui refulsi fuerunt, dispersi fuerunt, nec inventi fuerunt inter ipfos duo simul. Tum dixerunt populus ad Samuelem, Quisnam dixerat Saulem minime regnatum super nos: da nobis ejusmodi viros, ut eos morti tradamus. Dixit autem Saul, Nemo interficitur hoc tempore, quoniam hodie fecit Dominus saltem Israëli. Deinde dixit Samuel ad populum, Agite, canus in Galgala, & renouemus ibi regnum. Venientes ergo totus populus in Galgala, regem constituerunt ibi Saulem coram Domino in Galgala, & mactauerunt ibi victimas pacificas coram Domino, & vehementer latati sunt ibi Saul & omnes Israëlitæ.

CAP. XII.

1 **وَالَّذِينَ بَعُولُوا مَهْمَهُمْ هَرَبُوا**
 2 **وَلَمْ يَبْقَ إِسْرَائِيلُ مِنْهُمْ جَمْعَانِ * فَقَالَ السَّعْبُ لَصَمَّوئِيلَ . مَنْ الَّذِي قَالَ . لَّا يَمْلِكُ عَلَيْنَا سَاوُولُ .**
 3 **أَحْرَجُوا الْعَوْمَ الَّذِينَ قَالُوا هَذَا الْقَوْلَ لِيَعْتَلِمُوا * قَالَ سَاوُولُ . لَّا يَعْمَلُ الْيَوْمَ رَجُلٌ مِنْ أَجْلِ أَنْ**
 4 **الرَّبُّ قَدْ حَلَّصَ بَنِي إِسْرَائِيلَ الْيَوْمَ * فَقَالَ صَمَّوئِيلُ لِلسَّعْبِ . سَمِعُوا يَا أَيُّهَا الْجَلْبَجَالُ لِحَدِّ هُنَاكَ**
 5 **الْمَلِكِ * فَاطْلِقُوا جَمِيعَهُمْ إِلَى الْجَلْبَجَالِ . وَصَيَّرُوا هُنَاكَ سَاوُولَ مَلِكًا أَمَامَ الرَّبِّ فِي الْجَلْبَجَالِ ***
 6 **وَرَبُّوا هُنَاكَ دَرَابِجَ الرَّبِّ . وَفَرِحَ هُنَاكَ سَاوُولُ وَبَنِي إِسْرَائِيلَ كُلَّهُمْ فَرَحًا عَظِيمًا .**
 7 **وَالَّذِينَ بَعُولُوا مَهْمَهُمْ هَرَبُوا**
 8 **وَلَمْ يَبْقَ إِسْرَائِيلُ مِنْهُمْ جَمْعَانِ * فَقَالَ السَّعْبُ لَصَمَّوئِيلَ . مَنْ الَّذِي قَالَ . لَّا يَمْلِكُ عَلَيْنَا سَاوُولُ .**
 9 **أَحْرَجُوا الْعَوْمَ الَّذِينَ قَالُوا هَذَا الْقَوْلَ لِيَعْتَلِمُوا * قَالَ سَاوُولُ . لَّا يَعْمَلُ الْيَوْمَ رَجُلٌ مِنْ أَجْلِ أَنْ**
 10 **الرَّبُّ قَدْ حَلَّصَ بَنِي إِسْرَائِيلَ الْيَوْمَ * فَقَالَ صَمَّوئِيلُ لِلسَّعْبِ . سَمِعُوا يَا أَيُّهَا الْجَلْبَجَالُ لِحَدِّ هُنَاكَ**
 11 **الْمَلِكِ * فَاطْلِقُوا جَمِيعَهُمْ إِلَى الْجَلْبَجَالِ . وَصَيَّرُوا هُنَاكَ سَاوُولَ مَلِكًا أَمَامَ الرَّبِّ فِي الْجَلْبَجَالِ ***
 12 **وَرَبُّوا هُنَاكَ دَرَابِجَ الرَّبِّ . وَفَرِحَ هُنَاكَ سَاوُولُ وَبَنِي إِسْرَائِيلَ كُلَّهُمْ فَرَحًا عَظِيمًا .**
 13 **وَالَّذِينَ بَعُولُوا مَهْمَهُمْ هَرَبُوا**
 14 **وَلَمْ يَبْقَ إِسْرَائِيلُ مِنْهُمْ جَمْعَانِ * فَقَالَ السَّعْبُ لَصَمَّوئِيلَ . مَنْ الَّذِي قَالَ . لَّا يَمْلِكُ عَلَيْنَا سَاوُولُ .**
 15 **أَحْرَجُوا الْعَوْمَ الَّذِينَ قَالُوا هَذَا الْقَوْلَ لِيَعْتَلِمُوا * قَالَ سَاوُولُ . لَّا يَعْمَلُ الْيَوْمَ رَجُلٌ مِنْ أَجْلِ أَنْ**
 16 **الرَّبُّ قَدْ حَلَّصَ بَنِي إِسْرَائِيلَ الْيَوْمَ * فَقَالَ صَمَّوئِيلُ لِلسَّعْبِ . سَمِعُوا يَا أَيُّهَا الْجَلْبَجَالُ لِحَدِّ هُنَاكَ**
 17 **الْمَلِكِ * فَاطْلِقُوا جَمِيعَهُمْ إِلَى الْجَلْبَجَالِ . وَصَيَّرُوا هُنَاكَ سَاوُولَ مَلِكًا أَمَامَ الرَّبِّ فِي الْجَلْبَجَالِ ***
 18 **وَرَبُّوا هُنَاكَ دَرَابِجَ الرَّبِّ . وَفَرِحَ هُنَاكَ سَاوُولُ وَبَنِي إِسْرَائِيلَ كُلَّهُمْ فَرَحًا عَظِيمًا .**

Tum dicit Samuel toti Israëli, Et jam accepi sermone vestrum in omnibus que dixistis mihi, & prescripsi vobis regem.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

2 Nunc ergo ecce rex coram vobis adest; ego vero senex sum atque grandævus: & filii quidem mei ecce vobiscum sunt, ego autem ambulavi coram vobis a pueritia mea ad huc usque diem. Ecce adsum in conspectu vestro, & testificamini contra me in praesentia Domini & in praesentia Christi ejus, cujus tauri abstulerim, aut quem oppresserim, aut quem vexarim, aut e cujus manu minus acceperim, & defixus in eo fit oculus meus: dicite mihi, & ego solvam vobis. Dicunt ad eum, Non oppressisti nos, neque vexasti nos, nec quicquam accepisti ab ullo nostrorum. At illis, Testis est adversum vos Deus, & testis est adversum vos Christus ejus hodie, quod nihil inveneritis in manibus meis? Dicunt, Testis est. Tunc dixit Samuel populo, Dominus est solus Deus qui fecit Moysen & Aharonem, & extraxit patres nostros in terra Aegypti. Surgite modo ut judicem vos coram Domino pro tota justitia sua quam exercuit vobiscum & cum patribus vestris. Cum ingressus esset Jacob Aegyptum, orassentque patres vestri ad Dominum, misit Dominus Moysen & Aharonem, & exiit ahaena patres vestros in terra Aegypti collocavit eis in regione ista. Et cum oblitus esset Dominus Deus sui, tradidit eos in manum Sifara ducis exercitus Haboris, & in manum Paletinorum, & in manum regis Moab, qui oppugnaverunt eos. Sed cum orassent ad Dominum, accidit. Peccavimus quia dereliquimus Dominum Deum nostrum, & coluimus Baal, & phanza, nunc autem libera nos de manu inimicorum nostrorum, & colemus te, Misit Dominus Deborah, & Barac, & Gedeonem, & Nephtai, & Sarionem, & eripuit vos de manu inimicorum vestrorum qui circum vos erant, ita ut pacifice habitaretis. Deinde videntes Nahas regem filio: ut Ammon venisse contra vos, dixit illi, Non ita sed rex super nos regnabit, cum Deus vester esset rex vester. Nunc ergo ecce regem quem elegisti, & postulat illis, ecce dedit vobis Dominum regem, Si timueritis Dominum, coleritis eum, vocem ejus audieritis, nec ad iram provocaveritis eum; manebitis tam vos, quam ex vester qui regnavit super vos, sequentes Dominum Deum vestrum:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA A.

2 * هَذَا مَلِكُكُمْ الْآنَ أَمَامَكُمْ * فَمَا أَنَا فَدَيْتُكُمْ وَكَبُرْتُ وَيَسِي هُمْ مَعَكُمْ أَيْضًا * وَقَدْ
 3 عَلِمْتُمْ سَبْرِي مَعَكُمْ مِنْذُ صَبَايَ ابْنِي الْيَوْمِ * وَأَنَا قَائِمًا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ * وَأَسَدُّ فِي أَمَامِ الرَّبِّ قَدَامَ
 4 مَسَاكِنِكُمْ هَلْ عَصَيْتُمْ إِسْنَانًا عَلَى نَبِيٍّ أَوْ أَحَدْتُمْ مِنْ إِسْنَانِ جَمَارٍ * أَوْ طَلَمْتُمْ أَحَدًا * وَصَيِّبْتُ عَلَى
 5 أَحَدٍ * أَوْ هَلْ أَرَسَيْتُمْ مِنْ إِسْنَانٍ * وَمَالَتْ عَيْبِي الْيَدِ * أَنْ كُنْتُ وَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَوَلَّوْا حَتَّى أَرُدَّ
 6 الْطَّلَامَ * قَالُوا لَهُ مَا طَلَمْتُمْنَا * وَمَا صَيَّبْتُمْ عَلَيْنَا * وَلَمْ تَرَسَيْسِي مِنْ أَحَدٍ * قَالَ لَهُمْ يَسْهَدُ اللَّهُ
 7 عَلَيْكُمْ * وَيَسْهَدُ مَسَاكِنُ الْيَوْمِ أَنْكُمْ لَمْ تَحْدُوا عَلَى أَسْرَطَلِيمَ * قَالُوا يَسْهَدُ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ *
 8 * وَقَالَ صَمُوئِيلُ السَّعْبُ * الرَّبُّ هُوَ اللَّهُ وَحْدَهُ * الَّذِي حَلَفَ مُوسَى وَهَارُونَ * وَأَصْعَدَ أَبَاغَا مِنْ
 9 أَرْضِ مِصْرَ * فَوَمَّوْا الْآنَ فَاحَاكِمِكُمْ أَمَامَ الرَّبِّ * وَأَقْصِ عَلَيْكُمْ كُلَّ الشَّرِّ الَّذِي صَنَعَ بِكُمْ
 10 * وَإِبَائِكُمْ * حَيْثُ دَخَلَ يَعْقُوبُ أَرْضَ مِصْرَ * وَصَلَّى أَبَاكُمْ أَمَامَ الرَّبِّ * فَأَرْسَلَ الرَّبُّ مُوسَى
 11 وَهَارُونَ * وَأَصْعَدَ إِبَائِكُمْ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ * وَأَسْرَلَهُمْ هَذَا الْبَلَادَ * فَدَسُّوْا مَا صَنَعَ اللَّهُ بِهَيْسَمِمْ *
 12 وَعَبَدُوا عَيْرَهُ * فَدَفَعَهُمُ اللَّهُ إِلَى سَيْسِرَا صَاحِبِ سُرُطَةَ حَاصُورَ * وَفِي أَيْدِي أَهْلِ فِلَسْطِينَ * وَفِي
 13 أَيْدِي مَلِكِ مَوَابِ حَارِيسَ * فَصَلُّوْا أَمَامَ الرَّبِّ وَقَالُوا * أَهْمْنَا وَيَزَكُنَا عِبَادَةُ اللَّهِ رَبَّنَا * وَعَبَدْنَا بَعْدَ
 14 الصَّمِّ * وَالْأَصْنَامِ الْآتَابَ * فَانْقَدْنَا يَا رَبَّ الْآنَ مِنْ أَيْدِي أَعْدَائِنَا لِعَبْدِكَ * فَأَرْسَلَ اللَّهُ دَبُورًا *
 15 وَارَافَ * وَجَدَعُونَ وَيَعْلَاحَ * وَسَمَّسُونَ * وَوَلَعَدَكُمْ مِنْ أَيْدِي أَعْدَائِكُمْ الَّذِينَ حَوْلَكُمْ * وَبَرَلْتُمْ
 16 مَنَارِكُمْ مَطْيَمِينَ * ثُمَّ رَأَيْتُمْ لَأَحْسَ مَلِكِ بَنِي عَمُونَ صَعَدَ إِلَيْكُمْ * وَفَلَمْتُمْ لَا تَكُونُ كَمَا
 17 كُنَّا * وَلَكِنْ تَصِيرُ عَلَيْنَا مَلِكًا * وَاللَّهُ بِرُكْمِ مَلِكِكُمْ * هَذَا الْآنَ مَلِكُكُمْ الَّذِي أَحْدَرْتُمْ
 18 * وَطَلَمْتُمْ * فَدَسَّ صِيرَهُ الرَّبُّ عَلَيْكُمْ مَلِكًا * وَإِنْ أَنْتُمْ أَعْيِمْتُمْ الرَّبَّ * وَعَبَدْتُمُوهُ * وَسَمِعْتُمْ قَوْلَهُ * وَلَمْ
 19 تَسْكُطُوْهُ * صَرِيحَ أَنْتُمْ وَمَلِكِكُمْ الَّذِي أَحْدَرْتُمْ فِي طَاعَةِ الرَّبِّ *
 20 En igitur regem vestrum coram vobis: 2
 ego vero id est senex sum & grandævus factus
 sum, & filii quosque meos vobiscum sum: 3
 & scitis meum solum a pueritia mea ad huc usque diem. 4
 Ecce sum in conspectu vestro, & testificor contra
 vos in praesentia Domini, & in praesentia
 Domini, & in praesentia Christi ejus, cujus tauri
 abstulisti, & quem vexasti, & quem oppressisti,
 & in quo defixus est oculus meus: dicite mihi, 5
 & ego solvam vobis. Dicunt ad eum, Non
 oppressisti nos, nec vexasti nos, nec quicquam
 accepisti ab ullo nostrorum. At illis, Testis est
 adversum vos Deus, & testis est adversum vos
 Christus ejus hodie, quod nihil inveneritis in
 manibus meis? Dicunt, Testis est. Tunc dixit
 Samuel populo, Dominus est solus Deus qui
 fecit Moysen & Aharonem, & extraxit patres
 nostros in terra Aegypti. Surgite modo ut ju- 6
 dicem vos coram Domino pro tota justitia sua
 quam exercuit vobiscum & cum patribus
 vestris. Cum ingressus esset Jacob Aegyptum, 7
 orassentque patres vestri ad Dominum, misit
 Dominus Moysen & Aharonem, & exiit ahaena
 patres vestros in terra Aegypti collocavit eis in
 regione ista. Et cum oblitus esset Dominus Deus 8
 sui, tradidit eos in manum Sifara ducis exer-
 citus Haboris, & in manum Paletinorum, & in
 manum regis Moab, qui oppugnaverunt eos. Sed
 cum orassent ad Dominum, accidit. Peccavimus
 quia dereliquimus Dominum Deum nostrum, & 9
 coluimus Baal, & phanza, nunc autem libera nos
 de manu inimicorum nostrorum, & colemus te, 10
 Misit Dominus Deborah, & Barac, & Gedeonem,
 & Nephtai, & Sarionem, & eripuit vos de manu
 inimicorum vestrorum qui circum vos erant, ita
 ut pacifice habitaretis. Deinde videntes Nahas
 regem filio: ut Ammon venisse contra vos, dixit
 illi, Non ita sed rex super nos regnabit, cum
 Deus vester esset rex vester. Nunc ergo ecce
 regem quem elegisti, & postulat illis, ecce
 dedit vobis Dominum regem, Si timueritis
 Dominum, coleritis eum, vocem ejus audieritis,
 nec ad iram provocaveritis eum; manebitis
 tam vos, quam ex vester qui regnavit super
 vos, sequentes Dominum Deum vestrum:

ambulantibus vos et rex vester quem elegisti, in obedientiam Domini.

טמואל א יג

erit & Domini us *imixeritis & Domini vocis in audieritis non si Et*
 ואלה שמעו בקול יהוה ומרסותם פיהו ויהוה *Et nunc etiam vestros patres et filios in Domini manus*
 ויהוה נקם ויבאיתם יכם : גם עתה התיצבו *Et nunc Domini quod magnum voluit videte &*
 וראו את הגרב הגדול הוה אשר יהוה : עשרה *Et nunc ad id videte et hodie fumentorum vestris oculis in*
 לעיניכם : הלא קציר חטים היום אקרא אל יהוה *Et nunc quod videte & scitote & pluviam & pluviam &*
 ויהוה קלות ומטר ודעו וראו כי יעצבתם *regem vobis petendo Domini oculis in fecistis quod multum*
 רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך *pluviam & pluviam Domini dedit quod Domini ad*
 וקרא שמואל אל יהוה ויהוה ויהוה ויהוה ומטר *Semuel & pluviam Domini valde populus omnis timuit & illa die in*
 פיום יהוה ויהוה כל העם מאד את יהוה ואת שמואל *ad tuis feris pro Ora Semuel ad populus omnis Dixeruntque*
 ויאמרו כל העם אל שמואל התיפלל בעד עבדך *omnibus Jervis ad didimus quia moriamur non ut stum Deum Domini*
 ויהוה אלוקה ואר נמור בן סקנו ערבך *Semuel Dixitque regem nobis faciamus ad malum nostris peccatis*
 חסותנו רעה לשאול לנו בלך : ויאמר שמואל *hoc malum omne fecistis vos stimentis Ne populum ad*
 אל העם כי יהוה אהם עשיתם את כל הרעה והוא *Domino Jervis Domini Jervis ad declinetis vos verumtamen*
 אל יהוה חסדו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה *que Jervis post quia declinetis non Et vestro corde toto in*
 ככל לבבכם : ולא חסדו כי אהו יהוה אשר *derelinquet non Quomiam Jervis vobis quia sequent non proderunt non*
 לא יועילו ולא יצילו פירי פסחה : כי לא יעש *quod Jervis vobis quia sequent non proderunt non*
 יהוה את עמך בעבור שמו הגדול כי הוא *facere Domini nobis abire regem Etiam populum in sibi vos*
 יהוה לעשות ואבם לו לעם : גם אביו חלה לו *dicere Jervis pro orare cessavit Domini Jervis &*
 מסתא ליהוה סחרר להחפול בערבים *ad minimum timeat Verumtamen vobis & bonis Jervis &*
 ואבם כרדו וסבתו ופסחה : אד יראו את יהוה *videte quia vestro corde toto in veritate in et Jervis &*
 ועברתם אתו ואבם בקבל לבבכם כי ראו את אשר *vos etiam malificaveritis malificandis Jervis Et vobiscum fecit magnificis*
 הגדל עמכם : ואם ידעו תרעו גם אתכם *peribiti Jervis rex etiam*
 גם מלבבכם חסון *peribiti Jervis rex etiam*

CAP. XIII. J.

1 *Filius unius anni erat Saul cum regnare coepisset. t. duobus autem annis regnavit super Israel.*
 כר שנה שאל במלכו ושמו ענים מלך על ישראל *Et elegit sibi Saul tria milia de Israel : & erant cum Saul duo milia in Machmas, et in monte Bethel : milie autem cum Jonatha in Gaba Benjamin : porro ceterum populum rcmisit unumquemque in tabernacula sua. Et percussit Jonathas stationem Philistinorum, que erat in Gaba. Quod cum audisset Philistinus, Saul cecinit buccina in omni terra. J. censes ; Audiant Hebraei. Et universus Israel audivit hujuscemodi famam. Percussit Saul stationem Philistinorum : & exiit se Israel adversus Philistinum. Clamavit ergo populus post Saul in Galgala.*
 ויהוה נקם ויבאיתם יכם : גם עתה התיצבו *Et nunc Domini quod magnum voluit videte &*
 וראו את הגרב הגדול הוה אשר יהוה : עשרה *Et nunc ad id videte et hodie fumentorum vestris oculis in*
 לעיניכם : הלא קציר חטים היום אקרא אל יהוה *Et nunc quod videte & scitote & pluviam & pluviam &*
 ויהוה קלות ומטר ודעו וראו כי יעצבתם *regem vobis petendo Domini oculis in fecistis quod multum*
 רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך *pluviam & pluviam Domini dedit quod Domini ad*
 וקרא שמואל אל יהוה ויהוה ויהוה ויהוה ומטר *Semuel & pluviam Domini valde populus omnis timuit & illa die in*
 פיום יהוה ויהוה כל העם מאד את יהוה ואת שמואל *ad tuis feris pro Ora Semuel ad populus omnis Dixeruntque*
 ויאמרו כל העם אל שמואל התיפלל בעד עבדך *omnibus Jervis ad didimus quia moriamur non ut stum Deum Domini*
 ויהוה אלוקה ואר נמור בן סקנו ערבך *Semuel Dixitque regem nobis faciamus ad malum nostris peccatis*
 חסותנו רעה לשאול לנו בלך : ויאמר שמואל *hoc malum omne fecistis vos stimentis Ne populum ad*
 אל העם כי יהוה אהם עשיתם את כל הרעה והוא *Domino Jervis Domini Jervis ad declinetis vos verumtamen*
 אל יהוה חסדו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה *que Jervis post quia declinetis non Et vestro corde toto in*
 ככל לבבכם : ולא חסדו כי אהו יהוה אשר *derelinquet non Quomiam Jervis vobis quia sequent non proderunt non*
 לא יועילו ולא יצילו פירי פסחה : כי לא יעש *quod Jervis vobis quia sequent non proderunt non*
 יהוה את עמך בעבור שמו הגדול כי הוא *facere Domini nobis abire regem Etiam populum in sibi vos*
 יהוה לעשות ואבם לו לעם : גם אביו חלה לו *dicere Jervis pro orare cessavit Domini Jervis &*
 מסתא ליהוה סחרר להחפול בערבים *ad minimum timeat Verumtamen vobis & bonis Jervis &*
 ואבם כרדו וסבתו ופסחה : אד יראו את יהוה *videte quia vestro corde toto in veritate in et Jervis &*
 ועברתם אתו ואבם בקבל לבבכם כי ראו את אשר *vos etiam malificaveritis malificandis Jervis Et vobiscum fecit magnificis*
 הגדל עמכם : ואם ידעו תרעו גם אתכם *peribiti Jervis rex etiam*
 גם מלבבכם חסון *peribiti Jervis rex etiam*

Verfio VUL. LAT.

Si autem non audieritis vocem Dñi, sed exasperaveritis sermone ejus, exit manus Domini super vos, & super patres vestros. Sed & nunc fate, & videte rem istam grandem, quam facturus est Dominus in conspectu vestro. Numquid non me fecit triticici et hodie: invocabo Dominum, et dabit voces et pluvias: & scietis, & videbitis, quia grande malificaveritis vobis in conspectu Domini, petentes super vos regem. Et clamavit Samuel ad Dominum, & dedit Dominus voces & pluvias in illa die. Et timuit omnis populus nimis Dominum, & Samuel: & dixit universus populus ad Samuelem, Ora pro servis tuis ad Dominum Deum tuum, ut non moriamur: addidimus enim universis peccatis nostris malum, ut peteremur nobis regem. Dixit autem Samuel ad populum; Nolite timere, vos fecistis univerrum malum hoc: verumtamen nolite recedere a tergo Domini, sed servite Domino in omni corde vestro. Et nolite declinare post vana, que non proderunt vobis, neque eruent vos, quia vana sunt. Et non delinquet Dominus populum suum, propter nomen suum magnum: quia juravit Dominus facere vos sibi populum. Abiit autem a me hoc peccatum in Dominum, ut docebim orare pro vobis, & docebo vos viam bonam et rectam. Igitur timeat Dominum, & servite ei in veritate, & ex toto corde vestro: vidistis enim magnifica que in vobis fecerunt. Quod si perseveraveritis in malitia: & vos & rex vester pariter peribitis.

CAP. XIII.

1 *Filius unius anni erat Saul cum regnare coepisset. t. duobus autem annis regnavit super Israel.*
 2 *ra. l. Et elegit sibi Saul tria milia de Israel: & erant cum Saul duo milia in Machmas, et in monte Bethel: milie autem cum Jonatha in Gaba Benjamin: porro ceterum populum rcmisit unumquemque in tabernacula sua. Et percussit Jonathas stationem Philistinorum, que erat in Gaba. Quod cum audisset Philistinus, Saul cecinit buccina in omni terra. J. censes; Audiant Hebraei. Et universus Israel audivit hujuscemodi famam. Percussit Saul stationem Philistinorum: & exiit se Israel adversus Philistinum. Clamavit ergo populus post Saul in Galgala.*

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

Cum Translatione LATINA.
 Si autem non audieritis vocem Domini, & irasperaveritis mihi Dominus, & erit manus Domini super vos, & super regem vestrum. Et nunc fate, & videte rem istam grandem, quam facturus est Dominus in conspectu vestro. Numquid non me fecit triticici et hodie? Invocabo Dominum, & dabit voces et pluvias: & scietis, & videbitis, quia grande malificaveritis vobis in conspectu Domini, petentes vobis regem. Et clamavit Samuel Dominum: & pluvias dedit Dominus in illa die. Et timuit omnis populus nimis Dominum, & Samuel: & dixit universus populus ad Samuelem, Ora pro servis tuis ad Dominum Deum tuum, ut non moriamur: quia addidimus tibi universis peccatis nostris malum, ut peteremur nobis regem. Dixit autem Samuel ad populum; Nolite timere, vobis fecimus univerrum malum hoc: verumtamen nolite recedere a tergo Domini, sed servite Domino in omni corde vestro. Et nolite declinare post vana, que non proderunt vobis, neque eruent vos, quia vana sunt. Et non delinquet Dominus populum suum, propter nomen suum magnum: quia juravit Dominus facere vos sibi populum. Abiit autem a me hoc peccatum in Dominum, ut docebim orare pro vobis, & docebo vos viam bonam et rectam. Igitur timeat Dominum, & servite ei in veritate, & ex toto corde vestro: vidistis enim magnifica que in vobis fecerunt. Quod si perseveraveritis in malitia: & vos & rex vester pariter peribitis.

CAP. XIII.

1 *Filius unius anni erat Saul cum regnare coepisset. t. duobus autem annis regnavit super Israel.*
 2 *ra. l. Et elegit sibi Saul tria milia de Israel: & erant cum Saul duo milia in Machmas, et in monte Bethel: milie autem cum Jonatha in Gaba Benjamin: porro ceterum populum rcmisit unumquemque in tabernacula sua. Et percussit Jonathas stationem Philistinorum, que erat in Gaba. Quod cum audisset Philistinus, Saul cecinit buccina in omni terra. J. censes; Audiant Hebraei. Et universus Israel audivit hujuscemodi famam. Percussit Saul stationem Philistinorum: & exiit se Israel adversus Philistinum. Clamavit ergo populus post Saul in Galgala.*

Targum Jonathan

ואם לא תקבלו לי מן קרא דני ותסבדו על מסקמו ריי ויהוה סחתא ריי כסון כסא רדיתו *Et si non obediueritis dicto Dñi, at rebellaveritis super dictum Domini, et erit plaga Domini in vobis, ut baze que futit in patribus vestris. Etiam 16 nunc fate & videte verbum grande hoc quod Dominus facit ad oculos vestros. Nunc me fecit triticici hodie: orabo ante Dominum, & dabit vobis 17 ces & pluviam: cognoscite & videte quod malum vestrum magnum quod fecistis ante Dominum, ad petendum vobis regem. Et clamavit Samuel ante Dñm, & dedit Dominus voces & pluviam in die illa. Et timuit 18 omnis populus valde ab-ante Dñm, & a verbis Samuel. Et dixerunt omnis 19 populus ad Samuel: Ora super servos tuos ante Dominum Deum tuum, & non morietur; quia addidimus super omnem culpam nostram malum, petendo nobis regem. Et dixit Samuel populo, Ne timeatis: vos proce-*
 ואלה שמעו בקול יהוה ומרסותם פיהו ויהוה נקם ויבאיתם יכם : גם עתה התיצבו *Et nunc Domini quod magnum voluit videte &*
 וראו את הגרב הגדול הוה אשר יהוה : עשרה *Et nunc ad id videte et hodie fumentorum vestris oculis in*
 לעיניכם : הלא קציר חטים היום אקרא אל יהוה *Et nunc quod videte & scitote & pluviam & pluviam &*
 ויהוה קלות ומטר ודעו וראו כי יעצבתם *regem vobis petendo Domini oculis in fecistis quod multum*
 רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך *pluviam & pluviam Domini dedit quod Domini ad*
 וקרא שמואל אל יהוה ויהוה ויהוה ויהוה ומטר *Semuel & pluviam Domini valde populus omnis timuit & illa die in*
 פיום יהוה ויהוה כל העם מאד את יהוה ואת שמואל *ad tuis feris pro Ora Semuel ad populus omnis Dixeruntque*
 ויאמרו כל העם אל שמואל התיפלל בעד עבדך *omnibus Jervis ad didimus quia moriamur non ut stum Deum Domini*
 ויהוה אלוקה ואר נמור בן סקנו ערבך *Semuel Dixitque regem nobis faciamus ad malum nostris peccatis*
 חסותנו רעה לשאול לנו בלך : ויאמר שמואל *hoc malum omne fecistis vos stimentis Ne populum ad*
 אל העם כי יהוה אהם עשיתם את כל הרעה והוא *Domino Jervis Domini Jervis ad declinetis vos verumtamen*
 אל יהוה חסדו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה *que Jervis post quia declinetis non Et vestro corde toto in*
 ככל לבבכם : ולא חסדו כי אהו יהוה אשר *derelinquet non Quomiam Jervis vobis quia sequent non proderunt non*
 לא יועילו ולא יצילו פירי פסחה : כי לא יעש *quod Jervis vobis quia sequent non proderunt non*
 יהוה את עמך בעבור שמו הגדול כי הוא *facere Domini nobis abire regem Etiam populum in sibi vos*
 יהוה לעשות ואבם לו לעם : גם אביו חלה לו *dicere Jervis pro orare cessavit Domini Jervis &*
 מסתא ליהוה סחרר להחפול בערבים *ad minimum timeat Verumtamen vobis & bonis Jervis &*
 ואבם כרדו וסבתו ופסחה : אד יראו את יהוה *videte quia vestro corde toto in veritate in et Jervis &*
 ועברתם אתו ואבם בקבל לבבכם כי ראו את אשר *vos etiam malificaveritis malificandis Jervis Et vobiscum fecit magnificis*
 הגדל עמכם : ואם ידעו תרעו גם אתכם *peribiti Jervis rex etiam*
 גם מלבבכם חסון *peribiti Jervis rex etiam*

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

Et si non obediueritis dicto Dñi, at rebellaveritis super dictum Domini, et erit plaga Domini in vobis, ut baze que futit in patribus vestris. Etiam 16 nunc fate & videte verbum grande hoc quod Dominus facit ad oculos vestros. Nunc me fecit triticici hodie: orabo ante Dominum, & dabit vobis 17 ces & pluviam: cognoscite & videte quod malum vestrum magnum quod fecistis ante Dominum, ad petendum vobis regem. Et clamavit Samuel ante Dñm, & dedit Dominus voces & pluviam in die illa. Et timuit 18 omnis populus valde ab-ante Dñm, & a verbis Samuel. Et dixerunt omnis 19 populus ad Samuel: Ora super servos tuos ante Dominum Deum tuum, & non morietur; quia addidimus super omnem culpam nostram malum, petendo nobis regem. Et dixit Samuel populo, Ne timeatis: vos proce-
 ואלה שמעו בקול יהוה ומרסותם פיהו ויהוה נקם ויבאיתם יכם : גם עתה התיצבו *Et nunc Domini quod magnum voluit videte &*
 וראו את הגרב הגדול הוה אשר יהוה : עשרה *Et nunc ad id videte et hodie fumentorum vestris oculis in*
 לעיניכם : הלא קציר חטים היום אקרא אל יהוה *Et nunc quod videte & scitote & pluviam & pluviam &*
 ויהוה קלות ומטר ודעו וראו כי יעצבתם *regem vobis petendo Domini oculis in fecistis quod multum*
 רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך *pluviam & pluviam Domini dedit quod Domini ad*
 וקרא שמואל אל יהוה ויהוה ויהוה ויהוה ומטר *Semuel & pluviam Domini valde populus omnis timuit & illa die in*
 פיום יהוה ויהוה כל העם מאד את יהוה ואת שמואל *ad tuis feris pro Ora Semuel ad populus omnis Dixeruntque*
 ויאמרו כל העם אל שמואל התיפלל בעד עבדך *omnibus Jervis ad didimus quia moriamur non ut stum Deum Domini*
 ויהוה אלוקה ואר נמור בן סקנו ערבך *Semuel Dixitque regem nobis faciamus ad malum nostris peccatis*
 חסותנו רעה לשאול לנו בלך : ויאמר שמואל *hoc malum omne fecistis vos stimentis Ne populum ad*
 אל העם כי יהוה אהם עשיתם את כל הרעה והוא *Domino Jervis Domini Jervis ad declinetis vos verumtamen*
 אל יהוה חסדו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה *que Jervis post quia declinetis non Et vestro corde toto in*
 ככל לבבכם : ולא חסדו כי אהו יהוה אשר *derelinquet non Quomiam Jervis vobis quia sequent non proderunt non*
 לא יועילו ולא יצילו פירי פסחה : כי לא יעש *quod Jervis vobis quia sequent non proderunt non*
 יהוה את עמך בעבור שמו הגדול כי הוא *facere Domini nobis abire regem Etiam populum in sibi vos*
 יהוה לעשות ואבם לו לעם : גם אביו חלה לו *dicere Jervis pro orare cessavit Domini Jervis &*
 מסתא ליהוה סחרר להחפול בערבים *ad minimum timeat Verumtamen vobis & bonis Jervis &*
 ואבם כרדו וסבתו ופסחה : אד יראו את יהוה *videte quia vestro corde toto in veritate in et Jervis &*
 ועברתם אתו ואבם בקבל לבבכם כי ראו את אשר *vos etiam malificaveritis malificandis Jervis Et vobiscum fecit magnificis*
 הגדל עמכם : ואם ידעו תרעו גם אתכם *peribiti Jervis rex etiam*
 גם מלבבכם חסון *peribiti Jervis rex etiam*

CAP. XIII.

Sicut filius unius in quo non fuit Saul, Saul [erat] quando regna vit, & i duob' annis regnavit super Israel. Et delegit sibi Saul tria milia ex Israel, & fuerunt cum Saul duo milia in Michmas & in monte Beth-el, et mille fuerunt cum Jonatham in Gihgathah dom' Binjamin, et reliquum populum misit quemque ad urbes suas. Et percussit Jonatham ducentem Philistinorum qui in terra Gihgathah, et audiverunt Philistini, et Saul clamavit in cornu in omni terra dicens: Audiant Iudæi. Et omnis Israel audiverunt dicendo: Percussit Saul 4 ducentem Philistinorum, et etiam concitatus est Israel in Philistinorum: et congregati sunt populus post Saul ad Gihgala.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

15 * ان رُبَّ لَّا يَعْبُدُكُمْ فَصَلِّهِمْ وَحَدِّثْهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ. لَوَاصِدٌ مَدِينَةٌ سَمِيحَةٌ. وَهِيَ فِي بَيْتِ دَاوُدَ حَضْرًا. 15
 16 * اِسْرَائِيلُ لَمَّا رَأَى هَذِهِ الْبُرْهَانَاتِ وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ. 16
 17 * وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ. 17
 18 * وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ. 18
 19 * وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ. 19
 20 * وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ. 20
 21 * وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ. 21
 22 * وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ. 22
 23 * وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ. 23
 24 * وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ. 24
 25 * وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ وَرَأَى أَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَخْشَ مِنْهُ. 25

Sed si non auscultaveritis voci Dñi Dei vestri, & ad irā provocaveritis eum; crit manus Dñi contra vos, ut fuit contra patres vestros. Jam verò parate vos, & videte rem istā magnam quam facturus est Dñs super vos. Ecce messis triticea est hodiè, vocabat̃ samet̃ Dñs, & det̃ que Dñs fragorem ac pluviam; & scitote ac videte magnā fuisse culpā veltri petendo vobis regē. Tunc vocavit̃ Samuel Dñm, ediditq; Dñs fragorem & pluviam in loco illo: & vehementer timuerunt universus populus Dñm & Samuelē: Et dixerunt omnis populus ad Samuelē, Ora pro servis tuis ad Dñm Deum tuum, et ne moriamur: adjectim enim ad omnia peccata nostra crimen ingens petendo nos regem. Dixit Samuel populo, Ne timeatis, vos commisit̃is totū hoc malum; veruntamen ne declinetis a sectando Domino, fed colite Dñm ex toto corde vestro: Et ne deficiatis post vanitates, ne moriamini: non enim liberabit̃ vos, quia vanitates sunt. Neq; enim deferet̃ Dominus populū suum, propter nomen filium magnum, quandoquidē consensit̃ efficere vos sibi populū. Quod autē ad me, abist̃i a me in peccem in Dominum haud orando pro vobis; imò docebo vos viam bonam & rectam. Verūm time te Dominū, eūque iuridicē colite ex toto corde vestro totiq; animā veltrā, considerantes quā magnificē vobiscum agat. Quod si ultro malefecerit̃, tum vos tum rex vellet̃, moriemini.

CAP. XIII

1 * قُلْ أَمْرًا لِّدَاوُدَ. 1
 2 * قُلْ أَمْرًا لِّدَاوُدَ. 2
 3 * قُلْ أَمْرًا لِّدَاوُدَ. 3
 4 * قُلْ أَمْرًا لِّدَاوُدَ. 4

Cum autem anno uno vel duobus regnasset Saul in regno suo super Israel, Elegit sibi Saul tria millia virorum ex Israele, quorū virorū duo millia fuerunt cum Saule in Machmas & in monte Beth-el, mille verò fuerit cum Jonathan ejus filio in colle Benjamin: reliquum autem populū dimisit̃i quemque in domum suam. Percussitque Jonathan stationem Philistiorū in Gebā. Quo audito Philisti (Saul enim tubā proclamaverat in tota terra, dicendo, Audiant Ebrai & omnis Israel, Quod percussit Saul stationem Philistarum vicij; Israel Philistios: & congregat̃ populus adhaerit̃ Sauli in Galgala.)

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

15 * وَإِنِ اسْمُكُمْ لَمْ يَسْمَعُوا قَوْلَ اللَّهِ رِجْمُوا وَعَصِيْبُكُمْ أَسْبَلُ الرَّبِّ عَلَيْكُمْ عَابِدًا كَمَا اسْبَلُ الرَّبِّ عَلَى آبَائِكُمْ * 15
 16 * فَاسْتَعِدُّوا الْآنَ وَانظُرُوا إِلَى الْأَمْرِ الْعَظِيمِ الَّذِي يَصْنَعُهُ الرَّبُّ بِكُمْ * وَفِينَا هَذَا هُوَ وَفِي 16
 17 * الْكُفْرَانِ * وَاعْرِضُوا لِلرَّبِّ فَيَسْمَعُ لَنَا صَوًّا سَدِيدًا * وَيَغِيْطُ عَلَيْنَا مَطْرًا جَوْدًا * لِنَعْلَمُوا أَنَّ سِرَّكُمْ 17
 18 * عَظِيمٌ حَيْثُ طَلَبْتُمْ مَلِكًا * فَذَعَا صَمُوئِيلَ الرَّبِّ * فَاسْمَعُ الرَّبُّ صَوًّا وَأَسْبَلُ الرَّبِّ فِي تِلْكَ الْبَلَاءِ * 18
 19 * وَفِي السَّعْبِ وَفِي سَدِيدِ الْأَمْرِ * وَانظُرُوا صَمُوئِيلَ * ثُمَّ قَالَ جَمِيعُ السَّعْبِ لَصَمُوئِيلَ صَدِّيقِي 19
 20 * يَا عَبْدُكَ أَمَامَ اللَّهِ رِيَاكٌ لِيَعْمُرَ لَنَا قَدْ رَدَدْنَا عَلَى جَمِيعِ حَطَائِنَا سِرًّا عَظِيمًا حَيْثُ طَلَبْنَا 20
 21 * مَلِكًا * قَالَ صَمُوئِيلُ السَّعْبَ * لَا حَافِيَ عَلَيْكُمْ * أَسْمُكُمْ فَعَلِمْتُ هَذَا السِّرَّ الْعَظِيمَ * وَلَكِنَّ لَّا تَعْلَمُوا 21
 22 * عَنِ الرَّبِّ * وَلَا تَعْبُدُوا عِيْدَهُ * بَلْ تَعْبُدُوا الرَّبَّ مِنْ كُلِّ قَلْبِكُمْ * وَلَا تَخْدَعُوا إِلَى الْبُاطِلِ * لِيَعْمُرَ 22
 23 * قَوْلًا * مِنْ أَجْلِ أَنْ الْبُاطِلَ لَا تَعْبُدَانِ تَحِيْكَكُمْ لِأَنَّهُمَا حَابِيَةٌ * وَالرَّبُّ لَا يَخْدُلُ سَعْبَةً مِنْ 23
 24 * الصَّلَاةِ عَلَيْكُمْ * وَتَعْلَمِي لَكُمْ الطَّرِيقَ الْمُسْتَقِيمَةَ الصَّالِحَةَ * فَانظُرُوا إِلَهَ الرَّبِّ وَاعْبُدُوا عِبَادَةَ 24
 25 * حَكِيمَةً مِنْ كُلِّ قَلْبِكُمْ * وَانظُرُوا إِلَهَ يَعْظُمُ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءَ * وَإِنِ اسْمُكُمْ وَالرَّبِّمْ * 25

Utrum nisi vos acquirere verit̃ dicta Dei Domini vestri, si id est, si iuraveritis, immittet Dominus in vos punitionem (sicut quomodo immisit in patres vestros. Jam verò parate vos, et spectate rem grandem quam facturus est Dominus super vos. Tempus hoc vestrum tempus est messis: vocabo Dominum et audire faciet nos sonitum verit̃mentem, demit̃ t̃que super vos pluviam sicut̃ em; si scietis quid sit̃: est̃ militiam vestram, quod regem postulat̃. In hac occasione Samuel Dominum, & audire fecit Dominus sonitum, dicit̃: quod pluviam in regionem istam; ita ut peccatis fuerit̃ populus pavore verit̃mentem, Dominum timuerunt, & Samuelē verit̃ fuit. Tunc dixit uniṽersus populus Samueli, Ora pro servis tuis coram Deo Dominum tuo ne moriamur: quoniam omnibus peccatis nostris malum ingens addidimus petentes regem. Dixit Samuel ad populum, Ne metudis, nos percipit̃is hoc malum ingens; attamen ne declinetis a Domino, neque colatis alium prater eum, sed Dominum colite totis cordibus vestris. Et ne deficiatis ad vanitates, ne moriamini: nam vanitates nos poterunt servare vos, quod̃ sint inanes. Dominus autem non deficiet̃ populū suum, propter nomen filium magnum; quandoquidē Dominus placuit̃ ei effectus sibi populus. Quod autem ad me, perstet̃is sicut̃ dixi Dñs in precem, & omittat̃ peccat̃: pro vobis, et dicit̃ e vos riam rectam & bonam. Verum time te Deum Dominum, cui equo adorate cultu facero, ingens cordibus ac mentibus; & scitote cum impiet̃averit̃ vos beneficia. Quod si iniquē & perverit̃ egerit̃, scitote quod Dominus perdet̃ vos, prout̃que regem vestrum.)

CAP. XIII

1 * فَلَمَّا مَلَكَ سَاوُولُ سَنَةً وَسَلْطِينَ وَبَلَغَا مِنْ مَلِكِيَّةِ عَالِي بَنِي إِسْرَائِيلَ * اسْكَبَ سَاوُولُ مِنْ بَنِي 1
 2 * إِسْرَائِيلَ تَلَاةَ أَلْفِ رَجُلٍ * وَصَيَّرَ مَعَهُ الْعَيْنِينَ فِي كَهْمَسٍ وَجَبَلِ بَيْتِ آل * وَآلِفَا مَعَ يُونَانِ بْنِ 2
 3 * رَامَةَ بَنِي مِينَ * وَسَجَّحَ بَعِيَهُ السَّعْبَ كُلَّ أَنْسَانِ إِلَى مَدِينَةٍ * وَفِي يُونَانِ مَسَاجِحَ أَهْلِ فِلِسْطِينَ فِي 3
 4 * حَضْرٍ * وَسَمِعَ أَهْلُ فِلِسْطِينَ بِذَلِكَ * وَأَمْرًا سَاوُولَ أَنْ يَنْفِخَ فِي الصُّورِ فِي الْأَرْضِ كُلِّهَا وَيَقَالَ * يَسْمَعُ 4
 5 * الْعِبْرَانِيُّونَ وَجَمِيعُ بَنِي إِسْرَائِيلَ * أَنْ سَاوُولَ قَدِ انْفِخَ فِي الصُّورِ فِي أَهْلِ فِلِسْطِينَ * وَطَفِرَ بَنُو إِسْرَائِيلَ بِأَهْلِ 5
 6 * فِلِسْطِينَ * فَاجْمَعِ السَّعْبَ إِلَى سَاوُولَ فِي الْكَلْبِجَالِ * 6

Cum autem regnasset Saul anno, augens, vel tribus annis & regno suo super Israel, Delegit Saul ex Israelitis tria millia virorum quorū duo millia collocavit apud se in Machmas & in monte Beth-el, mille verò apud Jonathan filium suum in Rama Benjamin: reliquum verò populū dimisit̃i quemque ad domum suam. Et occidit̃ Jonathan sciores Philistarum in Gebā, audieruntque id̃ Palestin: & precepit̃ Saul ut canteret̃ coram se per uniṽersum terram, ac diceret̃, Audiant Ebrai & omnes Israelitae, Quod Saul interfecit̃ sciores Palestinorum, & devenerunt Israelitae Palestinorum: Et congregavit̃ e populus ad Saulem in Galgala.

Verfio VUL. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

millia triginta Israel cum pugnandum ad fuit collis Pelistim Et
 וּפְלִישְׁתִּים נְסֻכְמוּ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 quæ tres sicut populus & equitum millia fex & centum
 רֶבֶב וַשֵּׁשֶׁת אֲלָפִים יְדֵים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֲרֵנוֹת עֵלְיוֹ
 sunt castrametati & ascenderunt : & imititudinibus maris labium
 שְׂפָרָתָם לְרֶבֶב וְיָעִילוּ
 quid viderent Israel in Beth-aven orientem ad Michmas in
 בְּמַכְשָׁם קָרַמַת בֵּית אָוֶן וַאֲשֵׁר יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי
 populus fe absconderunt : & populus erat coartatus quia sibi angustia
 צָרָה לֵיהֶם וַיִּחְבְּאוּ הָעָם וַיַּחְבְּאוּ הָעָם
 absconderunt in & strabus in & petris in & speluncis in
 בַּמְּעֵרוֹת וּבְחֻבוֹת וּבְסַלְעִים וּבְנִסְתָּרוֹת וּבְנִסְתָּרוֹת
 ipe adhuc Saul & Ghilghai & Gad terram Jordan transierunt Hebrai Et
 וְעֵבְרִים עֲבָרוּתָא יְהוּדָא אֲרָצָה בְּיַד וַלְעָד וְשָׂאוֹל עֹרְבָנוּ
 septem expectavit Et cum post numerum populus omnis & Ghilghai in
 בְּנִלְגָל וְכֵן הָעָם חָדְרוּ אַחֲרָיו וַיְהִי שִׁבְעָתָה
 Ghilghal in Samuel venit non & Samuel quod statutum tempus ad dies
 יָמָם לְמוֹעֵד אֲשֶׁר שְׂמוּאֵל וְלֹא בָּא שְׂמוּאֵל הַגִּלְגָּל
 me ad iace Accedat Saul Dixique ad dixerit populus est dispersus Et
 וַיִּפֶּן הָעָם מְעִלוֹ וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הַגִּישׁוּ אֵלַי
 cum complere ut fuit Et iosephus fecit ascendere : & pacifica & asseptionem
 הָעֵלָה וְהִשְׁלֵמֵם וַיֵּלֶךְ הָעֵלָה וַיְהִי כִלְכָלוֹ
 Saul est egressus & venit ecce & iosephus iace ascendere
 לְהַעֲלוֹת הָעֵלָה וְהִנֵּה שְׂמוּאֵל בָּא וַיֹּצֵא שְׂמוּאֵל
 i fecit Quid Samuel dixit Et e benedictionem ad eius occursum in
 לְקַרְאוֹ לְרֹכְנוֹ וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל מַה עָשִׂיתָ
 Saul dixit quod dispersa quid vixi Quia Saul Dixit que
 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל בְּיַד רְאוּבֵן כִּי נָצִיר הָעָם מְעִלוּ
 collis Pelistim & siterum statutum tempus ad veniebant non tu &
 וַאֲחֵילָא בָּאָתָּ לְמוֹעֵד הַיּוֹם וּפְלִישְׁתִּים נֹאמְפִים
 Ghilghal in me ad Pelistim descendunt Nunc dixi & Michmas in
 מַכְשָׁם וַאֲמַר עֹזֵר יְרִידוֹ פְּלִשְׁתִּים אֵלֵי הַגִּלְגָּל
 asseptionem feci ascendere & iobis feci sum & oravi non Domini facis &
 וּפְנֵי יְהוָה לֹא יָצִיחַ וַיִּזְאָק וַאֲנִלְלוּ הָעֵלָה
 preciptum servavit non iudicavit Saul ad Samuel dixit Et
 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אַל שְׂפָרְחָת מְעֻרוֹת
 Dominus stabilierat nunc qua tibi preciptum quod vixi Dei Domini
 וַיְהִי אֲחֵילָא אֲשֶׁר צָוָה בְּיַד עֲתִיד הַבֵּן וַיְהִי
 tuum regnum nunc Et seculum in usque Israel ad tuum regnum
 אַתְּ מִמְּלַכְתְּךָ אֵלֵי יִשְׂרָאֵל עַד עֶרְוֹלָה וְעִתָּה מִמְּלַכְתְּךָ
 suum cor secundum virum fisti Dominus quevixit : Abiit non
 לֹא יָקוּם בְּקִישׁ יְהוָה לוֹ אִישׁ כִּלְכָבוֹ
 servavit non qua : suum populi super duxim in Dominus ei preceptum et
 וַיִּצְוֵה יְהוָה לְנִינֵה עֹמֵר בְּיַד מֶרְכָּס
 de ascendit & Samuel surrexit Et Dominus tibi preceptum quod
 אַתְּ מִמְּלַכְתְּךָ וַיִּקַּם שְׂמוּאֵל וַיְהִי מָר
 inventus populatum Saul iuxta : & Benjamin Ghilghai in Ghilghai
 הַגִּלְגָּל לְעֵצֵי בְּנֵימִן וַיִּקְרַע שְׂמוּאֵל אֶת הָעֵם הַנִּמְצָאִים
 seius iustus Jonathan & Saul Et viros lecentos fecit fecum
 עֹמֵר מֵאוֹת אִישׁ וַשֵּׂאוֹל וַיִּוָּחַד בֵּנוּ
 Pelistim & Benjamin Ghehal in secentis jeis cum inventus populus &
 וְהָרַב הַנִּמְצָא עִם שְׂמוּאֵל בְּנֵימִן וּפְלִשְׁתִּים
 efirmationis & convenerunt ei egressus Et Michmas in fuit castrametati
 חָזָן בְּמַכְשָׁם וַיִּצַּח הַשְּׂפָרָת וּמִתְחַלֵּץ
 viam ad respiciebat unum caput capitibus tribus Pelistim
 פְּלִשְׁתִּים שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים הָרֹאשׁ אַחַר וַיִּפְתָּה אֶל חָדָר
 viam respiciebat unum caput Et suhal terram ad Ophrah
 וַיִּפְתָּה אֶל חָדָר וַיִּרְאֵה אַחַר וַיִּפְתָּה אֶת חָדָר
 ipe respiciat terminum viam respiciebat unum caput & Beth-choron
 בֵּית חָרוֹן וְהָרֹאשׁ אַחֲרָיו פְּתָה חָדָר הַגְּבוּל הַנִּשְׁתַּקֵּף עַל
 desertum ad Sebilim vallum
 עַל הַצְּבָעִים הַסְּבוּיִם :

5 Et Philisthim congregati sunt ad praediandum contra Israel, triginta millia currus, & sex milia equitum, et reliquus vulgus, sicut arena quae est in litore maris plurima. Et ascendentes castrametati sunt in Machmas ad Orientem Bethaven. Quod cum videret viri Israel se in arcto postitos, (afflictus enim erat populus) absconderunt se in speluncis, & in adbitis, in petris quoque, & in antris, et in cillernis.
 6 Hebraei autem transierunt Jordanem in terra Gad & Galaad. Cùmque adhuc esset Saul in Galgala, univertus populus pertenterit est, qui sequebatur eum. Et expectavit septem diebus iuxta placitum Samuelis, & non venit Samuel in Galgala, dilapsusque est populus ab eo. At ergo Saul Afferre mibi holocaustum, & pacifica. Et obtulit holocaustum. Cùmque complisset offerens holocaustum, ecce Samuel veniebat : & egressus est Saul obviam ei ut saluaret eum. Locutusque est ad eum Samuel, Quid fecisti? Respondit Saul, Quia vidi quod populus dilaberetur a me, & tu non veneras iuxta placitum dies: porro Philisthim congregati fuerat in Machmas, Dixi: Nunc descendet Philisthim ad me in Galgala, & faciet Dñi nou placavi. Necessitate compullus, obtuli holocaustum. Dixitque Samuel ad Saul : Stultus es, nec custodisti mandata Dñi Dei tui, quae precepit tibi. Quod si non fecisses, jam nunc preparasset Dñs regnum tuum super Israel in sempiternum, Sed nequaquam regnum tuum ultra conserget. Quaevisit Dñs sibi virum iuxta cor suum, & precepit ei Dñs ut efferet dux super populum tuum, sed quod non servavit. Veris quae precepit Dñs. Surrexit autem Samuel, et ascendit de Galgala in Gabaa Benjamin. Et reliqui populi ascenderunt post Saul obviam populo, qui expugnabant eos venientes de Galgala in Gabaa, in colle Benjamin. Et recessit Saul populum, qui inventi fuerat cum eo, quasi sexcentos viros. Et Saul & Jonathan filius eius, populusque qui invenit fuerat cum eis, erat in Gabaa Benjamin: porro Philisthim confederant in Machmas. Egressi sunt ad praediandum de castris Philisthinorum tres cunei. Unus cuneus pgebat contra via Ephra ad terram Sarub. Porro ad alios ingrediebatur p via Beth-horon: Tertius autē venterat se ad iter termini imminentes valli Seboim contra defertum.

5 Kai oi allhghoi sunagorai eis polemas Et alienigenae congregaverunt in praedium super Israel. Et ascenderunt super Israel triginta millia currus, & sex milia equitum, & reliquus equitum, sicut arena quae in littore maris, & ascendentes castrametati sunt in Machmas ad orientem Bethaven. Quod cum viderent viri israel se in arcto postitos, & in speluncis, & in adbitis, & in petris, & in antris, & in cillernis. Et hebraei transierunt Jordanem contra Aufrum. Et cum adhuc esset Saul in Galgala, univertus populus pertenterit est, qui sequebatur eum. Et expectavit septem diebus iuxta placitum Samuelis, & non venit Samuel in Galgala, dilapsusque est populus ab eo. At ergo Saul Afferre mibi holocaustum, & pacifica. Et obtulit holocaustum. Cùmque complisset offerens holocaustum, ecce Samuel veniebat : & egressus est Saul obviam ei ut saluaret eum. Locutusque est ad eum Samuel, Quid fecisti? Respondit Saul, Quia vidi quod populus dilaberetur a me, & tu non veneras iuxta placitum dies: porro Philisthim congregati fuerat in Machmas, Dixi: Nunc descendet Philisthim ad me in Galgala, & faciet Dñi nou placavi. Necessitate compullus, obtuli holocaustum. Dixitque Samuel ad Saul : Stultus es, nec custodisti mandata Dñi Dei tui, quae precepit tibi. Quod si non fecisses, jam nunc preparasset Dñs regnum tuum super Israel in sempiternum, Sed nequaquam regnum tuum ultra conserget. Quaevisit Dñs sibi virum iuxta cor suum, & precepit ei Dñs ut efferet dux super populum tuum, sed quod non servavit. Veris quae precepit Dñs. Surrexit autem Samuel, et ascendit de Galgala in Gabaa Benjamin. Et reliqui populi ascenderunt post Saul obviam populo, qui expugnabant eos venientes de Galgala in Gabaa, in colle Benjamin. Et recessit Saul populum, qui inventi fuerat cum eo, quasi sexcentos viros. Et Saul & Jonathan filius eius, populusque qui invenit fuerat cum eis, erat in Gabaa Benjamin: porro Philisthim confederant in Machmas. Egressi sunt ad praediandum de castris Philisthinorum tres cunei. Unus cuneus pgebat contra via Ephra ad terram Sarub. Porro ad alios ingrediebatur p via Beth-horon: Tertius autē venterat se ad iter termini imminentes valli Seboim contra defertum.

Targum Jonathan

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

1 וּפְלִישְׁתִּים נְסֻכְמוּ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּפְלִישְׁתִּים נְסֻכְמוּ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 2 רֶבֶב וַשֵּׁשֶׁת אֲלָפִים יְדֵים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֲרֵנוֹת עֵלְיוֹ
 3 וַיִּחְבְּאוּ הָעָם וַיַּחְבְּאוּ הָעָם
 4 וְעֵבְרִים עֲבָרוּתָא יְהוּדָא אֲרָצָה בְּיַד וַלְעָד וְשָׂאוֹל עֹרְבָנוּ
 5 בְּנִלְגָל וְכֵן הָעָם חָדְרוּ אַחֲרָיו וַיְהִי שִׁבְעָתָה
 6 יָמָם לְמוֹעֵד אֲשֶׁר שְׂמוּאֵל וְלֹא בָּא שְׂמוּאֵל הַגִּלְגָּל
 7 וַיִּפֶּן הָעָם מְעִלוֹ וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הַגִּישׁוּ אֵלַי
 8 הָעֵלָה וְהִשְׁלֵמֵם וַיְהִי כִלְכָלוֹ
 9 לְהַעֲלוֹת הָעֵלָה וְהִנֵּה שְׂמוּאֵל בָּא וַיֹּצֵא שְׂמוּאֵל
 10 וַיִּפְתָּה אֶת חָדָר וַיִּרְאֵה אַחַר וַיִּפְתָּה אֶת חָדָר
 11 בֵּית חָרוֹן וְהָרֹאשׁ אַחֲרָיו פְּתָה חָדָר הַגְּבוּל הַנִּשְׁתַּקֵּף עַל
 12 עַל הַצְּבָעִים הַסְּבוּיִם :

Et Pelisthizi congregati sunt ad ineundum bellum in Israet triginta mille currus, & fex mille equites : & populus ut arena que super litus maris ad multitudinem : & ascenderunt & posuerunt castris in Michmas ad orientem Beth-aven. Et homines Israel viderunt quod afflictio eis, quia oppressus est populus : & absconderit sunt populus in speluncis, & in munitiionibus, & in foraminibus petrarum, & in speluncis rupium & in foveis. Et Jehudei transierunt Jordanem ad terram Gad & Gilghad : & Saul iuxta adhuc in Gilgela : & omnis populus congregati sunt post illum. Et proter duxit septem dies post tempus quod dixit es Samuel, & non venit Samuel ad Gilgela, & dispersus est populus de super eum. Et dixit Saul : Afferre ad me holocausta & oblationem sanctitatis, & ascendere faciam holocausta. Et fuit cum abfolvisset ille offerre holocaustum, & ecce Samuel venit : & exivit Saut ad occursum ejus ut rogaret in pace ejus. Et dixit Samuel : Quid fecisti? & dixit Saul : Quia vidi quod dispersus est populus de super me, & tu non venisti ad tempus dierum, & Pelisthizi congregati sunt in Michmas. Et dixi : Nunc descendat Pelisthizi ad me ad Gilgela, & ante Dominum non oravi, & roboratus sum et ascendere feci holocaustum. Et dixit Samuel ad Saul : Stultus es, nec custodisti iustitiam dei Dñi Dei tui quam precepit tibi : oam nunc firmare Dñs regnum tuum super Israel vult, in seculum, et nunc regnum tuum non firmabitur : firmavit Dñs ante se virum facientem voluntatem suam, & iubebit eum Dñs esse regem super populum tuum, quia non custodisti id quod iussit Dñs. Et surrexit Samuel et ascendit de Gilgela ad Gibghatha domus Benjamin, et numeravit Saul populum qui inventi sunt cum illo quasi sexcentos viros. Et Saul et Jonathan filius ejus, et populus qui inventus est cum eis, sedebant in Gibghatha domus Benjamin, & Pelisthizi posuerunt castris in Michmas. Et exivit vaitor ex castris Pelisthorum tres turmas : turma una respiciebat ad viam Ghophira ad terram Aufrum, Et turma una respiciebat ad viam termini qui ipebat ad vallem Alphaia ad defertum.

Et Pelisthizi congregati sunt ad ineundum bellum in Israet triginta mille currus, & fex mille equites : & populus ut arena que super litus maris ad multitudinem : & ascenderunt & posuerunt castris in Michmas ad orientem Beth-aven. Et homines Israel viderunt quod afflictio eis, quia oppressus est populus : & absconderit sunt populus in speluncis, & in munitiionibus, & in foraminibus petrarum, & in speluncis rupium & in foveis. Et Jehudei transierunt Jordanem ad terram Gad & Gilghad : & Saul iuxta adhuc in Gilgela : & omnis populus congregati sunt post illum. Et proter duxit septem dies post tempus quod dixit es Samuel, & non venit Samuel ad Gilgela, & dispersus est populus de super eum. Et dixit Saul : Afferre ad me holocausta & oblationem sanctitatis, & ascendere faciam holocausta. Et fuit cum abfolvisset ille offerre holocaustum, & ecce Samuel venit : & exivit Saut ad occursum ejus ut rogaret in pace ejus. Et dixit Samuel : Quid fecisti? & dixit Saul : Quia vidi quod dispersus est populus de super me, & tu non venisti ad tempus dierum, & Pelisthizi congregati sunt in Michmas. Et dixi : Nunc descendat Pelisthizi ad me ad Gilgela, & ante Dominum non oravi, & roboratus sum et ascendere feci holocaustum. Et dixit Samuel ad Saul : Stultus es, nec custodisti iustitiam dei Dñi Dei tui quam precepit tibi : oam nunc firmare Dñs regnum tuum super Israel vult, in seculum, et nunc regnum tuum non firmabitur : firmavit Dñs ante se virum facientem voluntatem suam, & iubebit eum Dñs esse regem super populum tuum, quia non custodisti id quod iussit Dñs. Et surrexit Samuel et ascendit de Gilgela ad Gibghatha domus Benjamin, et numeravit Saul populum qui inventi sunt cum illo quasi sexcentos viros. Et Saul et Jonathan filius ejus, et populus qui inventus est cum eis, sedebant in Gibghatha domus Benjamin, & Pelisthizi posuerunt castris in Michmas. Et exivit vaitor ex castris Pelisthorum tres turmas : turma una respiciebat ad viam Ghophira ad terram Aufrum, Et turma una respiciebat ad viam termini qui ipebat ad vallem Alphaia ad defertum.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

11 **وَأَمَّا جُونَاثَانُ** فَكَانَ فِي مَدْيَانَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ
 12 **وَأَمَّا جُونَاثَانُ** فَكَانَ فِي مَدْيَانَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ
 13 **وَأَمَّا جُونَاثَانُ** فَكَانَ فِي مَدْيَانَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ
 14 **وَأَمَّا جُونَاثَانُ** فَكَانَ فِي مَدْيَانَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ
 15 **وَأَمَّا جُونَاثَانُ** فَكَانَ فِي مَدْيَانَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ
 16 **وَأَمَّا جُونَاثَانُ** فَكَانَ فِي مَدْيَانَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ
 17 **وَأَمَّا جُونَاثَانُ** فَكَانَ فِي مَدْيَانَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ
 18 **وَأَمَّا جُونَاثَانُ** فَكَانَ فِي مَدْيَانَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ
 19 **وَأَمَّا جُونَاثَانُ** فَكَانَ فِي مَدْيَانَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ
 20 **وَأَمَّا جُونَاثَانُ** فَكَانَ فِي مَدْيَانَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ
 21 **وَأَمَّا جُونَاثَانُ** فَكَانَ فِي مَدْيَانَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ
 22 **وَأَمَّا جُونَاثَانُ** فَكَانَ فِي مَدْيَانَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ وَكَانَ يَتَّقِي دَاوُدَ

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

11 **فَطَهَّرَ الْمَسْلُكَةَ** أَهْلَ فِلِسْطِينَ وَقَالَ أَهْلُ فِلِسْطِينَ قَدْ حَرَّجَ الْعِبْرَانِيُّونَ مِنَ الْمَطَامِيرِ الَّتِي
 12 **أَحْبَقُوا فِيهَا** وَقَالَ الَّذِينَ فِي الْمَسْلُكَةِ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَالصَّبْرَ الَّذِي يَحْمِلُ سَلْحَهُ أَصْعَدُوا الْبَنِي
 13 **لِنَعْلَمَكُمْ أَكَالَ** قَالَ يَوْمَانٌ لِلْعَبْدِ الَّذِي كَانَ مَعَهُ أَصْعَدَ خَلْعِي لِأَنَّ الرَّبَّ فَعَلَهُمْ فِي
 14 **أَيْدِي بَنِي إِسْرَائِيلَ** وَصَعَدَ يَوْمَانٌ مَسْلُكًا بِأَكْبَلٍ بِيَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ وَبَدَعَهُ الَّذِي كَانَ يَحْمِلُ
 15 **سَلْحَهُ** فَسَعَطَ الَّذِي فِي الْمَسْلُكَةِ بَيْنَ أَيْدِي يَوْمَانَ جَرَحِي وَالَّذِي كَانَ يَحْمِلُ سَلْحَهُ يَجْرِي
 16 **مَنْ لَمْ يَمُتْ** وَكَانَ عَدُوُّ الَّذِينَ قَتَلَ يَوْمَانَ وَجَاهِلُ سَلْحِهِ أَوْلَادُهُمْ مِنْ عَسْرِينَ رَجُلًا وَذَلِكَ
 17 **لَهُمْ كَأَنَّهُمْ كَالَّذِينَ يَعْبُرُونَ الْحَبْشَانَ** وَالَّذِينَ يَخْرُجُونَ بِالْعَدَاةِ وَفَرِحَ الْعَسْكَرُ الَّذِي
 18 **كَانَ فِي الْكُفَلِ** وَفَرِحَ جَمِيعُ سَعْبِ أَهْلِ فِلِسْطِينَ وَفَرِحَ الْمُفْسِدُونَ أَيْضًا وَارْتَجَبَتِ الْأَرْضُ
 19 **عَلَيْهِمْ** وَفَرِحَ فِي فِلِسْطِينَ الرَّبُّ مِنَ قِتْلِ الرَّبِّ وَبَطَرَ دِيَابِرُهُ سَاوُولَ الَّذِينَ كَانُوا
 20 **فِي جَبْعَ بَيْتَامِينَ** وَإِذَا عَسْكَرُ أَهْلِ فِلِسْطِينَ قَدْ فَرِحَ وَالْحَرَمُ وَفَرِحَ فَقَالَ سَاوُولُ لِلْأَجْنَادِ الَّذِينَ
 21 **مَعَهُ** أَمْتَدُوا وَأَبْصُرُوا مِنْ عَابِ مَنْ عَسَكَرُوا وَفَسَّرُوا وَبَطَرُوا وَإِذَا يَوْمَانٌ وَجَاهِلُ سَلْحِهِ لَيْسَ فِي
 22 **الْعَسْكَرِ** قَالَ سَاوُولُ لِأَجْنَادِهِ قَدْ مَاتَ أَبُوتُ الرَّبِّ لِأَنَّ أَبُوتَ الرَّبِّ كَانَ مَعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ هُنَاكَ فِي
 23 **ذَلِكَ الْيَوْمِ** فَلَمَّا قَالَ سَاوُولُ لِحَبْرِي هَذَا الْقَوْلَ بَطَرَ الدِّيَابِرَةَ إِلَى أَجْنَادِ أَهْلِ فِلِسْطِينَ قَدْ هَرَبَ
 24 **عَامَهُمْ** فَقَالَ سَاوُولُ لِحَبْرِي دَرَجَ الدِّيَابِرَةِ وَكَيْ يَدُوكَ مَعَهَا تَمَّ هَدَفَ سَاوُولَ وَجَمِيعَ السَّعْبِ الَّذِي
 25 **مَعَهُ** نَاعًا أَصُولَهُمْ وَحَصَرُوا إِلَى مَوْضِعِ الْكُرْبِ وَبَطَرُوا فَأَدَا أَهْلُ فِلِسْطِينَ قَدْ قَتَلَ بَعْضَهُمْ
 26 **بَعْضًا** وَإِذَا لَهُمْ رَجْعَةُ سَدِيدَةٌ وَبَطَرُوا إِلَى الْعِبْرَانِيِّينَ قَدْ وَأَفْعَلُوا أَهْلَ فِلِسْطِينَ وَوَضَعُوا السَّيْفَ
 27 **فِيهِمْ** وَأَسْبَيْتُكَ الْكُرْبُ كَمَا كَانَ بِسَيْدِكَ قَبْلَ ذَلِكَ وَضَعْتَ مَعَهُمْ إِلَى الْعَسْكَرِ قَوْمَ آخِرُونَ وَأَضَعُوا
 28 **الْيَمِينَ** أَيْضًا بِالْعَسْكَرِ لِيَصْبِرُوا مَعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَعَانُوا بَنُو إِسْرَائِيلَ سَاوُولَ وَيَوْمَانَ وَجَمِيعَ
 29 **رِجَالِ بَنِي إِسْرَائِيلَ** الَّذِينَ نَعَيْتُوا فِي جَبَلِ أَفْرَايِمَ سَمِعُوا أَنَّ أَهْلَ فِلِسْطِينَ قَدْ هَرَبُوا مِنْ بَنِي
 30 **إِسْرَائِيلَ** فَسَلَّكُوا وَجَرُّوا إِلَيْهِمْ إِلَى الْكُرْبِ

Itaque reteregebis se ambobus stationi
 Paletinorum, dixerunt Paletini, Ecce E-
 brai creduntur e cryptis ubi se abdiderunt.
 Tum responderunt homines thabionis illius
 Jonathani & armigero ejus, ac dixerunt: A-
 scendite ad nos, & notam faciemus vobis
 rem. Dixit ergo Jonathan armigero suo, A-
 scende post me, quia tradidit eos Dominus
 in manum Israelis. Sic ascendit Jonathan
 nitus manibus ac pedibus suis, armigero suo
 eum sequente: & circumspexit filio Philistio-
 rum coram Jonathane; & armiger quoque e-
 jus trucidabat post eum. Fuitque plaga illa
 prior, qua Jonathan & armiger ejus viginti
 ferme viros percussit tanquam lapidibus &
 tanquam dicentes juga boum in agro. Fa-
 ctusque est tremor a castris quae erant in agro,
 usque ad totum populum qui aderat: quin
 etiam populatores ipsi contremuerunt & terra
 trepidavit, inualitque eos terror Domini.
 Respicientes autem speculatoribus Saulis
 qui erant in Gebaa Benjamini, ex exercitibus
 Philistiorum trepidaverat, discesserat, et pro-
 fligatus fuerat. Quapropter dixit Saul popu-
 lo qui secum erat, Recentesce, & videte quae
 nostrum abierit: & recentescite viderunt, &
 ecce non aderat Jonathan & armiger ejus.
 Tum dixit Saul ad Ahiam, Admove arcam
 Dei (illic enim erat arca Domini in die il-
 lo cum filiis Israel.) Factumque est ut cum
 haec diceret Saul Sacerdoti, major pars exer-
 citus qui erat in castris Philistiorum, dilue-
 ret: dixitque Saul sacerdoti, Recipe manum
 tuam. Tum exclamans Saul & univertus
 populus qui cum eo erat venerunt usque ad
 parvum, & ecce percussus erat ibi gladius uni-
 us in alterum, & multum valde magno Ebra-
 orum ac Philistiorum, ut heri & ut nudius-
 tertius; & ascenderunt cum eis ad castra, &
 ambientur ipsi quoque esse cum Israelitis,
 cum Saule, & cum Jonathane. Praeterea
 omnes Israelitae qui erant absconsi in monte
 Aphrem, audientes terga delitisse Philistaeos
 coram filiis Israel, accinxerunt ipsi quoque
 se post eos in praelium.

שמואל נ: יד

Verfio VUL. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

13 וישע יודיה ביום ההוא את ישראל וימלכה עברה
 14 את ברתיה ואיש יחזקאל נגש ביום ההוא ויקר
 15 שאלו את העם למען ארש אשה ויקר לחם
 16 ער הערב ונקמתו מאביו ולא שמע בר
 17 העם לחם: וכל הארץ פנו בו ויהי רבש על
 18 פני השדה: ויבא העם אל הוער והנה הלך
 19 רבש ואין משגל ויהי אל פניו כדירר
 20 העם את השבעה: ויונחן לא שמע בהשבע
 21 אביו את העם וישלח את קדמו וימטה את
 22 וישלח אוקה בערת רבש ושכ ידו אל פו
 23 ויבא עיניו: ויען איש סודם וימך השבע
 24 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך
 25 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך
 26 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך
 27 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך
 28 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך
 29 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך
 30 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך
 31 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך
 32 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך
 33 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך
 34 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך
 35 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך
 36 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך

23 Et salvavit Dominus in die illa
 24 que ad Bethaven. Et viri Israel
 25 sociati funt fibi in die illa: ad-
 26 juravit autem Saul popullū, di-
 27 cens; Maledictus vir, qui comede-
 28 rit panem usque ad vespe-
 29 ram, donec ulciscar de inimicis
 30 meis. Et non manducavit uni-
 31 versus populus panem: Omnē
 32 que terræ vulg' venit in falsū
 33 in quo erat mel super faciē a-
 34 gri. Ingressus est itaque popu-
 35 lus saltum, & apparuit fluens
 36 mel, nullūque applicuit manū
 37 ad os suum, timebat enim po-
 38 pulus iuramentum. Pœcōd Jo-
 39 nathas non audierat cūm adju-
 40 raret pater ejus populum: ex-
 41 tenditque summitatem virgæ,
 42 quam habebat in manu, et io-
 43 tintix in favum mellis: & con-
 44 vertit manum suam ad os suū,
 45 & illuminati sunt oculi ejus.
 46 Respondit enque unus de popu-
 47 lo, ait; Jurejurando confinxit
 48 pater tu' populum, dicens; Ma-
 49 ledictus vir, qui comederit pa-
 50 nem hodiē. Et defecerat autem
 51 populus.) Dixitque Jonathas,
 52 Turbavit pater meus terrā: vi-
 53 ditus ipsi quā illuminati sunt
 54 oculi mei, eō quōd gulafferim
 55 paululum de melle illo: Quan-
 56 tum magis si comedisset popul'
 57 de prada inimicorum fuorum,
 58 quam reperit: nōnne major
 59 plaga facta fuisset in Philisti-
 60 im? Percusserunt ergō in die
 61 illa Philisthæos à Michamis us-
 62 que ad Ajalon. Defatigatus est
 63 autem populus nimis: Et ver-
 64 si ad prædā, tulit oves, & bo-
 65 ves, & vitulos, & mactaverunt
 66 iō terra: comeditque populus
 67 cum sanguine. Nuntiaverunt
 68 autē Saul, dicentes, Quōd po-
 69 pulus peccasset Dño, comedens
 70 cum sanguine. Qui ait, Præva-
 71 ricati estis; volvit ad me jam
 72 nunc faxum grande. Et dixit
 73 Saul, Dispergimini in vulgus,
 74 & dicite eis, ut adducat ad me
 75 unumquisque bovem suum & a-
 76 rietem, et occidat super illud,
 77 & velfimini, & non peccabitis
 78 Dño comedentes cum sangui-
 79 ne. Adhuxit itaque; omnis po-
 80 pulus unumquisque bovem in ma-
 81 nu sua usque ad noctem: & oc-
 82 ciderunt ibi, Adificavit autem
 83 Saul altare Domino; tūcque
 84 primitiam cepit adificare alta-
 85 re Domino. Et dixit Saul, Ir-
 86 ruamus super Philisthæos no-
 87 de, & vastemus eos usquequā
 88 illucefcar mane, nec relinqua-
 89 mus ex eis virum. Dixitque po-
 90 pulus; Omne quod bonum videt
 91 ur in oculis tuis, fac. Et ait
 92 sacerdos, Accedamus huc ad
 93 Deum.

23 Καὶ ἦν ὁ πῶλεμος ὁ διασφαιρῶν (ε) (ε) 3. Et erat pradium discrasium in 23
 24 illa civitate in monte Ephraim. Et Saul ignoravit innotescantem 23
 25 magnum in die illa: & maledi- 24
 26 catus, ἢ ἀέρας τῶ λαῶν, λέγων, Ἐπινοή- 24
 27 τισθε ἕως ἡμερῶν ἀπὸν ἕως ἐς: Maledictus homo, qui comede- 24
 28 rit panem usque ad vesperam: & ul- 24
 29 ciscar de inimicis meis. Et non 24
 30 gustavit unicus populus panem: Et 24
 31 universus terra pravit. Et non 24
 32 gustavit unicus populus panem: Et 24
 33 universus terra pravit. Et non 24
 34 gustavit unicus populus panem: Et 24
 35 universus terra pravit. Et non 24
 36 gustavit unicus populus panem: Et 24
 37 universus terra pravit. Et non 24
 38 gustavit unicus populus panem: Et 24
 39 universus terra pravit. Et non 24
 40 gustavit unicus populus panem: Et 24
 41 universus terra pravit. Et non 24
 42 gustavit unicus populus panem: Et 24
 43 universus terra pravit. Et non 24
 44 gustavit unicus populus panem: Et 24
 45 universus terra pravit. Et non 24
 46 gustavit unicus populus panem: Et 24
 47 universus terra pravit. Et non 24
 48 gustavit unicus populus panem: Et 24
 49 universus terra pravit. Et non 24
 50 gustavit unicus populus panem: Et 24
 51 universus terra pravit. Et non 24
 52 gustavit unicus populus panem: Et 24
 53 universus terra pravit. Et non 24
 54 gustavit unicus populus panem: Et 24
 55 universus terra pravit. Et non 24
 56 gustavit unicus populus panem: Et 24
 57 universus terra pravit. Et non 24
 58 gustavit unicus populus panem: Et 24
 59 universus terra pravit. Et non 24
 60 gustavit unicus populus panem: Et 24
 61 universus terra pravit. Et non 24
 62 gustavit unicus populus panem: Et 24
 63 universus terra pravit. Et non 24
 64 gustavit unicus populus panem: Et 24
 65 universus terra pravit. Et non 24
 66 gustavit unicus populus panem: Et 24
 67 universus terra pravit. Et non 24
 68 gustavit unicus populus panem: Et 24
 69 universus terra pravit. Et non 24
 70 gustavit unicus populus panem: Et 24
 71 universus terra pravit. Et non 24
 72 gustavit unicus populus panem: Et 24
 73 universus terra pravit. Et non 24
 74 gustavit unicus populus panem: Et 24
 75 universus terra pravit. Et non 24
 76 gustavit unicus populus panem: Et 24
 77 universus terra pravit. Et non 24
 78 gustavit unicus populus panem: Et 24
 79 universus terra pravit. Et non 24
 80 gustavit unicus populus panem: Et 24
 81 universus terra pravit. Et non 24
 82 gustavit unicus populus panem: Et 24
 83 universus terra pravit. Et non 24
 84 gustavit unicus populus panem: Et 24
 85 universus terra pravit. Et non 24
 86 gustavit unicus populus panem: Et 24
 87 universus terra pravit. Et non 24
 88 gustavit unicus populus panem: Et 24
 89 universus terra pravit. Et non 24
 90 gustavit unicus populus panem: Et 24
 91 universus terra pravit. Et non 24
 92 gustavit unicus populus panem: Et 24
 93 universus terra pravit. Et non 24

Targum JONATHAN.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

23 וישע יודיה ביום ההוא את ישראל וימלכה עברה
 24 את ברתיה ואיש יחזקאל נגש ביום ההוא ויקר
 25 שאלו את העם למען ארש אשה ויקר לחם
 26 ער הערב ונקמתו מאביו ולא שמע בר
 27 העם לחם: וכל הארץ פנו בו ויהי רבש על
 28 פני השדה: ויבא העם אל הוער והנה הלך
 29 רבש ואין משגל ויהי אל פניו כדירר
 30 העם את השבעה: ויונחן לא שמע בהשבע
 31 אביו את העם וישלח את קדמו וימטה את
 32 וישלח אוקה בערת רבש ושכ ידו אל פו
 33 ויבא עיניו: ויען איש סודם וימך השבע
 34 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך
 35 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך
 36 את רבש וימך את רבש וימך את רבש וימך

Et liberavit Dñs iō die illo Israelē: & facientes prælium attingerunt usque
 24 Bethaven. Et homo Israel angustatus erat in die illo: & adjuravit Saul
 25 populum, dicens; Maledictus vir qui comederit panem usque ad vesperum,
 26 quoad ulciscar de auctoribus inimicitiarum mearum: & non gustavit
 27 unicus populus panem. Et omnes incolæ terræ intraverunt in sylvam, &
 28 fuit mel super facies agræ. Et venit populus ad sylvam, & ecce fluens mel-
 29 lis, & non erat qui referret manum suam ad os suum; quia timebat popu-
 30 l' iuramento. Et Jonathas non audivit quando adjuravit pater suus popu-
 31 lum, & extendit caput baculi qui in manu ejus, & intinxit illud in nido
 32 mellis, & reulit manum suam ad os suum, & illuxerunt oculi ejus. Et
 33 respondit vir unus de populo & dixit: Adjuradoo adjuvavit pater tuus
 34 populū dicens; Maledictus vir qui comedit panem hodiē; & fatigatus est
 35 populus. Et dixit Joosathan: Turbavit pater meus populum terræ: videre
 36 nunc quōd illuxerunt oculi mei quōd gulaferi pauxillū mellis hoc. Enim-
 37 verō si comedendo comedisset hodie populus ex prædā auctorū inimicitia-
 38 rum quam invenit, etenim nunc non magna percussio Pelisthorum? Et
 39 occiderunt in die illo in Pelisthis à Michamis usque ad plancium Ajalon:
 40 & fatigatus est populus nimis. Et respexit populus super prædā: & cepe-
 41 runt oves & boves & filios boum, & jugulaverunt super terram, & com-
 42 ederunt populus super sanguinem. Et indicaverunt Sauli dicentes: Ecce
 43 populus peccavit ante Dñm comedendo super sanguinem. Et dixit, Præva-
 44 ricati estis; afferte ad me hodie lapidem magnū. Et dixit Saul: Descendite
 45 in populo, & dicetis illis: Afferte ad me vir bovem suum, & vir pecudem
 46 suam, & mactabitis hic & comedetis, & non peccabit ante Dñm com-
 47 edendo super sanguinem: & attulcrunt omnis populus vir bovem suum in
 48 manu sua iō nocte, & jugulaverunt ibi. Et fruxit Saul altare ante Dñm:
 49 illud cepit adificare altare ante Dñm. Et dixit Saul: Descendite post
 50 Pelisthos in nocte, & occidite in illis quoad luceat aurora, & non relin-
 51 quem' in illis hominem: & dixerunt, Quod statum in oculis tuis fac.
 52 Et dixit sacerdos: Ascendem' huc, & rogabim' iō dicto Domini.

23 Et erat pradium discrasium in 23
 24 tam civitatem in monte Ephraim. Et Saul ignoravit innotescantem 23
 25 magnum in die illa: & maledi- 24
 26 catus, ἢ ἀέρας τῶ λαῶν, λέγων, Ἐπινοή- 24
 27 τισθε ἕως ἡμερῶν ἀπὸν ἕως ἐς: Maledictus homo, qui comede- 24
 28 rit panem usque ad vesperam: & ul- 24
 29 ciscar de inimicis meis. Et non 24
 30 gustavit unicus populus panem: Et 24
 31 universus terra pravit. Et non 24
 32 gustavit unicus populus panem: Et 24
 33 universus terra pravit. Et non 24
 34 gustavit unicus populus panem: Et 24
 35 universus terra pravit. Et non 24
 36 gustavit unicus populus panem: Et 24
 37 universus terra pravit. Et non 24
 38 gustavit unicus populus panem: Et 24
 39 universus terra pravit. Et non 24
 40 gustavit unicus populus panem: Et 24
 41 universus terra pravit. Et non 24
 42 gustavit unicus populus panem: Et 24
 43 universus terra pravit. Et non 24
 44 gustavit unicus populus panem: Et 24
 45 universus terra pravit. Et non 24
 46 gustavit unicus populus panem: Et 24
 47 universus terra pravit. Et non 24
 48 gustavit unicus populus panem: Et 24
 49 universus terra pravit. Et non 24
 50 gustavit unicus populus panem: Et 24
 51 universus terra pravit. Et non 24
 52 gustavit unicus populus panem: Et 24
 53 universus terra pravit. Et non 24
 54 gustavit unicus populus panem: Et 24
 55 universus terra pravit. Et non 24
 56 gustavit unicus populus panem: Et 24
 57 universus terra pravit. Et non 24
 58 gustavit unicus populus panem: Et 24
 59 universus terra pravit. Et non 24
 60 gustavit unicus populus panem: Et 24
 61 universus terra pravit. Et non 24
 62 gustavit unicus populus panem: Et 24
 63 universus terra pravit. Et non 24
 64 gustavit unicus populus panem: Et 24
 65 universus terra pravit. Et non 24
 66 gustavit unicus populus panem: Et 24
 67 universus terra pravit. Et non 24
 68 gustavit unicus populus panem: Et 24
 69 universus terra pravit. Et non 24
 70 gustavit unicus populus panem: Et 24
 71 universus terra pravit. Et non 24
 72 gustavit unicus populus panem: Et 24
 73 universus terra pravit. Et non 24
 74 gustavit unicus populus panem: Et 24
 75 universus terra pravit. Et non 24
 76 gustavit unicus populus panem: Et 24
 77 universus terra pravit. Et non 24
 78 gustavit unicus populus panem: Et 24
 79 universus terra pravit. Et non 24
 80 gustavit unicus populus panem: Et 24
 81 universus terra pravit. Et non 24
 82 gustavit unicus populus panem: Et 24
 83 universus terra pravit. Et non 24
 84 gustavit unicus populus panem: Et 24
 85 universus terra pravit. Et non 24
 86 gustavit unicus populus panem: Et 24
 87 universus terra pravit. Et non 24
 88 gustavit unicus populus panem: Et 24
 89 universus terra pravit. Et non 24
 90 gustavit unicus populus panem: Et 24
 91 universus terra pravit. Et non 24
 92 gustavit unicus populus panem: Et 24
 93 universus terra pravit. Et non 24

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

37 * **وَقَالَ سَاوُلُ يَمِينَ يَدَيَّ الرَّبِّ** * وَأَرْسِلْ إِلَى أَهْلِ فِلِسْطِينَ وَدَعِهِمْ فِي أَيْدِي سَيْفِ إِسْرَائِيلَ * **وَلَمْ**
 38 **يَسْتَسْكِبْ** لَهُ الرَّبُّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ * قَالَ سَاوُلُ وَكَمْ أَلِي جَمِيعَ عَسَائِمِ السَّعْبِ لِيَطْرُقَ وَيَعْلَمَ مَعِيَ
 39 **كَلِمَاتُ هَذِهِ الْكُطَيْبَةِ الْيَوْمِ** * وَحَلَفَ بِالرَّبِّ الَّذِي حَلَصَ آلَ إِسْرَائِيلَ * أَنَّهُ إِنْ كَانَتْ هَذِهِ الْكُطَيْبَةُ
 40 **وَكُو فِي يَوْمَانِ أَبِي لَمْ أَقْرِضْهُ حَيًّا** * فَمِنْ أَمَلَةٍ فَلَمْ يَكَلِّمَهُ إِنْسَانٌ مِنَ السَّعْبِ * ثُمَّ قَالَ كَجَمِيعِ السَّعْبِ *
 41 **كُوُوا أَسْمَ نَاحِيَةٍ** * وَأَنَا وَإِخْوَتِي يَوْمَانِ نَاحِيَةٍ * قَالَ السَّعْبُ * مَا أَحْبَبْتُ أَنْ نَبْذِعَ فَاصِعًا * قَالَ
 42 **سَاوُلُ يَا رَبَّ إِسْرَائِيلَ وَاللَّهِ** * يَمِينَ لَنَا مَا تَرَدُّوا * وَأَفْرَعُوا جَمِيعًا فَاصِبَاتِ الْعَرَبِ * سَاوُلُ وَيَوْمَانُ *
 43 **وَكَمَا السَّعْبُ** * وَقَالَ سَاوُلُ * أَفْبَرِحَ أَمْ لَا * وَيَوْمَانُ أَبِي * فَاصِبَاتِ الْعَرَبِ * يَوْمَانُ * قَالَ سَاوُلُ لِيَوْمَانُ *
 44 **أَحْبَبْتُ مَا صَنَعْتَ** * فَاحْبِرْ يَوْمَانُ * وَقَالَ * دَفِنَ مِنَ الْعَسَلِ بِرَأْسِ الْعَصِيِّ الَّذِي كَانَتْ مَعِيَ فِي
 45 **يَدَيَّ** * وَمِنْ أَجْلِ الْعَسَلِ الَّذِي دَفِنَ أَمْرُوتُ * قَالَ سَاوُلُ * هَلْ كُنَّا نَصْنَعُ اللَّهُ فِي وَكَلِّكَ يَرْبِنِي *
 46 **إِنْ لَمْ تَكُنْ يَوْمَانُ** * قَالَ السَّعْبُ * يَوْمَانُ الَّذِي حَلَصَ بِي إِسْرَائِيلَ * لَعَنُوا بِاللَّهِ أَنْ يَكُونَ
 47 **ذَلِكَ** * حَلَفْنَا بِالرَّبِّ الْإِهْنَانِ لَا نَسْلُطُ مِنْ سَعْيِ رَأْسِهِ سَعْرِينَ عَلَى الْأَرْضِ * لِأَنَّهُ حَلَصَ سَعْبُ اللَّهِ
 48 **الْيَوْمِ** * وَكَمَا السَّعْبُ يَوْمَانُ لَمْ يَقْعَلْ * وَرَجَعَ سَاوُلُ مِنْ مَحَارِبَةِ أَهْلِ فِلِسْطِينَ * وَأَنْصَرَفَ أَهْلُ
 49 **فِلِسْطِينَ إِلَى بِلَادِهِمْ** * وَصَارَ مَلِكُ بِي إِسْرَائِيلَ إِلَى سَاوُلُ * وَسَبَّ لَهُ * وَجَارِبَ أَهْلُ فِلِسْطِينَ وَكُلَّ
 50 **مَنْ كَانَ حَوْلَهُ مِنَ الْأَعْدَاءِ الدَّوَالِسِينَ** * وَاللَّذِينَ اسْمُنَّ وَيَدِي عَرُونَ * وَأَهْلُ مَمْلَكَةِ بَصْلِيمِينَ * وَعِيْرِهِمْ *
 51 **وَكَانَ يَطْفِرُ حَيْثُ مَا حَرَجَ** * وَجَمْعُ أَكْبِيلَ * وَفِي أَهْلِ عَمَالَا * وَأَبْنَاءُ بِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الَّذِينَ كَانُوا
 52 **مَعَهُمْ** * وَكَانَ لِسَاوُلَ هَوْلَةٌ الدُّنُونِ * يَوْمَانُ * وَيَسُو * وَمَلِكُ نِسُو * وَأَبْنَاءُ سَاوُلَ * وَكَانَتْ لَهُ ابْنَتَانِ *
 53 **أَسْمُ الْكَلْبِينِ نَادَابُ** * وَأَسْمُ الصَّعْرِيِّ مَلِكَالُ * وَأَسْمُ أَمْرَةَ سَاوُلَ أَحْبَدَانُ * ابْنَةُ أَحْمَعَا * وَأَسْمُ
 54 **صَلْبِ سَرْطِينِ** * أَبْنَارُ * بَنُ نَارِ عِمَ سَاوُلَ * * وَفِي سَاوُلَ * وَنَارُ بَنُ إِبِيلَ أَبُو أَبْنَارُ *
 55

Dicente autem Saule ad Deum, Descendam- 37
 ne polt Philistinos & tradesne eos in manum 37
 Ifraelis? non respondit ei Dominus in illo 38
 die. Quapropter dixit Saul, Adverte hanc 38
 ad me omnes familias populi, et recognoſcite,
 atque perſpicite qui in re fuerit peccator hoc 39
 hodie. Vivat enim Dominus qui ſervavit
 Ifraelem; quod etiam fuerit in Jonathanem 39
 filio meo, proculdubio morietur: nec fuit
 ullus ex toto populo qui reſponderit ei. Dixit 40
 etiam toti Ifraeli, Vos eſtote à latere uno,
 & ego & Jonathan filius meus erimus à late- 41
 re altero. Dixerunt populus ad Saulem, Quic-
 quid bonum factu tibi videtur, facias. Tum 42
 dixit Saul, Domine Deus Ifraelis, præbe
 æquabilitatem: deprehenſoque Saule & Jon- 43
 athane, egreſſus eſt populus. Dixitque 44
 Saul, Sortimini inter me & Jonathanem fili-
 um meum: & deprehenſus eſt Jonathan, 45
 Quare dixit Saul ad Jonathan, Indica mihi
 quid feceris? & indicavit illi Jonathan, di- 46
 xitque ei, Summitate baculi qui eſt in ma-
 nibus meis, parum mellis guſtavi: propter 47
 hoc moriarne? At Saul, Sic licet mihi 48
 Deus, & lic addat mihi, quod omnino mo-
 rieris, Jonathan. Dixit populus ad Sa- 49
 lem, An Jonathan moreretur, qui compara-
 vit falutem Ifraeli? Abſit: vivat Dominus 50
 Deus Ifraelis, num cadat è pilis capitis ejus
 ſuper terram, quandoquidem populum Dei li- 51
 beravit hodie: ſic ſervavit populum Jonath-
 anem, quin moreretur. Revertis eſt itaque 52
 Saul ab inſequentibus Philiftæis: Philiftæi ve-
 rò abierunt in locum ſuum. Obtinuit autè 53
 Saul regnum Ifraelis, & bellavit contra vic-
 ios ſuos, & omnes inimicos ſuos, contra Mo- 54
 ab, & filios Ammon, & Edom, & contra re-
 gnum Sobæ, & Philiftos: & quocunque fe- 55
 verebatur, vincebat. Præterea collecto exer-
 citu, vaſtauit Amalecitas, & eripuit Ifraelem
 de manu diripientium eum. Porò hi erant 56
 filii Sauli, Jonathan, & Japhi, & Melechiel-
 ſus, & Elbeſol: nomina verò duarum filia-
 rum ejus, nomen majoris, Nadab; nomen ve-
 rò minoris, Melchel. Nomen autem uxoris 57
 Saulis, Ahineem filia Ahimeas: & nomen 58
 ducis exercitus ejus, Abner filius Ner patrii
 Saulis. Cis autem erat pater Saulis; & Ner 59
 filius Abiel, pater Abner.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

37 **وَقَالَ سَاوُلُ يَمِينَ يَدَيَّ الرَّبِّ** * وَأَرْسِلْ إِلَى أَهْلِ فِلِسْطِينَ وَدَعِهِمْ فِي أَيْدِي سَيْفِ إِسْرَائِيلَ * **وَلَمْ**
 38 **يَسْتَسْكِبْ** لَهُ الرَّبُّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ * قَالَ سَاوُلُ وَكَمْ أَلِي جَمِيعَ عَسَائِمِ السَّعْبِ لِيَطْرُقَ وَيَعْلَمَ مَعِيَ
 39 **كَلِمَاتُ هَذِهِ الْكُطَيْبَةِ الْيَوْمِ** * وَحَلَفَ بِالرَّبِّ الَّذِي حَلَصَ آلَ إِسْرَائِيلَ * أَنَّهُ إِنْ كَانَتْ هَذِهِ الْكُطَيْبَةُ
 40 **وَكُو فِي يَوْمَانِ أَبِي لَمْ أَقْرِضْهُ حَيًّا** * فَمِنْ أَمَلَةٍ فَلَمْ يَكَلِّمَهُ إِنْسَانٌ مِنَ السَّعْبِ * ثُمَّ قَالَ كَجَمِيعِ السَّعْبِ *
 41 **كُوُوا أَسْمَ نَاحِيَةٍ** * وَأَنَا وَإِخْوَتِي يَوْمَانِ نَاحِيَةٍ * قَالَ السَّعْبُ * مَا أَحْبَبْتُ أَنْ نَبْذِعَ فَاصِعًا * قَالَ
 42 **سَاوُلُ يَا رَبَّ إِسْرَائِيلَ وَاللَّهِ** * يَمِينَ لَنَا مَا تَرَدُّوا * وَأَفْرَعُوا جَمِيعًا فَاصِبَاتِ الْعَرَبِ * سَاوُلُ وَيَوْمَانُ *
 43 **وَكَمَا السَّعْبُ** * وَقَالَ سَاوُلُ * أَفْبَرِحَ أَمْ لَا * وَيَوْمَانُ أَبِي * فَاصِبَاتِ الْعَرَبِ * يَوْمَانُ * قَالَ سَاوُلُ لِيَوْمَانُ *
 44 **أَحْبَبْتُ مَا صَنَعْتَ** * فَاحْبِرْ يَوْمَانُ * وَقَالَ * دَفِنَ مِنَ الْعَسَلِ بِرَأْسِ الْعَصِيِّ الَّذِي كَانَتْ مَعِيَ فِي
 45 **يَدَيَّ** * وَمِنْ أَجْلِ الْعَسَلِ الَّذِي دَفِنَ أَمْرُوتُ * قَالَ سَاوُلُ * هَلْ كُنَّا نَصْنَعُ اللَّهُ فِي وَكَلِّكَ يَرْبِنِي *
 46 **إِنْ لَمْ تَكُنْ يَوْمَانُ** * قَالَ السَّعْبُ * يَوْمَانُ الَّذِي حَلَصَ بِي إِسْرَائِيلَ * لَعَنُوا بِاللَّهِ أَنْ يَكُونَ
 47 **ذَلِكَ** * حَلَفْنَا بِالرَّبِّ الْإِهْنَانِ لَا نَسْلُطُ مِنْ سَعْيِ رَأْسِهِ سَعْرِينَ عَلَى الْأَرْضِ * لِأَنَّهُ حَلَصَ سَعْبُ اللَّهِ
 48 **الْيَوْمِ** * وَكَمَا السَّعْبُ يَوْمَانُ لَمْ يَقْعَلْ * وَرَجَعَ سَاوُلُ مِنْ مَحَارِبَةِ أَهْلِ فِلِسْطِينَ * وَأَنْصَرَفَ أَهْلُ
 49 **فِلِسْطِينَ إِلَى بِلَادِهِمْ** * وَصَارَ مَلِكُ بِي إِسْرَائِيلَ إِلَى سَاوُلُ * وَسَبَّ لَهُ * وَجَارِبَ أَهْلُ فِلِسْطِينَ وَكُلَّ
 50 **مَنْ كَانَ حَوْلَهُ مِنَ الْأَعْدَاءِ الدَّوَالِسِينَ** * وَاللَّذِينَ اسْمُنَّ وَيَدِي عَرُونَ * وَأَهْلُ مَمْلَكَةِ بَصْلِيمِينَ * وَعِيْرِهِمْ *
 51 **وَكَانَ يَطْفِرُ حَيْثُ مَا حَرَجَ** * وَجَمْعُ أَكْبِيلَ * وَفِي أَهْلِ عَمَالَا * وَأَبْنَاءُ بِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الَّذِينَ كَانُوا
 52 **مَعَهُمْ** * وَكَانَ لِسَاوُلَ هَوْلَةٌ الدُّنُونِ * يَوْمَانُ * وَيَسُو * وَمَلِكُ نِسُو * وَأَبْنَاءُ سَاوُلَ * وَكَانَتْ لَهُ ابْنَتَانِ *
 53 **أَسْمُ الْكَلْبِينِ نَادَابُ** * وَأَسْمُ الصَّعْرِيِّ مَلِكَالُ * وَأَسْمُ أَمْرَةَ سَاوُلَ أَحْبَدَانُ * ابْنَةُ أَحْمَعَا * وَأَسْمُ
 54 **صَلْبِ سَرْطِينِ** * أَبْنَارُ * بَنُ نَارِ عِمَ سَاوُلَ * * وَفِي سَاوُلَ * وَنَارُ بَنُ إِبِيلَ أَبُو أَبْنَارُ *
 55

Dixitq; Saul ad Deum, Descendam- 37
 ne ad Philistinos? & tradesne eos in manus 37
 Ifraelis? non respondit illi Dominus 38
 eâ die. Dixit Saul, Adverte ad me omnes 38
 omnes populi famulatus, ut videam? & ſci-
 amus à quo proveniat hoc peccatum hodi- 39
 die. Interrogavit per Dominum qui ſervavit
 Ifraelem, quid ſi peccatum hoc fuerit vel 40
 in Jonathanem filio meo, non dimittam eum
 donec interficiat illum: nec quæ ex populo 41
 aliquis eſt cum. Tum dixit Saul ſibi ſo-
 nio, Eſtote vobis ſcutum, ego vero è fi- 42
 liis meis Jonathanem ſervavi. Dixit popu-
 lus, Quare facere lubet, facio. Dixit 43
 Saul, O Domine Ifraelis & Deus ejus, o-
 ſtende nobis quid velis: tum miſiſi ſcutum
 ſervans, obſequi ſuis Sauli, & Jonathani 44
 & populo verò eſt. Reſponſum dixit
 Saul, Subſerviat ego & Jonathan filius 45
 meus; obſequi ſuis Jonathanem. Dixit: 46
 Saul Jonathanem, Nara m: quid feceris:
 & naravit ei Jonathan, & ai, Ex melle
 guſtavi: ex veniente baculo quem in cum 47
 habebam in manu mea: num propter mel
 quod guſtavi, moriar? Dixit Saul, Sic fa- 48
 ciat mihi Deus, & ſic addat tibi, niſi mor-
 riaris, Jonathanem. Dixit populus, Num 49
 moreretur Jonathan qui ſalvavit Ifraeli-
 tas? Abſit: ut hoc fiat: vivamus per 50
 Dominum Deum noſtrum quod non cadet
 è pilis capitis ejus ſuper terram, quandoquidem liberavit hodie 51
 populum Dei: ſic eripuit populum Jonath-
 anem, nec interfectus fuit. Tum rediit Saul 52
 ab oppugnatione Philiftæorum; & abie-
 runt Philiftæi in patriam ſuam. Porò hi 53
 regnum Ifraelitarum factum eſt Saulis,
 &que permanniſi; & pugnavit adverſus 54
 Philiftinos, & omnes circumjacentes ſibi
 hostes, Moabitas, Adumæos, Ammonitas,
 incolæ regni Neftion, alioſque: & victor 55
 erat quocunque exibat. Paravit quo-
 que robur, interfecit Amalecitas, vin-
 dicavitque Ifraelitas ab his qui præda-
 bantur eos. Habuit autem Saul hos fi- 56
 lios; Jonathanem, & Jephai, Melchel-
 ſum, & Eſbeſol; duas etiam habuit fi- 57
 lias, nomen majoris, Nadab; nomen ve-
 rò minoris, Melchel. Nomen uxoris 58
 Saul, Ahineem filia Ahimeas; nomen
 autem ducis militiæ ejus, Abner filius 59
 Ner patrii Saulis. Parò cis erat pater
 Saulis; & Ner filius Abiel erat pater 60
 Abneri.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

2 * Cúmque validum effet bellum contra Philistinos octidies Saulis, considerabat Saul omnem virum strenuum omnemque virum robore præditum, & colligebat eum ad se.

CAP. XV.

1 * Dixit autem Samuel Sauli, Me misit Dominus ut ungendum te ut regnares super Israelcem populum suum; nunc audi vocem sermonum Domini. Sic dicit Dominus exercituum, Memor sum rerum omnium quas fecit Amalec Israeli in itinere cum ascendente ex Ægypto. Vade nunc, trucidata Amaleciras, & perde quicquid possident; & ne parcas eis: occide tam viros quam foeminas; & tam juvenes quam puerulos, tam boves quam agnos, & tam camelos quam asinos. Indixit ergo Saul toti populo bellum; & cum recensisset eos in Telais, ducenta & decem millia peditum cum viris Juda, Venit Saul usque ad civitatem Amalec, & altercatum est in convalle. Tum dixit Saul Cinizi, Deserite, recedite, & defendite de medio Amalecitarum, ne perdam vos cum eis: vos enim officium prelitistis omnibus Israelitis cum ascenderet ex Ægypto: & recesserunt Cinzi de medio Amalecitarum. Et percussit Saul Amalecum ab Hevita, quæ est in ingressu Sod, quæ est ex adverso Ægypti. Captoque Agag rege Amalecitarum vivo, totum populum extinxit acie gladii. Pepercit igitur Saul ac populus Agag regi, & pulcherrimis ovium, & boum, & pinguium, & faginatorum, & cuiqueret optime; & noluerunt ea occidere: omnem vero lupullectilem quæ vilis & abjecta erat in oculis eorum, illam consumperunt. Falsusque est sermo Domini ad Saulem, dicens, Ponit me conflictus Saulis regem, quoniam retrocessit à me, & verba mea eventu minimè comprobavit: quod agere ferens Samuel, deprecatus est Dominum totæ nocte. Quumque manè surrexisset Samuel ut obviam iret Sauli, indicatum fuit Samueli abuisse Saulem ad Carmelum ubi paratus fuerat ei locus, cum desisset, prætergressum esse, ac defendisse in Gulgalam.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

2 * Quia verò grave bellum erat inter ipsos Saul & inter Philistinos totæ atque Saulis, considerabat Saul omnem virum egregium amicumque virum robustum, & colligebat eos ad se.

CAP. XV.

1 * Dixit autem Samuel ad Saulem, Ego sum quem Dominus misit ad unguendum te ut es rex super Israelicis populum meum; & nunc modo sermone Domini. Sic dicit Dominus potentissimus, Ego novi quid fecerint Amalecitis Israelitis in via cum ascenderent à terra Ægypti. Vade ergo ad Amalec, & interfice eos, & disperde quicquid habent, & in misericordiam horum; sed interfice viros simul atque mulieres, adulescentes et infantes eorum, & occide boves et oves eorum, camelos eorum atque asinos. Quapropter convocavit Saul universum populum ad bellum, subnixosque eorum numero in loco quodam qui dicitur Tarila, fuit numerus eorum ducenta milia peditum, & decem milia virorum ex stirpe Juda. Et veniens Saul ad civitatem Amalec, iussitque ibi populum ad pugnam. Dixitque Saul ad Cananeos, Recedite ab Amalecitis; & iungite vos ad eis et defendite de medio eorum, ne forte disperdat vos cum eis: vos enim beneficii excusistis in omnes Israelitas cum ascendendo eum à terra Ægypti. Egressi itaque Cananæi à medio Amalecitarum, bellavit Saul contra Amalec, & interfecit eos omnes à limite Hevita, quæ est in ingressu Sod, quæ est contra terminum Ægypti. Agag regem Amalec virum apprehendit, populum autem ejus universum gladio interfecit. Misertusque est Saul ac populo regis Agag, et pepercit pulcherrimis ovibusque ovium, & pinguis, & pinguis præstantibusque bobus, & optimis quibusque rebas eorum, nec placuit eum interficere delicatioribus; perdiderunt atque combussit quicquid vile et contemptum erat apud ipsos. Relavit autem Dominus Samueli prophetæ, & dixit eum, Viden enter dolus quod regem constituerim Saulem, quia aversus est à fovere me, nec fecit quod præcepit mihi. Agere vult hoc Samuel, & oravit ad Dominum totâ nocte illâ. Et diluculo surgente Samuel, egressus ad convallem Saulis, invenitque fuit Samueli quod Saul jam ierat Carmelum, & locum ipse sibi parabat, cum abiens præterficeret, ac descendisset in Gulgalam.

2 * Et dicit Samuel Sauli, Me misit Dominus ut ungendum te ut regnares super Israelcem populum suum; nunc audi vocem sermonum Domini. Sic dicit Dominus exercituum, Memor sum rerum omnium quas fecit Amalec Israeli in itinere cum ascendente ex Ægypto. Vade nunc, trucidata Amaleciras, & perde quicquid possident; & ne parcas eis: occide tam viros quam foeminas; & tam juvenes quam puerulos, tam boves quam agnos, & tam camelos quam asinos. Indixit ergo Saul toti populo bellum; & cum recensisset eos in Telais, ducenta & decem millia peditum cum viris Juda, Venit Saul usque ad civitatem Amalec, & altercatum est in convalle. Tum dixit Saul Cinizi, Deserite, recedite, & defendite de medio Amalecitarum, ne perdam vos cum eis: vos enim officium prelitistis omnibus Israelitis cum ascenderet ex Ægypto: & recesserunt Cinzi de medio Amalecitarum. Et percussit Saul Amalecum ab Hevita, quæ est in ingressu Sod, quæ est ex adverso Ægypti. Captoque Agag rege Amalecitarum vivo, totum populum extinxit acie gladii. Pepercit igitur Saul ac populus Agag regi, & pulcherrimis ovium, & boum, & pinguium, & faginatorum, & cuiqueret optime; & noluerunt ea occidere: omnem vero lupullectilem quæ vilis & abjecta erat in oculis eorum, illam consumperunt. Falsusque est sermo Domini ad Saulem, dicens, Ponit me conflictus Saulis regem, quoniam retrocessit à me, & verba mea eventu minimè comprobavit: quod agere ferens Samuel, deprecatus est Dominum totæ nocte. Quumque manè surrexisset Samuel ut obviam iret Sauli, indicatum fuit Samueli abuisse Saulem ad Carmelum ubi paratus fuerat ei locus, cum desisset, prætergressum esse, ac defendisse in Gulgalam.

Verſio VUL. LAT.

non quia: penitit non & , mentitur non Israel.
29 וְיִשְׁקַר לֹא יִשְׁקַר וְיִנְחָם כִּי אֵל
30 אֲדָמָה הוּא לְהַחֲמִי: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל עֲמָדָה כִּבְרֵנִי
31 וַיִּשְׁבַּע שְׁמוּאֵל אַחֲרָיו:
32 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְיְהוָה:
33 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְיְהוָה:
34 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְיְהוָה:
35 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְיְהוָה:

Porro Triumphator in Israel non parceret, et penititudo non flectetur: neque enim homo est ut agat penitentiam. At ille ait, Peccavi: sed tuo honora me coram senioribus populi mei, et coram Israel, & revertere mecum, ut adorare Deum Deum tuum. Reversus ergo Samuel secutus est Saul: & adoravit Saul Deum. Dixitque Samuel, Adducite ad me Agag regem Amalec. Et oblat' est ei Agag pinguis, et tremens. Et dixit Agag, Siccine separata amara mors? Et ait Samuel, Sicut fecit abique liberis mulieres gladii tui, sic abique liberis erit inter mulieres matris tuae. Et in fructu concidit eum Samuel coram Domino in Galgala. Abiit autem Samuel in Ramatha: Saul vero ascendit in domum suam in Gabaa. Et non vidit Samuel ultra Saul usque ad diem mortis sue: veruntamen lucebat Samuel Saulem, quoniam Dominus presentebat quod constituisset eum regem super Israel.

CAP. XVI.

248
שְׁמוּאֵל א: י
29 וְיִשְׁקַר לֹא יִשְׁקַר וְיִנְחָם כִּי אֵל
30 אֲדָמָה הוּא לְהַחֲמִי: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל עֲמָדָה כִּבְרֵנִי
31 וַיִּשְׁבַּע שְׁמוּאֵל אַחֲרָיו:
32 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְיְהוָה:
33 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְיְהוָה:
34 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְיְהוָה:
35 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְיְהוָה:

Dixitque Dominus ad Samuel: Ullaqueo tu Iuges Saul, cum ego proiecero eum ne regnet super Israel. Imple cornu tuum oleo, et veni, ut mitra te ad Isai Bethlehemitem: prodivi enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Samuel, Quo modo vadam? audit enim Saul, & interficiet me. Et ait Dominus, Vitulum de armento tolles in manu tua, & dices; Ad immolandum Domino veni. Et vocabis Isai ad victimam, & ego ostendā tibi quid faciam, & unges quemcunque monstravero tibi. Fecit ergo Samuel, sicut locutus est ei Dominus. Venitque in Bethleem, & admirati sunt seniores civitatis, occurrentes ei, dixeruntque; Pacificusne est ingressus tuus? Et ait, Pacificusne immolandum Domino veni, sanctificamini, & venite mecum ut immolem. Sanctificavit ergo Isai & filios ejus, & vocavit eos ad sacrificium. Cumque ingressi essent, vidit Eliab, & ait; Num coram Domino est christus tuus? Et dixit Dominus ad Samuel; Ne respicias vultum ejus, neque altitudinem stature ejus: quoniam abieci eum, nec iuxta intuitum hominis ego judico: homo enim videt ea que patent, Dominus autem intuetur cor.

29 וְיִשְׁקַר לֹא יִשְׁקַר וְיִנְחָם כִּי אֵל
30 אֲדָמָה הוּא לְהַחֲמִי: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל עֲמָדָה כִּבְרֵנִי
31 וַיִּשְׁבַּע שְׁמוּאֵל אַחֲרָיו:
32 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְיְהוָה:
33 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְיְהוָה:
34 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְיְהוָה:
35 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְיְהוָה:

Et si dixeris: Revertar a culpa mea, et dimittetur mihi, ut faciam regnum ego et filii mei super Israel in seculum: jam decrevit esse super te ab-ante Deum visoriarum Israel, ante quem non est vanitas, et non revertitur ab eo quod dixeris: quia non est ut filii hominis ille, qui dicunt et mentiuntur, decernunt et non firmant. Et dixit; Peccavi: nunc honora me nunc ante senes populi mei et ante Isr' ael, et redi mecum, et adorabo ante Deum Deum tuum. Et reversus est Samuel post Saulem, et adoravit Saul coram Domino, et dixit Samuel; Adducite ad me Agag regem domus Chamalec: et venit ad illum Agag delictiosus: et dixit Agag; Obsecro domine mi, amaritudo mortis. Et dixit Samuel; Sicut orbarit mulieres gladius tuus, sic orbarit prae mulieribus mater tua: et discerpit Samuel Agag ante Deum in Gilgela. Et abiit Samuel ad Ramatha, et Saul ascendit in domum suam ad Gibgath Saulis. Et non addidit Samuel ut videret Saulem usque ad diem mortis suae: quia lamentatus est Samuel ad Saulem, et Dominus reversus est in dictio suo, quod regnare fecisset Saulem super Israel.

CAP. XVI.

Et dixit Dominus ad Samuel: Ullaqueo tu Iuges Saul, et ego te elongavi eum ne sit rex super Israel: imple cornu tuum oleo, et veni, mitram te ad Isai qui est Bethlehemitem, quia notus ante me in filiis ejus regis, ut ante me fit rex. Et dixit Samuel; Quomodo ibo? et si audierit Saul, occidet me. Et dixit Dominus; Vitulum boum accipies in manu tua, et dices; Ad sacrificandum ante Deum veni. Et invitabis Isai in convivio, et ego indicabo tibi quid facies, et unges ante me quem dicam tibi. Et fecit Samuel, et locutus est ei Dominus, et venit ad Bethlehemitem: et congregati sunt senes urbis ad occursum ejus: et dixerunt; Pax adveo? tu? Et dixit; Pax: ad sacrificandum ante Deum veni: preparamini et intrabitis mecum in convivio: et invitavi Isai et filios suos, et vocavi eos ad oblationem sacrificii. Et fuit cum in-terant illi, et vidit Eliab et dixit; Verum stat ante Dominum unctus est? Et dixit Samuel; Ad Samuel: Ne cootempleris in aspectu ejus, et in altitudine stature ejus: nam elongavi eum; quia noo [video] ut videt filii hominis: quia filii hominis vident in oculis suis, et ante Dominum manifestae sunt cogitationes cordis.

וַיֹּאמֶר לְשְׁמוּאֵל עֲמָדָה כִּבְרֵנִי
מִלִּי קִרְבָּה מִשְׁחָא וְאִתָּא אֶשְׁלַח חֲתוּלָה וְיִשִּׁי רִמְסֵית לְהַחֲמִי אֲרִי גְלוּ קְרִימִי
בְּבִנְיָהוּ מִשְׁרֵי קְרִימִי
לְבָרְנִי מִלְּכָא: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֲכִרְיוּ אֹהֶל וְאִם יִשְׁמַע שְׁמוּאֵל וְיִקְשַׁלְנִי וְאִם יִעֲלֵת חַיִּים:

MS. A. (a) xal egi (b) βασιλευσιν. Καὶ (γ) εἰς δούλους, (δ) γυριστῶν (ε) εἰς (ζ) εἰρήνην (η) ἡ ἐπιβίβηται ἐπὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ, (θ) εἰς τὸ εὐχέσθαι

funt congregati & praelium ad sua castra Pelistim congregaverunt Et
 ויאספו פלשתיים ארם סמתיים למלחמה ויאספו
 Inter & Suchoh inter funt castrametati & Jebudah que, Suchoh in
 שוכה אשר להורה ויחגרו פלשתיים ויבין
 sunt castrametati Israel vir & Saul Et. Dammim funt in Hazzeah
 עוקה באפס דמים: ושאלו ואיש ישראל נאספו
 occurrit in bellum aduersarii & Elab vallin funt castrametati &
 ויחגרו בעמק האלה ויעמד להלחמה לקראת
 Israel & hinc montem aduers Pelistim Et Pelistim
 פלשתיים: ופלשתיים עמרום אלה ויעמד להלחמה לקראת

עמרום אלה ויעמד להלחמה לקראת
 2. Gath de ejus nomen Goliath, Pelistim castris de interuentus
 הבלים מסחנת פלשתיים נלחח שמו מגר
 3. caput super aere gatea Et palmi & cubitorum sex ejus altitudo
 נבדלו שש אפור וורה: וכבוע נחשת ער ראשו
 quincue lorice pondus & indium isre sparmorum lorice &
 ושריון שקששים הויא לבוש ומשקל השריון חמשת
 clypeus & pedis sup aris fenale Et aris scilicet inter aris
 אלפים שקלים נחשת: ומסחת נחשת על דגליו ויבדלו
 licitatorum tanquam ejus lancea hastile Et ejus humeros inter aris

נחשת בין חפוי: ורחו חינוו כמנור
 7. ferri scilicet sexcentorum ejus lancea flammis & sexcentorum
 ארבעים ויחבב חינוו שש מאות שקלים ברזל
 8. ad clamavi &, fletu Et. ejus facies ad versus scilicet ferens &
 ונשא הענה הרה לפינו: ויעמד ויקרא אל
 ordinationum ad exercitum quid ut: eis dixit & israel omnes
 משרתי ישראל ויאמר להם לפה תצאו רעוע
 eligite? Saul ferri vas & Pelistus ego nuncio? praelium
 מלחמה הלא אנכי הפלשתי ואמם עברים לשאלו ברזל
 necum pugnare quiverit si: me ad defendat & virum vobis

לכם אלש וירר אלו: אמר יונתן להלחם אחי
 9. in quivero ego si & ferus in vobis erimus & me percussit &
 רהבני ויחגרו לכם לעברים ואם אני אונלך
 dixit Et nobis servietis & ferus in nobis eritis & eis percussit &
 והדלו ויהיה לנו לעברים ועברם אחת: ויאמר
 10. die: hac die israel omnes exprobravit Ego: Pelistus
 מלחמה הלא אנכי הפלשתי ואמם עברים לשאלו ברזל
 israel omnis & saul audivit Et pariter pugnetus & virum vobis
 רי אש ויגלחמה יחי: וישמע שאלו ובר ישראל
 11. valde timuerunt & sunt confusis & hac Pelistis verba
 את דברי הפלשתי ואתה ויחגרו וירא מאר:
 12. et nomē & Jebudah Beth-leché de hujus Ephraim viri filius David Et

ורר בראש אפרתי הוה מביית לחמה וישמו
 veniens, fencx & saul diebus in vir & filii odo et: isai
 ישילו שבעה בעים שאלו בקינא
 post abierunt majores isai filii tres Abieruntque homines ioter
 באנשים: וילכו שש בני ישראל ויחגרו וירא מאר:
 13. Abierunt autem tres filii ejus majores post saul in praelium:
 שאלו למלחמה ושב שלש בניו אשר הלכו
 tertius & Abinadab ejus secundus & primogenitus Et bellum in
 במלחמה אליאב הכבד: ושנדרו אבינאב והשלשי
 Sammah

CAP. XVII.
 1. Congregaverunt autem Pelistim exercitū suū in praelium, congregantur in Socho Judæ: & castrametati sunt inter Socho & Azeca, in finibus Dommin. Porro Saul & filii Israel congregati venerunt in Vallē terebiothi, & direxerūt aciē ad pugnandū contra Philistim. Et Philistim habant super montem ex parte hac, & Israel stabat supra montem ex altera parte: valligij, erat inter eos. Et cgressus est vir spurus de castris Philistinorum, nomine Goliath, de Geth, altitudinis sex cubitorū & palmi: Et calicis aerea super caput ejus, & lorica squamarū induebatur: porro pondus lorice ejus, quinque millia scilicet aris erat.

6. Et cretus aereus habebat in crucis? Et clypeus aereus tegebat humeros ejus. Hastile autem habat ejus, eratque licitatorū viginti: ipsū autē ferrū haste ejus, sexcentos scilicet habebat ferri: & armiger ejus antecedebat eū. Stansque clamabat adversus phalangas Israel, & dicebat eis: Quare venistis parati ad praelium? Numquid ego non sum Philistinus. & vos servi Saul? Eligite ex vobis virū, & descendet ad singularē certamen.

9. Si quiverit pugnare meū, & percussit me, erimus vobis servi: si autē ego prevaluerō, & percussit eū, vos servi eritis, & servietis nobis. Et aiebat Philistinus, Ego exprobravi agminibus Israel hoc: Date mihi virū, & incedat mecum singularē certamen. Audiens autē Saul, & omnes Israelites, sermone Philisthæi humilicemodi, stupebant, & metuebant nimis. David autem erat filius viri Ephraimæ, de quo supra didit est, de Bethlehém Juda, cui nomen erat Isai, qui habebat octo filios, & erat vir in diebus Saul fenex, & grandævus inter viros.

13. Abierunt autem tres filii ejus majores post saul in praelium: & nomina triū filiorū ejus, qui perrexerunt ad bellum, Eliab primogenitus, et secundus Abinadab, tertiusque Sammah.

MSA.
 (a) Σαουλ (b) Σαουλ, (γ) εν Αρεσθωμειν. (d) αυτοι δεστασονται, (e) αλλοφολον. Καλ αλλοφολος (z) εε πηχων (h) σκευηθων (δ) επανω των (i) υφαντων. (x) σπης την (λ) επ(μ) αυτοις (v) παρθε μο παρθηται, (y) εε εν ενω (o) δουλοστα (f) μοναμαχων (b) αυτοι εν (e) σφιδρα. Καλ εε επεν David ης απροσμου Ερεβθα. ούτο εν Βηδαλεμ Ιουδα, η ενμα απη Ιεραλ, η απη δεκα ηοι. η ε απη εν ταις ημεραις Σαουλ σερβιτορο εν ανδρουν. Καλ επο εδισσαν οι τρει ηοι Ιεραλ οι μελρονε ε ιπορθησαν οσίου Σαουλ σελειμων, καλ ηνομα των ηων αυτο των πορθητων εν τον σελειμων, Έλαβ ο σερβιτορο αυτο, η ε δευτορο αυτο Αμναδab, η ε τειτο αυτο Σαμμα.

Targum JONATHAN.

1 ויבשו פלשתיים ית משריהון לאתא קרבא ויחגרו וישמו
 2 בין סוכה ובין עוקה באפס דמים: ושאלו ואיש ישראל נאספו
 3 ויבין עוקה באפס דמים: ושאלו ואיש ישראל נאספו
 4 ויחגרו בעמק האלה ויעמד להלחמה לקראת
 5 ויחגרו בעמק האלה ויעמד להלחמה לקראת
 6 ויחגרו בעמק האלה ויעמד להלחמה לקראת
 7 ויחגרו בעמק האלה ויעמד להלחמה לקראת
 8 ויחגרו בעמק האלה ויעמד להלחמה לקראת
 9 ויחגרו בעמק האלה ויעמד להלחמה לקראת
 10 ויחגרו בעמק האלה ויעמד להלחמה לקראת
 11 ויחגרו בעמק האלה ויעמד להלחמה לקראת
 12 ויחגרו בעמק האלה ויעמד להלחמה לקראת
 13 ויחגרו בעמק האלה ויעמד להלחמה לקראת

PARAPH. CHALD. Versio Latina.

Et congregaverunt Pelistæ exercitū suū ad incedandum bellū, & congregati sunt ad Zocho que est tribus Jebudah, & posuerunt castra inter Zocho & inter Ghazekah in Epezzudimmio. Et Saul & homo israel conregati sunt, & posuerunt castra in planicie glandis, & ordinaverunt praelium ad occursum Pelisthorū. Et Pelistæ habant super montem hinc, & Israel stabat super montem hinc, & vallis inter eos. Et exiit vir de inter illos ex castris Pelisthorū, Goliath nomen ejus ex Gath: altitudo ejus fere cubiti & palmi. Et galea aere supra caput ejus, et lorica squamarū ipse induit, & 5 pondus lorice quinque mille scilicet aris. Et creta aere super pedes ejus, & ha- 6 bita aere extens ex galea ac gestata are inter humeros ejus. Et lignū haste 7 ejus sicut jugū textorū, et acies haste ejus pondus sexcentū scilicet ferri, et ferrens scutum ambulans ante eū. Et stetit, et proclamavit super ordines Isra- 8 el, et dixit illis. Ad quid exiistis ad ordinandū bellū in nōnne ego Pelistæ, et vos servi Saulis? ego ille Goliath Pelistans qui ex Gath, gni inmeremi 9 duos filios Heli sacerdotis Hlothpi & Pinhhaz, & captivā adduxi avē faderis Domini, & intulim eam in domū Dagon Erroris mei, eratiq; illic in urbibus Pelisthorum septem mensibus; citam singulari praelis qua fuerunt ipsi Pelistæ ego egrediens in capite exercitus, et vicinus in bellis, & projecimus interfectos in pulverem terra, et usque huc non eo honore affertur me Pelistæ in essem principis mille apud eos: vos autem filii Isra- 10 el, quod virile facinus praestitit vobis Saul filius Kis qui ex Gibhatha, quod constituitis ipsi reges super vos: si vir fortis ipse, defendat, et faciat 11 me rex: sin autem vir imbellis illic, eligite vobis virum, et defendat ad me. Si valebit ad ordinandū praeliū meū, et occidit eū, erimus vobis 12 bis ad servos: si ego valebo eū, et occidit eū, eritis nobis ad servos, et servietis nobis. Et dixit Pelistus, Ego exprobravi ordines Israel hoc: 13 dicent venire facite mihi virū, et inibim? praelium faciam. Et audivit Saul et omnis Israel verba Pelisthæi hac: et fracti sunt, et timuerunt valde. Et 14 David filius viri Ephraimæ hujus, et Bethlehém de domo Juda, et nomen ejus Isai et illi octo filii, et vir in diebus Saul fenex nunciorum in juvecoib: 15 Et invenerunt tres filii Isai majores, invenerunt post Saul ad bellū: et nomen tri- 16 um filiorum ejus, qui invenerunt ad bellum, Eliab primogenitus, et secundus Abinadab, et tertius Sammah.

* فقاير * تر *

CAP. XVII.

1 * Post hac colligentes Philistini castra sua ad praesum, pugnam intentarunt in extremitate Juda, castra ponentes inter Sophia & Arca, in Ophartheim. Saul vero & Israelite collecti, castra fixerunt in valle Terebinthi, & instruxerunt aciem contra Philistinos. Consistentibus itaque Philistinis supra montem hinc, & Israelitis supra montem inde consistentibus, valle interjecta; Egressus est vir gigas e castris Philisteorum Goliath nomine, & Gath oriundus, cujus altitudo erat sex cubitorum cum spithama: Galea aerea in capite ipsius, & lorica in laminam ducta vellet, cujus lorice pondus erat quinque millium scilorum aris: Tibialia aerea in cruribus ejus, & humerale aeneum inter humeros ejus: Lignum lancee ejus fuisse erat jugo textorum, & mucro lancee ejus sexcentorum scilorum ferri: & forens clypeus ejus anteedebat eum. Is stans clamabat ad acies Israelis, & dicebat eis, Quare proditis ad intruendam aciem? in ego Philistaeus sum, vos vero servi Saulis: seligite vobis virum qui contra me egrediar. Si bellare mecum possit, meque interficiat, erimus vobis servi: at si ego eum vincam & interficiam, eritis nobis servi, & famulabimini nobis. Dicebat etiam Philistaeus iste, Ego exprobravi agminibus Israelis hodie; date mihi virum ut sim illic micimus. Cumque audisset Saul ac totus Israel verba Philistaei, trepidarunt & extimuerunt valde. David autem filius erat viri cuiusdam Ephraei ex Beth-lehem Juda (huc nomen Ithai, habebatque octo filios: & vir iste in diebus Saulis fuerat & provocatus erat annis. Tres autem filii Ithai nati majores facti fuerant Saulum ad bellum: & eorum nomina, Eliah primogenitus ejus, secundus Abinadab, tertius Samma;

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

* الفصل السابع عشر *

CAP. XVII.

1 * Congregantes Palaestini copias suas, praesum insuerunt in extremo limite familiae Juda, castra figentes inter extremum terminum Juda, & inter Arca, in Phasfaim. Saul autem & viri Israelite congregati castris, itaque fuerunt in valle Terebinthi, & instruxerunt vallam ad praesum contra Palaestinos. & Palaestini quidem stabant super montem ab uno latere, Israelita vero super montem in opposito latere, valle inter eos intercepta. Et egressus est vir quidam gigas ab exercitu Palaestinarum nomine Goliath ex urbe Gath, cujus longitudo erat sex cubitorum cum palmis. Tegebatur in castro, & lorica aenea: pondus autem loricae ejus erat quinque millium scilorum. Habebat etiam duo crura aerea, & super caput suum secundum antrum ad humeri sui extremitatem dimissim. Lignum lancee ejus par erat crassitudo jugo sciatorio, & iudius mucronis lancee ejus erat sexcentorum scilorum: praecedebatque eum vir portans clypeum ejus. Hic stans ex adverso acies filiorum Israel clamabat ac dicebat, Quid opus est instructione bellica? in ego vir sum ex Palaestina, vos autem servi Saulis: eligite virum qui ad me descendat. Si mecum certamen poterit inire, sique me vinciderit, servimus vobis servi: quid si ego superaverero eum, & cruciaverero illum, sticis vos nobis servi, & ministrabitis nobis. Praeterea dicebat Philistaeus iste, Ego probro affeci agmina Israelis hodie: proferre virum qui ad me descendat. Audias autem Saul & filii Israel verba Palaestini: & percussit Ithae tempore gravissimo. Porro David erat filius viri cuiusdam Ephraei ex Beth-lehem civitatis Juda, nomine Ithai, qui habebat octo filios: & vir iste tempore Saulis jam fuerat, & tres filii ejus nati fuerant: & tres filii ejus nati fuerant Sauli ad bellum: eorum nomina, Eliah primogenitus ejus, secundus Abinadab, tertius Samma;

שמואל ה' :

14 וידר הוא הקטן ושלש הילדים הלכו אחרי שאול :
 15 וידר הלקן ושם מעל שאול לדעוה את צאן אביו
 16 בית לחם : ויגש הפלשתי השכם
 17 ויניצב ארבעים יום : ויאמר יש לרוד בנו
 18 קדנצו ראינו איתנו קליוה ועשרה לחם הוה
 19 והרץ המונה לאיזה : ואת עשרת חרצי החלב
 20 האלה חביא לשר האלף ואת יאמר הפקר לאלים
 21 ואת עשרת חרצי החלב : וישאל והסב וכל איש ישראל
 22 בעסק האלה נלחמם עם פלשתים : וישקב רוד
 23 בבקר וישש את הצאן על שמר
 24 באשר צוהו יובל הפעולה החורו היצא
 25 אל הפסערה והרעו בפסעמה : וישקב רוד
 26 ופלשתיים סעכה לקראת סעכה : וישש רוד את
 27 הגלים מקליו על יד שומר הפלגים וירץ הפסערה
 28 ויבא וישאל לאיזו שלום : והוא ימר רברב והגת
 29 אש הגנים עלה גליו והפלשתי שמו מטר מפסעות
 30 פלשתיים וירב קדרים האלה וישקב רוד : ובל
 31 איש ישראל בדאו חסדת האיש וינסו מפניו
 32 מאר : האמרי איש ישראל הרואים האיש עלה הוה
 33 כי ירחק אדו ישראל עלה הוה האיש אשר יבנו
 34 ועשה חפשי בישאל : ויאמר רוד אל האנשים העמרים
 35 עמו לאמר סוד יעשה לאיש אשר יבא את הפלשתי הלו
 36 והסד חרצי ישראל כי מירב פלשתי הערה
 37 הזה כי חרף משרכות אלהים חיים : ויאמר לו
 38 העם כדבר הוה לאמר כי יעשה לאיש אשר יבנו
 39 וישקב אלאב איו חרצי ישראל : ויאמר רוד אל האנשים ויחזר
 40 אף אלאב בדוד ויאמר לסדר יוד וירתי יוד
 41 נשרת מעט הצאן נענה במדבר אני ורעו את דודת
 42 ואת רע לבנה כי למען ראור הפלחמה ירדת
 43 ויאמר רוד מה עשית עתה הלא רבד הוה :

14 David autem erat minimus. Tribus ergo majoribus secuti-
 15 bus Saul, Abiit David, & reversus est a Saul, ut pasceret gregem patris sui in
 16 Bethleem. Procebat vero Philistinus mane & vesperè, & stabat quadraginta diebus. Dixit autem Isai ad
 17 David filium suum: Accipe fratribus tuis ephi polenta, & curre in castra ad fratres tuos, Et decem formellas casei has dederes ad tribunalum: & fratres tuos visitabis, si rectè agant: & cum quibus ordinati sunt, dice. Saul autem, & illi, & omnes filii Israel in Valle terebinthi pugnavant adversum Philistim.
 18 Surrexit itaque David mane, & commendavit gregem custodi: & onustus abiit, sicut præceperat ei Isai. Et venit ad locum Magala, & ad exercitum, qui egressus ad pugnam vociferatus erat in certamine. Direxerit enim aciem Israel, sed & Philistim ex adverso fuerant præparati. Derelinquens ergo David vasa que artillerat, sub manu custodis ad faciosos, ecurrit ad locum certaminis, & interrogavit si omnia rectè agerent erga fratres suos. Cùmque adhuc ille loqueretur eis, apparuit vir ille spurus ascendens, Goliath nomine, Philistinus, de Geth, de castris Philistinorum: & loquente eo hæc eadem verba audivit David.
 19 Omnes autem Israelites, cùm viderent virum, fugerunt a facie ejus, timentes eum valde. Et dixit unus quilibet de Israel, Num vidistis virum hunc qui ascendit ad exprobrandum enim Israeli ascendit. Virum ergo qui percussit eum, ditabit rex divitiis magnis, & filium suum dabit ei, & domum patris ejus faciet absque tributis in Israel. Et ait David ad viros qui stabant secum, dicens, Quid dabitur viro, qui percussit Philistinum hunc, & rulerit opprobrium de Israel? & quis enim est hic Philistinus incircumciscus, qui exprobrat viciis Dei viventis? Referat autem ei populus eundem sermoem, dicens; Hæc dabuntur viro, qui percussit eum. Quod cum audisset Eliab frater ejus major, loquente eo cum aliis, iratus est contra David, & ait: Quare venisti, & quare dereliquisti paucas oves illas in deserto? ego novi superbita tuam, & nequitiam cordis tui: quia ut videres prælium, descendisti. Et dixit David, Quid feci numquid non verbum est?

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

Targum Jonathan.

14 וידר הוא ועידא ותלחור רבכבא אולו בתר שאול : וידר אלו ויבן מלות שאול למרע
 15 ת ענאר רבכבוי ביח לחם : ומריב פלשתא ומקיים ומסחיד ואתשחא ארבעין יומין :
 16 ויאמר יש לרוד בריה סב בען לאחור מביתא לקראת הוה ועסדא שולמין וליחמא הרוו
 17 ואביל למשרתא לאחור : ויתעסר טבין וירח באהלו חובל לרב אלאב וית אחור
 18 וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד
 19 וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד
 20 וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד
 21 וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד
 22 וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד
 23 וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד
 24 וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד
 25 וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד
 26 וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד
 27 וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד
 28 וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד
 29 וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד וישקב רוד

Et David ipse parvus, et tres magni iuverunt post Saul. Et David ivit, & 14
 15 redit a Saul ad pascendum pecus patris sui Bethleheh. Et accessit Pelistim
 16 anticipans, et vespertinus, & commorans est quadraginta dies. Et dixit 16
 17 Isai David filio ejus, Fertis cum fratribus tuis mensuram tosi hujus, & 17
 18 decem tortas panis hujus, & deferto ad exercitum ad fratres tuos. Et de 18
 19 cem cafesos lactis hos deferes ad magistrum mille, et fratres tuos visitabis
 20 ad pacem, et bonitatem eorum afferes. Et Saul, et illi, et omnis homo Isra- 19
 21 el in planicie glandis ineuntes bellum curo Pelistis. Et anticipavit Da- 20
 22 vid in mane et reliquit pecus super custodiam, et tulit et abiit sicut iussit il- 21
 23 lum Isai, et veoit ad castra: et exercitus facientiu belli exierunt ad ordi- 22
 24 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 23
 25 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 24
 26 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 25
 27 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 26
 28 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 27
 29 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 28
 30 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 29
 31 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 30
 32 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 31
 33 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 32
 34 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 33
 35 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 34
 36 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 35
 37 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 36
 38 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 37
 39 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 38
 40 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 39
 41 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 40
 42 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 41
 43 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 42
 44 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 43
 45 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 44
 46 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 45
 47 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 46
 48 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 47
 49 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 48
 50 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 49
 51 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 50
 52 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 51
 53 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 52
 54 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 53
 55 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 54
 56 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 55
 57 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 56
 58 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 57
 59 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 58
 60 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 59
 61 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 60
 62 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 61
 63 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 62
 64 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 63
 65 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 64
 66 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 65
 67 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 66
 68 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 67
 69 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 68
 70 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 69
 71 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 70
 72 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 71
 73 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 72
 74 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 73
 75 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 74
 76 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 75
 77 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 76
 78 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 77
 79 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 78
 80 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 79
 81 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 80
 82 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 81
 83 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 82
 84 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 83
 85 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 84
 86 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 85
 87 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 86
 88 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 87
 89 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 88
 90 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 89
 91 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 90
 92 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 91
 93 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 92
 94 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 93
 95 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 94
 96 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 95
 97 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 96
 98 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 97
 99 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 98
 100 nem, et claxerunt in prælio. Et ordina verunt Israel et Pelistis ad ordi- 99

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

14 David autem erat minimus. Hic ergo David reuerfus fuerat à comitatu Saulis, abieratque ad pacendos oves patris sui in Bethlehem. Dum igitur accederet Philistinus ille manè ac vespere, & quadraginta diebus persistisset, Dixit interim Ifai Davidi filio suo, Fero fratribus tuis facum tritici fricti, & decem panes; & accurrens deporta in castra ad fratres tuos. Decem verò cafesos illos lacteos defer ad tribunal, fratremque tuos visita in pace, & nuntium eorū ad me deferto. (Saul autem cum omnibus Israelitis sub terebintho pugnabat adversus Philistaeos.) Surgens itaque David manè, ovibūque cultodi commisit, portavit ea & abiit, quemadmodum praeceperat ei Ifai: quumque pervenisset ad castra in vallem quae porrigitur ad inferum, clausuram ad praelium: Jamque adfuerant sese Israelitae & Philistaei, acies adversus aciem. Quapropter depositis à se David vasculis suis prope reliqua vasa, cucurrit ad aciem, salutavitque fratres suos. Et dum ipse loqueretur cum eis, ecce vir ille gigas, Goliath Philistaeus nomine, è Gathoriturus, ascendebat ex castris Philistaeorum, eademque verba dicebat audiente Davide. Omnes autem Israelitae, cum viderent giganteum, timuerunt & fugerunt à conspectu ipsius: Et dixerunt Israelitae, Vidistisne virum illum qui ad exprobandum Israeli ascendit? virm qui interfecerit eum, locupletabit rex divitiis magnis, & filium suum dabit illi, & domum patris eius nobilem reddet in Israele. Dixit David viris sibi adjacentibus, Quid fiet viro qui interfecerit Philistaeum hunc praeparatum, & averterit probrum ab Israele? quid enim est Philistaeus iste praeparatus qui probrum afficit agmina Dei viventis? Cui populus idem verbum dixit, Ita fiet viro qui interfecerit eum. Audivit autem Eliab frater ejus maximus cum viros illos alloqueretur: quare ira percussit Eliab contra Davidem, dixit ad eum, Cur descendisti? & cuius commisit oves illos pauculas quae sunt in deserto? ego novi arrogantiam tuam & nequiritiam cordis tui, quòd ad videndum bellū descenderis. Dixit vero David, Quid fecerim verò haec verba sunt.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

14 David autem erat minimus frater. Cumque occupatus esset Saul Bethlehem, David ad pacendum oves patris sui in Bethlehem. Ipsi vero à Philistinis ille mane & vespere per quadraginta diebus. Dixit autem Ifai ad Davidem filium suum, Deser ad fratres tuos manū tritici fricti, & decem panes, & vade citò ad fratres tuos ad exercitum. Et accipere decem cafesos manū duci eorum, & vasa lacteos fructuum tuorum. (Pater David & omnes Israelitae & filii gerebant cum Philistinis in valle terebinthi.) Surgens itaque David diluculo, dimisitque oves suas apud quemdam custodiarum eorum, tulit quae acciperet cum patre suo, et profectus pervenit ad exercitum in vallem quae vocatur inferum ad pacendos aciem; ubi exclamavit populus ad pugnam, Insuperaverunt sese Israelitae & Philistini, acies autem adversus aciem. Quare depositis David vasculis suis, cucurrit ad aciem, & salutavit fratres suos. Pervenitque ad aciem, ecce vir ille gigas nomine Goliath Philistaeus, è Gath, ascendens ex castris Philistaeorum, ferentem protulit quem dicebat Goliath; audientemque eum David. Hunc cum viderent omnes Israelitae, timuerunt, & vasa dixerunt eum non esse. Et dixerunt viri Israelitae, Vidistis virum hunc quemadmodum ascendit ad ostendendum consuetudinis filios Israel? virum qui interfecerit eum, dabit rex tibi opes suas, & domum suam dabit illi, & domum patris eius nobilem reddet in Israele. Dixit David viris qui adjacentibus, Quid fiet viro qui interfecerit Philistaeum hunc praeparatum, & averterit probrum ab Israele? quid enim est Philistaeus iste praeparatus qui probrum afficit agmina Dei viventis? Cui populus idem verbum dixit, Ita fiet viro qui interfecerit eum. Audivit autem Eliab frater ejus maximus cum viros illos alloqueretur: quare ira percussit Eliab contra Davidem, dixit ad eum, Cur descendisti? & cuius commisit oves illos pauculas quae sunt in deserto? ego novi arrogantiam tuam & nequiritiam cordis tui, quòd ad videndum bellū descenderis. Dixit vero David, Quid fecerim verò haec verba sunt.

hoc verbi secundū dixit & alterum contra ad ipsam apud se se vertit Et
 30 ויבט מאצלו אימל דוד ויאמר נדבר הוה
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 31 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 32 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 33 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 34 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 35 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 36 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 37 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 38 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 39 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 40 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 41 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 42 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 43 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 44 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע
 45 ויבטו חכם דוד ביד הרשאו: וישמע

Et declinavit paulus ab eo ad
 30 alia: dixitque eundem sermone.
 Et respondit ei populus: verbum
 31 sicut prius. Audita sunt autem
 32 verba, quae loci: est David, et
 33 annunciata in conspectu Saul.
 Ad quae cum fuisset adductus, lo-
 34 cus est ei. Non concidat cor
 35 cujusquā in eo: ego serus tuus
 36 vadā, & pugnabo adversus Phi-
 37 listhazum. Erat Saul ad David,
 38 Non vales resistere adversus
 39 istū, nec pugnare philisthazū
 40 istū, quia puer es, hic autē vir bella-
 41 tor: est ab adolescentia sua. Dixit-
 42 que David ad Saul: Passcebat
 43 serus tuus patris, vir gregis, &
 44 veniebat leo, vel ursus, & tolle-
 45 bat arietē de medio gregis: Et
 46 plequebat eos, & percutiebat,
 47 cruciabatque: de ore corū: & illi
 48 confurgebat adversum me, &
 49 apprehendebat manū corū, &
 50 suffocabā interfecitque eos: eos.
 51 Nam & leonē & ursū interfeci
 52 ego servus tuus: crit igitur
 53 philisthazus hic incircumcisus,
 54 quasi un' ex eis. Nunc vadā, &
 55 auferā opprobriū populi: quonia-
 56 niā quis est ille philisthaz' incircum-
 57 cisus, qui aufert maledic-
 58 tione exercitū Dei viventes: Et
 59 ait David: Dñs qui eripuit me
 60 de manu leonīs, et de manu ur-
 61 si, ipse me liberabit de manu
 62 philisthaz' huius. Dixit autē Saul
 63 ad David, vadē, & dñs tecum
 64 sit. Et induit Saul David vestimen-
 65 ta sua, & imposuit galeā
 66 creā sup caput ejus, & vestivit
 67 eum lorice. Accinct' ergo David
 68 gladio: eji' super vellē suū,
 69 cepit tentare si arma' posset
 70 incedere: non enim habebat
 71 consuetudinē. Dixitque David
 72 ad Saul: Non possū sic incede-
 73 re, quia non sum habeo. Et de-
 74 posuit e. Et tulit baculū suū,
 75 quē semp habebat in manib' &
 76 elegit sibi quinq; limpidiſſi-
 77 mos lapides de torrente, et mi-
 78 sic eos in perā paltoralē, quam
 79 habebat: & fundam manu
 80 tulit: & processit adversus Phi-
 81 listhazū, ibat autem philisthaz'
 82 incedens: et appropinquans ad-
 83 verſum David, & amiger ejus
 84 aene eum. Cūque: impisset
 85 philisthazus, & vidisset David,
 86 dixit enim adole-
 87 scens rufus, et pulcher aspectu.
 88 Et dixit philisthazus ad David:
 89 Numquid ego canis sum, quōd tu
 90 venis ad me cum baculo? Et
 91 maledixit philisthaz' David in
 92 diis suis: Dixitque ad David:
 93 Veni ad me, et dabo carnes tu-
 94 as volatilibus caeli & bestiis
 95 terræ. Dixit autem David ad
 96 philisthazum: Tu venis ad me
 97 cum gladio, et hasta, & clypeo:
 98 ego autē venio ad te in nomine

Καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 30 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 31 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 32 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 33 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 34 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 35 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 36 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 37 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 38 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 39 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 40 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 41 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 42 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 43 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 44 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο
 45 καὶ ἀποστρέψας παρὰ αὐτοῦ εἰς ἀναστῆναι ἑτέροσ, ἡ ἔειπεν ὅτι τὸ ἦμα τὸτο

Domini exercitum, Dei agminum Israel, quibus exprobrati

Targum Jonathan

ואסתחד מלוחה לקבל אחריו ואמר פתחמא דרין ואחמיהו עמא פתחמא כפתחמא
 30 קרמא: ואשתמעו פתחמא דרין ויהי אקדם שאל ורבידו: ואמר דוד לשאל
 31 לא יחבר לבא ראגנא מניה עברדו ויול גינת קרבא עם פלשתאה דרין: ואמר שאל
 32 לרוד לא חבול למיל עם פלשתאה דרין לאגנא קרבא עמיה ארי ניק אחר דהוא נבר
 33 עבר קרבין מניקותיה: ואמר דוד לשאל רגיא הוה עברדו לאבירו בעגא וארא אריא
 34 ואף דובא ונסיב אגרא מערדא: ונפקית בחרוהו ומחיתיה ושחיתיה כמפיהו וקם עלי
 35 ואתחרי לנחיה ומחיתיה וקטלתייה: ואף יח אריא אף דובא קטל עברדו ויח פלשתאה
 36 וערא דרין כרם מסון ארי חסר כרדי עמא יח אריא ואמר דוד יח דובא ונסיב אגרא דאריא
 37 ומירא דרובא דהוא ושכני מירא דפלשתאה דרין ואמר שאל לרוד אל ומימרא דוי
 38 יהי כסערדו: ואף יש שאל ית רוד לבושתיה ויהב קולם דנחש על רישיה ואל כוש יתיה
 39 ורין דוד יתחריה מעל לבושתיה ולא אבה למיל ארי לא אריף ואמר דוד
 40 לשאל לית אגנא יכול למיל בארין ארי לית בהון נסא ואעדנו דוד מעלוהי: ונסבי
 41 חוסריה בידה וחדד ליה חסמא שעע אבניא מן נחלא אשוי יתהון כמן רגיא דר ליה
 42 וברחמיהו וקלעה בידה וקריב ליה פלשתאה: ואול פלשתאה אול וקריב ליה דוד
 43 ונברא נשיל ויחסיא קרמודי: ואסתח פלשתאה ויהוה ית רוד ושחיה ארי הוה וניק
 44 וסוקו נשיל ברויה: ואמר פלשתאה לרוד לבכא שרד אגרא דאתא עלי בחוסריה
 45 ולשפלשתאה ית רוד פלשתאה: ואמר פלשתאה לרוד אה לוחו ואמר יח כסערדו
 46 לעופא רמיא ית בערדא ארעא: ואמר דוד לשאל את ארי עלי כרובא ובמריה
 47 ובדומא ונאגא אתי עלך כשכמא רין כבאות לרא רסריו ישראל דחסיא:

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

Et reversus est ab illo ad eregionem aliorum, et dixit sicut verbum hoc: et
 30 responderunt illi populi ut verbi anteri. Et audita sunt verba quae loci-
 31 tus est David, et indicant autē Saul, & dicitur cum. Et dixit David
 32 Sauli, Non frangetur cor hominis ab eoservus tuus ibit et inibit bellum
 33 cum Philisthazo. Et dixit Saul Davidi, Non valesis ad eundem cum Phi-
 34 listhazum hunc, ad inveniendū praeliū cum illo, quia puer tu, et ipse vir faciens
 35 praelia a pueritia sua. Et dixit David ad Saul, Pallor fuit servus tuus patri
 36 suo in peccore, et veoit leo et etiam ursus, et tulit agnum ex grege. Et exiit
 37 post eum, et percussit eum, et eripuit eum ex ore ej', et letit super me, et ap-
 38 prehendit iō maxilla ejus, et percussit eum, et occidit eum. Etiam leonem &
 39 ursum occidit servus tuus: et eripuit philisthazū praeputiū: hic ut unus ex illis,
 40 quia exprobravit ordinē populi Dñi manentis. Et dixit David, Dñs qui
 41 liberavit me de manu leonīs et de manu urſi, ipse liberabit me de manu
 42 philisthaz' huius: et dixit Saul ad David, Vade, et dedit dñs dñi erit in auxilio
 43 tuo. Et vestivit Saul David vestimenta sua, et dedit galeam chalybis super
 44 caput ejus, & vestivit eum lorice. Et cinctus David gladium ejus desuper
 45 vestimenta sua, & non potuit ad eundem quia non doct' est in istis miraculis:
 46 et transire fecit illa David de super se. Et tulit baculū suū in manu sua,
 47 et elegit sibi quinq; lavitatis lapidū ex fluvio, et posuit illos in vafe pa-
 48 llorū, & ei, et in pera sua, et funda sua in manu sua, et appropinquavit Phi-
 49 listhazo. Et tivit philisthaz' iens et appropinquans ad David, et vir ferens
 50 scutū anre ipsum. Et respexit philisthazus et vidit David, et contempsit illū
 51 quasi vult puer et rufus, pulcher aspectu. Et dixit philisthazus ad David, Num
 52 canis despect' ego, quia tu venis super me in baculis? et maledixit philisthaz'
 53 David in errore suo. Et dixit philisthaz' ad David, Veni ad me, et dabo car-
 54 nem tuam volatilibus caeli, et feris terrae. Et dixit David ad philisthazū,
 55 Tu veniens super me iō gladio, et in hulla, et in lancea: et ego veniens su-
 56 per te in nomine Domini szebaob, Dei ordinum israel cui exprobrābi.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

30 * Tum deflectens ab eo in alteram partem, e-
 31 undem sermonem repetit: & reddiderant
 ei populus responsum simile responso priori.
 Delatus autem verbis que loquutus fuerat
 32 David, apud Saullem, iussit cum adduci. Dixit
 33 itaque David Sauli, Ne concidat animus ullius
 propter istum: servus tuus tibi & pugnabit
 cum Philistæo isto. Dixit Saul Davidi, Non
 34 poteris ire contra Philistæum hunc, quoniam
 tu puer es, ille verò vir bellicosus à puericia
 sua. Respondit David Sauli, Palescente servo
 35 tuo pecudes patri meo, venit leo & lupus, &
 abripuerunt agnum è grege: Ego verò post
 eum egressus hunc percussi, & eripui eum ex
 faucibus huius: cumq; in me fureret, prehendi
 eum barbâ, & percussi eum, & desuxi illum.
 36 Tum leonem, tum lupum interfecit: servus
 tuus interit Philistæus iste præputiatus tu
 37 unus ex eis, quoniam probro affecti agmina
 Dei viventis. Dixit etiam David, Dominus
 qui me liberavit è manu leonis è manu lupi,
 ipse me liberabit è manibus Philistæi huius
 præputiati. Tum dixit Saul Davidi, Abi, &
 38 Dominus sit tecum. Induitque Saul Davidem
 armis suis, imposuitque galeam ancæ capiti
 ejus, & induit eum lorica: Tum cinxit Davidem
 39 gladio suo super arma sua: at postquam abi-
 ire, quòd non esset eis affuerit. Quare depositis
 40 deo suis. Dixitque Sumptòq; baculo suo manu
 sua, & quinq; glareis lapideis ex arena sibi
 delectis, quos posuit in vas sũj patorale, pe-
 ram sũciter sua, fundâque sua manu arripit,
 41 processit ad Philistæum Philistæ quoque ve-
 niens processit ad Davidem: illo qui scutu
 portabat, eum precedente. Cùmque pro-
 42 spectans Philistæus vidisset Davidem, asperna-
 tus est eum, eò quòd puer esset, rufus, & pul-
 cher aspectu. Dixitque Philistæus ad Davi-
 43 dè, An canis sum, quòd venis contra me cum
 baculo? & imprecatus est Philistæus Davidi
 44 deo suis. Dixitque Philistæus Davidi, Veni
 ad me, & dabo carnes tuas volucris cœli &
 45 belluis deserti. Dixit David Philistæo, Tu
 venis contra me cum gladio, lanceâ, & scuto:
 ego verò contra te venio in nomine Domini
 Dei exercituum, te inquam qui acies Israelis
 probro affecti.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

30 * Et versus ab eo in aliam partem, repetit
 31 sermonem: in sum precedentes: & reddidit
 ei populus iuxta primum responsum.
 32 Cùmque perlati fuissent ad Saullem ver-
 33 bi Davidis, iussit accipere eum. Dixit
 autem David ad Saullem, Ne times, nece
 34 trapedi: cor tuum more hominis imbecilli:
 servus tuus inter, & pugnabit cum Phi-
 35 listæo isto. Dixit Saul ad Davidem, Non
 poteris convelli cum Palestino isto, quia
 tu es adolescens, ille verò vir vigor à
 puericia sua. Respondit David Sauli, Pu-
 36 scit servus tuus ovæ patris sui, interfecit
 leo & lupus abundantem ex ovibus suis:
 37 Ego verò ad eum accensus percussi eum,
 & aquam eripui è faucibus ejus: eo au-
 tem in me fervere, concitatus in cum: per-
 38 cussi illum, montaque eius apprehenso, oc-
 cidit eum. Nam leonem & lupum occidit
 39 servus tuus: & cum Palestino iste inveni-
 entibus tanquam unus ex illis, quoniam
 costumetudo est istius: arripui & milibus
 40 Dei vivens. Tum dixit David,
 Dominus vivens me de manu leonis &
 41 lupi, ipse me eripiet ab hoc incircumciso.
 Dixit Saul ad Davidem, Vade sub tute-
 42 la hominis, & Dominus vivens te red-
 dat. Et induit Saul Davidem vestimentis
 43 suis, imposuitque capiti ejus galeam, &
 induit eum lorica: Et accinit: se gladi-
 44 ejus super lorica: ut voluit David pug-
 nare armis Saulis, quia nunquam fuerat
 ea expectans. Depositis itaque à David ar-
 45 mis Saulis, iussit à se amovet, Et accepit
 baculo manu sua, & quinq; lapides ex
 arena, posuitq; eos in peram sua quam se-
 46 cū habere consueverat: dū passeret ovem,
 accipiens fundam suam manu sua, & ac-
 47 cessit ad Goliath Palestinum. Ecce autem
 Philistæus occurrit ad Davidem, & accendi-
 entem viro servum ejus fervere. Sublati-
 48 que Palestinus oculis suis, viditque Davi-
 dem, & desuxit illum: nam quæ adoles-
 49 erat, rufus, pulcher aspectu. Dixit Palesti-
 50 nus ad Davidem, Num canis ego sum, ut
 venis ad me cum baculo? & concitatus
 Palestinus Davidem, & imprecatus est ei,
 51 allegata deo suo. Tum dixit: Palestinus Da-
 videm, Accede ad me: siquid est efficax car-
 52 nis tua? & belluis deserti.
 53 Dixit David Palestino, Tu quidam venis ad
 me cum gladio, lanceâ, & scuto, ego autem ad
 te venio in nomine Dei hominis fortissimi,
 quonia tu iussisti militibus filiorum Israel.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

46 * **هذيه تراديت تة Dominus in manus meas, & occidam te, auferamque caput tuum a te, & dabo cadavera castrorum Philistinorum hodie bestie sylvestris & volucris caeli: scietque tota terra esse Deum in Israele, Et scient universis hic caetus quod non gladio aut lancea seruet Dominus, nam Domini est bellum, ipseque trader vos in manus nostras. Ecce ergo Philistaeus veniens proceffit obviam Davidi, & David scitans procurrit in aciem obviam Philistaeo. Et extendens David manum suam ad vas suum, tulit inde lapidem, & intorquens percussit Philistaeum in fronte ipsius: infu-
47 * **هذيه تراديت تة Dominus in manus meas, & occidam te, auferamque caput tuum a te, & dabo cadavera castrorum Philistinorum hodie bestie sylvestris & volucris caeli: scietque tota terra esse Deum in Israele, Et scient universis hic caetus quod non gladio aut lancea seruet Dominus, nam Domini est bellum, ipseque trader vos in manus nostras. Ecce ergo Philistaeus veniens proceffit obviam Davidi, & David scitans procurrit in aciem obviam Philistaeo. Et extendens David manum suam ad vas suum, tulit inde lapidem, & intorquens percussit Philistaeum in fronte ipsius: infu-
48 * **هذيه تراديت تة Dominus in manus meas, & occidam te, auferamque caput tuum a te, & dabo cadavera castrorum Philistinorum hodie bestie sylvestris & volucris caeli: scietque tota terra esse Deum in Israele, Et scient universis hic caetus quod non gladio aut lancea seruet Dominus, nam Domini est bellum, ipseque trader vos in manus nostras. Ecce ergo Philistaeus veniens proceffit obviam Davidi, & David scitans procurrit in aciem obviam Philistaeo. Et extendens David manum suam ad vas suum, tulit inde lapidem, & intorquens percussit Philistaeum in fronte ipsius: infu-
49 * **هذيه تراديت تة Dominus in manus meas, & occidam te, auferamque caput tuum a te, & dabo cadavera castrorum Philistinorum hodie bestie sylvestris & volucris caeli: scietque tota terra esse Deum in Israele, Et scient universis hic caetus quod non gladio aut lancea seruet Dominus, nam Domini est bellum, ipseque trader vos in manus nostras. Ecce ergo Philistaeus veniens proceffit obviam Davidi, & David scitans procurrit in aciem obviam Philistaeo. Et extendens David manum suam ad vas suum, tulit inde lapidem, & intorquens percussit Philistaeum in fronte ipsius: infu-
50 * **هذيه تراديت تة Dominus in manus meas, & occidam te, auferamque caput tuum a te, & dabo cadavera castrorum Philistinorum hodie bestie sylvestris & volucris caeli: scietque tota terra esse Deum in Israele, Et scient universis hic caetus quod non gladio aut lancea seruet Dominus, nam Domini est bellum, ipseque trader vos in manus nostras. Ecce ergo Philistaeus veniens proceffit obviam Davidi, & David scitans procurrit in aciem obviam Philistaeo. Et extendens David manum suam ad vas suum, tulit inde lapidem, & intorquens percussit Philistaeum in fronte ipsius: infu-
51 * **هذيه تراديت تة Dominus in manus meas, & occidam te, auferamque caput tuum a te, & dabo cadavera castrorum Philistinorum hodie bestie sylvestris & volucris caeli: scietque tota terra esse Deum in Israele, Et scient universis hic caetus quod non gladio aut lancea seruet Dominus, nam Domini est bellum, ipseque trader vos in manus nostras. Ecce ergo Philistaeus veniens proceffit obviam Davidi, & David scitans procurrit in aciem obviam Philistaeo. Et extendens David manum suam ad vas suum, tulit inde lapidem, & intorquens percussit Philistaeum in fronte ipsius: infu-
52 * **هذيه تراديت تة Dominus in manus meas, & occidam te, auferamque caput tuum a te, & dabo cadavera castrorum Philistinorum hodie bestie sylvestris & volucris caeli: scietque tota terra esse Deum in Israele, Et scient universis hic caetus quod non gladio aut lancea seruet Dominus, nam Domini est bellum, ipseque trader vos in manus nostras. Ecce ergo Philistaeus veniens proceffit obviam Davidi, & David scitans procurrit in aciem obviam Philistaeo. Et extendens David manum suam ad vas suum, tulit inde lapidem, & intorquens percussit Philistaeum in fronte ipsius: infu-
53 * **هذيه تراديت تة Dominus in manus meas, & occidam te, auferamque caput tuum a te, & dabo cadavera castrorum Philistinorum hodie bestie sylvestris & volucris caeli: scietque tota terra esse Deum in Israele, Et scient universis hic caetus quod non gladio aut lancea seruet Dominus, nam Domini est bellum, ipseque trader vos in manus nostras. Ecce ergo Philistaeus veniens proceffit obviam Davidi, & David scitans procurrit in aciem obviam Philistaeo. Et extendens David manum suam ad vas suum, tulit inde lapidem, & intorquens percussit Philistaeum in fronte ipsius: infu-
54 * **هذيه تراديت تة Dominus in manus meas, & occidam te, auferamque caput tuum a te, & dabo cadavera castrorum Philistinorum hodie bestie sylvestris & volucris caeli: scietque tota terra esse Deum in Israele, Et scient universis hic caetus quod non gladio aut lancea seruet Dominus, nam Domini est bellum, ipseque trader vos in manus nostras. Ecce ergo Philistaeus veniens proceffit obviam Davidi, & David scitans procurrit in aciem obviam Philistaeo. Et extendens David manum suam ad vas suum, tulit inde lapidem, & intorquens percussit Philistaeum in fronte ipsius: infu-
55 * **هذيه تراديت تة Dominus in manus meas, & occidam te, auferamque caput tuum a te, & dabo cadavera castrorum Philistinorum hodie bestie sylvestris & volucris caeli: scietque tota terra esse Deum in Israele, Et scient universis hic caetus quod non gladio aut lancea seruet Dominus, nam Domini est bellum, ipseque trader vos in manus nostras. Ecce ergo Philistaeus veniens proceffit obviam Davidi, & David scitans procurrit in aciem obviam Philistaeo. Et extendens David manum suam ad vas suum, tulit inde lapidem, & intorquens percussit Philistaeum in fronte ipsius: infu-
56 * **هذيه تراديت تة Dominus in manus meas, & occidam te, auferamque caput tuum a te, & dabo cadavera castrorum Philistinorum hodie bestie sylvestris & volucris caeli: scietque tota terra esse Deum in Israele, Et scient universis hic caetus quod non gladio aut lancea seruet Dominus, nam Domini est bellum, ipseque trader vos in manus nostras. Ecce ergo Philistaeus veniens proceffit obviam Davidi, & David scitans procurrit in aciem obviam Philistaeo. Et extendens David manum suam ad vas suum, tulit inde lapidem, & intorquens percussit Philistaeum in fronte ipsius: infu-
57 * **هذيه تراديت تة Dominus in manus meas, & occidam te, auferamque caput tuum a te, & dabo cadavera castrorum Philistinorum hodie bestie sylvestris & volucris caeli: scietque tota terra esse Deum in Israele, Et scient universis hic caetus quod non gladio aut lancea seruet Dominus, nam Domini est bellum, ipseque trader vos in manus nostras. Ecce ergo Philistaeus veniens proceffit obviam Davidi, & David scitans procurrit in aciem obviam Philistaeo. Et extendens David manum suam ad vas suum, tulit inde lapidem, & intorquens percussit Philistaeum in fronte ipsius: infu-
58 * **هذيه تراديت تة Dominus in manus meas, & occidam te, auferamque caput tuum a te, & dabo cadavera castrorum Philistinorum hodie bestie sylvestris & volucris caeli: scietque tota terra esse Deum in Israele, Et scient universis hic caetus quod non gladio aut lancea seruet Dominus, nam Domini est bellum, ipseque trader vos in manus nostras. Ecce ergo Philistaeus veniens proceffit obviam Davidi, & David scitans procurrit in aciem obviam Philistaeo. Et extendens David manum suam ad vas suum, tulit inde lapidem, & intorquens percussit Philistaeum in fronte ipsius: infu-**************************

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

46 * **قال يوم يدينك الرب في يدي * واملتلك واحد راسك * واصبر حيف عسكر اهل فلسطين اليوم ماء كل لسباع البر وطير السماء * فعدلم اهل الارض كلهم ان لا اعل اسرائيل الاثام بعدت على كل سي * وبعلم هذه الجماعة كلها ان الرب ليس يخلص بالسيب والرمح * لان اكرت للرب**
47 * **وهيكل داود * واحصر الي الفلسطينيين * ويدا داود يده الي ملكة * واحد مها حكره**
48 * **ورومعه في القلع * وادار رمعه ورمي * فصرر الفلسطينيين بين عبيده ودخل الكعبري**
49 * **حبيه * وسقط على وجهه على الارض * وطهر داود بالفلسطين بالقلع وكعبري * وصرر**
50 * **الفلسطيني وقله * ولم يكن في يد داود سيماء * فاني الي الفلسطينيين ولام رومعه * واحد**
51 * **سبعه واحرطه * وقله وصر راسه * فلما راوا اهل فلسطين ان جنابهم قد قتل ولوا**
52 * **هاربين * ووبت اهل اسرائيل وقال يهودا * فصرر على اهل فلسطين * وسعوا في طلمهم**
53 * **حي انهبوا الي اول الوادي * وبلغوا الي وادي عرون * وسقط قتل اهل فلسطين في**
54 * **طريق معسكرهم الي جاث والي عرون * ورجع بنو اسرائيل الذين كانوا في طلب اهل**
55 * **فلسطين * وانهبوا ما كان في معسكرهم * واحد داود راس الفلسطيني * وجاء به الي اورشليم**
56 * **واحد وبنانه جعلها في منزله * واذا راي ساورل داود حيث خرج لاهل فلسطين * قال**
57 * **لبنار صاحب حريمه * اين هذا القبي * قال ابنار * رجفك وحياء نفسك ايها الملك * لا علم**
58 * **لي اين هو * قال الملك * سل عن هذا القبي لتعلمي اين هو * فلما رجع داود من قلعه**
* **الفلسطيني * احده ابنار وادخله الي ساورل * وراس الفلسطيني معه * قال له ساورل * اين**
* **من انت يا قبي * قال له داود * انا ابن عبدك ايساء الذي من بيت كيم**

שמואל א :

CAP. XVIII. Et facta Jonathan anima Saul ad loqui... ויהי ככלרו לרפא שאל ונפש יהונתן נקשרה... ויהי ככלרו לרפא שאל ונפש יהונתן נקשרה...

ET factum est cum compleret loqui ad Saul... Et factum est cum compleret loqui ad Saul... Et factum est cum compleret loqui ad Saul...

Και εβλεπε ος σωστελεσεν λαχον σφδς Σαυλ... Και εβλεπε ος σωστελεσεν λαχον σφδς Σαυλ... Και εβλεπε ος σωστελεσεν λαχον σφδς Σαυλ...

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

Και εβλεπον αι χειρονοσαι εις... Και εβλεπον αι χειρονοσαι εις... Και εβλεπον αι χειρονοσαι εις...

MS. A. (α) τον πολειον Ισραηλ... MS. A. (α) τον πολειον Ισραηλ... MS. A. (α) τον πολειον Ισραηλ...

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

Και εβλεπον Σαυλ απο σερσποτου... Και εβλεπον Σαυλ απο σερσποτου... Και εβλεπον Σαυλ απο σερσποτου...

MS. A.

(ε) Δαυιδ, οτι ην κλειο μετ' αυτου... (ε) Δαυιδ, οτι ην κλειο μετ' αυτου... (ε) Δαυιδ, οτι ην κλειο μετ' αυτου...

Targum JONATHAN.

ויהי כר שיעי למלא עם שאל ונפש יהונתן... ויהי כר שיעי למלא עם שאל ונפש יהונתן... ויהי כר שיעי למלא עם שאל ונפש יהונתן...

ET factum quod finivit loqui cum Saul... ET factum quod finivit loqui cum Saul... ET factum quod finivit loqui cum Saul...

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

ET factum quod finivit loqui cum Saul... ET factum quod finivit loqui cum Saul... ET factum quod finivit loqui cum Saul...

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

2 * **Indicavit Jonathan Davidi, & dixit ad eum:** Querit Saul pater meus occidere te: cave tibi, morare in occulto, & abde te. Ego vero en egrediens stabo ad lat? parvis mei in agro ubi tu eris, & ego alloquar de te patrem meum; explorabo quid habeat in animo suo, & indicabo tibi. Alloquens ergo Jonathan de Davide bonis verbis Saul? patrem suum, dicebat ei; Ne peccet rex in fervum suum Davidem, quonia non peccavit in te: in id vero ejus acta facisfacere tibi debent. Posuit enim animam suam in manibus tuis, & Philistaei interfecit, & comparavit Dns filium tuum magnam toti Israeli p manum ejus, & vidisti, & gavilus es: nunc ergo cur peccares in sanguinem innoxium, & nilerum gratis occideres? Acquivit; & Saul voci Jonathanis filii sui, & juravit Saul, ac dixit; Vivit Dns, non morietur. Tum advocato Jonathan Davide, indicavit ei omnia verba ista, introduxitque eum ad Saulum, & fuit apud eum ut heri; & ut nuduliterius. Et cum denud bellu accidisset, egress? David pugnavit cum Philistaeis, percussitque eos plaga magna, & fugerunt a conspectu ejus. Sed Ipiriu Do. mini malo Saul? invadente, dum ille sederet domi suae, suamque lanceam manu sua teneret, David pulsabat eum: & Saulum, & fuit lanceam vibrare in David? & in parietem: at ipso a facie Saulis abdecente, lancea vibravit in parietem: sic au fugiens David evasit illa nocte. Misit autem Saul legatos in domum Davidis ad custodiendum eum & man? interficiendum: at stultiavit hoc Davidi Malchel uxor ejus, dixitque ad eum, Nisi te ipsum cripias, eras morietis. Sic demisit Malchel Davidem per fenestram, qui fugiens abiit & evasit. Malchel vero simulachrum accipiens posuit in lecto, & pelle caprina ad cervical ejus collocata, texit illud pallio. Cuius missit Saul legatos ad adducendum Davidem, dixit illa, Agrotus est. Tum remisit Saul legatos ad inviendum Davidem, & ait; Adducite eum ad me in lecto, ut interficiam eum. Legatis autem venientibus, ecce simulachrum in lecto, & pellis caprina ad ejus cervical).

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

2 * **Et indicavit Jonathan Davidi, & ait:** Periclitu Saul pater meus vult occidere te: cave tibi, abde te, & in occulto morare. Ego vero en egrediens stabo ad lat? parvis mei in agro ubi tu eris, & ego alloquar de te patrem meum; explorabo quid habeat in animo suo, & indicabo tibi. Alloquens ergo Jonathan de Davide bonis verbis Saul? patrem suum, dicebat ei; Ne peccet rex in fervum suum Davidem, quonia non peccavit in te: in id vero ejus acta facisfacere tibi debent. Posuit enim animam suam in manibus tuis, & Philistaei interfecit, & comparavit Dns filium tuum magnam toti Israeli p manum ejus, & vidisti, & gavilus es: nunc ergo cur peccares in sanguinem innoxium, & nilerum gratis occideres? Acquivit; & Saul voci Jonathanis filii sui, & juravit Saul, ac dixit; Vivit Dns, non morietur. Tum advocato Jonathan Davide, indicavit ei omnia verba ista, introduxitque eum ad Saulum, & fuit apud eum ut heri; & ut nuduliterius. Et cum denud bellu accidisset, egress? David pugnavit cum Philistaeis, percussitque eos plaga magna, & fugerunt a conspectu ejus. Sed Ipiriu Do. mini malo Saul? invadente, dum ille sederet domi suae, suamque lanceam manu sua teneret, David pulsabat eum: & Saulum, & fuit lanceam vibrare in David? & in parietem: at ipso a facie Saulis abdecente, lancea vibravit in parietem: sic au fugiens David evasit illa nocte. Misit autem Saul legatos in domum Davidis ad custodiendum eum & man? interficiendum: at stultiavit hoc Davidi Malchel uxor ejus, dixitque ad eum, Nisi te ipsum cripias, eras morietis. Sic demisit Malchel Davidem per fenestram, qui fugiens abiit & evasit. Malchel vero simulachrum accipiens posuit in lecto, & pelle caprina ad cervical ejus collocata, texit illud pallio. Cuius missit Saul legatos ad adducendum Davidem, dixit illa, Agrotus est. Tum remisit Saul legatos ad inviendum Davidem, & ait; Adducite eum ad me in lecto, ut interficiam eum. Legatis autem venientibus, ecce simulachrum in lecto, & pellis caprina ad ejus cervical).

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

17 * وبنه حعلأ . ورنه حعلأ حطحقأ . حطحقأ اوتنر بحدنس . فخرناب .
 حنحر حب . ورا فكي . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ .
 18 * ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ .
 19 * ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ .
 20 * ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ .
 21 * ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ .
 22 * ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ .
 23 * ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ .
 24 * ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ .
 1 * ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ .
 2 * ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ .
 3 * ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ .
 4 * ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ .
 5 * ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ . ورنه حعلأ .

Quod eum retulisset Sauli, dixit Saul ad Malchiel, Quare sic decepti me, & dimissisti inimicum meum, & evasisti? Respondit Malchiel Sauli, Ipse mihi dixit; Dimitte me, alioquin occidat te. Sic auferens David & evadens, venit ad Samuelem in Rama, & indicavit ei quicquid sibi fecerat Saul; Tum abiit ipse & Samuel, & confederunt in Jonath quae est in Rama. Cúmque nuntiatum esset Sauli, eique dictum, Ecce David est in Jonath quae est in Rama; Misit Saul nuntios ad adducendum Davidem, qui viderunt creptum prophetaeum prophetaeum, & Samuelem iis praesidentem; fuitque super nuntios Saulis Spiritus Dei, & prophetae verunt ipsi quoque. Quod eum reanuntiatum esset Sauli, denud misit alios legatos, qui prophetae verunt ipsi quoque. Denum abiit ipse in Rama, & cum pervenisset ad certissimum magnam quae est in So- phia, dixit Saul, Ubi est Samuel & David? Dixerunt ei; Ecce Saul ad Jonath quae est in Rama. Abiitque illuc ad Jonath quae est in Rama; & fuit etiam super eum spiritus Dei, ita ut iterfaciens prophetae et quoque perveniret ad Jonath quae est in Rama; Ubi de- tractis etiam ipse vestibus suis, prophetae verunt coram Samuele; & occiditque nudus toto die illo, totaque nocte; propterea dicunt, En etiam Saul inter prophetas.

CAP. XX.

Interea fugit David à Jonath quae est in Rama, & veniens dixit coram Jonathane, Quid feci? & quanam est iniquitas mea? quodve delictum meum coram patre tuo, quod querit animam meam? Dixit ei Jonath, Abiit à te, non morietis: ecce nullam facit pater meus rem parvam aut rem magnam, quam non revelet mihi: qua de causa celaret me pater meus rem istam? non est hoc. Juravit autem illi David, & ait; Quia novit pater tuus invenisse me clementiam in oculis tuis, dixit; Ne cognoscat hoc Jonath, ne dolore afficiatur: at vivat Dominus, & vivat anima tua, non nisi passus intereet inter me & mortem. Dixit Jonath Davidi, Quicquid dixerit animus tuus faciam tibi. Dixit David; Jonathani, Ecce principium mensis est cras, quo ego recumbere soleo coram patre tuo ad comedendum: dimittas ergo me ut lateam in agro ulque ad tertiam vesperam,

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

17 * واحبروا ساورول بئذك فقال ساورول لمالك بلما ادا مكرب في وارسلي عذوي وكما مي قالت
 18 * ملكا لساورول قال لي انك ان لم تخلصني فليسك * وهرب داود وكما واي صموال الي الرامة
 19 * واحبره كلما صبح به ساورول واطلع صموال معا جلداس جمععا في يايوت الي في الرامة واحبروا
 20 * ساورول وقالوا له ان داود هو في يايوت الي في الرامة وارسل ساورول رسلا ياحذون داود فبراي
 21 * رسلا جمعا انبياء يبيدون ووصموال فاهما في صدر جماعهم * حلت روح الله على ساورول
 22 * ونبذوا هم ايضا واحبروا ساورول وارسل ايضا رسلا احزن يبيدوا ايضا وارسل ايضا رسلا احزن ويبيدوا
 23 * ايضا واطلع ساورول الي الرامة فلما انهي الي اكب العظيم الذي في الرامة فقال ساورول اين
 24 * صموال وداود قالوا له هما في يايوت الي في الرامة واطلع ساورول الي يايوت الي في الرامة
 وحلت عليه روح الله فجعل يسلم ويبيدوا احيا في يايوت الي في الرامة وبيع بيابه
 وبيبا امام صموال وسقط عريانا فحارن ذلك وليله اجمع فلذلك يقولون ان ساورول قد صار في
 الانبياء * العصل العسرون * وهرب داود من يايوت الي في الرامة
 فلي يوانان وقال له ما ادا الذي صنعت وما اساعني وما جرمني عند انك الذي بيد
 نفسي قال يوانان اهدك بالله ما من هذا سني ولا عوب ما يصمغ الي اسرا صنعنا ولا
 كبر ال احبرني به فكيف يكمني هذا الامر ليس من هذا سني * خلف داود وقال له
 لان اباك عوف حنك لي ما طفر منه بما في نفسي فقال لا يعلم يوانان هذا ليا يكن ولكن
 وحى الرب ربياه نفسي انه ما كان بيني وبين الموت الا حطوبه قال يوانان لداود ما احب
 نفسي وامرني من سي صنعت قال داود ليوانان عدا راس الشهر ورا انك بين يدي
 واليك في راس كل شهر لانك في معا وارسلي اعيب في اكرت الي آخر اليوم الثالث

Quod cum invidiosus Sauli, dixit Saul ad Malchiel, Cur impoli mihi, & dimissisti hostem meum ut effugeret me? Respondit Malchiel Sauli, Dixit mihi, Nisi in me eripias, interficiam te. Iguit David auferens evasit, abivit ad Samuelem in Rama, & indicavit ei omnia que fecerat sui Saul: abivitque Samuel cum eo, et habitavit: ut ambo sicut in Nijot quae est in Rama. Cumque nuntiatum esset Sauli, dicitur ei Davidem esse in Nijot quae est in Rama, Misit Saul nuntios ut captarent Davidem: viderunt autem nuntii eius creptum prophetaeum prophetaeum, & Samuelem stantem in capite chori eorum; & descenditque Spiritus Dei super nuntios Sauli: et prophetae verunt ipsi quoque. Quod eum reanuntiatum esset Sauli, denud misit alios legatos: qui etiam prophetae verunt: et viderunt nuntios Sauli, eique dictum, Ecce David est in Nijot quae est in Rama. El abiit David ad Nijot quae est in Rama, & fuit delectatus super eum spiritus Dei; eique cepit eundem prophetae verunt donec perveniret ad Nijot quae est in Rama: & fuit etiam super eum spiritus Dei, ita ut iterfaciens prophetae et quoque perveniret ad Nijot quae est in Rama; Ubi de- tractis etiam ipse vestibus suis, prophetae verunt coram Samuele; & occiditque nudus tota die & nocte illa; & propterea dicunt; Profectus Saul alius fuit inter prophetas.

CAP. XX.

Fugiens vero David de Nijot quae est in Rama, advit Jonathane; & dixit ad eum; Quid feci? quod est peccatum meum? & quare culpa mea erga patrem tuum, quod vult animam meam? Dixit Jonath, Abiit à te, nihil tui est, necque morietis; nullum aggravidat pater meus negotium parvum inique magnam: quia mihi illud indicat, quomodo celaret me negotium istud? nihil minus. Furavit autem David, dixitque ad eum, Quia pater tuus novit amorem tuum erga me, non assequeris ab eo quod est in me: et iustus dicit enim, Ne resistat id Jonath, ne forte contristetur: at vero de Domino & vitam animae tuae, inter me & mortem tuae passus in eodem. Respondit Jonath Davidi; Quae deus operavit animam tuam, & quam nunc in mihi praecipit, faciam. Dixit David Jonathani, Cras novum est mensis, ergo vade accumbere confert coram genitoribus tuis initio cuiusque mensis ad grandævum cum eo: dimitte me ergo ut deliteam in agro ad finem usque diei tercie,

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

6 * **Si accurrate me requisierit pater tuus, dic ei, Veoiam postulatit a me David i' cundi in Beth-**
lehem civitatem suam, quoniam sacrificia di-
enum aliquot sunt ibi toti familie. Si ita
7 **dixerit, Bene recteque est, par erit servo**
tuo: sin autem agere omnino ferat, scito
8 **definitum esse malum ab eo. Hoc exerce**
beneficium erga servum tuum, quandoquidem
9 **in foras Domini admittisti servum tu-**
um tecum quod si est penes me culpa,
10 **tu me interfice, & ad patrem tuum ne ne-**
perducas. Dixit Jonathan, Absit a te: 9
nam si planè novero definitum esse malù
11 **à patre meo, veniam ad te & indicabo ti-**
bi. Dixit David Jonathani, Quis indica-
12 **bo tibi, si forte respondeat tibi pater tuus a-**
13 **cerbe? Respondit Jonathan Davidi, Veni,**
14 **exeamus ad agrum: egressique fuit ambo ad**
15 **agrum. Tum dixit Jonathan Davidi, Testis**
16 **fit Dominus Deus Israelis, nisi reru' extitero**
17 **patri meo sub hoc tempus cas horà tertio: & si**
18 **beneficulus erga te sit, revelavero tibi. Sic**
19 **faciat Dominus Jonathani, & sic addat ei, nisi**
20 **cum presertim à patre meo malum quod tibi**
21 **impedit, tibi revelavero, teque dimisero ut**
22 **abeas in pace, sique tecum Dominus ut fuit**
23 **cum patre meo: Atque U' unum me vivente**
24 **erit. Verum utere mecum beneficio Dei ante-**
25 **quam moriar, Et ne deficiat beneficium tuù**
26 **in domo mea in perpetuum: nec cum extinxerit**
27 **Dominus inimicos Davidis è superficie terre,**
28 **Exurgat Jonathan cum familia Davidis, & ul-**
29 **tionem repetat Dominus ab hostibus Davi-**
30 **dis. Et apposuit Jonathan adjure Davidè,**
31 **quòd amaret eum: nam amore sui ipsius**
amabat eum. Deinde dixit ad eum Jonathan,
Cras initium est mensis, tuncque requirèris
quia vacabit fedes tua, Et horà tertia in-
stanter postulaberis: venies autem ad locum
ubi te abdideras, crastino die, & fedebis pro-
pè lapidem illum: Ego vero ecce tres fagit-
as direxturus sum, ut jauler, & scopum feri-
ram: Et missurus sum sanulum, ut abeat, &
colligatque fagittas, Si dixerò famulo, Ecce
fagitta citra te sunt, accipe eas & veni: scias
& videas pacem tibi esse, nihilque esse mali,
vivat Dominus.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

6 * **Quòd si requisierit me pater tuus, dic ei,**
7 **illi: Rogavit me David ut iret ibi:**
8 **licet ad Beth-lehem civitatem suam,**
9 **quoniam sacrificium est ibi: sed duxit**
10 **toti ipsius familiae. Quòd si dixerit, Quia 7**
11 **rectè fecisti permittam te concedendo,**
12 **sanè servus tuus tutor est, & peccatque**
13 **salutem: unum si malum id indicat,**
14 **cinque displicent, novem quòd malum**
15 **jam delator dicit. Hanc quoque sententiam**
16 **presta servo tuo, quoniam propius est cum**
17 **servo tuo patrem Domini: quòd si est**
18 **avidus me cimen aut culpa, tu me inter-**
19 **ficet, ad patrem autem tuum ac me ducas.**
20 **Dixit ad eum Jonathan, Absit à te: & ve-**
21 **ro si extinxti inimicos quòd pater tuus**
22 **malum proposuerit id que delibaverit,**
23 **veniam ad te, & id indicabo tibi. Dixit**
24 **David Jonathani, Quo pacto in te: licet**
25 **scire quòd respondit tibi pater tuus?**
26 **& quia hoc indicabit mihi? Respondit**
27 **Jonathan Davidi, Egre cavetur ad agrum:**
28 **cumque egressi esset ambo fuit ad agrum.**
29 **Dixit Jonathan Davidi, Testis in dii fit**
30 **Deus, & si quis quòd exploratum sum,**
31 **quòd sentiat pater meus de te, cras bo-**
na die tertia, sique bene de te sentiat, profi-
ciam sum ad te: sique indicaverit, scit fac-
iat Dominus Jonathan, & sic addit, si
te celavero quemcum ex his que sunt in
animo patris mei: & si quòd sit malum,
indicabo tibi, nec te celabo, dimittamque
ut abeas in pace, & Dominus tecum sit
quemadmodum fuit cum patre meo. & ve-
niam autè id accidit me vivente. Verum
presta mihi beneficium propter: Deum an-
tequam moriar, Et ne prorsus domum me-
beneficio tuo in extirpatione cum perduxi-
erit Dominus hostes Davidis: & super ficie-
teris, Surgat Jonathan cum familia Davi-
dis, & vindictam suam Domini ab
hostibus Davidis. Et iteravit Davidi ad-
juvatiorem hac de re ob amorem suum: &
cum; amabat enim eum pater ac fratrem
anore. Tum dixit Jonathan, Cras initium
est mensis quo requiritur: & requirèris lo-
cus tuus, cum ergo clasp' horà tertia
appositi fuerit grandæ, & requirèris,
venit: cras ad locum in quo heri distiteras,
& sede in un. b. a lapidis ibi est, ma-
neto. Ego enim egressus sum, tresque
fagittas saltans sum quasi in scopum ja-
culatus: & si utique puerum noveram ut
colligat fagittas. Si dixerò famulo, Sa-
gitta à tergo tuo sunt, accipe eas: & ve-
ni ad me: si scito ubi tibi esse opus pater-
num mihi salutem nec esse penes eum ma-
lum nec velum in salutem: per Dominum
juravero tibi distentem hac in te.

6 * **فان ائمنعدي ابوك: قل له ان داود طلب الي ان يطلع الي بيت لحم فيبيته لان لعسويه**
7 **كلها هناك ويحكم في هذه الامام فان قال ما احسن ما سمعت حيت اوتيت له فان عبدك**
8 **يظمان ويرجوا السلامه وان سمع عليه ذلك ولساه اعلم انه قد نوي السمر فاصبح بعبدك**
9 **هذا المعروف لانك قد عاهدت عبدك عهد الرب وان كاتب لي اياهه او جرم فاقبلني انت**
10 **ولا تطلب في الي ابيك قال له يوثان محاسنك ولكن ان علمت ان ابي قد نوي سرا ورمع**
11 **عليه ابيك واحبريك بذلك قال داود ليوثان فكيف لي ان اعلم ما تحببك به ابوك ومن**
12 **يخبرني بذلك قال يوثان لداود اخرج بنا الي اكرح وضربا جميعا الي اكرح قال يوثان**
13 **لداود يسهد الله الة اسرائيل على ابي ان يحكم ما عند ابي لك عدا في بئس ساعات من المهار فان**
14 **كان لك عدا حير ائنتت اليك واحبريك هكذا يصح الرب ليوثان وكذلك يبيد ان**
15 **كعدتك سببا مما عند ابي وان كان سرا احبريك ولم اكرمك وارسلك ويطلب بسلامه**
16 **ويكون الرب معك كما كان مع ابي فليتب يكون ذلك وانا حي ولكن اصنع في معروف**
17 **من اجل الله قبل موني ولا نعذب بيبي معروف الي الانك واذا اهلك الرب اعداء داود عن**
18 **وجه الارض فيقوم يوثان مع ال داود ويقيم الرب من اعداء داود واعاد يوثان على**
19 **داود اليمين في ذلك من اجل خبه له لانه احبه كحبه لنفسه ثم قال يوثان عدا رين**
20 **السهر ويعبد فيه ويعبدك وتضعك واذا نصب بغيره ساعات وخصص الاعداء وطلب فتعال**
21 **الي الموضع الذي تعيبت به امس عدا واجلس في طبل تلك الصخرن واسكن هناك**
فاني اخرج واروي بغيره سهام كلني اروي له كدف وارسل على سبي ليلا يلبط الاسبان فان قلت
لداود الاسبان حلقك حده واصل الي فاعلم ان ليس لك عند ابي الا سلامه وليس عند
سرو ولا كلم روي اعلمت بحبي الرب ابي اصدمك في ذلك

סמואל נ כ

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

ultra & ste à Egilite Ecce adolefcenti dixero sic Et
 12 ואם כנה אמר לעלם הגדה החיים מספר והלוא
 ego sumus locuti quod verbum Et Domini te dimisit quia vade
 13 לו כי שלחך יהוה והדר אשר דברנו אני
 tu qui in usque ste inter & me inter Dominum ecce tu & i
 14 ואמר הגה יהוה ביני וביןך ועלם
 jona rex sedic & egit fuit & pgero in David fecabondit Et
 15 וישר דוד בשרה ויהי הרוש וישב המלך על
 rex Sedique velendum ad panem
 16 הלחם לאכור וישב המלך על משבו
 sedique Jonathan surrexit & foras sedem ad vice in vice ficut
 17 כפעם בפעם אל מושב הקד ויבס ויחנן וישב
 est locus non Et David locus vifianus est & Saul later ex Abner
 18 אבנר דוד ושאל ויבקר מוסד דוד וילדרב
 vijfius Accidens idixit quia illa die in quicquam Saul
 19 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 heri etiam Isai filius venit non Quare Saul filium Jonathan
 20 ויהוה בן מוע לאבא בדיש יואכר מוסד
 Postulando Saul Jonathan respondit Et panem ad hodie
 21 היום אל הלחם וישן ויחנן את שאל וישאל
 me Dimitte idixit Et Bethlehem ad usque me apud Et David postulavit
 22 וישל דוד מעשרי ערבית לחם ויבקר מוסד דוד
 mi mandavit ipse civitate in nobis familie vifima quia obsecro
 23 נא כי וכה מספרה לנו בעיר והוא צוריה
 nifi oculum hui oculis in gratiam invenit si nunc Et me frater
 24 אחר וישת אבס צאנתי חן בעיניה אבסטה נא
 reg mensam ad venit non tidicre meus fratres video & i
 25 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 pervenit Fili dei dicit & Jonathan in Saul nifi est iratus Et
 26 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 Isai filium in agrum quod irovi nonan rebellionis
 27 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 Quia iuxta matris oculis confusionem in & iuxta confusionem in
 28 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 stabiliertis non sumam super vixerit Isai filius quibus diebus omnibus
 29 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 qua me ad eum est & iuxta nunc Et tuum regnum & ste
 30 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 sum patrem Saul ad Jonathan respondit Et iuxta matris filium
 31 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 Saul fratrem Et fecit quid moriturus quid Ut reum ad dicit & i
 32 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 Jonathan cognovit & zeum percutit eum ad sum super lanceam
 33 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 Saul interfecit David interfecit Jona puer cum d ipsi canisio quod
 34 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 die in condidit non & iuxta ira in mensa cum Jonathan
 35 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 cum calumnia quia David iuxta dicit quia panem secunda mensis
 36 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 agrum Jonathan est egressus & mansus fuit Et Saul pater
 37 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 sui pueri ad Dixique eo cum parvus puer & David statuit tempus ad
 38 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 puer facies ego quas ligatas nunc invenit Curte
 39 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 cum transiit iuxta dicit ad ficut iuxta iuxta iuxta
 40 ויבקר מוסד דוד וילדרב ויבקר מוסד דוד
 iuxta dicit ad ficut iuxta iuxta iuxta

Si autem sic locutus fuero puero, Ecce facitque ultra te sunt: vade in pace, quia dimisit te Dominus. De verbo autem locuti sumus ego & tu, si Dominus inter me & te usque in sempiternum. Abfconditus est ergo David io agro, & venerunt calendæ, & sedit rex ad comedendum panem. Cùmque sedit rex super cathedram suam (secundum consuetudinem) quæ erit iuxta parietem, surrexit Jonathan, & sedit Abner ex latere Saul, & quævisque apparuit locus David. Et non est locutus Saul quidquam in die illa: cogitabat enim quod forte evenisset ei, ut non esset mundus, nec purificatus. Cùmque illuxisset dies secunda post calendæ, rursus apparuit vacuus locus David. Dixitque Saul ad Jonathan filium suum; Cur non venit filii Isai, neheri, nec hodie, ad vesperandum? Responditque Jonathan Saul; Rogavit me obnixte, ut iret in Bethlehem. Et ait; Dimitte me, quoniam sacrificium solenne est in civitate, unus de fratribus meis accesserit me: nunc ergo si invenit gratiam in oculis tuis, vadam citò, & video fratres meos. Ob hanc causam non venit ad mensam regis. Iratus autem Saul adversum Jonathan, dixit ei; Fili mulieris virum ultro rapientis, numquid ignoro quia diligitis filium Isai, in confusione tuam, & in confusione? Ignominiose matris tuæ? Omnibus enim diebus, quibus filius Isai vixerit super terram, non stabiliertis ei, neque regnò tuum. Itaque jam nunc mittere, & adduc eum ad me: quia filius mortis est. Respondens autè Jonathan Sauli patri suo, ait; Quare morietur quod fecit? Et arripuit Saul lanceam ut percuteret eum. Et intellexit Jonathan quòd definitum esset à patre suo, ut interficeret David. Surrexit ergo Jonathan à mensa in ira furoris, & non comedit in die calendæ rursus secunda panem. Contorturatus est enim super David, eò quod confusus esset cum pater suo. Cùmque illuxisset mane, venit Jonathan in agrum iuxta placitum David, & puer parvulus cum eo. Et ait ad puerum filium suum; Vade, & affer mihi figittas, quas ego jacio. Cùmque puer transisset, jecit aliam figittam curri puerum.

Et non tedi eipso tui vrasiope. (E) Oia si autem hæc dixero adolefcenti, quæ (o) auto (u) iuxta me, hæc facitque ultra te, & ultra: vade, quoniam dimisit te Dominus. Et de verbo locuti sumus ego & tu, ecce Dominus inter nos & te usque in seculum. Et abfcondit se David io agro, & venerunt calendæ, & sedit rex ad comedendum panem. Cùmque sedit rex super cathedram suam, surrexit Jonathan: & sedit Abner à latere Saul, & quævisque apparuit locus David. Et non est locutus Saul quidquam in die illa: cogitabat enim quod forte evenisset ei, ut non esset mundus, nec purificatus. Cùmque illuxisset dies secunda post calendæ, rursus apparuit vacuus locus David. Dixitque Saul ad Jonathan filium suum; Cur non venit filii Isai, neheri, nec hodie, ad vesperandum? Responditque Jonathan Saul; Rogavit me obnixte, ut iret in Bethlehem. Et ait; Dimitte me, quoniam sacrificium solenne est in civitate, unus de fratribus meis accesserit me: nunc ergo si invenit gratiam in oculis tuis, vadam citò, & video fratres meos. Ob hanc causam non venit ad mensam regis. Iratus autem Saul adversum Jonathan, dixit ei; Fili mulieris virum ultro rapientis, numquid ignoro quia diligitis filium Isai, in confusione tuam, & in confusione? Ignominiose matris tuæ? Omnibus enim diebus, quibus filius Isai vixerit super terram, non stabiliertis ei, neque regnò tuum. Itaque jam nunc mittere, & adduc eum ad me: quia filius mortis est. Respondens autè Jonathan Sauli patri suo, ait; Quare morietur quod fecit? Et arripuit Saul lanceam ut percuteret eum. Et intellexit Jonathan quòd definitum esset à patre suo, ut interficeret David. Surrexit ergo Jonathan à mensa in ira furoris, & non comedit in die calendæ rursus secunda panem. Contorturatus est enim super David, eò quod confusus esset cum pater suo. Cùmque illuxisset mane, venit Jonathan in agrum iuxta placitum David, & puer parvulus cum eo. Et ait ad puerum filium suum; Vade, & affer mihi figittas, quas ego jacio. Cùmque puer transisset, jecit aliam figittam curri puerum.

MS.A. (E) TA (o) auto (u) iuxta me, hæc facitque ultra te, & ultra: vade, quoniam dimisit te Dominus. Et de verbo locuti sumus ego & tu, ecce dicitur Dñi inter me & in- ter te usque in seculum. Et contorturatus est David in agro, & fuit mensis, & abfcondit rex super panem ad comedendum. Et accubit rex super fenum suum, sicut in tempore in tempore; super fenum suum qui paratus illi, in latere parietis; & sedit Jehonathan, & sedit Abner à latere Saulis, & quævisque apparuit locus Davidis vacuus. Et oon locutus est Saul quicquam in die illa, quia dixit, Fortasse evenitussit ei & non mundus ipse, aut fortassis ad- vium ivit, & nos non in vitavimus eum. Et fuit in die qui post illam qui fuit Embolifimus mensis secundi, & fuit locus Davidis vacuus: & dixit Saul Jehonathan filio suo, Quare non venit filius Isai etiam heri, etiam hodie ad panem? Et respondit Jehonathan Sauli, Petendo petivit David: ex me ad eundum usque; Bethlehem. Et dixit, Dimitte me nunc quia postu- erunt oblationem sanctuarium omni profapize nobis in urbe; & ipsum præcepit mihi frater meus: & nunc si ioveni charitates in oculis tuis, expediar nunc & video fratres meos: propterea non venit ad mensam regis. Et inyalur indignatio Saulis in Jehonathan, & dixit ei, Fili con- tumacis cujus rebello dura, nõnne novi quòd volens tu in filio Isai obprobrium tuum, & ad obprobrium ignominiz matris tuæ? Nam omni- bus diebus quibus filius Isai stans super terram, non firmaberis tu & regnum eam: & nunc mittere & venire fac illum ad me, quia vir debitor occisionis ille. Et respondit Jehonathan ad Saul patrem suum, & dixit illi, Quare occidetur, quid fecit? Et sustulit Saul hastam suam eum ad percutiendum eum: & cognovit Jehonathan quòd conclusum esset à pa- tre suo ad occidendum David. Et surrexit Jehonathan à mensa in forti- tudine indignationis, & non comedit in die Embolifimi mensis secundi panem, quia turbatus est super David, quia ignominia affecit illum pater suum. Et fuit in aurora, et exivit Jehonathan ad agrum ad tempus quòd dixit illi David, et puer parvulus cum eo. Et dixit adolefcenti, Curte, affer mihi jacula, ego quoque jaceos adolefcentis cucurrit, et ille jecit jaculû ad tranfmittendû illi.

Targum Jonathan

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

ואם כדון אמר לעולומא הא נדיא מנה ויהא איל אוי שובנן ויפתנמרי מלנא
 12 ואם ואת דא מסירא דיי בני וביןך סודי עד לעמ: ואמסר דוד בקהל יהוה ויהא
 13 ואמסר מלכא על לחמא למיכל: ואמסר מלכא על שניה כומן כומן על שניה ומתקן
 14 ליה בקסר כותל ויבס ויחנן וישב המלך על משבו ויהוה אתרא דדוד מרוח:
 15 ולא מלל שאול כדעם ביוםא דהואא דאמר דלמא עדוע הוא ליה ליה רכי דהואא
 16 דלמא לארח אור ואנתא לאומנרו: ויהוה ביוםא דבתו דודא דהוא עבד ויהא חנינ
 17 ויהוה אתרא דדוד ויאמר שאול ליה ויחנן ביה מרון לא אתרא בר ישי אן חמלו
 18 אן ויחנן ללחמא: ואתב ויחנן ית שאול אשהאלא אשהאלא דוד מני למול ער
 19 ביה לום: ויאמר שלחני כון אר שידו ויבס קורשא לכל ורעהאלא בקרתא הווא
 20 בקיר ליה אוי וכען אס אשכורת חמין בני עינא אשכוב כון ויעחי ית אח על בולא אתא
 21 לפורא דמלכא: ויקפור וינוא דשאול ביה ויבס ויחנן ויבס כומן כומן ויהוה אתרא
 22 לשיאלא ויענא אר ישי לבי ויש לבחתה ויבס קלן אפס: אר ל וימסר
 23 דברי ישי קים על ארעא לא התקן אתו מלכותו וכוונ שלח ואיתניה לחי אר נכר חוב
 24 קטול הווא: ואתב ויחנן ית שאול אבדו ויאמר ליה למח ותקטל מה עבר: ואמר
 25 שאול ית סדינה עלויה למסדה ויע ויחנן אר נמיר היא מן אבדו למקטל ויהוה:
 26 וקם ויחנן משם פורא בקרן דרונא וילאכל ביום עבד ויהא חנינא חמא אוי
 27 אתנסי על דוד אר אכל מיה אבדו: ויהוה בעפרא ונפס ויחנן לחקיא לומא דאמר
 28 ליה דוד ויבס ויע עסיה: ואמר לעל מסדה רהא אתרא כון ית נדיא ויהא שרי
 29 ועל מר דהא חנינא שרי נדיא נדיא לאמסר ויהוה:

Et si ita dicam puero, Ecce jacula à te & illuc: abi quia fervavit te Dñs. Et verbum quod locuti sumus ego & tu, ecce dicitur Dñi inter me & in- ter te usque in seculum. Et contorturatus est David in agro, & fuit mensis, & abfcondit rex super panem ad comedendum. Et accubit rex super fenum suum, sicut in tempore in tempore; super fenum suum qui paratus illi, in latere parietis; & sedit Jehonathan, & sedit Abner à latere Saulis, & quævisque apparuit locus Davidis vacuus. Et oon locutus est Saul quicquam in die illa, quia dixit, Fortasse evenitussit ei & non mundus ipse, aut fortassis ad- vium ivit, & nos non in vitavimus eum. Et fuit in die qui post illam qui fuit Embolifimus mensis secundi, & fuit locus Davidis vacuus: & dixit Saul Jehonathan filio suo, Quare non venit filius Isai etiam heri, etiam hodie ad panem? Et respondit Jehonathan Sauli, Petendo petivit David: ex me ad eundum usque; Bethlehem. Et dixit, Dimitte me nunc quia postu- erunt oblationem sanctuarium omni profapize nobis in urbe; & ipsum præcepit mihi frater meus: & nunc si ioveni charitates in oculis tuis, expediar nunc & video fratres meos: propterea non venit ad mensam regis. Et inyalur indignatio Saulis in Jehonathan, & dixit ei, Fili con- tumacis cujus rebello dura, nõnne novi quòd volens tu in filio Isai obprobrium tuum, & ad obprobrium ignominiz matris tuæ? Nam omni- bus diebus quibus filius Isai stans super terram, non firmaberis tu & regnum eam: & nunc mittere & venire fac illum ad me, quia vir debitor occisionis ille. Et respondit Jehonathan ad Saul patrem suum, & dixit illi, Quare occidetur, quid fecit? Et sustulit Saul hastam suam eum ad percutiendum eum: & cognovit Jehonathan quòd conclusum esset à pa- tre suo ad occidendum David. Et surrexit Jehonathan à mensa in forti- tudine indignationis, & non comedit in die Embolifimi mensis secundi panem, quia turbatus est super David, quia ignominia affecit illum pater suum. Et fuit in aurora, et exivit Jehonathan ad agrum ad tempus quòd dixit illi David, et puer parvulus cum eo. Et dixit adolefcenti, Curte, affer mihi jacula, ego quoque jaceos adolefcentis cucurrit, et ille jecit jaculû ad tranfmittendû illi.

Et si ita dicam puero, Ecce jacula à te & illuc: abi quia fervavit te Dñs. Et verbum quod locuti sumus ego & tu, ecce dicitur Dñi inter me & in- ter te usque in seculum. Et contorturatus est David in agro, & fuit mensis, & abfcondit rex super panem ad comedendum. Et accubit rex super fenum suum, sicut in tempore in tempore; super fenum suum qui paratus illi, in latere parietis; & sedit Jehonathan, & sedit Abner à latere Saulis, & quævisque apparuit locus Davidis vacuus. Et oon locutus est Saul quicquam in die illa, quia dixit, Fortasse evenitussit ei & non mundus ipse, aut fortassis ad- vium ivit, & nos non in vitavimus eum. Et fuit in die qui post illam qui fuit Embolifimus mensis secundi, & fuit locus Davidis vacuus: & dixit Saul Jehonathan filio suo, Quare non venit filius Isai etiam heri, etiam hodie ad panem? Et respondit Jehonathan Sauli, Petendo petivit David: ex me ad eundum usque; Bethlehem. Et dixit, Dimitte me nunc quia postu- erunt oblationem sanctuarium omni profapize nobis in urbe; & ipsum præcepit mihi frater meus: & nunc si ioveni charitates in oculis tuis, expediar nunc & video fratres meos: propterea non venit ad mensam regis. Et inyalur indignatio Saulis in Jehonathan, & dixit ei, Fili con- tumacis cujus rebello dura, nõnne novi quòd volens tu in filio Isai obprobrium tuum, & ad obprobrium ignominiz matris tuæ? Nam omni- bus diebus quibus filius Isai stans super terram, non firmaberis tu & regnum eam: & nunc mittere & venire fac illum ad me, quia vir debitor occisionis ille. Et respondit Jehonathan ad Saul patrem suum, & dixit illi, Quare occidetur, quid fecit? Et sustulit Saul hastam suam eum ad percutiendum eum: & cognovit Jehonathan quòd conclusum esset à pa- tre suo ad occidendum David. Et surrexit Jehonathan à mensa in forti- tudine indignationis, & non comedit in die Embolifimi mensis secundi panem, quia turbatus est super David, quia ignominia affecit illum pater suum. Et fuit in aurora, et exivit Jehonathan ad agrum ad tempus quòd dixit illi David, et puer parvulus cum eo. Et dixit adolefcenti, Curte, affer mihi jacula, ego quoque jaceos adolefcentis cucurrit, et ille jecit jaculû ad tranfmittendû illi.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

22 * Sed si ita dixerō famulo, Ecce fugit: ultra te
 23 sunt, ubi, quia dimiserit te Dominus: Condi-
 24 tione tamen de qua collococti fumus ego & tu.
 25 Ecce Dominus Deus est inter me & te usque
 26 in seculum. Abdidit ergo se David in agro:
 27 cumque fuisset initium mensis, accubuit rex
 28 cibum, ut comederet. Et ubi accubuit rex sul-
 29 cimento suo, more solito, fecus parietem, sur-
 30 gens Jonathan accubuit cum Abner ad latius
 31 Saulis: locis verò Davidis vacavit. Nihil
 32 tamen dixit Saul eà die: dixit enim, Casus est:
 33 forte mundus est, aut forte non est mundus. Sed
 34 cum factum esset altera die ab initio mensis,
 35 ut vacaret etiam locus Davidis, dixit Saul Jo-
 36 nathan filio suo, Quia de causa non venit fili-
 37 Ifai neque heri oque hodie ad cibum? Res-
 38 pondit Jonathan, dixitque Sauli patri suo,
 39 Obnoxie exultavit se David apud me, ut per-
 40 curreret usque ad Beth-lehem civitatem suam:
 41 Dixitque, Dimitte me, quoniam sacrificii fili-
 42 millæ est nobis in civitate: & cohortatus est
 43 me, dixitque mihi, Frater mihi, si usum sum be-
 44 nignitatem in oculis tuis, ibo in vestrum fratres
 45 meos: hac de causa non venit ad mensam re-
 46 gis. Tum irà percussit Saul dicens illi, Fili mi-
 47 tris inurbanus, annon novi te diligere? filium
 48 Ifai ad ignominiam tuam & ignominiam quidi-
 49 ditatis matris tuæ: Cuius enim diebus? Quis
 50 filius Ifai vivit erit super terram, nequa-
 51 quam stabilis erit tu & regnum tu: nunc mit-
 52 tam & adducam eum ad me, quia filii est mor-
 53 tis. Respondens Jonathan dixit Sauli pa-
 54 tri suo, Quam ob causam moriatur? quid fe-
 55 cit? Exiit ille lanceam super eum, ut
 56 eum percuteret: proinde cognovit Jonathan
 57 decretum fuisse à patre suo de interficiendo
 58 Davide. Quapropter surrexit Jonathan à
 59 mensa vehementi cum ira, nec comedit: die il-
 60 lo factitudo ab initio mensis: dolebat enim
 61 propter Davidem, quòd iam decreverat pater
 62 suus contra eum. Manè autem factò e-
 63 gressus est Jonathan ad agrum obviam Davi-
 64 di, cum parvo puero quem. Dixitque pu-
 65 ero, Curte, collige sagittas quas jaculatus sum.
 66 Currente puero jaculatus est ipse sag-
 67 ittam, ut ultra eum transmitteret.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

22 * Quòd si dicam puero, Sagitte ante te
 23 sunt, vade, quoniam Dominus misit te
 24 in viam tuam. Hæc erit signum quo moris
 25 nabit & secreti quod inter nos est: Deus
 26 Dominus sit inter me & inter te. Latuit
 27 ergo David in agro: cumque fuisset ini-
 28 tium mensis, abdidit se in loco suo ut
 29 pranderet: & parvulus enim fuerat: quod
 30 factum ipsius prope parietem usi semper
 31 parvi solebat, tum discubuit post eum
 32 Jonathan à dextera regis, & Abner discubuit
 33 à sinistra Saulis: David autem
 34 discubuit cili, quia locus regis vacabat.
 35 Nihil tamen dixit Saul eo die: cogitavit
 36 enim ac dixit, Forè casus aliquid accidit
 37 ei, forè scius est, aut forè inimicè fam-
 38 us. Sed cum contigisset ut postero quo-
 39 die de discubaret David, dixit Saul
 40 ad Jonathan filium suum, Quomodo se
 41 habet filius Ifai? quo pacto esse te? nec
 42 hodie venit? nec affuit cibo suo? Nec
 43 respondens Jonathan dixit pateri suo, Es-
 44 tificatus est à me David ad parietem: ei
 45 ubi abieci ad civitatem suam Beth-le-
 46 hem: Dixi que, Dimitte me ad civi-
 47 tatem nostram, quia tota familia nostra sa-
 48 crificium habet bisce diebus: & acce-
 49 dens ad me dixit, O mi frater, selemem-
 50 tiam apud te sum multum, permittite mihi
 51 ut abeam in osium fratres meos: idcirco
 52 non affuit mensæ regis. Transiit autem
 53 Saul aborsus filium suum, dixit ei: O
 54 fili mi, licet decemtis & subanatis igno-
 55 ras, an non nocerem diligere te filium I-
 56 sai? id amorem in dedecus tuum, & rubo-
 57 rem matris tue edet. Tum quando fi-
 58 lius Ifai vivens est super terram, neque
 59 pranderit ad te regium, neque subsistet
 60 imperium tuum: mittam igitur, & ad-
 61 ducam eum, quia dignus est morte. Di-
 62 xit Jonathan ad Saulem patrem suum,
 63 Cui occidit? quid fecit? Elevarit autem
 64 Saul lanceam suam, ut eà foret filium
 65 suum: animadvertitque Jonathan quòd
 66 pater suus iam delibutus fuisset nec
 67 vividus. Surrexit ergo Jonathan à men-
 68 sa vehementer iratus, nec comedit eo die
 69 & sacrificio tantis mensis, quoniam immo-
 70 ve contrivit erat propter Davidem ubi
 71 animadvertit patrem suum iam delibe-
 72 rasse necem ipsius. Cumque fuisset mane
 73 die tertio, egressus est Jonathan ad agrum
 74 ubi erat David, secum habens parvum
 75 puerum. Et ait ad puerum, Curte, collige
 76 sagittas quas jaculatus sum. Currite
 77 ergo puer, statimque Jonathan sagittas
 78 iecit illum ultra patrem.

22 * وإن قلت للعالم إن الدسائ بين يديك * أنصرف فإن الرب قد وجهك في طريقك * وهذه
 23 * كلامنا وما كان بيننا الله الرب بيني وبينك * وعيب داود في الكرب * فلما كان رأس الشهر
 24 * انكأ الملك في مكانه لينعدا * وأصلحك للملك بكاتب مع الحايط كما كاتب تصليح له أبناء
 25 * وانكأ يومان من بعده أيضا عن يمين الملك * وانكأ ابنار عن شمال ساور * وأبعد داود
 26 * لأن مكانه كان حاليا * ولم يقل ساور في ذلك اليوم سينا لأنه فكر وقال * لعل عرض عرض
 27 * له لعله صحح * أو لعله ليس يصحح * فلما كان من العدا أبعده داود أيضا * وقال ساور
 28 * ليومان ابنه ما حال بن ايسى * كيف لم يحيي لا أمس ولا اليوم * ولم يخص طعامنا * أجاب
 29 * يومان وقال لأنه * كان داود قد طلب الي أن أدن له في الأنطاف الي فيته بيت لحم * وقال
 30 * ارسلي الي فيينا * لأن لعسرينا كلها دسكة في هذه الأيام * وبعدم الي وقال يا أخي ان كنت
 31 * طرف منك برحمة * فأذن لي ان أنطلف الي أخي لأعليهم * لذلك لم يخص ما يده الملك *
 32 * فعصب ساور على ابنه وقال له * يا ابن أفضة العفل فلبنة الأدب * اليس قد علمت أنك
 33 * هو بن ايسى * هذا كله بعصتك وحزي أمرك * من أجل أن ما دام بن ايسى حيا على
 34 * الأرض لا يصم اليك الملك ولا يصليح سلطانك * والآن أرسل فأحبته لأنه أهل للموت * قال
 35 * يومان لساور ابنه * مادأ يعفل * ما الذي صنع * فروع ساور حريمه ليصير لها ابنه * وعرف
 36 * يومان أن أباه قد أربع على قتل داود * وقام يومان عن المائدة بعصب شديد * ولم يأكل
 37 * يوما ذلك من دسكة رأس الشهر لأنه حزن على داود جدا * حيث عرف أن أباه قد عرف على
 38 * قتله * فلما أصبح في اليوم الثالث * خرج يومان الي الكرب حيث داود * وعرف صبي صنعني
 39 * وقال للصبي * أحضر قالميط الدسائ الذي أرسني * وأحصي الصبي ورسني يومان السهم *
 40 * فأجرن الصبي *

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

9 * هُوَ كَذِبٌ وَهُوَ اَلْبَسَدُ كَسِبَ. كَذَبَ اَوْ زُجِرَ اَبَسَدَ بِيَسِي. هُوَ كَذِبٌ اَوْ هُوَ كَذِبٌ
 10 * كَذِبٌ اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ.
 11 * كَذِبٌ اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ.
 12 * كَذِبٌ اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ.
 13 * كَذِبٌ اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ.
 14 * كَذِبٌ اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ.
 15 * كَذِبٌ اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ.
 16 * كَذِبٌ اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ. اَوْ هُوَ كَذِبٌ.

Proterea dixit David Ahimelech, An non habes hic panem gladii aut lancearum neque gladii meorum, lancea mea sumptu manibus meis, quia semper regis uegebat. Dixit facterdos, Gladii Goliad Philistini qui occidisti in valle terebinthi, ecce involuisti eum in sudario & callosus ad tergo ephodis: cum accipere vis, accipe; quid nulli est alius praeter ipsa hic. Dixit David, Non est ei similis, da es mihi. Itaque iurgens David aufugit a conspectu Saulis eo die, recepitque se ad Achis regem Gath. Dixerit autem ad Achis Ierisui, Hic est rex terrae Israelis: huic canebat filius Israelis die noctes. Interfecit Saul milia, David autem in yridas. Haec verba repositus David in corde suo, multatorem suum in oculis eius, & terrorem se reddidit in oculis eorum: & limini ianuae infidens emitebat salivam suam super barbam suam. Quia proter dixit Achis feruis suis, Quae videratis hominem infans esse, id quod adduxistis eum ad me? Numquid ferus? expers ego sum, aut hunc adduceretis ad infanandum in me? hincne ingredietur domum meam?

CAP. XXII.

Profert ergo David inde, aufugit in speluncam Aram: cum adissent fratres eius & universa domus patris eius, descenderunt ad eum illuc. Congregaverunt hic quoque ad eum quilibet acerbitate preffus, & quicunque creditor habebat, & qui quis amarus erat animo, fuitque, dux eorum: & fuerit cum eo ferme quadringenti viri. Deinde profert David illinc ad Maspha Moabi, dixit regi Moabi, Moretur pater meus & mater mea apud vos, donec sciam quid facturus sit mihi Deus. Sic reliquit eos apud regem Moab, manseruntque curi eo cunctis diebus quibus fuit David in Maspha. Dixit autem Gad propheta Davidi, Ne moreris in Maspha, vade, ingredere terram Iuda. Et cetera dixit David, & ingressus est Iudam Hezron. Audierunt autem Saul apparuisse David & viros qui cum eo erant (porro Saul sedebat in Gethia sub amygdalo quo erat in colle, lancea tuam manu tenens, altantibus ei omnibus feruis suis.)

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

9 * وَقَالَ دَاوُدُ لِأَحْمَلِكَ * لَيْسَ هَاهُنَا عَيْدُكَ سَيْفًا أَوْ مِرْيَافًا * لِأَنِّي لَمْ أَحَدُ سَيْفًا مَعِي
 10 وَلَا رِيحًا * مِنْ أَجْلِ أَنْ أَمَرَ الْمَلِكُ أَنْعَجَلَنِي جِدًّا * قَالَ أَحْمَرُ * هَاهُنَا سَيْفٌ جَلِيدٌ
 11 الْعَلَسُطِينِي الَّذِي فَنَسَهُ فِي عَوْرِ الْبَطْنِ * مَلْعُوفٌ فِي مَسْدِيلِ مَرْصُوعٍ حَلْفٍ وَعَاءِ الْوَدْعِيِّ *
 12 أَنْ أَرُودَ أَنْ تَأْخُذَهُ حِدَةٌ * لِأَنَّهُ لَيْسَ هَاهُنَا عَيْدٌ * قَالَ دَاوُدُ * لَيْسَ مَعِي حَيْدٌ بَالِغٌ * أَدْفَعُهُ إِلَيْكَ * فَاحْذَرِ
 13 وَهَرَبْ دَاوُدُ مِنْ سَاوُولَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ * فَبَدَأَ أَحْمَسُ مَلِكًا جَاثًا * وَقَالَ عَبِيدُ أَحْمَسَ لَهُ هَذَا مَلِكٌ
 14 بَنِي إِسْرَائِيلَ * هَذَا الَّذِي كَانَتْ بَنَاتُ إِسْرَائِيلَ يُعْبَوْنَ لَهُ وَيَعْبُولُ * فَبَدَأَ سَاوُولُ الْوُفَا * وَدَاوُدُ كِتَابًا *
 15 * فَكَمَا سَمِعَ دَاوُدُ هَذَا الْكَلَامَ * رَجَفَ قَلْبُهُ وَفَرِحَ مِنْ أَحْمَسَ الْمَلِكِ جِدًّا * وَجَمَعَ نَهْشَةَ بَنِي يَهُدَا *
 16 وَجَمَعَ لَوْنَةَ * وَفَرِحَ بِجِهَةِ بَنِي أَيْدِيمِمْ * وَجَلَسَ عِنْدَ مَعْتَمَةِ الْبَابِ * وَالْقَبِي بَدَأَ رِيحَهُ عَلَى كَعْبِيهِ * وَقَالَ
 أَحْمَسُ لِعَبِيدِهِ * بَرُونِ الْجِوَالِ كَجَمُولٍ * لَمْ أَنْبَعُوهِي بِيَهُ * لَمْ أَنَا فَبَدَأَ الْعَمَلُ * حَتَّى تَأْتِي هَذَا الْجَبْرُونَ لِيَسْفَهُ عَلَيَّ * مِمَّنْ هَذَا يَدْخُلُ بَيْنِي *

Dixit etiam David ad Achimelech, Estne hic apud te gladius aut lancea? nam neque gladius neque lancea vult neccum, et quod mandatum est mihi non habeo. Dixit sacerdos, Ad hunc gladium Goliad Philistini quem occidisti in valle terebinthi, quae repositus in sudario in venter ephodis: postquam accipere vis, accipe, quia nullus est alius praeter ipsum. Dixit David, Tu commoraberis hic, quae quam optinui, ad eum veni. Et accepto fugit David a Maspha Moabi. Deinde dixit David regi Moabi, Moreretur pater meus & mater mea apud vos, donec sciam quid facturus sit mihi Deus. Sic reliquit eos apud regem Moab, manseruntque curi eo cunctis diebus quibus fuit David in Maspha. Audierunt autem Saul apparuisse David & viros qui cum eo erant (porro Saul sedebat in Gethia sub amygdalo quo erat in colle, lancea tuam manu tenens, altantibus ei omnibus feruis suis.)

* الفصل الثاني والعشرون *

1 * فَبَدَأَ دَاوُدُ وَانصَفَ مِنْ هُنَاكَ * وَجَاءَ إِلَيْهِ مَعَانِ عِلْمٍ وَالْحِجَا إِلَيْهَا * وَسَمِعَ أَحْمَسُ وَجَمَعَ أَهْلَ بَيْتِهِ
 2 وَاجْتَمَعُوا وَبَدَأُوا إِلَيْهِ * وَاجْتَمَعَ إِلَيْهِ كُلُّ رَجُلٍ حَرِينٍ * وَكُلُّ رَجُلٍ عَلَيْهِ دِينَ * وَكُلُّ رَجُلٍ مِنْ
 3 الْعَمْسِ قَدِيرٌ * وَصَارَ عَلَيْهِمْ رِيْسًا * وَصَارَ مَعَهُ كَهْوٌ مِنْ أَرِيْعِيَانِيَةِ رَجُلٍ * وَأَبْطَلُ مِنْ هُنَاكَ إِلَيْ
 4 مَصْفِيَا بَارِضِ مَوَابَ * وَقَالَ مَلِكُ مَوَابَ * يَسْكُنُ أَيْ وَامِي عَيْدُكَ * حَتَّى أَنْظُرَ مَا يَصْنَعُ اللَّهُ إِلَيْ
 5 * وَرَكَعًا عِنْدَ مَلِكِ مَوَابَ * وَكَانَ هُنَاكَ كُلُّ الْيَوْمِ الَّذِي كَانَ دَاوُدُ فِي مَصْفِيَا * ثُمَّ قَالَ جَادُ
 6 الرَّبِّي * لَيْدَلُو * لَا تَسْكُنْ مَصْفِيَا * وَلَكِنْ أَنْظِلْ وَادْخُلْ أَرْضَ يَهُودَا * وَأَبْصِرْ دَاوُدَ مِنْ هُنَاكَ *
 وَرَجُلٌ عَيْصَةُ حَرُوبٍ * وَسَمِعَ سَاوُولُ أَنَّ دَاوُدَ فَدَّ طَهَرَ هُوَ وَوَأَحْمَانَهُ * وَكَانَ سَاوُولُ جَالِسًا فِي جَبْعِ
 كَعْبِ بْنِ الْوَزْرِ الَّذِي فِي الرَّمِيَةِ * وَنَزَرَتْهُ بَيْدَةٌ * وَكَانَ جَمِيعُ عَيْدِهِ وَبَنِيهَا مَعَهُ يَدِيَهُ *

Surgens itaque David discessit illinc, et ingressus in speluncam Aram, isque recepit in eam: quo audito frater eius et universi domestici eius, cum omnibus descendentes illuc ad eum. Confluxeruntque ad eum omnes viri afflicti, et omnes alieno ere confecti, factique viri amaro animo et superciliis, factique est capus eorum: et sperantem cum eis quocumque circumerit viri. Inde profectus ad Maspha in terram Moabi, dixit ad regem Moabi, Habebit apud te pater meus et mater mea, donec videram quid facturus sit mihi Deus. Sic reliquit eos apud regem Moab, manseruntque curi eo cunctis diebus quibus fuit David in Maspha. Tum dixit Gad propheta Davidi, Ne habitet in Maspha, sed abi, ingredere in terra Iuda: et profert inde David, ingressus est Iudam Hezron. Audierunt autem Saul et viros qui cum eo erant (porro Saul sedebat in Gethia sub amygdalo quo erat in colle, lancea tuam manu tenens, altantibus ei omnibus feruis suis.)

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

7 Dixit Saul servis suis sibi astantibus, Audi-
te filii Benjamin, num vobis omnibus dau-
rus est filius Iſai agros & vineas, an vos om-
nes creaturus tribunos & centuriones?
8 Quod omnes rebellatis in me, nec est qui mihi
reveler pſtum filii mei cum filio Iſai;
neque est quicumque veſtram qui condolere
mihī, & reveler mihī? ſuſcitavit enim filius
meus ſervum meum contra me taler inſidiatore
rem qualis eſt hodie. Reſpondit Doeg Ado-
9 mi? qui prerat ſervis Saulis, & ait, Vidi Da-
videm veniſſe in Nochah ad Ahimelech filium
Ahitob facerdotem: Qui conſultuit pro eo
10 Deum & arma viaticūque ſuppeditavit illi,
& gladium Goliath dedit illi. Tum
miſit rex vocatum Ahimelech filium Ahitob
facerdotem, totamque domum patris eius ſacer-
dotaſalem quæ erat in Nochah: & venerunt
omnes ad regem. Dixitque Saul, Audi quæſo
11 fili Ahitob? qui reſpondit, Ecce me domo
mi. Dixit Saul, Quare dolum fluxiſtis con-
12 tra me tu & filius Iſai, ſubminittraſti ei panem
& gladium, & conſulens pro illo Deum, ut ex-
citares adverſum me inſidias quales ſunt ho-
dierna? Reſpondit Ahimelech ſacerdos regi,
13 gi, & ait, Quis eſt inter omnes ſervos tuos fi-
dus ut David, gener regis, obſervans manda-
ta tua, & honorabilis in domo tua? Hodie
14 ne ceperit Deum conſultare pro eo? abſit à me:
ne inſonaret rex ſervo ſuo, nec illi ex patena
domo mea negotium illud: quoniam non eſt
conſcius ſervis tuis in toto hoc negotio rei
magne aut parvæ. Dixit autem rex, Omni-
15 no morieris Ahimelech, tu a cetera familia pa-
tris tui. Dixitque rex curſoribus qui adſta-
16 bant ſibi, Diverte, & occidite ſacerdotes
Dei, quia manus eorum ſunt cum Davide, &
ſcientes ipſum eſſe fugitivum, non revelarunt
mihī: ut noluerunt ſervi regis extendere ma-
nus ſuas, & ledere ſacerdotes Dei. Quarè
17 dixit rex ad Doeg, Diverte tu, & irruere in hos
ſacerdotes: in utque Doeg in ſacerdotes, &
morte affecit eo die octoginta quinque viros
qui geſtabant ephod byſſinum. Quapropter
18 dedit illi civitatem ſacerdotum, qui trucidava-
vit acie gladii à viro uſque ad mulierem, &
à juvenibus uſque ad infantes, & boves, &
19 aſinos, & pecudes; acie inquam gladii.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

7 Dixit Saul servis suis sibi astantibus, Au-
ditis O filii Benjamin, num filius Iſai da-
turus eſt vobis agros & vineas? an forte
vos omnes creaturus eſt tribunos & cen-
turiones? & ait, Vidi Davidem veniſſe in
Nochah ad Ahimelech filium Ahitob ſacer-
dotem, qui conſultavit pro eo Deum, & ſup-
peditavit ei arma, & dedit ei gladium Goliath.
8 Tum miſit rex vocatum Ahimelech filium
Ahitob ſacerdotem, & omnes ſacerdotes
domus patris eius qui erant in Nochah.
9 Dixitque Saul, Audi quæſo fili Ahitob, quare
dolom fluxiſtis contra me tu & filius Iſai,
ſubminittraſti ei panem & gladium, & con-
ſulens pro illo Deum, ut excitares adverſum
me inſidias quales ſunt hodie? Reſpondit
10 Ahimelech ſacerdos regi, & ait, Quis eſt
inter omnes ſervos tuos fidelis ut David, ge-
ner regis, obſervans mandata tua, & hono-
rabilis in domo tua? Nunc hodie ceperit
11 Deum conſultare pro eo? abſit à me: ne
inſonaret rex ſervo ſuo, nec illi ex patena
domo mea negotium illud: quoniam non eſt
conſcius ſervis tuis in toto hoc negotio rei
magne aut parvæ. Dixit autem rex, Omni-
12 no morieris Ahimelech, tu a cetera familia
patris tui. Dixitque rex curſoribus qui ad-
ſtabant ſibi, Diverte, & occidite ſacerdotes
Dei, quia manus eorum ſunt cum Davide, &
ſcientes ipſum eſſe fugitivum, non revelarunt
mihī: ut noluerunt ſervi regis extendere ma-
nus ſuas, & ledere ſacerdotes Dei. Quarè
13 dixit rex ad Doeg, Diverte tu, & irruere in
hos ſacerdotes: in utque Doeg in ſacerdotes,
morte affecit eos die octoginta quinque viros
qui geſtabant ephod byſſinum. Quapropter
14 dedit illi civitatem ſacerdotum, qui trucidava-
vit acie gladii à viro uſque ad mulierem, &
à juvenibus uſque ad infantes, & boves, &
15 aſinos, & pecudes; acie inquam gladii.

7 Dixit Saul servis suis sibi astantibus, Audi-
te filii Benjamin, num vobis omnibus dau-
rus est filius Iſai agros & vineas, an vos om-
nes creaturus tribunos & centuriones?
8 Quod omnes rebellatis in me, nec est qui mihi
reveler pſtum filii mei cum filio Iſai;
neque est quicumque veſtram qui condolere
mihī, & reveler mihī? ſuſcitavit enim filius
meus ſervum meum contra me taler inſidiatore
rem qualis eſt hodie. Reſpondit Doeg Ado-
9 mi? qui prerat ſervis Saulis, & ait, Vidi Da-
videm veniſſe in Nochah ad Ahimelech filium
Ahitob facerdotem: Qui conſultuit pro eo
10 Deum & arma viaticūque ſuppeditavit illi,
& gladium Goliath dedit illi. Tum
miſit rex vocatum Ahimelech filium Ahitob
facerdotem, totamque domum patris eius ſacer-
dotaſalem quæ erat in Nochah: & venerunt
omnes ad regem. Dixitque Saul, Audi quæſo
11 fili Ahitob? qui reſpondit, Ecce me domo
mi. Dixit Saul, Quare dolum fluxiſtis con-
12 tra me tu & filius Iſai, ſubminittraſti ei panem
& gladium, & conſulens pro illo Deum, ut ex-
citares adverſum me inſidias quales ſunt ho-
dierna? Reſpondit Ahimelech ſacerdos regi,
13 gi, & ait, Quis eſt inter omnes ſervos tuos fi-
dus ut David, gener regis, obſervans manda-
ta tua, & honorabilis in domo tua? Hodie
14 ne ceperit Deum conſultare pro eo? abſit à me:
ne inſonaret rex ſervo ſuo, nec illi ex patena
domo mea negotium illud: quoniam non eſt
conſcius ſervis tuis in toto hoc negotio rei
magne aut parvæ. Dixit autem rex, Omni-
15 no morieris Ahimelech, tu a cetera familia pa-
tris tui. Dixitque rex curſoribus qui adſta-
16 bant ſibi, Diverte, & occidite ſacerdotes
Dei, quia manus eorum ſunt cum Davide, &
ſcientes ipſum eſſe fugitivum, non revelarunt
mihī: ut noluerunt ſervi regis extendere ma-
nus ſuas, & ledere ſacerdotes Dei. Quarè
17 dixit rex ad Doeg, Diverte tu, & irruere in hos
ſacerdotes: in utque Doeg in ſacerdotes, &
morte affecit eo die octoginta quinque viros
qui geſtabant ephod byſſinum. Quapropter
18 dedit illi civitatem ſacerdotum, qui trucidava-
vit acie gladii à viro uſque ad mulierem, &
à juvenibus uſque ad infantes, & boves, &
19 aſinos, & pecudes; acie inquam gladii.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

20. * نihilominus evadens Abiathar filius Ahimelech
 21. filii Ahitob, nomine Abiathar, fugit post Da-
 22. videm. Et cum indicasset Abiathar Davidi
 23. de trucidatione Saulis faceret Dns, Dixit
 David ad Abiathar, Sciebam eo die quod illic
 erat Dns Adomzus quod certissime indica-
 turus esset Sauli: & ego reus sum omnium
 animarum familie patris tui, Mane apud me,
 & ne timeas: quoniam qui querit animam
 mean, animam quoque tuam querit: tu enim
 custos mecum eris.

CAP. XXIII.

1. Indicaverunt autem Davidi, & dixerunt ei, Ec-
 2. ce Philisti pugnant in Ceila, & ipsi diripi-
 3. unt areas. Confulit ergo David Dominum
 4. dicens, Ibone interfecit Philistas illos.
 5. Ait illi Dominus, Vade, interfice Philistas,
 6. & libera Ceilam. Dixerunt autem Davidi
 7. homines ejus, Ab hesterna die nos hic sumus,
 8. & timeamus: quomodo ibimus in Ceilam ad
 9. agmina Philistarum? Iterum ergo David
 10. confulit Deum: & respondit ei Dominus,
 11. dixitque ei: Surge, defende in Ceilam: quoniam
 12. ego traditurus sum Philistas in manus
 13. tuas. Abiit itaque David cum viris suis ad
 14. Ceilam, bellique cum Philistis inito, addu-
 15. xit jumenta eorum, & percussit eos plagam
 16. magnam: & eripuit David incolas Ceilae. Quan-
 17. do autem fugit Abiathar filius Ahimelech ad
 18. Davidem in Ceilam, incidit ephod in manū ejus.
 19. Tum nuntiatum fuit Sauli intrasse David in
 20. Ceilam: quare dixit Saul, Traditum me Deus
 21. in manus meas, comprehensum est enim, quoniam
 22. quidem ingressus est civitatem portas & feras
 23. habentē. Et promulgavit Saul toti populo ut
 24. defenderet in Ceila, ad obsequium David &
 25. viros qui cum eo erant. Verum sciens David
 26. quod machinatus fuerat in eum Saul malū,
 27. dixit ad Abiathar sacerdotē, Affer mihi ephod.
 28. Dixitque David, Dñe Deus Israelis, eo tū audi-
 29. vit servus tuus velle Saul venire in Ceilam ad
 30. destruentem civitatem meā causā: Produci-
 31. rine sunt me civis urbis, & viros qui mecum
 32. sunt in manū Saulis: Dixit Dns, Produci ri fun-
 33. te: surge, egredere ab urbe. Surrexit itaque Da-
 34. vid cum hominibus qui secum erant: & exen-
 35. sitis ferme viris, egressi sunt & Ceilam: & re-
 36. versis quidam indicaverunt Sauli fugisse Davidem
 37. & Ceilam: quare delituit ab excreto.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

20. * وكان ابن لأحمد بن كحلان بن أبياتار هارباً إلى داود * وأخبر أبناتار داود أن ساور قد قتل
 21. كهنة الله * فقال داود لأبناتار قد عرفت ذلك اليوم حيث رأيت هناك دواج الأدماني * أنه
 22. يبيد ساور بذلك * فقد أعتب بانيس أهل بيت أبنتك كلهم * أحلس عيني ولا تحب * لأن
 23. الذي يطلب نفسي هو يطلب نفسك وأنا معني حافظ من الله * الفصل الثالث والعشرون *
 24. * وأخبر داود وقالوا له * إن أهل فلسطين يجارون أهل فعند * ويقيمون بينادهم * وطلب داود
 25. إلى الرب وقال * أنه انطلق أحارب هؤلاء الفلسطينيين * قال له الرب * انطلق أهل فلسطين *
 26. وحاص فعند * قال أعجاب داود * لكن هنا معمن * ونحن حايون * كيف نطلق إلى فعند *
 27. حاربة أهل فلسطين * وعاد داود أن يطلب إلى الرب أيضاً * قال له الرب * حياهم فأنزل إلى
 28. فعند * فاني أدفع أهل فلسطين في يديك * وانطلق داود ورجاله إلى فعند * وحارب أهل
 29. فلسطين وطغى بهم وساف مؤسهم * وقيل مهم فعند * كبيراً وحاص داود أهل فعند * فلما
 30. هرب أبناتار ابن أحمد بن كحلان إلى داود * كان في يده وعاء الوصي * وقيل به معه * وأخبر داود
 31. ساور بأن داود قد دخل فعند * فقال ساور * قد دفعه الله إلي * لأنه دخل قرية لها أبواب ولها
 32. أعف * وجمع ساور جميع الشعب ليبرل إلى فعند * لحاصر داود والرجال الذين معه * وعرف
 33. داود أن ساور قد فكر فيه ذلك * فقال لأبناتار كبر * فدم إلي وعاء الوصي * وقال داود *
 34. اللهم رب إسرائيل * قد بلغ عبدك أن ساور يريد أن ياتي فعند محارب القرية من اجلي *
 35. * بيد فعندي وأخباتي أهل القرية إلى ساور * فقال الرب * نعم هم يد فعوك * وهم فاحرج من القرية *
 36. * وقام داود وأخباته نحو من سماية رجل * ورجوا من فعند * ورجع الرسل فأخبروا ساور أن
 37. داود قد حرج من فعند * وبقي ساور في موضعه ولم يخرج *

Evadit autem filius unus Ahimelech
 filii Ahitob, cuius nomen est Abiathar,
 fugiens ad Davidem. Et nuntiatum fuit
 ab iathar Davidi, quomodo Saul occidisset
 sacerdotem Dei. Et ait David ad Abi-
 athar, Fugit averam eo die cum tibi vidi-
 disti Dns Adomzum, quod certissime
 nuntiaturus hoc esset Sauli: ego peccavi
 in omnibus animis familie patris tui, Ma-
 ne apud me, et ne timeas: quoniam qui
 querit animam meam, ipse querit animam
 tuam: ego vero habeo custodiam tuam.

CAP. XXIII.

Nuntiatum autem Davidi, & di-
 xerunt ei eum; & Philisti appropiavit in
 colas Ceilae, & areas eorum, populavit.
 Confulit ergo David Dominum, dixitque
 ad eum; & respondit illi Dominus, Vade,
 interfice Philistas, & libera Ceilam. Di-
 xerunt autem Davidi viri eius, Ab hesterna
 die sumus hic, & timeamus: quomodo
 ibimus in Ceilam ad agmina Philistarum?
 Iterum ergo David confulit Deum: & re-
 spondit illi Dominus, dixitque ei: Surge,
 defende in Ceilam: quoniam ego traditurus
 sum Philistas in manus tuas. Abiit ergo
 David cum viris suis in Ceilam, & presens
 cum Philistis interfecit eos: & percussit
 eos plagam multam: & eripuit David
 incolas Ceilae. Cum autem fugisset
 Abiathar filius Ahimelech in Ceilam ad
 Davidem, incidit ephod in manū ejus.
 Tum nuntiatum fuit Sauli intrasse
 Davidem in Ceilam: quare dixit Saul,
 Traditum me Deus in manus meas: quoniam
 quidem ingressus est civitatem meam: &
 feras habentem. Et promulgavit Saul
 toti populo ut defenderet in Ceilam,
 ad obsequium David, & viros qui cum
 eo erant. Verum sciens David quod
 machinatus fuerat in eum Saul malū,
 dixit ad Abiathar sacerdotem, Affer
 mihi ephod. Dixitque David, Dñe Deus
 Israelis, eo tū audisti servum tuum
 velle venire in Ceilam ad destruentem
 civitatem meam: Produci rine sunt me
 civis urbis, & viros qui mecum sunt
 in manū Saulis: Dixit Dns, Produci ri
 funt te: surge, egredere ab urbe. Surrexit
 itaque David cum hominibus qui secum
 erant: & exensitis ferme viris, egressi
 sunt & Ceilam: & reversis quidam
 indicaverunt Sauli fugisse Davidem
 & Ceilam: quare delituit ab excreto.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

14 * **وَمَنْفَتُ** اوت داويد في deserto Masroth & comoratus est in monte in deserto Ziph: & licet 14
 15 **تَمْتَكِدَا** . **مَمَلَا** اَعْمَدَه الكنا حابيه . * **سَبَزَا** اوت سبزا **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** نَعْمَه . 15
 16 **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** اوت **رَبِي** حَبْحَبَا . * **عَمَر** نَعْمَتِي حَبْحَبَا . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . 16
 17 **بَمَنْفَتُ** اوت **سَبَزَا** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . 17
 18 **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . 18
 19 **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . 19
 20 **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . 20
 21 **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . 21
 22 **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . 22
 23 **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . 23
 24 **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . 24
 25 **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . 25
 26 **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . 26
 27 **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . 27
 28 **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . * **وَمَنْفَتُ** اوت **حَبْحَبَا** . 28

Manfit aut David in deserto Masroth, & comoratus est in monte in deserto Ziph: & licet quæstiverit eum Saul omnibus diebus, tamen non tradidit eum Deus in manibus illius: Videns autem David egressus esse Saullem ad querendam animam suam, remansit David in deserto Ziph in sylva. Tu furgens Jonathas filius Saulis, abijt ad Davidem in sylva, & confirmavit manum ejus in Deo, (id est, animos addidit ei.) Et dixit illi, Ne metuas, quia non valebit adversum te manus Saulis patris mei, sed tu regnatura es super Israel: ego quoque tecum ero, & vivis quin etiam Saul pater meus novit ita fore. Et pepigerunt ambo fœderis coram Domino sedente super Cherubim, in convalle deinde Jonathas abijt in domum suam. Ascendentes autem Ziphæi ad Saullem in Gebaa, dixerunt illi, Ecce David latet apud nos in Masroth, in sylva, in Gebaath, in valle que est ad dexteram Afimon. Nunc ergo juxta omne desiderium animæ tuæ descendit contra nos, & nos trademus tui in manibus regis. Quibus dixit Saul, Benedicti sitis in Deo, quod clementiam utamini erga me. Ire, confodete, explore manfionem ejus, & inspicite locum ejus, ut pes ejus qui viderit illum, ibi sitis recogitarent enim milia affatissimi eum esse. Digressi ergo, & dissipate omnes latebras ubi se abijt, & revertimini ad me ut me certior faciat, & ibimus vobiscum: nam si est in terra, perquiram eum inter omnia milia Juda. Irra, furgentes præcesserunt Saullem ad Ziph. David autem cum viris suis erat in deserto Maonis, in Araba ad latum Afimon. Abijt Saul cum servis suis ad querendum Davidem: eum cum nunciasset Davidi, descendit ad Selaa, in deserto Maonis. Hoc audito Saul, insequutus est Davidem ad desertum Maonis: absitque Saul ab altero latere: & verò David festinabat aufugere a conspectu Saulis, Saul autem & servi sui oberabant circum Davidem & servos ejus ad deprehendendum eos. Sed nuntius venit ad Saullem, & dixit ei, Veni citò, quoniam castra fixerunt Philistini in tota terra. Quapropter rediens Saul ab infectando Davide, abijt obviam Philistinis: idcirco vocaverunt terram illam, Senaar diremptionis.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

14 * **وَسَكَنَ** داود بيه مصر و سکن الجبل الذي في بيه ربي * **فَطَلَبَهُ** ساور طول عيون ولم يدعه 14
 15 **اللَّهُ** في يده ولم يطع ربه * **وَرَايَ** داود ان ساور فذ حرج في طلبه وكان داود في عيصه كاتب 15
 16 **في بيه ربي** * **فَأَمَّا** يوناان ابن ساور * **فَلَمَّا** قام راى داود في العيصه * **وَرَبِيَ** بالله وروى عليه 16
 17 **وَوَالَ** لداود * **لَا** تخفى لان ساور ابى لا يطع بك * **وَأَبَى** الذي عندك * **عَلَيْ** اسرائيل وقد عرف 17
 18 **ساور ابى ان الامر هكذا** ان اكون معك ويحيى نفسي * **وَعَافَاكَ** ا كلاهما عهدا امام الرب رب 18
 19 **الكاروبين في العور** * **وَأَصْرَفَ** يوناان ابى من يد * **وَصَعَدَ** اليربعانيون ابى ساور ابى جميع وقالوا له 19
 20 **ان داود معيب عندنا** مصر في العيصه ابى كنعون في الوادي الذي عن يمين اسيون 20
 21 **قَابِلِ** ابنا الان كما يحب ونسبي * **فَأَمَّا** داود ابى انك ابها الملك * **قَالَ** لهم ساور * **بَارَكَ** الله 21
 22 **عليكم** * **لَأَسْلَمَ** رحمتي * **أَصْرَفُوا** واسلوا * **فَإِنْ** موضع جيبك * **وَالَّذِي** يراه فليبادي حيي 22
 23 **يدل بين يدي** * **مَنْ** اجل ابى فذ احبب انه كحال دا حبل * **وَأَخْبَدُوا** عن جميع الكنا ابى 23
 24 **احدجه مها** * **وَلَوْ** كان بين الوب كنين من آل يهودا * **أَحْرَجْتَهُ** من بيهم * **وَقَامَ** اهل ربي * 24
 25 **وَأَصْرَفُوا** من بين يدي ساور * **فَأَمَّا** داود ورجالته فكانوا في بيه معون * **فِي** معان اسيون 25
 26 **وَأَطْلَفَ** ساور وعبيده في طلب داود * **وَأَخْبَرُوا** داود بذلك * **فَلَمَّا** ابى سلع * **وَسَكَنَ** بيه 26
 27 **معون** * **وَسَمِعَ** ساور ذلك * **وَأَطْلَفَ** في طلبه ابى بيه معون * **وَكَانَ** ساور يسير ابى جانب الجبل 27
 28 **الامين** * **وَدَاوُدَ** ورجالته في الجانب الآخر * **وَكَانَ** داود مسرعا في هربه من ساور * **وَسَاوَرُ** وعبيده 28
 29 **يكدون** في طلب داود * **وَأَخْبَرَهُ** ليناك وهم * **فَلَمَّا** ساور يدى من ارض اسرائيل وقال له * **أَرْجِعْ** 29
 30 **وَأَطْلَفَ** لاهل فلسطين * **وَلَدَكَ** دعى اسم ذلك الموضع سمعان الانصاف 30

David autem commoratus in solitudine Masroth, habitavit autem in monte qui est in deserto Ziph: & quæstus est Saul latere eum, sed non tradidit eum Deus in manibus ejus, neque voti compos factus est. Animos adertens autem David quod Saul egressus esset ad querendum eum, mansit David in sylva quoad que est in deserto Ziph. Per am Jonathas filius Saulis fugerit ad Davidem in sylva illam, Deo fœderis atque consilij; dixitque Davidi, Ne timeas, quia Saul pater meus non preceperit tui, & tu es ille qui regnatura es super Israel: namque novit Saul pater meus rem in futurum: & ego tecum ero, & servabis animam meam. Et intererat ambo fœderis coram Domino, Dominus Cherubim, in convalle: immo redijt Jonathas in domum suam. Ascendentes autem Ziphæi ad Saullem in Gebaa, & dixerunt ad eum, David deliquit apud nos in deserto Masroth, in sylva que est in Gebaath, in valle que est ad dexteram Afimon. Nunc itaque descende ad nos proxi carum & optas: nos enim tradidimus stenuis eum tibi rex. Dixit eis Saul, Benedictus sitis in Deo, quod mihi miseris sitis. Ire, & dissipate omnes locos ubi actus est: & qui viderit eum, veniat ad me, ut descendat ante me; nuntiavim enim ei animam meam esse callidum, verjusium plenum. Servantibus ergo omnia latibula in quibus sese abscondit, & revertimini ad me ut me certior rebus meis, ut proficiatur vobiscum: etiam si fuerit in centro terre, inde extraham illum: & licet fuerit inter milia millia familie Juda, educam eum de medio eorum. Surgentes ergo Ziphæi, abijt Saul ad querendum Davidem: David autem cum viris suis erat in deserto Maonis, in spelunca Afimon. Chamaque profertus esset Saul cum servis suis ad querendum Davidem, & confirmavit esse Davidem, recepit servum Selaa, vobiscumque in deserto Maonis. Quod cum audisset Saul, abijt quæstus illum in deserto Maonis. Ibat ergo Saul ad latum montis dexterum, David autem & virique ejus ab latu oppositi am: festinabatque David fugere suam à Saule. Saul autem & servi ejus solliciti erant in querendo Davide & succis ejus, ut caperent eum. Sed venit ad Saullem nuntius universam terram Israel, & dixit ad eum, Illico redi, quoniam Palestini occuparunt universam terram. Rediens ergo Saul de loco ubi persequeretur Davidem, abijt ad Palestinos: ob hoc agellatus est locus ille, Senaar diremptionis.

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

8 **قَالَ حَتِّيبُ** * **سَمِعْتُمْ** * **هَذَا** **تَعْبِثُ** **حَتِّيبُ** * **تَسْمَعُ** **حَتِّيبُ** * **قَالَ** **قَالَ** 8
 9 **سَمِعْتُ** **قَالَ** **قَالَ** * **أَتَيْتُكُمْ** **بِهَذَا** **أَيْدِي** **حَتِّيبُ** **وَكَلِمَةُ** **بِهِ** * **قَالَ** 9
 10 **حَتِّيبُ** **قَالَ** **قَالَ** * **هَذَا** **أَيْدِي** **حَتِّيبُ** **وَكَلِمَةُ** **بِهِ** * **قَالَ** 10
 11 **قَالَ** **قَالَ** **قَالَ** * **أَتَيْتُكُمْ** **بِهَذَا** **أَيْدِي** **حَتِّيبُ** **وَكَلِمَةُ** **بِهِ** * **قَالَ** 11
 12 **قَالَ** **قَالَ** **قَالَ** * **أَتَيْتُكُمْ** **بِهَذَا** **أَيْدِي** **حَتِّيبُ** **وَكَلِمَةُ** **بِهِ** * **قَالَ** 12
 13 **قَالَ** **قَالَ** **قَالَ** * **أَتَيْتُكُمْ** **بِهَذَا** **أَيْدِي** **حَتِّيبُ** **وَكَلِمَةُ** **بِهِ** * **قَالَ** 13
 14 **قَالَ** **قَالَ** **قَالَ** * **أَتَيْتُكُمْ** **بِهَذَا** **أَيْدِي** **حَتِّيبُ** **وَكَلِمَةُ** **بِهِ** * **قَالَ** 14
 15 **قَالَ** **قَالَ** **قَالَ** * **أَتَيْتُكُمْ** **بِهَذَا** **أَيْدِي** **حَتِّيبُ** **وَكَلِمَةُ** **بِهِ** * **قَالَ** 15
 16 **قَالَ** **قَالَ** **قَالَ** * **أَتَيْتُكُمْ** **بِهَذَا** **أَيْدِي** **حَتِّيبُ** **وَكَلِمَةُ** **بِهِ** * **قَالَ** 16
 17 **قَالَ** **قَالَ** **قَالَ** * **أَتَيْتُكُمْ** **بِهَذَا** **أَيْدِي** **حَتِّيبُ** **وَكَلِمَةُ** **بِهِ** * **قَالَ** 17
 18 **قَالَ** **قَالَ** **قَالَ** * **أَتَيْتُكُمْ** **بِهَذَا** **أَيْدِي** **حَتِّيبُ** **وَكَلِمَةُ** **بِهِ** * **قَالَ** 18
 19 **قَالَ** **قَالَ** **قَالَ** * **أَتَيْتُكُمْ** **بِهَذَا** **أَيْدِي** **حَتِّيبُ** **وَكَلِمَةُ** **بِهِ** * **قَالَ** 19
 20 **قَالَ** **قَالَ** **قَالَ** * **أَتَيْتُكُمْ** **بِهَذَا** **أَيْدِي** **حَتِّيبُ** **وَكَلِمَةُ** **بِهِ** * **قَالَ** 20
 21 **قَالَ** **قَالَ** **قَالَ** * **أَتَيْتُكُمْ** **بِهَذَا** **أَيْدِي** **حَتِّيبُ** **وَكَلِمَةُ** **بِهِ** * **قَالَ** 21

Scilicet feros tuos, & indicabunt tibi : nunc ergo inveniunt juvenes benevolentia in oculis tuis, quandoquidem faulto die venimur : da quod volueris fervis tuis & filio tuo Davidi. Venientes ergo fervi Davidis dixerunt Nabal omnia verba illa nomine Davidis. Sed respondens Nabal dixit fervis Davidis, Quis est David ? & quis est filius Ifai ? hodie multi sunt fervi qui defecerunt quisque a domino suo. Tollamne panem meum, & aquam meam, & victimam quam maciavi pro confortibus meis, et dabo hominibus quos ignoro undenam sint? Reversis itaque juvenibus Davidis in viam suam, & indicantibus Davidis omnia verba illa, Dixit David viris qui secum erant, Accinge te quoque gladium tuum : quibus gladius tuos accingentibus; David etiam accinxit gladium suum : & ascenderunt post Davidem viri circiter quadringenti, ducenti vero manserunt apud impedimenta. Interim Abigali uxori Nabalis indicavit puer unus ex adolescentibus, & dixit, Militi David nuntios a deserto ad benedicendum domino nostro : ipse vero tadio habuit illos. Ceterum homines illi boni fuerunt erga nos valde, nec leserunt nos, nec ullius rei iacturam nobis attulerunt cunctis diebus quibus versati sumus cum eis. Cum effemus in deserto, muri loco nostri fuerunt tam nocte quam die, cunctis diebus quibus fuimus cum eis pascentes oves. Nunc scito & considerato quid factura sis, nam definitum est malum contra dominum nostrum, & contra universam domum ipsius : Nabal autem erat apud pastores. Tunc festinus Abigal, & accipiens ducentos panes, & duos utres vini, quinque oves paratas, & quinque farta tritici fricti, centum cafes, & ducentas ficuum palathas imposuit asinis. Tum dixit ad juvenes, Præcedite me, en ego vos sequar: Nabal autem viro suo non indicavit. Dum ipsa insidens asino descendere per opera montis, David & viri qui cum eo erant, ascendebant obvium illi. David autem dicebat, Frustra confervavimus quicquid ille habebat, reddidit enim nobis nihil pro bono.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

8 **سَلَّ عَيْنَيْكَ فَاهِمٌ كَيُورِيكَ** * **هَذَا** **أَفَاصِحُ** **تَصَدِّقًا** **بِمَا** **الآنَ** **مَا** **كَيْفَ** **بَيْتِكَ** * **لَا** **أَنَا** **أَيْدِيكَ** **تَطْلُبُ** 8
 9 **يَوْمًا** **صَالِحًا** * **أَعْطُ** **دَاوُدَ** **وَجَيْشِيكَ** **مَا** **أَحْبَبْتُ** * **فَلْيَ** **رَسُلْ** **دَاوُدَ** **بَابَالُ** * **وَأَقُولُ** **لَهُ** 9
 10 **الْكَلَامَ** **الَّذِي** **أَمَرَهُمْ** **بِهِ** **دَاوُدُ** * **فَأَجَابَ** **بَابَالُ** **عَيْنِدَ** **دَاوُدَ** **وَقَالَ** **لَهُمْ** * **وَمَنْ** **دَاوُدُ** * **وَمَنْ** 10
 11 **أَبْنُ** **أَيْسَاءَ** * **كُنِيَ** **الْعَيْنِدَ** **الَّذِي** **عَصَوْا** **مَوْلَانِي** **وَسَعَوْا** **الْعَصَا** * **أَحَدُ** **طُعَامِي** **وَسَرِي** * 11
 12 **وَمَا** **دَجِبْتُ** **وَهَيْتُ** **لِلَّذِينَ** **يَكْرَهُونَ** **عَيْنِي** * **وَأَعْطَيْتُ** **فِيمَا** **لَا** **أَعْرَفُ** **مِنْ** **أَيْنَ** **هُمْ** * **وَرَجَعُ** **فَيْنَانَ** 12
 13 **دَاوُدَ** **أَيْبَةَ** * **وَأَحْبَبُوا** **دَاوُدَ** **كَمَجْمِيعٍ** **مَا** **كَلِمَهُمْ** **بِهِ** **بَابَالُ** * **فَعَالَ** **دَاوُدَ** **لَأَكْفَانِيَهُ** * **تَعَلَّقُوا** **سِيُورَهُمْ** * 13
 14 **تَعَلَّقُوا** **الْعُورَ** **سِيُورَهُمْ** * **وَسَلَّخُوا** **دَاوُدَ** **وَتَعَلَّقُوا** **سِيْعَهُ** * **وَصَعَدَ** **مَعَ** **دَاوُدَ** **كَمَنْ** **أَرِيعَ** 14
 15 **مِنْ** **مَمَالِكِكُمْ** * **وَقَالَ** **أَنْ** **دَاوُدَ** **أَرْسَلَ** **رَسُولًا** **مِنْ** **النَّبِيَّةِ** **يَدْعُو** **لِسَيِّدَتِي** **وَهَيْبَتِي** * **وَيَكْفُرُ** **مَوْلَانَا** 15
 16 **مَعَهُمْ** * **وَكَانَ** **الْعُورُ** **فِي** **النَّبِيَّةِ** **لَنَا** **عَوَا** **وَيَكْفُرُوا** * **وَلَمْ** **يَدْعُبْ** **لَنَا** **سَيِّ** **مَجْمِيعَ** 16
 17 **الْأَمْرَ** **الَّذِي** **مَكَّنَا** **مَعَهُمْ** * **وَكَانُوا** **سِيَهُ** **السُّورِ** **حَيْثُ** **كَانَا** **فِي** **النَّبِيَّةِ** * **يَكْفُرُوا** **لَنَا** **وَهَارَا** 17
 18 **حَيْثُ** **كَانَا** **سَرَعَا** **عَمَّا** **مَعَهُمْ** * **فَاعَلِمَتِي** **الآنَ** **أَنْ** **سَيَصْنَعُونَ** **مَعَهُمْ** **بَلِيَّةً** * **فَأَصْبَحْتُ** **لِنَفْسِيكَ** * 18
 19 **مِنْ** **أَجْلِ** **أَنْ** **سَيَسْبِلُ** **الْبَلَى** **مَوْلَانَا** **وَيَجْمِيعُ** **أَهْلِي** **بَيْتِي** * **وَكَانَ** **بَابَالُ** **حَارِجًا** **مَعَ** **الرِّعَاةِ** * **فَأَسْمَعْتُ** 19
 20 **أَنْبَعَالًا** **وَاحِدًا** **مِنْ** **بَنِي** **بَعِي** * **وَرَفِي** **حَمِي** * **وَجَمَسَةٌ** **مَسَالِيحُ** **كَمِ** * **وَجَمَسَةٌ** **أَصْحَحُ** **حَبْطَةَ** **مَعْلُونِ** * 20
 21 **وَمَا** **جَبَنَةٌ** * **وَرِعَاةٌ** **فِيهِ** **بَنِينَ** * **وَحَمَلَةٌ** **عَلَى** **أَحْمِيقَ** * **وَوَالَتُ** **تَعْلَمَلَهَا** * **جُورُوا** **بَيْنَ** **يَدَيْ** * 21
 22 **قَالَ** **دَاوُدُ** * **بِاطِلٌ** **حَبْطُنَا** **مَوْلَانِي** **بَابَالُ** **فِي** **النَّبِيَّةِ** * **وَلَمْ** **يُؤَدِّعْ** **مِنْ** **عَمَلِهِ** **سِيًا** * **فَجَارَا** **أَنَا** **سَرًا** **مَعْرُوفِ** 22

Interroga feros tuos, qui id indicabunt tibi : ecce igitur gratiam erga vos prout grati tibi fuerit, quandoquidem ad te venimus : famulum tuum dabo precatui : impetive Davidis filio tuo & dilecto tuo quicquid volueris. Pervenit ergo nuntius Davidis ad Nabal, & dixerunt ei verba, que manserunt apud Davidem. Respondens Nabal fervis Davidis dixit ad eos, Fervis Ifai David, quisque filii Ifai? Pervenit numerus servorum qui rebellaverunt contra me : pueri et baculum abjicerunt, sed est defecerunt. Num acciperem cibum meum & potum meum, quodque maciavi et preparavi his qui tendens oves meas, & daviem hominibus qui nude sunt ignora? Respondens Nabal itaque pueris Davidis ad eos, & venientibus Davidis quæqueque filii Nabalis fuerat Nabal, Ad David fervis suis, Accingimini gladiis vestris : & accendi sunt viri gladiis suis : armati sunt quoque Nabal, accingente se gladio suo, & ascenderunt post Davidem sicut quadringenti viri, ducenti autem manserunt ad impedimenta supellectilium suam. Porro Abigali uxori Nabalis indicavit puer quidam & subdixit ei, ac dixit, Accinge quidem David nuntios ex deserto faulta precatum vero nostro citique gratularibus, hucus : nempe ipse dicitur illis, Homines vero isti adjuvato nos erant in deserto, & custodiabant nos, nec offecerunt nobis, nec ulla nobis deprece res cunctis diebus quibus morati sumus cum eis, tunc erant nobis veluti murus dum essent indeferis, custodientes nos nocte dieque dum pascemus oves nostras, ac illi : nunc ergo scias malum nobis ad ipse evenituum. Quapropter ubi ubi proficere : nam aliqui informatum puerum herum nostrum & omnes domesticos eius : interim Nabal fons erat cum pascibus. Pervenit igitur Abigal accepit ducentos panes, duos utres vini, quinque decuri : cana carniū corpora, farta tritici fricti, quicquid centum cafes, & duo plenum ficibus, quicquidque asinis. Tum dixit pueris supellectilium suam. Præcedite me : nam ego max sum vos secutus : id autem non indicavit marito suo. David igitur & focii sui ascendentes offenderunt eam : Et cum David confervavimus pecudes Nabalis in deserto, ut nihil ablatum sit ex ovibus eius, & is rependit nobis injuriam pro beneficio quo isti sumus in eum.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

35 * وَبَعَثَ رَسْمًا جَمْعًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

36 * وَبَعَثَ رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

37 * وَبَعَثَ رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

38 * وَبَعَثَ رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

39 * وَبَعَثَ رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

40 * وَبَعَثَ رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

41 * وَبَعَثَ رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

42 * وَبَعَثَ رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

43 * وَبَعَثَ رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

44 * وَبَعَثَ رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَبَعَثَ رَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

Et accepit David de manibus ejus quae attulerat: 37
deinde dixit ad eam. Ascende in domum tuam cum pace, vide quae cultaverim tui vocis, & susceperim vultum tuum. Cumque venisset Abigail ad Nabalem, ecce conviviis erat illi domum suam, quasi convivium regium: & eor Nabalis letum erat, ipseque erat admodum remulens: quomobrem non indicavit ei negotium illud quae aurora. Fuitque ut calum orca effer aurora, & ille excussisset vinum suum, indicavit illi uxor ejus res istas: unde emortuus est cor ejus in praediis ejus, & evasit quasi lapis. Erat exactis quasi decem diebus, percussit Dominus Nabalem, & mortuus est. Audiens autem David mortuum esse Nabalem, dixit, Benedicite in Dominus qui egerit iudicium opprobrii mei de manibus Nabalis, & servus suus servavit a malo, & pravitatem Nabalis convertit Dominus in caput ejus: mittenteque David alloquentis esse Abigail ut duceret eam sibi uxorem. Euntes ergo servi Davidis ad Abigail in Carmel, dixerunt ad eam, David misit nos ad te, ut ducat te uxorem tibi. Quae furgens adoravit prona super terram, & ait, Ecce ancilla tua in familia ad lavandum pedes servorum domini mei. Deinde servilinus surrexit Abigail, & insequens alio; quinque adolescentulis ejus euntes post eam: & protecta cum legatis Davidis, fuit ei uxor. Ahinee quoque duxerit David ex Jezraele habuitque duas uxores. Nam Saul dederat Malchelon filium suam uxorem Davidis, Palti filio Lis Galimite.

CAP. XXVI.

Rurus venerunt Ziphiz ad Saullem in Geba, & dixerunt ei, Ecce David latit in Gebaioth Hevilae que est ex adverso Afimon. Quare furgens Saul descendit in desertum Ziph, & cum eo ter mille viri delecti Israellae, ad querendum Davidem in deserto Ziph. Et vero Saul castrametatus est in Gebaioth Hevilae que est ex adverso Afimon, in via; David autem saepe latitabat in deserto: vidensque quod venisset Saul post se ad desertum, Misit David exploratores, & cognovit venisse Saullem post se. Surgens itaque David, venit ad locum ubi castrametatus fuerat Saul, viditque David locum ubi duxerit Saul: Abner autem filius Ner, dux militum Saulis jacebat in semita, & populus castra habebat circa eum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

35 * فَاَمْرًا دَاوُدَ وَفِيصَ لَطْفَهَا وَقَالَ لَهَا ارْجِعِي اِلَيَّ بِبَيْتِكَ بِسَلَامٍ وَاعْلَمِي اَنِّي فَاذْ حَائِبِيكَ وَبَيْتَكَ

36 * فَوَلَّك * فَجَاءَتْ اَبِيغَايِلُ اِلَى بَابِ اَوَّلِ دَعْوَةٍ كَلَّمَهَا الْمَلِكُ وَبَعَثَ اِلَيْهَا رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

37 * فَجَاءَتْ اَبِيغَايِلُ اِلَى بَابِ اَوَّلِ دَعْوَةٍ كَلَّمَهَا الْمَلِكُ وَبَعَثَ اِلَيْهَا رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

38 * فَجَاءَتْ اَبِيغَايِلُ اِلَى بَابِ اَوَّلِ دَعْوَةٍ كَلَّمَهَا الْمَلِكُ وَبَعَثَ اِلَيْهَا رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

39 * فَجَاءَتْ اَبِيغَايِلُ اِلَى بَابِ اَوَّلِ دَعْوَةٍ كَلَّمَهَا الْمَلِكُ وَبَعَثَ اِلَيْهَا رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

40 * فَجَاءَتْ اَبِيغَايِلُ اِلَى بَابِ اَوَّلِ دَعْوَةٍ كَلَّمَهَا الْمَلِكُ وَبَعَثَ اِلَيْهَا رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

41 * فَجَاءَتْ اَبِيغَايِلُ اِلَى بَابِ اَوَّلِ دَعْوَةٍ كَلَّمَهَا الْمَلِكُ وَبَعَثَ اِلَيْهَا رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

42 * فَجَاءَتْ اَبِيغَايِلُ اِلَى بَابِ اَوَّلِ دَعْوَةٍ كَلَّمَهَا الْمَلِكُ وَبَعَثَ اِلَيْهَا رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

43 * فَجَاءَتْ اَبِيغَايِلُ اِلَى بَابِ اَوَّلِ دَعْوَةٍ كَلَّمَهَا الْمَلِكُ وَبَعَثَ اِلَيْهَا رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

44 * فَجَاءَتْ اَبِيغَايِلُ اِلَى بَابِ اَوَّلِ دَعْوَةٍ كَلَّمَهَا الْمَلِكُ وَبَعَثَ اِلَيْهَا رَسْمًا فِي يَمِينِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي شِمَالِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي بَطْنِ يَدَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ وَرَسْمًا فِي رِجْلَيْهِ

Jubente ergo Davide exceptum fuit manibus ejus, & dixit ad eam, Ascende in domum tuam in pace, vide scias quod indicatus tibi sum, & accipi sermone tuo. Postquam itaque venit ad Nabalem, & invenit convivium in domo sua, quasi convivium regium: & Nabalis letus erat, & erat admodum remulens: unde non indicavit ei negotium illud quae aurora. Fuitque ut calum orca effer aurora, & ille excussisset vinum suum, indicavit illi uxor ejus res istas: unde emortuus est cor ejus in praediis ejus, & evasit quasi lapis. Erat exactis quasi decem diebus, percussit Dominus Nabalem, & mortuus est. Audiens autem David mortuum esse Nabalem, dixit, Benedicite in Dominus qui egerit iudicium opprobrii mei de manibus Nabalis, & servus suus servavit a malo, & pravitatem Nabalis convertit Dominus in caput ejus: mittenteque David alloquentis esse Abigail ut duceret eam sibi uxorem. Euntes ergo servi Davidis ad Abigail in Carmel, dixerunt ad eam, David misit nos ad te, ut ducat te uxorem tibi. Quae furgens adoravit prona super terram, & ait, Ecce ancilla tua in familia ad lavandum pedes servorum domini mei. Deinde servilinus surrexit Abigail, & insequens alio; quinque adolescentulis ejus euntes post eam: & protecta cum legatis Davidis, fuit ei uxor. Ahinee quoque duxerit David ex Jezraele habuitque duas uxores. Nam Saul dederat Malchelon filium suam uxorem Davidis, Palti filio Lis Galimite.

CAP. XXVII.

Cum vero venissent Ziphiz ad Saullem, eique dixissent in Geba Davidem latere in Gebaioth Hevilae quae est ex adverso Afimon, Pervenit se Saul descendit in desertum Ziph, & cum eo ter mille viri delecti Israellae, ad querendum Davidem in deserto Ziph. Et vero Saul castrametatus est in Gebaioth Hevilae quae est ex adverso Afimon, in via; David autem saepe latitabat in deserto: vidensque quod venisset Saullem post se ad desertum, Misit David exploratores, & cognovit venisse Saullem post se. Surgens itaque David, venit ad locum ubi castrametatus fuerat Saul, viditque David locum ubi duxerit Saul: Abner autem filius Ner, dux militum Saulis jacebat in semita, & populus castra habebat circa eum.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

6 * **حَتْبًا رَسِبَ .** **وَجَدَ لِأَبِيصْحَبِ سِدْرًا** **وَالْإصْبَعُ حَيٌّ وَرَوْنًا .** **أَسْتَوَى بِمَتَاتٍ .** **وَجَدَ حَتْمًا**
 7 **نَسَبًا خَصَّ حَمًا هَدَا** **حَضْرًا بَدَا .** **وَجَدَ إصْبَعًا .** **أَنْتَ نَسَبُ إِبْنِ حَتْمٍ .** **وَجَدَ رَسِبًا**
 8 **وَجَدَ حَتْمًا حَمًّا حَلَلًا .** **وَجَدَ صَعْبًا .** **وَجَدَ سِدْرًا .** **هَيْضًا لَا أَسْبَحُ**
 9 **وَجَدَ رَسِبًا .** **وَجَدَ حَتْمًا حَمًّا حَلَلًا .** **وَجَدَ سِدْرًا .** **هَيْضًا لَا أَسْبَحُ**
 10 **وَجَدَ رَسِبًا .** **وَجَدَ حَتْمًا حَمًّا حَلَلًا .** **وَجَدَ سِدْرًا .** **هَيْضًا لَا أَسْبَحُ**
 11 **وَجَدَ رَسِبًا .** **وَجَدَ حَتْمًا حَمًّا حَلَلًا .** **وَجَدَ سِدْرًا .** **هَيْضًا لَا أَسْبَحُ**
 12 **وَجَدَ رَسِبًا .** **وَجَدَ حَتْمًا حَمًّا حَلَلًا .** **وَجَدَ سِدْرًا .** **هَيْضًا لَا أَسْبَحُ**
 13 **وَجَدَ رَسِبًا .** **وَجَدَ حَتْمًا حَمًّا حَلَلًا .** **وَجَدَ سِدْرًا .** **هَيْضًا لَا أَسْبَحُ**
 14 **وَجَدَ رَسِبًا .** **وَجَدَ حَتْمًا حَمًّا حَلَلًا .** **وَجَدَ سِدْرًا .** **هَيْضًا لَا أَسْبَحُ**
 15 **وَجَدَ رَسِبًا .** **وَجَدَ حَتْمًا حَمًّا حَلَلًا .** **وَجَدَ سِدْرًا .** **هَيْضًا لَا أَسْبَحُ**
 16 **وَجَدَ رَسِبًا .** **وَجَدَ حَتْمًا حَمًّا حَلَلًا .** **وَجَدَ سِدْرًا .** **هَيْضًا لَا أَسْبَحُ**
 17 **وَجَدَ رَسِبًا .** **وَجَدَ حَتْمًا حَمًّا حَلَلًا .** **وَجَدَ سِدْرًا .** **هَيْضًا لَا أَسْبَحُ**
 18 **وَجَدَ رَسِبًا .** **وَجَدَ حَتْمًا حَمًّا حَلَلًا .** **وَجَدَ سِدْرًا .** **هَيْضًا لَا أَسْبَحُ**
جَعَلًا بِطَبْتٍ .

Tum respondens David allocutus est Ahimelechum Hethaem, & Abisai filium Surie fratrem suum, dicens; Quis defendent mecum ad Saulem in castra? Dixit Ahifai; Ego defendam tecum. Venit ergo David cum Abisai ad populum nostrum, & ecce Saul dormit in semita, & lancea ejus posita erat super terram ad cervical ipsius; Abner autem & populus dormiebant circa eum. Tum dixit Abisai Davidi; Tradidit hodie Deus tuus inimicum tuum in manus tuas: percutiam eum hac lancea quae est humi defixa, vice una, nec iterabo ei. Respondit David Abisai; Ne quid perversi agas, quia nemo extendens manum suam in undam Domini infons erit. Dixit etiam David; Vivat Dominus nisi Dominus percussit eum, aut adventante die suo moriatur, aut in bello facticius intereat; Abisai mihi ad Dominum ut extendam manum meam in undam Domini: nunc accipe lanceam quae est ad cervical ejus, & amphoram aquae, & abeamus. Accipit ergo David lanceam & amphora aquae ad cervical Saulis, & abierunt, nemine vidente, neque sciente, neque expectato: omnes enim dormiebant, & sopore Domini tenebantur. Cumque transisset David a Saule, stetit in vertice montis longa interjecti a distantia: Et inclamans David regem & Abnerum filium Ner, ait; Non respondes Abner? Respondit Abner & dixit; Quis es qui inclamas regem? Respondit David Abner, Ecce tu gigas es, & quis est aequalis tibi in toto Israele? quomodo non custodisti dominum tuum regem? ita ut venerit hodie quidam ad pericundum regem dominum tuum? Non refulsit: vivat Dominus, rei mortis esquis, quid non custodieris, dominum vestrum unctum Domini: aspice jam ubi sit lancea regis & amphora aquae, quae erant ad cervical ejus. Tum audiit Saul voce Davidis, ait illi; Vox tua est haec fili mi David? Qui dixit; Vox mea est, domine mirex. Subjunxitque David; Quare persequeris domine mi, servum tuum? quid feci? & quodnam crimen est in manibus meis?

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

6 * **وَقَالَ دَاوُدُ لِأَحْمَلِيكَ الْكَانَانِيِّ وَالْأَبْسِيسِيِّ بْنِ صَوْرِيَا أَحْيِي يَوْابَ** **مِنْ مَعِي إِلَى عَسْكَرِ سَاوُولَ .**
 7 **قَالَ أَبْسِيسِيُّ أَنَا أَسْبَلُ مَعَكَ .** **فَأَبِي دَاوُدُ وَالْأَبْسِيسِيُّ مَعَهُ عَسْكَرُ سَاوُولَ لِيَكُنْ .** **وَأَدَا سَاوُولُ رَاقِدًا فِي**
 8 **الطَّرِيقِ .** **وَمِنْ رَاقِدَةٍ مَوْضِعِ عَيْدِ رَأْسِهِ .** **وَأَسَارَ وَالْأَسْعَبُ رُفُودَ حَوْلَهُ .** **فَقَالَ أَبْسِيسِيُّ لِدَاوُدَ .** **وَدَفَع**
 9 **إِلَى يَوْمِ عَدْوِكَ فِي يَدِكَ .** **دَعَايَ حَتَّى أَصْرِبَهُ بِهَذَا الْمِرْيَافِ الَّذِي عَيْدُ رَأْسِهِ صَرِبَهُ وَاحِدَةً .** **وَلَا**
 10 **أَسْبَحُ .** **قَالَ دَاوُدُ لِأَبْسِيسِيِّ .** **لَا تَقْسُدْ .** **لِأَنَّهُ لَا عَيْدَ إِنْسَانٍ يَدُهُ إِلَى مَسِيحِ الرَّبِّ فَيَعْلَبُ .** **ثُمَّ قَالَ**
 11 **دَاوُدُ .** **لَا وَجِي الرَّبِّ أَحْيِي .** **إِنَّهُ إِنْ لَمْ يَصْرِبْهُ الرَّبُّ وَيَعْبُدْهُ .** **أَوْ يَكْفِيَ يَوْمَهُ فَيَمُوتَ .** **أَوْ يَصْبِيحَ**
 12 **أَمَّهُ فِي أَكْرَبِ فَيُعْبَلُ .** **حَاسًا لِلَّهِ أَنْ أَمَّتْ يَدَايَ وَأَقْبَلَ مَسِيحَ اللَّهِ .** **وَلَكِنْ حَذَّ الْعَلَمَةَ الَّتِي**
 13 **عَيْدُ رَأْسِهِ وَالْمِرْيَافِ .** **وَأَنْصَبُ يَمِينًا .** **وَاحِدًا دَاوُدَ الْمِرْيَافِ .** **وَقَلَّةَ الْمَاءِ الَّتِي كَانَتْ عَيْدُ رَأْسِ**
 14 **سَاوُولَ وَأَنْصَرَفَا .** **وَلَمْ يَنْبَسِ أَحَدٌ .** **وَلَمْ يَبْنِ يَعْلَمُ بِهِ أَحَدٌ .** **لَأَنَّهُمْ كَانُوا رُفُودًا الْجَمْعَيْنِ مِنْ**
 15 **أَجْلِ أَنْ الرَّبَّ أَنْقَلَ يَوْمَهُمْ .** **فَجَارَ دَاوُدُ مِنْ عَيْدِ سَاوُولَ .** **وَقَامَ عَلَى رَأْسِ أَكْبَلٍ مِنْ بَعْدِ**
 16 **وَأَدَا دَاوُدُ .** **يَا سَاوُولُ وَيَا مَلِيكَ .** **يَا أَبْنَارَ بْنَ نَارٍ .** **وَقَالَ مَا كُنْتُ يَا أَبْنَارُ .** **فَأَجَابَ أَبْنَارُ**
 17 **وَقَالَ .** **مَنْ أَنْتَ حَتَّى تَبَاوِي الْمَلِيكَ .** **قَالَ دَاوُدُ لِأَبْنَارَ .** **أَنْتَ جِنَارُ لَيْسَ مَلِيكَ فِي جَمِيعِ**
 18 **بَنِي إِسْرَائِيلَ .** **كَيْفَ لَمْ تَحْسَبْ حَسْبَ سَيِّدِكَ الْمَلِيكَ .** **أِنَّهُ جَاءَهُ إِنْسَانٌ الْيَوْمَ .** **فَارَادَ قَتْلَ**
 19 **سَيِّدِكَ الْمَلِيكَ .** **وَلَمْ تَحْسَبْ فَمَا صَنَعْتَ .** **حَتَّى هُوَ الرَّبُّ إِيَّاهُ وَدَفَعَ عَلَيْكَ الْوَيْبَ .** **لَأَنَّكُمْ لَمْ**
 20 **تَحْسَبُوا حَسْبَ سَيِّدِكُمْ مَسِيحِ الرَّبِّ .** **فَانظُرْ الْآنَ إِنْ قَلَّتْ الْمَاءُ وَالْمِرْيَافُ الَّذِي كَانَتْ عَيْدُ رَأْسِ**
 21 **الْمَلِيكَ .** **فَسَمِعَ سَاوُولُ صَوْتَ دَاوُدَ وَقَالَ لَهُ .** **هَذَا صَوْتُكَ يَا دَاوُدَ أَبِي .** **فَقَالَ دَاوُدُ .** **هُوَ صَوْتُ**
 22 **أَيُّهَا الْمَلِيكَ السَّيِّدُ .** **ثُمَّ قَالَ دَاوُدُ .** **مَا لَكَ يَا سَيِّدِي تَطْلُبُ عَيْدَكَ .** **مَا الَّذِي صَنَعْتَ .** **وَمَا**
 23 **الَّذِي أَرَيْكَتَ مِنْ إِسَاءَةٍ .**

Dixitque David ad Achimelech Hebraeam, & ad Abisai filium Surie fratrem suum, dicens; Quis defendent mecum ad exercitum Saulis? Respondit Abisai; Ego defendam tecum. Venit itaque David cum Abisai ad castrum Saulis, & ecce Saul jacet in via, & speculum sui positum erat ad caput ejus; Abner autem & populus circumjacebant ei. Ait ergo David ad Davidem; Jam tradidit hodie Deus hostem tuum in manus tuas: percutite eum hunc speculum qui est ad caput ejus, vice una, & iterabo. Dixit David ad Abisai; Ne committas ovium, quia nemo extendens manum suam ad unctum Domini, vel Dominum percussit eum & occidit eum, aut venerit dies ejus ut maritum vel infantium contingat ei in bello & in circuitu; Abisai ut extendam manum meam, & unctum Dei percussidem: ovium accipe unctum qui est ad caput ejus cum speculo, & abeamus. Tunc inclamans David speculum & unctum aquarum qui erat ad caput Saulis, & abierunt, nemine vidente, neque expectante, neque invidente; omnes enim dormiebant, & sopore Domini tenebantur. Cumque transisset David a Saule, & transisset per verticem montis emittis, clamavit David, O Saul, O rex; O Abner filie Ner: cum dixit; Nihil respondes O Abner? Respondit Abner, et ait; Equus est tuus regem vocat; Dixit David ad Abner; Tu gigas es incomparabilis inter omnes Israelitas: quomodo non custodisti exequias domini tui regis? venit enim quilibet hodie, volente interfectore dominum tuum regem. Non bene te gestisti in actione tua; vivit Dominus, dixisti estis morte, quia non registi exequias domini vestri, nisi Dominus: vide modo ubi sit lancea aquarum et speculum, quae erant ad caput regis. Audientem Saul vocem Davidis, ait illi; Vox tua est haec O David filie mi? Dixit David; Vox mea est O rex domine. Dixit praeterea David; Quid est O domine mi quid quaeris servum tuum? quid est quod persequeris? & quodnam est scelus quod designavi?

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

7 * **وَقَالَ سَاوُولُ لِعَبِيدِهِ** * اطلبوا لي امرأه عرافه صعبد الموي من القبور حي انطلف فاسالها
 8 **عَنْ امْرَأِ هَذَا** * قال له عبده * في عدو عبدك امرأه عرافه تفعل هذا * فغير ساوول ثيابه
 9 **وَسَرَّ ثِيَابَ السَّوْفِ** * وانطلف هو ورجلان من القواد معه * وابوا المرأه ليل * قال لها ساوول *
 10 **انظري الي نجبي واصعدي الي الدفن اقول لك** * قالت المرأه قد عرفت ما صنع ساوول انه
 11 **اصدق العرافين * ورفع السكيم عن الارض** * فلما ابدت ان يضطام نفسي ويهيج لي الموت
 12 **تحلف لها ساوول بالرب وقال** * لا وضع الرب اكمي * انه ما يصيبك من هذا الامر ما
 13 **تكهين** * قالت المرأه * من يبد ان اصعدك لك * قال ساوول * اصعدي لي صموال النبي *
 14 **فلما علبت المرأه ما يعمل من بكرها** * فراب صموال * فربت باعلا صدورها وقالت لساوول * ما
 15 **الذي صنعتي في لمداء مكرت في وجه عدي** * واب ساوول * قال لها الملك * لا خوف عليك *
 16 **ما الذي رايت** * قالت المرأه لساوول * رايت الهه تصعد من الارض * قال لها * صغفه لي ما صغره
 17 **قالت له** * رايت رجلا يصعد من الارض مسوي يرداه * وعرف ساوول انه صموال * فخر بوجهه
 18 **فكف الارض ساجدا** * قال صموال لساوول * لمداء اقلعني واصعدني من موضعي * قال ساوول *
 19 **صاف في امرجدا** * لان اهل فلسطين قد احاطوا في بيوتون كحاربي والله قد رفع عبي الربيا
 20 **وكبر وجاروجيه** * وطلبت من الانبياء ومن ائحاب الربيا ان يحبروني ما يكون من امري * فلم
 21 **يخبرني احد** * فذعوتك لاسلك عن امري * وما اصبر اليه * قال صموال لساوول * لمداء لسالي
 22 **والرب قد اصر عك اكبر وارال بجهه عك** * وصبر ما في يدك الي هيرك * وصع الرب كما قال
 23 **كل لسالي وراحي** * وربع الملك ملك * وصيره الي داره صاحبك * لانك لم تطع الرب * وصع باهل
 24 **عمالف ما امرك** * ولم تزل مسم عصبه * لانك صنع الله بك هذا الصنيع الان * وسيدفع الرب
 25 **اسرائيل في ايدي اهل فلسطين** * وعدا انت ويهوك عدي * واما عسكري اسرايل فان الرب
 26 **يدفعهم الي اهل فلسطين** *
 27 **وَقَالَ سَاوُولُ لِعَبِيدِهِ** * اطلبوا لي امرأه عرافه صعبد الموي من القبور حي انطلف فاسالها
 28 **عَنْ امْرَأِ هَذَا** * قال له عبده * في عدو عبدك امرأه عرافه تفعل هذا * فغير ساوول ثيابه
 29 **وَسَرَّ ثِيَابَ السَّوْفِ** * وانطلف هو ورجلان من القواد معه * وابوا المرأه ليل * قال لها ساوول *
 30 **انظري الي نجبي واصعدي الي الدفن اقول لك** * قالت المرأه قد عرفت ما صنع ساوول انه
 31 **اصدق العرافين * ورفع السكيم عن الارض** * فلما ابدت ان يضطام نفسي ويهيج لي الموت
 32 **تحلف لها ساوول بالرب وقال** * لا وضع الرب اكمي * انه ما يصيبك من هذا الامر ما
 33 **تكهين** * قالت المرأه * من يبد ان اصعدك لك * قال ساوول * اصعدي لي صموال النبي *
 34 **فلما علبت المرأه ما يعمل من بكرها** * فراب صموال * فربت باعلا صدورها وقالت لساوول * ما
 35 **الذي صنعتي في لمداء مكرت في وجه عدي** * واب ساوول * قال لها الملك * لا خوف عليك *
 36 **ما الذي رايت** * قالت المرأه لساوول * رايت الهه تصعد من الارض * قال لها * صغفه لي ما صغره
 37 **قالت له** * رايت رجلا يصعد من الارض مسوي يرداه * وعرف ساوول انه صموال * فخر بوجهه
 38 **فكف الارض ساجدا** * قال صموال لساوول * لمداء اقلعني واصعدني من موضعي * قال ساوول *
 39 **صاف في امرجدا** * لان اهل فلسطين قد احاطوا في بيوتون كحاربي والله قد رفع عبي الربيا
 40 **وكبر وجاروجيه** * وطلبت من الانبياء ومن ائحاب الربيا ان يحبروني ما يكون من امري * فلم
 41 **يخبرني احد** * فذعوتك لاسلك عن امري * وما اصبر اليه * قال صموال لساوول * لمداء لسالي
 42 **والرب قد اصر عك اكبر وارال بجهه عك** * وصبر ما في يدك الي هيرك * وصع الرب كما قال
 43 **كل لسالي وراحي** * وربع الملك ملك * وصيره الي داره صاحبك * لانك لم تطع الرب * وصع باهل
 44 **عمالف ما امرك** * ولم تزل مسم عصبه * لانك صنع الله بك هذا الصنيع الان * وسيدفع الرب
 45 **اسرائيل في ايدي اهل فلسطين** * وعدا انت ويهوك عدي * واما عسكري اسرايل فان الرب
 46 **يدفعهم الي اهل فلسطين** *

Quapropter dixit Saul servis suis, Querite mihi mulierem quae ascendere compellat pythones, ut eam consulti illi. Dixerunt aut eum 8 servij ipsius, Ecce mulier quae quae ascendere cogit pythones, in Adoir. Dextra dicit ergo Saul vestis fuis, & alius vestis indutus, abijt ipse & duo viri cum eo, & venerunt ad mulierem noctu: dixitque ad eam Saul, Divina mihi per pythones, & evoca mihi quod dixeris tibi. Cui dixit mulier, Ecce tu nobis quod fecerit Saul, quod felicitate amoverit pythones & hariolos e terra: quare venaris animam mea ut morte me afficias Sed juravit ei Saul per Dnm, dicens, Vivat Dns, non erit tibi nocumntu propter hanc rem. Tum dixit mulier, Quem evocabo tibi? Respondit, Samuelem evoca mihi. Cum aut vidisset mulier Samuelem, genuit alia voce, & ait Sauli, Quid est hoc quod fecisti mihi? cur decepsisti me, cum tu sis Saul? Dixit ad ea rex, Ne timeo, quid vidisti? Respondit mulier Sauli, Deos vidi ascendentes e terra. Qui dixit ad ea, Qualis est aspectus eorum? Ait illi, Vir senex est qui ascendit pallio circumvolutus: tunc agnoscens Saul quod Samuel esset, cecidit pronus in terram, & adoravit. Dixit aut Samuel Sauli, Quare conturbasti me evocando me? Respondit Saul, Ingenti moerore crucior? na Philistini belligerant mecum, Deus aut recessit, nec exaudivit me amplius: quio & per prophetas, & per somnia scificatus sum: ideo vocavi te ut indicares mihi quid agendum fu. Dixit Samuel Sauli, Cur me confilis, quandoquidem recessit iste Dns, & comitatus est focum tuum? Erfecit illi Dns quemadmodu praedixerat per me, sciens regnum de manibus tuis, & dans illud socio tuo Davidi. Quia non acquiescisti voci Dni, & non exerecisti iram sororis ejus in Amalec: idcirco rem istam fecit tibi Dominus hodie. Quin etiam traditurus est Dominus Israellem tecum in manum Philistioru, & cras tu & filii tui futuri estis apud me: exercitum quoque Israelis traditurus est Dominus in manum Philistiorum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

7 **تم قال ساوول لعبيده** * اطلبوا لي امرأه عرافه صعبد الموي من القبور حي انطلف فاسالها
 8 **عَنْ امْرَأِ هَذَا** * قال له عبده * في عدو عبدك امرأه عرافه تفعل هذا * فغير ساوول ثيابه
 9 **وَسَرَّ ثِيَابَ السَّوْفِ** * وانطلف هو ورجلان من القواد معه * وابوا المرأه ليل * قال لها ساوول *
 10 **انظري الي نجبي واصعدي الي الدفن اقول لك** * قالت المرأه قد عرفت ما صنع ساوول انه
 11 **اصدق العرافين * ورفع السكيم عن الارض** * فلما ابدت ان يضطام نفسي ويهيج لي الموت
 12 **تحلف لها ساوول بالرب وقال** * لا وضع الرب اكمي * انه ما يصيبك من هذا الامر ما
 13 **تكهين** * قالت المرأه * من يبد ان اصعدك لك * قال ساوول * اصعدي لي صموال النبي *
 14 **فلما علبت المرأه ما يعمل من بكرها** * فراب صموال * فربت باعلا صدورها وقالت لساوول * ما
 15 **الذي صنعتي في لمداء مكرت في وجه عدي** * واب ساوول * قال لها الملك * لا خوف عليك *
 16 **ما الذي رايت** * قالت المرأه لساوول * رايت الهه تصعد من الارض * قال لها * صغفه لي ما صغره
 17 **قالت له** * رايت رجلا يصعد من الارض مسوي يرداه * وعرف ساوول انه صموال * فخر بوجهه
 18 **فكف الارض ساجدا** * قال صموال لساوول * لمداء اقلعني واصعدني من موضعي * قال ساوول *
 19 **صاف في امرجدا** * لان اهل فلسطين قد احاطوا في بيوتون كحاربي والله قد رفع عبي الربيا
 20 **وكبر وجاروجيه** * وطلبت من الانبياء ومن ائحاب الربيا ان يحبروني ما يكون من امري * فلم
 21 **يخبرني احد** * فذعوتك لاسلك عن امري * وما اصبر اليه * قال صموال لساوول * لمداء لسالي
 22 **والرب قد اصر عك اكبر وارال بجهه عك** * وصبر ما في يدك الي هيرك * وصع الرب كما قال
 23 **كل لسالي وراحي** * وربع الملك ملك * وصيره الي داره صاحبك * لانك لم تطع الرب * وصع باهل
 24 **عمالف ما امرك** * ولم تزل مسم عصبه * لانك صنع الله بك هذا الصنيع الان * وسيدفع الرب
 25 **اسرائيل في ايدي اهل فلسطين** * وعدا انت ويهوك عدي * واما عسكري اسرايل فان الرب
 26 **يدفعهم الي اهل فلسطين** *
 27 **تم قال ساوول لعبيده** * اطلبوا لي امرأه عرافه صعبد الموي من القبور حي انطلف فاسالها
 28 **عَنْ امْرَأِ هَذَا** * قال له عبده * في عدو عبدك امرأه عرافه تفعل هذا * فغير ساوول ثيابه
 29 **وَسَرَّ ثِيَابَ السَّوْفِ** * وانطلف هو ورجلان من القواد معه * وابوا المرأه ليل * قال لها ساوول *
 30 **انظري الي نجبي واصعدي الي الدفن اقول لك** * قالت المرأه قد عرفت ما صنع ساوول انه
 31 **اصدق العرافين * ورفع السكيم عن الارض** * فلما ابدت ان يضطام نفسي ويهيج لي الموت
 32 **تحلف لها ساوول بالرب وقال** * لا وضع الرب اكمي * انه ما يصيبك من هذا الامر ما
 33 **تكهين** * قالت المرأه * من يبد ان اصعدك لك * قال ساوول * اصعدي لي صموال النبي *
 34 **فلما علبت المرأه ما يعمل من بكرها** * فراب صموال * فربت باعلا صدورها وقالت لساوول * ما
 35 **الذي صنعتي في لمداء مكرت في وجه عدي** * واب ساوول * قال لها الملك * لا خوف عليك *
 36 **ما الذي رايت** * قالت المرأه لساوول * رايت الهه تصعد من الارض * قال لها * صغفه لي ما صغره
 37 **قالت له** * رايت رجلا يصعد من الارض مسوي يرداه * وعرف ساوول انه صموال * فخر بوجهه
 38 **فكف الارض ساجدا** * قال صموال لساوول * لمداء اقلعني واصعدني من موضعي * قال ساوول *
 39 **صاف في امرجدا** * لان اهل فلسطين قد احاطوا في بيوتون كحاربي والله قد رفع عبي الربيا
 40 **وكبر وجاروجيه** * وطلبت من الانبياء ومن ائحاب الربيا ان يحبروني ما يكون من امري * فلم
 41 **يخبرني احد** * فذعوتك لاسلك عن امري * وما اصبر اليه * قال صموال لساوول * لمداء لسالي
 42 **والرب قد اصر عك اكبر وارال بجهه عك** * وصبر ما في يدك الي هيرك * وصع الرب كما قال
 43 **كل لسالي وراحي** * وربع الملك ملك * وصيره الي داره صاحبك * لانك لم تطع الرب * وصع باهل
 44 **عمالف ما امرك** * ولم تزل مسم عصبه * لانك صنع الله بك هذا الصنيع الان * وسيدفع الرب
 45 **اسرائيل في ايدي اهل فلسطين** * وعدا انت ويهوك عدي * واما عسكري اسرايل فان الرب
 46 **يدفعهم الي اهل فلسطين** *

Tam dixit Saul servis suis, Querite mihi mulierem pythones quam manibus e felpulchris evocet, ut ad eam illis e inferrogem eam de hoc negotio noctu. Dixerunt aut eum servi ipsius, Adijt in Adairat mulier quaedam id pythones. Statutus itaque Saul vestibus suis, et plecterum indutus, et duo viri cum eo, et noctu accesserunt ad eam. Dixitque ei Saul, Quae est visio tua? Respondit mulier, Jam vidisti quid fecerit Saul, quomodo egerit per pythones, et abstulit astrologum a terra: cur ergo venaris animam meam, moriens mihi concitas? Juravi autem illi Saul per Dominum, ait: Ne quaeris, per Dominum vivemus: iuro quod nihil tibi ex hac re contigerit quod horreat. Dixit mulier, Quem vis evocare tibi? Dixit Saul, Evoca mihi Samuelem prophetam. Quare perterritis multos illi prolixius quibus incubavit, vidit Samuel, & altissima voce exclamans ait ad Saullem, Quid fecisti mihi? cur me secessisti? et interrogasti me, cum tu sis Saul? Dixit ad ea rex, Nullus tibi metu immicatus, quid vidisti? Ait mulier ad Saullem, Deos vidi ascendentes de terra. Dixit ad eam, Ascende ad me, ut sciam quid feceris? Respondit illi, Ingenti moerore angustia, qua Philistini circumvallant me volentes bellum contra me gerere, & Deus abstulit a me visionem, & responsu, & revelacionem cubilibus: rogavi quoque prophetas et dominos visionis, ut indicarent mihi quid futurum sit de re mea, & nemo indicavit mihi: ideo te vocavi: te ut interrogarem te de re mea, & quomodo venire debeam. Dixit Samuel ad Saullem, Cur me interrogas, cum Dominus a te bonu auerterit, & gratia sua amoverit a te, & quod est in manu tua, ad altu transtulerit? Et Dominus quidem fecit quemadmodu dixerat per linguam meam: tu vivere, & abstulit regnu a te, devotusque illud ad Davidem proximo tui. Quia non obtemperasti Domino, & exieris e terra Amalecitas quod tibi preceperat, nec immisisti in eos: nam ejus prospera fecit nunc tibi Deus hoc. Et iterum dicitur est Dominus Israellem in manum Philistioru, & cras tu & filii tui eritis apud me: exercitum vero d dicitur Israel tradidit Dominus Philistinis.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA A.

20. * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * Tum Saul confestim cecidit pronus in terram, 20
 21. **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * verbis Samuelis admodum perterritus vis et 21
 22. **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * iam non erat in eo, quia tota die illa & tota 22
 23. **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * nocte oop comederat cibum. Quare accedens 23
 24. **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * mulier illeam ad Saulem, & videns eum valde 24
 25. **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * timuisse, dixit ei: Ecce obtinereparavi ancilla 25
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * tua voci tuae, & posui vitam meam in manibus 26
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * tuis, & acquievi verbis tuis quae dixisti 26
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * mihi. Audi igitur tu quoque vocem ancillae 27
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * tuae: apponam tibi frubulum panis, ut comedas, 27
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * virisque refamas, quoad oquidem viam es ag- 28
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * gressurus. Reuenite verò & ad eam dicens, 28
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * Non comedam, efflagitavit ab eo servi eius 29
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَRَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * una cum muliere: demum auscultans voci eorum, 29
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَRَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * surrexit & terra seditque super lectum. 30
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَRَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * Mulier autem illa vitulum habebat domi suae 30
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاOUDU رُKْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَRَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * murtinum, quem fecit inans jugulavit, & accipiens 31
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاOUDU رُKْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَRَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * farina, pinxit, coxitque; azymum: De- 31
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاOUDU رُKْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَRَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * inde obtulit Sauli & servis eius: qui cum com- 32
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاOUDU رُKْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَRَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * edissent, surrexerunt, & iter fecerunt eadem 32
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاOUDU رُKْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَRَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * nocte.

CAP. XXIX.

Congregaverunt igitur Philistini copias suas omnes ad Aphec. Israelitis castra habitantibus in In que est in Jezrael. Et tyranni Philistiorum transfraib ante centurias et milles, David autem & viri qui cum eo erant, transfraib in extremis agminibus cum Achis. Dixeruntque magnates Philistiorum ad Achis, Quid transeat hic? Dixit Achis magistris Philistiorum, Hic est David servus Saulis regis Israel, qui mansit apud nos duobus annis et mensibus, neque deprehendi in eo quicquam ex quo die venit ad me in hunc usque diem. Sed irati in eum magnates Philistiorum dicunt ei, Ejice virum ut redeat ad loci ubi praefecisti eum, & non abeat nobiscum ad bellum, ne sit nobis molestia in bello: quia enim te conciliaretur vir iste cum domino suo, nisi capite noceat. Nonne hic est David ille cui cenebatur filius Israel eum sistris, ac dicebatur: Occidit Saul milia, David autem myriadas? Quapropter advocans Achis Davidem, ait illi, Vivit Dominus, tu reclus es, & bonus feres in oculis meis ingressus & egressus tuus: meet in bello, cum nihil pravi deprehenderim in te: ex quo die venisti ad nos ad hunc usque diem, at in in oculis tyrannorum non es bonus.

20. * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 20
 21. * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 21
 22. * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 22
 23. * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 23
 24. * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 24
 25. * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 25
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 26
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 27
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 28
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 29
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 30
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 31
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 32

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA A.

20. * **فَاسْتَجَلَ سَاوُلُ وَسَطَعَ عَلَى وَجْهِهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * Corruit ille Saul in facie sua super terram, 20
 21. * **فَاسْتَجَلَ سَاوُلُ وَسَطَعَ عَلَى وَجْهِهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * ram, tamquam verba Samuelis timere: 21
 22. * **فَاسْتَجَلَ سَاوُلُ وَسَطَعَ عَلَى وَجْهِهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * boni iustitia in nulla maneret in eo nisi i- 22
 23. * **فَاسْتَجَلَ سَاوُلُ وَسَطَعَ عَلَى وَجْهِهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * gendi se: nullum enim cibum gustavit illa die necque. Accedens autem mulier 23
 24. * **فَاسْتَجَلَ سَاوُلُ وَسَطَعَ عَلَى وَجْهِهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * illa ad Saulem, & videns eum summo pa- 24
 25. * **فَاسْتَجَلَ سَاوُلُ وَسَطَعَ عَلَى وَجْهِهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * re percussum, dixit ad eum, Scias quid 25
 26. * **فَاسْتَجَلَ سَاوُلُ وَسَطَعَ عَلَى وَجْهِهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * auxilia tua obtuleris mihi, & acquievi 26
 27. * **فَاسْتَجَلَ سَاوُلُ وَسَطَعَ عَلَى وَجْهِهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * rogatus tuis, posuisti animam meam in manibus tuis, & suscepisti verba tua: que locu- 27
 28. * **فَاسْتَجَلَ سَاوُلُ وَسَطَعَ عَلَى وَجْهِهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * tus es ad me. Audi igitur tu quae vox ancillae tuae, & accipite formam meam: 28
 29. * **فَاسْتَجَلَ سَاوُلُ وَسَطَعَ عَلَى وَجْهِهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * proponam tibi frubulum panis, ut comedas, 29
 30. * **فَاسْتَجَلَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * virisque refamas, quoad oquidem viam es ag- 30
 31. * **فَاسْتَجَلَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * gressurus. Reuenite verò & ad eam dicens, 31
 32. * **فَاسْتَجَلَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * Non comedam, efflagitavit ab eo servi eius 32
 * **فَاسْتَجَلَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * una cum muliere: demum auscultans voci eorum, 33
 * **فَاسْتَجَلَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * surrexit & terra seditque super lectum. 33
 * **فَاسْتَجَلَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * Mulier autem illa vitulum habebat domi suae 34
 * **فَاسْتَجَلَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * murtinum, quem fecit inans jugulavit, & accipiens 34
 * **فَاسْتَجَلَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * farina, pinxit, coxitque; azymum: De- 35
 * **فَاسْتَجَلَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * inde obtulit Sauli & servis eius: qui cum com- 35
 * **فَاسْتَجَلَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * edissent, surrexerunt, & iter fecerunt eadem 36
 * **فَاسْتَجَلَ سَاOUDU رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاOUDU** * nocte.

CAP. XXIX.

Congregaverunt igitur Philistini copias suas in Aphec, castrametis autem Israelitis prope civitatem Jezrael. Et principes duces Philistinorum recesserunt centurias et cubitales: David autem & socii transfraibantur in postrema eorum cum Achisve. Et dixerunt duces Philistinorum ad Achis, Quid pergunt hi nobiscum? Dixit Achis duces Philistinorum, Hic est David servus Saulis regis Israel, qui cum manserit apud nos anno & mensibus aliquot, nihil per nos ausus exopti deprehendimus in eo nisi id reperimus eum integrum ab eo die quo venit ad nos in hunc usque diem. At irati duces Philistinorum dicunt, Remitte virum istum ad locum in quo eum collocaveras, & non pergat nobiscum ad bellum, ne sit nobis offensivum in pugna. Quia si vir iste in oculis nostris fuerit, non habere? nil aliud optaverit, nisi ut nos vinceret: domus autem sua fuit in excelso. Amon hic est David ille cui filius Israelis tympanis quadratis caenebat dicens, Saul interfecit milia, David autem milia millia. Accipiens autem Achis David, & dixit ad eum, Vivit Dominus, quid integes es a me, & gratus es mihi, & approbatus in oculis tuis & egressus tuus in bello, & non deprehensus in te crimen ab eo die quo venisti ad nos ad hunc usque diem, ut in oculis principum Philistinorum non es integer.

20. * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 20
 21. * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 21
 22. * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 22
 23. * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 23
 24. * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 24
 25. * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 25
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 26
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 27
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 28
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 29
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 30
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 31
 * **وَقَدْ سَلَّمَ سَاوُلُ رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَفَعَ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا رَبُّ ائْتِنِي بِدَاوُدَ** * 32

David ad eum ceciderat & agro in Ægyptum virum invenerat Et
 11 וימצאו אש ישימי בשדה ויחזקו אהרן ויבן
 ei dederunt Et aquas ei pinnaverat & comedidit & panem ei dederunt
 12 ויחזקו לו לחם ויחזקו לו מים ויחזקו לו
 cum ad eum spiritus est reversus & comedidit & siccavit dentes suos & carice fragmē
 13 פלח ריבלה שתינו ויבן לחם ויחזקו רוחו
 tribus & diebus tribus aquas biberat nec panem comederat non quia
 14 כי לא יבאר לחם לא שתה מים שלשת ימים ושלשה
 Diatque p m unde & iu Cujus David ei Dixitque notiditur
 15 לירות: ויבן לו רור לרמיהו ויאמר
 me dñs me dereliquit & Hamalechiz vir servus Ego i Ægyptus puer
 16 נער מצרי ויבן עמלקי ויבן עמלקי
 Cherethi meridiem vssivum Nos ares hodie egrotat qui
 17 כי חלתי רחום שלשה: ויבן עמלקי נגב
 combulfimus Sicalah & Schaleb meridiam ad & Jehudah quod super
 18 וער ליהוה יתן נגב כלב ויאמר עמלקי ויבן
 sponda agmen ad me facies defedere Num: David cum ad Dixitque agni m
 19 באש: ויאמר אליו דוד החזרתי אל הנהר
 manu in me circumdasi & me occidit se Duo in milli Jura Dixitque
 20 ויאמר השבעה לי באלוים אמתותי ויאמר
 res fecit defedere Et sponda agmen ad te facit defedere & pnci domini
 21 ויאמר ויאמר אליו דוד החזרתי אל הנהר
 tripudates & bibites & cedentes terre omnis fortiori reddi eccē &
 22 והנה נשבע על פני כל הארץ אכלים ושתיים ויחזקו
 terra ē & p. filium terra ē expavit quod magno Jura cum in
 23 בבר השלל הנורא אשר לקחתי ממצר פלשתים ויאמר
 nocē affit in respectu ad usq; & cepitculo David eos pulsit Et Jehudah
 24 יהודה: ויבן דוד מדינת עמלק ויבן עמלק
 qui sicut nāi quādamque nisi quilibet eius ex civit non &
 25 ויאמר נשבע מים אש כי אם ארבע מאות איש יבן עמלק
 ceterum que omnia David eruit Et fugerit & camelos super equitibus
 26 רכבו על יתומות ויבן: ויבן דוד את כלב אשר לקחתי
 eis ei sponda agmen ad me facies defedere Et sponda agmen ad te facit defedere & pnci domini
 27 עמלק ויאמר נשבע מים אש כי אם ארבע מאות איש יבן עמלק
 ad usq; & sponda agmen ad me facies defedere Et sponda agmen ad te facit defedere & pnci domini
 28 מדינת עמלק ויבן עמלק ויבן עמלק ויבן עמלק
 ex David eruit Et fugerit & camelos super equitibus
 29 כל אשר לקחתי להם הכל השיב דוד: ויבן דוד את כלב
 He: sicut et sponda agmen ad me facies defedere Et sponda agmen ad te facit defedere & pnci domini
 30 האנן והקבר נתנו לרפנו המקבר הוא ויבן עמלק
 qui virus ducturus ad David venitque David sponda
 31 של דוד: ויבן דוד את כלב אשר לקחתי
 Abier tunc et in eos fecerat redire & David post modo ad fuerat pnci
 32 פנרי מלכות אחרי דוד וישבם בנהל הבשר
 accēdit Et secum qui populi occurrūt in David occurrūt in sunt egressi Et
 33 וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 vnt omnis respiciūt Et sponda agmen ad me facies defedere Et sponda agmen ad te facit defedere & pnci domini
 34 דוד את דוד וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 dixerunt & David cum ierunt qui vnt ex Bethel & malus
 35 רע לקבל מאנשים אשר לקחתי ממצר פלשתים ויאמר
 ad facti de eis dābimus manu cum veni non quod ex Pro
 36 וען אשר לאדלכו עמי לא נתנו להם מהשלל אשר
 libunt & ducunt & suos filios & suam uxorem vnt quia s'eritimus
 37 ויאמר דוד וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 nobis Dominus dedit Quez anei fratres sic facietis Non: David dixit Et
 38 וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 nocēta manu in nos facit certius agmen dedit & nos custodivit nos
 39 וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 descendentes portulicū Et sponda agmen ad me facies defedere Et sponda agmen ad te facit defedere & pnci domini
 40 ומי וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 amittunt pariter nisi sponda agmen ad me facies defedere Et sponda agmen ad te facit defedere & pnci domini
 41 ביהודה וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 ad facti de eis dābimus manu cum veni non quod ex Pro
 42 וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 nobis Dominus dedit Quez anei fratres sic facietis Non: David dixit Et
 43 וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 nocēta manu in nos facit certius agmen dedit & nos custodivit nos
 44 וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 descendentes portulicū Et sponda agmen ad me facies defedere Et sponda agmen ad te facit defedere & pnci domini

11 Et invenerat virum Ægypti in agro, et vendiderat ei David: dederuntque ei panem ut comederet, et biberet aqua. Sed et fragmē massæ caricarū, et duas ligaturas vivæ paze. Quæ cum comeditisset, reversus est spiritus eius, et refocillatus est: non enim comederat panem, nec biberat aqua tribus diebus, et tribus noctibus. Dixit itaque; et David, Cuius es tu? vel unde? et quod pergis? Qui ait, Puer Ægypti: ego illi, servus viri. Amaleciter: dereliquit autē me dñs meus, quia egrotare cepi nudius tertius. Siquid enim erumpimus ad Australē plagā Cerethi, et cōtra Judā et ad Meridiē Caleb, et Siceleg succendim? igni. Dixitque; et David; Poies me ducere ad cuneū istū? Qui ait, Jura mihi p Deū, quōd occidas me, et nō tradas me in manū dñi mei, et ego ducā te ad cuneū istū. Et juravit ei David. Qui cū duxisset eū, ecce illi discubebant super faciē universæ terre: comedentes et bibentes, et quasi festiū celebrabant die. pro cuncta præda, et spoliis quæ ceperat de terra Philistim, et de terra Iuda. Et percussit eos David: et vesperæ usque ad vesperæ alteri diei, et non evasit ex eis quisquam, nisi quadringenti viri adolēcentes, qui ascendērat camelos, et fugerāt. Eruit ergo David omnia quæ tulerāt Amaleciter, et duas uxores suas eruit. Nec defuit quiddam ex parvo usque ad magnū, tā de filiis quā de filiabus, et de spoliis, et quæcūque: rapuerūt, omnia erudit David. Et tulit universos greges, et armenta, et innavit ante faciē suā: dixeruntque, Hac cū præda David. Venit autem David ad ducentos viros, qui lassī subsisterāt, nec fosse potuerāt David, et residere eos jussit: in torrente Bezor; qui egressi sūt obvii David, et populo qui erāt cū eo. Accedens autē David ad populū, salutavit eos pacificē. Responditque; omnis vir pessimū, et iniquū; de viris qui ierāt cū David, dixit, Quia nō venerūt nobiscū: nō dabim? eis quiddam de præda, quia exuim? sed licet sufficit inimicū: quorū sua et illi; quos cū accepit, non faceret. Dixit autē David; Non sic faciētis, fratres mei, de his, quæ tradidit nobis Dñs, eius custodivit nos, et dedit latrunculos, qui eruperāt adversus nos, in manu nostrā: Nec audiet vos quisquam super fermone hoc: quæcumque pars erit defecit dñs ad pralium, et remanentes ad sarcinas, et similes dividēt. autēs David ad dicitur (p) et sponda agmen ad me facies defedere Et sponda agmen ad te facit defedere & pnci domini

11 Et invenerat virum Ægypti in agro, et vendiderat ei David: dederuntque ei panem ut comederet, et biberet aqua. Sed et fragmē massæ caricarū, et duas ligaturas vivæ paze. Quæ cum comeditisset, reversus est spiritus eius, et refocillatus est: non enim comederat panem, nec biberat aqua tribus diebus, et tribus noctibus. Dixit itaque; et David, Cuius es tu? vel unde? et quod pergis? Qui ait, Puer Ægypti: ego illi, servus viri. Amaleciter: dereliquit autē me dñs meus, quia egrotare cepi nudius tertius. Siquid enim erumpimus ad Australē plagā Cerethi, et cōtra Judā et ad Meridiē Caleb, et Siceleg succendim? igni. Dixitque; et David; Poies me ducere ad cuneū istū? Qui ait, Jura mihi p Deū, quōd occidas me, et nō tradas me in manū dñi mei, et ego ducā te ad cuneū istū. Et juravit ei David. Qui cū duxisset eū, ecce illi discubebant super faciē universæ terre: comedentes et bibentes, et quasi festiū celebrabant die. pro cuncta præda, et spoliis quæ ceperat de terra Philistim, et de terra Iuda. Et percussit eos David: et vesperæ usque ad vesperæ alteri diei, et non evasit ex eis quisquam, nisi quadringenti viri adolēcentes, qui ascendērat camelos, et fugerāt. Eruit ergo David omnia quæ tulerāt Amaleciter, et duas uxores suas eruit. Nec defuit quiddam ex parvo usque ad magnū, tā de filiis quā de filiabus, et de spoliis, et quæcūque: rapuerūt, omnia erudit David. Et tulit universos greges, et armenta, et innavit ante faciē suā: dixeruntque, Hac cū præda David. Venit autem David ad ducentos viros, qui lassī subsisterāt, nec fosse potuerāt David, et residere eos jussit: in torrente Bezor; qui egressi sūt obvii David, et populo qui erāt cū eo. Accedens autē David ad populū, salutavit eos pacificē. Responditque; omnis vir pessimū, et iniquū; de viris qui ierāt cū David, dixit, Quia nō venerūt nobiscū: nō dabim? eis quiddam de præda, quia exuim? sed licet sufficit inimicū: quorū sua et illi; quos cū accepit, non faceret. Dixit autē David; Non sic faciētis, fratres mei, de his, quæ tradidit nobis Dñs, eius custodivit nos, et dedit latrunculos, qui eruperāt adversus nos, in manu nostrā: Nec audiet vos quisquam super fermone hoc: quæcumque pars erit defecit dñs ad pralium, et remanentes ad sarcinas, et similes dividēt. autēs David ad dicitur (p) et sponda agmen ad me facies defedere Et sponda agmen ad te facit defedere & pnci domini

Targum JONATHAN.

11 וימצאו אש ישימי בשדה ויחזקו אהרן ויבן
 12 ויחזקו לו לחם ויחזקו לו מים ויחזקו לו
 13 פלח ריבלה שתינו ויבן לחם ויחזקו רוחו
 14 כי לא יבאר לחם לא שתה מים שלשת ימים ושלשה
 15 לירות: ויבן לו רור לרמיהו ויאמר
 16 נער מצרי ויבן עמלקי ויבן עמלקי
 17 כי חלתי רחום שלשה: ויבן עמלקי נגב
 18 וער ליהוה יתן נגב כלב ויאמר עמלקי ויבן
 19 באש: ויאמר אליו דוד החזרתי אל הנהר
 20 ויאמר השבעה לי באלוים אמתותי ויאמר
 21 ויאמר ויאמר אליו דוד החזרתי אל הנהר
 22 והנה נשבע על פני כל הארץ אכלים ושתיים ויחזקו
 23 בבר השלל הנורא אשר לקחתי ממצר פלשתים ויאמר
 24 יהודה: ויבן דוד מדינת עמלק ויבן עמלק
 25 ויאמר נשבע מים אש כי אם ארבע מאות איש יבן עמלק
 26 רכבו על יתומות ויבן: ויבן דוד את כלב אשר לקחתי
 27 עמלק ויאמר נשבע מים אש כי אם ארבע מאות איש יבן עמלק
 28 מדינת עמלק ויבן עמלק ויבן עמלק ויבן עמלק
 29 כל אשר לקחתי להם הכל השיב דוד: ויבן דוד את כלב
 30 האנן והקבר נתנו לרפנו המקבר הוא ויבן עמלק
 31 של דוד: ויבן דוד את כלב אשר לקחתי
 32 פנרי מלכות אחרי דוד וישבם בנהל הבשר
 33 וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 34 דוד את דוד וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 35 רע לקבל מאנשים אשר לקחתי ממצר פלשתים ויאמר
 36 וען אשר לאדלכו עמי לא נתנו להם מהשלל אשר
 37 ויאמר דוד וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 38 וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 39 וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 40 ומי וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 41 ביהודה וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 42 וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 43 וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר
 44 וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר וישבם בנהל הבשר

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

Et invenerat virum Mizraim in agro, & venire fecerunt illi ad David, & dederunt illi panem, & comedit, & potaverunt illi aqua. Et dederunt illi pond' caricarū, & duos botros vivarū, & comedit, & rediit spiritus ejus illi, quia non comederat panem & non biberat aqua tribus diebus & tribus noctibus. Et dixit illi David, Cujus tu, & unde tu? Et dixit adolēscens, Mizraeus ego, servus viri Hamaleciz, & reliquit me dñs meus, quia infirmatus fui hodie his tribus diebus. Nos extracti sumus super Meridiē Chethi, & super quæ Jehudah, & super Meridiē Chaleb, & Salk-Jag incendim? in igne. Et dixit illi David, Num duceres me ad exercitū istū? & dixit, Firma mihi in dicto Dñi, quod non occides me, & non trades me in manu domini mei, & deducā te ad exercitū hunc. Et dedit eum, & ecce extensī erant super faciē omnis terre, comedentes & bibentes, & tripudiantes in omni præda magna quæ captivaverant de terra Pelistim, & de terra domus Jehudah. Et percussit illos David a tenebris, & usque ad vesperā diei sequentis, & non liberatus est ex illis homo nisi quadringenti adolēscens, qui ascendunt super camelos, & revertunt [erga]. Et liberavit David omnia quæ captivaverat ex Hamaleciz, & duas uxores suas liberavit David. Et non defecit illis a parvo & usque ad magnū, usque ad filios & filias, & ex præda & usque ad omnia quæ cepervunt eis, omnia redire fecit David. Et cepit David omne pecudem, & boves uto lucent ante pecora hæc, & dixerūt, Hac præda David. Et venit David ad ducentos viros qui prohibiti fuerant a beundo polli David, et federe fecerant eos in fluvio Bezor, et egressi fuot ad occurru David et ad occurru populi qui cū illo, et occurrit David populo, et præca? est illis pacē. Et respondit omnis vir mal? et improb? ex viris qui ierant cū David, et dixerunt, Propterea quod non ierant mecum, non dabim? illis ex præda quam eripuum?, nisi vir uxore suā & filios suos, & tollent & ibunt. Et dixit David, Non facietis sic, fratres mei, de hoc quod dedit Dñs nobis et custodivit nos, & tradidit exercitū qui venit super nos in manu nostrā, et suis auri- & vobis verbū hoc? nam sicu pars defeciderunt ad bellum, sic pars restiterunt ad custodiendum vasa, pariter dividēt.

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

25 * فَاذْهَبْ مِنْ هَهُنَا وَرَبِّمْنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
26 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
27 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
28 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
29 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
30 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
31 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *

Et ſtatimque eſt ab eo die ut imponeret David ſtatutum hoc atque legem, ad iudicium uſque diem. Cum enim veniſſet David ad Seneclagh, miſit de prada ſenioribus Iude & ſociis eorum, dicens; Ecce vobis donum de prada hoſtium Domioi. Miſit inquam, hiſ que in Beth-el, & in Beth-rabob Negeb, & in Beth-ai, Quin Ador, qui in Saphemoth, & qui in Sethmoa, Qui in Rachil & in civitatibus Jerahmel, & in civitatibus Cinzorim, Et hiſ qui erant in Horma, quique in Birafan, & in Tannach, Et hiſ qui in Hebron, omnibus denique locis in quibus verſatus fuerat David ipſe & viri ſui.

* فَصَلِّ * * لَّا *

1 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
2 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
3 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
4 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
5 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
6 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
7 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
8 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
9 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *
10 * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا * هَهُنَا هَهُنَا *

CAP. XXXI. Philizis autem prelatibus contra Iſrael caſem, terga dederunt Iſraelitæ ante Philizos, cecideruntque caſi in monte Gelboe. Et apprehenderunt Philizii Saulem & filios ejus, & occiderunt Philizii Jonathanem, & Jeſu, & Melech-jeſu filios Saulis. Invaluit autem prælium contra Saulem, & deprehenderunt eum viri jaculantes arcubus: eumque vehementer extimuiſſet jaculatorum. Dixit Saul armiger ſuo, Exime gladium tuum, eoque me pungito, ne veniant inſeruire illi, interficiam me, meque probo afficiam: renuente vero armigero ejus, eo quod valde timuiſſet, accepto Saul gladio ſuo, corruit ſuper eum. Videntem autem armiger ejus mortuum eſſe Saulem, corruit ipſe quoque ſuper gladium ſuum, & mortuus eſt. Igitur mortuo Saule cum tribus filiis ſuis, armigero ſuo, & omnibus ſervis ſuis eo die perierunt: Videntes Iſraelitæ qui erant circa Jordanem in convalle, auſugiffe Iſraelitas, & mortuum eſſe Saulem cum filiis ſuis, dereliſtiſ civitatibus ſuis fugerunt: & venientes Philizii, habitaverunt in eis. Poſterâ die venientes Philizii ad ſpoliandos conſoſos, invenerunt Saulem & tres filios ejus proſtratos in monte Gelboe: Et obrucantes caput ejus & ejus arma ſpoliantes, miſerunt nuntiatum in terra Philiziorum, in populo, & in phano idolorum ſuorum:

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

25 * فَكَانَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ الْيَوْمِ جَعَلَ دَاوُدُ هَذَا مِثْلًا وَفَقَّاحِي الْيَوْمِ * وَإِذَا دَاوُدُ صَاعِقٌ وَبَعِيثٌ
26 * مِنَ الْعَمِيَّةِ إِلَى سَبُوحِ يَهُوَا وَآحْكَاسِم * فَعَالَ هَذَا لَكُمْ بَرَكَهٍ مِنْ عَمِيَّةِ أَعْدَاءِ الْإِث * وَبَعِيثٌ
27 * إِلَى بَيْتِ آيِيل * وَبَيْتِ رُوبِ حَبَاب * وَإِلَى بَيْتِ عَمِي * وَإِلَى بَيْتِ عَدَوَاعِيْن * وَإِلَى بَيْتِ يَسْمُوْت * وَإِلَى
28 * أَسْمُوْع * وَإِلَى رَكْبَل * وَإِلَى فَرِي أَرْحَمِيل * وَإِلَى فَرِي الْقَسَائِمِيْن * وَإِلَى الْاَنْثِيْن مِنْ حَرْمَا * وَإِلَى
29 * يَعْسَان * وَإِلَى بَعْلَاح * وَإِلَى حَبْرُوْن * وَإِلَى جَمِيْعِ الْاَمَّاكِيْن الَّتِي سَارَ هُنَاكَ دَاوُدُ وَرِجَالُهُ *
31 * الْفَصْلُ الْكَاثِي وَالتَّنْدُوْن *

Et poſt diem illum ſtatim hoc David in factus & juſ, ad huſe uſque diem. De die ſide veniens David in Seneclagh, miſit ex prada ad ſeniores Iude & amicis eorum, dicens; Hoc vobis eſto munus de prada inimicorum Domini. Miſi inquam, ad Beth-el, & Beth-rabob Negeb, & ad Beth-ai, Et ad Beth-alanai, & ad Beth-jeſemoth, & ad Eſtemoa, Et ad Rachil, & ad civitates Erahmil, & ad civitates Phizaneorum, Ad eos qui ſunt in Horma, ad Jaſan, & ad Tannach, Ad Hebron, & ad omnia loca que fuerunt: ubi David cum viris ſuis.

CAP. XXXI.

1 * وَالْفَلَسْطَانِيُوْن كَانُوْا يَغْتَابُوْنَ إِسْرَائِيْلَ وَهَرَبَ نَاسَ إِسْرَائِيْلَ مِنْ فِتْنَامِ الْقَسَائِمِيْن * وَوَجِعَ
2 * فِتْنَةً فِي جَبَلِ جَلْبُوْع * فَادْرَكَ الْفَلَسْطَانِيُوْن سَاوُوْلَ وَبَنِيَهُ * وَهَلَلِ الْفَلَسْطَانِيُوْن يَوْأَان *
3 * وَوَسُوِي * وَمَلِكِيْسُوْع بِي سَاوُوْل * وَعَطَمَ أَحْزَبَ يَكُوْلَ سَاوُوْل * فَادْرَكَ الرَّمَاةَ بِالْقَسِي * وَفَرَعَ
4 * حَدًّا مِنَ الرَّمَاةِ * فَعَالَ سَاوُوْلَ لِصَاحِبِ سَلَاحِهِ * سَلِّ سَيْفَكَ وَابْعَجْجِيْ لِيْذِي يَأْتُوْا هَاوَلَاءَ الْعَلْفِ
5 * فَيَقْتُلُوْنِي وَيَسْهَرُوْنِي * فَلَمَّ يَحْبُ صَاحِبُ سَلَاحِهِ * وَرَأَيْهُ فَرَعَ حَدًّا * فَحَدَّ سَاوُوْلَ سَيْفَهُ فَانْبَكَ
6 * عَلَيْهِ * فَخَلَّ السَّيْفُ فِي بَطْنِهِ وَمَاتَ * وَنَظَرَ صَاحِبُ سَلَاحِهِ أَنْ قَدْ مَاتَ سَاوُوْلَ * وَفَسَطَ هُوَ
7 * أَيْضًا عَلَى سَيْفِهِ وَمَاتَ * فَمَاتَ سَاوُوْلَ وَرَأَيْهُ بَنِيَهُ * وَصَاحِبُ سَلَاحِهِ * وَجَمِيْعَ عِبْدِهِ ذَلِكَ الْيَوْمِ
8 * حَيًّا * وَنَظَرَ نَاسَ إِسْرَائِيْلَ الَّتِيْن فِي الْعَبْرِ فِي عَوْرِ الْاَرُوْن * أَنْ قَدْ هَرَبَ نَاسَ إِسْرَائِيْلَ * وَأَنْ قَدْ
9 * مَاتَ سَاوُوْلَ وَبَنُوهُ * فَسَكَّوْا الْعَرَبِي وَهَبُّوْا * وَأَمَّا الْقَسَائِمِيُوْن فَجَلَسُوْا فِيهَا * وَالْيَوْمِ الْآخِرِ إِلَى
10 * الْقَسَائِمِيُوْن لِيَسْلُبُوْا الْعِنَةَ * وَوَجَدُوْا سَاوُوْلَ وَرَأَيْهُ بَنِيَهُ * فَطَرَحُوْا فِي جَبَلِ جَلْبُوْع * وَفَعَطَعُوْا
11 * رَأْسَهُ وَسَلَبُوْا بِيَاتَهُ * وَبَعَثُوْا يَسْرُوْنَ فِي أَرْضِ الْقَسَائِمِيْن * فِي السَّعْبِ * وَفِي بَيْتِ أَصْحَابِهِمْ *

Pugnantibus autem Paleſtiis advenſiſ Iſraelum, & fugientibus Iſraelitis à conſpectu Paleſtinarum, caſſique multum corruentibus in monte Gelboe: Aſſecuti ſunt Paleſtini Saulem & filios ejus, & occiderunt Paleſtini Jonathanem, & Jeſu, & Melech-jeſu filios Saulis. Et in convalle ſente bello contra Saulem, aſſecuti ſunt eum jaculantes arcubus, timuſque vehementer ab iſtis jaculatoribus. Quapropter dixit Saul ad armigero ſuum, Exime gladium tuum, & tranſſode me, ne veniant præparati illi, meque interficiant, & illudant mihi. Renuente autem armigero ejus, quod timuſſet, accepto Saul gladium ſuum, incubuit illi, & percuſitque ventrem ejus, & mortuus eſt. Videntem autem armiger ejus quod mortuus eſſet Saul, corruit iſte quoque ſuper gladium ſuum, & mortuus eſt. Mortuus itaque eſt Saul, & tres filii ejus, armiger ipſius, omnes denique ſervi ejus eodem die ſimul. Videntes autem Iſraelitæ qui erant ab ulteriori convalle Jordanis, auſugiffe Iſraelitas, & Saulem ac filios ejus mortuos eſſe, dereliſtiſ civitatibus auſugerunt: venientes vero Paleſtini inhabitaverunt eas. Poſterâ die venientes Paleſtini ad ſpoliandos occiſos, invenerunt Saulem & tres filios ejus proſtratos in monte Gelboe. Et obrucantes caput ejus, & veſtes ejus extorſerunt, miſerunt nuntiatum in terra Philiziorum, inter populam, & in phano ſimulacrorum ſuorum.

שמואל ב : א

fiserunt ejus corpus & Hagaroth demo ejus v'sa pofuerunt Et
וַיִּשְׂמוּ אֶת צִלְוֵי בֵּית עֶשְׂתֵּרֶת וְאֵת גִּילְגָּד וְאֵת בֵּית הַמּוֹר
Giliid Jabes habitatores eam ad audiverunt Et Beth-san muro in
11 פְּתוּחַת בֵּית שָׁן וַיִּשְׂמְעוּ אֵלָיו יִשְׁבֵּי יִבְשׁ גִּלְגָּד
omnis surrexerunt Et Saul ipsi Pelistim fecerunt quz
12 אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה פִּלְשְׁתִּים לְשָׁאֵל וַיִּקְוּ מִ-
corpas cepserunt & nocte tota ambulaverunt & p'vitiis vir
אִישׁ חֵיָל וַיִּלְכְּוּ כָּל-הַלְּלוּהָ וַיִּקְחוּ אֶת-עֵצֵיהָ
venerunt & Beth-san muro de ejus filiorum corpora & Saul
שָׁאֵל וְאֵת גִּילְגָּד וְאֵת בֵּית הַמּוֹר וַיִּשְׂמְעוּ אֵלָיו יִשְׁבֵּי יִבְשׁ גִּלְגָּד
corum ossa cepserunt Et ibi ea combusserunt & Jabes in
15 וַיִּקְרוּ תַחַת הָאֵשׁ לַיָּבֶשׁ וַיִּצְמַו שְׁבַע יָמִים
dicitur septem jejunaverunt & Jabes in arbore sub sepeliantur & jeju-
nauerunt septem diebus.

Versio VULG. LAT.

Et pofuerunt arma ej* in templo Aftaroth, corpus vero ejus
fufpenderut in muro Bethfao.
11 Quod eum audiffent habitatores
Jabes Galaad, quzcuq;
12 fecerant Philisthim Saul, Sur-
recerunt omnes viri fortissimi,
& ambulaverunt tota nocte, & cada-
vera filioru ejus, de muro Beth-
fan: veneruntq; Jabes Galaad,
& combufferunt ea ibi. Et tulerunt
ossa eorum, & sepelie-
runt in nemore Jabes, & jeju-
naverunt septem diebus.

Versio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

Και ἀνέβησαν τὰ ἄσπ' αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσά-
E repofuerunt vasa ejus in (e)
Affatio: & erup' qm d'p'xam in
11 τῶν, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὑψώθησαν ἐν τῷ
in muro Bethfan. (f) Et audiant
11 τῶν (δ) Βαθλομί. Καὶ ἀκούσαν (α) οἱ κά-
inhabitantes Jabes Galaad, idis,
τοῖς ἴσις (λ) Ἰαβὲς ὁ Ἰαβὰδ ἴτιδος ἀ ἐπο-
qua fecerant: alimigne ipf' Saul.
12 ἡς οἱ ἀλλήλοισι πρὸς Σαῦλ. Καὶ (ω) ἀνέστη
Et surrexerunt omnis vir virtu-
12 πῆς ἀντ' ὁμοῦμοις, καὶ ἐσπ' ἄσπ' ἅλων
& it: iur: ant: totam noctem: &
νύκτα, καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαῦλ καὶ τὸ σῶμα
sumpserunt corpus Saul: & corpus
12 Ἰαβὰδων ἦ ἰσ' ἀπὸ (ν) ἀπὸ τ' τῶν ἰσ' Βαθ-
sam, & sepulit eos in Jabes, &
σῶμα, καὶ ἔσπ' ἄσπ' (ξ) εἰς Ἰαβὲς, καὶ ἔσπ'
combussimus eos illis. Et forunt
13 καὶ ἔλαβον τὰ ὀστέα αὐτοῦ, καὶ ἔσπ' ἐν
arbore, quod in Jabes: & jeju-
nauerunt septem diebus.
MS.A. (α) Βαθλομί. (ω) ἐπ' αὐτοῦ οἱ (λ) Ἰαβὲς (ω) ἀπὸ τῶν
Βυθλοῦ, (ξ) αὐτοῦ Ἰαβὲς, (ν) Ἰαβὲς,

Targum JONATHAN.

וַיִּשְׂמוּ אֶת צִלְוֵי בֵּית עֶשְׂתֵּרֶת וְאֵת גִּילְגָּד וְאֵת בֵּית הַמּוֹר
וַיִּשְׂמְעוּ אֵלָיו יִשְׁבֵּי יִבְשׁ גִּלְגָּד וְאֵת בֵּית הַמּוֹר
וַיִּקְרוּ תַחַת הָאֵשׁ לַיָּבֶשׁ וַיִּצְמַו שְׁבַע יָמִים

PARAPH. CHALD. Versio Latina.

Et pofuerunt arma illius in æde Gaftharaba, & corpus illi* fufpenderunt
in muro Bethfan. Et audierunt viri illi habitatores Jabes Gilghad quod
fecerant Pelisthai Sauli. Et surrexerunt omnis vir fortis, & ambulaverunt
tota noctem, & accepterunt corp* Saul & corpora filiorum ejus ex muro
Bethfan, & venerunt ad Jabes, & cremaverunt super illos, sicut cremant
super reges ibi. Et accepterunt ossa eorum & sepelierunt sub arbore in Ja-
bes, & jejunaverunt septem diebus.

שמואל ב : א

CAP. I. A

Hanzale h. celoando a erat rever? David & Saul morteni post fuit Et
וַיְהִי אַחֲרַי מוֹת שָׁאֵל וְדָוִד שֵׁב מִכַּוְנַת עַמְלֵק
die in fuit Et duobus diebus Siclogh in David manserat &
2 וַיִּשְׁבֵּי יוֹד בַּצְּלָח יָמִים עֲשָׂרִים וַיְהִי בַיּוֹם
diebus quibus Saul & David in Siclogh manserunt & cetero
3 הַשְּׁלִישִׁי הִנֵּה אִישׁ בָּא מִדֶּבְרֵי הַחֲמַת מֵעַם שָׁאֵל וּבְגָדָיו
David ad san veniens in fuit & ejus corpus super hamis & scitiz
4 קָרְעִים וְאִמְרָה עַל-רֵאשׁוֹ וַיְהִי בְכֹאֵל אֶל-דָּוִד
Unde David ei Dixitque de incuravit & ceteram in
5 וַיִּפֹּל אֶת-רֵאשׁוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֵימָה
Dixitque ei yf Isaac castrametone E eum ad dixitque evonies
6 הֲבֵיָה וְאִמְרָה אֵלָיו מִסִּתְּהָ יִשְׂרָאֵל נִמְלֹטִי: וַיֹּאמֶר
Hic David dixit ei mihi nunc nuncia f'isibm fuit Quod David eum ad
7 אֵלָיו דָּוִד מִתְּהֵא הַדְּבַר הַזֶּה נָא אֵיךְ יִימָר אֲשֶׁר
populo & cecidit multam etiam & ap'p'lo de populus fugit
8 נָס הָעָם מִתְּהֵלְמָה וּבְכֹרֶתָה נָפַל מִתְּהַעֵם
Dixitque sunt mortui ei f'it Jonathan & Saul etiam & ceteri mortui &
9 וַיִּמְרוּ וְנָס שָׁאֵל וַיִּוְהַתְּנָן בְּנֵי מָתָן: וַיֹּאמֶר
fit mortuus quid nolfi Quomodo sibi inantem puerum ad David
10 דָּוִד אֶל-הַנֶּעַר הַמֶּעֵד לוֹ אֵיךְ דִּבַּרְתָּ מִתְּהַעֵם
Fuerat rei in d'ant puer dixitque deus filius Jonathan & Saul
11 שָׁאֵל וַיִּוְהַתְּנָן בְּנֵי: וַיֹּאמֶר הַנֶּעַר יִפְגַּע לוֹ נִקְרָא
saul & f'it erat innox* Saul ecce & Ghibbah montem in
12 וַיִּוְהַתְּנָן בְּנֵי הַנֶּעַר וַיִּוְהַתְּנָן שָׁאֵל נִשְׁעוּ עַל-הַנֶּעַר
cum pericabantur equum & currus ecce &
13 וַהֲרֵגָה הַדְּבַר וּבְעָלֵי הַקְּרָשִׁים הַדְּבַר:
Ece dixi ei me ad clamavit me vidit & sic poff' respexit Et
14 וַיִּפֹּל אַחֲרָיו וַיִּדְבַּק וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיֹּאמֶר הֲנִי:
ne p'f'it: can quis me interfice & me super nanc Sta me ad Dixitque
15 וַיֹּאמֶר לוֹ מִתְּהַעֵם וַיֹּאמֶר גִּלְגָּד עַמְלֵק אָנֹכִי:
me in mea anima adhuc omnis quia p'ter
16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו עַמְרָנָה עָלַי וּמִתְּהַעֵם בְּנֵי אֲתָנִי
me in mea anima adhuc omnis quia p'ter
17 הַשְּׁבָע בְּרִכְלֵי עוֹר נַפְשִׁי בֵּי:
me in mea anima adhuc omnis quia p'ter

Versio VULG. LAT.

Liber secundus SAMUELS,
Quem nos secundum Regum
dicimus.
CAP. I.
1 Actum est autem, postquam
mortuus est Saul, ut David re-
verteretur ad caede Amalec, &
maneret in Siclogh duos dies.
2 In die autē tertia apparuit ho-
mine veniens de castris Saul, ve-
llite conscissā, & pulvere con-
spersus caput: & ut venit ad
David, cecidit super faciem
3 suam, & adoravit. Dixitque ad
eum David, Unde venis? Qui
ait ad eum, De castris Israel
4 fugi. Et dixit ad eum David,
Quod est verbum quod factum
est? indica mihi. Qui ait: Fū-
git populus ex praello, & mul-
ti corruentes ē populo mortui
sunt: sed & Saul & Jonathas
5 filius ejus interierunt. Dixitque
David ad adolescentem, qui
nuntiabat ei, Unde seis quia
mortuus est Saul, & Jonathas
6 filii ejus? Et ait adolescens, qui
nuntiabat ei: Casu veni in
montem Gelboe, & Saul in-
cumbear super hastam suam:
porro currus & equites appro-
7 pinqubant ei. Et conversus
post tergum suum, vidēntem
me vocavit. Cui cum respon-
8 dissem, Adium: Dixit mihi,
Quifnam es tu? Et aio ad eū,
9 Amalecites ego sum. Et locu-
tus est mihi: Sta super me, &
interfice me, quoniam tenent
me angustis, & adhuc tota a-
nima mea in me est.

Versio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

ΚΕ Θ Ε Α.
E T fuit postquam mortuus est Saul, & David rediit ad percutiendo ho-
mines Gbamalek, & fedit David in Sziklag dies duos. Et fuit in die tertio,
& ecce vir venit ex castris a Saul, & vestes ejus scissæ erant, & pulvis pro-
ject* in capite ej*: & fuit cum venisset ad David, & occubuit super terram,
& adoravit. Et dixit illi David, Unde tu venis? Qui ait, Ex castris Israel
evasi. Et dixit illi David, Quod fuit verbum indicia nunc mihi: & dixit,
Quod vertit (terga) populus ex bello, & etiam multum cecidit de populo,
& occisus fuit, & etiam Saul, & Jebonathan filii* ejus mortui sunt. Et
dixit David adolescēti qui indicavit illi, Quomodo nōfuit quod mortuus
est Saul & Jebonathan filius ejus? Et dixit adolescens qui indicavit illi,
Contingendo contigi in moote Gilboagh, & ecce Saul jontus erat super
hastam suam, & ecce cur* & exercit* equitū affecit fuit cum ei. Et respexit
7 retro se, & vidit me, & vocavit me: & dixi, Ecce ego. Et dixit mihi, Quis
8 tu? & dixi, Ghamalek* ego. Et dixit mihi, Sta quælo super me, & occidito
9 me, quoniam comprehendit me tremor, nam oīs adhuc anima mea in me est.

Targum JONATHAN.

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הִנֵּה אִישׁ בָּא מִדֶּבְרֵי הַחֲמַת מֵעַם שָׁאֵל
וּבְגָדָיו קָרְעִים וְאִמְרָה עַל-רֵאשׁוֹ וַיְהִי בְכֹאֵל אֶל-דָּוִד
וַיִּפֹּל אֶת-רֵאשׁוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֵימָה
הֲבֵיָה וְאִמְרָה אֵלָיו מִסִּתְּהָ יִשְׂרָאֵל נִמְלֹטִי: וַיֹּאמֶר
אֵלָיו דָּוִד מִתְּהַעֵם הַדְּבַר הַזֶּה נָא אֵיךְ יִימָר אֲשֶׁר
נָס הָעָם מִתְּהַעֵם וּבְכֹרֶתָה נָפַל מִתְּהַעֵם
וַיִּמְרוּ וְנָס שָׁאֵל וַיִּוְהַתְּנָן בְּנֵי מָתָן: וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל-הַנֶּעַר הַמֶּעֵד לוֹ אֵיךְ דִּבַּרְתָּ מִתְּהַעֵם
שָׁאֵל וַיִּוְהַתְּנָן בְּנֵי: וַיֹּאמֶר הַנֶּעַר יִפְגַּע לוֹ נִקְרָא
וַיִּוְהַתְּנָן בְּנֵי הַנֶּעַר וַיִּוְהַתְּנָן שָׁאֵל נִשְׁעוּ עַל-הַנֶּעַר
וַהֲרֵגָה הַדְּבַר וּבְעָלֵי הַקְּרָשִׁים הַדְּבַר:
וַיִּפֹּל אַחֲרָיו וַיִּדְבַק וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיֹּאמֶר הֲנִי:
וַיֹּאמֶר לוֹ מִתְּהַעֵם וַיֹּאמֶר גִּלְגָּד עַמְלֵק אָנֹכִי:
וַיֹּאמֶר אֵלָיו עַמְרָנָה עָלַי וּמִתְּהַעֵם בְּנֵי אֲתָנִי
הַשְּׁבָע בְּרִכְלֵי עוֹר נַפְשִׁי בֵּי:

PARAPH. CHALD. Versio Latina.

ET fuit postquam mortuus est Saul, & David rediit ad percutiendo ho-
mines Gbamalek, & fedit David in Sziklag dies duos. Et fuit in die tertio,
& ecce vir venit ex castris a Saul, & vestes ejus scissæ erant, & pulvis pro-
ject* in capite ej*: & fuit cum venisset ad David, & occubuit super terram,
& adoravit. Et dixit illi David, Unde tu venis? Qui ait, Ex castris Israel
evasi. Et dixit illi David, Quod fuit verbum indicia nunc mihi: & dixit,
Quod vertit (terga) populus ex bello, & etiam multum cecidit de populo,
& occisus fuit, & etiam Saul, & Jebonathan filii* ejus mortui sunt. Et
dixit David adolescēti qui indicavit illi, Quomodo nōfuit quod mortuus
est Saul & Jebonathan filius ejus? Et dixit adolescens qui indicavit illi,
Contingendo contigi in moote Gilboagh, & ecce Saul jontus erat super
hastam suam, & ecce cur* & exercit* equitū affecit fuit cum ei. Et respexit
7 retro se, & vidit me, & vocavit me: & dixi, Ecce ego. Et dixit mihi, Quis
8 tu? & dixi, Ghamalek* ego. Et dixit mihi, Sta quælo super me, & occidito
9 me, quoniam comprehendit me tremor, nam oīs adhuc anima mea in me est.

שמואל ב: א

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA. LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

13 unum vocat. Veruntamen fœdus cum fœdum ego Bene dixit Et
 ויבא סובי אבנר איתא בריה אבנר דבר אבנר אבנר
 faceret ad quomdam faceret videbis Non dicendo sic a pſalium
 שאל מאתך לאמר לא תראה את פני בני ישראל לפני
 ques fac ut videndum ad te venire in Saul filium Michal
 תראה את פני בני ישראל לפני בן שאול בבגדך לראות את פני
 D. dicendo Saul filium Isobeth et legitur David misit Et
 14 וישלח דוד מלאכים אל שאול בשם בן שאול לאמר הנה
 prœputis centum in mihi despondi quam Michal
 meam uxorem
 את מלאכיהם אשר שלחתי לך במתא ערלות
 cum a viro cum a eam cepit & Isobeth misit Et Pelisium
 15 פלשתים: וישלח איש בשר ויקרהו מעש איש מעם
 eam post fendo & eundo ejus vir fecum abiret Et Lais filio Phitichiel
 פלטיאל בן לוש: ויהי איתא אישה הלוא ובכה אחריה
 est reversus creveretur, vade Abner cum addiditque Bachurim ad usque
 ער בתימי ויאמר אליו אבנר לך עוב ושב:
 etiam hieri Eiam dicendo Israhel seniori cum fuit Abner verum Et
 16 ויבן אבנר הויזע ויקני ישראל לאמר יחמול גם
 nunc Et vos super regem in David querens iustis nudistertus
 שלשם הייזעם מבקשים את דוד למדע עליכם: ועתה
 mei fervi David manu in dicendo David ad dixit Dominus quia facie
 עשו בי יתורא אבנר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי
 centium manu de & Pelisium manu de Israhel meum populi fecit saluum
 וישע ישראל וישלח את עשרת פלשתים ומיר ביה
 abiret: Binjamin acribus in Abner etiam est locutus Et cora nudistertus
 17 איתא: ויבן גם אבנר באוני בנימי ויהי
 etiam Chebron in David acribus in loquendum ad Abner etiam
 גם אבנר לרדן באוני דוד חבירי איתא
 etiam Et Binjamin domus oculis in & Israhel oculis in bonum quod
 18 ויבא אבנר לרדן באוני דוד חבירי איתא
 David fecit & viri viginti eo cum & Chebron David ad Abner
 אבנר את דוד חבירי ויהו עשרים אנשים יעשה דוד
 Abner Dixitque convitium fecum qui viris & Abner
 19 לאבנר ולאשים אשר אתו משתדו: ויאמר אבנר
 te cum dominum dominum ad congregabo & iho & Surgam David ad
 את דוד ויאמר ואלנה ואקבעה: ויאמר אבנר
 quod convitium regnabis & fœdus tecum faciam & Israhel universum
 את דוד ויאמר ואלנה ואקבעה: ויאמר אבנר
 quod convitium regnabis & fœdus tecum faciam & Israhel universum
 20 וישלח דוד מלאכים אל שאול ויאמר
 fecum quod convitium regnabis & fœdus tecum faciam & Israhel universum
 21 ויאמר אבנר ואלנה ואקבעה: ויאמר אבנר
 fecum quod convitium regnabis & fœdus tecum faciam & Israhel universum
 22 ויאמר אבנר ואלנה ואקבעה: ויאמר אבנר
 fecum quod convitium regnabis & fœdus tecum faciam & Israhel universum
 23 ויאמר אבנר ואלנה ואקבעה: ויאמר אבנר
 fecum quod convitium regnabis & fœdus tecum faciam & Israhel universum
 24 ויאמר אבנר ואלנה ואקבעה: ויאמר אבנר
 fecum quod convitium regnabis & fœdus tecum faciam & Israhel universum
 25 ויאמר אבנר ואלנה ואקבעה: ויאמר אבנר
 fecum quod convitium regnabis & fœdus tecum faciam & Israhel universum
 26 ויאמר אבנר ואלנה ואקבעה: ויאמר אבנר
 fecum quod convitium regnabis & fœdus tecum faciam & Israhel universum

13 Quia ite, Optimè: ego faciam
 tecum amicis: facies unam rem
 peto à te, dicens: Non videbis
 faciem meam, a nequam addu-
 xeris Michol filium Saul: & sic
 venies, & videbis me. Misit
 autem David nuncios ad Isbo-
 Beth filium Saul, dicens; Red-
 de uxorem meâ Michol, quam
 despondi mihi centum præputi-
 is Philistinum. Misit ergo
 Isobeth, & tulit eam à viro
 suo Phaltiel, filio Lais. Seque-
 baturque eam vir furus, plorans
 usque Bahurim: & dixit ad
 eum Abner; Vade, & reverte-
 re. Qui reversus est. Sermonem
 quoque intulit Abner ad
 seniores Israhel, dicens; Tam
 beri quum nudistertibus qua-
 rebatis David, ut regneret su-
 per vos. Nunc ergo facite:
 quoniam Dominus locutus est
 ad David, dicens; In manu ser-
 vi mei David salvo populi
 meo Israhel de manu Philis-
 thium, & omnium inimicorū
 ejus. Locut' est autè Abner etiam
 ad Benjamin. Et abiit ut lo-
 queretur ad David in Hebron,
 omnia quæ placuerunt Israeli
 & universo Benjamin. Venitque
 ad David in Hebron cum vi-
 ginti viris: & fecit David Abner
 eo, convivium. Et dixit Abner
 ad David, Surgam, ut congreg-
 em ad te dominum meum regi-
 em omnem Israhel, & in eam
 tecum fœd' & imperes omni-
 bus, sicut defecerat anima tua.
 Cum ergo deduxisset David
 Abner, & ille isset in pace,
 Statim pueri David & Joab
 venierunt, cœcis latronibus, cum
 præda magna nimis: Abner autè
 non erat cum David in Hebroo,
 quia jam dimiserat eum, &
 profectus fuerat in pace. Et
 Joab, & omnis exercitus qui
 erat cum eo, postea venerunt:
 nuntiavit eise itaque Joab à
 narratibus; Venit Abner filius
 Ner ad regem, & dimisit
 eum, & abiit in pace. Et in-
 gressus est Joab ad regem, &
 ait; Quid fecisti? Ecce venit
 Abner ad te & quare dimisit
 eum, & abiit & recessit? Igno-
 ras Abner filium Ner, quoniam
 ad hoc venit ad te, ut deciperet
 te, & sciret exitum tuum & in-
 troitum tuum, & nollet omnia
 quæ agit? Egredis itaque Jo-
 ab à David, misit nuncios post
 Abner, & reduxit eum à cister-
 na Sira, ignorante David.

Targum Jonathan.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

13 ויאמר טוב אבנר איתא בריה אבנר דבר אבנר אבנר
 14 וישלח דוד מלאכים אל שאול ויאמר
 15 פלשתאי: וישלח איש בשר ויקרהו מעש איש מעם
 16 בעל האיל ובכי בתורה עלת בעלה מלח פלטיאל בר לוש: ויאמר אבנר
 17 הוזה עם בני ישראל לאמר לא תראה את פני בני ישראל לפני
 18 וישלח דוד מלאכים אל שאול בשם בן שאול לאמר הנה
 19 וישלח דוד מלאכים אל שאול בשם בן שאול לאמר הנה
 20 וישלח דוד מלאכים אל שאול בשם בן שאול לאמר הנה
 21 וישלח דוד מלאכים אל שאול בשם בן שאול לאמר הנה
 22 וישלח דוד מלאכים אל שאול בשם בן שאול לאמר הנה
 23 וישלח דוד מלאכים אל שאול בשם בן שאול לאמר הנה
 24 וישלח דוד מלאכים אל שאול בשם בן שאול לאמר הנה
 25 וישלח דוד מלאכים אל שאול בשם בן שאול לאמר הנה
 26 וישלח דוד מלאכים אל שאול בשם בן שאול לאמר הנה

Et dixit, Bonū regē pangā teclī firmitatē: verim re unā ego peto à te, dicens: Non videbis faciem meā, sed ante venire facies tu Michal filiā Saul cum veneris ad apparendū aīre me. Et misit David nuncios ad Isobeth filium Saul, dicens: Redde uxore meā Michal quā disponavi mihi in centis præputiis Pelisthorū. Et misit Isobeth, & accepit eā à marito suo à Phaltiel filio Lais. Et ivit cum illa marit' ej' eundo et fendo post eā usq; ad juven- tuē: & dixit illi Abner, Abi, redi & rediit. Et verbum Abner fuit cum David filio Israhel dicens: Etiā heri & etiam ante ipsū quævisistis David, ut esset rex super vos. Nunc facite, quia Dñs dixit David dicens, In manu David fervi mei liberabo populi meū Israhel de manu Pelisthorū, & de manu omnium auctōriū inimiciorum eorum. Et locutus est etiam Abner ante [viro] domūs Benjamin, & ivit etiā Abner, ut loqueretur ante David in Hebron, omne quod redit' erat iū oculis Israhel, & in oculis omnium [viro] domūs Benjamin. Et venit Abner ad David ad Hebron, & cum illo viginti viri: & fecit David Abner, & viris, qui cum illo, convivii. Et dixit Abner ad David, Surgam, & ibo, & congregabo ad dominū meū regem omne Israhel, & pangent tecū fœdus, et regnabis in omni quod volet anima tua: & misit David Abner et vit in pace. Et ecce fervi David et Joab venit de castris, et prædam multam fecum adduxerunt, et Abner non erat cum David iō Hebron, quia misit illum; et ivit in pace. Et Joab & omnis copia quæ cum ipso, venerunt, et indicavit Joab, dicens. Venit Abner filius Ner ad regem, & dimisit eum, et ivit in pace. Et venit Joab ad regem, & dixit: Quid fecisti? Ecce venit Abner ad te: quare ite dimisit illum, et abiit eundo? Nōli Abner filium Ner, quia ad errare facier' cum te venit, et ad cognoscendum exitum tuum et introitum tuum, et ad cognoscendum omnia quæ tu facis. Et exivit Joab ab- ante David, et misit nuncios post Abner, et reduxit eum à cisterna Zzirath, et David nescivit.

MS.A. (r) 'Ergo nō ego pangā teclī firmitatē: verim re unā ego peto à te, dicens: Non videbis faciem meā, sed ante venire facies tu Michal filiā Saul cum veneris ad apparendū aīre me. Et misit David nuncios ad Isobeth filium Saul, dicens: Redde uxore meā Michal quā disponavi mihi in centis præputiis Pelisthorū. Et misit Isobeth, & accepit eā à marito suo à Phaltiel filio Lais. Et ivit cum illa marit' ej' eundo et fendo post eā usq; ad juven- tuē: & dixit illi Abner, Abi, redi & rediit. Et verbum Abner fuit cum David filio Israhel dicens: Etiā heri & etiam ante ipsū quævisistis David, ut esset rex super vos. Nunc facite, quia Dñs dixit David dicens, In manu David fervi mei liberabo populi meū Israhel de manu Pelisthorū, & de manu omnium auctōriū inimiciorum eorum. Et locutus est etiam Abner ante [viro] domūs Benjamin, & ivit etiā Abner, ut loqueretur ante David in Hebron, omne quod redit' erat iū oculis Israhel, & in oculis omnium [viro] domūs Benjamin. Et venit Abner ad David ad Hebron, & cum illo viginti viri: & fecit David Abner, & viris, qui cum illo, convivii. Et dixit Abner ad David, Surgam, & ibo, & congregabo ad dominū meū regem omne Israhel, & pangent tecū fœdus, et regnabis in omni quod volet anima tua: & misit David Abner et vit in pace. Et ecce fervi David et Joab venit de castris, et prædam multam fecum adduxerunt, et Abner non erat cum David iō Hebron, quia misit illum; et ivit in pace. Et Joab & omnis copia quæ cum ipso, venerunt, et indicavit Joab, dicens. Venit Abner filius Ner ad regem, & dimisit eum, et ivit in pace. Et venit Joab ad regem, & dixit: Quid fecisti? Ecce venit Abner ad te: quare ite dimisit illum, et abiit eundo? Nōli Abner filium Ner, quia ad errare facier' cum te venit, et ad cognoscendum exitum tuum et introitum tuum, et ad cognoscendum omnia quæ tu facis. Et exivit Joab ab- ante David, et misit nuncios post Abner, et reduxit eum à cisterna Zzirath, et David nescivit.

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

13 Dixit David, Bene, ego ſerio tecum foedus: at
rem unam à te poſtulo. Non videbis faciem
meam, niſi tecum adduxeris Machalem filium
Saulis. Miſit etiam David legatos ad Iſebel
14 filium Saulis, & dixit ad eam, Reſtitue mihi
uxorem meam quod deſpondi mihi ducentis
præputiis Paleſtinarum. Mittens ergo Iſe-
15 bel tulit eam à marito ipſius, nempe à Phalti
filio Lis. Et profeſtus eſt maritus ejus iter fa-
16 ciens & ſens poſt eam, uſque ad Beth-hurim.
Dixit autem illi Abner, Revertere: & rever-
17 ſus eſt. Porrò ſermonem habuit Abner cum
ſenioribus Iſraelis, & dixit; Tum ab heri, tum
à nudiertiis optabatis Davidem ut regna-
18 ret ſuper vos. Sic ergo facite: quia Dominus
dixit de Davide, quòd per Davidem ſervum
meum comparabo ſalutē populo meo Iſraeli
de manu Paleſtinarum & de manu omnium
19 inimicorum ejus. Eadem locutus eſt Abner
coram Benjamin: tum abiit Abner ut allo-
queretur Davide in Hebron poſt aſſenſu totius
Iſraelis & totius domus Benjamin. Cùm
20 perveniſſet Abner ad Davidē in Hebron,
& viginti cum eo viri, fecit David Abnero &
viginti viris qui cum eo erant convivium ma-
21 gnam. Deinde dixit Abner ad Davidem &
Surgam, & bibo collectum univerſum Iſrae-
22 lem ad dominum meum regem, ut foedus tecum
ineant, & regnes omnino prout expetit
animus tuus. Cùm ergo dimiſſet David Ab-
23 nerum, & abiſſet in pace. Ecce milites Da-
vidis, & Joab redibant à turra quadam pro-
24 lianda, prædam multā ſecum afferentes. Ab-
ner autem non erat cum Davide in Hebron;
dimiſerat enim illum, & abierat in pace. Ad-
25 veniēte igitur Joabo cō omni populo qui cum
eo erat, acceſſerunt quidam & nunciaverunt
Joabo veniſſe Abnerū filium Ner ad regem
Davidem, dimiſiſſe eum, et incolūmē abiſſe.
26 Tunc adiens Joab regem Davidem, dixit ei;
Quid feciſti? in venerat Abner ad te; quare
27 dimiſiſti eum ut diſcederet à te? An necis
Abnerum ad pellicendura te veniſſe, & ad
28 cognoſcendum introitum tuum & exitum tuum,
& ad ſciendum quicquid agis? Tum
29 egreſſus Joab à Davide, miſit nuntios poſt
Abnerum, qui reduxerunt eum à Chereh-
ſira, inſcio Davide.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

13 Dixit David, I bene, ego ſerio tecum
paſſum: rem unam veniſſe ſeruo tecum
14 non videbis faciem meam, donec tecum
adduxeris Machab filium Saulis. Miſit
etiam David legatos ad Iſebel filiam
Saulis, dixit ad eam; Tu mihi uxorem
meam quam deſpondi mihi ducentis
15 præputiis Philiſtinarum. Miſit ergo Iſebel
tullit eam ab ipſo marito, nempe à Phalti
filio Lis. Et profeſtus eſt maritus ejus
16 iter faciens & ſens poſt eam, uſque ad
Beth-hurim. Dixit autem illi Abner, Re-
17 verte: & revertens eſt. Porro ſermonem
habuit Abner cum ſenioribus Iſraelis, &
dixit; Tum ab heri, tum à nudiertiis
optabatis Davidem ut regeret ſuper vos.
18 Sic ergo facite: quia Dominus dixit de
Davide, quòd per Davidem ſervum meum
20 comparabo ſalutē populo meo Iſraeli
de manu omnium hoſtium ejus: & de
manu omnium hoſtium ejus: & de manu
21 omnium hoſtium ejus. Eadem locutus eſt
Abner coram Benjamin: tum abiit Abner
ut alloqueretur Davide in Hebron poſt
22 aſſenſum totius Iſraelis & totius domus
Benjamin. Cùm perveniſſet Abner ad
Davidem in Hebron, & viginti cum eo
23 viri, fecit David Abnero & viginti viris
qui cum eo erant, convivium magnum.
24 Deinde dixit Abner ad Davidem &
Surgam, & bibo collectum univerſum
Iſraelum ad dominum meum regem, ut
25 foedus tecum ineant, & regnes omni-
nino prout expetit animus tuus. Cùm
ergo dimiſſet David Abnerum, & abiſ-
26 ſet in pace. Ecce milites Davidis, &
Joab redibant à turra quadam prolianda,
prædam multā ſecum afferentes. Abner
autem non erat cum Davide in Hebron;
dimiſerat enim illum, & abierat in pace.
27 Adveniente igitur Joabo cō omni populo
qui cum eo erat, acceſſerunt quidam &
nunciaverunt Joabo veniſſe Abnerū
28 filium Ner ad regem Davidem, dimiſiſſe
eum, et incolūmē abiſſe. Tunc adiens
Joab regem Davidem, dixit ei; Quid
29 feciſti? Invenit Abner ad te, quare
dimiſiſti eum, ut diſcederet à te? An
30 necis Abnerum ad pellicendura te
veniſſe, & ad cognoſcendum introitum
31 tuum & exitum tuum, & ad ſciendum
quicquid agis? Egreſſus itaque Joab à
Davide, miſit nuntios poſt Abnerum,
qui reduxerunt eum à Chereſira, inſcio
Davide.

שמואל ב: ד

Verfio VUL. LAT.

ad Job eum fecit divertere & Chabron Abner est reverfus Et
 27 וישב אבנל חברון וישבו יואב אבנל
 ibi eum percussit & reversus in eo cum loquendum ad portu mediam
 חבד השער לרבר אמו פשלו וישבו שם
 sui fratris Hahsel sanguine in est mortuus & cocta quinta
 החמס וימת בדם עשדאל אחיו
 meum regnum & ego Innocens dixit & postea David audivit Et
 28 וישמע דוד מאחיו כן ואמר נקי אני וימלכתי
 Ner filii Abner sanguinis a seculum in usque Domino cum a
 מם יהוה עד עולם מדמי אבנל ברנר
 ne & seculi patris domum omnem ad & Job caput super Meneas
 29 ויקלו דאש בל בורת אבנו ואר
 & Job caput super Meneas & Job domo de occidit
 ויברת מבית יואב זב ומצדע ומחוק בבר
 ejus frater Abifai & Job & pane indigne & gladio in cadens &
 30 ונפלו בחרב וחסר לחם: ויואב ואבשי אחיו
 occiderat quod eo Abner interfecerunt
 הרנו לאבני על אש המית את עשדאל אחיהם
 omnem ad & Job ad David dixit Et proelio in Gibhion in
 31 בנגעון במחמסה: ויאמר דוד אל יואב ואבשי
 facies vos acingite & vestra vestimenta Scindite: sicum qui populom
 תעם פקדו אתו קרעו בגדיכם ויחירו שקיכם
 vestram post edere David rex & Abner facit ad plangite &
 וספרו לפני אבנל והסדר דוד הלך אחר הפסטה:
 flevit scilicet vocem rex levavit & Chabron in Abner
 32 ויבדו את אבנל בחברון וישלח המלך את קולו ויבד
 rex de Jarmatanum Et populom omnis fleverunt & Abner sepulchrum in
 33 אל קבר אבנל ויבכו בל העם: ויבכו דוסף
 Abner intiar vult moriem secundum Num dixit & Abner super
 את אבנל ויאמר רחמנות נבדל וימת אבנל:
 erant admoti compedibus non tui pedes & ligatae non tui Manus
 34 וידו לא יאבדו ויגלוהו ויגלוהו לא לגשתים הגשו
 omni addiderunt & ceorralii iniquitii sicut ad cadere licet
 בנפול לפני בני עולה ויבדוהו ויבדוהו
 Chabron ad populom omnis venit Et eum super flere populom
 העם לבכות עליו: ויבא דוד העם לבריות אד
 mihi faciat Sic dicens David juravit & die adde in spere David
 דוד לחם בעוד דודים וישבע דוד לאמר ברוי עשה לי
 Sicut dicit Salu mecum facit ad si quis addat sic & Deus
 אלהים ויבדוהו ויבדוהו ויבדוהו ויבדוהו
 locum sui & cognoverunt populom omnis Et
 35 בעיניהם ככל אשר עשה המלך עניו בל הרים
 gilla die in Israel omnis & populom omnis cognoverunt Et denuciat
 37 טוב: ויבדוהו כל העם ויבדוהו ויבדוהו
 Ner filium Abner morti fuerunt ad regem a fuit non quod
 38 כי לא היתה מסלף להמית את אבנל בן נר:
 magnus & princeps quod fecit Nonne filio: feros ad rex dixit Et
 ויאמר המלך אל עבדו הלוא תרעו בשרי ויבדוהו
 un: us & tener hodie ego Et Israel in hac die
 39 נפל היום יהוה בישאל: ואבנל היום דוד ויבדוהו
 id est: mecum fili Serubab fili isti viri & rex
 מלך והאנשים הזלה בני עדיה קשים מסני ישלם
 suam militiam juxta anulum facienti Dominus
 יהוה לעשה הדינה ברעו:

Cumque rediisset Abner in Hebron, fecerunt adduxit eum
 27 Job ad medium portu, ut loqueretur ei, in dolo: & percussit illum ibi in inguine, & mortuus est in ultione sanguinis Afael fratris ejus. Quod cum audisset David rem jam gestam, ait: Mundus ego sum, et regnum meum, apud Dominum, usque in sempiternum, a sanguine Abner filii Ner. Et venit super caput Job, & super omnem domum patris ejus: nec deficiat de domo Job fluxum feminis sustinens, & propositus, & tenens fultu, & cadens gladio, et indigens pane. Igitur Job ab Abifai frater ejus interfecit Afael fratrem eorum in Gaboon, in praelio. Dixit autem David ad Job, & ad omnem populum qui erat cum eo: Scindite vestimenta vestra, & accingimini facis, & plangite ante exequias Abner: porro rex David lequebatur ferenti. Cumque sepelissent Abner in Hebron, levavit rex David vocem suam, & flevit super tumulo Abner: flevit autem & omnis populus. Plangenteque rex & lugens Abner, ait; Nequaquam ut mori solent ignavi, mortuus est Abner. Manus tue ligatae non sunt, & pedes tui non sunt compedibus aggravati: sed sicut solent cadere coram filis iniquitatis, sic corruisti. Congeminantisque omnis populus flevit super eum. Cumque venisset univerfa multitudo cibum capere cum David, darā adducit die juravit David, dicens; Hac faciat mihi Deus, & hæc addat, si ante occasum Solis gustavero panem vel aliud quidquam. Omnifque populus addidit, & placuerunt eis cuncta quæ fecit rex in conspectu totius populi. Et cognovit omne vulgus & univerfus Israel in die illa, quoniam non actum fuisset a rege ut occideretur Abner filius Ner. Dixit quoque rex ad feros suos, Num ignoratis quoniam princeps & maximus cecidit hodie in Israel? Ego autem ad hæc delicatus, & unctus rex: porro viri isti filii Saruz duri sunt mihi: retribuatur Dominus facienti malum juxta malitiam suam.

Et (n) redire scilicet ipsum Abner in Chabron: & divertere cum scilicet Job a latere porte ad loquendum cum eo. (o) insidians. Et percussit eum ibi in inguine, et mortuus est in sanguine Afael fratris Job. Et audens David vidit post hæc, & dixit; hinc est mundus ego, & regnum meum a seculo, & usque in seculum, a sanguinibus Abner filii Ner. Licet autem super caput Job, & super universam domum patris ejus: & non deficiat de domo Job feminis suis, & propositus, & tenens (q) scydam, & cadens in gladio, & egens panibus. Job autem, & Afael frater ejus (r) capitabant Abner, fratrem suum in Gaboon interfecerunt. Et dixit David ad Job, & ad universum populum, qui fuerat cum eo: Scindite vestimenta vestra, & accingimini facis, & plangite ante exequias Abner: & tu rex David levavit vocem suam, & ploravit super sepulchrum ejus: & ploravit universus populus super Abner. Et lamentatus est rex super Abner, & dixit: Iniqua mortem Nabal mortuus Abner: & manus tue non in compedibus. (s) Non accepit, ut Nabal: coram filiis iniquitatis cecidit. Et congruente omni populo ad plangendum. Et venit omnis populus ad cibandum David juravit, cum adhuc esset dies. Et juravit David, dicens; Hæc faciat mihi Deus, si ante occasum Solis, non gustavero panem, & hoc quicquid manducaverit. Et cognovit omne vulgus, & placuerunt eis omnia quæcumque fecerat rex in conspectu totius populi. Et cognovit omne vulgus, & universus Israel: & dixit rex ad feros suos: Num ignoratis quoniam princeps & maximus cecidit hodie in Israel? Ego autem delicatus sum, & unctus rex: & viri isti filii Saruz duri sunt mihi: retribuatur Dominus facienti malum juxta malitiam suam. Et venit omnis populus ad cibandum David juravit, cum adhuc esset dies. Et juravit David, dicens; Hæc faciat mihi Deus, si ante occasum Solis, non gustavero panem, & hoc quicquid manducaverit. Et cognovit omne vulgus, & placuerunt eis omnia quæcumque fecerat rex in conspectu totius populi. Et cognovit omne vulgus, & universus Israel: & dixit rex ad feros suos: Num ignoratis quoniam princeps & maximus cecidit hodie in Israel? Ego autem delicatus sum, & unctus rex: & viri isti filii Saruz duri sunt mihi: retribuatur Dominus facienti malum juxta malitiam suam.

CAP. IV.

CAP. IV.

CAP. IV.

funt remissus & Chabron in Abner effect mortuus quod Saul filius audivit Et
 1 וישמע בר שאלו כי מית אבנל בחברון וירפו
 sunt territi Israel omnis & seculi manus
 ירו ויבדוהו ויבדוהו ויבדוהו ויבדוהו

Audivit autem Hbotesch filius Saul, quod cecidisset Abner in Hebron: & diffoluit sunt manus ejus, omnifque Israel perturbatus est.

Et audivit filius Saul, et remissus est Abner filius in Chabron, et diffoluit sunt manus ejus, et omnes viri Israel turbati sunt.

Targum JONATHAN.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

ותב אבנר לחברון ואבניה יואב לו תרענה למלא עשה פשליה ומחיו תסן כמסדר
 יבדוהו ומית ברמא דעשהאל אחויה: וישמע דוד מבית בן ואמר ופאי אגא ומלכתי
 קדם י ער עלמא כרמא דאבנר בר נר: ויחורו על רישו דיואבואל כל בות אבדוהו לא
 יפוק מבית יואב דאב וסני ומתקף פאנר ומתקשה בחרב ויחסד סון: ויואב
 ואבשי אחויה קטלו לאבנר על דקשל ית עשהאל אחוהו בנגעון פקרא: ואמר דוד
 ליואב ובל עמא דעשה פועו לבושיכו ומחיו ספדו קדם אבנר ומלכא דוד אוה
 בחר עקס: וקברו ית אבנר בחברון ואים מלכתי וקליה וכו על קברא דאבנר
 וכו כל עמא: ואילא מלכא על אבנר ואמר הכממת רשעין ומית אבנר: כד לא
 אסרו ודלף לא לקון דנחש אתקברו כמפל קדם נבדו וישעיו נבלחיה ואיסופי מ
 עמא למבדו עויה: ואתחל עמא לאוקליה ית דוד לחסא עו דיומא קום וקום דוד
 למר ברין וישדו לי י וברין ויסף אלהו קדם מעל שמשא אטעום לחמא או כל
 כרעם: וכל עמא אשתמדרעו ושפר בעניהו וכל ערבר מלכא עניו כל עמא טב:
 ידעו כל עמא וכל ישראל בימא ההוא ארו לא הות בעצת מלכא למקטל ית אבנר בר
 נר: ואמר מלכא לעבדוהו הלא תרענו ארו רב ושלש נפל ומא דרין בישאל: ונאם
 וקום דין דרשו ומרפי למלכא ויבדוהו האלו פני עדיה קשו סני ישלם י לעבדו
 בישאל כבישריה:

Et redit Abner ad Hebron, & divertere fecit eum Joab intra portam ut loqueretur cum eo in tranquillitate: & percussit illum ibi in lacere femoris ejus, & mortuus est propter sanguinem Ghassahel fratris ejus. Et audivit David postea, & dixit: Innocens ego et regnum meum ab-ante Dominum usque in seculum in sanguine Abner filii Ner. Silent super caput Joab, & ad omnem domum patris ejus, & non deficiat de domo Job fluxum etleprosus, & apprehendens mercedem, et occisus in gladio, et deficiens videtur. Et Joab, & Abifai frater ejus occiderunt Abner, eod quod occiderat Ghassahel fratrem eorum in Gibhion in bello. Et dixit David Joab et omni populo qui cum eo, Scindite vestimenta vestra, et induite faccos, et lamentamini ante Abner: et tex David vult post fererunt. Et sepeliverunt Abner in Hebroo, et exulit rex vocem suam, et fleverunt super sepulchrum Abner, et fleverunt omnis populus. Et lamentatus est rex super Abner, et dixit: An sicut moriuntur impii mortuus est Abner? Manus tue non fuerunt ligatae, et pedes tui non ad compedes chalybis accinguntur: sicut cadit [quasi] pium] ante viros improbos cecidisti: et addiderunt omnis populus flere super illum. Et venit omnis populus ut comedere faceret David panem, dum adducit dies manebat: et juravit David, dicendo: Sic faciat mihi Dns et scicadit, si antequam occuberit Sol gustavero panem aut omne quicquam. Et omnis populus audierunt, et pulchrum fuit in oculis ejus, ut omne quod fecit rex in oculis omnis populi [fuit] bonum. Et cognoverunt omnis populus, et omnis Israel in die illa, quod non fuerat per consilium regis ut occiderent Abner filium Ner. Et dixit rex ad feros suos, Nonne cognovistis quod magnus et dominator cecidit hodie in Israel? Et ego hodie humilis et unctus in regem: et viri isti filii Saruz duri prae me: retribuatur Dominus facienti malum ut malum ejus,

Et redit Abner ad Hebron, & divertere fecit eum Joab intra portam ut loqueretur cum eo in tranquillitate: & percussit illum ibi in lacere femoris ejus, & mortuus est propter sanguinem Ghassahel fratris ejus. Et audivit David postea, & dixit: Innocens ego et regnum meum ab-ante Dominum usque in seculum in sanguine Abner filii Ner. Silent super caput Joab, & ad omnem domum patris ejus, & non deficiat de domo Job fluxum etleprosus, & apprehendens mercedem, et occisus in gladio, et deficiens videtur. Et Joab, & Abifai frater ejus occiderunt Abner, eod quod occiderat Ghassahel fratrem eorum in Gibhion in bello. Et dixit David Joab et omni populo qui cum eo, Scindite vestimenta vestra, et induite faccos, et lamentamini ante Abner: et tex David vult post fererunt. Et sepeliverunt Abner in Hebroo, et exulit rex vocem suam, et fleverunt super sepulchrum Abner, et fleverunt omnis populus. Et lamentatus est rex super Abner, et dixit: An sicut moriuntur impii mortuus est Abner? Manus tue non fuerunt ligatae, et pedes tui non ad compedes chalybis accinguntur: sicut cadit [quasi] pium] ante viros improbos cecidisti: et addiderunt omnis populus flere super illum. Et venit omnis populus ut comedere faceret David panem, dum adducit dies manebat: et juravit David, dicendo: Sic faciat mihi Dns et scicadit, si antequam occuberit Sol gustavero panem aut omne quicquam. Et omnis populus audierunt, et pulchrum fuit in oculis ejus, ut omne quod fecit rex in oculis omnis populi [fuit] bonum. Et cognoverunt omnis populus, et omnis Israel in die illa, quod non fuerat per consilium regis ut occiderent Abner filium Ner. Et dixit rex ad feros suos, Nonne cognovistis quod magnus et dominator cecidit hodie in Israel? Et ego hodie humilis et unctus in regem: et viri isti filii Saruz duri prae me: retribuatur Dominus facienti malum ut malum ejus,

ET audivit filius Saul quod mortuus esset Abner in Hebron, et remissus est: sunt manus ejus, et omnis Israel turbati sunt.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

27. * وَجَعِ ابْنَارِ اِلَى حَبْرُونَ ، وَاحْفَادَ يُوَابَ دَاخِلًا مِّنَ الْاَنْبَاءِ * لِيَكْتَلِبَهُ فِي سَكُونٍ * فَصَرَبَهُ هُنَاكَ
 28. عَلَى بَطْنِهِ ، فَمَاتَ بَدَنُ عَسَائِلِ اَحَدِهِ * فَسَمِعَ دَاوُدُ مِنْ بَعْدِ فَعَالَ * اَنْ يَبْرِيحَ وَمَمْلَكَتِي فَدَا ، اَلرَّبُّ
 29. اَللَّذِي مِّنْ دِمِ ابْنَارِ * يَسْتَبِيحُ عَلَى رِاسِ يُوَابَ وَعَلَى رِاسِ جَمِيْعِ بَيْتِ اَيْدِي وَلَا يَعْدَمُ بَيْتَ يُوَابَ
 30. نَعَطِي الْمِي الَّذِي يُوَجِبُ الْجِسَّ * وَمِنْ يَدِ السَّلِّ وَالْبِصِّ * وَلَا يَعْدَمُ وَعَقْدًا يَعْرِى السَّعْرَ * وَلَا
 31. مِّنْ يَسْقَطُ فِي الْكَرْبِ * وَلَا مِّنْ يَعْرُونَ الْكَبْرَ * يُوَابَ وَابْنَسَايَ اَحْوَدَ فَمَاتَ ابْنَارُ حَتَّى قَتَلَ عَسَائِلَ
 32. اَحَادِمًا يَجْعُونَ فِي الْكَرْبِ * فَعَالَ دَاوُدَ لِيُوَابَ وَجَمِيْعِ السَّعْبِ الَّذِيْنَ مَعَهُ * حَرَفُوا يَابَابَكُمْ وَارْكَسُوا
 33. السُّوْحَ * وَوَجُوا فَمَاتَ ابْنَارُ * وَالْمَلِكُ دَاوُدَ وَجَمِيْعِ السَّعْبِ يَمْسُونَ وَرَاءَ السَّرِيْرِ * وَفِرُوا ابْنَارَ
 34. كَحَبْرُونَ * وَرَفَعَ الْمَلِكُ صَوِيَةً * فَبَكَ عَلَى فَمَاتِ ابْنَارِ * وَبَكَ جَمِيْعِ السَّعْبِ * وَحَرِنَ الْمَلِكُ عَلَى ابْنَارَ
 35. وَقَالَ * مِمَّنْ مَاتَ يَوْمَئِذٍ مَاتَ ابْنَارُ * يَدَاكَ لَمْ يَرْيَطْ * وَرَجَعَكَ بَعِيْرٌ سَلَسِلَ سَعْبَتِ مِثْلِ السَّاقَطِ *
 36. وَسَقَطَ بَيْنَ يَدَيِ الْاُمَمَةِ * وَعَادَ كُلُّ السَّعْبِ يَبْكُوْنَ عَلَيْهِ * وَحَرَصَ جَمِيْعِ السَّعْبِ اَنْ يَطْعَمُوْا
 37. دَاوُدَ حَبْرًا بِالْمَسَارِ * فَاَسَمَ دَاوُدُ فِي ذَلِكَ الْمَسَارِ وَقَالَ * هَكَذَا يَصْنَعُ اللهُ بَنِي * وَهَكَذَا يَبْرِدُنِي *
 38. مِّنْ قَبْلِ اَنْ تَعْرِبَ السَّمْسُ لَا اطْعَمُ حَبْرًا اَوْ اَسْعِي * وَجَمِيْعِ السَّعْبِ عَدُوْا اَنْ دَاوُدَ بَرِي مِّنْ دِمِ
 39. ابْنَارَ * وَصَلِحَ فِي اَهْنِيْمِ كَمَا صَنَعَ الْمَلِكُ * وَحَسَنَ فِي اَعْيُنِ جَمِيْعِ السَّعْبِ * وَعَلِمَ جَمِيْعُ
 40. السَّعْبِ وَجَمِيْعُ اِسْرَائِيْلَ ذَلِكَ الْيَوْمَ * اَنْهَ لَمْ يَكُنْ مِّنَ الْمَلِكِ قَتَلَ ابْنَارَ بِنَ اَرْ * فَقَالَ الْمَلِكُ * اَمَّا
 41. نَعْدُونَ اَنْهَ يَبْرِيحُ كَبِيْرَ سَعَطِ الْيَوْمِ مِّنْ اِسْرَائِيْلَ * وَاَيُّ الْيَوْمِ فَاِنِ حَايِمَ مِمَّا رَاَيْتَ هَاؤُلَاءِ الْقَوْمِ
 42. بَنِي صَوِيْرًا اَوْ مِثِّي * يَجَارِيْنَ الرَّبَّ فَاعِلَ الْبَلِيَّةِ مِثْلَ بَلِيَّتِي *
 43. * الْفَصْلُ الرَّابِعُ *

Cumque reversus esset Abner in Hebron. 17
 abfconit cum Joab intra januam pretextu
 alloquendi cum tranquillo (forfisi) & per-
 curiens cum illic in illa ipsius, ibide mortuus
 est pro sanguine Afacles fratris ejus. Quod
 cum postea rescivisset David, dixit, Innocens
 ego sum & regnum meum à conspectu Dñi
 in æternum à sanguine Abneri filii Ner: Re-
 cidat in caput Joabi, & in caput totius domus
 patris ejus: & non deficiat è domo Joabi
 fluxum patiens, & leprosus, & fistum renens,
 & gladio cadens, & carens pane. Joab &
 Abifai frater ejus occiderunt Abnerum, cò
 quodd interfecisset Afaclem fratrem eorum in
 Gebaon, in prælio. Postea dixit David Joabo
 & toti populo qui secum erat, Scindite vest-
 imenta vestra, accingite vos ciliciis, & plange-
 te ante Abnerum: rex autem David, & uni-
 versus populus sequebantur feretrum. Sepul-
 crumque Abneri in Hebron exultit rex vo-
 cem suam & flevit super sepulchrum Abne-
 ri, flevitque totus populus. Et lamentatus est
 rex Abnerum, & ait, Eadem morte quã Na-
 bal, occubuit Abner. Manus ruz non erant
 ligatz neq; pedes tui catenis, itamen accessisti
 ut is qui casus erat, ante filios iniquitatis ce-
 cidisti: unde flebat cum totus populus magis
 magisque. Studuit autè totus populus inducere
 David ad comedendũ panẽ vigente adhuc
 die: at juravit David & dixit, Sic faciat mihi
 Deus, & sic addat mihi, si antequã sol occum-
 bat, panẽ vel quicquid gustavero. Quo agnito
 populus approbavit quicquid fecerat rex,
 gratumq; fuit in oculis totius populi. Et cog-
 novit omnes Israelitæ eo die, nequaquam
 regis imperio factu ut neciderent Abner fili-
 Ner. Et ait rex, Nefasti magni ducẽ cõdidisti
 hodiẽ ex Israele? Et ergo hodiẽ timore, & ani-
 madverti ego rex viros istos filios suriæ: fir-
 miores me esse: respondit Dominus facinoroso
 secundum facinus ejus.

CAP. IV.

Cumque audisset Isbafai fili' Saulis mortuũ
 esse Abnerum in Hebron, remisse sunt manus
 ejus, omnesque Israelitæ conturbati sunt.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

27. * وَجَعِ ابْنَارِ اِلَى حَبْرُونَ ، وَاحْفَادَ يُوَابَ دَاخِلًا مِّنَ الْاَنْبَاءِ * لِيَكْتَلِبَهُ فِي سَكُونٍ * فَصَرَبَهُ هُنَاكَ
 28. عَلَى بَطْنِهِ ، فَمَاتَ بَدَنُ عَسَائِلِ اَحَدِهِ * فَسَمِعَ دَاوُدُ مِنْ بَعْدِ فَعَالَ * اَنْ يَبْرِيحَ وَمَمْلَكَتِي فَدَا ، اَلرَّبُّ
 29. اَللَّذِي مِّنْ دِمِ ابْنَارِ * يَسْتَبِيحُ عَلَى رِاسِ يُوَابَ وَعَلَى رِاسِ جَمِيْعِ بَيْتِ اَيْدِي وَلَا يَعْدَمُ بَيْتَ يُوَابَ
 30. نَعَطِي الْمِي الَّذِي يُوَجِبُ الْجِسَّ * وَمِنْ يَدِ السَّلِّ وَالْبِصِّ * وَلَا يَعْدَمُ وَعَقْدًا يَعْرِى السَّعْرَ * وَلَا
 31. مِّنْ يَسْقَطُ فِي الْكَرْبِ * وَلَا مِّنْ يَعْرُونَ الْكَبْرَ * يُوَابَ وَابْنَسَايَ اَحْوَدَ فَمَاتَ ابْنَارُ حَتَّى قَتَلَ عَسَائِلَ
 32. اَحَادِمًا يَجْعُونَ فِي الْكَرْبِ * فَعَالَ دَاوُدَ لِيُوَابَ وَجَمِيْعِ السَّعْبِ الَّذِيْنَ مَعَهُ * حَرَفُوا يَابَابَكُمْ وَارْكَسُوا
 33. السُّوْحَ * وَوَجُوا فَمَاتَ ابْنَارُ * وَالْمَلِكُ دَاوُدَ وَجَمِيْعِ السَّعْبِ يَمْسُونَ وَرَاءَ السَّرِيْرِ * وَفِرُوا ابْنَارَ
 34. كَحَبْرُونَ * وَرَفَعَ الْمَلِكُ صَوِيَةً * فَبَكَ عَلَى فَمَاتِ ابْنَارِ * وَبَكَ جَمِيْعِ السَّعْبِ * وَحَرِنَ الْمَلِكُ عَلَى ابْنَارَ
 35. وَقَالَ * مِمَّنْ مَاتَ يَوْمَئِذٍ مَاتَ ابْنَارُ * يَدَاكَ لَمْ يَرْيَطْ * وَرَجَعَكَ بَعِيْرٌ سَلَسِلَ سَعْبَتِ مِثْلِ السَّاقَطِ *
 36. وَسَقَطَ بَيْنَ يَدَيِ الْاُمَمَةِ * وَعَادَ كُلُّ السَّعْبِ يَبْكُوْنَ عَلَيْهِ * وَحَرَصَ جَمِيْعِ السَّعْبِ اَنْ يَطْعَمُوْا
 37. دَاوُدَ حَبْرًا بِالْمَسَارِ * فَاَسَمَ دَاوُدُ فِي ذَلِكَ الْمَسَارِ وَقَالَ * هَكَذَا يَصْنَعُ اللهُ بَنِي * وَهَكَذَا يَبْرِدُنِي *
 38. مِّنْ قَبْلِ اَنْ تَعْرِبَ السَّمْسُ لَا اطْعَمُ حَبْرًا اَوْ اَسْعِي * وَجَمِيْعِ السَّعْبِ عَدُوْا اَنْ دَاوُدَ بَرِي مِّنْ دِمِ
 39. ابْنَارَ * وَصَلِحَ فِي اَهْنِيْمِ كَمَا صَنَعَ الْمَلِكُ * وَحَسَنَ فِي اَعْيُنِ جَمِيْعِ السَّعْبِ * وَعَلِمَ جَمِيْعُ
 40. السَّعْبِ وَجَمِيْعُ اِسْرَائِيْلَ ذَلِكَ الْيَوْمَ * اَنْهَ لَمْ يَكُنْ مِّنَ الْمَلِكِ قَتَلَ ابْنَارَ بِنَ اَرْ * فَقَالَ الْمَلِكُ * اَمَّا
 41. نَعْدُونَ اَنْهَ يَبْرِيحُ كَبِيْرَ سَعَطِ الْيَوْمِ مِّنْ اِسْرَائِيْلَ * وَاَيُّ الْيَوْمِ فَاِنِ حَايِمَ مِمَّا رَاَيْتَ هَاؤُلَاءِ الْقَوْمِ
 42. بَنِي صَوِيْرًا اَوْ مِثِّي * يَجَارِيْنَ الرَّبَّ فَاعِلَ الْبَلِيَّةِ مِثْلَ بَلِيَّتِي *
 43. * الْفَصْلُ الرَّابِعُ *

E cum reversus esset Abner in Hebron, 17
 celavit eum Joab intra portam ut quiete
 (secretè) abloqueretur eum, percussitque
 eum in ilia veniens infusus, & mortuus est
 pro sanguine Afacles fratris ejus. Quod
 cum postea audisset David, dixit, Innoxius
 ego sum & regnum meum coram Domini-
 no in æternum à sanguine Abneri: Re-
 cidat in caput Joabi & super caput
 totius domus patris ejus: & non ca-
 veat fluxum Joabi stillantem feminis, quã
 conturbatus impudicus, & qui phthisi
 leprosusque laborat: neque carere paupere
 qui pios nec, nec qui cadit in bello, nec
 qui panis indigeat. Joab & Abifai
 frater ejus occiderunt Abnerum, cò
 quodd interfecisset Afaclem fratrem eorum
 in Gebaon, in bello. Tunc dixit David
 Joabo & universis populo qui secum
 erant, Lacrate vestes vestras, & induite
 vos ciliciis, & plangite pro Abne-
 ro: rex vero David & universus po-
 pulus gradiebantur post feretrum. Et se-
 pulchrum Abneri in Hebron & exul-
 tavit rex vocem suam, flevit super
 sepulchrum Abneri, flevitque totus popu-
 lus. Et doluit rex de Abner, & ait,
 Eadem quã Jonabath mortuus est
 fili' Saulis: non coram vestris, &
 pedes tui liberi erant catenis, & ducibus
 suisque in oculis eorum: itaque non
 accessisti eis, & occidisti inter manus
 iniquorum: & vultus deploravit eum
 totus populus. Cuius est autem univer-
 sus populus fuscus & David in panem in-
 te die gustavit: sed juravit David eo
 die, & ait, Sic faciat mihi Deus, & sic
 addat mihi, antequam sol occumbat, nec
 panem sui gustaverim, necque bibiverim.
 Tunc agnito populus approbavit inno-
 xium esse Davidem à sanguine Abneri,
 placuitque in oculis totius populi
 quicquid fecerat rex: & novit omnes
 Israelitæ eo die, nequaquam
 regis imperio factu ut neciderent
 Abner filius Ner. Et ait rex, Nefasti
 magni ducẽ cõdidisti hodiẽ ex Israele?
 Et ergo hodiẽ timore, & animadverti
 ego rex viros istos filios suriæ: firmo-
 res me esse: respondit Dominus facinoroso
 secundum facinus ejus.

CAP. IV.

Adveniente vero Isbafai filio Saulis mor-
 tuum jam esse Abnerum in Hebron, rem-
 misse sunt manus ejus, totusque populus
 turbatus est.

* فَسَمِعَ اِسْبَاسُولُ بَنُ سَاوُولَ اَنَّ فَمَاتَ ابْنَارَ كَحَبْرُونَ فَاسْتَرْحَبَ يَدَا * وَوَجَعَ جَمِيْعِ السَّعْبِ * 1

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

9 * Timotheus; David Dñm eo die, & ait; Quomodo
do introduceat ad me arcã Dñi? Noluit ergo
10 David introduce ad se arcã Dñi, in civitate
Davidis; sed avertit illam David in domũ
Obar-edom Gethai. Cũque; mansisset arca Dñi
11 in domo Obar-edom Gethai tribus mensib;,
benedixit Dñs Obar-edom Gethao, totique
12 domui ipsius propter arcam Dñi. Et indica-
verunt regi Davidi, ac dixerunt illi quòd be-
13 nedixisset Dñs Obar-edom & omnibus que
possidebat, propter arcam Dñi. Quarẽ abiens
David, adduxit arcã Dñi è domo Obar-edom,
14 in civitate David cum læticia. Factũque; est
cum progressi fuissent portitores arce Dñi
15 sex passib; , sacrificarunt boves saginatos. Da-
vid autẽ canebat coram Dño omni cum saltu,
16 erãtq; David vestit* ephod lineo. Ita David
& tot* Israel adducebant arcam Dñi cum ju-
17 bilo & voce tubæ. Demũ collocata fuit arca
Dñi in domo Davidis. (Verũ Malchel filia
Saulis cum p. fenestrã prospexit vidisset re-
gem Davidẽ exultantem et ludentẽ corã Dño,
18 vilipendit eũ in corde suo.) Inferentes enim
arcam Dñi, collocarunt eam intra tabernacu-
19 lum q. fixerat illi David; oblitusq; David ho-
stias coram Dño, & holocausta. Cũque ab-
18 solvisset David oblationẽ hostiarum et holo-
caustorum coram Dño, benedixit populo in
19 nomine Dñi potentissimi: Et distribuit viri-
bus quã multiteribus panem unam, frum-
20 tum carnis unum, & laganũ unũ : tum abie-
runt totus populus, quib; domum suam: Da-
vid etiam revertens est ut abiret domum suam.
Egressa est autem Malchel filia Saulis obviam
Davidi, & ait; Quã honorandus est hodiẽ
rex Israelis, qui se exposuit hodiẽ corã an-
21 cillis servorum suorum! planẽ se exposuit ut
unusquisq. iam è vanissimis hominib;. Dixit
verò David Malcheli, Corã Domino cui gra-
22 tior fui quã pater tuus, & tota domus ejus,
quãque præfecit me ut essem gubernator po-
23 puli Dñi, hoc est, Israelis, ob id quidem lusi
coram Domino. Quin, vilis adhuc ferus
plurquam hoc, humilior fierẽ apud me ipsum,
ut apud ancillas de quibus dixisti, apud eas
inquam in honore haberer. Itaque Malchel
23 filia Saulis non habuit prolem usque in diem
mortis suæ.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

9 * Timotheus; David eo die, & dixit, Quo-
modo inferre arcam Dominus ad me? Ve-
10 nus inquam, David inferre arcam Do-
mini in civitatem suã, dixit illam in do-
11 mum Obar-edom Gethai. Manſique arca
Dñi in domo Obar-edom tribus mensibus
12 benedixit Dominus Obar-edom & omni-
bus que possidebat, propter arcam Do-
mini. Sed cum nuntiatum fuisset Davidi
13 regi, distinxitque ad eum quòd benedixisset
Dominus Obar-edom Gethao & rebus
omnibus quas habebat, propter arcam Do-
mini; profectus David assumpsit arcam è do-
14 mo Obar-edom ad civitatem Davidis, tũ gaudium
cumque promouisset arcã sex passibus,
13 oblitus David sacrificia Deo, tauros im-
pinguatos; Capiti; laudare omni cum sal-
14 tu Domino; erat autem David accensus
sægo holocausto. David igitur & omnes
15 Israelite ducebant arcam vocibus saltu-
& sono buccinarum; Et collocata fuit ar-
16 ca in domo David. Et cum prospexit Mal-
chel filia Saulis, uxor Davidis, prospici-
ens per fenestram vidit Davidem regem
gestum in exultatione coram Domino, &
17 aspernatã est eum in corde suo. Itaque ut
inferret arcam Dominus, et collocarent eam
in tentorio quod fixerat ei David; obli-
18 litque David eo die sacrificia & oblatione-
s David sacrificia & oblationes Domini,
19 convocato populo benedixit eis in nomine
Domini potentissimi. Deinde paritiss; 19
unusquisq. populo cuiusque Israelitis, tam
viris quã mulieribus cum frumtu, singulis ca-
piti; unam panem, frumtu carnis, &
20 calicem vini: tum discessit unusquisq. po-
pulus, quisque domum suam. Davidẽ quo-
que domũ suam se recipiente, occurrit illi
Malchel filia Saulis, dixitque ad eum,
21 Quã pulcher erat hodiẽ rex Israelis,
& quã decora actio ipsius! Insuper lude-
bat hodiẽ gestib; que coram ancillis &
servis suis, prebens se cunctis hominibus
quasi unum ex ipsis, imò ut aliquem ser-
22 vorum. Dixit David Malcheli, Id feci
coram Domino qui elegit me, prestulique
me patri tuo totique familie ipsius, &
23 precepit mihi ut essem moderator populi
sui Israelitici: propterea cum gaudio lusi
coram Domino. Quin & hoc parum est
apud me, quia vilis sum apud me ipsum,
neque pluris sum apud Dominum quã
ancilla de quibus dixisti. Malchel verò
23 filia Saulis non fuerunt concepti liberi us-
que ad diem quo mortua est.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

16 * **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ כְּדָוִד חַכְמָךָ** . Sed firma erit domus tua & regnum tuum 16
 17 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . coram me usque in seculum, & solium tu-
 18 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . tionem usque. Omnia verba hæc totamque 17
 19 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . visionem istam, eadem ferie reulit. Nathan
 20 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . propheta Davidi. Quamobrem veniens Da- 18
 21 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . vid rex fedit coram Domino, & ait; Quis
 22 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . ego sum Domine Deus, & quid est domus
 23 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . mea, ut eoque me promoveris? Parvina 19
 24 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . hoc tibi videtur Domine Deus, quod de do-
 25 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . mo servi tui longe ante dixisti? humanum
 26 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . institutum est hoc Domine Deus. Sed quid 20
 27 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . plura tibi dicat servus tuus David? tu nōsti
 28 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . servum tuum Domine Deus, propter fermo-
 29 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . nos tuos. Et juxta cor tuum tantam fecisti 21
 30 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . magnitudinem, ut novum redderes servum
 31 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . tuum. Propterea magnus es tu Domine 22
 32 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . Deus, quia non est tui similis, nec alius est
 33 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . Deus (quod auribus nostris audierimus) pre-
 34 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . ter. Et quisnam est similis populo tuo Is-
 35 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . raeli, populo unico in terra, populo ad quem
 36 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . fibi redimendum abierit Deus, & ad com-
 37 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . parandum sibi nomen, & faciendum sibi
 38 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . magna atque visiones super terram ab an-
 39 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . tiquo, erga populum tuum quem liberasti tibi
 40 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . ex Ægypto, populum cujus tu es Deus? &
 41 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . Et firmasti tibi populum tuū Israelem, ut sit tibi
 42 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . populus usque in seculum; & tu Domine, fa-
 43 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . ctus es eorum Deus. Nunc Dñe Deus, ver- 25
 44 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . bum & dixisti de servo tuo et de domo ipsius,
 45 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . siffere usque in seculum, & fac prout dixisti:
 46 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . Et magnificetur nomen tuum usque in seculū,
 47 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . quemadmodū dixisti Domine potentissime,
 48 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . Deus Israelis; domus servi tui Davidis firma
 49 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . sit coram te usque in seculum. Quandoquā- 27
 50 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . dem tu Domine potentissime, Deus Israelis,
 51 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . revelasti auri servi tui & dixisti; Edificabo
 52 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . tibi domum; propterea cogita vit servus tuus
 53 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . in corde suo de fundenda coram te oratio
 54 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . ista. Quapropter Domine Deus, quem tu 28
 55 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . sis Dominus Deus, vera fiat verba tua qui-
 56 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . bus tantum bonum pronuntiasti de servo tuo.
 57 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . Incipias igitur, & benedicas domui servi tui,
 58 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . in aeternum; quandoqui- 29
 59 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . dem tu Domine Deus locutus es; & de be-
 60 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . nedictione tua benedicatur domus servi tui
 61 **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . * **כְּדָוִד חַכְמָךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . **וְהָיָה דָּוִד בְּעַמְּךָ** . usque in aeternum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

16 * **بَلْ يَكُونُ بَيْتُكَ وَمَلِكُكَ أَمِينًا أَبَدًا إِلَى الْأَبَدِ** . **هَذَا الْكَلَامُ كُلُّهُ وَهَذَا الرَّوْحِي قَال يَا بَن** . Sed erit domus tua & regnum tuum fir- 16
 17 **لِدَاوُدَ** . * **حِجَاءُ دَارِ الْمَلِكِ إِلَى بَيْتِ الرَّبِّ** . **وَجَلَسَ هُنَاكَ أَمَامَ الرَّبِّ** . **وَقَالَ مِنْ أَنَا يَا رَبِّي وَالْأَهْي** . mun & stabile in perpetuum. Totum hinc 17
 18 **وَمَا بَيْنِي الَّذِي بَلَّغَنِي إِلَى هَذِهِ الْعَظِيمَةِ** . **هَذَا قَوْلُكَ يَا رَبِّي وَالْأَهْي** . **الَّذِي قَلْتُ فِي** . fern. enim & revelationem istam clam re- 18
 19 **عَبْدِكَ وَبَيْتِهِ** . **وَعَدْتَهُ أَنْ يَدْعُوهُ لَهُ أَكْبَرُ** . **هَذَا يَدْعُوكَ يَا رَبِّي وَالْأَهْي** . **الَّذِي قَلْتُ فِي** . velle Nabab Davidi, Aditū David
 20 **يَدْعُرُ عَبْدَكَ دَاوُدَ أَنْ يَبْطِغَ أَمَامَكَ** . **أَنْتَ تَعْرِفُ بَيْتَ عَبْدِكَ مِنْ أَجْلِ قَوْلِكَ يَا رَبِّي وَالْأَهْي** . rez domum domini, sibi que coram Domino
 21 **وَمَا صَنَعْتَ لِعَبْدِكَ هَذَا الصَّنِيعَ** . **وَبَلَّغْتَنِي بِهِ هَذِهِ الْعَظِيمَةَ بِنِعْمَتِكَ** . **لَدَاكَ أَقُولُ أَمَّا ك** . stans ait, Quis ego sum? O Domine mi
 22 **عَظِيمِ الرَّحْمَةِ يَا رَبِّي وَالْأَهْي** . **وَلَيْسَ مِثْلِكَ وَلَا يَعْرِفُ إِلَهَ عَيْرِكَ** . **وَلَمْ يَسْمَعْ بِأَدَانِنَا** . **وَمِنْ مِثْلِ** . & Deus meus, quid est domus mea, ut
 23 **سَعْبِكَ** . **إِنَّ أَسْرَائِيلَ** . **رَأَى سَعْبَ عِلَّةِ الْأَرْضِ يَسْبِغُهُمْ** . **وَأَنْتَ يَا رَبِّ حَلَصْتَ سَعْبِكَ** . **وَعَظَمْتَ** . me ad tantam amplitudinem cœcævi?
 24 **أَمَّا ك** . **وَأُظْهَرْتَ عَظِيمَتِكَ بِالْعَبَاكِي الَّتِي أَكَلْتُمْ أَوْلَادَ الْعِيمِ الَّذِي صَنَعْتَ مَعَهُ أَوْلَا** . Parvina hoc momentū apud te est? O mi 19
 25 **عَلَى الْأَرْضِ** . **الَّتِي لَهَا حَلَصْتُمْ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ السَّعْبِ الَّذِي أَنْتَ الْإِلَهَةُ** . **إِنَّ أَسْرَائِيلَ الَّذِي** . Domine, & Deus meus, quid de servo
 26 **أَصْلَحْتُمْ** . **وَصَيْرْتُمْ حَاصِنًا** . **لِيَكُونُوا سَعْبِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **وَأَنْتَ يَا رَبِّي وَالْأَهْي** . **نَسْمِي الْأَهْم** . tuo equique domo dixisti, quic pollicitus
 27 **وَأَلَّا يَا رَبِّي وَالْأَهْي** . **بَيْتَ وَصَفَى الْكَلَامِ الَّذِي وَعَدْتُ بِهِ عَبْدَكَ وَبَيْتِهِ** . **وَصَدَقَ قَوْلِكَ إِلَي** . es, duraveram illi presentem; hoc
 28 **الْأَبَدِ وَأَعْمَلُ كَمَا قَلْتُ** . **لِيُعْظِمَ لَهَا أَسْمُكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **وَيَكُونُ** . **كَمَا قَلْتُ يَا إِلَهَ إِسْرَائِيلَ الْعَوِي** . **فَانْتِ** . tant homini computandum est? O Domine
 29 **وَيَكُونُ بَيْتُ دَاوُدَ عَبْدِكَ مُصَلِّئًا أَمَامَكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **فَلَدَاكَ وَكِرَ عَبْدُكَ فِي قَلْبِهِ أَنْ** . mi & Deus meus. Quid verū post fer- 20
 30 **بِصَلَاتِي أَمَامَكَ هَذِهِ الصَّلَاةُ** . **وَأَلَّا أَنْتَ الْإِلَهَةُ أَعْلَى يَا رَبِّي وَالْأَهْي** . **فَبَيْتَ كَلَامِكَ الَّذِي** . vus tuus David elequi coram te? tu nō-
 31 **وَعَدْتَنِي بِهِ** . **لَأَنْتَ أَهْمَا وَعَدْتَّ عَبْدَكَ هَذَا أَكْبَرُ بِنِعْمَتِكَ** . **فَأَبْدَهُ الْآنَ وَبَارِكْ بَيْتَ** . tus memi serui tui, propter tua ad istum
 32 **عَبْدِكَ** . **لِيَكُونُ مُصَلِّئًا أَمَامَكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **لَأَنَّكَ الَّذِي تَكَلَّمْتَ بِهِ يَا رَبِّ** . **فَأَنْتَ بَارِكْ** . e. ha? O mi Domine & Deus meus. Et: ve- 21
 33 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . ra opus hoc egisti erga servum tuum, cui-
 34 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . que ad istam dignitatem elevasti ex gra-
 35 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . tia tua. Propter hoc asservo te esse summi 22
 36 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . clementiam? O Domine mi & Deus meus,
 37 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . nec est tibi parem, nec æqualis, nec au-
 38 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . ribus nobis audium esse, repetit? Domine
 39 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . potenter. At quis est similis probo? 23
 40 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . genti Israeliticæ? & quomodo est? super
 41 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . terram populus ipsi computandum est? tu enim
 42 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . O Domine, servasti populum tuum, &
 43 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . magnificasti nomen tuum, & amplitudi-
 44 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . nem tuam patecisti per miracula olim
 45 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . erga ipsos peractis; & benedixisti quibus eas
 46 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . profectus es olim super terram, per que
 47 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . servasti eos de terra Ægypti; & populum
 48 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . inquam cujus tu Israelis es, Gentem Israeli- 24
 49 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . ticam, quos tu in istam astiti et pecuisti tuum
 50 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . fecisti, ut esset populus tuus in aeternum,
 51 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . usque O mi Domine & Deus meus, cu-
 52 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . rum Deus vocaberis. Igitur O mi Domine 25
 53 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . & Deus meus, vera & vera fac verba
 54 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . que promisisti servo tuo & domui ejus,
 55 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . tumque sermone eventus comproba in
 56 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . prophecium, et fac quemadmodum dixisti:
 57 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . Mi per hoc magnificetur nomen tuum in 26
 58 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . aeternum, & succedat quemadmodum
 59 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . dixisti O Deus Israelis potentissime, si que
 60 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . domus Davidis servi tui idcirco curans
 61 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . te in aeternum. Hac enim de causa cogi- 27
 62 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . tavit servus tuus quid sen. ipsum or-
 63 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . dum apud te esse hæc oratione. Tu utique 28
 64 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . Deus verus, Domine ac Deus nosfer confi-
 65 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . nis sermone tuū quem promisisti mihi;
 66 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . quamquidem ex gratia tua tantum bon-
 67 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . num servo tuo promisisti. Incipe ergo, &
 68 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . benedic domui servi tui, ut sit parata corā
 69 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . te in aeternum, quandoquidē tu de ipsa lo-
 70 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . cutus es O Domine: tu inquam benedic do-
 71 **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . **بَيْتَ عَبْدِكَ بِرِكَكَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ** . mus servi tui benedictione tuā in perpetuum.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

1. * مَقْلَارُ * ت * * * * *
 2. * * * * *
 3. * * * * *
 4. * * * * *
 5. * * * * *
 6. * * * * *
 7. * * * * *
 8. * * * * *
 9. * * * * *
 10. * * * * *
 11. * * * * *
 12. * * * * *
 13. * * * * *
 14. * * * * *
 15. * * * * *

CAP. VIII.
 Conigit philizet ut perceret David i
 Philistios, frangeretque eos, & caperet
 David Ramath-gama à Philistæis. Percussit
 quoque Moabitas, et mensus est eos finibus:
 nam humi profolatos mensus est duobus fini-
 bus, sive *filices uno* ad interficiendum, & *al-
 tero* sive ad servandum in vita: factique sunt
 Moabitez servi Davidis, afferentes munera.
 Percussit etiam David Hadarezerem filium Re-
 hob, regis Soba, quem abiit ad versandam ma-
 num suâ (i. *ancillitatem exercendam*) in flu-
 men Euphratem. Trucidavit enim illi David
 mille septingentos viros, & viginti milia vir-
 rorum peditum extirpavit; David omnes cir-
 rorum, centum ex iis reliquit curribus. Quomae
 venisset Edom & Damascus ad juvandum Ha-
 darezerem regem Soba, percussit David in Edom
 viginti duo milia. Et confuivit David pra-
 fedos in Edom & in Damasco: fueruntque; E-
 domei Davidi servi, afferentes vefligal: ser-
 vabat autem Dñs Davidem quocunq; pergebat.
 Accepit autem David pharetras aureas 7
 quas ferebat servi Hadarezeris. Accepit etiâ 8
 David aris quamplurimâ, attulitque ea in Je-
 rusalè ex Tabah & ex Beruthi civitatibus. Ha-
 darezeris, Cùmque audisset Toa rex Hamath
 percussisse David filios omnes Hadareze-
 ris, Misit Toa Joram copiam suam ad regem 10
 David ut saluaret eum & benediceret ei, quod
 bellum gessisset cum Hadareze & percussis-
 set eum: erat enim Hadarezer vir bellicosis-
 simus: sumpsitque manu sua Joram filius Toa
 vasa argentea, & vasa aurea, & vasa aenea,
 obtulitque Davidi: Atque hæc etiam cum 11
 feceravit rex David Domino unum cum argento
 & auro quæ consecraverat ex omni bus gen-
 tibus quas subegerat: Ab Edom, & à Moab,
 à filiis Ammon, à Philistæis, ab Amalecitis, 12
 & à principatu Hadarezeris filii Rehob, re-
 gis Soba. Et commissio ibi David prælio cùm 13
 revertetur postquâ percussisset Edom in valle
 salis, peremit decem & octo milia: Et con- 14
 stituit David præfedos in tota Edom, suc-
 runtque omnes Edomei servi Davidis. Et ser- 15
 vavit Dñs Davidem quocunq; pergebat. Re-
 gnavit ergo David super universum Ifraelem,
 exercebatque David iudicium & iustitiam in
 totum populum suum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

1. * الْعَصَلُ التَّامِينَ * * * * *
 2. * * * * *
 3. * * * * *
 4. * * * * *
 5. * * * * *
 6. * * * * *
 7. * * * * *
 8. * * * * *
 9. * * * * *
 10. * * * * *
 11. * * * * *
 12. * * * * *
 13. * * * * *
 14. * * * * *
 15. * * * * *

CAP. VIII.
 His peractis, iugnavit etiam David i
 coura Palistin, & devicit eos, cepitque
 David Ramath-gamah à Philistin. Su- 2
 peravit etiam Moabitas, mensurusque est eos
 finibus: vivis enim eorum humi profolatis,
 quoties mactabatur duos iunior, inter-
 ficietur quot mensus fuerat, & vivos
 servabat eos qui erant sub alio finium:
 factique sunt Moabite servi Davidis, pen-
 dentes ei vefligal. Devicit etiam David 3
 Hadarezerem filium Rehob, regem
 Soba, quem profectus e ad finem
 Euphrat. Et interfecit ei ex eius gente un- 4
 ba plurimâ, cepit ab eo mille septingenta
 vobulitque, interfecit enim ei ex suis viris
 viginti milia peditumque: David rotas ve-
 hicularum, referavitque eis centum vobu- 5
 litas. Venenit autem rex Edom, & domi-
 nus Damasci ut opem ferret Hadareze-
 regi Nefib: perculsitque David ex E- 6
 dom viginti duo milia peditum. Et ad-
 hibuit David Altare super Edom et
 Damascum: factique sunt habitatores Edom
 servi Davidis, pendentes ei vefligal: &
 prosperum reddidit Deus Davidem quo- 7
 cumque se vetebat. Accepit autem David
 balteos aureos quos habebant servi Had- 8
 arezeris: Accepit etiam David rex ab im-
 peratore Hadareze: eas copiosissimas, attulitque
 illud in Ierusalè: deniq; accepit à Ta- 9
 bah & à Banuthi civitatibus Hadareze-
 ris, opes multas. Auditis autem Toa rex 9
 Hamath quod David occidisset milites
 Hadarezeris, Misit filium suum Joram ad 10
 Davidem regem, ut saluaret eum, scissa
 præterit ei, & extularetur illi ab impera-
 tore ab Hadareze & militibus eius victo-
 riam: erat enim Hadarezer vir gigas, por-
 tavit que secum Joram filium Toa vasa
 argentea, aurum, & aeneis ab eod. 11
 Et servavit ea David rex sacra Domino
 unâ cum argenteo & auro quod venerat
 ab omnibus populis quos superaverat: 12
 Nempè ab Edom, à Moab, à filiis Am-
 mon, à Palestinis, ab Amalecitis, & ab
 imperatore Hadareze filio Rehob, regis 13
 Nefib. Pugnavit etiam David cum ve-
 rusus esset à cruce Edomorum, in valle
 salis, & trucidavit decem & octo milia.
 Creavitque David Altare super unum-
 versam terrâ Edom, & facti sunt omnes 14
 Edomei servi Davidis: servabatque Da-
 videm Davidem quocunq; pergebat. Re-
 gnavit ergo David super universum Ifraelem,
 & implevit David terram populi sui in
 equitate & aequitate.

وَمَلَأَ دَاوُدُ أَرْضَ سَعِيَّةٍ بَرًّا وَعَدْلًا *

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

14 * وَهَبَ حَصَدًا . سَرَهُ إِجْمَعَهُ إِدُومَ . وَجَمِعَهُ إِتْ تَبْتِ . جَمِعَ عُمَرُ إِصْفَ . مَحَدَهُ
 15 حَمْرُ بَدَارَ . هَوَّجِبُ مَرَاتِ جَمِ حَتَّ حَصَدًا . هَلَا لَهْ إِجْمَعُ . * سَبْرًا إِدُومَ وَبَلَّاحُ مُمَرُ
 16 حَتَّ إِسْهَرَا . هَوَّجِبُ إِصْفَ إِسْرَا . * هَمْرُ هَوَّجِبُ وَحَزْرُ . هَوَّجِبُ إِدُومَ وَجَمِ حَتَّ نَهْرًا .
 17 هَوَّجِبُ حَسْبُكُم . مَعْدُوبُ وَصَلَا . هَوَّجِبُ وَحَزْرُ . * سَبْرَهُ جَمِعَ . وَهَبَ حَصَدًا
 18 إِسْهَرَا . * وَجَمِعَهُ نَهْرًا . هَوَّجِبُ حَسْبُكُم . هَوَّجِبُ إِدُومَ حَمْرُ إِسْهَرَا . هَوَّجِبُ
 19 إِصْفَ حَمْرُ إِدُومَ . * وَجَمِعَهُ جَمِعَ مُمَرُ إِسْهَرَا . هَمْرُ هَوَّجِبُ وَجَمِعَ حَمْرُ مَحْتَضَرًا .
 20 حَمْرُ حَمْرُ . هَوَّجِبُ الْكَيْبِ قَبْعِ . مَحْتَضَرُ هَوَّجِبُ . مَحْتَضَرُ وَصَلَا . حَمْرُ هَوَّجِبُ .
 21 هَوَّجِبُ إِصْفَ . * سَبْرَهُ حَمْرُ . حَمْرُ هَوَّجِبُ وَجَمِعَهُ هَوَّجِبُ وَحَزْرُ . هَمْرُ هَوَّجِبُ وَجَمِعَ مُمَرُ إِسْهَرَا .
 22 هَوَّجِبُ إِسْهَرَا . هَمْرُ هَوَّجِبُ . هَمْرُ هَوَّجِبُ . هَمْرُ هَوَّجِبُ . هَمْرُ هَوَّجِبُ .
 * مَقَالًا * ن *

Ammonitæ verò videntes Edomros terga
 dedisse, fugerunt ipsi quoque à conspectu
 Abisai, & ingressi sunt civitatem. Joab au-
 tem reversus ab Ammonitis, ingressus est
 Jerusalem. Sed videntes Edomzi se prohi-
 gatos ante filios Israel, denouè se simul colle-
 gerunt: Et mittens Hadarezer, eduxit 16
 domros qui erant ab altera fluvii ripa, & ve-
 nerunt ad Hilam, Sobacho Hadarezeris mili-
 tiaz duce eos præcedente. Hoc David 17
 nuntiato, collegit omnes Israelitas, trajecitq;
 Jordane venerunt in Hilam. Cùmque instru-
 xissent se Edomzi adversus Israelam, & Da-
 vid, cum Edomzi manum conferuisset, 18
 viderunt à conspectu Israelis, peremitq; David
 ex Edomzis septingentos curr, quatuor mil-
 lia equitum, & populū multum: ipsum quoq;
 Sobachū militiaz ducē percussit, & mortu-
 us est illic. Videntes autē cuncti servi Ha-
 darezeris quod contrafracti fuissent coram Isra-
 elitis, pacem inierunt cum Israelitis, & ser-
 vierunt eis: veritque sunt Edomzi opem in-
 posterum ferre Ammonitis.

CAP. XI.

1 * وَهَبَ حَصَدًا . وَجَمِعَهُ إِتْ تَبْتِ . جَمِعَ عُمَرُ إِصْفَ . مَحَدَهُ
 2 * حَمْرُ بَدَارَ . هَوَّجِبُ مَرَاتِ جَمِ حَتَّ حَصَدًا . هَلَا لَهْ إِجْمَعُ . * سَبْرًا إِدُومَ وَبَلَّاحُ مُمَرُ
 3 * حَمْرُ بَدَارَ . هَوَّجِبُ مَرَاتِ جَمِ حَتَّ حَصَدًا . هَلَا لَهْ إِجْمَعُ . * سَبْرًا إِدُومَ وَبَلَّاحُ مُمَرُ
 4 * حَمْرُ بَدَارَ . هَوَّجِبُ مَرَاتِ جَمِ حَتَّ حَصَدًا . هَلَا لَهْ إِجْمَعُ . * سَبْرًا إِدُومَ وَبَلَّاحُ مُمَرُ
 5 * حَمْرُ بَدَارَ . هَوَّجِبُ مَرَاتِ جَمِ حَتَّ حَصَدًا . هَلَا لَهْ إِجْمَعُ . * سَبْرًا إِدُومَ وَبَلَّاحُ مُمَرُ
 6 * حَمْرُ بَدَارَ . هَوَّجِبُ مَرَاتِ جَمِ حَتَّ حَصَدًا . هَلَا لَهْ إِجْمَعُ . * سَبْرًا إِدُومَ وَبَلَّاحُ مُمَرُ
 7 * حَمْرُ بَدَارَ . هَوَّجِبُ مَرَاتِ جَمِ حَتَّ حَصَدًا . هَلَا لَهْ إِجْمَعُ . * سَبْرًا إِدُومَ وَبَلَّاحُ مُمَرُ
 * مَقَالًا * ن *

Anno verò declinante, sub id tempus quo
 produnt reges ad bellum, misit David Joa-
 bum, & servos suos cum eo, totumque Israe-
 lem, & castra posuerunt adversus Babath, Da-
 vid autem mansit in Jerusalem. Sub tempus
 verò vespertini surrexit David & cubili suo
 deambulansque super tectum domus suæ re-
 gis, vidit mulierem quandam fœde lavantem,
 quæ quidem mulier pulchri admodum erat
 aspectus. Cùmque misisset David sciscitarum
 de eadem muliere, dixissetque eam esse Bath-
 sebaa siliam Ahimeem, uxorem Urie Hechri:
 Misit David nuntium addukitque eam: quæ
 cùm ingressa esset ad eum, concubuit cum ea
 postquam à suo se-menstruo lavasset, cum do-
 num suum reversa, Concepit mulier: & mit-
 tens indicavit Davidi, dixitque ad eum, Gra-
 vida sum. Quapropter mittens David ad Jo-
 abum mandavit illi, Mitte ad me Uriam He-
 zraem. Misitque Joab Uriam Hezraem ad
 Davidem. Cùmque venisset Uria ad Davi-
 dem, interrogavit David Uriam de Joabo de
 populo, & de bello:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

14 * وَبَدَا عَمْرُ لِيَمَّا رَأَى أَنَّ قَدِ انْهَرَمَ اَدُومَ * اَهْرَمُوا هُمُ اَيْضًا مِنْ قَدَامِ اِبْنِ سَاءِ وَدَحَلُوا الْعَرَبِيَّةَ وَرَجَعُ
 15 يَوَابَ مِنْ كَحَارِيَّةَ بَعِ عَمْرُ * وَدَحَلُ اَوْرُسَلِيمَ * فَلَمَّا رَأَى الْاَدُومِيَّةُونَ أَنَّ بَعِ اِسْرَائِيلَ قَدِ طَعُرُوا
 16 * اَجْمَعُوا جَمِيعًا * وَارْسَلُ هَذَا اِرْعَارًا وَرَجَعُ الْاَدُومِيَّةِينَ الَّذِيْنَ مِنْ جَانِبِ الْعَرَابِ السَّرِيَّةِ
 17 * وَاجْتَمَعُوا اِلَى حَمْلَمَ اِلَى سَوِيحِ صَاحِبِ حَبْرَةَ هَذَا اِرْعَارًا لِأَنَّهُ كَانَ فِي اَوَّلِ الْعُقُومِ * وَاصْرُوا دَاوُدَ بِذَلِكَ
 18 * وَجَمِعَ جَمِيعَ بَعِ اِسْرَائِيلَ * وَجَارُوا الْاَدُومَ * وَجَاوَرُوا اِلَى حَمْلَمَ * وَاصْطَفَى اَلْ اَدُومَ كَحَارِيَّةَ بَعِ اِسْرَائِيلَ
 19 * وَحَارِبَ دَاوُدَ اَلْ اَدُومَ * وَهَرَبَ الْاَدُومِيَّةُونَ مِنْ يَمِينِ يَدَيْ اَلْ اِسْرَائِيلَ * وَفِيْلَ دَاوُدَ مِنْ اَلْ اَدُومِ
 20 * الَّذِيْنَ كَانُوا عِنْدَ الْاَكْمَالَاتِ الْفَا وَسَعْمَايَةَ حَمَالَةَ * عَمِي كُلِّ حَمَالَةٍ اَرْبَعَةٌ رِجَالٌ وَارْبَعَةٌ اَلْفُ فَا رِسَ
 21 * وَفِيْلَ مِنْ الرِّجَالِ سَعْبًا كَثِيرًا وَفِيْلَ سَوِيحِ صَاحِبِ حَبْرَةَ هَذَا اِرْعَارًا وَمَاتَ هُنَاكَ اَيْضًا * فَلَمَّا رَأَى
 22 * جَمِيعَ عَمِدِ هَذَا اِرْعَارًا أَنَّ بَعِ اِسْرَائِيلَ قَدِ طَعُرُوا * حَصَعُوا لِيَبِي اِسْرَائِيلَ وَبَعِدُوا لَهُمْ * وَفِيْلَ
 * الْاَدُومِيَّةُونَ أَنَّ بَعْدُولَ بَعِ عَمْرُ اَيْضًا *
 * الْفَصْلُ الْكَاذِبِيُّ عَسْرُ *

Et Ammonitæ cùm viderunt fugisse jam
 Edomros, fugerunt ipsi quoque à con-
 spectu Abisai, ingressi sunt civitatem: &
 reversus Joab ab oppugnatione filii-
 rum Ammon recepit se in Jerusalem. Cùm
 autem viderent Edomzi se superatos ab
 Israelitis, simul convenerunt. Et misit
 Hadarezer educit Edomzi qui erant ad
 oram Euphratis Orientalem, & quosque
 sunt in Hilam apud Sobachum portitum
 lancee Hadarezeris, eò quod esset anti-
 quus populi. Quod cum Davidi retu-
 lissent, collegit omnes Israelitas, trajecit-
 que Jordane venerunt in Hilam: ubi cùm
 instruxissent se Edomzi ad oppugnandos
 Israelitas, & David Edomros bello ad-
 versos esset, Fugerunt Edomzi à con-
 spectu Israelitarum, occiditque David ex
 Edomros qui erant super teclum, mille
 sexcenta vehicula (singulis autem vehicu-
 lis quatuor insederunt viri) & quatuor
 milia equitum, & de populis occidit
 multum plurimum: & occidit etiam Sobachum
 sciscitarum Hadarezeris, qui
 eorum moriens esset ibi. Cùm itaque ven-
 disse esset omnes servi Hadarezeris su-
 peratos se esse ab Israelitis, subjecerunt
 se Israelitis & servierunt eis: Edomzi
 verò metuerunt amplius auxiliari Am-
 monitis.

CAP. XI.

1 * فَلَمَّا كَانَ عَمْرُ اَلْاَسْبَةِ فِي الْوَقْتِ الَّذِي يَمْلِكُهُمْ اَلْكُوبُ * اَرْسَلُ دَاوُدَ يَوَابَ وَعَمِدَةَ * وَمَعَهُمْ جَمِيعُ
 2 * بَعِ اِسْرَائِيلَ * فَنَبِلُوا حَوْلَ رَيْبَ * فَاَمَّا دَاوُدُ فَبَعِي فِي اَوْرُسَلِيمَ * فَلَمَّا كَانَ قُرْبَ الْمَسَاءِ قَامَ دَاوُدُ مِنْ
 3 * قُرْبِ كَحَارِيَّةَ * وَوَجَدَ قُرْبَ الْاَدُومِيَّةِينَ بَعِي فِي الْمَسَاءِ * فَسَلَّمَ بِقُرْبِ بَعِيهَا * كَانَتْ الْمُرَاةُ
 4 * حَمَالَةَ حَمْرًا * فَاَرْسَلُ دَاوُدَ وَسْأَلَ عَنْ الْمُرَاةِ * فَخَالَتْ لَهُ * هَذِهِ بَسْمَعُ ابْنَةِ اَصْدَعَامِ اِمْرَاةُ اَوْرِيَا
 5 * اَلْكَانَانِيِّ * فَاَرْسَلُ اِلَيْهَا دَاوُدَ * وَدَخَلَهَا اِلَيْهَا * فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهَا * وَظَهَرَ مِنْ طَبْعِهَا دَخَلَ عَلَيْهَا *
 6 * فَحَرَّبَ وَوَجَعِبَ اِلَى نَيْبِهَا * فَحَمَلَتْ الْمُرَاةُ * وَارْسَلَتْ اِلَى دَاوُدَ اَحْبَرِيَّةَ وَوَالَتْ * اَسِي قَدِ حَمَلَتْ
 7 * فَاَرْسَلُ دَاوُدَ اِلَى يَوَابَ رَيْبَ * وَقَالَ * اَرْسَلُ اِلَى اَوْرِيَا اَلْكَانَانِيِّ فَاَرْسَلَهُ يَوَابَ * فَجَاءَ اَوْرِيَا اِلَى دَاوُدَ * وَسْأَلَ
 8 * دَاوُدَ اَوْرِيَا عَنْ السَّعْبِ * وَعَنْ يَوَابَ وَكَحَارِيَّةِ *

Sub anni fracti, quo tempore belligera
 potest, misit David Joabum et servos suos
 & unâ cœ eis adversus Israelitas, q;
 castramentati sunt circum Rabath: David
 autem mansit in Jerusalem. Cùmque
 circa tempus vespertinum, surgens David
 de cubili suo deambulans super teclum suum,
 vidisset mulierem quandam fœde lavantem
 super teclum suum: eò verò mulier erat
 videt formosa, dixit ergo David,
 Sciscitavius est æ muliere, discimus, sunt
 ad eum. Hæc est Bathseba filia Achino-
 am, uxor Urie Gebethi. Quispropterea
 misit David nuntium, dixerit illam ad
 se: cùmque ingressa esset ad eum, et mun-
 data esset à pollutione sua, ingressus est ad
 eum: tum egressa & reversa est domum
 suam. Concepit autem mulier, & mittens
 nuntiavit Davidi, & ait, Jam equi-
 dem concepta: Tunc misit David le-
 gatis ad Joab dicens, Mitte ad me Uriam
 Gebethi: misitque eum Joab. Et cum ad-
 disse Uriam Davidem, interrogavit Uriam
 David de populo, de Joabo, & de bello:

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

8 * Tum dixit David ad Uriam Hethaú, Descende ad domum tuam ut lavas pedes tuos. Uriá itaque est domo regis egresso, egressum est post eum munus regis. At Uriá cubavit in vestibulo regis, ad latus reliquorum fervorum domini sui, nec descendit in domum suam. Cúmque retulissent Davidi Uriam non descendisse in domum suam, dixit David Uriá, Ex itinere adventisti, quare non descendisti in domum tuam? Respondit Uriá Davidi, Arca fœderis Domini, & Israelæ ac Juda morantur in tentoriis, & dominus meus Joab servique domini mei jacent in superficie campi, & ego irem domum meam, comederem ac biberem, & cubarem cum uxore mea? nequam per vitam tuam & per vitam animæ tuæ; nihil tale committam. Dixit David Uriá, Manero hic hodie, & cras dimittam te: manifeste Uriá die illo in Jerusalem. Postero die accessit eum David ut comederet in presentia sua, biberet, ac inebriaretur; ille tamen vespere egressus cubavit ad latus fervorum domini sui, neque descendit in domum suam. Maré vero scripsit David epistolam ad Joabum, militique per Uriam. Scriptis autem ad eum, Collocum Uriam in fronte validissimæ pugne, deinde recedite ab eo, ne percussus intreat. Cúm ergo obsideret Joab civitatem, itavit Uriam in loco ubi noverat viros esse robustissimos. Et egressi cives urbis, belium gessere cum Joab: & ceciderunt ibi de populo, nempe de fervis Davidis nonnulli, & Uriá quoque Hethæus mortuus est. Tum mitteus Joab ut indicaret Davidi quicquid contigerat in bello. Præcepit Joab nuncio, dixitque ad eum, Cúm finem feceris narrandi regi quicquid accidit in bello, Si astuaverit ira regis, dixeritque tibi, Cur propè accessistis ad urbem ut oppugnaretis eam? annon sciebatis eos esse inuro ejaculatos? Quis interfecit Abimelech filium Nudubelis? nonne mulier deiecit sup eum fragmenta superioris partis molæ de muro. & Interit? eum accessistis ad murum? Si hæc tibi dixerit, dic ei, Etiam servus tuus Uriá Hethæus mortuus est. Profectus itaque nuntius retulit Davidi quicquid mandaverat ei Joab.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

8 * Tum dixit David Uriæ, Descende in domum tuam ut lavas pedes tuos. Quæ egresso Uriá ita & regi, jussit ire ut cum domo sequerentur eum. Uriá vero jussit ad obsequium regis ut cum fervis regis, nec descendit in domum suam. Cúm eum intavisset David, quare non descendisti in domum tuam? dixit David Uriæ, Ex itinere veni, quare non descendisti in domum tuam? At Uriá Davidi, Arca fœderis Domini, & gæsi fœtus cum gente Israelæ degens in tentoriis, & Joab dominus meus, servique regis domini mei sub die morantur, & ego me recipere domum meam, edens ac biberem, intrare ad domesticos meos? per vitam anime tue nullo modo id faciam. At David Uriæ, Expecta hodie, & adveniente castris die mitam te: manifeste Uriá in Jerusalem eo die. Altero die vocavit eum David, prorsusque cum eo cubavit: & temulentus factus est, tum vesperæ egressus jussit ad obsequium regis ut cum excubiis, nec descendit in domum suam. Die tertio scripsit David ad Joabum epistolam, quæ missa per Uriam, in epistola vero hæc dicebat, Collocum Uriam in fronte aciei, cumque missus fuerit confusus, recedat, eumque Joabm relinquit ut occidat. Quare cum captivatus esset Joab circum civitatem, & iterum posuisset inter viros fortes; Egressi cives urbis commiserunt pugnam cum Joab, intestitque fuerunt ibi nonnulli de fervis Davidis, & interfectus fuit etiam Uriá Githæus, Joab vero mitens ad Davidem, nuntiavit ei omnia belli eventum. Et præcepit Joab legato, dixeritque ad eum, Cúm retuleris ad regem, quæ narrare defueris, Gedeonis? nome quod jaculata sit in eum mulier fragmenis molæ & muro mortuus est? quare ergo accessistis ad murum? Si ista inquam verba dixerit, dic Uriá quidem Githæus servus tuus interfecit. Atiens ergo legatus retulit illi quæcumque sibi dixerat Joab.

שמואל ב : יב

Verfio VUL. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

Cum Translatione LATINA.

ejus; oculis in malum faciendum, Domini verbum contempnisti. Quare...

Quare ergo contempnisti verbum Dñi, ut faceres malum in conspectu mco? Uriam Hethaum percussisti gladio, & uxorẽ illius accepisti in uxorem tibi, & interfecisti cum gladio filiorum Ammon. Quam ob rem non recedet gladius de domo tua utique in sempiternum, et quod desperexeris me, & niteris uxorem Uriæ Hethai, ut esset uxor tua.

Τὴ δὲ ἐβλάτισας τὸν λόγον κυρίου, καὶ ἐβλάτισες τὸν κύριον ἐν ὄψει τοῦ κυρίου. Ἐν τὴν οὐρανὸν τὸν κληθῆναι τὸν γλῶσσαν σου ἐπὶ τὸν κύριον. Ἐν τὴν οὐρανὸν τὸν κληθῆναι τὸν γλῶσσαν σου ἐπὶ τὸν κύριον...

Targum JONATHAN.

מדן בן פתא על פתמא דין למעבר דביש קרמוזי יח אוריה חתאה קטלאח בתדאם...

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

Ut quid contempnisti super verbu Dñi, faciendo quod malũ est ante eum? Uriam Hithaum occidisti in gladio, & uxorem illius accepisti tibi in uxorem, & illum occidisti in gladio filiorum Ghamon. Et nunc non deficit gladius ab hominibus domus tue usque in feculum, et quod speravi...

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

6 * Decumbens itaque Hammon agebat egroti : cumque venisset rex ad inveniendum eum, dixit Hammon ad regem, Veniar ad me Thamar foror mea, comontraque in presentia tua meo lagana, ut comedas de manibus eius. Mifit ergo David ad Thamar, & ait illi, Vade in domum Hammonis fratris tui, & para ei cibum. Abiitque Thamar in domum Hammonis fratris sui, ipse decumbens: assumptamque massam depulit, compoluitque lagana : Tum accipiens lagana, appofuit illi; at noluit comedere. Ait Hammon, Excant omnes homines a me : & exierunt omnes homines ab eo. Dixit Hammon ad Thamar, Infer mihi cibum in penetrale, ut comedam de manibus tuis : & accepit Thamar lagana quae paraverat, intulitque Hammoni fratri suo in penetrale. Cumque obrulisset ei, comederat, apprehendit illam, & ait illi, Veni, concumbe mecum foror mea. Dixit ad eum, Noli mi frater, noli me stuprare: non decesserit fieri in Israele. Ego quod decesserit opprobrium meum? tu verò decesseris in Israele quasi unus stultus, jam verò regem alloqueris, & ipse non negabit me tibi. At ille noluit acquiescere ei, sed apprehensa vi opprefsit, & concubuit cum ea, & stupravit illam. Deinde odium cum Hammon odio magno, fuitque odium quo persecutus est eam, dixitque majus amore quo adamaverat illam : mixtaeque ad eam Hammon, Surge, abi. Quae respondit ei, Jam cum tam atrocem injuriam intulisti mihi, amandus tu? sed noluit eam aufcultare. Quin vocato puero ministro suo dixit ei, Ejice hanc a me foras, & ostium in faciem ejus offerato. Tum Thamar accepit cinerem jecit super caput suum, tunicamque figuratam quam induta erat, laceravit, manibusque capiti suo impositis ululabat eundo. Ait illi Abifalom frater ejus, Hammon frater tuus concubuit tecum? jam tace foror mea, frater tuus est ne tibi subeat in mentem opus illud : confedit ergo Thamar stupore capta, domi Abifalom fratris sui.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

6 * Praestitit id Ammon, & egrotum se fecit. Iam exivit super lectum suum, cumque venisset ad eum rex ut inviseret eum, dixit ad regem, Adhuc ad me Thamar fororem meam ut conficiat mihi atrocem, ut id videns comidam de manu ipsius. Mifit itaque David ad Thamar, dixit illi, Vade ad Ammon fratrem tuum, & para ei cibum. Abiit cum abisset Thamar ad Ammonem fratrem suum, & invenisset eum decumbentem, accepit lagana, pinxitque eam in atrocem: Tum accepit ex ea, & obrulit illi: sed non placuit ei comedere. Dixit Ammon, Egeantur omnes qui apud me sunt, foras: cumque egressus esset quatuor illi aditum, dixit Ammon ad Thamar, Infer cibum in penetrata domus. Quae cum obrulisset ei, ut comederet, apprehendit eam, & ait, Accedo ad me ut simul accubemus. Quae dixit ad eum, Quid mi frater, ne me stupres: non deest ingenuitas actionem te facere in super Israele. Quis facerem? & ubi elatum infamiam & miseriam meam? quin & in solibus ac demens reputaretur inter Israele: verum obtinui permissum a rege, cuius quod in animo meo est aperit: non enim interdicet me tibi. Ille verò dicitus ejus minime atque quiescit, imò violenter accipiens eam concubuit cum ea, & violavit eam. Tum odio illum persecutus adeo vehementer, ut odium in eam conceptum superpetaret priorem ipsius amorem, dixit Ammon ad Thamar, Abcede a me. Quae dixit ad eum, Post tam ingens malum in me desquamatum: expellis me? at ille non acquiescit diffusi ejus: Sed accersito puero qui sibi ministrabat, dixit, Expelle hanc a me foras, & jausam in faciem ejus occlude. Tum Thamar assumptam cinerem impositae capiti suo, abiit: atque tunicamque figuratam quam induta erat, laceravit, & ostium in faciem ejus offerato. Dixit ad eum Abifalom frater ejus, Hammon frater tuus concubuit tecum? jam tace foror mea, frater tuus est ne tibi subeat in mentem opus illud: confedit ergo Thamar stupore capta, domi Abifalom fratris sui.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA

David etiam rex omnibus hisce rebus auditis, 21
 agere admodum tulit. Abifalom vero nihil 22
 boni vel mali dicebat Hammoni; oderat enim
 Abifalom Hammonem, eò quod supràisset
 Thamarem sororem suam. Post biennium 23
 vero habuit Abifalom coelos in Beelhafor
 quæ est contemina Aphrem, & invitavit
 Abifalom omnes filios regis: Tum veniens 24
 Abifalom ad regem ait illi, Tonfores tui
 servus tuus, eat rex & servi ejus cum servo
 tuo. Dixit ad eum, Nequaquam fili mi, ne 25
 camus omnes, ne gravemus te: & licet artif-
 fer eum, ooluit tamen ire cum illo, fed benedixit
 ei. Ait illi Abifalom, Quandoquidem 26
 non venis, eat mecum Hammon frater meus.
 Dixit ad eum rex, Quorsum tecum ire? Sed 27
 instante Abifalome, misit cum eo Hammonem
 & omnes filios regis. Præceperat autem 28
 Abifalom servis suis, & dixerat eis; Cùm
 exhilaratus fuerit animus Hammonis vino, &
 dixerò vobis, percutite Hammonem, & inter-
 ficite eum, & ne timeatis; ego enim præci-
 pio vobis, confortamini & estote viri. 29
 Facientibus itaque servis Abifalomis quemad-
 modum præceperat eis Abifalom, surrexe-
 runt omnes filii regis, & conscendentes qui-
 libet mulum suum aufugerunt. Dum ipsi 30
 essent in via, pervenit rumor ad Davidem
 quòd interfecisset abifalom cunctos filios
 regis, & neminem ex eis reliquisset. Quo- 31
 propter furgens rex laceravit vestimenta sua,
 & jacuit hami, cunctis servis ejus astantibus,
 laceratis vestimentis. Respondens autem 32
 Jonadab filius Samme fratris Davidis, ait;
 Ne putes dominus meus rex omnes filios re-
 gis mortuos esse, nam Hammon ipse solus
 mortuus est: propositum quippe hoc erat in
 animo Abifalomis ab eo die quo supràverat
 Thamarem sororem ejus. Nunc ergo ne 33
 putes dominus meus rex mortuos esse omnes
 filios regis; nam Hammon ipse solus mortuus
 est. Interim fugit Abifalom. Speculator 34
 vero sublaris oculis vidit multos homines ve-
 nientesio via à latere montis. Dixit Jona- 35
 dab regi, Ecce filii regis veniunt: quemad-
 modum dixit servus tuus, ita factum est,
 nescitis.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA

David autem rex huic audivit vana 21
 verba & displicens ei vehementer. At vero 22
 Abifalom nihil boni vel mali dicebat
 Ammon, quoniam Abifalom quòd in
 odio profectus erat Ammonem, quòd in
 mæstem sororem suam violasset. Solebat 23
 autem Abifalom necis suas ostendere quo-
 anis in Beelhafor quæ est in finibus A-
 phrem: quæ è invitatis Abifalom cunctis
 filijs regis. Adit postmodum regem et ait
 illi; Habet servus tuus homines qui ton-
 dunt oves ejus, velum faveat mihi; tum
 rex ipse, tum frater meus. Dixit ad eum, 25
 Nolimus fili mi; non ibimus ad te omnes,
 ne grave tibi sit negotium: inhiit tamen
 Abifalom regi, ut non annuit ei, sed in ne
 peccatus est illi. Tum dixit Abifalom, 26
 Quod si tu minime velias, præcipe quo-
 so Ammoni fratri meo ut abeat mecum.
 Ait illi rex, Quorsum hoc? Verùm Abi- 27
 falome pavem suum suffragitate, misit
 cum illo Ammonem & omnes filios regis.
 Deinde iussit Abifalom servos suos, et dixit
 eis; Cùm biberit Ammon, bultrique
 fuerit animo, & præcepit vobis, occide-
 re Ammonem, & præcepit vobis, occide-
 re Ammonem, & occidite eum, et ne timeatis; ego præcipio vobis; sit ac virili
 sitis animi. Facturum itaque servus Abi- 29
 falomis quemadmodum mandaverat eis:
 cùmque interfecisset Ammonem, profici-
 entes omnes filii regis, & conscendentes
 quilibet eorum jumentum suum, aufuge-
 runt. Triumque essent in itinere, ecce per- 30
 venit fama ad Davidem quòd Abifalom
 interfecisset omnes filios regis, & nemi-
 eis superstitio relicto. Stetit ille: & rex pe- 31
 ditus, cassisque vestitionis suam buini con-
 fidit, steterantque servi ejus coram i fo
 scillis vestibus. Tum Jonadab filius 32
 Samme fratris Davidis regem adducit
 ait illi; Ne ardueris dominus meus omnes
 filios regis interfecit esse: sed Ammon
 quidem solus interfecit est: hoc enim er-
 rat in mente Abifalomis à die quo vio-
 lavit Thamarem sororem ejus. Nunc 33
 reverit itaque rex omnes filios suos esse
 præemptos, sed proculdubio res bibe præ-
 naravit tibi. Interea fugit Abifalom, 34
 Speculator autem usum explorans, vidit
 turbam multam venientem ex parte mon-
 tis. Et dixit Jonadab regi, Jam ve-
 niunt omnes filii regis, & certissime res
 habet quemadmodum expressisti tibi ego
 servus tuus, O rex.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

36 * وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ
 37 حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ * وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ
 38 وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ
 39 * وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ
 1 * وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ
 2 * وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ
 3 * وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ
 4 * وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ
 5 * وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ
 6 * وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ
 7 * وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ
 8 * وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ
 9 * وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ
 10 * وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ
 11 * وَبَعَثَ فَرَسًا مَرِيحًا فِي يَوْمِ ذَلِكَ وَرَبَعَهُ فَمَا تَرَ مِنْهُ وَجَدَهُ فِي الْوَادِي حَيْثُ كَانَتْ رِجْلَاهُ

Et cum absolvisset eloqui, advenerit filii regis, sublatique voce sua auferunt; rex etiam & omnes servi eius sternerent sicut magno. Abifalom autē fugiens recepit se ad Tholmai filium Ammihud regē Gessur; sedique David in luctu propter filium suū, diebus multis. Abifalom verò cum fugisset abiisset; in Gessur, fuit ibi tribus annis. Et abiit David rex ab exundo post Abifalom, eò quòd consolationē accepisset de Hamnone qui mortuus erat.

CAP. XIV.

ANIMadvertens ergo Joab Suria filius placarum esse animum Davidis regis erga Abifalomē, misit Joab in Tecoa, & adduxit inde mulierē prudentem, & dixit ad eam, Age lugentē, et induere vestimentum lugubri, nec olco te ungas, sed finge mulierem multis jam diebus lugentē de mortuo; Et ad ingressa dic illi verbum illud: & composuit Joab verba, indidit; in os ejus. Ingressa igitur mulier illa Tecuitis ad regem, & humi procumbens in facie suam arque adorans, dixit; Serva me domine mi rex. Ait illi rex, Quid habes? Dixit ad eum, Verē mulier ego lum vidua; mortuus est enim maritus meus, et ancillæ tuæ duo erant liberi, qui dum altererentur ambo in deserto, nec adfuit dirimens inter eos, alter alteri prævaluit, & occidit eum: Et ecce furgens tota familia in ancillā tuam, dicunt; Trade nobis eum qui interfecit fratrem suū, ut occidamus eum pro fratre suo quem interfecit: & hæredē perdere volunt, & qui nunc extinguit carbonē qui mihi superest; ita ut non relinquant fratri ejus nomen nec; prospiciam super facie terræ. Ait illi rex, Vade in domū tuā, ego mandabo de te. Dixit mulier illa Tecuitis ad regē, Dñe mi rex, Crimen hoc mihi & familie patris mei imminet; rex autē & solū ejus sunt immunes. Ait illi rex, Eum qui tibi quicquā dixerit, adduc ad me, & amplius non accedet ad te. Illa denuò dicente, Recordetur dominus meus rex qd Dñs Deus ob frequentia renovacionis sanguinis (hæc licet sapiens effundatur sanguis, haud interfectus; & ne filii mei: respondit rex, Vivit Dñs Deus, non cadet de capillis capitis filii tui sup terrā.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

36 * فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ قَوْلِهِ لِلْمَلِكِ أَنِ ابْنَ الْمَلِكِ وَرَفَعُوا أَسْوَأَهُمْ بِالْبَيْكَةِ وَوَكَّلِي الْمَلِكِ وَصِيحَ عَيْنَهُ
 37 بَيْكَةً كَتَبَ * فَأَمَّا ابْنُ سَالُومَ فَهَرَبَ وَالْجَا إِلَى تَلْمَاةَ بْنِ عَمْرٍو مَلِكِ جَسُورَ وَحَرِينِ دَاوُدَ يَكْتَلُ
 38 أَيْدِيَهُ أَيْدِيَهُ كَتَبَ * فَأَمَّا ابْنُ سَالُومَ فَكَبَّ عَمْدَ جَسُورَ بِنْتَهُ سَمِينَةَ حَتَّى قَتَلَ دَاوُدَ الْمَلِكِ
 39 إِلَى ابْنِ سَالُومَ * وَأَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ فِي طَلَبِهِ لِأَنَّهُ كَانَ نَعْرِي فِي أَمْدُونِ * الْقِصْلُ الرَّابِعُ عَشَرَ
 1 * وَعَافَ يُوَابَ بْنَ صَوْرِيَّ أَنْ دَاوُدَ الْمَلِكِ قَدْ رَضِيَ عَنِ ابْنِ سَالُومَ * فَأَرْسَلَ يُوَابَ إِلَى تَمُوحَ وَوَلِيَّ
 2 مِنْ هُنَاكَ بِأَمْرِهِ حَكْمَهُ وَقَالَ لَهَا صَبْرِي نَفْسِكَ كَلْكِرِيَّةَ وَالنَّبِيَّ لِنَاسِ الْكُرْنِ وَلَا تَدْفِئِي
 3 رَأْسَكَ وَوَلِيَّ كَلْكِرِيَّةَ الَّتِي قَدْ حَرَبَتْ عَلَى مَتِّبِ لَهَا أَيَّامًا كَثِيرًا * فَأَدْحَلِي إِلَى الْمَلِكِ وَوَلِيَّ
 4 هَذَا الْقَوْلَ وَعَلِمَهَا يُوَابَ الْكَلَامَ وَوَأَمْرَهَا أَنْ تَنْطَلِقَ بِهِ أَمَامَ الْمَلِكِ * فَدَحَلَتْ الْأَمْرَاءَ الْأَتْعَمِيَّةَ
 5 إِلَى الْمَلِكِ وَحَرَبَتْ لَهُ سَاحِدَهُ عَلَى الْأَرْضِ بِوَجْهِهَا وَقَالَ مَحْلُصِي أَيُّهَا الْمَلِكُ سَيِّدَتِي * قَالَ لَهَا
 6 الْمَلِكُ * مَا حَالُكَ وَقَالَتْ لَهُ بَعِينَا إِنِّي أَمْرَاءُ أُمَّلَةٍ وَدَنْ نَوِيَّ رَجُلِي مِنْكَ حَسَنٌ * وَكَانَ لِأَمْتِكَ
 7 أَبْنَانٌ أَحْصَاهَا وَأَفْنَدَكَ فِي الصَّكْرَةِ وَلَمْ يَكُنْ مِنْ يَحْلُصِ بَيْنَهُمَا وَوَهَرَا أَحَدُهُمَا صَاحِبَهُ وَقِيْلَهُ
 8 * وَدَنْ وَبِ حَيْبِ أَهْلِ الْعَسْبِ عَلَى أَمْتِكَ وَقَالُوا أَحْرَجِي لَنَا الَّذِي قَتَلَ أَحَادَ لِنَقِيْلَهُ بَعْلَ
 9 أَحَدِهِ يَمْرُودُونَ يَمْلِكُونَ الْوَارِثَ وَيَرْتَدُونَ أَنْ يَطْعَمُوا الْكَمِينَ الَّتِي بَعِيَتْ لِي وَلَا يَبْرُكُوا لِي بَيْنَهُمَا
 10 دَكْرًا يَكْتَلُ وَجْهَ الْأَرْضِ * قَالَ لَهَا أَنْصُرِي إِلَى مَدْرَاكَ فَإِنَّ سَاءَ مَمْرٍ مِنْ يَعْطُكَ * قَالَتْ الْأَمْرَاءُ
 11 الْأَتْعَمِيَّةَ لِلْمَلِكِ أَيُّهَا الْمَلِكُ سَيِّدِي * هَذِهِ السَّيِّبَةُ وَهَذَا الدَّخْبُ يَكْتَلُ وَعَلَى بَيْتِ أَبِي وَالْمَلِكُ
 12 وَصَبْرِي بَرِيانٌ * قَالَ لَهَا الْمَلِكُ مَنْ عَرِضَ لَكَ أَوْ قَالَ لَكَ سَيِّبًا وَأَنْبِيَّ بِهِ وَأَنَّهُ لَا يَعْزُضُ لَكَ أَيضًا
 13 * قَالَتْ أَدْكُرْ أَيُّهَا الْمَلِكُ أَنَّ اللَّهَ رَبُّكَ لَا يَعْاقِبُ كُلَّ مَنْ يَعْتَدِلُ وَلَا يَعْصِدُ سَرِيعًا بَلْ يَرْجِعُ *
 14 * قَالَتْ تَدْعُ أَيُّهَا الْمَلِكُ أَنْ يَعْتَدِلَ ابْنِي * قَالَ لَهَا الْمَلِكُ حَيَّ هُوَ اللَّهُ وَبِهِ أَسْمِعُ أَنَّهُ لَا سَقَطَ سَعْنِ

Et facta faciente alloquente regem, advenere filii regis, quibus factis cum lucy mis unces ad abifalom, flexit quoque rex onatūque ferri ipsius filius copioso. Abifalom verò fugi, recepit se ad Tholmai filium Ammihud, regem Gessur; diciturque David de filio suo dicens multis, Cuiusque mansit Abifalom apud Gessur tribus annis, clonemq; pernotum est cor Davidis regis erga Abifalomem, Voluptate egredi quæstuum com; eò quòd consolationem accepisset de Amnone.

CAP. XIV.

Sciens autem Joab filius Sarie quod David rex placatus iam esset Abifalom, Misit Joab in Tecoa, & accepit inde mulierem cautam, & ait illi; Simula te ipsum moliam, induere vestibus lugubris, & ne unguo caput tuum, sed esto sicut mœstra qui multis jam diebus dolens de mortuo suo; Tunc regem adire, & ita verba dicito: Et docuit eam Joab sermonem, justique ei in refectio illum regi. Adiens itaque mulier illa Tecuitis regem, coram; ante eum, sicuti suo super terram adorans; & ait; Libera me O rex mi domine. Cui dicens regē, Quid habes? Respondit ei, Proculdubio mulier sum vidua, cuius maritus obit aliquanta ab hinc tempore. Habebat autem ancilla tua duos filios quibus una vixantibus atque parvulus in agro, nemine præfente quæsus ab iuricem divelleret, alter alterum speravit & occidit. Jam verò profectus tota gens famula contra auxillam tuam, dicunt; Profer ad nos eum qui fratrem suum occidit, ut occidamus eum pro necce fratris sui; hæredem perdere cupientes, & volentes extinguere e carbonem qui mihi superest, nec relinquant fratri inter alterum memorem super fratre suo. Dixit ad eam, Vade in domum tuam; ego enim aliquid mandabo qui te sercet. At mulier illa Tecuitis ad regem, O rex domine mi, culpa hæc & scelus hoc mihi & domus patris mei impendet: rex autem & ibi domus ejus sunt immunes. Dixit ad eam rex, Eum qui tibi adversus fuerit, vel quicquam tibi dixerit, ad me adducito, nec exorbitet de dicitur. Ait, Memineris O rex quod Dominus Deus tuus nequamquam puniet eum, sed misere fear; ne permittas itaque O rex interfici filium meum. Dixit illi rex, Vivit Deus per quem et juro ne pilum quidem de capite filii tui casurum super terram.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

25 * Similia autem Abifalomi nullus erat vir in
 26 * Iſraele ſummè laudabilis : à planta pedis
 27 * ejus ad cerebrum utique, nulla erat in eo
 28 * macula. Cùmque raderet caput ſuum, pra-
 29 * debat illud ab anno in annum; & quia gra-
 30 * vabat eum, radebat illud : pendebat autem
 31 * capillum capitis ſui ducentis ſiclis,
 32 * pondere regio. Natique ſunt Abifalomi
 33 * tres filii, & filia una, cujus nomen erat
 34 * Thamar : atque hæc etiam erat mulier pul-
 35 * cherrimi aspectus. Cùm itaque manifiſtè
 36 * Abifalom in Jeruſalem duobus annis, &
 37 * vulnus regis nondum vidiffet; Miſit Abi-
 38 * falom ad Joab, ut mitteret eum ad regem;
 39 * ille autem venire noluit : miſit etiam ſecu-
 40 * undà vice, nec ire voluit. Quapropter
 41 * dixit Abifalom ſervis ſuis, Videte uti ha-
 42 * beat Joab penes me agrum tritici aut hor-
 43 * dei, ite & succendite eum igne : ſuccen-
 44 * deruntque ſervi Abifalomi agrum Joabi.
 45 * Tum ſurgens Joab ivit ad domum Abifa-
 46 * lomii, dixitque Joab ad Abifalomem, Qua-
 47 * re ſuccenderunt ſervi tui agrum meum igne?
 48 * Dixit Abifalom ad Joab, Ecce miſeram ad
 49 * re, dixerámque; Veni ut mittam te ad re-
 50 * gem & dicas ei, Cur veni è Geſſur? felici-
 51 * ter eram dum eſſem ibi : vellem itaque
 52 * apparere coram rege : quòd fi eſt in me
 53 * crimen, occidat me. Quare veniens Joab
 54 * coram rege, indicavit ei verba Abifalomi,
 55 * qui vocavit Abifalomem : & ingreſſus Abi-
 56 * falom coram rege, procuravit in faciem
 57 * ſuam ſuper terram ante regem, & oculata-
 58 * tus eſt rex Abifalomem.

CAP. XV.

Post hæc paravit ſibi Abifalom curruſ, & equites, & quinquaginta rebellarios ſibi præcurrentes. Præterea manè confurgens Abifalom, ſtabat ſecus januam regis, & omnem virum qui litem habebat agendam coram rege, accerſebat Abifalom ad ſe, & dicebat ei; E qua civitate es tu? Quo dicente; Servus tuus ſum ex una tribuum Iſraelis. Aiebat illi Abifalom, Ecce video ſermones tuos bonos eſſe ac rectos, arduentem non habes à rege.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

25 * Caterum nullus erat inter filios Iſrael qui
 26 * Abifalomem æquaret pulchritudine, nul-
 27 * lum enim erat in eo vitium à vertice
 28 * ipſius ad pedes uſque. Et quoties ſolide
 29 * bat pilos ſuos (ſtondibat autem eos ab an-
 30 * no in annum, & quia præceſſebant, ton-
 31 * debat eos) pondus pilorum quos tonde-
 32 * bat, erat ducentarum ſiclorum, ſiclo re-
 33 * gio. Nati ſunt autem Abifalomi tres fi-
 34 * lii, & filia: vocavique nomen filie ſue,
 35 * Thamar, que etiam ſævina ſuis ſormo-
 36 * ſſima. Cumque commemoratus eſſet Abi-
 37 * falom in Jeruſalem biennio, nec vidiffet
 38 * faciem regis; Miſit Abifalom ad Joab,
 39 * quatenus mitteret eum ad regem : at illo
 40 * convenire ipſum renuente, miſit adhuc ſe-
 41 * cundò : ſed cùm nec adire libuiſſet, Di-
 42 * xit Abifalom ſervis ſuis, Videte agrum
 43 * Joabi proprium, in quo ſit triticum aut
 44 * hordeum, & quæque igni combuſti. Cùm
 45 * igitur combuſſiſſent ſervi Abifalomi a-
 46 * grum Joabi, Abiit Joab domum Abifa-
 47 * lomii, dixitque Joab ad Abifalomem, Qua-
 48 * re combuſerunt ſervi tui ſatum meum?
 49 * Dixit Abifalom Joabo, Sei id ad te miſi
 50 * ſolum ut videres ad me quatenus mite-
 51 * rent te ad regem, nec veniſti. Quomodo
 52 * veni è Geſſur? melius mihi fuiffet ibi
 53 * morari. Cupio ego ad regem ingredi:
 54 * quidà ſperavi eum offendat, interficiat me.
 55 * Quare ingreſſus Joab ad regem, nuntiavit
 56 * ei verba Abifalomi : vocavique rex Abi-
 57 * falomem, & ingreſſus eſt Abifalom ad
 58 * regem, ut illique ſuper terram adoravit
 59 * ante ipſum; tum oculatus eſt rex Abi-
 60 * falomem.

CAP. XV.

Post hæc adhibuit ſibi Abifalom aurig-
 2 * ges, & equos, equiteſque, & quinquaginta
 3 * pedites incedebant ante eum. Item
 4 * conſurgens Abifalom detrahit, ſedabat
 5 * ad januam regis, & conſiderans omnem
 6 * virum qui cauſam habebat, volentique
 7 * iudicium ad regem deſerere, vocabat eum
 8 * ad ſe, dicebatque; E qua civitate es tu?
 9 * Reſpondebat ille, Ego ſervus tuus ex tali
 10 * ſum tribu filiorum Iſrael. Aiebat illi A-
 11 * biſalom, Videris mihi ſermo tuus reſuſtus
 12 * & conſentaneus, verum non habes ardu-
 13 * entem qui audias ſermonem tuum.

1 * **من بعد ذلك اتخذ أبسالوم مركباً ورسلاً وحمسون راجعاً يسرون بين يديه**
 2 * **وكان أبسالوم يبكر ويكلس عند باب الملك ويبطر كل رجل له حصومه يهتف أن يعنصني**
 3 * **إلى الملك فيدعوه إليه ويعول من أي قرية أتى فيقول أنا عبدك من قبيلة من قبائل**
 4 * **بني إسرائيل فيقول له أبسالوم أرى كلامك مستقيماً حسناً وليس لك عند الملك من**
 5 * **يسمع كلامك**

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

٤ * وَكَمْ حَسَبَ اَصْعَدَكُمْ * وَكَمْ رَسَّ حَبْسُ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *
٥ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *
٦ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *
٧ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *
٨ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *
٩ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *
١٠ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *
١١ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *
١٢ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *
١٣ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *
١٤ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *
١٥ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *
١٦ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *
١٧ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *
١٨ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ * وَكَمْ رَسَّ اِسْرَائِيلَ *

Dicebat illi præterea Abifalom, Utinam con-
fiteretur iudex in terra, & ad me veniret qui-
cunque litrem habet vel petitionem: sanè ju-
stum pronuntiarem illum. Et cum surgeret
homo ille & adoraret eum, apprehendebat
manum ejus, & osculabatur eum. Atque ita
faciebat Abifalom cunctis Israelitis venientibus
ad ligandum coram rege; abduxitq; Abi-
falom cor omnium filiorum Israel. Deniq; post
quatuor annos dixit Abifalom regi, Abeam
rogo solum vora mea que vovi Dño in
Hebron: Votū enim voverat ser-
uus dum manerē in Gethur et in Edom, Si omnino redu-
ceret me Dñs in Jerusalem, adoraturū me Do-
minum. Ait illi rex, Vade in pace: qui furgen-
tes abiit in Hebron. Misit autem Abifalom
explores per omnes tribus Israelis, dicens man-
datis: Cūm audieritis sonum buccinæ, hicite;
Regnavit Abifalom in Hebron. Unā cūm
Abifalome abierant ducenti viri ex Jerusa-
lem: abierant verò simpliciter, nullius rei
conficii. Misit quoque Abifalom ad Ahi-
thophel Galionitæ consiliarium regis Davidis,
& adduxit eum ē civitate sua, & Galio, dum
mastrat victimam: denique magis magis
proficiebat & invalefcebat, populo ve-
hementer augete pene Abifalome.
Tum venit nuntius ad Davidem, & dixit ei,
Conspiravit cor filiorum Israel cum Abi-
falome. Quomobrem dixit David omnibus
servis suis qui secum erant in Jerusalem, Sur-
gite, fugiamus, ne forte nequeamus evadere
à conspectu Abifalomis: festinanter abeamus,
ne forte properans apprehendat nos, & im-
pellat in nos malum, urbemque acie gladii
percutiat. Dixerunt servi regis ad regem,
Quicquid volueris domine noster rex, ita fa-
cturi sumus tibi. Egressus est itaque rex
cum tota familia sua, & reliquit rex decem
foeminas concubinas ut custodirent domum
suam. Egressus est inquam rex totūsq; po-
pulus post vestigia ejus, & steterunt p oculis:
Omnibus etiam servis ejus transcurantibus se-
cum; & omnibus nobilibus, cunctisque
militibus ejus, & omnibus Gethis qui se-
cuti fuerant vestigia ejus & Geth, coram rege
transcuntes;

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

٤ * يَعْزِلُ لَأَبْسَالُومَ * لَيْتَ لَوْ صِرْتُ لَنَا قَاضِيًا عَلَى الْأَرْضِ * وَكَانَ كُلُّ رَجُلٍ يَأْتِي إِلَى حَصْرِيَّةٍ * فَأَدَا
٥ قَامَ الرَّجُلُ لِيَسْجُدَ لَهُ * كَأَنَّ أَبْسَالُومَ يَمْسُكُ بِيَدَيْهِ وَيَعْبُدُهَا * وَكَانَ هَذَا صَنِيعَ أَبْسَالُومَ
٦ جَمِيعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ كَانُوا يَأْتُونَ الْمَلِكَ لِيَقْبِضُوا بَيْنَ يَدَيْهِ * فَاصْعَى إِلَى أَبْسَالُومَ
٧ فَلَدَّبَ جَمِيعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ * وَبَعْدَ أَرْبَعَةِ سَنِينَ قَالَ أَبْسَالُومَ لِلْمَلِكِ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَنْطَلِقَ
٨ فَاقْضِي نَدْرًا عَلَيَّ يَحْزْرَانُ * لِأَنَّ عَبْدَكَ نَدْرًا نَدْرًا حَيْثُ كُنْتُ بِحَاسُورٍ وَأَدُومَ * وَفَلْتِ إِنْ
٩ رَدَى اللَّهُ إِلَيَّ أَوْ سَلِمَ عَبْدُ الرَّبِّ يَحْزْرَانُ * قَالَ لَهُ الْمَلِكُ أَنْطَلِقْ سَلَامًا * فَقَامَ أَنْطَلِقَ إِلَى
١٠ حَبْرَانَ * وَأَرْسَلَ أَبْسَالُومَ جُواسِسَ إِلَى جَمِيعِ أَسْبَاطِ بَنِي إِسْرَائِيلَ * وَأَمَرَهُمْ وَقَالَ إِذَا سَمِعْتُمْ صَوْتَ
١١ السَّافِرِ فَوَلُّوا أَنْ أَبْسَالُومَ قَدْ مَلَكَ يَحْزْرَانَ * وَكَانَ قَدْ أَنْصَرَفَ مَعَ أَبْسَالُومَ مَائِيًا رَجُلًا
١٢ وَأَنْطَلَقُوا مَعَهُ مِنْ عَيْرٍ أَنْ يَعْلَمُوا مَا فِي نَفْسِهِ * وَأَرْسَلَ أَبْسَالُومَ إِلَى أَحْبِشُوفَالٍ وَبِرْدَاوَةَ الْكَلُولِيِّ *
١٣ وَالْهَبْمَةَ جَدًّا * وَكُلَّ السَّعْبِ الَّذِي مَعَ أَبْسَالُومَ * فَجَاؤُا الْكَبِيرُونَ إِلَى دَاوُدَ وَقَالُوا لَهُ قَدْ صَبَّ
١٤ فَلَدَّبَ جَمِيعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَأَبْسَالُومَ * وَأَحْبَبُوهُ لِمَلِكِهِ * فَقَالَ دَاوُدَ جَمِيعَ عِبِيدِهِ * قَوْمًا بِنَا
١٥ نَحْرَبُ قَبْلَ أَنْ يَدْرِكَنَا أَبْسَالُومَ * وَلَا تَقْدِرُوا أَنْ تَسْجُورُوا مَعَهُ * أَهْبِئُوا بِنَا سَرِيعًا قَبْلَ أَنْ يَعْجَلَ
١٦ عَلَيْنَا وَيَدْرِكَنَا وَيُرْدِلَ بِنَا أَلْبَسًا * وَيَقْتُلَ كُلَّ مَنْ فِي فَيْسِنَا بِالسَّيْفِ * قَالَ عَبْدُ الْمَلِكِ لِلْمَلِكِ
١٧ مَا أَحْبَبْتُ أَيُّهَا الْمَلِكُ سَيِّدَنَا هَكَذَا تَصْنَعُ عِبِيدَكَ * قَبْلَ الْمَلِكِ فِي فَصْرِهِ عَسَنَ مِنْ
١٨ السَّرَّارِيِّ لِيَقْطِنَ بَيْنَهُ * وَرَجَعَ الْمَلِكُ وَجَمِيعَ السَّعْبِ مَعَهُ * وَقَامَ الْمَلِكُ خَارِجَ الْعَرَبِيَّةِ لِيَنْظُرَ
إِلَى جَمِيعَ عِبِيدِهِ كَيْفَ يَكُونُونَ * وَرَبِيَّةُ جَمِيعَ عِبِيدِهِ وَجَمِيعَ أَهْلَانِهِ * وَجَمِيعَ
أَجْنَابِئِنِ الَّذِينَ آتَوْا خَرَجُوا مَعَهُ *

Respondit ille Abifalomi, O utinam ef-
fer nobis iudex super terram. Ad hac
quatuor veniebat aliquis ad casum da-
cendam, cum surgeret homo iste ut ad-
veneret eum, prebendebat Abifalom manum
ejus, & osculabatur eam. Cūque hoc
modo fecerit Abifalom cum omnibus
Israelitis qui accedebant ad regem cau-
sam dicituri apud eum, inclinat ad Abi-
falom corda omnium Israelitarum.
Post annos quatuor dixit Abifalom ad
regem, Equidem abire cupio votum quo
teneo, saluum in Hebron. Nam servus
tuus votum voverat dum essem in Gethur
& Edom, ac dixeram tibi, Si reduerit me
Deus ad Jerusalem, adorabo Dominum in
Hebron. Cui dicens rex, Vade in pace,
surgens profectus est in Hebron. Misit
autem Abifalom exploratores ad omnes
tribus filiorum Israel, & precepit: si ac-
dideris, statim atque audieris vocem buc-
cinæ, hicite; Jam regnavit Abifalom in
Hebron. Porro cum Abifalome abire, aut
ducenti viri, qui cum eo profecti fuerant
ignorantes quid haberet in animo. Dein-
de misit Abifalom ad Ahi-thophel m con-
siliarium Davidis Galionem, sumptis quo-
cum ē civitate ipsius, & Galio, dum offer-
ret sacrificium Deo: & credebant qui
confutabant ad Abifalomen multumque
invalefcebat conspiratio; multiplicabatur
enim populus cum Abifalome. Et ven-
tū nuntius ad Davidem, & dixerunt ei;
Jam facta facta sunt corda omnium
Israelitarum erga Abifalomen ipsum;
regnavit voluit. Tum ait David omni-
bus servis suis, Surgite fugiamus, nec vesti-
quam assequatur nos Abifalom, nec vesti-
mus evadere nos ab eo: fugiamus celeriter
antequam proceperit nos, & apprehen-
dat nos, infirmitate nobis caventiam,
et occidat omnes qui sunt in civitate na-
stra, gladio. Dixerunt servi regis ad
regem, Quod libuerit tibi rex domine no-
stræ, ita faciamus tibi. Cū egressus ma-
neret in Gethur, & voverat dño in
Hebron, ut si reduerit me dñs ad Jerusa-
lem, hicite: Misit quoque Abifalom ad
Ahi-thophel Galionitæ consiliarium regis
Davidis, & adduxit eum ex civitate sua,
& Galio, dum mastrat victimam: denique
magis magis proficiebat, & invalefcebat
populo vehementer augete pene Abi-
falome. Tum venit nuntius ad Davidem,
& dixit ei, Conspiravit cor filiorum
Israel cum Abifalome. Quomobrem dixit
David omnibus servis suis qui secum erant
in Jerusalem, Surgite, fugiamus, ne forte
nequeamus evadere à conspectu Abi-
falomis: festinanter abeamus, ne forte
properans apprehendat nos, & im-
pellat in nos malum, urbemque acie
gladii percutiat. Dixerunt servi regis ad
regem, Quicquid volueris domine noster
rex, ita facturi sumus tibi. Egressus est
itaque rex cum tota familia sua, & reli-
quit rex decem foeminas concubinas ut
custodirent domum suam. Egressus est
inquam rex totūsq; populus post vestigia
ejus, & steterunt p oculis: Omnibus etiam
servis ejus transcurantibus secum; &
omnibus nobilibus, & cunctisque mili-
tibus ejus, & omnibus Gethis qui se-
cuti fuerant vestigia ejus & Geth, coram
rege transcuntes;

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

19 * Dixit rex ad Athi Getheum, Quare tu quocumque proficere nobiscum? sicut si sequendo te, quandoquidem peregrinus es, & exal commigrasti in patria tua. Hæc vobis, & hodie turbamur te ad eundem nobiscum? ego quidem ibo quocumque me abire contigerit: maneto & fratribus tuis commodam habitationem curato. Respondens Athi dixit ad regem, Vivit Dominus, & vivit anima tua rex, non nisi ubi fuerit dominus meus rex, five ad mortem, five ad vitam, non nisi illic erit servus tuus. Tum dixit rex ad Athi, Transi & abi: transivique Athi Getheus cum omnibus militibus suis, totoque comitatu qui erat cum eo. Flebat autem tota terra seu magno, dum transiret universus populus: transivique rex per torrentem Cedron: & transivente univerfo populo super faciem via campensis; Ecce Sadoe cum sacerdotem & omnes Levitas qui secum erant, portantes arcam Dei: quin & Abithar adorantem donec totus populus plenè transisset in civitate. Dixit autem rex ad Sadoe, Reduc arcam Dei in civitatem: forte eleemantiam nanciar in oculis Domini, reducatque me, & ostendat mihi ipsam & habitaculum ejus. Quod si ita dicat: Non est mihi gratus, ecce adsum, faciat mihi prout bonum tibi viderit. Dixit præterea rex ad Sadoe sacerdotem, Reverte-te, vade in civitatem cum pace, tu & Ahitneus filius tuus, & Nathan filius Abitharis, duo filii vestri vobiscum: Et videte, ecce ego cunctaturus sum in planitie deserti, donec veniat aliquis à vobis, indicatque mihi. Itaque redierunt Sadoe & Abithar sacerdotes arcam Dei in Jerusalem, ibique manserunt. Porro David ascendebat per divum olivæ: flens ascendebat, & tecto capite gradiebatur: itidemque totus populus qui erat cum ipso, tectis capitibus stantes ascendebant. Cùmque indicasset David, ac dixissent ei: 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

19 * قَالَ الْمَلِكُ لِأَثِي الْكَثَانِي * مَاذَا أَنْتَ أَيْضًا تَخْرُجُ مَعَنَا لَا تَخْرُجُ مَعِ الْمَلِكِ * لَأَنَّكَ عَرِيبٌ وَأَيُّهَا 20 خِينًا مِمَّنْ بَدَأَكَ مَسْعِيًا * أَمْسَ أَيْنِسَا وَالْيَوْمَ تَكَلِّفُكَ أَنْ تَخْرُجَ مَعَنَا * أَمَا مَطْلَفٌ حَيْثُ 21 أَنْطَلِقُ * أَيْتُ أَنْتَ وَأَيُّرِلُ أَحْوَبُكَ وَأَحْبَابُكَ تَرْوُلُوا حَسَنًا * أَجَابَ أَثِي الْكَثَانِي وَقَالَ لِلْمَلِكِ * لَا وَجِبَ 22 رَبِّي وَحَيَاةَ نَفْسِكَ أَيُّهَا الْمَلِكُ * إِنِّي لَا أَبْعِي وَلَا أَكْتَلِفُ عَمَلًا * وَلَكِنْ فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي يَكُونُ 23 وَجَارِئِي الْكَثَانِي * وَجَمِيعِ أَهْلِي * وَكُلِّ الْعِيَالِ الَّذِينَ كَانُوا مَعَهُ * وَبِكَاءِ جَمِيعِ أَهْلِ الْأَرْضِ بَكَاءَ 24 سِدْنًا * وَكَانَ السَّعْبُ كُلُّهُمْ يَجُورُونَ * ثُمَّ جَارَ الْمَلِكُ وَأَدْبَسَ قَدْرُونَ * وَجَارَ السَّعْبُ كُلَّهُ وَوَحَدَ طَرِيفِي 25 الْبَرِيَّةِ * وَإِذَا صَادَفَ الْكَبِيرَ وَجَمِيعَ الْأَوْلَادِ مَعَهُ * فَدَنَّ حَمَلُوا بَابَ عَهْدِ الرَّبِّ وَأَبَوْا بِهِ مَعَهُ * 26 وَصَعَدَ أَسْبَارُ الْكَبِيرِ وَفَامَ حَيْثُ جَارَ السَّعْبُ كُلَّهُ وَجَرَّ مِنَ الْعَرَبِيَّةِ * قَالَ الْمَلِكُ لِصَادَفِ الْكَبِيرِ 27 وَأَبَوِ الْعَهْدِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ * لَعَلَّ الرَّبَّ يَرِصُنِي وَيُرْفِي أَيْدِيَّ وَأَرَاهُ فِي مَوْضِعِهِ * وَإِنْ قَالَ الرَّبُّ * إِنِّي لَمْ 28 أَهْوَاكَ * فَأَنَا بَيْنَ يَدَيْهِ * يَصْنَعُ فِي مَا أَحَبَّ * ثُمَّ قَالَ الْمَلِكُ لِصَادَفِ الْكَبِيرِ * رَجِعْ سَلَامًا إِلَى 29 الْعَرَبِيَّةِ أَنْتَ وَاصْغَاصَ أَسْبَارُكَ * وَأَبَانُ بْنُ أَسْبَارِ يَرْجِعُ أَسْبَاكَ مَعَكُمْ * وَأَنْطَرُوا قَائِي أَنَا مَعَكُمْ 30 فِي حِجْرَاءِ الْعَرَبِيَّةِ حَيْثُ يَحْدِي أَسْبَارُكَ * وَكَبِيرِي مَعًا فَبَدَلْتُمْ * وَرَدَّ صَادَفُ وَأَسْبَارُ الْكَبِيرِ 31 وَأَبَوِ الرَّبِّ إِلَى أَرْضِ سَلِيمَ * وَجَلَسَا هُنَاكَ * وَصَعَدَ دَاوُدُ عَقِبَ الرِّيْدُونَ * وَكَانَ يَمْسِي رَاحَةً * وَبَدَأَ 32 وَيُصْعَدُ مَأْصِنًا * وَكَانَ رَأْسُهُ مَعْطَاؤُكَ * كَأَنَّكَ كَانَتْ جَمِيعَ الدُّنْيَا مَعَهُ * فَدَنَّ عَطَلُوا رُؤُسَهُمْ وَهُمْ يَصْعَدُونَ 33 وَيَبْكُونَ * فَأَحْبَرُوا دَاوُدَ وَقَالُوا لَهُ * إِنَّ أَحْبَدُفَالَ قَدْ عَصَى * وَصَارَ مَعَنَا أَسْأَلُومَ * فَقَالَ دَاوُدُ * 34 الرَّبُّ يَبْطَلُ مَسْرُونَ أَحْبَدُفَالَ وَرَأْيَهُ * فَاتَمَسَّى دَاوُدُ إِلَى مَوْضِعِ أَرَادَ أَنْ يَسْجُدَ لِلَّهِ فِيهِ * فَأَمَّا نَاهُ 35 حَوْسِي الْأَرَاكِي * وَفَدَّ مَوْتُ يَتَابَةِ وَصِيمِي عَلَى رَأْسِهِ سِرًّا * 36

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

33 * Cui dixit David, Si mecum transferis, eris mihi 33
 oneri. Verum revertere in civitatem, & dic 34
 Abifalomi, Servus tuus sum rex, & fervus pa-
 tris tui jam olim. Et nunc egrore te depre-
 cor, vade, irritum fac conflum Abithophelis.
 35 Ecce fuit illic apud te Sadoc & Abithar sacer-
 dotes, quomocunque rem audiveris de domo re-
 gis, indica Sadoc & Abithari facerdotibus.
 36 En etiam illic erunt ambo filii eorum, Ahime-
 es filius Sadoci, et Nathan filius Abitharis: per
 iplos ad me mittite quicquid audieritis. Abiit 37
 ergo Hufi amicus Davidis in civitatem: & A-
 bifalom ingressus est in Jenusalem.

CAP. XVI.

33 * Cui dixit David, Si mecum transferis, eris mihi 33
 oneri. Verum revertere in civitatem, & dic 34
 Abifalomi, Servus tuus sum rex, & fervus pa-
 tris tui jam olim. Et nunc egrore te depre-
 cor, vade, irritum fac conflum Abithophelis.
 35 Ecce fuit illic apud te Sadoc & Abithar sacer-
 dotes, quomocunque rem audiveris de domo re-
 gis, indica Sadoc & Abithari facerdotibus.
 36 En etiam illic erunt ambo filii eorum, Ahime-
 es filius Sadoci, et Nathan filius Abitharis: per
 iplos ad me mittite quicquid audieritis. Abiit 37
 ergo Hufi amicus Davidis in civitatem: & A-
 bifalom ingressus est in Jenusalem.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

33 * قال له داود ان انت اطلق معي صوب علي تعلقا * ولكن ارجع الي اورشليم قبل ان اسالوم
 34 * انا عبدك ايها الملك وعبد ابنك قبلك * والان اطلب اليك ان تطلق * ويطلب رأي
 35 * احدوقال وسورة * وقد صيرت هناك عندك صادق وابشارا كبريين * فان معهم ابناهما
 36 * احمصاص ابن صادق وابان بن ابشارا اسلوا الي معهما ما سمعتم من حبر * رود داود حوسبي
 37 * صدقته الي العربية * وحمل ابسالوم الي اورشليم * الفصل السادس عشر *
 1 * فلما تكا داود عن الموضع الذي سجد فيه قلبا * انا انا صديقا مملوك مقديس * ومعه
 2 * حماران موفران عليهما ماينا رعيان ومياه جنبه ومياه وعاء فيه ثمن * ورف من حبر * قال
 الملك لصديقا من اين لك هذا * قال له صديقا صيرت باكمارين لجمال عليهما الملك ما احب من
 3 * ثمنه واكبر واكبر لينا وكروا القديان * واكبر لندرس عبيدك الذين كدول ويعيدوا في البرية *
 4 * قال له الملك * اين ابن مولك * قال له صديقا هو يا اورشليم جالس يقول هل يزدك بنو اسرائيل
 5 * ملك ساورل الي * قال داود لصديقا وقد وهبت لك كل سي المقديس * قال صديقا لي كبري وقد
 6 * طرب منك بزيمة ايها الملك سديس * فاجاء داود الملك الي بيت حوريم * فخرج من هناك
 7 * رجل من قبيلة ساورل اسمه سمعي بن جاري * فخرج يعفري على داود * ويذمه بالخبائج
 8 * ويسمعه ويسلم جميع عبيده وسعيته ويعفري على وولده الذين كانوا عن يمينه وعن يساره *
 9 * وكان يقول سمعي في سبقيه لداود * اخرج اخرج ايها الرجل الانتم السواك الدماء * كحبريك
 10 * الرب ويعافيك بكل ذب بيت ساورل الذي ملكت من بعده * ويذم الرب ملكك الي
 11 * ابسالوم ابنك * وقد كويت يسرك لانك رجل ساوفاك الدماء * ثم قال ابديسي بن صوريا
 12 * لداود * كيف اسرك هذا الكلب الميت ان يسلم سيدي الملك * اجور اليه فاحذ راسه *

Ait illi David, si tu mecum profugeris, 33
 onis mihi oneris. Sed revertere in Jerusa- 34
 lem, & dic Abifalomi, Servus tuus sum
 o rex, & servus patris tui ante te. Itaque
 rogo te ut abeas, & mentem A. bithophe-
 lis ejusque conflum desistas. Hic de 35
 castra illis apud te collocavit Sadoc &
 Abithar sacerdotibus, cum quibus edificavit
 36 etiam duo filii eorum, nempe Ahimees
 Sadoci filius, & Nathan filius Abi-
 tharis: per hos duo mittite ad me quod-
 cuque audierint in civitate. Abiit ergo 37
 David Hufi amicum suum in civitatem, &
 Abifalom ingressus est in Jenusalem.

CAP. XVI.

quo profugeret David ab eo loco ubi abi-
 orabat, quum Siba famulus Mephibathis ve-
 nit in Jenusalem, adduxitque secum duos as-
 inos onustos, quibus impoliti erant ducenti pa-
 nes, centum palathae ficuum, centum cafei, & u-
 ter vini. Dixit rex ad Siba, Unde haec tibi ?
 Ait illi Siba, Asini quidem sunt ad ferendam
 facinam domus regis, panis vero & cafei, ut
 edant pueri, & vinum, ut bibant qui fatigati
 fuerint in deserto. Dixit ad eum rex, Ubi est fi-
 lius dñi tuus? Ait Siba, Ecce sedet in Jenusale, ac
 dicit, Hodie restituet mihi filii Israel regnum
 Saulis patris mei. Dixit David ad Siba, Tibi
 conceditur quicquid habet Mephibath. Ait
 Siba, Multa mihi est na tū esse gratia in oculis
 tuis rex. Cum autē pervenisset rex David
 usque ad Beth-hurim, egressus est illinc homo
 quidam de familia Saulica, nomine Semei,
 filii Gera. Is procedens convitiabatur Davi-
 dem, Et lapidibus appetebat eum, cum inquam et
 omnes fervos ejus, totum populum, omnemque
 fervos ejus qui erant ad dextram & ad sin-
 istram ipsius. Sic autem dicebat Semei Davi-
 dem cum convitiatur ei, Egredere, egredere
 vir sanguinarius & fugitose. Rependat tibi
 Dominus totum sanguinem familiae Saulis post
 quem regnavisti, tradatque Dominus regnum
 tuum in manum Abifalomi filii tui; jam ec-
 ce compensata est malitia tua, ed quod is
 vir sanguinarius. Dixit Abifai filius Surie
 ad Davidem, Quare convitiatur sciam hic
 mortuus domino meo regi? transeam, &
 auferam caput ejus.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

10. * **قَالَ دَاوُدُ الْمَلِكُ مَا لِي وَلَكُمْ يَا بَنِي صَوِيحَا** *Dixit David rex, Quid mihi & vobis filii*
 11. **اِحْبِزِي لِمِ نَبَلٍ فِي هَذَا الْبَلَاءِ** *Suriz / finite cum convitari: Dominus ipse*
 12. **صَلِي يَبِيدُ نَجْعَ نَجْسِي** *dixit illi: Convitari Davidi: ah quis mihi*
 13. **الرَّبُّ يَنْظُرُ اِلَى حِصْوَعِي** *dicit quamobrem haec mihi contigerit?*
 14. **طَرِيفُهُمْ وَكَانَ سَمْعِي حَيَالَهُمْ فِي طَلِ اَكْبِلِ** *Dixit rex David Abisfao omnibusque servis*
 15. **بِالنَّبَاتِ** *fuit, Ecce filius meus qui produit & visceris*
 16. **وَجَمِيعِ السَّعْبِ الَّذِيْنَ مَعَهُ** *meis, quirit abripere animam meam;*
 17. **حُوسِي الْاِرَكَطِي حَلِيلُ دَاوُدَ اِلَى اَبْسَالُوْمَ** *quantom igitur magis filii Jemini? finite cum*
 18. **اَبْسَالُوْمَ كُوسِي** *convitari: Dominus quidem dixit illi. For-*
 19. **لَا اَبْسَالُوْمَ اَلَيْسَ اَكُوْنَ مَعَ الَّذِي الرَّبُّ مَعَهُ** *san respiciet Dominus summiffionem meam,*
 20. **يَبْعِي لِي اَنْ اَكُوْنَ اَمَّا اَيْضًا مَعَهُ اَنْ اَكُوْنَ عِبْدًا لِرَاوِدِ** *reddetque mihi bona pro convitiis meis ho-*
 21. **وَكَا حُدَمَتِ بَيْنَ يَدَيِ اَنْتِكَ كَذَلِكَ اَحَدُكُمْ** *diernis. Itaque progrediente Davide & ser-*
 22. **يَبْعِي اَنْ اَصْعَحُ** *vis suis in via, Semei pergebat per oras mon-*
 23. **مِرْلَاهُ حِي اِذَا سَمِعَ بِنُو اِسْرَائِيْلَ جَمِعَهُمْ اَنْتِكَ** *tis ex adverso ipsius, pulveremque jaciens*
 24. **جَمِيعِ الرِّجَالِ الَّذِيْنَ مَعَكَ** *in cum. Sic veniens rex totiusque populus*
 25. **اَلْاِنْسَانُ الَّذِي يُوْحِي اِلَيْهِ مِنْ قَبْلِ اللّٰهِ كَذَلِكَ كَانَتْ** *qui erat cum eo, fatigati, quaevenit illic.*
 26. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *Abisfalom verò & omnis populus qui cum eo*
 27. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *erat, nec non Israel univerfus venerunt in*
 28. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *Jerusalem, & cum eo Ahitophel. Cum au-*
 29. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *tem venisset Hufi Arcuz amicus Davidis*
 30. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *ad Abisfalom, dixit Hufi ad Abisfalom: Vivat*
 31. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *rex, vivat rex. Air Abisfalom ad Hufi. Hæc*
 32. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *cin est amicitia tua erga amicum tuum? qua-*
 33. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *re non es profectus cum amico tuo? Air*
 34. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *Hufi ad Abisfalom, Non cum eo quem Do-*
 35. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *minus elegit, & cujus est populus hic testif-*
 36. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *icæ Israel, manebam, & ipfus ero? Et fecun-*
 37. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *dà vice cujdam servus fim futurus, non est*
 38. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *meæ facultatis: quemadmodum servivi con-*
 39. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *traum patre tuo, ita serviam coram te. Air*
 40. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *Abisfalom ad Ahitophel, Da mihi confilium*
 41. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *quid acturus fim. Dixit Ahitophel abifa-*
 42. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *lomi, Ingredere ad concubinas patris tui,*
 43. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *quas reliquit ad custodiendam domum suam:*
 44. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *cùm enim audivit omnis Israel fuffum te cum*
 45. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *concubinis patris tui, confortabuntur manus*
 46. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *omnium eorum qui tecum funt. Tetende-*
 47. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *run ergo Abisfalom tenorium super te-*
 48. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *rum, & ingressus est Abisfalom ad concubi-*
 49. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *nas patris sui in praefentia rocius Israelis. Cr-*
 50. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *terum confilium quod dabat Ahitophel iis*
 51. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *diebus, erat perinde ac si quis ipsulum Dei ver-*
 52. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *bum consuliffet: talia erant omnia confilia*
 53. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *Ahitophelis tam erga Davidem, quam erga*
 54. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *Abisfalomem.*

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

10. * **قَالَ دَاوُدُ الْمَلِكُ مَا لِي وَلَكُمْ يَا بَنِي صَوِيحَا** *Dixit David rex, Quid mihi & vobis cum*
 11. **اِحْبِزِي لِمِ نَبَلٍ فِي هَذَا الْبَلَاءِ** *istis? finite cum maleficis me in-*
 12. **صَلِي يَبِيدُ نَجْعَ نَجْسِي** *terere: Dominus ait illi, Maleficis ange-*
 13. **الرَّبُّ يَنْظُرُ اِلَى حِصْوَعِي** *li Davidem: utique index aliqui in il-*
 14. **طَرِيفُهُمْ وَكَانَ سَمْعِي حَيَالَهُمْ فِي طَلِ اَكْبِلِ** *licare mihi qua de causa ob-uit me in*
 15. **بِالنَّبَاتِ** *ta calamitas! Tum dixit David Abisfio*
 16. **وَجَمِيعِ السَّعْبِ الَّذِيْنَ مَعَهُ** *cunctisque servis suis, Filium meum qui e-*
 17. **حُوسِي الْاِرَكَطِي حَلِيلُ دَاوُدَ اِلَى اَبْسَالُوْمَ** *gressus est & duxit me, animum suum con-*
 18. **اَبْسَالُوْمَ كُوسِي** *cipere tentat: finite ergo illum O gens*
 19. **لَا اَبْسَالُوْمَ اَلَيْسَ اَكُوْنَ مَعَ الَّذِي الرَّبُّ مَعَهُ** *deceitæ meæ, convitatus mihi: Dominus*
 20. **يَبْعِي لِي اَنْ اَكُوْنَ اَمَّا اَيْضًا مَعَهُ اَنْ اَكُوْنَ عِبْدًا لِرَاوِدِ** *ait illi, Consilia profer in Da. id est. For-*
 21. **وَكَا حُدَمَتِ بَيْنَ يَدَيِ اَنْتِكَ كَذَلِكَ اَحَدُكُمْ** *tasse considerabit Dominus humilitatem*
 22. **يَبْعِي اَنْ اَصْعَحُ** *meam, respicietque mihi bonitatem meam*
 23. **مِرْلَاهُ حِي اِذَا سَمِعَ بِنُو اِسْرَائِيْلَ جَمِعَهُمْ اَنْتِكَ** *ut dicitur in libro Job. Et hoc prota-*
 24. **جَمِيعِ الرِّجَالِ الَّذِيْنَ مَعَكَ** *lis. Incedentibus ergo Davide et servis*
 25. **اَلْاِنْسَانُ الَّذِي يُوْحِي اِلَيْهِ مِنْ قَبْلِ اللّٰهِ كَذَلِكَ كَانَتْ** *suus sine re suo, & ad Semei ex adverso*
 26. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *eorum in umbra montis, contumelias affe-*
 27. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *ctus cum dum ambularet, laudibus ap-*
 28. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *plaudens eum, & jubentem se eorum in illi.*
 29. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *Venerunt autem rex et omnis populus qui*
 30. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *cum eo erat, turbati jamque fessis, & ca-*
 31. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *stamati fuit in deserto. Ceterum Abi-*
 32. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *sfalom, ut istius populus qui cum eo*
 33. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *est, & omnes Israelite ingressi sunt Je-*
 34. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *rusalem, nec non Ach. habet cum viffo.*
 35. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *Et cum ingressus esset Hufi A cities ami-*
 36. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *cus Davidis ad Abisfalomem, dixit Hufi*
 37. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *ad Abisfalomem, Vivas O rex. Dixit Abi-*
 38. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *sfalom ad Hufi. Hæc cin est amicitia tua*
 39. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *erga amicum tuum? quemadmodum non es e-*
 40. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *gressus cum amico tuo? R. Respondit Hufi*
 41. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *Abisfalomi, Annon cum illis forem, cum*
 42. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *quo Dominus est, et cum quo populus iste,*
 43. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *omnesque populi Israëlis sunt? Sane*
 44. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *me quoque cum ipso commemoravi: orat.*
 45. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *Ad hæc, negatum: cudet à me perpe-*
 46. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *tuum esse ejusdem principis servum: &*
 47. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *quemadmodum servivi coram patre tuo,*
 48. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *ita serviam tibi. Dixit Abisfalom ad A-*
 49. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *chitophel, ut istius populus qui cum eo*
 50. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *ingredere ad pellices patris tui, quas reli-*
 51. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *quit ut custodirent domum suam, in au-*
 52. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *dicibus Israëlis omnibus ingressum te*
 53. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *esse ad pellices patris tui, roborent manus*
 54. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *omnium virorum qui tecum funt.*
 55. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *Quapropter fixo Abisfalomi tentorio su-*
 56. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *pra palatium, congressus est cum pel-*
 57. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *licibus patris sui in campis cum quondam Is-*
 58. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *rahim. Confilium autem quod dabat*
 59. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *Achitophel iis diebus, erat veluti confil-*
 60. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *ium hominis reuelationem habentis à*
 61. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *Deo: cujdam erat confilium Achitoph-*
 62. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *ehelis in omnibus que consultat Davidis*
 63. **عَلَيْ دَاوُدَ وَعَلَى اَبْسَالُوْمَ اَيْضًا** *aque Abisfalomi.*

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

* مَقَالَهُ * نَر * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم *
 2 * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم *
 3 * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم *
 4 * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم *
 5 * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم *
 6 * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم *
 7 * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم *
 8 * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم *
 9 * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم *
 10 * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم *
 11 * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم *
 12 * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم *
 13 * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم *
 14 * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم * هُوَ مَرُّ سَيْدَةَ قَلَا اَلصَّغْدَمَر * نَرِحَا اِيضَهُ اَلْقَمَرُ حَتْم *

CAP. XVII
 P. Reterea dixit Ahirophel Abifalomi, De-
 ligam duo nullia viromum, & furgens per-
 fequar Davidem noctu; Afflequar cum dum
 lassus est ac remissis maobus, & exagitato
 euni, fugietque ab ipso totus populus qui
 cum ipso est, solumque regem interficiam;
 Populum vero univerfum ad te reducam, ac
 si redire quisquis quem velles; & totus po-
 pulus est pacificus. Et placuit verbum
 istud in oculis Abifalomis, & in oculis omni-
 um seniorum Israclit. Dixit autem Abifa-
 lom, Accersite Hufi Arczum, ut audiamus
 quid ipse quoque dicat. Cumque venisset
 Hufi ad Abifalom, dixit ad eum Abifalom;
 Talia ac talia dicit Ahirophel, faciemine
 quod dicit? alioqui, quid fenis? Ait Hufi
 ad Abifalom, Non est bonum consilium quod
 dedit Ahirophel hoc tempore. Subiunxit
 que Hufi, Tu noli patrem tuum & servos e-
 jus esse gigantes, & viros esse amaro animo,
 non fecis ac ursum qui pradarum in deserto.
 Ad hac pater tuus vir est bellicosus, nec per-
 noctat ad lac' populi: Nunc desitescit aliqua
 in parte vel aliquo in loco. Jam si irruerimus
 in eos ut antea, audieritque rumor quod fa-
 da fuerit clades in populo Israelitico; Cum
 10 alioqui fit vir strenuissimus, cujus cor est vel
 cor leonis, nullo modo contabesceret: novit
 enim totus Isracl robustissimum esse patrem
 tuum, & braves qui cum eo sunt, esse genero-
 sissimos. Ego vero confulo ut cum congre-
 11 gati fuerint ad te omnes Israelitae à Dan usq;
 ad Bir-febaa, in medio exercitus procedent-
 12 inveni, & obsideamus eum ubicunque locora fuerit
 cadit ros super terram, & nec ipsum quem ad
 quide ex omnibus qui sunt cum eo, relinquam".
 Quod si in aliqua civitate se recipiat, admo-
 13 vebunt ei omnes Israelitae fines, & trahent
 illum ad torrente usque, & ne gyliti quide ibi
 14 relinquent. Ait Abifalom & univer' Isracl,
 Melius est consilium Hufi Arczi consilio Ahi-
 15 ropheis: siquidem Dominus praeceperat irri-
 tum fieri bonum Ahiropheis consilium ut
 malum induceret Dominus super Abifa-
 lomem.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

* الْقَصْبُ السَّابِعُ عَشَرَ *

* ثُمَّ قَالَ اَحْمَدُوَالٌ لَا يَنْدَسَالُوْمُ * اِنْ كُنْتُمْ مِنْ بَنِي اِسْرَائِيْلَ اَنْتِي عَسِي اَلْفِ رَجُلٍ يَخْرُجُوْنَ فِي طَلَبِ
 2 * فَيَنْزِلُوْنَ رَاوِدٌ لَيْلًا * فَيَنْزِلُوْنَ رَاوِدٌ وَهُوَ يَعْجَبُ مِنْ اَسْرَاحِا وَنَوَافِعِ بَعْمَا * وَيَضْرِبُ السَّعْبَ الَّذِي مَعَهُ وَيَقْبَلُ الْمَلِيكُ
 3 * وَيَدْعُو السَّعْبَ اَلْبِيكُ * فَيَقْبَلُوْنَ اَلْبِيكُ كَا اَقْبَلَبُ جَمِيْعِ السَّعْبِ الَّذِيْنَ اَحْبَبَ وَهُوَ يَبِ *
 4 * وَيَكُوْنُ السَّعْبُ كَلِمَةً سَالِيًا مَسْرِيكًا * وَرِصِي اَبْنَسَالُوْمُ بِالْقَوْلِ وَرِصِي مَسِيكَةً مِنْ اِسْرَائِيْلَ جَمِيْعًا * فَقَالَ
 5 * اَبْنَسَالُوْمُ * اَدْعُ لِي حَوْسِي اَلْاَرَاكِي * لِيَسْمَعَ مَا الَّذِي يَقُوْلُ هُوَ اَيْضًا * فَدَعَا حَوْسِي * وَقَالَ لَهُ
 6 * اَبْنَسَالُوْمُ * اِنْ اَحْمَدُوَالٌ قَالَ لَنَا كَذَا وَكَذَا * فَعَمَلْ مَا قَالَ * وَاِنْ لَمْ يَبِيْعِي اَنْ نَفْعَلْ فَعَلْ مَا عَمَدَكَ * قَالَ
 7 * حَوْسِي لَا يَنْدَسَالُوْمُ * لَيْسَ مَسْرُوْنُ اَحْمَدُوَالٌ يَحْسَبُهُ فِي هَذَا الْوَقْتِ * ثُمَّ قَالَ حَوْسِي لَا يَنْدَسَالُوْمُ * وَفَدَّ
 8 * عَرَفَ اَبَاكَ وَعَمَدَكَ اَهْمَ جَبَايِيْن * وَهَمَّ رَجُلًا اَنْتُمْ مِنْ مِمْلِ السَّبْعِ الَّذِي يَدْرِي فِي الْبَرِيَّةِ * وَاَبُوكَ
 9 * رَجُلٌ بَطْلٌ لَيْسَ يَبِيْعُ فِي مَعْسَكِ السَّعْبِ * وَلَيْكُمُ مَسْكِي فِي مَوْجِ اَلْبَرِّ فَاِذَا وَاذْعَاهُمْ كَالْمِيْنِ
 10 * الْاَوَّلِي * وَبِمَعِ الْكَبْرِ اِنَّهُ فَا اَصَابَتْ اَلْكِرَاحَاتُ * وَبِئْسَ اَلْبَدَاءُ بِالسَّعْبِ الَّذِي مَعَهُ * مِنْ قِبَلِ اَبْنَسَالُوْمِ
 11 * وَاِنْ كَانَ رَجُلًا جَبَايَا قَلْبُهُ كَقَلْبِ الْاَسَدِ * وَلَيْسَ يَنْفِرُ وَيَسْرُدِي * مِنْ اَجْلِ اَنْ جَمِيْعُ بَنِي اِسْرَائِيْلَ
 12 * جَمِيْعُ بَنِي اِسْرَائِيْلَ مِنْ دَانَ اِلَى نِيْمَسِج * وَاَلْبَتَّ سَابِيْرُ فِي وَسْطِهِمْ * فَكَسَحَ اِلَيْهِ اِلَى بَعْضِ الْبِلْدَانِ
 13 * حَيْثُ مَا كَانَ * وَبِئْسَ حَوْلُ الْبَدَاءِ مِمْلِ الطَّلِي الَّذِي يَفْعُ عَلَى الْاَرْضِ * وَلَا يَبِيْعِي مِنْ مَعَهُ وَلَا وَاِذَا
 14 * وَاِنْ دَخَلَ فِي بَعْضِ الْقَوِي * يَلْفِي عَلَيْهَا جَمِيْعُ بَنِي اِسْرَائِيْلَ جَبَايَا * وَيَكْرَهُهَا اِلَى الْوَادِي * وَكَلَّ يَدْعُ
 15 * فَيَهَا وَلَا يَصْرُوْرُ * قَالَ اَبْنَسَالُوْمُ وَجَمِيْعُ بَنِي اِسْرَائِيْلَ * مَسْرُوْنُ حَوْسِي اَلْاَرَاكِي حَبِيْرٌ مِنْ مَسْرُوْنِ
 16 * اَحْمَدُوَالٍ * وَوَدَّ اِنْ اَلرَّبُّ * اَمَرَ اَنْ يَبْطَلُ مَسْرُوْنُ اَحْمَدُوَالِ الصَّالِحَةَ * لِيَبِيْعَ الْبَدَاءَ * عَلَى اَبْنَسَالُوْمِ

CAP. XVII
 D. Et dicit Ahirophel Abifalomi,
 Selige ex filiis Isracl duodecim milia vi-
 rorum, ut egeat ad persequendum
 Davidem noctu. Et afflequar eum dum
 fatigatus ac iam languidus est; te enim
 repente in eum irruerunt, fugiet populus
 qui cum ipso est; & solo vige perempto,
 Vocabis ad te populum, & tu venturus
 ad te, quemadmodum conveneris est uni-
 versus populus, quoscumque volueris &
 si redire quisquis quem velles; & totus
 populus pacificus. Et placuit verbum
 istud in oculis Abifalomi, & in oculis
 Abifalomi, Talia ac talia dicit Ahiro-
 pheis, quod dicit? alioqui, quid fenis?
 Ait Hufi ad Abifalom, Non est bonum
 consilium quod dedit Ahirophel hoc tem-
 pore. Subiunxit que Hufi, Tu noli
 patrem tuum & servos eius esse gigantes,
 & viros esse amaro animo, non fecis
 ac ursum qui pradarum in deserto.
 Ad hac pater tuus vir est bellicosus, nec
 pernoctat ad lac' populi: Nunc desitescit
 aliqua in parte vel aliquo in loco. Jam
 si irruerimus in eos ut antea, audieritque
 rumor quod facta fuerit clades in populo
 Israelitico; Cum alioqui fit vir strenuissimus,
 cujus cor est vel cor leonis, nullo modo
 contabesceret: novit enim totus Isracl
 robustissimum esse patrem tuum, & braves
 qui cum eo sunt, esse generosissimos.
 Ego vero confulo ut cum congregati
 fuerint ad te omnes Israelitae a Dan usq;
 ad Bir-febaa, in medio exercitus procedent
 inveni, & obsideamus eum ubicunque
 locora fuerit cadit ros super terram, &
 nec ipsum quem ad quidem ex omnibus
 qui sunt cum eo, relinquam". Quod si
 in aliqua civitate se recipiat, admo-
 vebunt ei omnes Israelitae fines, & tra-
 hent illum ad torrente usque, & ne gyliti
 relinquent. Ait Abifalom & univer' Isracl,
 Melius est consilium Hufi Arczi consilio
 Ahiropheis: siquidem Dominus praeceperat
 irritum fieri bonum Ahiropheis consilium
 ut malum induceret Dominus super
 Abifalomem.

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

28. * قَامَ حَتَمًا لِمَعْمَدَا . وَحَتَمًا بَشِيرًا . سِتِيرًا . هَحِيرًا . هَمْتَدَارًا . هَمْتَسَارًا .
 29. * هَحْتَدَارًا . هَحَقْتَسَارًا . * هَوَجَرًا سَمَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا بَاهَرًا . هَحْتَارًا حَوْبًا هَحْتَارًا .
 30. * هَحْتَارًا حَوْبًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا .

Obtulerunt lectos, & strata, & vasa ſilia, & frumentum, hordeum, triticum fixum, farinam, fabas, & lentas, Mel, butyrum, oves, & caſeos vaccinos: obtulerunt inquam, Davidi & populo qui erat cum ipſo, ad comedendum: dicebant enim, Populus iſte famelicus eſt, & fatigatus, atque ſitibundus in deſerto.

CAP. XVIII.

DAvid autem luſtrato populo quem ſecum habebat, & conſtituit ſuper eos tribunos & centurionibus, Tertia pars fuit cum Joab, & tertia pars cum Abiſai filio Surie, & tertia pars cum Athi Gethao. Tum dixit rex populo, Etiamſi plantę fugeremus, nequaquam adjicit ad nos animus: quare ſufficiunt nobis decem millia, & conſultius nobis eſt, ut adjuutores habeamus & civitatibus. Dixerunt Davidi ſervi ipſius, Nos egrediemur, & propterabimus ad pugnam cum eis. At ille rex, Quod bonum fuerit in oculis veſtris, facite: ſic conſtitit rex fecus januam, totus autem populus egreſſus fuit in centurias & chiliadas. Præcepit autem rex Joabo, Abiſai, & Ethai, dicens: Prehendite nihi purum Abiſalom vivum: audivitque totus populus, quem præcepit rex omnibus magnatibus de re Abiſalomis. Egreſſus eſt igitur populus ad deſectum in occurſum Iſrahelis. Et commiſſo prælio proſtigatus eſt illic populus Iſraheliticus ante ſervos Davids, factaque fuit ibi cedes magna, nempe viginti millium. Et præter bellum atrociffimum quod ſui ſuper faciem terræ, plures etiam devoravit beſtia fylveltis, quàm quos conſumpſit gladius eo die. Caſu verò incidit Abiſalom corâ ſervis Davids, & Abiſalome inſidente mulo tranſiit mulo ſubter ramū ingentis cujuldâ tunci, retentò que capite Abiſalomis magno illo trunco, ſuſpenſus eſt inter cœli & terræ, & nulius qui erat ſub ipſo, prætergreſſ' abijt. Quod videns quidam indicavit Joabo, & ait, Vidi Abiſalome appenſum trunco. At Joab viro qui hoc ſibi nuntiaverat, Quando vidilli eum, cur non percuſſiſti eum, & in terrâ deſeciſti, equidē dediſſem tibi decē argenteos & vellimentū unum.

31. * هَحْتَارًا حَوْبًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا .
 32. * هَحْتَارًا حَوْبًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا .
 33. * هَحْتَارًا حَوْبًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا .
 34. * هَحْتَارًا حَوْبًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا .
 35. * هَحْتَارًا حَوْبًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا .
 36. * هَحْتَارًا حَوْبًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا .
 37. * هَحْتَارًا حَوْبًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا .
 38. * هَحْتَارًا حَوْبًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا .
 39. * هَحْتَارًا حَوْبًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا .
 40. * هَحْتَارًا حَوْبًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا .
 41. * هَحْتَارًا حَوْبًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا . هَحْتَارًا .

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

28. * وَأَمَدًا بِالْأَسْنِ وَالرَّيْسِ وَأَوْعِيَةَ الْعَمَارِ وَعِمْرَ دَلِكِ مِنَ الْكِبْطَةِ وَالسَّعْمِ وَالْكَبْطَةَ الْعَلَوِيَّةَ وَالْوَالِدِ وَدَعِيَّةَ
 29. * وَأَوْعِيَةَ وَعَدَسَ * وَعَسَلٍ * وَسَمْنٍ * وَعَمِيمٍ * وَبَيْتِ الْبَقْرِ * وَفَدَمُوا إِلَى دَاوُدَ وَإِلَى السَّعْبِ الَّذِينَ مَعَهُ * لَأَمَّهُمْ
 30. * قَالُوا أَنْ السَّعْبَ وَالْعَسْكَرَ الَّذِي مَعَ دَاوُدَ * حَيَّاجٌ فَذُ بَصَبُوا وَعَطَسُوا وَعَبَّوْا فِي الْعَمْرِ *
 31. * وَالْفِصْلَ الثَّمَانِينَ عَسْرًا *
 32. * وَأَحْصَى دَاوُدَ السَّعْبَ الَّذِينَ مَعَهُ * وَصَيَّرَ عَلَيْهِمْ رِيثَاءَ
 33. * الْوَفِ وَمِيمِينَ * وَصَيَّرَ ثَلَاثَ عَسْكَرِينَ مَعَ يُوَابَ * وَبَلَدْنَا مَعَ أُنَيْسِيِّ بْنِ صَوْرِيَا أَحْبِي يُوَابَ * وَبَلَدْنَا مَعَ
 34. * آتِي الْكِنَانِي * وَقَالَ الْمَلِكُ لِلْسَّعْبِ * أَنْ هَرُومُوا وَهَرِينَا * فَأَمَّهُمْ لَا يَغْدِرُونَ إِلَيَّ مِنْ هَرَبٍ * فَسَلَفِي
 35. * عَسْرِينَ أَلْفًا * فَأَمَّهُمْ أَلْفَ مِائَةِ الثَّمَانِينَ الْيَمِينِ الْيَمِينِ الْيَمِينِ * قَالَ عِبْدُكَ دَاوُدُ * كَيْفَ كَرِهَ إِلَيْهِمْ *
 36. * وَجَعَلْتُ فِي كِبَالِهِمْ * قَالَ لَهُمُ الْمَلِكُ * مَا رَأَيْتُمْ أَنْ يَتَّبِعِي أَنْ يَجْعَلَ فَاعْمَلُوا * وَقَالَ الْمَلِكُ الْيَمِينِ *
 37. * وَجَرِحَ السَّعْبَ لِيَعْمَلُوا الْوَفَا وَمِيمِينَ مَعَ فَوَادِهِمْ * وَأَمَرَ الْمَلِكُ يُوَابَ وَأُنَيْسِيَّ أَحْبَاهُ * وَقَالَ لَهُمْ *
 38. * احْمَلُوا بِأَيْدِيكُمْ الْعَمِي أَنْ طَعَرْتُمْ بِهِ * وَجَدَدُوا حِينًا * وَسَمِعَ السَّعْبُ كَلِمَةَ حَيْبِ أَمْرِ الْمَلِكِ الْعَوَادِ
 39. * فِي أَمْرِ أَيْدِيكُمْ * وَجَرِحَ السَّعْبَ إِلَى الثَّرْبَةِ لِيَسْتَعْمَلُوا بِعِ إِسْرَائِيلَ * وَلَهُوَهُمْ فَوَاعِدُهُمْ * وَأَسَدَّتْ
 40. * أَرْبَعُ يَمِيمَةٍ * وَأَيْدِيكُمْ سَعْبَ بَعِ إِسْرَائِيلَ بَيْنَ يَدَيْ عِبْدِكَ دَاوُدَ * وَقِيلَ مِئَةِ عَسْرِينَ أَلْفَ رَجُلٍ
 41. * وَأَسَدَّتْ أَرْبَعُ يَمِيمَةٍ حِدَا يَكُ وَجْهَ الْأَرْضِ * وَأَكَلَتْ مِئَةَ السَّبَاعِ أَكْثَرَ مِنَ الَّذِينَ قَتَلُوا *
 42. * فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ * وَأَمَرَ عِبْدُكَ دَاوُدَ أَيْدِيكُمْ * وَكَانَ أَيْدِيكُمْ رَاكِبًا يَكُ بَعْلٍ فَهَرَبَ * وَوَجَلَ الْبَعْلُ
 43. * كَيْفَ سَكِنَ عَطْمَةَ * وَوَعَلَى سَعْرِ أَيْدِيكُمْ بِأَعْصَانِ السَّكِنِ السَّرِيِّ الْكَيْمِينَ * وَصَارَ مَعْلَقًا بَيْنَ
 44. * السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ * وَمَرَّ الْبَعْلُ مِنْ كَيْدِ هَارِيَا * فَبَصُرَ بِهِ رَجُلٌ مِنَ الْأَجْنَادِ * وَأَحْبِي يُوَابَ * وَقَالَ لَهُ * أَيُّ
 45. * رَأَيْتَ أَيْدِيكُمْ مَعْلَقًا سَكِنَ عَطْمَةَ * قَالَ يُوَابُ لِلَّذِي أَحْبَرَهُ * فَلَمَّا دَاوُدَ نَصْرِيَّةَ يَرْكُكُ وَبَلَدِيَّةَ
 46. * عَلَى الْأَرْضِ حَيْبِ رَأْيِي * وَكَلِمَةُ اعْطَيْتُكَ عَسْرِينَ أَلْفًا مِثْقَالِ فِصَّةٍ وَيُوَابَ *

Et attulerunt ei lectos, & strata, & vasa ſilia: & frumenta, hordeum, & farinam, fabas, & lentas, & lac vaccinum: obtuleruntque Davidi & populo qui cum eo erat: dixerunt enim populus & exercitum qui erat cum Davide, famelicos eſſe, & laborem, ſitim, atque laſſitudinem conſtitit in deſerto.

CAP. XVIII.

DAvid etiã recepiſſus po ulum quem ſecum habebat, præſtititque eis duces tribunos & centuriones, Commiſſiſque tertia pars exercitû ſui partem Joabo, & tertia partem Abiſai filio Surie, & tertia partem Athi Gethao. Tum dixit rex ad populum, Si nos proſtigati ſumus, ac fugerimus, non conſiderabunt quid ſuggeremus: quapropter conſtat ſatis decem millibus & ſubter enim evaſit nobis quàm ſi qui congregati ad nos in civitatibus ſuis. Dixerunt ſervi Davids, Nos egrediemur ad eos, & bella præcipientes eos. Dixit eis rex, Quod agendum eſſe indicaveritis. Mente itaque, rege in portâ, egreſſus eſt populus ut numeraretur in chiliadas & centurias, cum ducibus ſuis. Mandata autem rex Joabo, & Abiſai fraſi egiſ, & Athi, dixitque ad eos, Habete eum puri Abiſalomis, ſi ſerit potantini illius, & capite eum vivum: & audivit tunc ſus populus quem mandaret rex ducibus de re Abiſalomis. Tercio eſſe ergo populus ad deſertum, ut occurreret Iſrahelitis cum reperciſſent eos, manus conſeruerit cum eis: & eſſe vult ſente inter eos bello, proſtigatus ſus populus Iſraheliticus ante ſervos Davids, & acciſi fuerunt ex eis viginti millia virorum. Cùmque vehementer graſſatus eſſet bellû inter eos ſuper facie terre, devoravit ex eis feræ, plures quàm qui interfeciſſent fuerunt eâ die. Posterea aſſectus fuit ſervus Davids, Abiſalomem: cum enim Abiſalom inſideret mulo, ſuſcepitque ingentis eſt mulus ſubter ingentem arborē, & hæc ait Abiſalomis comâ ramus ingentis illius pinis arboris, manſiſſe ſuſceptus inter cælum & terrâ, præteritque multas de ſub eo fugerunt. Quis eum vididiſſis quidam ex militibus Abiſalomem ingentis arboris ſuſceptum dixit. Dixit Joab ad eum qui ſibi nuntiaverat, Quare ergo non percupiſti eum vididiſſis eum? & ad terram proſtraviſti eum vididiſſis eum? & diſſeminaſti tibi decem milia ſaleatorum argenti, & vindicaverunt.

Verfio VULG. LAT.

meas tibi super offerendam ego si Et : Joab ad vir Dixitque
 12 ויאמר דאיש אל יואב ולא אני שקר ער-
 quia : regis illum in meam manum mitterem non argentes mille
 13 אלה בכם לא יאלצתי ידו אל בן דשלקו כי
 dicendo : tibi et : Abifai & tibi rex precepit notis auribus in
 בנעוני צוה המלך ארדק ואת אביש ואת אחי לרא-
 necam animum : fecit enim : Abifalom in puerum in quibus dixerat
 14 שמרמי בנער באבשלום : ארעשתי בנפש
 tu & : rege & tibi absconditum non verum omne & mendaciam
 15 שקר וברדניו לא יאמר : ויאמר יואב לא יא-
 Non : Joab Dixitque : adverso ex stipes
 16 חתוצב מנני : ויאמר יואב לא יאמר : ויאמר יואב לא יא-
 Abifalom corde in ea infixit & : sua tela in speranda tria capi &
 17 ויקח שלשה שבטים בנפו ויתקעם בלב אבשלום
 quosque tres in vivo ipso aduoc
 18 עורמו חי בלב האלה : ויסמו עשה נערים
 eum occiderunt & : Abifalom percuterunt & : Joab exia Jerem
 19 נשא כלי יואב וכן איתבשלום וימתו :
 120 ויתקע יואב בשפר וישב העם מדרך אחרי
 Abifalom : populum Joab prohibuit quia : Israel
 17 וישראל כוהן חשדן ויאבתה העם : ויקחו את אבשלום
 stauerunt & : scandent focum in : saltum in eum projecturum &
 18 וישלכו אחרו ביער אלהתח החרו ויצבו
 fuerunt Israel omnis & : valde magnum lapidum acervum cum super
 19 עיוו גר אבנים גרוה ואל ישראל נמו
 sua vita in tibi : Abifalom & : stulerat Abifalom Et : sua tenoria in vir
 18 אש לאהל : ואבשלום לקח ויצב בתי
 filius iudii Non : dixit quia : regia valle in qui : nuncium
 18 איתבצבא אשר עמק האלה : אמר ארז לי
 Joab nomine : Israel nuncium vocavit & : med nomen facere monare pro
 19 בעבור הודיע שמי ויקרא למעבתי ער שמו
 Achimasis Et : hanc diem ad usque Abifalom manus ei est vocatum Et
 1 ויקרא ליה יואבשלום ער היום החרו : ואחמזן
 quod : regi : Achimasis & : nuncia : dixit Sadoch filius
 2 בן צדוק ויאמר יואב ואבשלום את המלך כי
 Dixitque : suorum inimicorum manu de DOMINUS cum iudicaverit
 20 שפטו יהוה מן אביו : ויאמר
 die in terra nunciabis & : huc die in hunc venit vir Non : Joab ei
 21 לו יואב לא יאשר שרת אהיה היום וכן שרת ביום
 Achimasis : regis filius ad usque Abifalom non hac die Et altera
 22 אחר והיום הוחל א תבשר בני עיר המלך מר :
 Achimasis quod : regi indicat : Vade : Chufi ad Joab Dixitque
 21 וישחזו כושי ליואב ויצי : ויאמר יואב לבושי
 aduoc addidit Et : curreur & : Joab ipsi Chufi sc incurrauerit Et
 22 וישחזו כושי ליואב ויצי : ויאמר יואב לבושי
 curream : quicquid sit Et : Joab ad dixit & : Sadoch filius Achimasis
 21 אחמזן בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה
 tu : quid Ut : Joab Dixitque : Chufi post ego etiam nunc
 22 ויאמר יואב לבושי ויאמר יואב לבושי
 quid quid sit Et : Achimasis curreur Et : Curre : ei Dixitque curream
 23 ארז ויאמר לו ריו ויצי : אחמזן וירד הכשר
 Chufi : dicitur inter fides David Et
 24 ועבר את הדבשי : וירד וישב בן ישי טשעמי
 curreat & : curream ad porta teclum ad speculator iuic &
 25 וירד הכשר אל נחשעאל אלה החומה וישא את
 filius curreur vir ecce & : vidit & : suos oculos
 26 ויאמר ויהוה אש רז לבדו : עיוו

Qui dixit ad Joab : Si mitteres in manibus meis mille argentes, nequaquam mitterem manum meam in filium regis ; audientibus enim nobis precepit rex tibi, & Abifai, & Ethai, dicens ; Custodite mihi puerum Abifalom. Sed & si fecisset contra animam meam audacter, nequaquam hoc regem latere potuisset, & tu stares ex aduerso. Et ait Joab ; Non sicut tu vis, sed aggrediar eum coram te. Tulit ergo tres lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Abifalom : cumque adhuc palpitarat hærens in queru, Cūcurrerunt decem iuvenes armigeri Joab, & percusserunt interfecerunt eum. Cecidit autem Joab bucinā, & retinuit populum, ne persequeretur fugientem Israel, voleos parcere multitudi- ni. Et tulerunt Abifalom, & proiecerunt eum in saltu, in foveam grandem, & comportaverunt super eum acervum lapidum magnum nimis ; & omnis autem Israel fugit in tabernacula sua. Porro Abifalom exeraxer sibi, cum adhuc viveret, titulum qui est in Valle regis : dixerat enim. Non habeo filium : & hoc erit monimen- tum nominis mei. Vocavitque titulum nomine suo, & appel- latur, Manus Abifalom, usque ad hanc diem. Achimasis autem filius Sadoch, ait ; Curram, & nuntiabo regi, quia iudicium fecerit ei Dominus de manu inimicorum ejus. Ad quem Joab dixit ; Non eris notuosus in hac die, sed nuntiabis in alia : hodie nolo te nunciare, filiuse. Non enim regis est mortuus. Et ait Joab Chufi ; Vade, & nuntia regi que vidisti. Adoravit Chufi Joab, & curreur. Rursum autem Achimasis filius Sa- doch dixit ad Joab, Quid im- pedit fi etiam ego curram post Chufi ; Dixitque ei Joab, Quid vis currere, fili mi ; non est boni nuntii bajulus. Qui respon- dit, Quis enim si currerero ? Et ait ei, Curre. Currens ergo Achimasis per viam compendii, transiit Chufi. David autem sedebat inter duas portas ; speculator verò, qui erat in fastigio portæ super murum, elevans oculos, vidit hominem currentem solum.

12 Dixit autem vir ad Joab : Si tu mitteres in manibus meis mille flosos in argenti, non extendere manum meam in filium regis ; nam ante nos iussit rex tibi et Abifai et Ethai dicendo : Estote circumspēcti mihi in adulescente Abifalom. Aut utique faciam in anima mea falsitatem ? et omne ius quicquam non occulta tibi a rege, et tu stares contrā. Et dixit Joab : Non enim nunc manebit coram te ? et accipiet tria tela in manu sua, et infixit ea in cor Abifalom etiam usque. Et super illius in medio querens. Et circierunt 15 decem adolescentes ferentes arma Joab, et percusserunt Abifalom et occiderunt illum. Et clauxit Joab bucinā, et rediit populus a persequendo post 16 Israel, quia prohibuit Joab populum. Et accepit eum Abifalom et projecit eum in saltum in medio fovee magnæ, et exerexit super illum acervum lapidum magnum valde : et omnis Israel fugerunt usque usque ad urbem suam. Et Abifalom accepit et exerexit sibi in vita sua statuum 18 quæ [est] in planicie Regis : quia dixerat : Non est mihi filius superstes, ut memorari faciat nomen meum : et vocavit statuum ex nomine suo, et vocavit illam Locum Abifalom usque ad hanc diem. Et Achimaghaz filius Sa- 19 doch dixit : Curram nunc, et nunciabo regi, quod liberavit eum Dominus de manu auctorum inimicitie sue. Et dixit ei Joab : Non vit idoneus es ad nunciandum hodie, et nunciabis die alio, at die hoc non nunciabis, eo quod filius regis mortuus est. Et dixit Joab ad Chufurum : Vade indica re- 20 gi quod vidisti : et adoravit Chufus Joab, et curreur. Et addidit adhuc Achimaghaz filius Szadok, et dixit ad Joab : Quiquid sit, curram nunc etiam ego post Chufum : et dixit Joab, et cecit tibi non enim est nuntius datus ? Et quicquid sit, curram : et dixit illi, Curre : et curreur : 21 Achimaghaz per viam planam, et praverit Chufum. Et David sedebat 22 inter duas portas, et ierat speculator super teclum porte super murum, et elevavit oculos suos et vidit, et ecce vir currebat solus.

Targum Jonathan.

12 ויאמר נבדרי ליואב ולו אנא תקל על כפי אלה כמעין דכסף לא אושית וירבד מלכא
 13 ארזי קרמא פקיד מלכא ויהו ויהו אביש ויהו אתי למימר אסתמו לי בעולמא
 14 באבשלום : און עבדיר בנפש שקר וכל מדעם לא יאכפסא מי מלכא ואת התחת
 15 מקבלי : ואמר יואב מבן אשיר מרסד ונסכי בתלמי נסמין בוריה וקבעון בלפא
 16 דאבשלום ועד כען קם בעו בוטאמא : ואסתמו וקשרו וקשרו עולמא נמלי וניהו דיואב וסחוי
 17 אבשלום וקטלוהו : וחקע יואב בשופא וותב עפא מלמדף בתי ישראל ארי מנע יואב
 18 וקפא : ונסכו וית אבשלום ורמי ויהו בחורשא לט קומצא רבא ויאקמו ביהו דנור
 19 אבדו רב לחרא וכל ישראל אפכו גבר לקווי : ואבשלום נסכו באקום ליה בחיורו
 20 וית קסתאוי במישר מלכא ארי אמר לית ל בר קום גדול לא יקרא שמי וקרא לקמתא
 21 על שמה וקרא לה אתרא דאבשלום ער יואב הדין : ואחמזן בן צדוק אמר ארדוס
 22 כען ואבשר ית מלכא ארי אחרער ליה יי מיד בעלי דקבוחי : ואמר ליה יואב לא נבר
 23 מית ואמר יואב לכושי אול חיי מלכא דחוי ומנד בוש ליואב ורדת : ואסיו עור
 24 אחמזן בן צדוק ואמר ליואב ויהי מה ארצה ויהי מה ארצה ויהי מה ארצה
 25 ויאמר יואב לבושי ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 26 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 27 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 28 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 29 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 30 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 31 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 32 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 33 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 34 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 35 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 36 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 37 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 38 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 39 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 40 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 41 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 42 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 43 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 44 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 45 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 46 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 47 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 48 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 49 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 50 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 51 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 52 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 53 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 54 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 55 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 56 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 57 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 58 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 59 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 60 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 61 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 62 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 63 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 64 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 65 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 66 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 67 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 68 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 69 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 70 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 71 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 72 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 73 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 74 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 75 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 76 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 77 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 78 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 79 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 80 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 81 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 82 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 83 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 84 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 85 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 86 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 87 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 88 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 89 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 90 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 91 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 92 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 93 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 94 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 95 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 96 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 97 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 98 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 99 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי
 100 ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי : ויאמר יואב לבושי

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

Et dixit vir ad Joab : Et licet ego appenderē super manu mea mille flosos in argenti, non extendere manum meam in filium regis ; nam ante nos iussit rex tibi et Abifai et Ithai dicendo : Estote circumspēcti mihi in adulescente Abifalom. Aut utique faciam in anima mea falsitatem ? et omne ius quicquam non occulta tibi a rege, et tu stares contrā. Et dixit Joab : Non enim nunc manebit coram te ? et accipiet tria tela in manu sua, et infixit ea in cor Abifalom etiam usque. Et super illius in medio querens. Et circierunt 15 decem adolescentes ferentes arma Joab, et percusserunt Abifalom et occiderunt illum. Et clauxit Joab bucinā, et rediit populus a persequendo post 16 Israel, quia prohibuit Joab populum. Et accepit eum Abifalom et projecit eum in saltum in medio fovee magnæ, et exerexit super illum acervum lapidum magnum valde : et omnis Israel fugerunt usque usque ad urbem suam. Et Abifalom accepit et exerexit sibi in vita sua statuum 18 quæ [est] in planicie Regis : quia dixerat : Non est mihi filius superstes, ut memorari faciat nomen meum : et vocavit statuum ex nomine suo, et vocavit illam Locum Abifalom usque ad hanc diem. Et Achimaghaz filius Sa- 19 doch dixit : Curram nunc, et nunciabo regi, quod liberavit eum Dominus de manu auctorum inimicitie sue. Et dixit ei Joab : Non vit idoneus es ad nunciandum hodie, et nunciabis die alio, at die hoc non nunciabis, eo quod filius regis mortuus est. Et dixit Joab ad Chufurum : Vade indica re- 20 gi quod vidisti : et adoravit Chufus Joab, et curreur. Et addidit adhuc Achimaghaz filius Szadok, et dixit ad Joab : Quiquid sit, curram nunc etiam ego post Chufum : et dixit Joab, et cecit tibi non enim est nuntius datus ? Et quicquid sit, curram : et dixit illi, Curre : et curreur : 21 Achimaghaz per viam planam, et praverit Chufum. Et David sedebat 22 inter duas portas, et ierat speculator super teclum porte super murum, et elevavit oculos suos et vidit, et ecce vir currebat solus.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

12 * Dixit vir ille Joabo, Etiamfi numerares fol-
 vererique mihi mille argenteos, nequaquam
 extendrem manum meam in filium regis :
 me enim presente precepit rex tibi, & Abi-
 faim, &que Ethaio, ac dixit: & servate mihi pu-
 pium Abifalomem. Si fecissem, in meipsum
 13 deliquissem; nihil enim regem laetificet, ac tu
 procul stetisses. Ait illi Joab, Non ita, ego
 14 te prior incipiam: & accipiens joab tres hila-
 stas manu sua, transverberavit eis cor Abifa-
 lomus dum adhuc vivus esset & pendens a
 15 trunco. Reverti quoque decem juvenes armige-
 ri Joabi percussere Abifalomem, & occiderunt
 eum. Tum canente Joabo buccina,
 16 recepit se populus qui persequabatur Israe-
 lem, quia coercuit Joab populum. Sumptis
 17 ruitaque Abifalomem, & projectientes eum in
 foveam, in fossam ingentem, erexerunt super
 eum acervum grandem magnorum lapidum :
 omnes vero israelitarum fugerunt quique in cen-
 18 torium suum. Porro Abifalom dum vive-
 ret, acceperat sibi simulachrum, erexeratque
 in convalle regum : dixerat enim, Neminem
 habeo qui celebret nomen meum : quapro-
 19 pter vocavit simulachrum illud de nomine
 suo, & vocatum est, Manus Abifalomis, ad
 20 punct usque diem. Ahimees autem Sadoci fi-
 lius ait, Accurrant nuntiarum regi quod vin-
 dicavit eum Dominus & manu hostium ejus.
 Ait illi Joab, Non expedit te nuntiare hodie,
 21 sed nuntiabis alio die : ne nunties hostem,
 nam filium regis mortuum esse nuntiares,
 Dixitque Joab ad Chufi, Vade nuntiarum re-
 22 gi quod vidisti. Rursum currens Ahimees
 filius Sadoc dixit Joabo, Quid igitur ? cur-
 ram etiam ego, & ibo post Chufi. Ait illi
 23 Joab, Quorundam curretes filii mei, etiam nemo
 daturus sit tibi mercedem pro nuntio ? Di-
 24 xit ad eum, Quid igitur ? curram : accurrerit
 Ahimees per viam Chachar, & anteverit
 ipsum Chufi. David autem sedebat inter
 duas portas, & speculator ambulabat super
 rectum porte muni, sublatique oculis videit
 hominem currentem solum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

12 * قال ذلك الرجل ليؤاب: لو انك عدوت لي الي الف منقال * لما كتبت امك يدي واقبل بن
 اللذك * وقد سمعت حيث امرك الملك * و امر ايضا لي عسكهم مي وقال
 13 احفظوا يا ابسالوم العبي * ولو اني فعلت كمت مسيا الي نفسي * لانه لم يكن يحق الملك سي *
 14 وابت كمت نعوم من بعد وينظر الي * قال له * لا ما هكذا * اما ابدا * به فذلك * واحد يواب
 15 نكده بانه سهام * ورمي لها ابسالوم ونسبها في فلبه * وكان بعد حيا معلقا في السور * ورجع عس
 16 فديان من اللذي يكملون سلاح يواب * وصرخوا ابسالوم وندبوا * وفتح يواب في الصور * ورجع
 17 جميع الشعب الذين كانوا في طلبك في اسرائيل * لان يواب سمع الشعب من قبل احويم
 18 واحدوا ابسالوم وطردوه في جب عظيم * وجمعوا قومه بك من جبارن كبنار * وهرج جميع بي
 19 اسرائيل كل امرئ الي بيته * وكان ابسالوم في حياته قد عمل عمالا * وصيره في عور الملوك * لانه
 20 قال ليس لي من يدكر اسمي بعد موتي * ودعي اسم العمال باسمه * ودعي اسمه بك ابسالوم الي
 21 هذا اليوم * فاما احمعاص بن صادوق اخبر فقال * اسعي الملك * لان الله قد ابدع له من
 22 اعداءه اليوم * قال له يواب * لا ينبغي ان تغسر الملك اليوم * ولكن بسر عدا اولي بغسر اليوم *
 23 اي بسري بغسر * ان ابن الملك قد قتل * ثم قال ليدوسي * انطلق فاحضر الملك بما رايت * ثم
 24 فعدتم احمعاص بن صادوق ايضا * وقال ليؤاب * لماذا سمعني انا ان اسعي خلف كوسي ايضا *
 25 قال له يواب * لماذا سمعني يا بني * وليس من يعطي بسري * قال له * وماذا اريد من البسري *
 26 ادا اسعي فابسر * قال له * اسعي * فسمع احمعاص في طريقه خلف حاحار * وسبق كوسي
 27 وكان داود جالسا بين البابين * وقام الديدان على سور الباب * ووقع الناظر عميه * وبعصر
 28 رجل يحاصر في الطريق وحده *

12 Respondit vir ille Joabo, Etiamfi mille
 mille talenta numerares mihi, nunqua-
 quam extendrem manum meam & occi-
 13 derem filium regis: jam audieris quod
 precepit tibi rex, & precepit Abifalomo
 tibi, ut si fecissem, in meipsum deliquis-
 14 sem, et tu procul stetisses. Ait illi Joab, Non
 ita, ego te prior incipiam: & accipiens
 15 joab tres hilastras manu sua, transverberavit
 eis cor Abifalomus dum adhuc vivus esset
 & pendens a trunco. Reverti quoque decem
 16 juvenes armigeri Joabi percussere Abifa-
 lomem, & occiderunt eum. Tum canente
 17 Joabo buccina, recepit se populus qui per-
 sequabatur Israel, quia coercuit Joab
 18 populum. Sumptis ruitaque Abifalomem,
 & projectientes eum in foveam, in fossam
 19 ingentem, erexerunt super eum acervum
 grandem magnorum lapidum: omnes vero
 20 israelitarum fugerunt quique in centorium
 suum. Porro Abifalom dum viveret, acceperat
 21 sibi simulachrum, erexeratque in convalle
 regum: dixerat enim, Neminem habeo qui
 celebret nomen meum: quapropter vocavit
 22 simulachrum illud de nomine suo, & vocatum
 est, Manus Abifalomis, ad punct usque diem.
 23 Ahimees autem Sadoci filius ait, Accurrant
 nuntiarum regi quod vindicavit eum Dominus
 & manu hostium ejus. Ait illi Joab, Non
 24 expedit te nuntiare hodie, sed nuntiabis
 alio die: ne nunties hostem, nam filium
 regis mortuum esse nuntiares. Dixitque
 Joab ad Chufi, Vade nuntiarum regi quod
 vidisti. Rursum currens Ahimees filius
 Sadoc dixit Joabo, Quid igitur? curram
 etiam ego, & ibo post Chufi. Ait illi Joab,
 Quorundam curretes filii mei, etiam nemo
 daturus sit tibi mercedem pro nuntio? Di-
 xit ad eum, Quid igitur? curram: accurrerit
 Ahimees per viam Chachar, & anteverit
 ipsum Chufi. David autem sedebat inter
 duas portas, & speculator ambulabat super
 rectum porte muni, sublatique oculis videit
 hominem currentem solum.

15 **וְיָקָרָא הַעֲבָרָה וְיִגְדַל לְפָנָיו וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 16 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא**
 17 **וְיִאֱמַר הַעֲבָרָה וְיִגְדַל לְפָנָיו וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 18 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 19 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 20 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 21 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 22 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 23 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 24 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 25 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 26 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 27 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 28 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 29 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 30 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 31 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 32 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**
 33 **בְּשׂוּרָה בְּפִי וְיִגְדַל הַלֹּהִי וְקָרָב: וְיִקְרָא וְיִאֱמַר הַפֶּלֶא אֵם כִּי בְּיָדִי**

Et exclamavit speculator et indicavit regi: et dixit rex. Si solus est, bonus est numerus in ore ejus. Propter autem illum et accedente propius, vidit speculator hominem alterum currentem, et vosiferans in culmine, ait: Apparet mihi alter homo currentis solus. Dixitque rex, Et iste bonus est nuntius. Speculator autem; Contemplor, ait, cursu prioris, quasi cursum Achimach filii Sadoc. Et ait rex: Vir bonus est: et nuntium portans boni, venit. Clamans autem Achimach, dixit ad regem: Salve rex. Et adorans regem coram eo pronus in terram, ait; Benedicis Dñs Deus tuus, qui conclusit homines qui levaverunt manus suas contra dominum meum regem. Et ait rex, Elime pax puero Abfalom: Dixitque Achimach; Vidi tumultum magnum, cum mitteret Joab servum tuum, ut dux me servum tuum: nescio aliud. Ad quem rex; Transi, ait, et ista hic. Cùmque ille transisset, et staret, apparuit Chufi: et veniens ait; Bonum apporto nuntium, domine mi rex: judicavit enim pro te Dominus hodie de manu omnium qui surrexerunt contra te. Dixit autem rex ad Chufi, Elime pax puero Abfalom: Cui 33 respondens Chufi, Piant, inquit, sicut puer, inimici domini mei regis, et universi qui confugerunt adversus eum in malum. Contristat itaque rex, ascendit coenaculum portæ, et flevit. Et sic loquebatur, vadens; Fili mi Abfalom, Abfalom fili mi: quis mihi tribuat ut ego moriar pro te, Abfalom fili mi, fili mi Abfalom?

CAP. XIX.

CAP. XIX.

1 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 2 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 3 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 4 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 5 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 6 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 7 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 8 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 9 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 10 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 11 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 12 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 13 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 14 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 15 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 16 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 17 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 18 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 19 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 20 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 21 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 22 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 23 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 24 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 25 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 26 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 27 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 28 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 29 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 30 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 31 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 32 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 33 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**

1 Nunciatum est autem Joab quod rex fletet & lugeret filium suum: Et versa est victoria in ludam in die illa omni populo: audivit enim populus in die illa dici; Dolet rex super filio suo. Et declinavit populus in die illa ingredit civitatem, quomodo declinare solet populus versus & fugiens de praelio. Porro rex operuit caput suum, & clamabat voce magna; Fili mi Abfalom, Abfalom fili mi, fili mi. Ingressus ergo Joab ad regem in domum, dixit; Confundisti hodie vultus omnium servorum tuorum, qui salvam fecerunt animam tuam, & animam filiorum tuorum, & animam uxorum tuarum, & animam concubinarum tuarum.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

1 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 2 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 3 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 4 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 5 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 6 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 7 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 8 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 9 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 10 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 11 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 12 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 13 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 14 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 15 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 16 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 17 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 18 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 19 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 20 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 21 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 22 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 23 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 24 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 25 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 26 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 27 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 28 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 29 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 30 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 31 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 32 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 33 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**

Et clamavit speculator et indicavit regi: et dixit rex. Si solus est, bonum nuntium in ore ejus esse: et ibat eundo et appropinquabat. Et vidit speculator virum alterum currentem, et clamavit speculator ad castris eorum, et dixit: Ecce vir accurrit solus: et dixit rex, Etiam hic est bonus nuntius. Et dixit speculator, Ego video cursum prioris ut cursum Abhimach filii Sadoc: et dixit rex, Vir bonus ille, et etiam nuntium boni afferet. Et clamavit Ahimach filius Sadoc, et dixit ad regem, Pax: et adoravit regem super faciem suam super terram, et dixit; Benedicis Dominus Deus tuus qui tradidit viros qui levaverunt manus suas in domum meum regem. Et dixit rex: Est pax adolescenti Abfalom? et dixit Abhimach filius: Vidi tumultum magnum postquam misit servum regis Joab et servum tuum, sed non oovi quid. Et dixit rex, Dicitur et confiste hic: et divertit et flevit. Et ecce Chufus venit et dixit; Chufus: Nuntietur domino meo regi quia liberavit te Dominus hodie de manu omnium qui surrexerunt contra te. Et dixit rex ad Chufum: Nunc quid pax est adolescenti Abfalom? Et dixit Chufus: Sint sicut adolescentis inimici domini mei regis, et omnes qui surrexerunt contra te in malum. Et conturbatus est rex, et ascendit super coenaculum portæ, et luxit: et sic dicebat dum ambularet. Filii mi Abfalom, fili mi, fili mi Abfalom, velle quod mortuus essem pro te, et tu manifestus hodie, Abfalom fili mi, fili mi.

CAP. XIX.

1 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 2 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 3 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 4 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 5 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 6 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 7 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 8 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 9 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 10 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 11 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 12 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 13 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 14 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 15 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 16 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 17 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 18 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 19 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 20 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 21 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 22 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 23 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 24 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 25 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 26 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 27 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 28 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 29 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 30 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 31 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 32 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**
 33 **וְיִנְחֵם יוֹאָב הַחַיִּל בְּיָדָיו וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר וְיִשְׁעָר**

Et nunciatum est Joab: Ecce rex plorat et luget super Abfalom. Et factus est in die illa in ludam omni populo, quia audivit populus in die illa dicendo: Contristatus est rex super filium suum. Et furati sunt fese populus in die illo ut intrarent in urbem sicut fese furarum populi, qui pedefati sunt in conversione sua in praelio. Et rex operuit faciem suam, et clamavit rex voce magna: Fili mi Abfalom, Abfalom filii mi, fili mi. Et venit Joab ad regem in domum et dixit: Confundisti hodie facies omnium filiorum tuorum qui liberaverunt aoniam tuam hodie, et animam filiorum tuorum et filiarum tuarum, et animam concubinarum tuarum.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

25 * Clamavit ergo speculator, & significavit regi. Dixit autem rex, Si solus est, nuntium est in ore ejus. Cumque procedens ad venturam accederetque, clamavit speculator ad portam, & ait; Ecce alterum hominem currentem solum. Subjuxit speculator, Video cursum prioris quasi cursum Ahimees filii Sadoc. Ait rex, Vir bonus est, & nuntium quidem faultum afferit. Tum vocavit Ahimeesum, & ait illi rex; Pacificene venisti? Qui adorato rege super faciem suam in terram ait; Benedictus Dominus Deus tuus qui tradidit homines qui extendant manus suas adversus dnm meum regem. Ait illi rex, Sanatne est puer Abifalom? Dixit ad eum Ahimees, Vidi exercitum magnum instructum contra Joabum servum domini mei regis, servo autem tuo quid acciderit ignoro. Ait illi rex, Consilium illi: qui retrocedens stetit. Interim ecce Chufi venit, & dixit; Nuntium accipiat rex, quod vindicavit eum hodie Dominus est manu omnium insurgentium in eum. Ait rex ad Chufi, Sanatne est puer Abifalom? Respondit Chufi, Sint inimici tui sicut puer ille domine mi rex, & omnes insurgentes in te ad nocendum tibi. Tum rex acerbe ferens ascendit in cubiculum, & flevit: dnmque fleverit, sic dicebat; Fili mi Abifalom, fili mi, fili mi Abifalom; ah quis me morte afficiat loco tui Abifalom fili mi.

CAP. XIX.

2 * In Taque fuit eo die hucus apud universum populum, eo quod audisset populus eo die dolore affectum regem de filio suo. Et abdidit se populus eo die quin civitatem ingrederetur, quemadmodum abdit se populus qui erubescit cum fugit a prelio. Rex autem obvoluta facie sua ululavit alta voce, & ait; Fili mi Abifalom, fili mi, fili mi Abifalom. Tum ingressus Joab ad regem, dixit ei; Pudefacit hodie vultus omnium fervorum tuorum qui liberarunt animam tua hodie, & animam filiorum ac filiarum tuarum, animam uxoris tuarum, & animam concubinarum tuarum:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

25 * Quapropter advocato speculatore nuntio, significavit regi sedentes, & ait; Quandoquidem nuntius homo est, oportet in te nuntium. Dum cursetur homo ille, & prius accederet, clamavit speculator, & ait; Video alterum hominem currentem solum. Tum dixit speculator; Video cursum prioris mei & gressum ejus similes gressum Ahimees filii Sadoc succedentis. Dixit rex, Is juvenis est homo, & puerul dubio faultum afferit nobis nuntius. Cum ego prorsus venisset, accessit enim, & ait illi; Quid nuntius apud te est? in cubulum venisti? Is autem humi procumbens ante regem, dixit; Benedictus tu Deus Domine noster qui tradidit hodie in manus tuas gentes quae tibi nacerunt. O rex mi domine, Dixit ad eum rex, Abifalom puer viri fuit esse? Respondit Ahimees, V. d. Joabii servum Domini nobis regis multo equitatu circumfessum, nec novi quem successum haberat ves Abifalom. Ait illi rex, Subfiste in loco tuo, qui surgens stetit. Tum ecce Chufi advenit ad eos, & ait; Nuntium accipiat rex, ac latetur quoniam Dominus jam suscepit vindictam ab his qui contra te profugerant. Dixit rex ad Chufi, Abifalom puer, ut videtur esse? Respondit Chufi, Sint omnes inimici tui sicut Abifalom. O rex mi domine, & omnes qui tibi malum exoptant, Tum rex multo percussus manibus, ascendit in cubiculum suum, flevitque solum acerbis, & ululavit: dicebat autem flendo, O fili mi Abifalom, O fili mi Abifalom; qui me morte afficiat pro te. O fili mi, & utinam pro te mortuus essem? Abifalom fili mi.

CAP. XIX.

1 * Exeruit autem Joab regem sterilitate, quae conficit propter Abifalomem: Ita ut constitutus esset universus populus eo die tristis & vehementer. Populus enim nuntiavit eo die manere confici regem propter Abifalomem, Subjuxit se populus, nec uterem esse ingressus eo die, perinde ac si viderent se vincti cum terga verterent in prelio. (Porro rex operis videtur, successu sua cum stetit subfiste dicebat, O fili mi Abifalom, O Abifalom fili mi) Quapropter ingressus Joab ad regem die illi, dicitur hodie reddidisti vultus omnium servorum tuorum qui hodie servaverunt animam tuam, & animas filiarum tuarum, & animas uxorum et concubinarum tuarum:

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

6 * Dilixisti oses tuos, & odisti amicos tuos; & hodie declarasti te nec liberos habere, nec servos: hodie novi quid sit vivus esse Abifalom, mortui essemus omnes, & gram fuisset in oculis tuis. Surge igitur, egredere, & alloquere servos tuos: nam per Dominum juro, quod nisi egrediaris, nemo permotabit apud te hac nocte; & pejus tibi erit hoc omnibus malis que tibi contigerunt a pueritia tua usque nunc. Surgens itaque rex confedit in porta: quod cum nuntiasset universo populo, ac dixissent, Ecce rex confidet in porta, venit universus populus coram rege. Israelite vero fugerant quifque in tabernaculum suum. Cœpitque totus populus per omnes tribus Israelis cogitare ac dicere; Rex eripuit nos è manu omnium inimicorum nostrorum, ipseque liberavit nos è manu Palestinorum: venit ergo fugiendus è terra ista à sectando Abifalomo. Abifalom enim quem inxeramus & profeceramus nobis, mortuus est in pralio. Tum dixerunt alter ad alterum, Rex igitur habefrat quò minus recedatis cum rege? venit redurcamus cum in domum Israharam. Cùmque verbum hoc omnium Israhitarum ingressum esset coram rege, Ait illis rex, Fratres mei estis, & caro mea, & os meum: quare fugeruntis ab Amafim, Ecce caro mea est, & os meum: sic faciat mihi Deus, & sic addat mihi, nisi flux militiae sit futurus coram me cunctis diebus loco Joabi. Sic cùm inxerisset animum omnium Judæorum quasi viri unius, miserunt ad regem, & dixerunt ei; Reverteretur & omnes servi tui. Reversus itaque rex venit usque ad Jordanem; Judas autem venit ad Galgalam, ut prodirent obvium regi, traducerentque regem cis Jordanem. Et Israhelitanus Semei filius Gera filii Benjamini descendit cum viris Juda in occursum regis Davidis. Siba quoque puer Saulis, & quindecim filii sui cum viginti servis suis praecedentes, pontem extruxerant Jordani ante regem,

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

6 Dilixisti oses tuos, & odisti amicos tuos; & hodie declarasti te nec liberos habere, nec servos: hodie novi quid sit vivus esse Abifalom, mortui essemus omnes, & gram fuisset in oculis tuis. Surge igitur, egredere, & alloquere servos tuos: nam per Dominum juro, quod nisi egrediaris, nemo permotabit apud te hac nocte; & pejus tibi erit hoc omnibus malis que tibi contigerunt a pueritia tua usque nunc. Surgens itaque rex confedit in porta: quod cum nuntiasset universo populo, ac dixissent, Ecce rex confidet in porta, venit universus populus coram rege. Israelite vero fugerant quifque in tabernaculum suum. Cœpitque totus populus per omnes tribus Israelis cogitare ac dicere; Rex eripuit nos è manu omnium inimicorum nostrorum, ipseque liberavit nos è manu Palestinorum: venit ergo fugiendus è terra ista à sectando Abifalomo. Abifalom enim quem inxeramus & profeceramus nobis, mortuus est in pralio. Tum dixerunt alter ad alterum, Rex igitur habefrat quò minus recedatis cum rege? venit redurcamus cum in domum Israharam. Cùmque verbum hoc omnium Israhitarum ingressum esset coram rege, Ait illis rex, Fratres mei estis, & caro mea, & os meum: quare fugeruntis ab Amafim, Ecce caro mea est, & os meum: sic faciat mihi Deus, & sic addat mihi, nisi flux militiae sit futurus coram me cunctis diebus loco Joabi. Sic cùm inxerisset animum omnium Judæorum quasi viri unius, miserunt ad regem, & dixerunt ei; Reverteretur & omnes servi tui. Reversus itaque rex venit usque ad Jordanem; Judas autem venit ad Galgalam, ut prodirent obvium regi, traducerentque regem cis Jordanem. Et Israhelitanus Semei filius Gera filii Benjamini descendit cum viris Juda in occursum regis Davidis. Siba quoque puer Saulis, & quindecim filii sui cum viginti servis suis praecedentes, pontem extruxerant Jordani ante regem,

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

18 * وَجَبَّحَهُ مَلِكُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَنَدَهُ حَقِيقَةً كَثِيرًا. وَبَحِيقَةً كَثِيرًا بِعَقْبِهِ حَتَّى تَسْتَوِيَ. 19
 19 مَعْدَمًا حَتَّى إِذَا بَقِيَ مَلِكُ مِثْرَ مَلِكِ. حَتَّى حَتَّى مَعْدَمًا. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. لَا يَسْمَعُ 20
 20 حَتَّى حَتَّى. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. 21
 21 مَلِكُ مِثْرَ مَلِكِ. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. 22
 22 مَلِكُ مِثْرَ مَلِكِ. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. 23
 23 مَلِكُ مِثْرَ مَلِكِ. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. 24
 24 مَلِكُ مِثْرَ مَلِكِ. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. 25
 25 مَلِكُ مِثْرَ مَلِكِ. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. 26
 26 مَلِكُ مِثْرَ مَلِكِ. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. 27
 27 مَلِكُ مِثْرَ مَلِكِ. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. 28
 28 مَلِكُ مِثْرَ مَلِكِ. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. 29
 29 مَلِكُ مِثْرَ مَلِكِ. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. 30
 30 مَلِكُ مِثْرَ مَلِكِ. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. 31
 31 مَلِكُ مِثْرَ مَلِكِ. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى. * وَبَدَّ جَدَّ حَتَّى حَتَّى.

Et pararunt vada, ut traducerent familiam 18
 regis, faceretque quicquid illi placeret. Verum 19
 Semei filius Gera corruit corā rege dum 19
 trajiceret Jordanem. Et ait ad regem, Ne re- 19
 pures mihi domine mi, fulticitiam, neque me- 20
 mueris eorum que fultit egit fervus tuus quā 20
 die egressus est dominus meus rex de Jerusa- 20
 lem, neque animum ad ea suum adiciat domi- 20
 nus rex. Novi ego servum tuum peccasse me, 20
 proinde ecce veni ego hodie propter totā fami- 20
 liā Josephi, & descendi in occursum domini 21
 mei regis. Respondens Abifai filius Surie di- 21
 xit, An propterea non moreretur Semei qui 21
 convitatus est uncto Dñi? Ait David, Quid 21
 mihi vobiscum filii Surie, ut sitis mihi hodie 21
 faciana? hodie nemo morietur in Israele: non 21
 cognosco hodie me esse regem in Israele? Ait 21
 rex ad Semei, Non morieris: & juravit illi rex, 21
 Mephibfath autem filius Jonathan filii Sau- 21
 lis descendit obviam regi: & is nec barbiam 21
 suam raserat, nec vestes suas mutaverat ab eo 21
 die quo profectus est rex, usque ad diem quo 21
 rex incolumis rediit. Cūque venisset in Jeru- 21
 susalem obviam regi, dixit ad eum rex: Mep- 21
 hibfath, cur non profectus es mecum? Ait 21
 illi Mephibfath, Domine mi rex, servus meus 21
 me fessellit: nam dixeram tui, & Sterne mihi asi- 21
 num, ut confendam eum, & proficiscar cum 21
 domino meo rege: quoniam claudus est servus 21
 tuus. Sed fessellit me servus meus, domine 21
 mi rex. Tu vero domine mi rex, similis es An- 21
 gelo Dei, fac quod tibi bonum viderit. Nam 21
 licet univerfa domus mei, rei mortis e- 21
 rant apud te domine mi rex: tu tamen servum 21
 tuum annumerasti inter commensales tuos, 21
 Nunc neque me iustificare possum, neque lo- 21
 qui coram domino meo rege. Dixit ad eum 21
 rex, Sat verborum dixisti: pronuntiavi inter 21
 te & Sibam partiendo esse agros. Ait illi 21
 Mephibfath. Quin etiam totam agricultu- 21
 ram accipiam modo, cūm dominus meus rex 21
 incolumis redierit in domum suam. Barza- 21
 li quoque Galaadites descendit ad Doblin, 21
 trajecitque cum rege Jordanem, ut illinc 21
 deduceret eum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

18 * وَجَارُوا بِالْعَابِرِ لِيَتَعَبَّرَ عِيَالُ الْمَلِكِ * وَعَمِلُوا مَا أَحَبَّ الْمَلِكُ وَحَسَنَ عَمَلِهِ * فَأَمَّا سَمْعِيُّ بْنُ جَارَا 18
 19 فَحَرَّ سَاحِدًا أَمَامَ الْمَلِكِ حَيْثُ جَارَ الْأَرُونَ * وَقَالَ لِلْمَلِكِ * لَا تَوَاجِدُنِي يَا سَيِّدِي بِسَيِّئِي * وَلَا تَذَكِّرْ 19
 20 مَا أَسَاءَ عَبْدُكَ حَيْثُ حَرَجَ الْمَلِكُ سَيِّدِي مِنْ أَوْسَلِيمَ * وَلَا يَخْطُرُ ذَلِكَ بِعِيَالِ سَيِّدِي * قَدْ عَرَفْتُ 20
 21 أَنَا عَبْدُكَ أَنِّي كَخَطِي مَسِي * لِدَكَ سَبْعٌ وَحِصْبُ الْيَوْمِ قَبْلَ جَمِيعِ بَيْتِ يَوْسُفَ وَبِرَبِّ أَلِي سَيِّدِي 21
 22 الْمَلِكِ لِأَسْفِيلَةَ * فَأَجَابَ أَسَاءُ بْنُ صَوْرِيَا وَقَالَ * كَيْفَ لَا يَمُوتُ سَمْعِيُّ الْيَوْمَ مِنْ أَجْلِ هَذَا الْفِعْلِ 22
 23 الَّذِي فَعَلَ * إِنَّهُ أَمْرِي يَكْفِي الْمَلِكُ مَسِيحَ الرَّبِّ * قَالَ دَاوُدُ * مَا لِي وَكَلِمَتُكَ يَا بَنَ صَوْرِيَا * لَا تَدُونُوا لِي 23
 24 بَيْتَ إِسْرَائِيلَ * وَقَالَ الْمَلِكُ لِسَمْعِيِّ * لَيْسَ مَمُوتُ الْيَوْمِ وَجَلَبَ لَهُ الْمَلِكُ * فَأَمَّا مَعْمِسَةُ بِنُ يَوْسَا 24
 25 بِنِ سَاوُولَ * فَجَلَبَ لِسَمْعِيلَ الْمَلِكِ * وَلَمْ يَكُنْ أَحَدٌ مِنْ سَعْمَرِ رَأْسَهُ وَلَا مِنْ كَيْبَتِهِ * وَلَمْ يَجْعَلْ بِيَابَةَ 25
 26 مَمُوتُ حَرَجَ الْمَلِكِ إِلَى الْيَوْمِ الَّذِي رَجَعَ الْمَلِكُ سَالِمًا * فَلَمَّا جَاءَ مِنْ أَوْسَلِيمَ وَاسْتَقْبَلَ الْمَلِكُ قَالَ 26
 27 لَهُ الْمَلِكُ * يَا مَعْمِسَةُ كَيْفَ لَمْ تَطْلُقِي مَعْمَا * قَالَ لَهُ مَعْمِسَةُ * مَكَرَ بِي عَبْدِي وَعَدَرَنِي يَا سَيِّدِي 27
 28 أَيْ قُلْتُ لَهُ أَسِيحُ لِي حِيَارًا لِأَرْكَبَهُ وَأَنْطَلِقَ مَعَ الْمَلِكِ سَيِّدِي * لِأَنَّ عَبْدَكَ مَعْمَدُ * فَعَدَرَنِي 28
 29 عَبْدِي أَيُّهَا الْمَلِكُ * وَأَوْتِ أَيُّهَا السَّيِّدُ مِثْلَ مَلِكِ اللَّهِ أَصْغَرُ مَا أَحْبَبْتُ وَأَسْتَكْسِبُ * لِأَنَّ أَهْلَ بَيْتِ 29
 30 أَبِي كَلَّمَهُمْ مَسْجُودِينَ الْفِعْلَ لِمَا صَعَدُوا بِكَ أَيُّهَا الْمَلِكُ * وَأَوْتِ بِعَصَدِكَ وَصَلْتِ عَلَى عَبْدِكَ * 30
 31 وَصِيْرِيَةَ مِنْ نَدْمَانِي * فَلَمَسَتْ أَقْدَرَ الْآنَ أَفْلِحَ وَلَا أَنْطَفِ بَيْنَ يَدَيْهِ الْمَلِكُ سَيِّدِي * قَالَ لَهُ 31
 32 الْمَلِكُ * حَسْبُكَ مَا تَكَلَّمْتَ * وَقَدْ قُلْتُ أَنَّ الرَّابِعَ نَعْسَمَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ صَبَا * قَالَ مَعْمِسَةُ لِلْمَلِكِ * 32
 33 أَحَدُ كُلِّ الرَّابِعِ وَعَلَيْهَا إِذَا قَدَّمَ سَيِّدِي الْمَلِكُ إِلَى بَيْتِهِ سَالِمًا * وَمَا أَبْنُ لَوَايَ الْكَلْعَدَانِي حَرَجَ 33
 34 مِنْ دَبْلَيْنَ * وَجَارَ لَهْمُ الْأَرُونَ مَعَ الْمَلِكِ لِيَسْلِمَ عَلَيْهِ وَيَرْجِعَ * 34

Attulunt quoque suble, quatenus trans- 18
 irent familia regis: d. n. p. fecerunt que- 18
 quid libum regi, ut pl. tecum erat et. At 18
 vera Semei filius Gera corruit adorans 18
 ante regem, cum trajecisset Jordanem, 18
 Dixitque regi, Ne succedas mihi do- 19
 mine mi, propter culpam meam, neque me 19
 memor eorum que perpetravit servus tuus 19
 dum exiret rex dominus meus de Jerusa- 19
 lem, neque pulset animum domini mei. 19
 Jam novi ego servum tuum me reum esse 19
 atque maxime prope te, ut ante, veritus veni 19
 hodie ante omnes filios Josephi, et descen- 19
 di: ad domum meam v. gen, ut occurrerem 19
 ei. Rex autem Abifai filius Surie di- 21
 xit, Quomodo non moreretur hodie Se- 21
 mei propter actionem istam quam fecit, cum 21
 ipse malderetur regi uncto Domini? Dicit 21
 David, Quid mihi vobiscum O filii 21
 Surie? ne sitis mihi hodie: nam hodie 21
 nemo morietur quicquid est filius Israel: 21
 cognosco enim me esse hodie regem super 21
 filios Israel. Tunc dixit rex ad Semei, 21
 Non morieris hodie: & juravit illi rex. 21
 Verum Mephibfath filius Jonathanis 21
 filii Saulis, descendit ut occurreret regi: 21
 is autem nihil mutaverat de capillis ca- 21
 pituli sui, neque ex barba sua, neque mu- 21
 taverat vestes suas, ex quo exierat rex, us- 21
 que ad diem quem rex incolumis re- 21
 versus est. Cūque venisset in Jerusalem 21
 occurrisset regi, dixit ad eum rex: O Mep- 21
 hibfath, quomodo non descidisti nobiscum? 21
 Ait illi Mephibfath, Decepit me 21
 servus meus, & impulsit mihi O domine 21
 mi: Dixeram enim illi, Sterne mihi asi- 21
 num ut confendam illi, discedam, cum 21
 rege domino meo, quia claudus est servus 21
 tuus: At impulsus mihi servus meus O rex, 21
 Tu vero O domine, qui refert Angelum 21
 Dei fac quicquid libuerit, & confortare illi 21
 dixeris: Nam tota familia domus patris 21
 mei necem merentur ob ea que contra te 21
 commiserunt O rex: neque ex humanitate 21
 tua benignitate excoisibus in servum tuum, 21
 & effecisti eum & commensalibus suis: non 21
 possum igitur vincere, neque verba tenere 21
 coram rege domino meo. Ait illi rex, Suf- 21
 ficient que locus es: jam vero edisti agros 21
 esse dividendos inter te & inter 21
 Sibam. Dixit Mephibfath ad regem: 21
 Vel omnes agros & culturas earum acci- 21
 piam, postquam venit dominus meus rex 21
 domum suam incolumis. At vero filius 21
 Z. I. I. I. Galaadites egressus fuerat à Dob- 21
 lin, trajecitque Jordanem cum rege, ut 21
 illinc deduceret eum.

שמואל ב: כ

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

post vir omnis transivit, et via de fuit motus Quando
 13 נבאשך הנה מן המסלה עבר כל איש אחרי
 transivit Et Bichri filium Sebah ipe persequendum ad Joab
 14 יואב לרדף אחרי שבט בן בכרי: ועבר
 omnia & smahachah-Beth & Abel in israel tribus omnes in
 15 ויבאו ויקלרו ויבאו את אחרי: ויבאו
 venerunt Et cum post eum venerunt & sunt congregati & Berim
 16 אשאת יואב משחיתם להילת החומר: והקרא
 ad obsecravit dicit: audite, Audite civitate de sapiens mulier
 אשה תקמה מן העיר שמעו אמרת יואב
 accellit Et te ad loquar & huc usque Appropinqua: Joab
 17 יואב קרב עד הנה ואמרה לך: ויקרב
 Ego. Igitur ad Joab. Tu Num: mulier dixit Et. eam ad
 אלהי והאמר האשה חתמה ויבא ויבא
 et dicitur: dixit Et tunc nollis verba. Audi dei dixit Et
 והאמר לו שבט דברי אמרוך ויאמר שמע אנכי:
 dicendo: dicendo in loquibantur Loquendo: dicendo Dixitque
 והאמר לאמר רב ודברו בראשונה לאמר
 et dicitur: dicitur sic & Abel in Interrogant Interrogando
 18 שאלו יואב פתלו וכן החומר: אנכי
 sollicitum interrogat quorundam tu: israel filium sapientiam
 19 שלטו אמוני ישראל אלה מבקש להמיר עיר
 Domini hereditatem dignam. Quare. israel in nomina
 20 ויאמר ישראל למה תבלע נחלת יהוה:
 et dicitur: dicitur Abit: dixit & Joab respondit Et
 21 ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 et dicitur: dicitur Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim, Seba filius Bochi cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, Et ait mulier ad Joab, Ecce caput ejus mittitur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscidit caput Seba filii Bochi proiecitur ad Joab: & ille cecit tuba, & refoerunt ab urbe, uniusquisque in tabernaculum sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. Puit ergo Joab super omnem exercitum israel: Barnabaz autem filius Ioleth super Cerethos & Phelthreos.
 22 אבא אשתיה: לא יכן הדבר כי איש מיר
 cum manum levavit ejus nomen Bichri filius Sebah Ephraim
 23 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 et dicitur: dicitur Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim, Seba filius Bochi cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, Et ait mulier ad Joab, Ecce caput ejus mittitur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscidit caput Seba filii Bochi proiecitur ad Joab: & ille cecit tuba, & refoerunt ab urbe, uniusquisque in tabernaculum sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. Puit ergo Joab super omnem exercitum israel: Barnabaz autem filius Ioleth super Cerethos & Phelthreos.
 24 וארסו עירם ויהושפט ויהואשפט בן אחילה המפורס:
 Hieronim. et reverit Joab Et. sus nomen ad vir urbe defugit
 25 וישא ספר וצדוק ואביתר פהנים: ונמס עירם
 Davidi foederis erat Jairites
 26 והאיר יהוה כהן לרוד:

Amoto ergo illo de via, transfat obsequium Seba filium Bochi. Porro ille transfierat per omnes tribus Israel in Abclam, & Bethmaacha: omnique viri electi congregati fuerant ad eum. Venerunt itaque & oppugnabant eum in Abela, & in Bethmaacha, & circumdederunt munitionibus civitatem, & obsecra est urbs: omnis autem turba, que erat cum Joab, moliebatur deltruere muros. Et exclamavit mulier sapiens de civitate: Audite, audite: dicit Joab; Appropinqua huc, & loquar tecum. Qui cum accessisset ad eam, ait illi: Tu es Joab? Et ille respondit, Ego. Ad quem sic locuta est, Audi sermones ancille tue. Qui respondit, Audio. Rursumque illa: Sermo, inquit, dicebatur in veteri proverbio; Qui interrogat, interrogat in Abela: & sic perficiebant. Nonne ego sum que respondeo veritatem in Israel, & tu queris subvertere civitatem, & evertere matrem in Israel? Quarere precipias hereditatem Domini? Respondensque Joab, ait; Absit, absit hoc a me: non precipio, neque demolior. Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim, Seba filius Bochi cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, Et ait mulier ad Joab, Ecce caput ejus mittitur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscidit caput Seba filii Bochi proiecitur ad Joab: & ille cecit tuba, & refoerunt ab urbe, uniusquisque in tabernaculum sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. Puit ergo Joab super omnem exercitum israel: Barnabaz autem filius Ioleth super Cerethos & Phelthreos.
 27 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 et dicitur: dicitur Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim, Seba filius Bochi cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, Et ait mulier ad Joab, Ecce caput ejus mittitur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscidit caput Seba filii Bochi proiecitur ad Joab: & ille cecit tuba, & refoerunt ab urbe, uniusquisque in tabernaculum sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. Puit ergo Joab super omnem exercitum israel: Barnabaz autem filius Ioleth super Cerethos & Phelthreos.
 28 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 et dicitur: dicitur Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim, Seba filius Bochi cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, Et ait mulier ad Joab, Ecce caput ejus mittitur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscidit caput Seba filii Bochi proiecitur ad Joab: & ille cecit tuba, & refoerunt ab urbe, uniusquisque in tabernaculum sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. Puit ergo Joab super omnem exercitum israel: Barnabaz autem filius Ioleth super Cerethos & Phelthreos.
 29 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 et dicitur: dicitur Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim, Seba filius Bochi cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, Et ait mulier ad Joab, Ecce caput ejus mittitur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscidit caput Seba filii Bochi proiecitur ad Joab: & ille cecit tuba, & refoerunt ab urbe, uniusquisque in tabernaculum sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. Puit ergo Joab super omnem exercitum israel: Barnabaz autem filius Ioleth super Cerethos & Phelthreos.
 30 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 et dicitur: dicitur Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim, Seba filius Bochi cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, Et ait mulier ad Joab, Ecce caput ejus mittitur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscidit caput Seba filii Bochi proiecitur ad Joab: & ille cecit tuba, & refoerunt ab urbe, uniusquisque in tabernaculum sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. Puit ergo Joab super omnem exercitum israel: Barnabaz autem filius Ioleth super Cerethos & Phelthreos.
 31 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 et dicitur: dicitur Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim, Seba filius Bochi cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, Et ait mulier ad Joab, Ecce caput ejus mittitur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscidit caput Seba filii Bochi proiecitur ad Joab: & ille cecit tuba, & refoerunt ab urbe, uniusquisque in tabernaculum sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. Puit ergo Joab super omnem exercitum israel: Barnabaz autem filius Ioleth super Cerethos & Phelthreos.
 32 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 et dicitur: dicitur Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim, Seba filius Bochi cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, Et ait mulier ad Joab, Ecce caput ejus mittitur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscidit caput Seba filii Bochi proiecitur ad Joab: & ille cecit tuba, & refoerunt ab urbe, uniusquisque in tabernaculum sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. Puit ergo Joab super omnem exercitum israel: Barnabaz autem filius Ioleth super Cerethos & Phelthreos.
 33 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 et dicitur: dicitur Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim, Seba filius Bochi cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, Et ait mulier ad Joab, Ecce caput ejus mittitur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscidit caput Seba filii Bochi proiecitur ad Joab: & ille cecit tuba, & refoerunt ab urbe, uniusquisque in tabernaculum sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. Puit ergo Joab super omnem exercitum israel: Barnabaz autem filius Ioleth super Cerethos & Phelthreos.
 34 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 et dicitur: dicitur Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim, Seba filius Bochi cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, Et ait mulier ad Joab, Ecce caput ejus mittitur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscidit caput Seba filii Bochi proiecitur ad Joab: & ille cecit tuba, & refoerunt ab urbe, uniusquisque in tabernaculum sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. Puit ergo Joab super omnem exercitum israel: Barnabaz autem filius Ioleth super Cerethos & Phelthreos.
 35 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 et dicitur: dicitur Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim, Seba filius Bochi cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, Et ait mulier ad Joab, Ecce caput ejus mittitur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscidit caput Seba filii Bochi proiecitur ad Joab: & ille cecit tuba, & refoerunt ab urbe, uniusquisque in tabernaculum sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. Puit ergo Joab super omnem exercitum israel: Barnabaz autem filius Ioleth super Cerethos & Phelthreos.
 36 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 et dicitur: dicitur Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim, Seba filius Bochi cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, Et ait mulier ad Joab, Ecce caput ejus mittitur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscidit caput Seba filii Bochi proiecitur ad Joab: & ille cecit tuba, & refoerunt ab urbe, uniusquisque in tabernaculum sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. Puit ergo Joab super omnem exercitum israel: Barnabaz autem filius Ioleth super Cerethos & Phelthreos.

13 Ποσquam autem declinavit de via, praeterit omnis vir israel post Joab ad persequendum post Seba filium Bochi. Et transfat in omnibus tribubus israel in Abel, & in Bethmaacha, & omnes aut Chari, & congregati sunt: & venerunt post eum. Et advenierunt, & obsecravit super eum in Abel, & in Bethmaacha. Et effudit mulier agerem arga civitatem: & fleuit in antemurali. Et omnis populus, qui cum Joab, cogitaverunt deltrere murum. Et clamavit mulier sapiens de muro, & dixit: Audite, audite. Dicit nunc ad Joab, Appropinqua usque huc: & loquar ad eum. Et appropinquavit ad eam. 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36

MS. A. (i) Βυθμαχα (j) εν Βυθμαχα (k) σφοδραμα (l) αλας ρθ (θ) 'Ακίσαται, ειναστε (γ) προς τω Ιωαβ, 'Εργισον θε, (δ) ηργισον (ε) η- πορθησω (ζ) και ινατι (η) Ιλαος, Ιλαος μου, (θ) σφωδρω, (i) σφω- ρω (κ) Ιδω κεραλη (λ) ηρησεται δια τω. (μ) εν τη κερατινη, (ν) Ιωαβ (ξ) Χρεσθηει και σφωδρωσει: (ο) Ισουρατ (π) Ισουρατ (ρ) Ιασειρη λυ Ιερεε και σφωδρωσει τω Δαυιδ.

Targum JONATHAN.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

13 ברא אגיהו בן בכשא עבר כל גברא פטר יואב למרדף פטר שבט בן בכרי: ועבר
 14 בכל שבטא ישראל לאבלה ובית מבעה וכל בירו ואחננישו ואחו אפאניו פתרוהו
 15 ואחו וצורו עלוהו באבל בית מבעה ובכרו בלוחה אל קרתא אקשה מסרון וכל
 16 עפא רעם ויבא מתעשתין לחבלא שורא: וקרת אקתא חפיתא מן קרתא שמעו
 17 שמעו אמרו בען לויבא קרבש רבא ואצל על פסדוקרב לוחה ואמר אתהא תהא יואב
 18 ואמר אנה ואמרת ליה שמע פתמי אמרוך ואמר שמע אנה: ואמרת למימר הדבר
 19 בען מה דכתב בספר אוריחא למשאל בקרתא בקרמי למימר דברו יהוה לך למשאל
 20 באבל אמ משלמי: אנהא שלמי בן בוזימתא עם ישראל דתא בען לחבלא קרונו
 21 רהוה בן רב ואמר בישראל למה תקלקל חסנתא שאריו: ואבוי יואב ואמר חס
 22 חס לוי אס אקלקל ואס אבדל: לוי אס פתמיא ארו יגרא מטורא בית אבית שבט
 23 בן בכרי ושמיה ארסו יהוה בלנא בן בוזימתא יהוה יהוה פתרוהו ואמר בען קרתא
 24 ואמרת אתהא לחיבא לויבא חס מן שורא: וקרת אקתא חפיתא מן קרתא
 25 עפא רעם ויבא מתעשתין לחבלא שורא: וקרת אקתא חפיתא מן קרתא שמעו
 26 שמעו אמרו בען לויבא קרבש רבא ואצל על פסדוקרב לוחה ואמר אתהא תהא יואב
 27 ואמר אנה ואמרת ליה שמע פתמי אמרוך ואמר שמע אנה: ואמרת למימר הדבר
 28 בען מה דכתב בספר אוריחא למשאל בקרתא בקרמי למימר דברו יהוה לך למשאל
 29 באבל אמ משלמי: אנהא שלמי בן בוזימתא עם ישראל דתא בען לחבלא קרונו
 30 רהוה בן רב ואמר בישראל למה תקלקל חסנתא שאריו: ואבוי יואב ואמר חס
 31 חס לוי אס אקלקל ואס אבדל: לוי אס פתמיא ארו יגרא מטורא בית אבית שבט
 32 בן בכרי ושמיה ארסו יהוה בלנא בן בוזימתא יהוה יהוה פתרוהו ואמר בען קרתא
 33 ואמרת אתהא לחיבא לויבא חס מן שורא: וקרת אקתא חפיתא מן קרתא
 34 עפא רעם ויבא מתעשתין לחבלא שורא: וקרת אקתא חפיתא מן קרתא שמעו
 35 שמעו אמרו בען לויבא קרבש רבא ואצל על פסדוקרב לוחה ואמר אתהא תהא יואב
 36 ואמר אנה ואמרת ליה שמע פתמי אמרוך ואמר שמע אנה: ואמרת למימר הדבר

Amoto ergo illo de via, transfat obsequium Seba filium Bochi. Porro ille transfierat per omnes tribus Israel in Abclam, & Bethmaacha: omnique viri electi congregati fuerant ad eum. Venerunt itaque & oppugnabant eum in Abela, & in Bethmaacha, & circumdederunt munitionibus civitatem, & obsecra est urbs: omnis autem turba, que erat cum Joab, moliebatur deltruere muros. Et exclamavit mulier sapiens de civitate: Audite, audite: dicit Joab; Appropinqua huc, & loquar tecum. Qui cum accessisset ad eam, ait illi: Tu es Joab? Et ille respondit, Ego. Ad quem sic locuta est, Audi sermones ancille tue. Qui respondit, Audio. Rursumque illa: Sermo, inquit, dicebatur in veteri proverbio; Qui interrogat, interrogat in Abela: & sic perficiebant. Nonne ego sum que respondeo veritatem in Israel, & tu queris subvertere civitatem, & evertere matrem in Israel? Quarere precipias hereditatem Domini? Respondensque Joab, ait; Absit, absit hoc a me: non precipio, neque demolior. Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim, Seba filius Bochi cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, Et ait mulier ad Joab, Ecce caput ejus mittitur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscidit caput Seba filii Bochi proiecitur ad Joab: & ille cecit tuba, & refoerunt ab urbe, uniusquisque in tabernaculum sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. Puit ergo Joab super omnem exercitum israel: Barnabaz autem filius Ioleth super Cerethos & Phelthreos.
 27 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 28 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 29 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 30 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 31 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 32 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 33 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 34 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 35 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא
 36 אבא אשתיה: ויאב ויאמר חלילה חלילה לוי אב אבא

Quando avertit illi ex strata, tranfivit omnis vir post Joab ad persequen- 13
 dum post Sebah filium Bichri. Et tranfivit per omnes tribus Israel 14
 usque ad Abel & Beth-Magnach, & omnia [laca] Berin: & congregati
 sunt & venterunt etiam ipsi post illum. Et venerunt & coarctaverunt 15
 illum in Abel & Beth-Magnach, & accervantur aggerem super urbem,
 & obfederunt eam castra, & omnis populus qui cum Joab cogita- 16
 bant deltruere murum. Et clamavit mulier sapiens ex urbe: Audite, 17
 audite; dicit Joab: Accede hucque, & loquar tecum. Et ac- 18
 cessit ad illum: & dixit mulier, Num tu Joab? & dixit, Ego sum: &
 dixit illi, Audi verba ancille tue: & dixit, Audio ego. Et dixit dicendo: 19
 Memento nunc id quod scriptum est in libro Legis, ut interrogent in urbe
 antiquitus dicendo, Itane sic fuit tibi ut quzeres in Abel, num 20
 pacifici? Nos pacifici sumus in fidelitate cum Israel, & tu queris diffipare 21
 urbem que est ipsa municio magna & mater in Israel: ut quid corrumpes
 hereditate populi Domini? Et respondit Joab & dixit: Absit, absit a me ut 22
 corrumpam & dispillem. Non sic refert nam vir de monte domus Ephraim,
 Sebah filius Bichri nomen ejus, levavit manum suam in regem David, 23
 & abido defuper urbem: & dixit mulier ad Joab, Ecce caput ejus pro- 24
 jicitur tibi de muro. Et venit mulier ad omnem populum 25
 in sapientia sua, & absciderunt caput Sebah filii Bichri, & pro- 26
 jecerat ad Joab: & claxnit in buccina, & dispersi sunt defuper urbem unius- 27
 quisque in civitate sua: & Joab rediit in Jerusalem ad regem. Et Joab pze fecit 28
 erat super omnem exercitus Israel, & Benajah filii? Jehojadah super facula- 29
 tores & super fundibularios: Et Adoniam pze fecit super allatores tribu- 30
 torum, & Jehoaphat filius Achilud pze fecit super monumenta. Et 31
 scriba scriba: & Szadok & Abiathar sacerdot. Et etiam Ghira Jazrites, 32
 qui erat ex Thecoah, fuit princeps Davidi.

שמואל ב: כב

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

11 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
12 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
13 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
14 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
15 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
16 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
17 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
18 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
19 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
20 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
21 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
22 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי

12 Et abiit David, & tulit offa Saul, & offa Jonathae filii ejus
13 Et abiit David, & tulit offa Saul, & offa Jonathae filii ejus
14 Et abiit David, & tulit offa Saul, & offa Jonathae filii ejus
15 Et abiit David, & tulit offa Saul, & offa Jonathae filii ejus
16 Et abiit David, & tulit offa Saul, & offa Jonathae filii ejus
17 Et abiit David, & tulit offa Saul, & offa Jonathae filii ejus
18 Et abiit David, & tulit offa Saul, & offa Jonathae filii ejus
19 Et abiit David, & tulit offa Saul, & offa Jonathae filii ejus
20 Et abiit David, & tulit offa Saul, & offa Jonathae filii ejus
21 Et abiit David, & tulit offa Saul, & offa Jonathae filii ejus
22 Et abiit David, & tulit offa Saul, & offa Jonathae filii ejus

12 Καὶ ἀπέβη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὸ σῶμα τοῦ Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ
13 Καὶ ἀπέβη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὸ σῶμα τοῦ Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ
14 Καὶ ἀπέβη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὸ σῶμα τοῦ Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ
15 Καὶ ἀπέβη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὸ σῶμα τοῦ Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ
16 Καὶ ἀπέβη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὸ σῶμα τοῦ Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ
17 Καὶ ἀπέβη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὸ σῶμα τοῦ Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ
18 Καὶ ἀπέβη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὸ σῶμα τοῦ Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ
19 Καὶ ἀπέβη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὸ σῶμα τοῦ Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ
20 Καὶ ἀπέβη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὸ σῶμα τοῦ Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ
21 Καὶ ἀπέβη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὸ σῶμα τοῦ Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ
22 Καὶ ἀπέβη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὸ σῶμα τοῦ Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ

CAP. XXII. כב

CAP. XXII.

CAP. XXII.

hujus cantici verba Domino David est locutus Et
12 Locutus est autem David Domino verba carnis hujus, in die qua liberavit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum, & de manu Saul.

12 Locutus est autem David Domino verba carnis hujus, in die qua liberavit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum, & de manu Saul.

12 Καὶ ἐλάλησεν Δαυὶδ τῷ κυρίῳ τὰ λόγια τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος ἐξομαρτίναι αὐτὸν ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐξέλασεν αὐτὸν ἐκ τῆς χειρὸς Σαουλ.

Targum JONATHAN.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

12 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
13 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
14 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
15 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
16 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
17 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
18 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
19 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
20 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
21 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
22 ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי

12 Locutus est autem David Domino verba carnis hujus, in die qua liberavit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum, & de manu Saul.

Et ivit David & tulit offa Saul & offa Jehonathan filii ejus, ab habitatoribus Jabes Gilehad qui furati fuerant illos ex muris Beth-San, in quo suspenderant eos Pelishtim, in die quo interfecerunt Pelishtim Saul in Gilboah. Et ascendit fecit inde offa Saul & offa Jehonathan filii ejus, & congregaverunt offa suspensoform. Et sepelierunt offa Saul & offa Jehonathan filii ejus in terra tribus Benjamin in Szelagh in sepulchro Kispatriis ejus, & fecerunt omnia quae praeceperat rex: & suscepit Dominus operationem incolatur terrae postea. Et fuit adhuc bellum Pelishtae cum Israel, & descendit David & servi ejus cum eo, & interruit bellum cum Pelishtae, & fatigatus est David. Et Jisbi-Benob qui erat ex filius rebussii, & pondus halae ejus erat pondus trecentorum siclorum zris, & ipse accinctus cingulo novo dixit quod occideret David. Et auxiliatus est illi Abifai filius Szarujah, & percussit Pelishtae & occidit illum: idem aberaverunt viri David ei, dicendo: Non exibus amplius nobiscum ad bellum, ut non extinguas regnum Israel. Et fuit post haec & fuit adhuc bellum in Gob cum Pelishtis: tunc occidit Sibchai qui erat filius Ahufath, Zzaph ex filius robullii. Et fuit adhuc bellum in Gob cum Pelishtis, & occidit David, filius Jufai textoris velt domi factuarius qui de Bethlethem, Galiath Githzum, & lignum halae ejus erat sicut liciatorum textorum. Et fuit amplius bellum in Gath, & erat vir menfurus, & digiti manuum ejus & digiti pedum ejus erant sex & sex, viginti quatuor numero, & ipse etiam genitus ex robullo. Et exprobravit Israel: & occidit illum Jehonathan filius Simgfra fratris ipsius David. Quatuor hi nati funt robullo nisi in Gath, & traditi sunt in man' David & in manus servorum ejus.

CAP. XXII.

ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי
ויהי דוד ויהי את העצמות שאור ויהי

12 Locutus est autem David Domino verba carnis hujus, in die qua liberavit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum, & de manu Saul.

Et cantavit David in propheta coram Domino verba laudis huj' super omnibus diebus quibus liberaverat Dominus Israel de manu omnium auctorum inimicorum suorum, & etiam David liberaverat ex gladio Saul.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

1 Ac dixit, Diligam te Domine fortitudo mea, & fiducia mea; Domine robur meum, alium meum, & creptor meus; Mi Deus fortissime, in quo collocata est spes mea, suffulcor meus, & cornu salutis mee, confugium meum. liberans me ab iniquis, & salvator mihi gloriofissime. Invocabo Dominum, & ab inimicis meis servabor. Quoniam circumdederunt me dolores mortis, & torrentes iniquorum conturbaverunt me; Funes inferni cinxerunt me, & praverterunt me laquei mortis; In calamitate mea Dominum vocavi, & ad Deum meum clamavi, & audivit vocem meam de templo suo, & clamor meus in conspectum ipsius, imò in aures ejus intravit. Et conturbata est ac tremuit terra, & fundamenta montium concussa & scissa sunt, & quod natum sit eis. In ira ejus fumus ascendit, & ignis ex ejus vultu exarhit, & carbones ex eodem incensu sunt. Inclinauit cœlum, ac descendit cum caliginibus sub pedibus suis. Equitavit super Chetubim ac volavit, volavit super alas venti. Collocavit tenebras in latibulo suo, & vallavit eum tabernaculum suum: tenebræ aquarum choræ sunt in nubibus aëris ex fulgore tabernaculi ejus. Verit nubes suas in grandinem & carbones ignis. Tonic in cœlo Dominus, et Altissimus edidit vocem suam, grandinem, et carbones ignis. Emitit fagittas suas, et dissipavit eos; Alligavit multiplicavit, et exagitavit illos. Appaerunt fontes aquarum, et resecti sunt fundamenta orbis ab increpatione tua Domine, et ab anhelitu flatus iræ tue. Misit ab alto, et accepit in me, extraxitque me ex aquis multis; Et eripuit me ab hostibus meis potentibus, et ab offibus meis qui me validiores erant, Qui praverterant me in die calamitatis mee: sed fuit mihi Dominus suffulcor, Et eduxit me ad locum spatiosum, et eripuit me, quia gaeris sum ipsi. Et respondit mihi Dominus juxta justitiam meam, et juxta puritatem manuum mearum mihi reddidit. Observavi enim vias Domini, nec rebellavi in Deum in eum. Cuncta enim judicia ejus ante me sunt, et leges ejus non rejeci à me: Sed fui cum eo sine labe, et cavi mihi à peccatis.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

1 Dixit, Deligo te O Domine mi, quia tu es robur meum, in quo O Dominus mi, potentia mea, & creptor meus, & te dependo meo: Deus excelsum quem spero, adjutor meus, & cornu salutis mee, & salus mea à feleratis, & liberatio mea à latibulis. Dominum invocavi, & respicit ab hostibus meis. Cum objurgasset me in oculis angustiarum, in latibulis inferni circumdedit me, circumdedit me dolores mortis, & torrentes inferni circumdedit me; Invocabo Dominum in cœlo: & clamavi ad Deum meum, qui vocem meam audivit de templo suo, exultique se clamor meus, in ique se coram eo, & praverit ad aures ejus. Cur amisi et concessa est terra, & commota sunt cœli, & fundamenta montium, quia successit iras Dominus. A cœlo descendit ignis à suis, & ex ejus vultu fulguravit ignis, & fuitque flamma ignis ejus vehementior flammâ carbonum. Aperi cœlum, ac descendit; & apparuit in nubis sub pedibus ejus: Equitavit super Chetubim, volavit, & alas venti concussit. Fecit tenebras cœli sub pedibus tui, & fuitque ignis: Ediditque Dominus per eum sonitum de cœlo, & audivit fecit altissimus vocem suam cum grandinibus & carbonibus ignis. A cœlo sua missi, & dispersit eos, multiplicavit fulgura sua, & convulsit eos. Praverit fontes aquarum, & desecit sunt fundamenta orbis habitati, ob increpationem tuam O Dominus, propter fœderum tuorum. Altissimus ab excelis suis accepit me, & extraxit me ex aquis copiosis: Redemittitque me ab iniquis meis, & ab offibus meis, qui robur quidem ac vires contra me acquirunt, & praverterant in die periculationis mee: sed fuit Dominus adjutor meus, Et respicit me ex angustia ad latitudinem, & adjuravit me ob amorem suum erga me. Redidit mihi Dominus stetitiam justitiam meam, & respicit mihi secundum puritatem manuum mearum. Et quod custodieram vias Domini, nec defecit in Deo meo: Imò propiisima cuncta judicia ejus ob oculos meos, & non deflexit à legibus ejus; Cum eo candidè me gesserim, & cavi mihi à peccatis, & aequè devotaverim:

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

50 * *Propter hoc gratias tibi agam inter gen-*
 51 * *tes Domine mi, & omniū tuo enam.*
 * *O magnificens salutem regis tui, & beni-*
 * *gnitatem exercens erga Christum tuum*
 * *Davidem & semen ejus, usque in secu-*
 * *lum,*

CAP. XXIII.

DEnique hæc fuit postrema verba Da-
 vidis, Dixit David filius Isai, dixit vir
 qui exercit jugum Christi & Dei Jacob,
 qui stives reddidit cantus Israelis: Spi-
 ritus Domini inlocutus est in me, & ser-
 mo ejus per linguam meam prolatus. Di-
 xit Deus Israelis, & mihi dixit Potentis-
 simus Israelis, qui præter hominibus ju-
 stis, qui dominatur in timentes Deum,
 Lucis inlar matutini cum foli oritur, ma-
 tutini *inquam* nubibus expertis inde ab au-
 rora & a pluvia (*rose*) que terram ger-
 minare facit. Non est ejusmodi domus
 mea cum Deo, sed pactum sempiternum
 posuit mihi, & omnia parata sunt acque
 confervata; omnem enim volucratem meam,
 omne mandatum meum ipse perfici-
 cit. Verum scelerati omnes asperatum
 sunt inlar spinarum: harum enim nullæ
 manu capiuntur; Sed cum quis attracta-
 turus est eas, hæcū quidem fecurus aut ferro
 cogit illas, tum igne comburuntur ad
 quietem *consequendam*. Hæc sunt nomina
 heroum Davidis: Primam sedem ac tertiam
 dignitatem obtinentis nomen erat Gedehu,
 vir qui defendens interfecit occingentes
 occisos eodem tempore. Post hunc Elia-
 zar filius fratris patris ejus. Delcendit ille
 cum tribus viris in comitatu Davidis quan-
 do probris affererunt eos Philistiis, & con-
 gregarunt se illic ad bellum gerendum, a-
 scenderuntque viri Israelite Idemque
 surgens stragem edidit inter Philisteos,
 donec manus ejus defatigata gladii sui ca-
 pulo hæreret: fecitque Dominus salutem
 in die illa: reverfūque est post eum po-
 pulus ad spoliandos occisos.

* *فَقَالَ * فِي*
 1 * *هَذَا خِمْ مَلِكِهِمْ وَرَبِّمْ إِسْرَائِيلَ: رَبِّمْ كَيْفَ كُنَّ يَمِينُ: وَكَيْفَ كُنَّ إِيمِيرُ بَيْتِ دَاوُدَ عَيْشَتِهِ.*
 2 * *وَاللَّيْتَنُ بِنِعْمَتِهِ. مَلِكُهُمْ رَحِيمَتِهِ: وَبَيْتُهُ أَسَالَا. وَشَمَتُهُ رَحْمَتُهُ: وَكَيْفَ كُنَّ مَلِكُهُ حَب.*
 3 * *وَمَلِكُهُ أَلَا حُفَيْتُ. * وَكَيْفَ كُنَّ الْكَلَامُ إِسْرَائِيلَا. وَكَيْفَ كُنَّ إِصْفَارُ إِسْرَائِيلَا.*
 4 * *بِعَدَتِي صَارَ إِسْرَائِيلُ: بِعَدَتِي صَارَ إِسْرَائِيلُ. * إِسْرَائِيلُ تَمَتُّوا: وَكَيْفَ كُنَّ رُؤْيُكُمْ عَدَتِي.*
 5 * *وَإِنِّي أَلَا حُفَيْتُ مَجَّ بَعِيَّتِهِ. وَكَيْفَ كُنَّ يَمِينُ: وَكَيْفَ كُنَّ إِيمِيرُ بَيْتِ دَاوُدَ حَب.*
 6 * *وَمَلِكُهُ حُفَيْتُ. وَكَيْفَ كُنَّ يَمِينُ: وَكَيْفَ كُنَّ إِيمِيرُ بَيْتِ دَاوُدَ حَب.*
 7 * *وَإِنِّي أَلَا حُفَيْتُ مَجَّ بَعِيَّتِهِ. * وَكَيْفَ كُنَّ يَمِينُ: وَكَيْفَ كُنَّ إِيمِيرُ بَيْتِ دَاوُدَ حَب.*
 8 * *وَإِنِّي أَلَا حُفَيْتُ مَجَّ بَعِيَّتِهِ. * وَكَيْفَ كُنَّ يَمِينُ: وَكَيْفَ كُنَّ إِيمِيرُ بَيْتِ دَاوُدَ حَب.*
 9 * *وَإِنِّي أَلَا حُفَيْتُ مَجَّ بَعِيَّتِهِ. * وَكَيْفَ كُنَّ يَمِينُ: وَكَيْفَ كُنَّ إِيمِيرُ بَيْتِ دَاوُدَ حَب.*
 10 * *وَإِنِّي أَلَا حُفَيْتُ مَجَّ بَعِيَّتِهِ. * وَكَيْفَ كُنَّ يَمِينُ: وَكَيْفَ كُنَّ إِيمِيرُ بَيْتِ دَاوُدَ حَب.*

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

50 * *Gratias agam tibi inter gentes O Domine*
 51 * *mi, nomine tuum celebrabo. O agri-*
 * *ficus salus regis tui, benefice erga*
 * *filium tuum Davidem & progeniem ejus*
 * *in secula perpetua.*

CAP. XXIII.

Hæc sunt postrema verba Davidis,
 Dixit David filius Isai, dixit O vir qui por-
 tavit jugum Christi sui D. Jacobi, qui
 carum & harmonium gentis Israelice
 suorum reddidit. Spiritus Domini locu-
 tus est per linguam meam, & sermo quem
 profert lingua mea, sermo Domini est. Di-
 xit Deus Israelis, & sermo istius gentis
 Israelice revelavit mihi, & ejus voca-
 ta pronuntiata, qui dominatur in timentibus
 justorum ut indat illis verba revelatio-
 nis suorum; qui dominatur in pios qui
 timent Deum. Ad quos oraculorum sunt
 sunt veluti lux matutina exorienti sole,
 & lux matutini in quo nulla extant: nub-
 bes nascente aurora, & veluti pluvia que
 herbas in terra producit. Non sic ha-
 bec domus mea apud Deum, sed cepit
 mecum factus sempiternum, paratum in
 perpetuum: quæquid pollicitus est mihi,
 paratum est atque reconditum ad usum
 nam iste proficit omne voluntatum suam.
 At vero impii sunt omnes veluti filia
 dura que non preest homo, & a manu cap-
 teres. Sed cum quis voluerit eas tangere,
 secum accipit, ferro securis colligit eas:
 tum desinat illas ad accendendum ignem
 in usum et quietem. Porro hæc sunt no-
 mina ducum & virorum Davidis: Qui
 primam sedem, & secundam dignitatem
 occupabat, erat viri quidam non ac Gede-
 bu, qui ad prælium descendens occisos o-
 cingentes una hora occidit. Post hunc E-
 leazar filius patris ejus, qui cum Davide
 descendit una cum vobis viris, quos cum
 probra affecerunt Philistin, sum Palestini
 ad bellum sese infuderunt, & ascen-
 dunt viri Israelite, & terris fugæ se
 detulerunt: Stetit hic solus, & eunusque
 cruciatus est Palestini, sum sanguarum
 manus ejus, hæreticque manus ejus caudæ
 gladii sui. Sic eripuit per eum Dominus
 filios Israel eo die: tum descendit post
 eum populus ad recedentes occisos, &
 prædæ eorum captivam.

* *أَلَسْتُكَ يَمِينُ السَّعُودِ يَا رَبِّي * وَارِيْلُ لَأَسْمَا * أَيُّهَا الْعَظِيمُ حَلَّاصُ مَلِكِي * الْمَعْمُورِ عَلَى مَسْجِدِهِ*
 51 * *دَاوُدَ وَوَرِيْبِهِ إِلَى أَبَدِ الْآبَادِ*
 * *العَصَلُ الثَّلَاثُ وَالْعِشْرُونَ*
 1 * *هَذَا أَحْمَرُ كَلِمَاتِ دَاوُدَ: قُلْ يَا دَاوُدَ بِنَ إِسْرَائِيلَ: قُلْ أَيُّهَا الرَّجُلُ الَّذِي لَحْمَلُ إِصْرُ مَسْجِدِهِ إِلَهٍ*
 2 * *يَعْرُوبُ: يَطِيبُ عَيْنِي: أَلْ إِسْرَائِيلَ وَرَسَلْتَهُمْ * رُوحَ الرَّبِّ تَكَلَّمْتُ عَلَى لِسَانِي: وَالْكَلامُ الَّذِي*
 3 * *بِطَقْتُ بِهِ لِسَانِي: هُوَ كَلَامُ الرَّبِّ * قَالَ إِلَهَ إِسْرَائِيلَ: وَارْحَمِي إِلَى مَدِيحِ: أَلْ إِسْرَائِيلَ: وَطَقْتُ بِوَصْفِهِ.*
 4 * *الْمَسْلُطُ عَلَى الْعَوَمِ: الْأَبْرَارُ أَنْ يَلْمَهُمْ كَلِمَ وَجِدَةٍ: الْمَسْلُطُ عَلَى الْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُكَافِرُونَ إِلَهَهُ: وَرُوحِهِ*
 5 * *الرَّهْمِ كَنْوَرِ الصَّبَاحِ: إِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ * وَبَوَّأَ الْعَدَاةَ الَّذِي لَيْسَ فِيهَا سَكَابٌ إِذَا طَلَعِ*
 6 * *الْعَبْرُ وَكَالْمَطَرِ الَّذِي يَنْبِثُ فِي الْأَرْضِ: بِنَاءً * فَمَنْ لَيْسَ مَعَهُ بَيْتِي عِنْدَ اللَّهِ: وَلَكِنْ عَاهَدَتِي عَهْدًا*
 7 * *دَائِمًا إِلَى الْأَبَدِ: مَعَدًا * جَمِيعَ مَا وَعَدْتِي: مَهَيَا كَحُفُوْطًا عِنْدَهُ * مِنْ أَجْلِ أَنَّهُ يَتِيمٌ كُلُّ هَوَادٍ * فَمَتَا*
 8 * *الْأَعْمَى فَهَمَّ بِمِثْلِ السُّوْكِ السَّدِيدِ: كُلَّهُمُ الَّذِي لَا يَقْدِرُ الْمَرْءُ أَنْ يَأْخُذَهُ بِيَدِهِ * وَلَكِنْ إِذَا أَرَادَ*
 9 * *الرَّجُلُ أَنْ يَدْبُو إِلَيْهِ * أَمَّا يَمْسُكُ الْعَاسُ وَيَكْبَعُهُ كَحَدِيدَةٍ الْعَاسُ * وَيَصْبِيحُ لِوَفْوِهِ النَّارُ لِلْمَصْفَعِ*
 10 * *وَالرَّاحَةِ * وَهَذِهِ أَسْمَاءُ: فَوَادٍ دَاوُدَ وَرِجَالِهِ: الَّذِي كَانَ يَجْلِسُ فِي الْجَلِيسِ الْأَوَّلِيِّ فِي الدَّرَجَةِ الثَّلَاثِيَّةِ:*
 * *رَجُلٌ كَانَ اسْمُهُ جَدْحُوْا * رَجُلٌ نَزَلَ إِلَى الْكَرْبِ: فَعَمِلَ ثَمَلِي مِائَةَ رَجُلٍ فِي سَاعَةٍ وَاحِدَةٍ * وَسَيِّ*
 * *بَعْدَهُ الْعَالَارِبُنَ عَلَيْهِ: الَّذِي نَزَلَ مَعَ دَاوُدَ فِي بَلَدَةِ رِجَالِ الَّذِينَ عَيَّرُوْهُمُ أَهْلُ فَالَسْطِينِ **
 * *وَاصْطَفَى أَهْلَ فَالَسْطِينِ لِلْكَرْبِ: فَصَعِدَ رَجُلٌ إِلَى إِسْرَائِيلَ: فَعَرَفُوْهُ وَأَهْرَمُوْهُ * وَوَفَّى هُوَ وَجَدَهُ: وَفَعَلَ*
 * *مِنْ أَهْلِ فَالَسْطِينِ: حَتَّى كَلَبَ يَدَهُ: وَلَصَفَتْ يَدَهُ فِي قَائِمِ سَيْفِهِ: وَحَلَّصَ الرَّبُّ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى*
 * *يَدَيْهِ فِي ذِكْرِ الْيَوْمِ: وَبَرَلَ السَّعْبُ حَلْفَهُ لِيُعَدَّوْهُ الْعَدُوْهُ: وَيَأْخُذُوْهُ سَلْبَهُمْ **

Peliftim sunt campi & Hararites Aghe filius Sammah cum post Et
 11 והחרו שפיר באגרי תרדו וימספו פלשתים
 ,lentum plena campi agru ibi erat & villa in
 , פלשתים מלאי החרו חלקת החרו וימספו פלשתים
 , agru medio in ficit Et Peliftim fugavit & egerit
 12 והעם גם ממני פלשתים: ויתצב בתוך החלקה
 ,altum Dominus fecitque Peliftim percussit & liberavit
 13 ויצלה ויח אפלתשים וישע יהוה החרו וישעיהו
 venerunt & confubit triginta ex tres descendunt Et ,magnam
 14 נדולה: וירדו שלשים החלשים דמש ויבאו
 ,venerunt & Hadullam speluncam ad David ad messen
 15 אר קצור אר דוד אר מערת עולם וירדו
 ,spratio in tunc David Et ,Rephaim valle in castrametum Peliftim
 16 פלשתים תרה בעמק דפאים: וירדו לא בספורה
 ,David descendit Et ,lecham-Beth tunc ,Peliftim flinio &
 17 וספצו פלשתים אר בית לחם: ויתחורו דוד
 ,que lechem-Beth cisterna de aqua me paraba Quis ait &
 18 ויאמר מי יסקני סים מנצח בית לחם אשר
 ,Peliftim castrametum in fortis tres irruperunt Et ,porta in
 19 בשער: ויבקעו שלשת הנבטים במחנה פלשתים
 ,porta in que ,lecham-Beth cisterna de aqua hauserant &
 20 וישאבם פלשתים מנצח בית לחם אשר בשער
 ,eas bibere voluit non & David ad attulerunt & portaverunt &
 21 וישאו ויבאו אר דוד ולא אבה פלשתים
 ,Domine mihi Abitu dixit Et ,Domino eis libavit &
 22 ויפק אהם ליהודה: ויאמר הלה לוי יהוה
 ,fuit in manibus virorum sanguinem Num hoc me fecerunt &
 23 מעשרי את הנם האנשים הולכים בשפחה
 ,stotes tres fecerunt hac :eas bibere noluit &
 24 ולא אבה פלשתים אלה עשו שלשת הנבטים
 ,Abifai Et ,Abifai filius Serujah filius Joab frater
 25 וישאו ויבאו ויבאו נצוריה הוצא דמש
 ,trecenos fater suam lanceam sustulavit ipse & virum
 26 השלש יהוא שורד את הנצוריה עד פלשתים
 ,Abifai filius Serujah filius Joab frater
 27 חלל את פלשתים: מן השלשה חגי נבד
 ,perverit non ites ad usque & principum in cis ,erat &
 28 וירדו להם ועיר השלשה יהוא
 ,equebus moxam vitium filius Jehozadab filius Benajahu Et
 29 ויבאו מן הרודע בראש ה' רבמלים
 ,ipse & Moab leones ut fortis duos percussit ipse ,Cabeil de
 30 מקבצא יהוא הבר איתשני אראל מנצחיהו
 ,nisi die in cisterna medio in leonem percussit & descendit
 31 וירד והבר את אדארה ברוח הפאר ביום השבת
 ,manu in & ,aspectus virum ,Egyptium virum percussit ipse Et
 32 המצוי חמת וירד אליו בשכש ויגד את הדתית
 ,Non-jahu fecit Hac ,sus lancea in eum interfecit & ,Egyptii manu de
 33 מיר המצוי והתירו בחנית: אלה עשה נבדו
 ,fures tres inter nomen ei & : Jehozadab filius
 34 ברהודוע ולו-שם בשלשה הנבטים: מן
 ,cum postit & :perverit non nes ad & ,triginta
 35 וירדו ויבאו ויבאו אר דוד וישארו
 ,triginta inter Joab frater H.ikel ,fium auditum ad David
 36 אר דוד ויבאו אר דוד וישארו
 ,Charadites Samma ,lecham-Beth Dodo filius Elchanan
 37 אלהן ברהודוע ויבאו אר דוד וישארו
 ,harodites Elica
 38 אלהן ברהודוע ויבאו אר דוד וישארו
 ,harodites Elica

Et post haec Semma filii Age
 11 Et post haec Semma filii Age
 12 Cumque fugisset populus in
 13 Et fecit Dominus salutare magna:
 14 Nec non & ante descenderat
 15 Et fecit Dominus salutare magna:
 16 Irripuerunt ergo tres fortes
 17 Et inter tres nobilior, erant
 18 Et Banaias filius Joab viri
 19 Et inter tres nobilior, erant
 20 Et Banaias filius Joab viri
 21 Et inter tres nobilior, erant
 22 Hec fecit Banaias filius Joab
 23 Et ipse nominatus inter
 24 Afael frater Joab inter triginta
 25 Bethlechem, Semma de Harodi,

11 (a) Καὶ μετὰ αὐτὸν Σαμῶα υἱὸς (γ) Ἀγῆ
 12 ἀλλοφύλων. Καὶ ἐπαρῶν ἐν μέσῳ τῶν
 13 ἀπὸ τῶν ἰσραηλῶν, ἐκράτησαν αὐτὸν
 14 καὶ δαυὶδ τότε ἐν τῇ σελωχῇ, καὶ τὸ
 15 καὶ ἐπεδημοσθη δαυὶδ, καὶ εἶπεν, τίς
 16 καὶ τὸν πύργον ἐκ τῶν λαῶν τῶν ἐν
 17 καὶ τὸν πύργον ἐκ τῶν λαῶν τῶν ἐν
 18 καὶ τὸν πύργον ἐκ τῶν λαῶν τῶν ἐν
 19 καὶ τὸν πύργον ἐκ τῶν λαῶν τῶν ἐν
 20 καὶ τὸν πύργον ἐκ τῶν λαῶν τῶν ἐν
 21 καὶ τὸν πύργον ἐκ τῶν λαῶν τῶν ἐν
 22 καὶ τὸν πύργον ἐκ τῶν λαῶν τῶν ἐν
 23 καὶ τὸν πύργον ἐκ τῶν λαῶν τῶν ἐν
 24 καὶ τὸν πύργον ἐκ τῶν λαῶν τῶν ἐν
 25 καὶ τὸν πύργον ἐκ τῶν λαῶν τῶν ἐν

Targum Jonathan.

ברחודי שפא בר אנדמן דרד טרואה ואתנעשו פלשתא לתחא: והתחן חסן אהסנת
 12 חקלא מליא טלופחין וטפא אפך מן קרם פלשתא: ויחיצובא ואתער בנו אהסנתא
 13 וישיביה וקטל מן פלשתא ועבר יי פדקנא דפא: וירדו ונתחיהו לתחא נבריא נבריא רישו
 14 משרותא ואתו לחצרא לית דוד ערלם ומשרות פלשתא: שריא במשר נבריא: וירד
 15 וירד כנן בתקרא ויאקסרטי פלשתא: כנן בבית לחם: והמירת נפשו ויבאו ויבאו
 16 וישקניו סיא מנצחא בבית לחם די בחרעא: וכעו חלתא נבריא במשרות פלשתא וסלו
 17 סיא מנצחא בבית לחם דברעא ונסיבו ואתו לית דוד ולא אבה למשתחיהו ויאמר
 18 לנכמא ויתו קרם: ויאמר חסיל מן קרם: ויאמר סיא מנצחא בבית לחם ויאמר
 19 נכשיתו וולא אבה למשתחיהו אליו עבדי ואתא נבריא: ואבשי אחויה ויאמר בד
 20 דרד הוא ריש נבריא והתחן חסן: ויתמירתיה על חלתא מאר קטלין ויהוה שום
 21 וירד נבריא: מן נבריא יהוה יקר יהוה ליהוה לבוא ליהוה נברין לא מסא: ויבנהו
 22 בד וירדע בד נברא ויהוה חסן ויהוה חסן ויהוה חסן ויהוה חסן ויהוה חסן ויהוה חסן
 23 והוא נתן וקטל מן ארצא בנו ונבא ביום דברעא: והוא קטל מן נבריא מנצחא
 24 והוא ויבדא דמציאה מוניתא ונתח עליוהו חסר ואגסיר מוניתא מן
 25 ויבדא וקטליה בסודותיה: אליו עבד נבריא ויהוה חסן חלתא נבריא:
 26 וירד נבריא: יקר ויתחן נברין לא מסא ומעיד דוד על משמרתיה: עשה
 27 אחויה ויאמר נבריא אלהן בר דוד דמפית לחם: שפיר דמן הרוד אלימא
 28 דמן הרוד:

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

Et post illum Sama filius Age qui erat ex Harar montano: et congregati
 11 sunt Pelisthai ad Hahajath, ea fuit ibi hereditas agri plena lentium, et populus
 12 fugie ab-ante Pelisthæos: Et fletit in medio hereditatis, et liberavit illam
 13 et occidit Pelisthæos, et fecit Dñs liberationem magnam. Et descen-
 14 derunt tres robusti de robustis capitum exercitus, et venerunt in messe ad
 15 David [in] Ghudalam: et exercitus Pelisthæorū confederat in planicie ro-
 16 burforum. Et David tunc erat in præfidio, et dux Pelisthæorum tunc erat
 17 in Beth-lechem. Et desideravit anima David et dixit: Quis potabit me
 18 aqua de puteo Bethlechem qui est in porta? Et irripuerunt tres robusti i
 19 castra Pelisthæorum, et haulerunt aquas ex puteo Bethlechem qui erat in
 20 porta: & acceperunt et attulerunt ad David: et noluit bibere eas, sed dixit
 21 quod libare eas ante Dñm. Et dixit: Abfit mihi ab-ante Dñm ut faciam
 22 hoc: num [bibam] sanguinem robustorum qui ambulaverunt in animalibus
 23 suis? et noluit bibere eas. Hæc fecerunt tres robusti. Et Abifai frater ipfius
 24 Joab filii Szarujah, ipse erat caput robustorum, et ille contorsit hastam sup
 25 trescentos occisos: et illi erat nomen inter tres robustos. Præ robustis fuit
 26 honorabilis, et fuit illis in magistrum, et usq; ad tres fortes non pervenit.
 27 Et Benajahu filius Jehozadagh filii viri timentis peccata, cui era op era,
 28 de Kabzrael, ipse occidit duos magnates Moab, et ipse defendit & occidit
 29 leonem in medio cisternæ in die nivis. Et ille occidit virum Mizraim, et
 30 virum confipicium, et in manu Mizraim erat hasta: et descendit contra illum
 31 in virga, et extorsit hastam de manu Mizraim, et occidit illum lancea ipfius.
 32 Hæc fecit Benajah filius Jehozadagh, et illi erat nomen inter tres robu-
 33 tos. Præ robustis honorabilis, fed ad tres fortitudines non pervenit: &
 34 profecit eum David super auditionem suam. Ghafeel frater ipfius Joab
 35 inter robustos, Elhanan filius Dodo qui erat ex Bethlechem. Sama qui
 36 erat ex Hharod, Elica qui erat de Hharod.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

11 * هذِهِ مَرُّ بَعْدَ ذِكْرِ جَمْعِ هَذِهِ مَلْحَمًا. وَبِأَنْبَعِهِ حَقَّقْنَا حَبْطًا سَمًّا. لَوَاعٍ
 12 * أَلْمَحُ هَذَا سِرًّا بِرُؤْيَا لُحْمًا. وَحَبُّ حَرْمِهِ جَمْعٌ مَرٌّ حَقَّقْنَا. * مَرٌّ هَذَا فِي
 13 سَمًّا. وَجَمْعٌ سَمًّا هَبْنَاهُ حَقَّقْنَا. وَجَمْعٌ مَرٌّ هَذَا سَمًّا وَرَأَى حَبًّا. * هَسْبَهُ
 14 * هَذَا جَمْعٌ حَرْمٍ. هَذَا هَذَا حَرْمًا وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا.
 15 * هَذَا هَذَا حَقَّقْنَا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا.
 16 * هَذَا هَذَا حَقَّقْنَا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا.
 17 * هَذَا هَذَا حَقَّقْنَا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا.
 18 * هَذَا هَذَا حَقَّقْنَا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا.
 19 * هَذَا هَذَا حَقَّقْنَا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا.
 20 * هَذَا هَذَا حَقَّقْنَا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا.
 21 * هَذَا هَذَا حَقَّقْنَا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا.
 22 * هَذَا هَذَا حَقَّقْنَا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا.
 23 * هَذَا هَذَا حَقَّقْنَا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا.
 24 * هَذَا هَذَا حَقَّقْنَا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا.
 25 * هَذَا هَذَا حَقَّقْنَا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا. وَرَأَى حَبًّا.

Post hunc surrexit Samma filius Agz de monte regio. Congregatis enim Palestinis ad animalia prxdanda, ubi erat agellus quidam lentibus confectus, & populo fugiente à conspectu Palestinorum; Constitit is in medio agro, vendicavit animalia, & Palestinis interfecit: fecitque Dominus saltem magnam per manum ejus. Præterea descendentes tres ex heroibus, & venerunt tempore messis ad Davidem in speluncam Arlam, jumentis Philistozorum versantibus in convalle gigantum. (David quidem castra tunc habebat in Maltho, principes verò Philistozorum castra posuerant in Beth-lehem.) Accensus ergo David desiderio quodamzai. Vellem potaret me quispiam aquâ cisternæ inagaz que est in Beth-lehem civitate. Tum perperurrit et illi viri acies Philistozorum, & hausit è cisterna magna quæ est in Beth-lehem civitate, aquam afferentes obtulerunt Davidi: qui noluit eam bibere, sed effudit eam coram Domino, & ait: Nequaquam permittat mihi Dominus ut hoc faciam; periculo vitæ suæ abierunt illi viri: nec voluit eam bibere. Hæc fecerunt tres illi viri. Præterea Abisai frater Joabi, filius Suriz, ipse caput erat horum triginta, ipsèque lanceam vibravit adversus trecentos occisos, & ipse princeps erat horum triginta: Inter triginta erat honoratissimus, fuitque princeps eorum, & heroica facinora: que ac triginta prælabat. Banaja lojadz filius vir strenuissimus, cujus facta præclariora fuerunt quam Cabelis. Hic interfecit duos gigantes Moabitarum: is descendit & occidit leonem in sylva tempore nivis: Is virum Egyptium, virum alpece venitum interfecit, cum Egyptius hantam manu teneret nam cum baculo descendit adversus eum, & arrepta ex Egyptii manu hantâ, interfecit illum eadem hantâ. Hæc fecit Banaja lojadz filius qui celebris erat inter triginta viros, & præclara facinora gererat ut reliqui: Eundemque constituit David ad egrediendum & ingrediendum. Asaf frater Joabi inter hos triginta viros numeratur: Samma qui ex monte regio:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

11 * وَبَعْدَ هَذَا سَمَّا بِنِ اجَا مِنْ جَبَلِ الْمَلِكِ هَذَا حَيْثُ اجْتَمَعَ اَهْلُ فِلِسْطِينَ لِيَسْمُوْا اَنْعَامَ بَنِي
 12 اِسْرَائِيْلَ وَكَانَ هُنَاكَ حَمَلٌ وَّاحِدٌ مَرُّوْعًا عَدَسًا وَفَرَسٌ سَعْبٌ بَنِي اِسْرَائِيْلَ مِنْ اَهْلِ فِلِسْطِينَ * فَانْعَدَ
 13 هُوَ اَلْاَنْعَامَ وَفِيْلَ مِنْ اَهْلِ فِلِسْطِينَ فَوَمَا كُنْتُمْ وَجَلَسَ الرَّبُّ بَنِي اِسْرَائِيْلَ يَكْفِيْ يَدَيْهِ فِيْ ذٰلِكَ
 14 الْيَوْمِ * وَبِيْلَ نَكْتَهُ رِجَالٌ وَّابْنُو دَاوُدَ فِيْ وَفِيْ اَكْصَادٍ اِلَى مَعَانَ عَدْلَمُ * وَكَانَ حَيْلُ اَهْلِ فِلِسْطِينَ
 15 جَمْعَةً فِيْ قَاعِ الْكَبَابِيْنَ * وَكَانَ دَاوُدُ نَارًا مَصْرُومٌ * وَوَادِ اَهْلِ فِلِسْطِينَ سَرَالٌ فِيْ بَيْتِ حَم *
 16 * فَاسْمِي دَاوُدَ وَقَالَ * كَيْتَ اَحِبُّ اَنْ يَسْقِيَنِيْ اِنْسَانٌ مَاءً مِنْ اَجْبِ الْعَظِيْمِ الَّذِيْ فِيْ وِرْيَةِ
 17 بَيْتِ حَم * فَمِنَ الْمَلِكَةِ رِجَالٍ اِلَى عَسْكَرِيْ اَهْلِ فِلِسْطِينَ * وَوَصَلُوْا عَسْكَرَهُمْ وَوَحَلُوْا بَيْتَ حَم *
 18 وَاسْتَفْعَوْا مَاءً مِنْ اَجْبِ الْعَظِيْمِ الَّذِيْ فِيْ وِرْيَةِ بَيْتِ حَم * وَابْنُو يَهُدَا * وَلَمْ يَكُنْ لِدَاوُدَ اَنْ يَسْرِبَ
 19 مِنْ ذٰلِكَ الْمَاءِ * وَلَكِنْ دَفَعَهُ اَمَامَ الرَّبِّ وَقَالَ * حَاسًا لِّلّٰهِ اَنْ اَفْعَلَ هَذَا الْفِعْلَ * لِاَنَّ هُوَ لَا الرَّجَالَ
 20 حَاطَرُوْا يَدْمَاءَ اَنْفُسِهِمْ * وَلَمْ يَجْعَلْنِيْ اَنْ يَسْرِبَ مِنْ ذٰلِكَ الْمَاءِ * وَلَكِنْ دَفَعَهُ وَقَالَ * حَاسًا لِّلّٰهِ هَذَا
 21 فِعْلُ الْمَلِكَةِ رِجَالٌ * وَاَمَّا اَبْنَسِيْ اَحُو يُوَابَ بِنِ صَوْرِيَا * فَكَانَ رِيْدَسَا يَكْفِيْ نَكْتَسِيْنَ رَجُلًا * وَهُوَ الَّذِيْ
 22 اَحَدَ رَجُلًا وَفِيْلَ نَكْتِ مَائَةِ رَجُلٍ * وَكَانَ فِعْلُهُ اَكْرَمُ مِنْ فِعْلِ نَكْتَسِيْنَ رَجُلًا * فَصِيْرُ رِيْدَسَا يَكْفِيْ
 23 نَكْتَسِيْنَ * وَاَمَّا بِنَايَا بِنِ يُوَادِعَ * فَكَانَ جَبَّارًا دَاوُدَ * وَكَانَ رَجُلًا فَصِيْلًا حَسَنَ الْفِعَالِ * وَهُوَ الَّذِيْ
 24 قَتَلَ جَبَّارًا مِنْ الْمَدْيَنِيْنَ * وَهُوَ الَّذِيْ نَبَلَ اِلَى الْعَيْصَةِ يَوْمَ النَّجْجِ وَقَتَلَ الْاَسَدَ * وَقَتَلَ الرَّجُلَ
 25 اَجْبَارَ الْمَصْرِيَّ الْجَبِيْلَ * وَكَانَ فِيْ يَدِ الْمَصْرِيِّ رَمْحٌ * وَقَتَلَ اِلَيْهِ بِنَايَا بِالْعَصَا * وَاحَدَ الرَّمْحِ مِنْ
 26 يَدِهِ * وَقَتَلَ رِيْحَهُ * هَذِهِ الْاَسْيَافُ فَعَلَهَا بِنَايَا بِنِ يُوَادِعَ * وَكَانَ لَهُ ذِكْرًا وَوَدُوْدًا وَفِعَالًا مِثْلَ نَكْتَسِيْنَ
 27 رَجُلًا * وَكَانَ يَبْنِيْ فِيْ الْكَرْبِ * وَيَعْمَلُ عَمَلَ نَكْتَسِيْنَ رَجُلًا * فَصِيْرِيْنَ دَاوُدَ دَاخِلًا عَلَيْهِ وَحَارِبًا *
 28 * عَسَائِيْلَ اَحُو يُوَابَ رِيْسِيْنَ نَكْتَسِيْنَ * وَهَذِهِ اَسْمَاوُهُمْ * سَمَّا الَّذِيْ مِنْ جَبَلِ الْمَلِكِ *
 29

Post hunc etiam Samma filius Agz de monte regio. Hic, cum congregati essent Palestinis ad sustinenda vitula filiorum Israhel, effugit ibi ager quidam confectus lentibus, & populus Israeliticus fugisset à Palestinis. Hic inquam, convitit amens: & interfecit multâ Palestinorum interfecit: & liberavitque per eum Dominus Israhelicos ex die. Præterea descendentes tres viri à Davidem tempore messis convenerunt in speluncam Arlam, tum equitantes: Palestinorum congregatum esset in valle gigantum, (David autem castra habebat in Beth-lehem, & duces Palestinorum castra fixerunt in Beth-lehem.) David sterio mori David ait, Exoratum me bibendam aliquis mihi videret aquam de puteo magno qui est in civitate Beth-lehem. Inque descendentes tres isti viri ad exercitum eorum, penetraverunt in Beth-lehem, & hausentes aquam è puteo magno qui erat in civitate Beth-lehem, attulerunt eam Davidi: Kenit autem David videret ex ea aqua, sed effudit eam coram Domino, & ait: Haudquaquam facit: Duxi ut huiusmodi: qui committat; quandoquidem isti viri pro virum sanguinem pediculo exposuerunt. Non placuit igitur ei bibere ex illa aqua, sed effudit eam & dixit: Asist. Hoc præstiterunt tres illi viri. At verò Abisai frater Joabi filius Suriz princeps erat triginta virorum, ipsèque est qui sumptâ lanceâ trecentos viros peremit. Huius facinora cum essent intractiora facinoribus triginta virorum, constitutus fuit princeps super triginta. Perid Banaja lojadz filius vir strenuissimus, cuius facta præclariora fuerunt quam Cabelis, & factus inter triginta viros, agitator in bello, & viri-ginosa virorum operam sola exercebat: Quapropter constituit eum David inter triginta viros, & egressiorem. Asaf frater Joabi princeps erat triginta virorum, quorum hæc sunt nomina: Samma qui ex monte regio:

Verfio SYRIACA cum interpretatione LATINA.

9 * **ATULITQUE** JOAB NUMERUM & SUMMAM POPU-
 LI AD REGEM: STUERUNT AUTEM NUMERI DOMINI IS-
 RAELIS OCTINGENTA MILLIA VIROVUM ROBORE PRAE-
 DICTORUM, STRINGENTIUM GLADIUM: HOMINUM
 VERO JUDA FUERUNT QUINGENTA MILLIA VIROVUM.
 10 FUIT AUTEM DAVID ANIMO TUCHATUS POSTquam
 numerasset populum, aitq; David coram Do-
 mino, Peccavi in eo quod feci, idcirco te de-
 precor; multum enim offendi. Cumque manē
 11 praterisset David, factum est verbum Do-
 mini ad Gad prophetam, diciturque fuit illi;
 12 Vade dictum Davidi, Sic ait Dominus, Trig-
 ma mala tui tibi illaturus, elige tibi quod vis
 13 tibi faciam. Veniens itaque Gad ad Davi-
 dem dixit, Prima plaga quae tibiventura est
 14 (elige tibi) erunt septem anni famis in terra
 tua; vel tribus mentibus deprimeris coram
 inimico tuo, ipseque te persequetur; vel ut sic
 tribus diebus mortalitas in terra tua. Vide
 15 modō quod responsum reddas ei qui me misit
 ad te. Respondens David ait ad Gad propheta-
 16 ram, Vehementer angor: consulisti eis nobis
 cruciari manibus Domini Dei nostri, quia
 multa sunt miserationes ejus, quam humanā
 manu cruciari, tunc tibi Dñs mortalitatem
 in Israelē ad manē usque ad horam sextam,
 & mortui sunt à Dan usq; ad Bir-seba septua-
 17 ginta millia virovum. Extenditque manum
 suam Angelus contra Jerusalem, ut vastaret
 eam; sed compescuit Dominus Angelum mor-
 tis, qui populum occidebat, dixitque ad eum;
 Sic occidi tibi, contrahe mēdā manum tuam.
 18 Substitit igitur Angelo Domini prope ara-
 m Aran Jebusai. Dixit David coram Domi-
 no, eam vidisset Angelum qui populum truci-
 19 dabat, respondit inquam & ait ad Angelum
 illum, Si ego peccavi & iram excitavi, oves
 20 istae innocentes quid fecerunt? Et vit manus tua
 in me & in domum patris mei. Er venit Gad
 propheta ad Davidem eodem die, & ait illi;
 Ascende, aedifica altare Domino in area
 Aran Jebusai. Cumque ascendisset David
 19 juxta verbum Gad, prout loquutus fuerat ei
 Dominus, Conversus Aran vidit tegem Da-
 20 videm & fervos ejus transientes per viam,
 & corruens Aran adoravit in faciem suam
 super terram.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

9 * **ET ADVENIT** JOAB NUMERUM CONFIRMARE POPU-
 LI AD REGEM. FATIGATA NUMERIS FILIUM ISRAEL
 10 GLADIIS, UT IN TERRA VIROVUM SUORUM
 GLADIIS FERENTIBUS NUMERUS AUTEM SUORUM
 11 FUIT AUTEM DAVID ANIMO TUCHATUS POSTquam
 numerasset populum, aitq; David coram Do-
 mino, Peccavi in eo quod feci, idcirco te de-
 precor; multum enim offendi. Cumque manē
 11 praterisset David, factum est verbum Do-
 mini ad Gad prophetam, diciturque fuit illi;
 12 Vade dictum Davidi, Sic ait Dominus, Trig-
 ma mala tui tibi illaturus, elige tibi quod vis
 13 tibi faciam. Veniens itaque Gad ad Davi-
 dem dixit, Prima plaga quae tibiventura est
 14 (elige tibi) erunt septem anni famis in terra
 tua; vel tribus mentibus deprimeris coram
 inimico tuo, ipseque te persequetur; vel ut sic
 tribus diebus mortalitas in terra tua. Vide
 15 modō quod responsum reddas ei qui me misit
 ad te. Respondens David ait ad Gad propheta-
 16 ram, Vehementer angor: consulisti eis nobis
 cruciari manibus Domini Dei nostri, quia
 multa sunt miserationes ejus, quam humanā
 manu cruciari, tunc tibi Dñs mortalitatem
 in Israelē ad manē usque ad horam sextam,
 & mortui sunt à Dan usq; ad Bir-seba septua-
 17 ginta millia virovum. Extenditque manum
 suam Angelus contra Jerusalem, ut vastaret
 eam; sed compescuit Dominus Angelum mor-
 tis, qui populum occidebat, dixitque ad eum;
 Sic occidi tibi, contrahe mēdā manum tuam.
 18 Substitit igitur Angelo Domini prope ara-
 m Aran Jebusai. Dixit David coram Domi-
 no, eam vidisset Angelum qui populum truci-
 19 dabat, respondit inquam & ait ad Angelum
 illum, Si ego peccavi & iram excitavi, oves
 20 istae innocentes quid fecerunt? Et vit manus tua
 in me & in domum patris mei. Er venit Gad
 propheta ad Davidem eodem die, & ait illi;
 Ascende, aedifica altare Domino in area
 Aran Jebusai. Cumque ascendisset David
 19 juxta verbum Gad, prout loquutus fuerat ei
 Dominus, Conversus Aran vidit tegem Da-
 20 videm & fervos ejus transientes per viam,
 & corruens Aran adoravit in faciem suam
 super terram.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

7. * **وَصِيح** امين و مسورة و اجسادة الي يواب بن صوريا و ابنيار اكيب و كان هذان يعبدان ادونيا * و اما
 8. * **صادوق** اكيب و بنيايا بن يوياداع * و اما النبي و سمعي و عاها و جبائيل داود فلم يكن لهم رأي
 9. * **في ادونيا** * و رجع ادونيا عما و بعزل معلوفة في الصخر العظيمة التي في عين الغصاة و وعي
 10. * **جميع احوية** و جميع فواد آل يهودا و جميع عبيد الملك المعروضين * و اما بانان النبي و بنيايا بن
 11. * **يوياداع** * و جبائيل داود * و سليمان احود * فلم يكن يدعوهم * فقال بانان النبي ليسمع ام
 12. * **سلمان** * و سمع ان ادونيا قد ملك * ولم يعلم بذلك سيدنا الملك * فاقبل الي الان حي اسر عليك
 13. * **مسرون** * و سكرن لها نفسك و نفس سليمان ابنك * و اطلقني و ادخلي الي داود الملك و وولي له
 14. * **اليس** ابن حلف لامتك يا سيدي ان سليمان ابنك من بعدك * و هو يحلس في مديرك
 15. * **فكيف ملك ادونيا** * و فيما انت متذكرة و طالعه الي الملك * ابنك انا فادخل الي الملك * و اتم
 16. * **كلامك** و احسن فوك * فدخلت بسبع الي داود الملك و هو في مجلسه * و كان الملك قد كتب
 17. * **حدان** * و كانت ابساع السلطنة لخدم الملك * فحرب بسبع ساحده بين يدي الملك * فقال لها
 18. * **الملك** * و ما حالك يا بسبع * قالت له يا سيدي اليس انت كنت حلفت بالرب و قلت ان سليمان
 19. * **ابنك** يملك من بعدك * و هو يحلس في مديرك * فقال له ادونيا * ولم تعلم ايها الملك * و رجع
 20. * **بقرا و عما معلوفة** لا تحصي * و وعي بني الملك * و وعي ابنيار اكيب و يواب صاحب الكريد
 21. * **فاما بانان** * و بنيايا بن يوياداع * و سليمان عبدك لم يدعوهم * و انت ايها الملك المبطور اليه * و اما
 22. * **الناس** هذا و بان الملك سيدنا و وصي * اليس اصبر انا و ابني سليمان عازرا بين بني اسرائيل * و فيما هي متذكرة بين يدي
 23. * **الملك** و اذ بان النبي قد اناهم * فاحبروا الملك و قالوا له ان بانان النبي بالباب * فامر بدخوله * فدخل و صر في وجهه علي
 24. * **الارض** ساحدا * و قال يا سيدنا الملك * انت قلت ان يملك ادونيا من بعدك * و هو يحلس في مديرك *

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

7. * **وَصِيح** امين و مسورة و اجسادة الي يواب بن صوريا و ابنيار اكيب و كان هذان يعبدان ادونيا * و اما
 8. * **صادوق** اكيب و بنيايا بن يوياداع * و اما النبي و سمعي و عاها و جبائيل داود فلم يكن لهم رأي
 9. * **في ادونيا** * و رجع ادونيا عما و بعزل معلوفة في الصخر العظيمة التي في عين الغصاة و وعي
 10. * **جميع احوية** و جميع فواد آل يهودا و جميع عبيد الملك المعروضين * و اما بانان النبي و بنيايا بن
 11. * **يوياداع** * و جبائيل داود * و سليمان احود * فلم يكن يدعوهم * فقال بانان النبي ليسمع ام
 12. * **سلمان** * و سمع ان ادونيا قد ملك * ولم يعلم بذلك سيدنا الملك * فاقبل الي الان حي اسر عليك
 13. * **مسرون** * و سكرن لها نفسك و نفس سليمان ابنك * و اطلقني و ادخلي الي داود الملك و وولي له
 14. * **اليس** ابن حلف لامتك يا سيدي ان سليمان ابنك من بعدك * و هو يحلس في مديرك
 15. * **فكيف ملك ادونيا** * و فيما انت متذكرة و طالعه الي الملك * ابنك انا فادخل الي الملك * و اتم
 16. * **كلامك** و احسن فوك * فدخلت بسبع الي داود الملك و هو في مجلسه * و كان الملك قد كتب
 17. * **حدان** * و كانت ابساع السلطنة لخدم الملك * فحرب بسبع ساحده بين يدي الملك * فقال لها
 18. * **الملك** * و ما حالك يا بسبع * قالت له يا سيدي اليس انت كنت حلفت بالرب و قلت ان سليمان
 19. * **ابنك** يملك من بعدك * و هو يحلس في مديرك * فقال له ادونيا * ولم تعلم ايها الملك * و رجع
 20. * **بقرا و عما معلوفة** لا تحصي * و وعي بني الملك * و وعي ابنيار اكيب و يواب صاحب الكريد
 21. * **فاما بانان** * و بنيايا بن يوياداع * و سليمان عبدك لم يدعوهم * و انت ايها الملك المبطور اليه * و اما
 22. * **الناس** هذا و بان الملك سيدنا و وصي * اليس اصبر انا و ابني سليمان عازرا بين بني اسرائيل * و فيما هي متذكرة بين يدي
 23. * **الملك** و اذ بان النبي قد اناهم * فاحبروا الملك و قالوا له ان بانان النبي بالباب * فامر بدخوله * فدخل و صر في وجهه علي
 24. * **الارض** ساحدا * و قال يا سيدنا الملك * انت قلت ان يملك ادونيا من بعدك * و هو يحلس في مديرك *

Huius sermones erant cum Joabo filio Surie, & cum Abuthare sacerdoti, qui partes Adoniae tuebantur. Sadoe vero sacerdos, & Benaja filius Joadae, Nathan propheta, Semai, & Dai herodes Davidis non sequebantur Adoniam. Maactans autem Adonia oves ac boves, & signata peccora super lapide magni qui est ad latus fontis Fullonis; invitavit omnes fratres suos filios regis, omnemque gentem Juda, & servos regis: Nathaneum vero prophetam, & Benajam Joadae filium, herodes Davidis, & Salomonem fratrem suum non invitavit. Quare dixit Nathan, propheta ad Bathseba matrem Salomonis, Annon audisti regnasse Adoniam, cum nostro rege ignorante? Age modo, consilium dabo tibi ut serves animam tuam, & animam filii tui Salomonis. Vade, ingredere ad regem Davidem, & dic illi, Nonne tu es filii mei rex, jurasti ancilla tuae dicens, Salomon filius tuus regnabit post me ipse? fedebit super solium matris tuae regnavit Adonia? Dumque tu ibi regem alloqueris, veni ego post te, & perficiam sermones tuos. Itaque ingressa est Bath-seba ad regem Davidem in conclave, (rex enim legerat admodum, & Abisag Silumitis ministrabat ei) & genuflectens Bath-seba regem adoravit. At illi rex, Quid tibi vis Bath-seba? Respondit ei, Dne mi rex, tu jurasti per Dnm Deum tuum ancilla tuae dices, Salomon filius tuus regnabit post me, ipseque fedebit super solium matris tuae regnavit Adonia, te dnm mi rex ignorante: Maactans enim bobus, pecoribus signatis, & magna copia ovibus, invitavit omnes filios regis, Abutharem sacerdotem, & Joabum militum praefectum: Nathaneum vero prophetam, Benajam Joadae filium, & Salomonem servum tuum non invitavit. At jan in te dnm mi rex, oculi totius Israelis intenti sunt, ut indices eis quis sessurus sit super solium dnm mei regis post lapulum. Alioquin cum recuberet dies meus rex apud patres suos in pace, ego & filius meo Salomon erimus peccatores. Dum ipsa loqueretur, cum ibi coram rege, venit Nathan propheta. Returque nuntiavit regi, & dixit illi, Ecce Nathan propheta venit, iugustus est ad regem, & humi procumbens in faciem tuam adoravit. Dixitque Nathan; Domine mi rex, tunc dixisti, Adonia regnabit post me, & ipse sedebit super solium meum?

Commutabit autem res suas, consilium dabo tibi ut serves animam tuam, & animam filii tui Salomonis. Vade, ingredere ad regem Davidem, & dic illi, Nonne tu es filii mei rex, jurasti ancilla tuae dicens, Salomon filius tuus regnabit post me, ipseque fedebit super solium matris tuae regnavit Adonia, te dnm mi rex ignorante: Maactans enim bobus, pecoribus signatis, & magna copia ovibus, invitavit omnes filios regis, Abutharem sacerdotem, & Joabum militum praefectum: Nathaneum vero prophetam, Benajam Joadae filium, & Salomonem servum tuum non invitavit. At jan in te dnm mi rex, oculi totius Israelis intenti sunt, ut indices eis quis sessurus sit super solium dnm mei regis post lapulum. Alioquin cum recuberet dies meus rex apud patres suos in pace, ego & filius meo Salomon erimus peccatores. Dum ipsa loqueretur, cum ibi coram rege, venit Nathan propheta. Returque nuntiavit regi, & dixit illi, Ecce Nathan propheta venit, iugustus est ad regem, & humi procumbens in faciem tuam adoravit. Dixitque Nathan; Domine mi rex, tunc dixisti, Adonia regnabit post me, & ipse sedebit super solium meum?

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

25 **بِسْمِ مَعُونِ .** وَبَسَّ لَاهِي هَوَلَقِي مَعُونِ . وَشَقِي لَاهِي هَوَلَقِي حَكْمَتِ مَعُونِ .
 26 **حَضِبُ سَلَا .** هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ .
 27 **رَج .** مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ .
 28 **تَلَت لَّا** دَه زَهَسَه . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ .
 29 **حَضِبَا هَضَا .** هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ .
 30 **هَو مَعُونِ** رَهِي رَهِي مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ .
 31 **هَو مَعُونِ** رَهِي رَهِي مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ .
 32 **رَج حَكْمَر .** هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ .
 33 **مَج مَعُونِ .** هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ .
 34 **هَو مَعُونِ** رَهِي رَهِي مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ . مَج مَعُونِ .
 35 **هَو مَعُونِ .** هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ .
 36 **مَج مَعُونِ .** هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ .
 37 **مَج مَعُونِ .** هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ .
 38 **مَج مَعُونِ .** هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ .
 39 **مَج مَعُونِ .** هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ . هَلَا مَعُونِ .

Nam descendit hodie, & mactatis tauris, at-
 que faginatis, ovibusque permultis, invitavit
 omnes filios regis, principes militie, & Abi-
 tharem sacerdotem; & ecce comedunt ac bi-
 bunt coram eo, & dicunt; Vivat rex Adonia:
 Me verò qui servus tuus sum, & Sadoe sacer-
 dotem, & Benajam Jojadæ filium, & Salomonem
 servum tuum haud invitavit. Itane, Iussu tuo
 domine mi rex, facta est res ista, & non indi-
 casti servo tuo quinquam se futurus sit super foliis
 domini mei regis post ipsum? Respondit rex
 David, & ait; Accerite mihi Bath-sebaa: cui,
 cum introisset in conspectum ejus, stetitse-
 que coram rege, Juravit rex, & ait, Vivat
 Dominus qui eripuit animam meam ab omni
 mœrore, Nisi quemadmodum juravi tibi
 per Dominum Deum Israelis, & dixi Salomonem
 filium tuum post me regnaturum, ipsum-
 que super solum meum sessurum; sic fecero
 hodiernâ die. Genuflexit ergo Bath-sebaa
 in faciem suam super terram, adoravit regem,
 & ait; Vivat dominus meus rex David in
 æternum. Tum dixit rex, Vocate mihi Sa-
 doe sacerdotem, Nathanem prophetam, &
 Benajam filium Jojadæ: quibus, cum regem
 adissent, Dixit rex, Surgite, ducite vobiscû
 servos domini vestri, & imponentes Salomonem
 filium meum mulæ meæ, perducite eum
 ad Siloham: Ibi queant eum Sadoe sacer-
 dos & Nathan propheta, ut regnet super Is-
 rael, & buccinâ clangentes dicite; Vivat
 rex Salomon: Tum ascendit post eum, ut
 veniat, sedetque super solum meum, & ipse
 regnet post me: ipsum præficio ut sit rex super
 Israel, & super Judam. Respondens Be-
 najam Jojadæ filius dixit coram rege, Amen: ita
 fuit Dominus Deus tuus; Et quemadmodum
 fuit Dominus cum domo meo rege, ita quo-
 que sit cum Salomone, ampliusque solum
 ejus præ folio domini mei regis Davidis. De-
 scendit ergo Sadoe sacerdos, & Nathan pro-
 pheta, & Benaja Jojadæ filius, & fagitarii,
 atque fundibularii, & impositum Salomonem
 mulæ regis Davidis, perduxerunt in Si-
 lohâ: Accepitque Sadoe sacerdos & Na-
 than propheta, cornu olei & tabernaculo, in-
 tinxerunt Salomonem, & clangente tubâ dixit
 univêrsus populus, Vivat rex Salomon.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

25 **ان ادونيا نزل اليوم** وخرج بيرا معلوفه واما كسبن ووعى جميع بى اسرائيل وبي المليك
 26 **ادونيا** وانا الذي انا عبدك وصادق اكبر وبنيا بن يويا داغ و سليمان عبدك لم يدعوا
 27 **نعم** من قبلك كان هذا الامر انيا المليك سيدنا و لم يحس عبدك من يحس علي كرسى
 28 **المليك** من بعدك فقال داود اذعوا بتسبع فقام بين يدي المليك فحلف المليك وقال
 29 **حلف** بالرب الكمي الذي حلف نفسي من كل افة وحر اني فاعل كما حلف لك بالرب وقلت
 30 **ان سليمان** ابنك يملك من بعدى وهو يحس على مبري كذالك اكيل فحرب بتسبع
 31 **ساحده** علي وجهها امام المليك وقالت يعس سيدى داود المليك الي الابد فقال المليك اذعوا
 32 **الي صادق** اكبر وانا ان النبي وبنيا بن يويا داغ فذعوا واقموا بين يدي المليك فقال لهم المليك
 33 **حذوا** معكم عند سيدكم واحملوا سليمان ابي وركبوه بعلي وانطلقوا به الي عين سلوا
 34 **وسكته** هناك صادق اكبر وانا ان النبي ملكا علي بى اسرائيل واهعوا بالساور وقلوا يعس
 35 **سيدنا سليمان** المليك واهعدوا حلفي وحيي وخلص على مبري وهو يملك من بعدى
 36 **على** آل اسرائيل و آل يهودا فاجاب بنيا بن يويا داغ امين هكذا يفعل الله برك و كما كان
 37 **الرب** مع سيدنا المليك و ذلك يكون مع سليمان ايضا و يعظم كرسية ويصله على كرسى
 38 **سيدنا داود** فقل صادق اكبر وانا ان النبي وبنيا بن يويا داغ و معهم اساور والذين بيرون
 39 **الذقات** و حملوا سليمان علي بعلمه داود المليك وانطلقوا به الي عين سلوا و احد
 صادق اكبر وانا ان النبي من الذين من بيت الرب و مسكوا سليمان بن داود ملكا وهدوا
 بالساور وقال كل الشعب يعس سليمان المليك

Nam Adonia descendens hodie mactavit
 tauris faginatisque permultis &
 invitavit omnes filios regis & Abi-
 tharem sacerdotem & Benajam
 Jojadæ filium & Salomonem
 servum tuum haud invitavit. Et
 ait; Vivat rex Adonia: Me verò
 qui servus tuus sum, & Sadoe
 sacerdotem, & Benajam Jojadæ
 filium, & Salomonem servum
 tuum haud invitavit. Et ait; Vivat
 Dominus qui eripuit animam meam
 ab omni mœrore, Nisi quemadmodum
 juravi tibi per Dominum Deum
 Israelis, & dixi Salomonem
 filium tuum post me regnaturum,
 ipsumque super solum meum
 sessurum; sic fecero hodiernâ
 die. Genuflexit ergo Bath-sebaa
 in faciem suam super terram,
 adoravit regem, & ait; Vivat
 Dominus meus rex David in æternum.
 Tum dixit rex, Vocate mihi Sadoe
 sacerdotem, Nathanem prophetam,
 & Benajam Jojadæ filium, &
 fagitarii, atque fundibularii, &
 imponentes Salomonem filium
 meum mulæ meæ, perducite eum
 ad Siloham: Ibi queant eum
 Sadoe sacerdos & Nathan propheta,
 ut regnet super Israel, & buccinâ
 clangentes dicite; Vivat rex
 Salomon: Tum ascendit post eum,
 ut veniat, sedetque super solum
 meum, & ipse regnet post me:
 ipsum præficio ut sit rex super
 Israel, & super Judam. Respondens
 Benajam Jojadæ filius dixit coram
 rege, Amen: ita fuit Dominus
 Deus tuus; Et quemadmodum
 fuit Dominus cum domo nostro re-
 ge, ita quoque sit cum Salomone,
 ampliusque solum ejus præ folio
 domini mei regis Davidis. De-
 scendit ergo Sadoe sacerdos, &
 Nathan propheta, & Benaja
 Jojadæ filius, & fagitarii, atque
 fundibularii, & impositum
 Salomonem mulæ regis Davidis,
 perduxerunt in Siloham: Accepit
 que Sadoe sacerdos & Nathan
 propheta, cornu olei & tabernaculo,
 intinxerunt Salomonem, &
 clangente tubâ dixit univêrsus
 populus, Vivat Salomon rex.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

43 * Cur non custodisti iuramentum Domini, & 43
 44 preceptum quod precepi tibi? Dixit etiam rex 44
 ad Semi, Tu conficius es totius mali quod no-
 vit cor tuum te commisisse in Davidem patre
 meum: revertis ergo Dominus malum tuum
 in caput tuum: Rex autem Salomon fit 45
 benedictus, & folium Davidis firmum fit in
 petrum coram Domino. Deinde rex 46
 cepit rex Benaja Jojada filio, qui egressus ir-
 ruit in eum ita ut moreretur.

* * * * *

CAP. III.

Itaque confirmato regno in manu Salomo-
 nis, factus est Salomon gener Pharaonis rex
 regis Aegypti: accipiens enim filiam Pharaonis
 introduxit eam in civitatem Davidis, an-
 tequam abfolvisset aedificium domus suae, &
 domus Domini, & murorum Jerusalem cir-
 cumquaque. Tantummodo populus sacri-
 ficabant super altaria, quia nondum extructa
 fuerat domus nomini Domini utque ad dies
 illos. Dilexit autem Salomon Dominum,
 ambulando in iustitiis Davidis patris sui:
 duntaxat super altaria sacrificabat, & incen-
 sa ponebat. Ibat etiam rex ad Gebaon, ut
 ibi sacrificaret: illud enim erat praecipuum
 altare: mille holocausta sacrificabat Salomon
 super illud altare quod erat in Gebaon. Tunc
 apparuit Dominus Salomoni in visione no-
 cturna, & dixit ei Deus, Postula quod dem
 tibi. Respondit Salomon, Tu prosequutus es
 Davidem patrem meum favore maximo,
 quemadmodum ambulavit coram te cum a-
 equitate & fide: & cum rectitudine cordis am-
 bulavit coram te: & servasti illi gratia hanc
 ingentem, & concessisti ei filium sedentem
 super folium ejus, ut hodiecum de cernitur.
 Nunc igitur Domine Deus, quandoquidem
 tu regnare fecisti servum tuum loco Davidis
 patris mei, ego vero puer sum parvus, igna-
 rus egrediendi & ingrediendi inter populum
 tuum quem elegisti, Populum copiosissi-
 mum qui pra multitudine sua tuo numerari
 ne supputari potest: Da servo tuo cor do-
 cile ad iudicandum populum tuum, & dis-
 cernendum inter bonum ac malum: quis e-
 nim potest iudicare populum tuum, popu-
 lum hunc maximum? Placuit sermo iste
 Domino, cum postulasset Salomon rem hu-
 jusmodi:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

43 * Quare ergo non observasti quod prece- 43
 44 ptaui tibi et transgressus es iuramentum 44
 quod per Dominum iuraveras? Tunc dixit
 rex ad Semi, Nunquid scio? Jam
 perpetravi in Davidem patrem meum: Jam
 reflexit Dominus circa tuum in caput
 tuum: Rex autem Salomon fit benedictus, 45
 & ibonum Davidis fit stabilis in aeter-
 num coram Domino. Precepi itaque rex 46
 Benaja filio Jojada, qui eduxit cum fo-
 ras, & iussit illum.

CAP. III.

Igitur stabilis regno Salomonis, et con-
 firmato ius imperio, affinitatem contraxit
 Salomon cum rege Aegypti, conjugem
 duxit filiam Pharaonis, & introduxit
 eam in ades suas que erant in civitate
 Davidis, antequam abfolvisset aedificium
 domus Domini, & murum abfolvisset a-
 edificium domus Domini. At vero populus
 sacrificabat super altaria, sed domus non
 extructa erat: quia nondum extructa esset domus nomi-
 ni Domini ad eos usque dies. Antea autem
 Salomon Dominum, propter quod ambu-
 lavit in iustitiis Davidis patris sui: tan-
 tummodo sacrificabat super altaria, & in-
 censas offerens: quia nondum extructa
 fuerat domus Domini, & murum abfolvisset
 aedificium domus Domini. Rex autem Salomon
 iussit Benaja filium Jojada, qui eduxit
 eum foras, & iussit illum.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

11 * ܕܝܚܝܢ ܕܢܫܐ ܕܥܡܝܟܘܢ . ܫܚܝܢ ܕܒܥܗܘܗ ܕܩܝܡܘܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 12 ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 13 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 14 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 15 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 16 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 17 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 18 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 19 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 20 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 21 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 22 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 23 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 24 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 25 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .

Dixitque Dominus Salomoni, Eo quod postu- 14
 laveris rem istam, nec petieris tibi divitias,
 nec petieris tibi animas inimicorum tuorum,
 neque petieris tibi dies mortis, sed petieris
 sapientiam ad audiendum iudicium; Ecce feci
 15 tibi iuxta sermonem tuum ecce dedit tibi cor sapi-
 ens & intelligens, adeo ut par tibi non fue-
 rit ante te, nec post te surrecturus sit par tibi.
 16 Quin etiam quod non postulasti, dedi tibi,
 tum divitias, tum honorem; adeo ut nullus
 par tibi sit inter reges, cunctis diebus tuis.
 17 Quod si ambulaveris in viis meis, observan-
 do statuta & precepta mea, quemadmodum
 ambulavit David pater tuus, multiplicabo
 18 dies tuos. Cum autem evigilasset Salomon
 viso fomio, venit Salomon ad Jerusalem, ste-
 titique coram arca foederis Domini, & obtulit
 holocausta, & mactavit pacifica, & fecit con-
 vivium omnibus servis suis. Tunc venerunt
 19 due mulieres meretricis ad litigandum coram
 rege Salomone: Et dixit unum altera dixit,
 20 Rogo te domine noster, Ego et mulier ista co-
 habitabamus in eadem domo, & peperit cum
 ea in dono illa; Tribus enim diebus post-
 21 quam peperissem, peperit etiam haec mulier;
 & quidem nos simul eramus, nec quisquam
 extraneus erat nobiscum, sed nos ambe
 22 eramus in domo. Mortuo autem huius filio, eo
 quod noctu cubasset super eum; Surrexit me
 23 dia nocte, sublatumque filium meum a latere
 meo, ancilla tua dormiente, posuit in gremio
 24 suo; filium autem filium mortuum posuit in
 gremium meum. Cumque mane surrexisset
 25 ut lactarem filium meum, deprehendi cum esse
 mortuum: ac eo mane diligentius confiderato,
 percepi cum non esse filium illum quem pe-
 pereram. Porro illa mulier altera dixit,
 26 Non ita est; filius meus est vivus, filius ve-
 ro tuus mortuus. Illa vero dicebat, Non est
 ita; filius tuus est mortuus, filius autem meus
 vivus; sicque altercabatur coram rege.
 27 Dum dixit rex, Afferre mihi gladium: cum-
 28 que attulissent gladium ad regem, Dixit
 29 rex, Difficite puerum illum vivum in duas
 partes, & date dimidium uni, & dimidium
 alteri.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

11 * ܕܝܚܝܢ ܕܢܫܐ ܕܥܡܝܟܘܢ . ܫܚܝܢ ܕܒܥܗܘܗ ܕܩܝܡܘܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 12 ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 13 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 14 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 15 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 16 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 17 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 18 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 19 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 20 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 21 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 22 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 23 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 24 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .
 25 ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .

Ideo dixit Dominus Salomoni, Quia 11
 non nos rogasti me in colloquio tuo, ut que
 postulasti a me des mutares, neque petisti
 divitias, nec postulasti animas inimico-
 rum tuorum, sed postulasti a me sapien-
 tiam qua iura atque iudicia prope es;
 Jam exaudisti te, & concessi tibi quod
 12 postulasti, deditque tibi animam prudentem
 atque sapientem, ita ut ad gradum
 pervenias adeo sublimem, ut nemo par
 tibi existerit ante te, nec si sanus post
 13 te. Isuper do tibi & largio quod nos
 petisti, opes & divitias, atque gloriam
 tantam, ut nullus inter reges par tibi ex-
 14 isterit, neque si tuas si quantum vixeris.
 15 Quod si iura & precepta mea
 custodieris, & ambulaveris in viis meis,
 quemadmodum custodisti David pater
 tuus, aeternam vitam porocabo. Expece-
 16 ritus itaque Salomoni, & factus id quod
 volebat esse vestitus a Domino factum, ve-
 nit Salomoni ad Jerusalem, stititque
 ante arcam foederis Domini, & obtulit
 17 sacrificia & oblationes pacificas, prae-
 tereaque convivium omnibus servis suis,
 mensam ingentem. Interim accesserunt
 18 due mulieres, aditumque Salomoni
 regem litigandi causis: Dixitque una ex
 19 eis, Observo te O Domine mi, in ius mihi
 dicat: Ego & mulier ista cohabitabamus
 eadem domo, peperitque ego filium in do-
 20 mo in qua morabamur: Et videns post-
 quam peperissem filium in dono suo, posuit
 21 illum in gremio meo, & dormiens
 postquam posuit filium meum in sinu suo, posuit
 22 illum mortuum prope me collocavit.
 Cum autem mane surrexisset lac proxi-
 23 curus filio meo, videns cum esse mortuum, & cum
 deprexisset eum & contempserit eum
 24 postquam esse filium meum, ecce non erat
 filius meus: nec perperam. Dixit altera mulier, Mortuus
 25 haec, nec ista flos habet mortui; immo filius
 ejus est mortuus, & filius meus vivus:
 simulque vivabantur & cohabitabant coram
 rege. Rex vero ait, Ad me gladi-
 26 um afferre, & auferat gladium. Dixit
 27 rex, Scindite puerum vestrum duas
 in partes, & date dimidium ejus huic,
 dimidium autem ejus alteri.

ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘܗ ܕܫܚܝܢ ܕܗܘܐ .

Verfio SIRIACA cum Interpretatione LATINA.

26 Dixit autem mulier illa cujus filius erat vi-
vus, ad regem (contorta quippe fuerant eius
vificera pro filio suo) Rogo te domine mi, da-
te illi puerum vivum, & haudquaquam occi-
datis eum. Contra altera dicebat, Neq; mihi
neque tibi fit, dissecat eum. Respondens
27 rex ait, Date illi puerum vivum, & nullo mo-
do occidatis eum: illa est mater ejus. Au-
dientes autem omnes Israelite sententiam
28 quam rex tulerat, timuerunt à conspectu re-
gis; quia viderunt sapientiam Dei esse in eo
ad exercendum iudicium.

Dixit autem mulier illa cujus filius erat vi-
vus, ad regem (contorta quippe fuerant eius
vificera pro filio suo) Rogo te domine mi, da-
te illi puerum vivum, & haudquaquam occi-
datis eum. Contra altera dicebat, Neq; mihi
neque tibi fit, dissecat eum. Respondens
27 rex ait, Date illi puerum vivum, & nullo mo-
do occidatis eum: illa est mater ejus. Au-
dientes autem omnes Israelite sententiam
28 quam rex tulerat, timuerunt à conspectu re-
gis; quia viderunt sapientiam Dei esse in eo
ad exercendum iudicium.

CAP. IV.

Fuit itaque Salomon rex super universum
1 Israel. Et hi erant principes ejus: Aza-
2 ria filius Sadoc sacerdotis, Eliheraph, & A-
3 hia filii Sife, erant scribae: Jofaphat filius Ahil-
4 lud, à commentariis: Benaja Joadae filius
5 praeerat exercitui: Sadoc & Abithar, sacerdo-
tes: Azaria Nathanis filius, propofitus prae-
6 fectorum: Zachur filius Natthanis sacerdotis,
amicus regis: Abinifar, oeconomus: Adoni-
7 ram Abdæ filius praeerat tributo. Habebat
8 præterea Salomon hos duodecim praefectos
super totum Israel, qui regem, ejusque do-
9 mum & exercitum alebant: menfem quotan-
10 nientem tenebant unus ex iis annonam parare.
11 Hæc autem sunt eorum nomina: Filius Hur,
8 in monte Aphrem: Filius Decar, in Macas,
9 & in Sciaeban, & in Beth-lemes, & in Hon-
10 Beth-hanau: Filius Hefed, in Raboth: ifpuf
11 etiam erat Sochoth, & tota terra Hether:
12 Filius Abinadab, in Nephthod: Thaphath
13 filia Salomonis erat hujus uxor. Baana filii
14 Ahilud, in Tarnach, & in Magedo, & in tota
15 Beth-jafan quæ est ad latus Saitan infra Jerza-
16 leelæ, à Beth-jafan usq; ad Abel-Mehola, & usq;
17 ad ulteriorem ripâ Necamam. Filius Geber,
18 in colle Gelaad: hujus erat tractus Jair filii Ma-
nasse, & ad eundè pertinebat trahus Argob
qui est in Baifan, sexaginta civitates magnæ
habentes muros, seras, & portas æneas. Ahi-
nadb filius Gedo, in Mahanim: Ahimees, in
15 Nephtali: hic etiam Belfath Salomonis filiâ
duxit uxorem. Baana filius Hufi, in Afir & 16
in Baeloth: Jofaphat filii Paruh, in Ifachar: 17
Semci filius Elz, in Benjamin: 18

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

26 Dixit mater pueri (nam commiseratione 16
& clementia comota fuerat in eum)
Precor te O Domine mi, ut des illi pue-
rum vivum, nec ullatenus occidaris: al-
tera vero dicebat, Neque mihi: esto neque
illi, fundite eum. Respondit rex & ait,
27 Date puerum huic, quoniam hec est mater
ejus. Cumque audisset filia Ifrael
28 quod judicaretur ei rex, veitit sunt regem
quod timuerunt ac formidaverunt eum: et
quod ad novitatem habere eam sapientiam à
Deo, quâ jus cognosceret, & equè ju-
dicaret.

Dixit mater pueri (nam commiseratione 16
& clementia comota fuerat in eum)
Precor te O Domine mi, ut des illi pue-
rum vivum, nec ullatenus occidaris: al-
tera vero dicebat, Neque mihi: esto neque
illi, fundite eum. Respondit rex & ait,
27 Date puerum huic, quoniam hec est mater
ejus. Cumque audisset filia Ifrael
28 quod judicaretur ei rex, veitit sunt regem
quod timuerunt ac formidaverunt eum: et
quod ad novitatem habere eam sapientiam à
Deo, quâ jus cognosceret, & equè ju-
dicaret.

CAP. IV.

Fuit itaque Salomon rex super
1 omnes Ifrahelitas. Et hæc sunt nomina
2 ducum ipsius: Azar filius Sadoc sacer-
dotis: El heraph & Ahia filii Sife: erant
3 duo scribae: Jofaphat filius Ahilud, o-
4 ces erat confilius: Benaja Joadae filius,
5 belli praefectus: Sadoc & Abithar duo
6 sacerdotis: Azaria Nathanis filius, p. &
7 scilicet cuatorum: Zachur filius Nathanis
8 sacerdotis, familiaris regis: Abinifar, p.
9 Jauranus regis: denique Adoniam Am-
10 filius erat super tributum. Habebat etiam
11 Salomon duodecim annosæ suæ cuato-
12 res: & hi cogebant ammonem suæ cuato-
13 ribus Ifrahelitis, eamque dispartebat pro
14 rege, pro domesticis ejus, & pro mili-
15 tibus ejus: faguli ex his cuatoribus men-
16 se una quotannis suo munere fangebantur.
17 Hæc autem sunt eorum nomina: B. hur, 8
18 in monte Aphrem: B. r. decar, in Macas,
9 & in Seiv, & in Beth-lemes, & in Hon-
10 lan quæ est in Beth-hanau: Ba. helth, 10
11 in Raboth: ad quem etiam pertinebat
12 Sochoth, & tota terra Hether: Filius
13 Abinadab, in Epherthod: atque in
14 conjugem duxit Thaphath filiam Salo-
15 monis: Baana filius Ahilud, in Tar-
16 nach, & in Magedo: ejus etiam erat: eta
17 Beth-jafan quæ est prope Sartan, fra in
18 luvone Jeraelitis: à Beth jafan ad Abel &
19 Mehola, & ad citeriorem partem Joana-
20 im. Filius Geber in Ramoth-galaad: ejus
21 erat hereditas Jair filii Manasse, & ad
22 eum attinebat tractus Argob qui est in
23 Baifan, sexaginta civitates magnæ muni-
24 cipiæ portique æneis cum veitibus suis.
25 Achinadb filius Geddo, in Mahanim: 14
26 Ahimeas in terra Nephtali: hic etiam 15
27 uxorem è Salomonis filiabus duxit uxorem.
28 Baana Hufi filius in terra Afir & 16
Jofaphat Pharushe filius, in terra Ifa-
17 char: Semci filius in terra Benjamin: 18

26 Dixit mater pueri (nam commiseratione 16
& clementia comota fuerat in eum)
Precor te O Domine mi, ut des illi pue-
rum vivum, nec ullatenus occidaris: al-
tera vero dicebat, Neque mihi: esto neque
illi, fundite eum. Respondit rex & ait,
27 Date puerum huic, quoniam hec est mater
ejus. Cumque audisset filia Ifrael
28 quod judicaretur ei rex, veitit sunt regem
quod timuerunt ac formidaverunt eum: et
quod ad novitatem habere eam sapientiam à
Deo, quâ jus cognosceret, & equè ju-
dicaret.

Verfio VULG. LAT.

Cum Translatione LATINA.

Amorzi regis Sichon terra, Chillahd terram Uri filius Gheber
 וְגַבְרֵי בְּאֵרָא נִלְעָר אֲרָטָא סִיחֹן מִלְכָּא אֲמֹרְזִיטָא
 Jehudah terra in quo unus praefectus & Basan regis Hoph &
 ועל מלך הבשן וצבא אור אשר בארץ יהודה
 multitudine mare super que arena sicut multi Israel &
 וְיִשְׂרָאֵל רִבִּים כְּחוֹל אֲשֶׁר עַל הַיָּם לְרֹב
 era Salomoh Et
 & bibentes & comedentes
 אֲכָלִים וְשָׂתוּיִם וְשִׂמְחוּם: וְשִׁלְמָה הָיָה
 Pelistim terre Sumine a regna omnia in dominum
 מוֹשֶׁל בְּכָל-הַמְּמַלְכוֹת אֲרָץ הַנְּהָרִים אֲרָץ פְּלִשְׁתִּים
 servientes & panis facientes succedere, & Egypti terminum ad usque &
 ועד גבול מצרים מושבים מנהו ועבדו את
 ejus vite diebus omnibus Salomoh
 שלמה כל ימי חייו: ויהי לחם שלמה ליום
 Decem farinarum cori sexaginta & similis cori triginta, unum
 אֲתָר שְׁלֹשִׁים כֹּר סִלְוֹנָשִׁים כֹּר קֶמֶחַ: עֶשְׂרֵה
 terra a sicum, pectudes centum & aspicine boves viginti & pinguis boves
 כָּבֵד בְּרֵאיוֹמוֹשְׁוֹרִים כָּבֵד רֵשׁ וּמִזָּה צֵאן לְבֵד מֵאֵיל
 ipse quia
 וְצִבֵּי וְיִחְזִיבֵי וְיִבְרָרֵי אֲבוֹנִים: כִּי הָיָה
 omnib' in Hazrah ad usque & Thiphath a plurimum transfuso omni in imperator
 וְהָיָה כְּבֹד הַנְּהָרִים מִחֻפְסָא וְיִשְׂרָאֵל עוֹנָה בְּכָל-
 ej' transfusus omnib' ex ei erat pax & suminis transfusus regibus
 מִלְכֵי עַבְרֵי הַנְּהָרִים וְשִׁלְמוֹה הֵיחֵלֵו מְכָל-עַבְרֵי
 sua vite sub eis, Judicium ad Israa' & Jehudah habitavit Et: circuitu a
 מִסְבָּב: וְיִשְׁבֵּי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לְבִטְחָא אֵישׁ חַחְתִּיבֵנֵו
 Salomoh ditibus omnibus Jebah-Beer usque & Dan a sua sic sub &
 וְתוֹתִיבֵנֵו מִקֹּדֶם וְעַד-פָּאָר שְׁבַע קָל יוֹם שְׁלֹמֹה:
 a' curia ad equorum equitum millia quadraginta Salomoh ipse fuit Et
 וְיָהוּי שְׁלֹמֹה אֲרָבִים אֲלָף אֲרוֹתְסוֹסִים מִמְּרִבָּן
 praefecti elebant Et
 equorum millia duodecim &
 וְשִׁנְיֵם עֶשְׂרֵי אֲלָף פֶּרָשִׁים: וְכִלְכְּלוּ הַנְּהָבִים
 mensium ad appropinquatum omnem & Salomoh regem
 וְהָיָה אֲתָר הַמְּלָכָה שְׁלֹמֹה וְאֲתָרֵי הַקֶּבֶד אֶל-שִׁלְחֹן
 tam adjectis fuit non suo mente ut, Salomoh regis
 הַמְּלָכָה שְׁלֹמֹה אֵישׁ חֲרָשׁוֹ לֵא יַעֲרִיב דָּבָר
 locum ad dixerunt dicentium & equis paleam & hordeum Et
 וְהַנְּשִׁימִים וְהַחֲבִילֹסוֹסִים וְלִרְכֵשׁ יִבְאוּאֵל הַמְּקוֹם
 Deus dedit Et sua iudicium secundum eis, ubi offero quo
 אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁבִים אִישׁ כַּמְּשֵׁנֹת: וְיָהוּי אֲלֵהֵם
 latitud non & valde multam intelligentiam & Salomoh sapientiam
 חֲכָמָה לְשֹׁמֵר וְחִבְרָה מֵאֹר וְרִבִּב
 maris libum super que arenam secundum, cordis
 לָב כְּחוֹל אֲשֶׁר עַל-שִׁלְמֹה הִים:
 filiorum omnium sapientia pra Salomoh sapientia fuit amplior Et
 וְרִבִּיב חֲכָמָה שְׁלֹמֹה מִכָּל-בְּנֵי-
 fuit superius Et
 אֲרָבִים וְיָהוּי אֲלֵהֵם: וְיָהוּי אֲלֵהֵם
 Chalchol & Heman & Ezrahita Ethia pra, homine omni pra
 מְכַלְדָּאֲרָם מֵאִתָּן הָאוּרִי וְיָהוּי וְיָהוּי וְיָהוּי
 genitibus omnibus in ej' nomen fuit & Machol filius Dardah
 וְיָהוּי עַל מִקוֹל וְיָהוּי-שְׁמוּ בְּכָל-הַגּוֹיִם
 fuit & parabolarum millia tria est locutus Et
 מִכִּבִּי: וְיָהוּי שְׁלֵשֶׁת אֲלֵהֵם מְשָׁל וְיָהוּי
 Equi super est locutus Et
 mille & quinque ejus castitum
 וְיָהוּי עַד-הָעֵינָם: וְיָהוּי חֲמִשָּׁה וְאֲלָף:
 equorum que hyssopum ad usque & Libanon in quo cedro a
 מִדְּהָרָא אֲשֶׁר בְּלִגְנֹן וְיָהוּי אֲשֶׁר יָצָא
 repit super & ysalit super & ysalit super est locutus & pariete in
 כָּבֵד וְיָהוּי עַד-הַמְּהוֹלֵה הַדְּעוּף וְעַד-הַרְקִשׁ
 pificibus super &
 וְעַד-הַרְקִשׁ:

19 Gaber filius Uri, in terra Ga-
 laud, in terra Schon regis A-
 amorzhis & Og regis Basan,
 super omnia que erant in illa
 20 terra, Juda & Israel innume-
 rables, sicut arena maris in
 multitudine: et comedentes, &
 21 bibentes, atque iactantes. Sa-
 lomoh autē erat in ditiose sua,
 habens omnia usque a flumine
 terræ Philistinum usque ad ter-
 minum Ægypti: offerentium sibi
 munera, & ferventium ei in
 22 cunctis diebus vite ejus. Erat
 autem cibus Salomonis p dies
 senicibus, triginta cori similis,
 23 & sexaginta corisfarinae, De-
 cem boves pingues, & viginti
 boves pascales, & centum a-
 rieries, excepta venatione cer-
 vorum, caprearum, atque hu-
 24 borum, & avidi alticum. Ipse
 enim obtinebat omnem regionem
 quæ erat trans flumen, a
 Thaphis usque ad Gazan, &
 cunctos reges illarū regionū: &
 25 & habebat pacē eī omnī parte
 in circuitu. Habitabatq; Juda
 & Israel absque timore ullo,
 unusquisque fuit vite sua, &
 26 sub sicu sua, a Dan usque Ber-
 sabee, cuoties diebus Salomo-
 nis. Et habebat Salomoh qua-
 27 draginta millia pascua equo-
 rum curtilium, & duodecim
 27 millia equestris. Nutriebat
 que eos supradicti regis præfe-
 ctis & necessaria mœore re-
 gis Salomonis, cum ingenti cu-
 28 ra prebabant in tempore suo.
 28 Hordeum quoque & paleas e-
 quorum & jumentorum, defere-
 bant in locum ubi erat rex,
 29 juxta constitutum sibi. Dedit
 quoque Deus sapientiam Salo-
 moni, & prudentiam multam
 nimis, & latitudinem cordis,
 quasi arenam, que est in lito-
 30 re maris. Et præcedebat sapi-
 entia Salomonis sapientiam om-
 31 nium Orientalium & Ægy-
 ptiorum. Et erat sapientior
 cunctis hominibus: sapientior
 Ethan Ezrahita, & Heman, &
 Chalchol, & Dorda, filius Ma-
 hol: & erat nominatus in univ-
 32 versis gentibus per circuitum.
 32 Locutus est quoque Salomoh
 tria millia parabolas: & fue-
 runt carmina ejus quinque &
 33 mille. Et disputavit super li-
 gnis, a cedro que est in Liba-
 non, usque ad hyssopum que e-
 greditur de pariete: & disse-
 runt de jumentis, & volucris,
 & reptilibus, & pificibus.

18 Καὶ ἰσχυρὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν. Et factum est in die tercia, cum 18
 μου. (A) ἔτι καὶ ἡ γῆ ἐστὶν ἄσπετος. Et nos sumus. Et non est 19
 ἔτι τῆς (A) αὐτῆς. ἢ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἡσυχίας. Et factum est in die tercia, cum 20
 μου. Et factum est in die tercia, cum 21
 μου. Et factum est in die tercia, cum 22
 μου. Et factum est in die tercia, cum 23
 μου. Et factum est in die tercia, cum 24
 μου. Et factum est in die tercia, cum 25
 μου. Et factum est in die tercia, cum 26
 μου. Et factum est in die tercia, cum 27
 μου. Et factum est in die tercia, cum 28
 μου. Et factum est in die tercia, cum 29
 μου. Et factum est in die tercia, cum 30
 μου. Et factum est in die tercia, cum 31
 μου. Et factum est in die tercia, cum 32
 μου. Et factum est in die tercia, cum 33
 μου. Et factum est in die tercia, cum 34
 μου. Et factum est in die tercia, cum 35
 μου. Et factum est in die tercia, cum 36
 μου. Et factum est in die tercia, cum 37
 μου. Et factum est in die tercia, cum 38
 μου. Et factum est in die tercia, cum 39
 μου. Et factum est in die tercia, cum 40
 μου. Et factum est in die tercia, cum 41
 μου. Et factum est in die tercia, cum 42
 μου. Et factum est in die tercia, cum 43
 μου. Et factum est in die tercia, cum 44
 μου. Et factum est in die tercia, cum 45
 μου. Et factum est in die tercia, cum 46
 μου. Et factum est in die tercia, cum 47
 μου. Et factum est in die tercia, cum 48
 μου. Et factum est in die tercia, cum 49
 μου. Et factum est in die tercia, cum 50
 μου. Et factum est in die tercia, cum 51
 μου. Et factum est in die tercia, cum 52
 μου. Et factum est in die tercia, cum 53
 μου. Et factum est in die tercia, cum 54
 μου. Et factum est in die tercia, cum 55
 μου. Et factum est in die tercia, cum 56
 μου. Et factum est in die tercia, cum 57
 μου. Et factum est in die tercia, cum 58
 μου. Et factum est in die tercia, cum 59
 μου. Et factum est in die tercia, cum 60
 μου. Et factum est in die tercia, cum 61
 μου. Et factum est in die tercia, cum 62
 μου. Et factum est in die tercia, cum 63
 μου. Et factum est in die tercia, cum 64
 μου. Et factum est in die tercia, cum 65
 μου. Et factum est in die tercia, cum 66
 μου. Et factum est in die tercia, cum 67
 μου. Et factum est in die tercia, cum 68
 μου. Et factum est in die tercia, cum 69
 μου. Et factum est in die tercia, cum 70
 μου. Et factum est in die tercia, cum 71
 μου. Et factum est in die tercia, cum 72
 μου. Et factum est in die tercia, cum 73
 μου. Et factum est in die tercia, cum 74
 μου. Et factum est in die tercia, cum 75
 μου. Et factum est in die tercia, cum 76
 μου. Et factum est in die tercia, cum 77
 μου. Et factum est in die tercia, cum 78
 μου. Et factum est in die tercia, cum 79
 μου. Et factum est in die tercia, cum 80
 μου. Et factum est in die tercia, cum 81
 μου. Et factum est in die tercia, cum 82
 μου. Et factum est in die tercia, cum 83
 μου. Et factum est in die tercia, cum 84
 μου. Et factum est in die tercia, cum 85
 μου. Et factum est in die tercia, cum 86
 μου. Et factum est in die tercia, cum 87
 μου. Et factum est in die tercia, cum 88
 μου. Et factum est in die tercia, cum 89
 μου. Et factum est in die tercia, cum 90
 μου. Et factum est in die tercia, cum 91
 μου. Et factum est in die tercia, cum 92
 μου. Et factum est in die tercia, cum 93
 μου. Et factum est in die tercia, cum 94
 μου. Et factum est in die tercia, cum 95
 μου. Et factum est in die tercia, cum 96
 μου. Et factum est in die tercia, cum 97
 μου. Et factum est in die tercia, cum 98
 μου. Et factum est in die tercia, cum 99
 μου. Et factum est in die tercia, cum 100

Targum JONATHAN.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

19 Gedar filius Uri in terra Ga-
 laud in terra Schon regis A-
 amorzhi et Og regis Basan
 super omnia que erant in illa
 20 terra, Juda et Israel innume-
 rabiles, sicut arena maris in
 multitudine: et comedentes, &
 21 bibentes et gaudentes. Et Salomoh imperabat omnib' regnis a flumine Perath
 usq; ad terram Pelisthorum et usq; ad terminum Mizraim, afferentib' mun' &
 22 ferventibus Salomoh omnib' dieb' vite sue. Et erat panis Salomoh singu-
 23 lis diebus triginta cori similis, et sexaginta cori farinae. Decem boves fage-
 24 nae, et decem boves pascae et centi pecudes, preter cervos, et capreas, et bu-
 25 balos, et aves faginatias. Quia domoibus ipse omni loco toras Perath a
 26 a Thiphzannah usq; Ghazza, omnibus regibus circa Perath: et pax erat in
 27 lib ab omnibus lateribus ejus circa circa. Et sedebat Jehudah et Israel in
 28 confidentia quisiq; sub fructu vite sue, et sub fructu ficus sue a Dan et usq;
 29 ad Beersebah omnibus diebus Salomoh, et fuerunt Salomoh quadragin-
 30 ta millia pascuorum equorum pro curribus suis, et duodecim millia equorum.
 31 Et sustentabant antequam hi reges Salomoh, et omnem qui accedebat ad
 32 mensa regis Salomoh, unusquisque mense suo, ooo differbat [petere] &
 33 quicumq; aqua. Et hordea, et palea equis et cursoribus equis deferebat ad lo-
 34 cum in quo erat quies, juxta constitutum sibi. Et dedit Dominus sapientiam
 35 Salomoh et intelligentiam multa valde et dilatatiooe cordis, tanquam arena
 36 que est sup lit' maris. Et amplior fuit sapientia Salomoh sapientia omniu
 37 filiorum Orientis, et omni sapientia Mizraim. Et sapientior fuit omni homo
 38 ne, ipse Aithan filius Zerah, et Heman, et Chalchol, et Dardah filius
 39 Mahol: et fuit nomen ejus celebre in omnibus geotibus undique. Et lo-
 40 cotus est tria millia para bolarū, et fuerunt cantica ejus mille et quique.
 41 Et vaticinatus est super regibus domus David qui dominaturi erant in se-
 42 culo hoc, & in seculo futuro. Ad fribus: & vaticinatus est super jumentis,
 43 et super avibus, et super reptilibus, et super pificibus.

19 Gedar filius Uri in terra Ga-
 laud in terra Schon regis A-
 amorzhi et Og regis Basan
 super omnia que erant in illa
 20 terra, Juda et Israel innume-
 rabiles, sicut arena maris in
 multitudine: et comedentes, &
 21 bibentes et gaudentes. Et Salomoh imperabat omnib' regnis a flumine Perath
 usq; ad terram Pelisthorum et usq; ad terminum Mizraim, afferentib' mun' &
 22 ferventibus Salomoh omnib' dieb' vite sue. Et erat panis Salomoh singu-
 23 lis diebus triginta cori similis, et sexaginta cori farinae. Decem boves fage-
 24 nae, et decem boves pascae et centi pecudes, preter cervos, et capreas, et bu-
 25 balos, et aves faginatias. Quia domoibus ipse omni loco toras Perath a
 26 a Thiphzannah usq; Ghazza, omnibus regibus circa Perath: et pax erat in
 27 lib ab omnibus lateribus ejus circa circa. Et sedebat Jehudah et Israel in
 28 confidentia quisiq; sub fructu vite sue, et sub fructu ficus sue a Dan et usq;
 29 ad Beersebah omnibus diebus Salomoh, et fuerunt Salomoh quadragin-
 30 ta millia pascuorum equorum pro curribus suis, et duodecim millia equorum.
 31 Et sustentabant antequam hi reges Salomoh, et omnem qui accedebat ad
 32 mensa regis Salomoh, unusquisque mense suo, ooo differbat [petere] &
 33 quicumq; aqua. Et hordea, et palea equis et cursoribus equis deferebat ad lo-
 34 cum in quo erat quies, juxta constitutum sibi. Et dedit Dominus sapientiam
 35 Salomoh et intelligentiam multa valde et dilatatiooe cordis, tanquam arena
 36 que est sup lit' maris. Et amplior fuit sapientia Salomoh sapientia omniu
 37 filiorum Orientis, et omni sapientia Mizraim. Et sapientior fuit omni homo
 38 ne, ipse Aithan filius Zerah, et Heman, et Chalchol, et Dardah filius
 39 Mahol: et fuit nomen ejus celebre in omnibus geotibus undique. Et lo-
 40 cotus est tria millia para bolarū, et fuerunt cantica ejus mille et quique.
 41 Et vaticinatus est super regibus domus David qui dominaturi erant in se-
 42 culo hoc, & in seculo futuro. Ad fribus: & vaticinatus est super jumentis,
 43 et super avibus, et super reptilibus, et super pificibus.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

Et ex omnib' gentib' veniebant auditu sapi- entia Salomonis, et accipiebant munera ab omnibus regibus terre qui audiebant sapientiam ejus.

CAP. V.

34 * وَايَاتُ شَيْخِ قَدِشٍ حَقِيقَةٍ. حَمْدُكَ سُبْحَانَكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
1 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
2 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
3 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
4 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
5 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
6 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
7 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
8 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
9 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
10 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
11 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
12 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.

Misit quoq; Hirā rex Tyri servos suos ad Salomonē (audierat enim quod unisfent cum ut regnaret vice patris sui nam dilexerat Hirā ad Salomonē, & benedixit ei. Tum misit Salomon ad Hirā, & dixit ei, Tu nōstī Davidē patrē meū non potuisti domū zdficare nomini Dñi Dei sui ob frequentia bella quæ cinxerant eum, donec tradiderit ea Dñs sub plantā pedis ej'. Nunc ergo cūm requiē mihi dederit Dñs Deus me' unde quaque, nullus sit Satanā, nec ullus finister occurrus; En ego statuo zdficare domū nominī Dñi Dei mei, quemadmodum dixit Dñs Davidi patri meo hīcse verbis, Filius tuus quē pro te confitū sup solū tuū, ipse zdficabit domum nominī meo. Itaque jube ut fuccidat mihi de Libano ligna cedrina; erunt autē servi mei cum servis tuis, & mercedē fervorum tuorū dabō tibi quancunq; præscriperis: tu enim nōstī neminē inter nos esse qui cadendorū lignorū gnarus sit ut Sidonij. Cūmque audisset Hirā verba Salomonis, latet' est vehementer, et ait; Benedicis ut hodie Dñs qui concessit Davidi filium sapientē, ut præflet populo huic ingenti. Misitque Hirā ad Salomonē, & dixit ad eum, Intelligi quicquid ad me misisti: ego perfecturū sum omnē voluntatē tuam quod ad ligna cedrina, et quod ad ligna abiegna. Servi mei devehent ea ē Libano ad mare, tum in rates componā illa in mari ad eū usque locum quē mihi significaveris miseris, ibi exponā ea, tuq; ea inde alfportabis tu quoque viciffim facies voluntatem meā, & commearat dabis domui meæ. Itaque dabat Hirā Salomoni ligna cedrina et ligna abiegna pro voto ipsius. Salomon vero dabat Hiram vires milienos coros triticū in cibum pro domo ej', et vicies milienos coros olei expressi: hoc pacto dabat Salomon Hiram singulis annis. Dedit quoque Dñs Salomoni sapientiam, quemadmodū dixerat ei: fuitque pax inter Hiramū & inter Salomonē cunctis diebus, & pepigerunt ambo foedus.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

Et conveniebant apud Salomonem ex 34 omnibus gentibus ad audendam sapientiam ejus, & ex omnibus regibus terre, qui sapientiam illius viderunt audiebant.

CAP. V.

34 * وَكَانَ يَجْمَعُ إِلَى سَالِمُونِ مِنْ جَمِيعِ السُّعُوبِ لِيَسْمَعُوا حِكْمَتَهُ. وَبِشَيْخِ قَدِشٍ حَقِيقَةٍ. حَمْدُكَ سُبْحَانَكَ يَا حَمْدُكَ.
1 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
2 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
3 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
4 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
5 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
6 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
7 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
8 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
9 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
10 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
11 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.
12 * وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ. وَبِحَمْدِكَ يَا حَمْدُكَ.

Adhuc misit Hiram rex Tyri servos suos ad Salomonem gratulatumus ei, fuisseque precatus, uti audisset eum, uti esse regem loco patris sui fuerat enim Hiram consiliarius Davidis amicus cunctis diebus. Misit quoque Salomon ad Hiram, dicens que; Jam nōstī Davidem patrem meū non potuisse edem extruere domum in nomine Dñi Domini sui, propter bella quibus erat occupatus, donec subegerit Deus reges omnes prædus ejus. Me autem pacatum reddidit jam Deus ab omnibus qui circa me sunt, nec est qui adverteatur mihi, nec qui pernicio mihi animam esse obicit: Quapropter jam decrevi edē extruere in nomine Dñi Domini mei, quemadmodū dixit Dominus Davidi patri meo, quid filius tuus cum regem post te substituat; ipse extrinet eadem nominī meo. Igitar jubeas in præsentem tu prædicatū mihi ligna pinea de Libano: euntique servi meī cū servis tuis, & ego præstabo servis tuis annonā qualemcunq; mihi præceperis: sed enim hand estentur nos qui ligna cedrina sicut Sidonij. Cūm autem audisset Hiram verba Salomonis, gaudiosus est gaudio magno, & ait, Benedicis ut hodie nā die Deus, qui dedit Davidi filij prudentem ut regeret populo huic ingenti. Et misit Hiram ad Salomonem dicens, Jam intelligi epistolam tuā, & ego facturus sum prout cupis & optas, & missurus ad te ligna pinea & ligna abiegna: Et servi mei cadent, fatigentque transvehē illa ē Libano ad mare: tum ego in rates componam illa in mari ad locum quem cupis, ibique ponam, & tu mittens transfers inde: tu vero viciffim facies quod tibi dicam, & mea annonā præstabis. Capie ergo Hirā mittere Salomoni ligna pinea & ligna abiegna prout voluit. Salomon ita autem suppeditabat genti Hiram vicies milienos coros cūbi, & vicies milienos coros olei tui: talia suppeditabat Salomon genti Hiram quocunq; annis. Porro Dñs dedit Salomoni sapientiam, quemadmodum promiserat ei: & eratque pax inter Hiramū & inter Salomonem concordia, amor, & pax cunctis eorum diebus, & adhuc iurejurando pacti simul inierant.

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

8 * ما زحداً و سزاً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 9 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 10 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 11 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 12 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 13 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 14 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 15 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 16 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 17 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 18 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 19 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 20 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 21 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 22 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 23 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 24 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .
 25 * و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً . و حنحداً و حنحداً .

Ostium periboli mediani erat in latere domus 8
 Meridionali & per caratam ascendebant
 ad medianum, & a mediano ascendebat ad tertium.
 Domo edificata & abfoluta, textus i. 9
 plurimum fistulis cedris ferris factis: (i. *afferibus cedris concaueratis.*) Et edificata. 10
 vit peribolos super totam domum quorum altitudo
 erat quinq; cubitorum: deniq; domum ipsam
 conuenit trabibus cedris. Deinde factus 11
 est fermus Dñi ad Salomonem hierbe verbus; Domus
 hac quam edificas, si ambulaveris iuxta
 12 xtra fœdus meum, iudicia mea seruaueris, perfeceris
 omnia præcepta mea, & in iis ambulaueris;
 firmabo tecum sermones meos quos dixi
 13 Davidi patri tuo; Habitabo in medio populi
 mei Israelis, & non deferam populum meum
 14 Iſraelem. Edificauit igitur domum Salomon, &
 concinnauit eam; Et edificauit parietes domus
 15 intrinsecus afferibus cedris: ad fundamentis
 ejus usq; ad cœlum ejus obduxit eam ligno
 intrinsecus: & pavemento tam obduxit
 16 afferibus abiegnis. Vingtique cubitos ex
 domus extrimitatibus edificauit Salomon
 17 afferibus cedris, ad pavemento ad cœlum usque;
 & intra eam edificauit Sancta sanctorum.
 18 Vingtique cubitorum erat illa domus, nempe
 templum illud interius? Cedroq; obte-
 19 cta erat domus eadem intrinsecus, & calata
 erat cncarpis, scutulis, ac lapis: tora erat
 20 cedro, nulliusq; conspiciebatur in ea lapis. Sic
 sanctuarium intra domum intrinsecus parauit,
 ad collocandam ibi arcam fœderis Domini.
 21 Frontis Sanctuarium longitudo erat quadraginta
 cubitorum, vinctique cubitorum latitudo, &
 22 vinctique cubitorum altitudo; quam & obduxit
 auro purgatissimo: obduxit etiam altare
 23 cedro: Obduxitque Salomon domum intrinsecus
 24 auro purissimo. Præterea fecit paritalem ante
 25 Sanctuarium, & obduxit eam auro, donec
 abfolueretur tota domus: quin totum altare
 Sanctuarium obduxit auro. Fecit etiam in
 Sanctuario duos Cherubim ligneos hujus
 mensuræ; decem cubitorum erat longitudo,
 & quinq; cubitorum latitudo Cherub uniusq;
 & quinq; cubitorum ala Cherub uniusq; &
 quinq; cubitorum ala Cherub alteri? adeoq;
 decem erant cubiti ab extrimitate pennarum
 ejus usque ad extrimitate pennarum ejus. Decem
 quoq; cubitorum erat Cherub alter; eadem
 mensura, eademq; statura utriusq; Cherub:

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

8 * وصير باب الرواق الأوسط في ناحية البيت اليمني * وصير درجة من حسب يصعد عليها من
 9 الرواق السفلي إلى الأوسط * ودرجا أيضا في الأوسط يصعد عليها إلى الرواق الأعلى * وبنوا البيت
 10 وبنوا * وسلكوا بدران صديري ملبكة * وجعل مسنطرات حول كل البيت * وصير علوها خمسة
 11 أذرع * وسلك البيت بحسب الصدوير * وأوحى الله تعالى إلى سليمان * وقال له * هذا البيت الذي
 12 ببيت * إن استلوت عهودي * وحفظت أحكامي * وعلمت بوصاياي وأحكامي * أكنس ملكك كما
 13 وعدت به داود أباك * وأكون حالا بين بني إسرائيل * ولا أحذل آل إسرائيل سعيي * وبنوا سليمان
 14 البيت وأكنه * وقوم حيطان البيت من داخل بحسب الصدوير * من أساس البيت إلى سقفه
 15 معلوما بحسب * من أسفل إلى فوق * وأما سائر حيطان البيت فمعلمها بالروح حسب السر * وبني
 16 سليمان من أسفل البيت إلى ارتفاعه * عشرين ذراعا بحسب الصدوير * من أساسه إلى سقفه * وبنوا
 17 البيت الداخلي الذي يسمى ظهر الظهر * وجعل البيت الداخلي عشرين ذراعا * وقوم بحسب
 18 الصدوير من داخل * وقوم في الكسب سبب الهليلج والدرجيس والسوسن * وصيروه كمن حسب
 19 الصدوير حتى لا يري الكعجان البنية * وأما فئس القدس * فصير داخل البيت مفعلا * لمصير فيه
 20 أبواب عهد الرب * وجعل بين يدي القدس * طوله أربعون ذراعا * وعرضه عسرون ذراعا *
 21 وسلكه عسرون ذراعا * وأدرجه بالذهب * وقوم المذبح بحسب الصدوير * وجعل سليمان داخل
 22 البيت على الكعجان صفائح من ذهب جلد أسير * وجعل لباب بيت القدس عتبات * وقومها
 23 بالذهب أسير * كذلك صنع لكل البيت * أنه جعل فوقه ذهبا * حتى كمل البيت يوم * وقوم
 24 أيضا داخل البيت المذبح بالذهب * وصنع في بيت القدس كرسيين من حسب * وجعل طول
 25 كل كرسي عسرون أذرع * وعرضه خمسة أذرع * وصير عرص جبال الكرسي خمسة أذرع * وكذلك
 الكرسي الآخر * فصار عرص جبال الكرسيين عسرون أذرع * وصير ممدار الكرسيين واحدًا *

Mediane porticus iannu fecit in dextero 8
 alis laue: fecitq; gradus ligneos per
 quos ascendebatur ex una portica ad
 9 medianam, & de mediano gradus in medianam, per
 quos ascendebatur ad porticam superiorem.
 Si uero ad edam abfoluta, latitudo tam
 10 pulcherrimis afferibus cedris. Deinde factus
 11 est fermus Dñi ad Salomonem hierbe
 12 verbus: Domus hac quam edificas, si
 13 ambulaueris iuxta fœdus meum, iudicia
 14 mea seruaueris, perfeceris omnia præcepta
 15 mea, & in iis ambulaueris: firmabo
 16 tecum sermones meos quos dixi Davidi
 17 patri tuo; Habitabo in medio populi
 18 mei Israelis, & non deferam populum
 19 meum Iſraelem. Edificauit igitur
 20 domum Salomon, & concinnauit eam; Et
 21 edificauit parietes domus intrinsecus
 22 afferibus cedris: ad fundamentis ejus
 23 usque ad cœlum ejus obduxit eam ligno
 24 intrinsecus: & pavemento tam obduxit
 25 afferibus abiegnis. Vingtique cubitos
 ex domus extrimitatibus edificauit
 Salomon afferibus cedris, ad pavemento
 ad cœlum usque; & intra eam edificauit
 Sancta sanctorum. Vingtique cubitorum
 erat illa domus, nempe templum illud
 interius? Cedroq; obteclata erat domus
 eadem intrinsecus, & calata erat
 cncarpis, scutulis, ac lapis: tora erat
 cedro, nulliusq; conspiciebatur in ea
 lapis. Sic sanctuarium intra domum
 intrinsecus parauit, ad collocandam
 ibi arcam fœderis Domini. Frontis
 Sanctuarium longitudo erat quadraginta
 cubitorum, vinctique cubitorum
 latitudo, & vinctique cubitorum
 altitudo; quam & obduxit auro
 purgatissimo: obduxit etiam altare
 cedro: Obduxitque Salomon domum
 intrinsecus auro purissimo. Præterea
 fecit paritalem ante Sanctuarium, &
 obduxit eam auro, donec abfolueretur
 tota domus: quin totum altare
 Sanctuarium obduxit auro. Fecit etiam
 in Sanctuario duos Cherubim ligneos
 hujus mensuræ; decem cubitorum erat
 longitudo, & quinq; cubitorum
 latitudo Cherub uniusq; & quinq;
 cubitorum ala Cherub uniusq; &
 quinq; cubitorum ala Cherub alteri?
 adeoq; decem erant cubiti ab
 extrimitate pennarum ejus usque ad
 extrimitate pennarum ejus. Decem
 quoq; cubitorum erat Cherub alter;
 eadem mensura, eademq; statura
 utriusq; Cherub:

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

26 * Nam altitudo Cherub udius, decem erat cu-
 27 bitorum, pariterque Cherub alterius. Che-
 & explicavit alas Cherubim, ut ut ala unus
 hereret parieti, & alterius Cherub ala alteri
 28 parieti hereret; alæ uero eorum, quæ erant
 in media domo, se invicem attingerent. Eof-
 29 dem Cherubim obduxit auro purissimo.
 30 Omnes autem parietes domus cinxit encarpis,
 calavitque scutulis, Cherubinis, palmis,
 ac liliis, tam intrinsecus quam extrinsecus.
 Pavimentum quoque domus obduxit auro,
 31 ram intris quoque foris. Ollio farâquari fecit
 fores de ligno oleoso, firmis valvifque pa-
 32 ratatidibus. Et binis valvis è ligno oleoso,
 quibus insculpsit calaturas *new* per Cherubim,
 scutulas, palmas, ac lilia; eaque auro obduxit,
 plus auri adhibens super Cherubim & super
 33 palmas. Idemque fecit janus templi, cuius
 parafades fuerunt è ligno oleoso, simplices
 & quadratæ. Dux uero janus fuerunt de li-
 34 gno abiegno, & tam utrumque latus janus
 unius calatum erat, quam utrumque latus ja-
 35 nus alterius calatum erat. Insulpsit enim
 Cherubim, scutulas, palmas, & lilia, obduxitque
 36 auro pulcherrime calaturæ. Postea adifica-
 vit atrio interiori tres ordines *Lapidum* (Lito-
 rum), & ordinem epistylorum cedrinorum.
 Anno quarto fundata fuit domus Domini,
 37 mense Aprili: Et anno undecimo, mense
 38 Octobri, qui est mensis octavus, absoluta fuit
 domus cum omnibus rebus omnibusque, ope-
 ribus ejus: sic edificavit eam septem annis.

C A P. VII.
 Domum uero suam edificavit Salomon
 1 tredecim annis: & absoluta totâ domo, adificavit
 2 etiam domum saltus Libani (cujus autem
 3 longitudo fuit centum cubitorum, quin-
 4 quaginta cubitorum latitudo, & triginta cu-
 5 bitorum altitudo) super quatuor ordines co-
 6 lumnarum cedrinarum, & epistylia cedrina
 7 columnis imposta.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

26 * **فَجَعَلَ ارْتِفَاعَ الْكَرْبُوبِ حَمْسَ اَدْرَجٍ وَكَذَلِكَ الْكَرْبُوبِ الْاٰخَرَ وَصَيَّرَ الْكَارِبِيْنَ فِي الْبَيْتِ الْدَاخِلِ**
 27 **وَسَطِ اَجْحَةِ الْكَارِبِيْنَ وَالصَّفِيَّ جَنَاحَ الْوَاحِدِ الْبَاطِنِ وَجَنَاحَ الْكَارِبِ الْاٰخِرِ الصَّفِيَّ**
 28 **بِاطِنِ الْاٰخِرِ وَصَيَّرَ جَانِبَيْهَا الْاٰخِرِيْنَ فِي وَسْطِ الْبَيْتِ مَلْبُصِيْنَ الْوَاحِدِ الْاٰخِرِ وَفُومَ الْكَارِبِيْنَ**
 29 **بَدْفِ اَبْرِيْنٍ وَفَسَّ عَلَى حِطَّانِ الْبَيْتِ كَلْهَاسِ الْهَلِيْلِيْجِ وَفَسَّ وَفِيهَا سَبْعَةُ الْمَرْيَجِ وَالْمَرْجِسِ**
 30 **وَالْحَلِّ وَالسُّوسَنِ وَكَذَلِكَ فَسَّ مِنْ خَارِجِ اَيْضًا وَفُومَ اَسَاسِ الْبَيْتِ بِالذَّهَبِ مِنْ دَاخِلِ وَبِخَرِ**
 31 **خَارِجِ * وَابْنَابِ بَيْتِ الْفَلَسِّ * فَصَيَّرَ عَلَيْهِ اَبْنَابَ مِنْ حَسْبِ الصُّوْبِ وَحَرَطَ عَلَيْهِ وَصَيَّرَ عِن**
 32 **جَانِبَيْهِ مِنْ حَسْبِ الرِّيْدُوْنِ فِي كُلِّ جَانِبٍ مِنَ الْعَرْوَصِ حَمْسَ اَدْرَجٍ وَجَعَلَ ذَلِكَ مَعْبُطًا وَرَوَعَهُ**
 33 **حَمْسَ اَدْرَجٍ * وَصَيَّرَ لَهُ عَيْنَاتٍ عَظْمًا صَالِبَةً * وَجَعَلَ اَيْضًا لَلْبَيْتِ مَصْرَاعِيْنَ حَسْبِيْنَ مِنْ حَسْبِ**
 34 **الرِّيْدُوْنِ * وَفَسَّ عَلَى الْاَبْنَابِ كَارِبِيْنَ وَرَجَسًا وَرَحًا وَسُوسَنًا وَابْنَسَهُ دَهْبًا * وَكَثَّرَ عَلَى الْحَلِّ**
 35 **وَالْكَرْبُوبِيْنَ مِنَ الذَّهَبِ * وَكَذَلِكَ صَمِعَ بِنَابِ الْهَيْكَلِ الَّذِي هُوَ الْبَيْتِ الْبَدْرِقِ مِنْ جَانِبَيْهِ ***
 36 **اَرْبَعُ اَدْرَجٍ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ مِنْ حَسْبِ الرِّيْدُوْنِ * وَصَيَّرَ لَهُ عَيْنَاتٍ مَعْرُودَةً مِنْ حَسْبِ عِيْرِ مَعْرُوسِ**
 37 **مَرْيَجٍ * وَجَعَلَ لَهُ مَصْرَاعِيْنَ مِنْ حَسْبِ السَّرِيْرِ وَجَعَلَ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْ دَيْنَاكِ الْمَصْرَاعِيْنَ فَطَعْمِيْنَ**
 38 **سَطْوِيَّ بَصِيَّاتٍ * وَجَعَلَ جَانِبِي الْبَابِ الْوَاحِدِ مَعْرُوسًا عَلَيْهِ سَبْعَةَ مَرْجِسِ وَكَارِبِيْنَ وَكُلَّ**
 39 **وَسُوسَنِ * وَالسُّوسَنِ الْفَلَسِّ كَلْهَاسِ دَهْبًا * وَبَنَى الدَّخْلَةَ بِنَاءً وَبِنَعًا وَجَعَلَ بَنَاتَهُ سَافَاتٍ مَحْجَانٍ ***
 40 **وَسَافَاتٍ مِنْ حَسْبِ الصُّوْبِ * وَفِي السَّنَةِ الرَّابِعَةِ مِنْ سَهْرِ اَبْرِيْلِ بَدِيَ وَضَعُ اَسَاسِ بَيْتِ الرَّبِّ ***
 41 *** وَكَمَّلَ بِنَاءَهُ فِي سَنَةِ اِحْدَى عَشْرٍ * فِي سَهْرِ سَبْعِيْنَ الْاٰخِرِ وَهُوَ السَّهْرُ الثَّامِنُ مِنْ هَذِهِ السَّنَةِ ***
 42 **وَمِنْ الْبَيْتِ كَمِيْعِ اَمُوْنِ وَرَبِيْنَةَ وَبِنَايَهُ فِي سَلْعَةِ سَنَمِيْنَ * * الْفَصْلُ السَّابِعُ ***
 43 *** وَبَنَى سَالْمَانَ بِنِيْنَةً فِي ثَلَاثَةِ عَشْرٍ سَنَةٍ اِلَى اَنْ تَكْمَلَ بِنَاءَهُ * ثُمَّ بَنَى بِنَاءً كَبِيْرًا لِسَلْحَةِ**
 44 **وَهُوَ بَيْتٌ مَجْلَسٌ مَلِكُهُ وَبِنَاءُهُ عِيْصَةُ لَبْنَانٍ * وَجَعَلَ طَوْلَهُ مِائَةَ ذِرَاعٍ * وَعَرْضُهُ حَمْسِيْنَ ذِرَاعًا**
 45 **وَمِنْهَا تَلَمِيْنٌ ذِرَاعًا وَسَمْعُهُ عَلَى اَرْبَعَةِ صُورٍ اَعْدَاهُ مِنْ حَسْبِ الصُّوْبِ * وَجَعَلَ عَلَى الْاَعْدَاءِ عُرْفًا مِنْ حَسْبِ الصُّوْبِ**

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

17 * Encarpum quosq; fecit, encarpum intertextum, & catenas fecit epiphyliis quæ erant supra verticem columnarum, fecit epiphylio uni, & septem epiphylio alteri, Septemq; columnellarum binam seriem circumquaque super encarpum unum ad tegendum epiphylia quæ erant super summam partem columnarum: idem quoq; alteri columnæ. Epiphylia verò quæ super summam partem columnarum, erant opere liliaceo: idem fecit in portico, quatuor cubitis. Talia erant epiphylia duabus columnis fu-
20 perposita etiam in superiori parte ex adverso lateris encarpus oppositi: & ducenta malogranata binâ serie cingebant epiphylii unum, eodèmq; modo epiphylium alterum. Præterea fecit columnas porticus templi, præterea columnam dexteram, & vocavit nomen ejus, Jachin: deinde erexit columnâ finistram, & vocavit nomen ejus, Booz. Super fastigium columnarum posuit opus liliaceum, & absolutum fuit opificium columnarum. Item fecit mare fufum, decem habens cubitos à labro ad labrum usque, circumquaque rotundum, quinque cubitorum altitudine, & flum triginta cubitorum cingebat illud undequaque. Et capitella subter labrum ejus circumquaque ambiebant illud decem cubitis, ambiebant inquam mare circumquaque duo ordines capitellorum fulioris arte fuforum. Stabat super duodecim boves, quorû tres respiciebant ad Aquilonem, tres respiciebant ad Austrum, tres respiciebant ad Occidentem tres denique ad Orientem respiciebant: mare autem super eos collocatum erat superne, & posteriori eorum ad intimâ domus partem versa erat. Crassitudo ejus palmaris erat, & labrum ejus simile labro calicis aut germiini lili: bis mille teretras capiebat. Adhæc fecit lagenas decem aneas; quatuor cubitorum erat longitudo uniusque lagenæ, & quatuor cubitorum latitudo, & triu verò cubitorum altitudo. Opificiu autem lagenarû erat *hijisimodis*. Mutulos habebant, Et super mutulos qui loris intercipiebantur, leones, boves, & cherubinos; idèmq; super tegumenta, tam superne quàm inferne leones ac boves, opificium pulcherrimi aspectûs.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

17 * وجعل على كل واحد منها نغاسا سبعة الهليلج * وجعل لسعة الطيبين سلاسل سبع سلاسل لطيف
18 واحد * وكذلك للطيب الآخر واكمل عمل العمودين * وجعل على النيس الذي على الطيب
صني اعينه صغارا يعطي بهما الطيبين الذي على رأس العمودين * وكذلك جعل العمودين
كاهما * ونس الطيبين الذي على العمودين سبعة السوسن كما يدور * وجعل لهما عطاء أربعة
19 اذرع * واكمل اجلسين الذي على رأس العمودين * وصير عليهما من فوق منال نيس
الهليلج * وانيان رمانة من نحاس صغارا كما يدور على الطيب الواحد * وكذلك صنع بالطيب
الآخر * وجعل اعينه لرواف الهيلكل * وصب العمود الواحد عن اليمن البيت * ودعي اسمه
21 ياحين * ثم نصب العمود الآخر عن يسار البيت * ودعي اسمه باعا * وصير على رؤس الاعينه سعة
السوسن * واكمل عمل الاعينه * ثم عمل وعاء معمولا من نحاس مصبوب * ودعي اسمه البحر
22 * وجعل سعنه انبي عس من درعا من سبعة الي سبعة * وصيره مذكورا * وجعل اربعا عه حسيه اذرع
وونكة يحيط من نحاس طوله ثمانون درعا * وكنت سعنه جعل سعفا كما يدور * وكانت اسديان
24 السعوي عس اذرع * وجعل طبعين من نحاس مصبوب * وصير البحر على انبي عس نوران
نحاس وصير معها ثلثة ثقال البحر * وثلثة ثقال المغرب * وثلثة ثقال اليمن * وثلثة ثقال
25 المسرف * وصير البحر فوفها * وجعل مولج النيران الي داخل البيت * وجعل سمك البحر فسر * وصير
سعنه كسفة النحاس * وصير عليه سبعة سوسن من نحاس * وكان البحر يسع القوي كيل * وعمل
27 اجابات من نحاس عس * طول كل اجابة منها اربعة اذرع * وصير للاجاسن سعة ثابته الي
28 خارج سبعة الافيرين * وجعل على سعنه الاحانية اسوده وبيرا * وكاروسن من نحاس * وكذلك صنع
29 عطاها ونيس اعلاها واسفلها اسوده وبيرا * عمل حسب احكامها

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

45 *مَقْدَمًا هُوَ بَرِيءٌ مِمَّا رَزَقَهُ الرَّبُّ وَهُوَ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ
 46 حَتَّى يَمُوتَ وَبَدَنُهُ . يَسْفُكُ مَدْمًا مَسْفُورًا . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ
 47 يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ
 48 وَبَدَنُهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ
 49 حَتَّى يَمُوتَ وَبَدَنُهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ
 50 وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ
 51 *عَجَبٌ كَثِيرٌ حَتَّى يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ
 مَدْمًا مَسْفُورًا . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ .

Lebetes, cacabos, & sartagine. Omnia autem vasa ministerii, que fecit Hiram regi Salomoni pro domo Domini, erant ex aere Corinthio. In Chachar que est in planitie Jericho fecus Jordanem, fudit ea rex, in pulcherrima terra, inter Sochoth & inter Sarta. Fecit ergo Salomon cuncta vasa, maxime ximâ copîa: infinitum erat pondus aeris quousque rex Salomon pro domo Domini. Præter omnia vasa domus Domini, fuerant altare aureum, & mensa aurea super quam erat panis faciei. Item tandelabra ex auro purissimo, quinque à dextera, & quinque à sinistra antetemplum: lancee, lampades, & forcipes aurei; Vasa munditoria, laterne, cola, calices, & thuribula ex auro purissimo: operimentum januæ interioris Sancti-sanctorum, & januæ domus templi ex auro purissimo. Absoluto demum toto opere quod fecit rex Salomon in domo Dñi, attulit Salomon que consecravit David pater ejus: argentum, & aurum, ac vasa intulit in thesaurum domus Domini.

CAP. VIII.

Tunc convocavit Salomon omnes tribus Israelis, omnique principes tribuum, et patriarchas; et convenerunt apud regem Salomonem in Jerusalem, ut adducerent arcam fœderis Domini de civitate Davidis, que est Sion. Congregatis itaque ad regem Salomonem cunctis Israelitis mensis proventum, in festo (is est mensis septimus) Et convenientibus cunctis tribubus Israelis, tulerunt sacerdotes arcam Domini, et tabernaculum temporis, & vasa sacra tabernaculi; & ascenderunt cum eis sacerdotes Israelis, et Levitæ. Rex autem Salomon, et universus cœtus Israelis, qui ad eum conveniant, stabant cum ipso ante arcam, & sacrificabant oves ac boves, que præ multitudine nec numerari nec supputari poterant. Attulerunt autem sacerdotes arcam fœderis Domini ad locum suum, in templum, in domum Sancti-sanctorum, subter alas Cherubinarum. Nam Cherubini autem ea erant expansi in loco sancto, et alius fuit obtgebant arcam et vultus ejus superni.

* مَقْدَمًا هُوَ بَرِيءٌ مِمَّا رَزَقَهُ الرَّبُّ وَهُوَ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ .
 1 * مَقْدَمًا هُوَ بَرِيءٌ مِمَّا رَزَقَهُ الرَّبُّ وَهُوَ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ .
 2 * مَقْدَمًا هُوَ بَرِيءٌ مِمَّا رَزَقَهُ الرَّبُّ وَهُوَ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ .
 3 * مَقْدَمًا هُوَ بَرِيءٌ مِمَّا رَزَقَهُ الرَّبُّ وَهُوَ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ .
 4 * مَقْدَمًا هُوَ بَرِيءٌ مِمَّا رَزَقَهُ الرَّبُّ وَهُوَ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ .
 5 * مَقْدَمًا هُوَ بَرِيءٌ مِمَّا رَزَقَهُ الرَّبُّ وَهُوَ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ .
 6 * مَقْدَمًا هُوَ بَرِيءٌ مِمَّا رَزَقَهُ الرَّبُّ وَهُوَ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ .
 7 * مَقْدَمًا هُوَ بَرِيءٌ مِمَّا رَزَقَهُ الرَّبُّ وَهُوَ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ . وَبَدَنُهُ يَبْغِي سَيْفَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ عَيْنَهُ .

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

45 *وَمِنْ رِجَالِ وَأَفْدَانِ أَسَاوِدٍ وَرَبَّكَ وَكُلِّ الْأَوْعِيَةِ الَّتِي عَمِلَ حِرَامٌ لِسَلِيمَانَ الْمَلِكِ لِيَبْتَئِ بِرَبِّكَ * كَاتِبٌ مِنْ
 46 كَاتِبِينَ رُومِيٍّ * وَعَمَلُهَا فِي خَازِنِ الرَّبِّ فِي قَاعِ أَرْجَا عَلَى سَطِّ الْأَوْدَنِ عَمَلُهَا وَسَبِيحُهَا فِي أَحْسَنِ مَوْضِعٍ
 47 مِنَ الْأَرْضِ . بَيْنَ سَلْحَوَيْتَيْنِ سَرِينِ * وَعَمِلَ سَلِيمَانَ الْأَوْعِيَةَ الْأَوْعِيَةَ كَتَبْتَنَ لَا كُصْبِي وَوَرْنَ
 48 الْكَلْبِ الَّذِي عَمِلَ سَلِيمَانَ لِيَبْتَئِ بِرَبِّكَ * لَا يَكْصِي ذَلِكَ وَجَمِيعَ أَوْعِيَةِ بَيْتِ الرَّبِّ * وَعَمِلَ مَدْبُجًا
 49 مِنْ دَهَبٍ وَمِائِدَةً مِنْ دَهَبٍ أَيْضًا . يَكُونُ عَلَيْهَا حَبْرُ الْوَجْهِ * وَعَمِلَ مِائِدَةً مِنْ دَهَبٍ أَيْضًا * حَمْسَةٌ
 50 عَنْ يَمِينِ الْهَيْكَلِ * وَحَمْسَةٌ عَنْ شِمَالِهِ * وَعَمِلَ كِفْلَهَا وَسِرْجَهَا وَمِصْبَاحَيْهَا مِنْ دَهَبٍ * وَعَمِلَ
 51 سِرْجًا وَسِبْطَةَ السَّمْعِ مِنْ دَهَبٍ * وَعَمِلَ كِفْلَاتِ سَبْتَةِ سَكَارِجٍ * وَمِصْبَاحِي وَجِجَامِ مِنْ دَهَبٍ * وَاللِّسَّ بَابَ
 الرَّبِّ * وَجَاءَ سَلِيمَانَ بِكِرْبَةِ دَاوُدَ أَبِيهِ * دَهَبًا وَفِصَّةً وَرَاقِعِيَةً حَمْسَةً * أَدْخَلَهَا بَيْتَ الرَّبِّ

Cacabos, uretro, oblique, Ceterum cum-
 Et vasa que fecit Hiram regi Salo-
 moni pro domo Domini: erant ex aere
 Cori: Fecit autem illa in Chachar que tita
 est in planitie Jericho fecus ripam Jorda-
 nis: fecit inquam & Judo ea in pulcherrimo
 loco, inter Sochoth, & inter Sarta. Fecit
 Salomon itaque omnia vasa, maxime
 purissima, quinque à dextera, & quinque
 à sinistra antetempli: lanceas, lampades, &
 forcipes aureos. Fecit etiam vasa munditoria
 & thuribula ex auro purissimo. Attulerunt
 autem sacerdotes arcam fœderis Domini
 ad locum suum, in templum, in domum
 Sancti-sanctorum, subter alas Cherubinarum.
 Nam Cherubini autem ea erant expansi in
 loco sancto, et alius fuit obtgebant arcam
 et vultus ejus superni.

1 * الْقِصْلُ الثَّامِنُ * ثُمَّ جَمَعَ سَلِيمَانَ جَمِيعَ أَسْبَاطِ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَجَمِيعَ رُؤَسَاءِ الْأَسْبَاطِ
 وَعُطْبَاءِ الْأَبَاءِ وَاجْتَمَعُوا إِلَى سَلِيمَانَ فِي أَوَسَلِيمَ لِيَصْعَدُوا بِأَبْوَابِ الرَّبِّ مِنْ فِرْدِ دَاوُدَ الَّذِي هِيَ
 2 صِهْيُونَ * وَاجْتَمَعَ إِلَيْهِ سَلِيمَانَ الْمَلِكُ كَمَا فِي إِسْرَائِيلَ * كَلَّمَهَا فِي سَهْمِ الْعَبَاتِ لِلْحَجِّ * وَهُوَ السَّهْمُ
 3 السَّاعِجُ * وَاحْتَسَدَتْ أَيْضًا جَمِيعَ أَسْبَاطِ بَنِي إِسْرَائِيلَ * وَحَمَلَتِ الْكَلْبَةَ بِأَبْوَابِ عَهْدِ الرَّبِّ * وَاصْعَدُوهُ
 4 إِلَى بَيْتِ الرَّبِّ * وَاصْعَدُوا مَعَهُ قَمِيَّةَ الرُّومَانِ وَكُلِّ أَوْعِيَتِهَا * وَصَعِدَ مَعَهُمْ جَمِيعُ كَلْبَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 5 وَوَيْبِهِمْ * وَكَانَ سَلِيمَانَ الْمَلِكُ وَجَمِيعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ اجْتَمَعُوا إِلَيْهِ فَيَأْتِي أَمَامَ بَابِ عَهْدِ الرَّبِّ *
 6 لِيَكُونَ مِنَ الْعَمَلِ وَالْبَقْرِ مَا لَا يَكْصِي وَلَا يَعْثُ مِنْ كِتَابَتِهِ * وَأَمَّا الْكَلْبَةُ بِبَابِ عَهْدِ الرَّبِّ
 7 الْهَيْكَلِ * وَأَدْخَلُوهُ إِلَى بَيْتِ طَهْرِ الطَّهْرِ * وَصِيرُوهُ تَحْتَ أَصْحَةِ الْكَارِوِينَ * لِأَنَّ أَصْحَةَ الْكَارِوِينَ
 كَاتِبٌ مَكْتُودَةٌ فِي مَوْضِعِ الْعُدْسِ * تَطَّلِلُ بِأَجْبَحِهَا النَّبَاتِ وَالْمَشْرِفِ الَّذِي يَحْمِلُ لَهَا النَّبَاتِ

Deinde congregavit Salomon omnes
 tribus filiorum Israelis, & omnes principes
 tribuum, summosque patres qui congregati
 sunt apud Salomonem in Jerusalem, ut de-
 ducerent arcam Domini de civitate Davidis,
 que est Sion. Congregatis itaque ad regem
 Salomonem cunctis Israelitis mensis pro-
 ventum, in festo (is est mensis septimus)
 Et convenientibus cunctis tribubus Israelis,
 tulerunt sacerdotes arcam fœderis Domini.
 Et adduxerunt eam in domum Domini: cum
 ea deduxerunt resoldum temporis, omniaque
 vasa sacra: & ascenderunt cum ea omnes
 Israelitarum sacerdotes ad Levitæ. Interea
 Salomon rex, & omnes Israelite qui ad eum
 conveniant, stabant coram arca fœderis
 Domini: & immolabant taurum ovium
 boumque multitudine, ut numerari non
 possent. Attulerunt autem sacerdotes arcam
 fœderis Domini ad locum suum, in templum,
 in domum Sancti-sanctorum, subter alas
 Cherubinarum. Nam Cherubini autem ea
 erant expansi in loco sancto, et alius fuit
 obtgebant arcam et vultus ejus superni.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

8 * Porro vestes longi erant, adeoque conspiciebantur vertices vestium à sanctuario usque ad templi frontem: foris autem non conspiciebantur: ibique manserunt ad hunc usque diem. Nihil erat in arca præter duas tabulas lapideas quas collocaverat ibi Moses in Horeb, quando pepigit Dominus pactum cum filiis Israel postquam exierunt ex Aegypto. Cùm autè egressi essent sacerdotes è Sancto, nube replata fuit domus Domini: Adeo ut non possent sacerdotes consistere ad ministrare, propter nubem; impleta enim fuerat gloria Domini domus Domini. Tunc dixit Salomon, Domine, tu dixisti in caligine te commoraturum; Ego tamen domicilium planè ædificavi tibi, parum itationi tuæ in sempiternum. Deinde rex conversi facie sua benedixit universis cœtui Israelis; & attante universis cœtui Israelis, Dixit, Benedictus sis Dominus Deus Israelis, qui ore suo collocatus est cum Davide patre meo, & manibus suis excoctus est. Dixit enim, Ab eo die quo eduxi populum meum filios Israelis ex Aegypto, nulla ex omnibus tribubus Israelis arserat mihi civitas ad ædificandam domum ubi esset nomen meum: sed oblectatus sum Davide, ut præficeret populo meo Israeli. Cùmque animo concepisset David pater meus edificare domum nomini Domini Dei Israelis, Dixit Dominus Davidi patri meo, Animo tuo te concepisse edificare domum nomini meo, optimè fecisti animo id concipiens; Verùm tu non edificabis domum nomini meo, sed filius tuus qui prohibet è lumbo tuo, is ædificabit domum nomini meo. Et quidem exitum comprobavit Dñs sermonè quem dixit; exurgens enim ego loco Davidis patris mei, & sedens super solium Israelis, quemadmodum prædixerat Dñs: ædificavi domum nomini Dñi Dei Israelis: Ibi que posui arcam foederis Dñi, quod peperigerat cum patribus nostris, quando eduxit illos è terra Aegypti. Deinde iterum Salomon ante altare Dñi, coram universo cœtui Israelis, manibusq; cœli versis, expansis oravit, ac dixit; Dñe Deus Israelis, nemo tui similis est in cœlo infernè, nec super terram infernè, qui servas pactù & gratia lervis tuis sincerè corà te ambulanti* toto corde totoque animo;

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

8 * Erant autem vestes adeo longi, ut summas eorum sanctuarium superantes conspicerentur quidem ab his qui erant in templo, non autem conspicerentur ab his qui erant extra templum: ibique manserunt ad hodiernum usque diem. N. L. utens erat in arca, nisi dua tabule lapideas quas posuerat Moyses intra arcam in Horeb, quando factus inivit Dominus cum Israelitis, & eduxit eos è terra Aegypti. Porro cum exissent sacerdotes è domo sanctuaris impleta est domus Domini nube; Nec potuerunt sacerdotes consistere è ministerio, propter nubem: impleta enim fuerat domus gloria Dñi. Tunc dixit Salomon; O Domine, tu dixisti te habiturum in caligine. Et ego quidem domum extruxi in habitaculum tuum, & commoda mansioni tue in seculum. Tum reversi sunt faciem suam ad templum, & bene precatus est cœtus (erat autem cœtus Israelitarum omnium congregatus). Et ait, Benedictus Deus, Deus Israelis, qui allocutus est Davidem patrem meum, & explicavit quod locutus es postquam es fuerat. Ipse enim dicebat, Ai co die quo eduxi Israelis populum meum ex Aegypto, nullam approbavi civitatem ex omnibus civitatibus tribuum Israelitarum, ut extrueretur mihi in ea domus in qua esset nomen meum: sed approbavi Davidem, et volui ut esset rex super Israelitis populum meum. Et quidem animus Davidis patris mei deceverat extruere domum Dño, Deo inquam Israelis. Ai dixit Dominus Davidi patri meo, Quod animo tuo deceveris extruere domum nomini meo, ceterè fecisti animo tuo id deceverando: Animum tu non exivit domum illam, sed filius tuus qui egredietur è dorso tuo, ipse domum extruet nomini meo. Et quidem perfecit Dominus sermonem quem dixit: nam superexi pro Davide patre meo, & sed super solium Israelis, quemadmodum prædixerat Dominus ac promiserat, et domus extruxi nomini Dei Israelis: Et in ea collocavi arcam foederis Domini quod inerat cum patribus nostris, quando eduxit eos è terra Aegypti. Consistit autem Salomon ante aram Domini coram omnibus Israelitis, & extruxit ad caeli manibus. Oravit, ac dixit; Deus Israelis, Non est tibi similis in cœlo superis, nec in terra deorsus: tu enim servas pactum et favorem servis tuis legitime coram te ambulanti* ex totis cordibus animisque suis.

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

Cum Translatione LATINA.

24 אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לְעִבְדֵי דָוִד אֲבִי אַחֲשָׁדַד בְּרֵית לִי
 25 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 26 אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ לְדָוִד אֲבִי אַחֲשָׁדַד בְּרֵית לִי
 27 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 28 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 29 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 30 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 31 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 32 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 33 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 34 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 35 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 36 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ

24 Qui custodisti servo tuo David patri meo quod locutus es ei: ore locutus es, & manibus perfectisti, ut hinc dices probar, Nunc igitur, Domine Deus Israel, conserva famulo tuo David patri meo quod locutus es ei, dicens: Non auferetur de te vir coram me, qui sedeat super thronum Israel: ita tamē si custodierint filii mei sicut tu, ut ambulent coram me sicut tu ambulasti in conspectu meo.

25 Et nunc, Domine Deus Israel, firmetur verba tua, que locutus es servo tuo David patri meo. Ergo ne putandū est quod verum Deo habitet super terram? si enim cœli et cœli cœli tori te capere nō possit, quātō magis domus hæc, quā edificavi? Sed respice ad orationē servi tui, & ad preces ejus, Domine Deus meus: audi hymnum & orationē, quod servus tuus orat coram te hodiē. Ille sit oculi tui aperti super domū hanc nocte ac die: super domū, de qua dixisti: Erit nomen meum ibi: ut exaudias orationem quā, oras in loco isto locutus te servus tuus. Ut exaudias deprecationē servi tui, & populi tui Israel, quodcumque oraverint in loco isto, & exaudies in loco habitaculi tui in celo, & cum exaudieris, propitius eris.

31 Si peccaverit homo in proximo suo, & habuerit aliquod juramentū, quod teneatur aliquid, & venerit propter juramentū corā altari tuo in domo tua, Tu exaudies in celo: & facies, & judicabis servos tuos, condemnans impium, & reddens viā suā super caput ejus, iustificans iustum, & retribuens ei secundum iustitiā suā. Si fuerit populus tuus Israel inimicus tuus (quia peccatur est tibi) & agentes penitentia, & confitentes nomini tuo, venerint, & oraverint, & deprecati te fuerint in domo hac, Exaudi in celo, & dimitte peccatum populi tui Israel, & reduces eos in terrā, quā dedisti patribus eorum. Si clausi fuerint coeli, & non pluerit propter peccata eorum, & orantes in loco isto, penitentiam egerint nomini tuo, & peccatis suis cooveriti fuerint propter afflictionem suā: Exaudi eos in celo, & dimitte peccata servorum tuorum, et populi tui Israel: et ostende eis viam bonā per quam ambulent, et ad pluviam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in possessionem.

24 Qui custodisti servo tuo David patri meo quod locutus es ei: ore locutus es, & manibus perfectisti, ut hinc dices probar, Nunc igitur, Domine Deus Israel, conserva famulo tuo David patri meo quod locutus es ei, dicens: Non auferetur de te vir coram me, qui sedeat super thronum Israel: ita tamē si custodierint filii mei sicut tu, ut ambulent coram me sicut tu ambulasti in conspectu meo.

25 Et nunc, Domine Deus Israel, firmetur verba tua, que locutus es servo tuo David patri meo. Ergo ne putandū est quod verum Deo habitet super terram? si enim cœli et cœli cœli tori te capere nō possit, quātō magis domus hæc, quā edificavi? Sed respice ad orationē servi tui, & ad preces ejus, Domine Deus meus: audi hymnum & orationē, quod servus tuus orat coram te hodiē. Ille sit oculi tui aperti super domū hanc nocte ac die: super domū, de qua dixisti: Erit nomen meum ibi: ut exaudias orationem quā, oras in loco isto locutus te servus tuus. Ut exaudias deprecationē servi tui, & populi tui Israel, quodcumque oraverint in loco isto, & exaudies in loco habitaculi tui in celo, & cum exaudieris, propitius eris.

31 Si peccaverit homo in proximo suo, & habuerit aliquod juramentū, quod teneatur aliquid, & venerit propter juramentū corā altari tuo in domo tua, Tu exaudies in celo: & facies, & judicabis servos tuos, condemnans impium, & reddens viā suā super caput ejus, iustificans iustum, & retribuens ei secundum iustitiā suā. Si fuerit populus tuus Israel inimicus tuus (quia peccatur est tibi) & agentes penitentia, & confitentes nomini tuo, venerint, & oraverint, & deprecati te fuerint in domo hac, Exaudi in celo, & dimitte peccatum populi tui Israel, & reduces eos in terrā, quā dedisti patribus eorum. Si clausi fuerint coeli, & non pluerit propter peccata eorum, & orantes in loco isto, penitentiam egerint nomini tuo, & peccatis suis cooveriti fuerint propter afflictionem suā: Exaudi eos in celo, & dimitte peccata servorum tuorum, et populi tui Israel: et ostende eis viam bonā per quam ambulent, et ad pluviam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in possessionem.

Targum JONATHAN.

24 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 25 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 26 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 27 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 28 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 29 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 30 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 31 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 32 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 33 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 34 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 35 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
 36 וְיִתְּנֶנּוּ בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

Qui custodisti servo tuo David patri meo quod locutus es ei, et pepigisti in fœdus in dicto tuo, et in voluntate tua firmasti in die hac. Et nunc Domine Deus Israel, conserva servo tuo David patri meo id quod locutus es ei, dicens: Non deficiet tibi vir in facie mea sedens super solium regni Israel, dum modō servaverint filii tui, vias suas ut ambulent ante me, sicut ambulasti ante me. Et nunc Deo Israel, firmetur, quæ loquens es servo tuo David patri meo. Nam cum opinabitur, et eius exultabit quod in veritate volens dās ponere maiestatem suā inter filios hominis qui habitant super terram: ecce [si] coeli et cœli cœli tori non possunt sustinere gloriam tuā, nedū etiā domus hæc quā edificavi. At tu respicias ad orationē servi tui, et ad deprecationē ejus. Domine Deus meus, suscipiendo orationē et deprecationē quam servus tuus orat ante te hodiē. Ut sit volentes ante te protegere domū hanc, et die in loco de quo dixisti: Erit nomen meum ibi: ut suscipias orationem quā oraverit servus tuus contra faciē loci hujus. Et suscipias deprecationē servus tui et populi tui Israel, quæ oraverint contra faciē loci hujus, & tu suscipias in loco domus maiestatis tuæ de coelis, et suscipias orationem eorum, et remittas peccata eorum. Cum debuerit vir fœdus suo qui exegerit ab illo juramentū ut jurare cogat illū, et venerit et juraverit ante alterum in domo hac: Et tu suscipias de coelis, et facias et judicabis servos tuos, condemnando impium, ut des viā ejus in caput ejus, et iustificando iustum, ut des ei secundum iustitiā ejus. Quando percussus fuerint populus tuus Israel ante auctores inimiciorū suarū quod peccaverint ante te, et reciderint ad cultum tuū, et confessi fuerint nomini tuo, et oraverint et deprecati fuerint ante te in domo hac: Et tu suscipias de coelis, et remittas peccata populi tui Israel. Et reduces eos in terrā quam dedisti patribus eorum. Quando clausi fuerint coeli, et non fuerit pluvia, quod deprecaverint ante te, et oraverint contra faciē loci hujus, et confessi fuerint nomini tuo, et ad peccatis suis reverti fuerint, ut suscipias orationem eorum, et tu suscipias de coelis, et remittas debita servorum tuorum et populi tui Israel: et orem decibus eis viā quæ bona erit, quā ambulent, et dabis pluviam super terram tuam quam dedisti populo tuo in hereditatem.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

24. **Q**ui seruo tuo Davidi patri meo servasti q
dixerat ei, ore tuo pronuntiasti, & manibus
tuis complens, ut *parat* hodie. Nunc ergo
25. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
seruo tuo id quod ei dixisti; non deservimus
felices tibi filium a conspectu meo, qui fedat
super follia Israelis, dum modo fervent filii tui
vias suas, ambulando coram me, sicut, quan-
26. **D**omine Deus Israelis, comprobetur sermo
tuus quem jurasti Davidi patri meo. Quando
27. **Q**uidem, revera Deus humi commoratus est
(en caelum & coeli caelorum non capiunt re,
multo minus domus ista qua edificavi.) Con-
28. **V**enture ad orationem serui tui, & ad precationem
ejus Dne Deus meus, audiens precationem
& orationem quam servo tuo fundit coram te
hodie. Sicut oculi tui aperti super do-
29. **M**ultum istam die noleque, in loco de quo di-
xisti; Erit ibi nomen meum, audiens orationem
quam servus tuus fundit coram te pro loco
30. **E**t exaudi petitionem serui tui, & ad popu-
lum tui Israelis, quam fundunt coram te in lo-
co isto; tuque Deus noster, exaudias eam in habita-
culo tuo, de caelo, & parcas. Si quis peccet in
31. **F**ocium suum, & is ad juramentum veniens il-
lum, ut cum jurare faciat, ille adiens jul-
ret ante altare tuum in domo ista: Tu audi-
32. **A**dias de caelo, facias, & judices servos tuos; con-
demnando reum, & viam ejus in caput suum
retorquendo; innocentem vero justificando, et
33. **Q**ue pro innocentia sua rependendo. Cum
profligatus fuerit populus tuus Israel in pra-
loio hostili, si quando coram te peccaverint;
34. **C**onvertantur autem ad te, & constituantur no-
mini tuo, roque orant ac deprecantur in loco
isto: Tu exaudias de caelo, & dimittas pecca-
35. **T**uorum tuorum & populi tui Israelis, &
reducas eos in terram quam dedisti patribus
eorum. Cum abstulerint te caeli, nec fove-
36. **R**it pluvia, et quod in te peccaverint; vene-
rint autem, & oraverint in loco isto, & con-
fessi fuerint nomini tuo, & a peccatis suis
37. **C**onverti: Exaudias illos, tu quoque audi-
as de caelo, & condonabis peccata servorum
tuorum & populi tui Israelis, docens eos viam
bonam per quam incedant; dabisque plu-
viam tuam super terram quem dedisti popu-
lo tuo hereditatem.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

24. **Q**ui seruo tuo Davidi patri meo servasti
25. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
26. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
27. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
28. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
29. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
30. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
31. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
32. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
33. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
34. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
35. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
36. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi

*Quemadmodum servasti Davidi seruo tuo
patri meo que hinc verbis dixerat
illi, Non carebis unquam aliquo qui ser-
dat super thronum Israelis, id tamen ce-
nens, si observaveris filii tui vias suas,
& legimus ambulaverit coram me, ut
ambulasti, juxta ve d. Domine & Deus
26. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
noster, Deus Israelis, qui cum comprobatus
est sermo tuus quem juravisti Davidi
27. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
seruo tuo patri meo: Tu exaudias de
28. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
caelum & caelum caeli te non capiunt, nequa-
quam, minime inquam te capiunt, quoniam
igitur patris domus ista quam extruxi?
29. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
Suffice orationem & supplicationem ser-
30. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
vi tui O Domine & Deus meus, & exau-
di orationem & supplicationem qua te
31. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
precatur hodie seruo tuus; ut sint oculi tui
32. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
aperiti namque disque ad locum in quo dix-
isti mansum nomen tuum, & audi orationem
33. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
quam oras seruo tuus pro conservatione
34. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
orationem hujusce domus, & ausculta ser-
35. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
cationem serui tui & supplicationem pa-
36. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
puli tui filiorum Israel qui te hinc in domo
precantur; tu inquam, O Deus noster, audi-
as de caelo, & condones. Signis injuriam
37. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
facto suo inulter, nunquam coegerit ad ju-
ramentum, ut liberum deceret illum; &
is juraverit ante oram tuam in domo ista:
38. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
Audiis de caelo, et jus dices seruis tuis, &
39. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
oppressum miseris is ab opprobrio, perdes
40. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
autem injuriam, panes eius pro cinere
41. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
illas, & perditionem ejus revertetibus in ju-
42. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
gulum ipsius; prole autem & innoxium
43. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
absolvet & premittet. Item profecti
44. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
genu fuerit populus tuus Israel in pagina
45. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
inimicorum suorum, cum deliquerint con-
46. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
viam te; converti autem fuerint ad te, &
47. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
nominis tuo confessi oraverint, roque hoc in
48. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
loco deprecati fuerint: Exaudias orationem
49. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
eorum & caelo, & condonabis peccata ser-
50. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
vorum tuorum & populi tui Israelis, re-
51. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
ducesque eos in terram quam dedisti pa-
52. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
tribus tuis. Preterea si clausi fuerit cibus,
53. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
nec pluvia demittet propter peccata cor-
54. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
vili; paventur autem eos, & oraverint in
55. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
loco isto, gratias egissent nomini tuo, &
56. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
paventur peccatorum suorum: Exaudias
57. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
eos, clamores eorum audies de caelo, & di-
58. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
mittes culpas servorum tuorum & populi
59. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
tuis Israelis, & dabis eos qua ventionibus
60. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
labore debeant coram te, & ostendes eis viam
61. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
rectam; demittesque pluviam tuam super terram
62. **D**omine Deus Israelis, serva patri meo Davidi
quam dedisti populo tuo hereditatem.*

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

37 **وَقَدِمْتُ فِي يَوْمِ الْوَيْسَاءِ : وَفَعَلْتُ فِي يَوْمِ الْوَيْسَاءِ : وَفَعَلْتُ فِي يَوْمِ الْوَيْسَاءِ :** *Itē cum fames acciderit in terra, & pestilentia, diverberatio grandinis, aurigo, locusta, aut bruch' cum acciderit, sicutque infestaverint eos hostes in aliqua ex urbibus eorū, quicunque tandē morbus, aut quicunque plaga: 38*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي يَوْمِ الْوَيْسَاءِ : وَفَعَلْتُ فِي يَوْمِ الْوَيْسَاءِ : *mem oratione, omnemque supplicationē quae facta fuerit à quocunque homine, ab universo populo tuo Israele, cum peccata uniusquique afflictione cordis sui, manus suas expanderet corā te in domo illa: Tu exaudias & caelo, & 39*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي يَوْمِ الْوَيْسَاءِ : *firmissimo habitaculo tuo, & parcas, facias, ac des illi pro viis suis, prout noveris esse cor eus: quia tu solus nōstis cor omnium hominū: 40*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي يَوْمِ الْوَيْسَاءِ : *Ille creaverunt te cunctis dieb' quib' victuri 40*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي يَوْمِ الْوَيْسَاءِ : *ſunt ſuper faciem terrae quam dedisti patrib' eorum. Quin etiam pro extraneo precor, qui 41*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي يَوْمِ الْوَيْسَاءِ : *non fuerit ex populo tuo Israele, sed venierit à longinqua terra propter nomen tuum. Cūm 42*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي يَوْمِ الْوَيْسَاءِ : *audierint nomen tuum magnam, manum tuā validam, & brachium tuum excellens, venerit iniqua, & oraverit corā te in domo illa: 43*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي يَوْمِ الْوَيْسَاءِ : *Audies tu de caelo, de firmissima ſtatione tua, faciesque prout invocaverit te extraneus: ut cognoscant omnes populi terrae nomen tuū, ut 44*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي يَوْمِ الْوَيْسَاءِ : *revertantur te ſicut populus tuus Israēl, & ut ſciant nomen tuum invocatum eſſe ſuper domum illam quam aedificavi. Praeterea cūm 44*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي يَوْمِ الْوَيْسَاءِ : *proceſſerit populus tuus ad bellū contra inimicos ſuos, per viā quā mittes eos; & oraverit coram te Dñe, in via iſtaeque pro civitate quam gratā habes, & domo illā quam aedificavi nomini tuo: Tu quoque audias de caelo 45*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي يَوْمِ الْوَيْسَاءِ : *orationē & ſupplicationem eorū, & perages cauſam eorū. Cūm peccaverint in te (nō enim eſt qui non peccet) & iuſſerint eis, 46*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي Yَوْمِ الْوَيْسَاءِ : *tradiderique eos corā hoſtibus, & captivos abduxerint eos predatores eorū in terrā inimicam longinquam ſive propinquam, Ipsi 47*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي Yَوْمِ الْوَيْSَاءِ : *verò animo ſuo confidebant in terra ad quā abduſi ſunt captivi, poenitentia egerint, ſeq; deprecati fuerint in terra captivitatis eorū, & 48*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي Yَوْمِ الْوَيْSَاءِ : *dixerint, Peccavimus, culpam et crimen commiſimus; Et reverſi fuerint ad te totā mente 48*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي Yَوْمِ الْوَيْSَاءِ : *totōque animo ſuo in terra inimicorum ſuorū qui captivos abduxerunt eos; & oraverint coram te verſus terrā ſuam quam dedisti patribus eorum, id eſt, civitatē quam elegiſti, & 49*
وَجَاءَ هَذَا كُلُّهُ عَلَى يَدَيْكُمْ فِي Yَوْمِ الْوَيْSَاءِ : *domū quam aedificavi noſtini tuo: Exaudies de caelo, de firmiſſima tua manſione orationē & deprecationē eorū & perages cauſā eorū;*

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

37 **وَإِذَا كَانَ فِي الْأَرْضِ جُوعٌ وَوَيْسَاءٌ وَأَمْرٌ وَوَيْسَاءٌ * وَإِذَا كُنَّ الْأَنْجَارُ وَالذَّبَابُ * وَإِذَا صَيْفٌ** *Cūmque fuerit in terra fames, lues gra- 37*
عَلَيْهِمْ أَعْدَائِهِمْ فِي مَدِينَتِهِمْ مِنْ مَدِينَتِهِمْ * وَإِذَا ابْتَدَأُوا بِالْبُيُوتِ وَالْأَسْقَامِ * فَصَلُّوا وَطَلَبَ عَبْدُكَ *vis, agritudine, & augeturque cre- 38*
وَسَعْبُكُمُ إِسْرَائِيلَ * وَأَمْسَرَ كُلَّ وَاحِدٍ مِهِمْ جَمًّا كَانَتْ فِي قَلْبِهِ مِنَ الْأَسْرِ * وَمَنْ يَدُهُ إِلَيْكَ فِي هَذَا *verit eos hoſtes eorum in al. qui urbium e- 38*
الْبَيْتِ * تَسْمَعُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ مَسْكَنِكَ * وَيَعْرِفُ وَيَصْغَحُ بِهِمْ مَا أَسَتْ أَهْلُهُ * وَجَرِي كُلِّ رَجُلٍ *corum: cūm denique cal. m. ubi ac mor- 39*
كَطَرِيقِهِ وَمَا هُوَ أَهْلُهُ * وَمَا أَصْمَرَ فِي قَلْبِهِ * لِأَنَّكَ أَنْتَ وَحْدَكَ تَعْرِفُ مَا فِي قُلُوبِ جَمِيعِ النَّاسِ *deus, cui ſunt ſeruitus & populus tu 39*
لِيَعْبُوكَ طَوِيلَ الْعَمْرِ فِي الْأَرْضِ الَّتِي أَعْطَيْتَ آبَاءَهُمْ * وَالْغَرِيبَ الَّذِي لَيْسَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذَا *Israēl, & conſiſti fuerit unusquique 40*
أَمَّاكَ مِنْ أَرْضٍ بَعِيدَةٍ لِيَلْتَكْفِي إِلَيْكَ أَسْمُكَ * إِذَا سَمِعَ بِأَسْمِكَ الْعَظِيمِ * وَبِذَلِكَ الْمَدِينَةِ * وَوَرَاكَ *eorum malum quod dicitur in corā: 40*
الْعَظِيمِ * فَإِنِّي وَيَصِلُنِي أَسْمُكَ فِي هَذَا الْبَيْتِ * تَسْمَعُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَسْكَنِكَ * وَتَسْكِبُ الْغَرِيبَ *ſententia; manus ſuam ad te in hac do- 41*
وَمَا يَدْعُوكَ * لَعَرَفُ جَمِيعِ السُّعُوبِ أَسْمُكَ * وَيَعْبُوكُ مِثْلَ سَعْبِكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ * وَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ *mus audies ingens nomen tuū et manu 41*
وَدَعَايَ أَسْمُكَ عَلَى هَذَا الْبَيْتِ * وَإِذَا حَرَجَ سَعْبُكَ إِلَى الْكَرْبِ فِي الطَّرِيقِ الَّتِي تَسْلُكُوهَا * وَيَصَلُّونَ *tuam arduam, brachiumque tuum maxi- 42*
أَمَّاكَ فِي الْعَرَبِ الَّتِي هِيَ وَوَيْسَاءٌ * وَحَدِيثُهَا فِي الْبَيْتِ الَّذِي بَيْنَ لَأَسْمِكَ * تَسْمَعُ مِنَ السَّمَاءِ صَوْتَهُمْ *um; & oraverit lingua; & ſcelus commiſimus 42*
وَصَرَاحَهُمْ وَيَعْتَمِدُ عَلَيْهِمْ * وَلَا تَعْفَاهُمْ يَدُكَ يَا رَبِّ * وَيَعْرِفُ لَهُمْ * لِأَنَّهُ لَيْسَ إِنْسَانٌ لَا يَطْطِي * وَإِذَا عَصَبْتَ *te in domo illa: Audies de caelo, ex habitaculo tuo, et exaudies aliter in his que po- 43*
عَلَيْهِمْ * وَسُلْطَبَ عَلَيْهِمْ أَعْدَائِهِمْ * فَيَسْتَدْعِيهِمْ مِنْ أَرْضِهِمْ إِلَى أَرْضِ أَعْدَائِهِمْ * وَبَعْدَهُ كَانَتْ *ſtulerit à te: ut cognoscant omnes gen- 43*
أَوْ وَبَيْدَةً * فَيَعْكُرُونَ فِي قُلُوبِهِمْ وَهُمْ فِي الْأَرْضِ الَّتِي سَلَبُوا أَلْيَاهَا * وَيَدْعُونَ إِلَيْكَ فِي *tes nomen tuum, & ſciant invocatum eſſe nomen tuum ſuper hanc domum. 44*
أَرْضِ سَلِيمٍ * وَيَعُولُونَ * أَخْطَأُوا وَأَسَاءُوا وَأَعْمَأُوا * وَيَعْلَمُونَ إِلَيْكَ مِنْ كُلِّ قَلْبِهِمْ وَأَتَمُّهُمْ فِي *Cūm prodiderit populus tuus ad vultum, viā ſcilicet quā mittes eos, oraverit 44*
أَرْضِ أَعْدَائِهِمْ الَّتِي سَلَبُوا أَلْيَاهَا * وَيَصَلُّونَ إِلَيْكَ فِي سَبَبِ الْأَرْضِ الَّتِي أَعْطَيْتَ آبَاءَهُمْ * وَالْعَرَبِ *coram te in civitate tibi gratā, à te electā, 45*
الَّتِي اسْكَبْتَ وَالْبَيْتِ الَّذِي بَيْنَ لَأَسْمِكَ * فَتَسْمَعُ مِنَ السَّمَاءِ صَوْتَهُمْ وَتُخْرِجُهُمْ عَنْهُمْ * 49 *in domo que extruxi tibi nomen tuum: Audies de caelo orationem & ſupplicationem eorum, & ſub- 49*

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

50 Et parces populo tuo quicquid peccaverint in te, et culpas omnes tuas in te commiserint: & gratiosos reddes illos apud captivantes eos, ut diligant eos. Ipsi enim sunt populus tuus & hereditas tua, quos eduixisti ex Aegypto, ex camino ferri. Et sicut oculi tui aperti super deprecationem servorum tuorum & populi tui Israelis, & exaudias eos in omni re pro qua ad te clamaverint: Quoniam tu segregasti eos tibi in hereditatem ex omnibus terrarum gentibus, quemadmodum dixisti per Moſen ſervum tuum, quando eduixisti patres eorum ex Aegypto, Domine Deus. Cùmque ceſſaſſet Salomon orare coram Domino Deo totam orationem & petitionem illam, surrexit & conſpectu altaris Domini, nam procubens erat in genua ſua manibus ad cœlum expansis, Surrexit inquam, & clara voce benedixit univerſo cœtui Iſraelis, dicens: Benediſtus ſit Dominus Deus qui pacem dedit Iſraeli populo ſuo, quemadmodum dixerat, nullo decidente ſermone ex omnibus ſermonibus optimis quos protulerat Dominus per Moſen ſervum ſuum. Sitque Dominus nobiſcum, quemadmodum fuit cum patribus noſtris: non deferat nos, neque derelinquat: Revocando cor noſtrum ad ſe, ambulemus in viis eius, ut cuſtodiamus præcepta, pacta, judicia, & leges quas præcepit patribus noſtris. Sintque ſermones illi quos à Dño poſtulavi. Proſequi Dño Deo noctu diuque, ut peragat cauſa ſervi ſui, & cauſam populi ſui Iſraelis de die in diem: ut cognoscant omnes terrarum gentes Dominum eſſe Deum, nec alium eſſe præter ipſum. Sit autem cor veſtrum ſyncerum erga Dominum Deum noſtrum, ambulando in viis eius, & obſervando præcepta, fœdera, judicia, & leges eius, ut hodierno die. Porro Salomon Rex & rex Iſrael coram eo ſacrificabant ſacrificium magnum coram Domino. Sacrificavit enim Salomon ſacrificia pacifica coram Domino, bouum viginti duo millia, & ovium centum viginti millia, & renovavit donum Domini rex & omnes filii Iſraelis.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

50 * Dimitte peccata que coram te perpetravi, & de culis omnes culpas quas commiserunt: & conciliabis eis amorem tuum: nec morum finem, ut diligant eos: Quoniam tu ſiſti: opus tuus fuit, ipſique ſunt heredes tui, quos eduixiſti, ex terra Aegypti. Amen O Domine ac Deus noſter, cum tu ſiſti iſta: & clementiſſimus.

*** Alii duo verſus deſunt in utroque MS.

54 * **قَلْبًا أَكْبَلَ سَلِمَانَ صَلَاتَهُ لِلَّهِ الرَّبِّ وَكَعَمَلِ هَذِهِ الصَّلَاةِ وَأَمَّا هَذَا الَّذِي نَصَرَ** * *Cumque fuerit fecisset Salomon præcavi* 54 *Deum Dominum, & hanc orationem, lo-*

55 **قَامَ بَيْنَ يَدَيْ الرَّبِّ الَّذِي كَانَ جَانِبًا أَمَامَهُ عَلَى رُكْبَتَيْهِ. وَيَدَاةً مَمْدُودَاتٍ إِلَى** *tantum, supplicationem illam perfecisset* 55 *absolvisset, stetit ante eam Dominus ante*

56 **السَّمَاءِ * قَلْبًا قَامَ دَعِيَ كَجَمَاعَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَلَهَا بِأَعْلَى صَوْتِهِ * وَقَالَ * تَبَارَكَ اللَّهُ الرَّبُّ * الَّذِي** *quam erat in genua sua protulimus man-* 56 *ibus ad cœlum expansis: Cùmque stetit*

57 **وَهَبَ الرَّاحَةَ لِإِسْرَائِيلَ سَعْمَهُ كَمَا قَالَ * وَلَمْ يَسْقُطْ قَوْلٌ وَاحِدٌ مِنْ جَمِيعِ الْأَقْوَالِ الصَّالِحَةِ * الَّتِي قَالَ** *ſet, altissima voce precatus est pro toto* 57 *cœtu filiorum Iſrael, & sic, Benediſtus*

58 **الرَّبِّ لِمُوسَى عَبْدَهُ * وَسَأَلَ اللَّهُ رَبَّنَا أَنْ يَكُونَ مَعَنَا * كَمَا كَانَ مَعَ آبَائِنَا * وَلَا يَرُودُنَا *** *ſi Deus Dominus, qui requiem dedit Iſ-* 58 *raeli populo ſuo quemadmodum dixerat,*

59 **بَلْ يَعْمَلْ يَدُوبَيْنَا لِسَلْمِكَ فِي طَرَفِهِ * وَكَعَطِّ سِنِّهِ وَعَهْوَدِهِ * وَوَصَايَاهُ وَأَحْكَامَهُ * الَّتِي عَامَرَ** *ita ut ne ſilus quidem ſermo decideret ex* 59 *omnibus ſermonibus optimis quos dixerat*

60 **أَبَائِنَا * وَكَوْنِ هَذِهِ الْأَقْوَالِ الَّتِي طَلَبْتَ مِنَ الرَّبِّ * وَفِيهِ مِنَ اللَّهِ رَبِّنَا اللَّذِينَ وَالْمَهَارَ * لِيَكْفِي** *Domini deſiſſe ſervo ſuo. Quare Deum* 60 *Dominum noſtrum deprecamur ut ſi no-*

61 **يُدْعِمَ عِلْمَ عَبْدِهِ وَسَعْمَهُ * يَمْلِكُ لِيَوْمِ يَدُومَ * لِنَعْلَمَ جَمِيعَ سَعْوَبِ الْأَرْضِ * أَنْ الرَّبُّ هُوَ** *ſolum, quemadmodum fuit cum patri-* 61 *bus noſtris, nec deſerat nos, neque reſi-*

62 **طَرَفِهِ * وَكَعَطْوًا وَوَصَايَاهُ وَعَهْوَدِهِ * وَأَحْكَامَهُ وَسِنِّهِ كَالْيَوْمِ * وَكَانَ سَلِمَانَ وَجَمِيعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ** *ciat, & ſed corda noſtra reducat ut am-* 62 *bulemus in viis eius, & obſervemus le-*

63 **بَلْ يَكُونُ دِبَائِحَ عَظْمِهِ قَدَامَ الرَّبِّ * فَذَبَحَ سَلِمَانَ دِبَائِحَ كَامِلَةً أَمَامَ الرَّبِّ * مِنَ الدَّبْرَانِ أَرْبَعِينَ** *ges, fœdera, mandata, & judicia ipſius,* 63 *que præcepit patribus noſtris. Et ſi ſiſti: iſta*

64 **وَعِيسِينَ أَلْفًا * وَمِنْ الْعَدَمِ مِائَةً وَعِيسِينَ أَلْفًا * وَجَدَّكَ الذَّلِكُ وَجَمِيعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ بَيْتَ الرَّبِّ** *que præcepit patribus noſtris. Et ſi ſiſti: iſta* 64 *que dicit Dominus poſtulavi, propinquæ*

65 **فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ * وَجَدَّكَ الذَّلِكُ وَجَمِيعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ بَيْتَ الرَّبِّ** *Deo Domino noſtro nocturno diuque, ut be-* 65 *nificat ſervi ſui & populo ſuo, & in-*

66 **وَعِيسِينَ أَلْفًا * وَمِنْ الْعَدَمِ مِائَةً وَعِيسِينَ أَلْفًا * وَجَدَّكَ الذَّلِكُ وَجَمِيعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ بَيْتَ الرَّبِّ** *dicat ſervi ſui & populo ſuo, & in-* 66 *dicat ſervi ſui & populo ſuo, & in-*

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

9 * Et reſpondebitur, Quia reliquerunt Domi-
num Deum ſuum qui eduxit patres eorum e
terra Egypti, & adhererunt iſis gentium
exterarum, & coluerunt atque adoraverunt
eos; idcirco induxit in eos Dominus malum
hoc univerſum. Factum eſt etiam poſt au-
nos viginti quibus edificavit Salomon duas
10 illas domos, nempe domum Domini & do-
mum regiam; Cùm Hiramus rex Tyri
ſuppeditaſſet Salomoni ligna cedrina, & li-
gna abiegna, atque aurum, prout optaverat;
tunc donaverat rex Salomon Hiramio vigin-
ti civitates in terra Galliaz. Et egreſſus
11 eſt Hiram e Tyro ad inviſendas civitates
quas donaverat ei Salomon, nec plauerunt
ei; Dixitque, Quid ſunt hæc civitates quas
12 donalli mihi frater mi? & vocavit eas, Ter-
ram Chabuli, in hunc uſque diem. Miſerat
13 enim rex Hiramus regi Salomoni centum vi-
ginti talenta auri. Hæc autem eſt taxatio
14 vſtigialis quod indixit rex Salomon pro
edificio domus Domini & domus ſuz, & edi-
ficio muri Jeruſalem, & Mello, & Haſor, &
15 Mageddo, & Gazar. Porrò Pharaon rex
Egypti accedens ſubegit Gazar, & igne
luccendit; Chanaanæos habitantes in ea ci-
vitate peremit, & dono dedit illam filie ſuz
16 uxor Salomonis. Edificavit etiam Salomon
Gazar, & Beth-horon inferiorem, Et Ba-
17 loch, & Thadnir que eſt in terra deſerti:
Omnes quoque civitates ararii, quæ fue-
18 runt Salomonis, & civitates curruum, & ci-
vitates equitum; qui quid denique optavit
Salomon edificare in Jeruſalem, & in Liba-
19 no, & in tota terra ditionis ſuz. Totum
populum qui remanſerat ex Amorrhæis, He-
20 thæis, Pherezais, Hevæis, & Jebuſis,
qui non erant ex filiis Iſrael; Horum in-
21 quam filios qui remanſerant poſt eos, quos
filii Iſrael exterminari non poterant; red-
didit Salomon ſervos tribuum afferentes,
in hunc uſque diem. Ex Iſraelitis verò
22 nullos reddidit Salomon ſervos; hi enim
erant viri bellatores, miniſtri curiæ, magna-
tes ac heroes ejus, præfecti curruum ejus, ac equi-
23 tes ejus. Iſidæ erant præpoſiti operi Salomonis,
quingenti videlicet quinquaginta, qui præ-
rant populo, & opus urgebant.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

9 * Et reſpondebunt, Quia reſiſto cultu pa-
tri ſuo, qui eduxerat eos e terra
Egypti, & adheſerunt diis gentium,
10 & coluerunt, & adoraverunt eos; propterea
induxit in eos Dominus miſeriam hanc
atrociſſimam. Poſt annos viginti edificatã
11 ſanctam domum Domini, & domum regiam.
Quia Hiramus rex Tyri miſerat ad Salomonem
12 regem centum viginti talenta
auri (pondus centum librarum) auri. Hæc
13 eſt indictio quam Salomon rex impoſuit
pro vſtigialibus quod indixit, pro ſerviti-
14 vâ domus Domini & domus ſuz, & ſer-
vitiis quibus manum Jeruſalem, & ſer-
vitiis Mello, & Haſor, & Mageddo, &
15 Gazar, & Beth-horon inferiorem, & Ba-
loch, & Thadnir que eſt in terra deſerti.
16 Omnes quoque civitates ararii, & civitates
curruum, & civitates equitum, qui quid
denique optavit Salomon edificare in
17 Jeruſalem, & in Libano, & in tota terra
18 ditionis ſuz. Totum populum qui reman-
ſerat poſt eos, quos filii Iſrael exterminari
19 non poterant, reddidit Salomon ſervos
tribuum afferentes, in hunc uſque diem.
20 Ex Iſraelitis verò nullos reddidit ſervos;
hi enim erant viri bellatores, miniſtri
curiæ, & præfecti curruum, & equites
21 ejus. Iſidæ erant præpoſiti operi Salomonis,
quingenti videlicet quinquaginta, qui præ-
rant populo, & opus urgebant.

المسلطون على الشعب الكلدون لأعماله

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

10 * Et dedit regi Salomoni centum viginti ta-
lenta auri, & odoramentorum magnam co-
piam lapides pretiosos: nec fuerunt am-
plius adventa talia odoramenta, qualia de-
dit regina Saba Salomoni. (Naves quoque
11 Hirami adveherunt auri ex Ophir, aculerunt
etiam ex Ophir ligna brasilia ingenti copia,
& lapides pretiosos. Adhibuit autem rex Salo-
12 mon ligna brasilia in ornamento pro do-
mo Domini & pro domo regia, & in naba
& citharas pro cantoribus: talia ligna bra-
silia nec allata nec visa fuerant ad hunc usq;
13 diem.) Vicium rex Salomon dedit Regine
Saba quicquid voluit & experivit, prater
res quas dederat illi pro manu (i. mun-
14 sificationis) regia: sic reversa abiit in regi-
onem suam una cum servis suis. Ceterum
15 pondus auri quod obveniebat Salomoni in
uno anno, erat sexcentorum sexaginta sex ta-
16 lentorum auri: Exceptis *is* que obveniebant
17 ei ab artificibus, & mercibus negotiatorum,
cunctis regibus Arabum, & principibus ter-
18 rarum. Fecit quoque rex Salomon ducentos cly-
peos ex auro purissimo, sexcentas autem mi-
19 nas infumpit in quemlibet clypeum. Et tre-
centas scuta ex auro purissimo, & trecentas
20 auri minas infumpit in quolibet scutum; & posuitque ea rex in domo saltus Libani.
Fecit praterea rex solium eburneum ingens,
& obduxit illud auro ex Ophir *adveho*. Soli-
o fecit sex gradus, & fastigium solii re-
tundum erat a tergo, & brachia hinc inde
in loco sedis, & bini leones stabant attrin-
que: Et duodeni leones stabant hinc inde a
lateribus sex illorum graduum; nihil tale
factum est in ullo regno.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

10 * وجاءت ملكة اليمن هذه لسليمن الملك بمائة وسبعين فبطار ذهب وعصيرا كثيرا *
و انواع الطيب والكلواهر المبرقة * ولم يحي مثل ذلك الطيب والعصير الذي وهبت ملكة
اليمن لسليمن * واتب به الي ارض اسرائيل * وسمن حبرام ايضا ذهباً من ارض
الهند يحي فيها كسب الحكيم * وهذا الكسب مصروف في حلقه باصبع من الاصابع * كثيرا
11 و جواهر مبرقة * وجعل سليمان من الكسب المصور الذي اياه في بيت الرب وبيدها * وبيدها
به * وجعل منه ايضا عيداناً ومعارجاً للروساء من بيت لاري * الذين يسكنون في بيت الرب
12 به * ولم يحي مثل ذلك الكسب الي ارض اسرائيل ايضا ولم يه منته الي اليوم * و اجار سليمان
الملك ملكة سبا * ووهب لها كل سبي طيب * هذا سوي الكواهر الذي تحب الملوك بعضها
13 بعضها * وخرجت من عندها * وانصرفت الي بلادها هي وعبيدها وحيلها * وكان وزن الذهب
الذي اجمع لسليمن في تلك السنة مائة وسبع وسبعون فبطار * غير ما كان ياتون به
14 صاعه وكان * وكان جميع الملوك والسلاطين كلها التي للارض * وروساء الشعوب يمدون الي
سليمان الهدايا * ويكرموه * وجعل سليمان الملك مائتي نرس من ذهب ابيير في كل نرس
15 سعائة مناه من ذهب * وجعل ايضا ثياب مائة دراهم من ذهب ابيير في كل دراهم ثياب مائة
16 مناه من ذهب * وصيرها الملك في البيت الذي بناه وسماه عبيصه ائنان * ثم جعل سليمان
17 ايضا مئبل كبيراً من عاج * والبسه ذهباً من الذهب الذي اياه من الهند * وصير للمئبل
18 ستة درجات * وصير راس هذا المئبل مدورا من حلقه * وفي اركانها جعل للمجلس منكا
في كل جانب منها * وجعل على جانبيه اسدين من ذهب واحداً عن يمينه والاخر عن يساره
19 * وجعل على كل درجة اسدين * فصارت الاسود اسدي عشرين * على ستة درجات يمينه ويساره *
20 ولم يعمل مثل هذا المئبل في جميع الملكات *

10 *Eadem haec regina Aulii a India regi Sa-*
lomon centum viginti talenta auri, am-
barum permutum, genzia adori & gem-
marum purissimissimis: nec unquam ve-
nerant tales odoris nec amb virum, que re-
gina Aulii donavit Salomoni, quae ad-
veherat ad terram Israeliticam. Naves
11 ciam Hirami intulit aurum & terra In-
dica, & adveho ligna in ea lignum co-
loratum (est autem lignum illud natura-
li et pulchrum variis coloribus generibus per-
malium, gemmarum, & vestitissime. Post
12 itaque Salomon ex ejusmodi ligno pacto
quod allatum est fuerat, in domo Domini
& in domo sua, & quae ornatae: eas ex
eadem composuit etiam scuta & fist a 100
principibus familie Leviae, qui exae-
lunt in domo Domini: namquam ad hoc
13 ornatae tale lignum in terram Israeliti-
cam, nec illi simile visum fuerat ad huc-
enam usque diem. Salomon quoque rex
14 donavit Regine Saba, quae largibus est
quaequid populavit, prater unum, quae
reges multos sui donavit collataverunt: sic ab
eo egysa rediit in patriam suam tam i-
15 plis quam servis & equi sui. Fuit autem
16 pondus auri quod costructum fuit Salomoni
17 eo anno, sexcentorum sexaginta sex quin-
18 tavim: Prater illud quod obveniebat
19 artificibus & in mercatoribus suis. Omnes po-
10 tericae reges, omnesque imperatores, &
principes: populorum multos ad Salo-
monem munita, et honore affluente com-
11 mitem fecit Salomon rex ducentos clypeos
12 ex auro obryz, & in quolibet clypeo sex-
13 centas extulit auri minas. Fecit etiam
14 trecentas scuta ex auro obryz, & in unum-
15 quodque scutum trecentas auri minas in-
16 fumpit: & collocavit ea rex in aede quae
17 exornatae, & appellatae, Saltum Libani.
18 Ad haec fecit Salomon tribunal maximum
19 ex eburno, & obduxit illud auro, ex eo fasti-
20 gium auro quod allatum fuerat ei ex India.
Eadem tribunal fecit sex gradibus, fastigium
19 que tribunalis verticem ostendit fecit a
tergo: & in utroque sedis lateris fecit sul-
20 cium utriusque, & super gemina ejusdem
latera posuit geminos leones aures, unum
a dextera, alterum a sinistra. Singulis e-
20 nam gradibus binos impositit leones, addo-
que duodecim fuerunt leones super sex il-
los gradus dexterosim & sinistrosim: nunquam factum fuit hujusmodi tribunal
in univ. s. regni.

Verfio SYRIACA cum interpretatione LATINA A.

21 * وَاذْهَبَتْ قَتْلًا بِأَعْيُنِهِمْ وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَرَازُوا . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 22 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 23 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 24 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 25 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 26 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 27 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 28 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 29 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .

Omnia quoque vasa ministerii regis Salomonis erant ex auro, & omnia vasa domus facta Libani ex auro purgatissimo. Argentum vero nihil zlimabatur in diebus Salomonis, Quia naves Tharis habebat rex in mari cum navibus Hirami: femel ternis quibusque annis adveniebat classis è Tharis, onusta argento & auro, elephantis, leonibus, & pavonibus. Sic antecessit rex Salomon cunctos reges orbis cum divitiis tum sapientia. Et omnes reges terræ cupiebant videre vultum Salomonis, & audire sapientiam quam Deus indiderat cordi ejus. Et afferebat unusquisque munus suum, vasa aurea, & vasa argentea, vestes, arma, aromata, equos, carrucas & mulos, idque annuatim. Et congregavit rex Salomon currus & equites; habebat enim mille quadringentos currus, & duodecim millia equitum: & quidem currus reliquit in civitatibus, aliquot apud regem retentis in Jerusalem. Reddiditque rex Salomon argentum in Jerusalem ut lapides, & cedros ut ficus sylvestres, maximam copiam. Transveho autem equorum Salomonis erat ex Agypto: & primum mercatorum regio hic erat, nimirum accipiebant rei emptæ pretium. (i. merces suas regi afferentibus, rei emptæ pretii numerat à pecunia sedebatur) Et currus quidè ex Agypto transveho constabat sexcentis argenteis, equus autem centum quinquaginta. Pari modo reges Hethæorum & reges Edom magnam copiam per man' eorum mercatorum adduci fisci curabant.

C A P. XI.

21 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 22 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 23 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 24 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 25 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 26 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 27 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 28 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .
 29 * وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ . وَذَلَّخُوا مَعْنَهُمْ .

Verum Salomon rex adamavit mulieres multas alienigenas, & filiam Pharaonis, & Ammonitidas, Moabitidas, Adummas Sidonias, & Hethæas: E genibus scilicet de quibus dixerat Dñs Israelitis, Ne commercium habueritis cum eis, nec iple commercium habebat vobiscum, ne forte seducant inimum vestrum post deos suos: his inquam adhæsit Salomon, has tenuit et adamavit: Habuitque uxores quinuas septingentas, concubinas autè trecentas; & seduxerunt uxores ejus animum ipsius.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA A.

21 * وَكَانَ جَمِيعُ أَوْجِيَةِ خَدْمَةِ سَالِمُونَ دَهَابًا يَعْجِي الْمَوَائِدَ وَالرَّيَادِي وَالسَّكَارِجَ وَاللَّكْسَاتِ وَالطَّاسَاتِ
 22 * وَجَمِيعُ أَوْجِيَةِ الْبَنِي كَانَتْ فِي بَيْتِ الْعَيْصَةِ كَانَتْ مِنْ دَهَابِ إِثْيُوبِيَا وَلَمْ تَكُنِ الْعَيْصَةُ بَعْدَ فِي
 23 * أَيَّامِ سَالِمُونَ سَبِيًّا لِأَنَّ الْمَلِكَ كَانَ لَهُ سَعْنٌ فِي الْبَحْرِ مَعَ سَعْنِ حَبْرَاءَ يَحْمِي السَّعْنَ مِنَ الْهَيْدِ فِي
 24 * كُلِّ بَلَدٍ سَلِمُونَ دَفْعَةً وَاحِدَةً وَفِيهَا فَصَةٌ وَدَهَابٌ وَأَفِيدَةٌ وَأَفِيدَةٌ وَطَوَارِيسَةٌ * وَعَظْمُ سَالِمُونَ الْمَلِكِ
 25 * وَكَانَ جَمِيعُ مَلُوكِ الْأَرْضِ بِالْعَبَا وَالْكَنَمَةِ * وَكَانَتْ مَلُوكِ الْأَرْضِ يَسْتَأْذِنُ إِلَى الْبَطْرِ إِلَى سَلِمَانَ
 26 * وَيَكْبُونُ أَنْ يَسْمَعُوا الْكَلِمَةَ الَّتِي الْهَمَهَا لَهُ الرَّبُّ * وَكَانَ كُلُّ أَمْرٍ مِمَّنْ يَأْتِيهِ بِالْهَدَايَا وَأَوْجِيَةِ الْدَهَابِ
 27 * وَالْعَصَى وَالْأَبْنَسِ وَالسَّارِجِ وَالطَّنْبِ وَالْجَبَلِ وَالْبَرَادِي * وَالْبَعَالِ * وَكُلُّ سَبِيٍّ جَمِيعُ سَلِمَانَ الْمَلِكِ
 28 * مَرَاكِبًا وَرَسَامًا * وَكَانَ لَهُ الْفِ وَأَبْرِيْمَايَةَ مَرْكَبَةً وَأَبْنِيَا عَسْنَ إِلَى مِنَ الْأَسَاوِينَ * وَرُكَّ الْمَرَاكِبِ
 29 * فِي الْفَرِيِّ سَوِي مَا كَانَ عِنْدَ الْمَلِكِ بِأُورُسَلِيمَ * وَصِيْرَ سَلِمَانَ الْعَيْصَةَ بِأُورُسَلِيمَ كَتَبْنَ مِنْ
 30 * الْكَبْجَانِ * وَجَمِيعُ مِنَ حَسْبِ الصَّوْبِ مِنْ بَيْتِ الْكَبِيرِ الَّذِي فِي الصَّخَارِي * وَكَانَ يَجْتَلِبُ لِسَلِمُونَ
 31 * الْكَبِيلَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ * وَكَانَ يَبْنَعُ الْكَبِيلَ مِنَ الْكَبَارِي مِنَ مَعْنِ * وَكَانَتْ الْمَرْكَبَةُ يَبْلَعُ سِتَّةَ
 32 * مِائَةِ مِثْقَالٍ * لِأَنَّ الْمَرْكَبَةَ كَانَتْ أَرْبَعَةَ أَفْرَاسٍ تَسْتَدُ جَمِيعًا * وَيَكْبَسُ عَلَيْهَا أَرْبَعَةَ رِجَالٍ لِلْحَرْبِ
 33 * وَالْقِسْ مِائَةَ وَخَمْسِينَ مِثْقَالًا * وَكُلُّ كَ جَمِيعُ مَلُوكِ الْكَنْعَانِيِّينَ وَمَلُوكِ أَدُومَ * يَأْتُونَهُ بِالْهَدَايَا

Omnia deique vasa ministerii Salomonis erant aures, nupte mentis, parvasides, scutella, calices, & crateres: & omnia vasa que erant in aede saluti, erant ex auro ibyza. Argentum vero de nobilibus subat in diebus Salomonis: Quia rex naves habebat in mari cum classis et rami: femel ternis quibusque annis accedebat naves ex India, advahentes argentum et aurum, elephantes, simas, & pavones. Itaque magnificatus est Salomon rex, & superavit omnes reges terre: dicitur autem sapientia. Et reges terre cupiebant audire Salomonem, & veniebant ad eum sapientiam quam inducerebat eum Iovis. Quam obrem unusquisque eorum afferebat ei munera, vasa aurea, & argentea, vestes, arma, odo amata, equos, jumentum, & mulos. Et singulis annis colligebat Salomon rex currus & equites, habebatque mille quadringentos currus, & duodecim millia equitum: currus autem stant in civitatibus, exceptis illis qui apud regem erant in Jerusalem. Reddidit Salomon argentum in Jerusalem quamplurimum eorum lapides, et colligit ex lignis abiegnis velut ficomoros que sunt in desertis. Adhibebatur etiam Salomonis equi è terra Aegypti, embat que equos à mercatoribus profertio quodam equis. Et cunflitibus quidem curus pretium perveniebat ad sexcentos felos (nam curus constabat ex quatuor equis simul conjugatis, & infidebant quatuor viri ad pugnam: equi vero pretium erat centum quinquaginta felorum). Similiter omnes reges Othenum & reges Edom plurimam à munera propriis manibus afferbant.)

C A P. XI.

21 * وَكَانَ سَلِمَانَ الْمَلِكِ قَدْ أَحَبَّ سَلَمَةَ كَتَبْنَ عَرَبِيَّةً وَأَسْمَهُ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ سَلَمَةَ مِنْ بَنِي عَمُونَ *
 22 * وَمِنْ الْمَوَالِدِينَ * وَمِنْ أَدُومَ * وَمِنْ الْكَنْعَانِيِّينَ * وَمِنْ الصَّيْدَانِيِّينَ * وَمِنْ السَّعُوبِ الَّتِي قَالَ اللَّهُ
 23 * لِبَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَكْتَلِبُوا بِهِمْ * وَهُمْ لَا يَكْتَلِبُوا بِكُمْ * وَلَا تَسْرُجُوا بِهِمْ * لِئَلَّا تَعْبِلَ قُلُوبَكُمْ
 24 * إِلَى الْهَيْبَةِ * فَهَؤُلَاءِ لَعْنَةُ سَلِمَانَ لِمَنْ * وَأَجْمَسْنَ وَأَكْبَدْنَ * وَصِيْرَ لَهُ سِدْحٌ مِائَةَ أَمْزَادَةٍ حَرْبِ
 25 * وَكَانَتْ مِائَةَ سَبِيَّةٍ * وَأَعْرُوبِي سَلَاوَهُ قَلْبَهُ *
 26 * وَكَانَتْ مِائَةَ سَبِيَّةٍ * وَأَعْرُوبِي سَلَاوَهُ قَلْبَهُ *
 27 * وَكَانَتْ مِائَةَ سَبِيَّةٍ * وَأَعْرُوبِي سَلَاوَهُ قَلْبَهُ *
 28 * وَكَانَتْ مِائَةَ سَبِيَّةٍ * وَأَعْرُوبِي سَلَاوَهُ قَلْبَهُ *
 29 * وَكَانَتْ مِائَةَ سَبِيَّةٍ * وَأَعْرُوبِي سَلَاوَهُ قَلْبَهُ *
 30 * وَكَانَتْ مِائَةَ سَبِيَّةٍ * وَأَعْرُوبِي سَلَاوَهُ قَلْبَهُ *
 31 * وَكَانَتْ مِائَةَ سَبِيَّةٍ * وَأَعْرُوبِي سَلَاوَهُ قَلْبَهُ *
 32 * وَكَانَتْ مِائَةَ سَبِيَّةٍ * وَأَعْرُوبِي سَلَاوَهُ قَلْبَهُ *
 33 * وَكَانَتْ مِائَةَ سَبِيَّةٍ * وَأَعْرُوبِي سَلَاوَهُ قَلْبَهُ *

Salomon autem rex adamavit mulieres multas alienigenas, et filiam Pharaonis, et duxerat filias uxores ex Ammonitidis, Moabitibus, Edumais, Gethas, Sidonibus, Et ex populo de quibus dixerat Deus Israelitis, Ne commerciumini tum eorum, & si si ne commerciumini vobiscum, neque nubentis ex eis: & referat inducere vult coram vestra ad deos eorum: his conjunxit Salomon, has adamavit: & accepit: Fecitque sibi septingentas uxores liberos, & traxerat concubinas 300 ducerunt uxores eius animum ipsius.

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

4. **فَأْتَمَقُمَ** : **عَلَيْهِمْ** **بِعَمَلِهِمْ** : **يَعْمَلُونَ** **فِي** **أَعْيُنِهِمْ** **حَتَّى** **تُكَلِّمَهُمُ** **أَنْ** **يَسْتَبْرَأَ** .
 5. **وَأَمَّا** **أَنْ** **تُكَلِّمَهُمُ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** . * **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** .
 6. **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** . * **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** .
 7. **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** . * **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** .
 8. **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** . * **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** .
 9. **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** . * **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** .
 10. **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** . * **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** .
 11. **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** . * **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** .
 12. **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** . * **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** .
 13. **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** . * **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** .
 14. **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** . * **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** .
 15. **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** . * **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** .
 16. **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** . * **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** .
 17. **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** . * **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** .
 18. **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** . * **وَأَمَّا** **عَلَيْهِمْ** **فَعَلِمَ** **أَنَّ** **أَبِي** **حَدْرًا** **بِهِمْ** **أَعْمَى** .

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

4. **وَمَا كَانَ عِنْدَ كَبِيرِ سَلِيمَانَ** **أَعْرَافٌ** **وَمَالَ** **إِلَى** **الهِمَّةِ** **أَحْرَافٌ** **يَكُنْ** **فَلَيْسَ** **سَلِيمَانَ** **لِلَّهِ** **رَبِّهِ** *** مِثْلُ** **مَا** **كَانَ** **قَلْبُ** **دَاوُدَ** **أَبْنِهِ** *** وَيَلِيعُ** **سَلِيمَانَ** **عَسْرُونَ** **أَلْفَهُ** **الصَّيْدَ** **الْبَيْسَانَ** *** وَكَامُوسُ** **أَلْفِ** **الْمَوَابِسِ** *** وَمَلَكُومُ** **أَلْفِ** **بَنِي** **عَمُونَ** *** وَارْتَكَبَ** **سَلِيمَانَ** **الْقَمِيحَ** **أَمَامَ** **الرَّبِّ** *** وَلَمْ** **يَمِمْ** **عَمَلُ** **اللَّهِ** **وَعِبَادَتُهُ** **مِثْلُ** **دَاوُدَ** **أَبْنِهِ** *** وَيَسَا** **سَلِيمَانَ** **بَعْدَ** **ذَلِكَ** **مَدْبُجًا** **لِكَامُوسَ** **أَلْفِ** **مَوَابِ** *** فِي** **الْجَبَلِ** **الَّذِي** **فَدَامَ** **أَوْسَلِيمُ** *** وَمَلَكُومُ** **أَلْفِ** **بَنِي** **عَمُونَ** *** وَكَذَلِكَ** **صَنَعَ** **يَحْيَى** **نَسَائِيَهُ** **الْعَرَبِيَّةَ** *** أَنَّهُ** **جَعَلَ** **لَهُنَّ** **مَوَاضِعَ** **يَدْكُنَّ** **وَيَكْرُنَّ** *** فَصَصَبَ** **الرَّبُّ** **يَكُ** **سَلِيمَانَ** *** حَيْثُ** **مَالَ** **فَلَيْسَ** **عَنْ** **عِبَادَةِ** **أَلْفِ** **إِسْرَائِيلَ** **الَّذِي** **طَهَّرَ** **لَهُ** **مَرِيئِينَ** *** وَهَذَا** **مِنْ** **هَذَا** **الْعَمَلِ** *** أَنْ** **لَا** **يَبْنِعُ** **أَلْفَهُ** **السُّعُوبِ** *** وَلَمْ** **يَحْفَظْ** **مَا** **أَمَرَ** **الرَّبُّ** *** فَعَالَ** **الرَّبُّ** **لِسَلِيمَانَ** *** لِأَنَّكَ** **فَعَلَيْتَ** **هَذَا** **الْفِعْلَ** *** وَلَمْ** **تَحْفَظْ** **عَهْدِي** **وَإِحْكَامِي** **وَرُؤْيَايَ** **الَّتِي** **أَمَرْتُكَ** **بِهَا** *** أَسْعَى** **الْمَلِكُ** **وَأُجْرَتُهُ** **مِنْ** **يَدِكَ** *** وَاصْبِرْ** **إِلَى** **عَيْرِكَ** *** وَلَكِنْ** **لَا** **أَفْعَلُ** **ذَلِكَ** **فِي** **حَيَاتِكَ** *** مِنْ** **أَجْلِ** **دَاوُدَ** **عَبْدِي** *** وَلَكِنْ** **أَسْرَعَ** **الْمَلِكُ** **مِنْ** **يَدِ** **أَبْنِكَ** *** وَلَا** **أُصْرِحُ** **الْمَلِكُ** **كَلِمَةً** **مِنْ** **يَدَيْكَ** *** وَلَكِنْ** **أَعْطَيْتُ** **لَأَبْنِكَ** **سَبْطًا** **وَإِجْدًا** **مِنْ** **أَجْلِ** **دَاوُدَ** **عَبْدِي** *** وَمِنْ** **أَجْلِ** **أَوْسَلِيمَ** **الْعَرَبِيَّةِ** **الَّتِي** **أَسْكَبْتَ** *** وَصَيَّرَ** **الرَّبُّ** **لِسَلِيمَانَ** **مَعَانِدًا** *** وَهُوَ** **هَذَا** **الْأَدْوَمِيُّ** *** هَذَا** **كَانَ** **مِنْ** **سَبْلِ** **مَلُوكِ** **أَدُومَ** *** وَمَا** **حَارَبَ** **دَاوُدَ** **أَدُومَ** *** عِنْدَ** **مَا** **صَعَدَ** **يُوَابُ** **صَاحِبَ** **حَوْبَةَ** **دَاوُدَ** **لِيَدْفِنَ** **الْعَتْلِيَّ** *** وَفِي** **كُلِّ** **دَكْرٍ** **كَانَ** **فِي** **أَدُومَ** *** مِنْ** **أَجْلِ** **أَنْ** **يُوَابَ** **وَبَنِي** **إِسْرَائِيلَ** **مَكَدُوا** **فِي** **أَدُومَ** **سِتَّةَ** **أَشْهُرٍ** **مَحَيَّ** **فَدَلُوا** **كُلَّ** **دَكْرٍ** **كَانَ** **بِهَا** *** فَهَرَبَ** **هَذَا** **هَذَا** **أَدُومِيُّوهُ** **وَعَبْدُهُ** **مِنْ** **أَدُومَ** *** وَدَخَلَ** **إِلَى** **أَرْضِ** **مِصْرَ** **إِلَى** **فِرْعَوْنَ** **مَلِكِ** **مِصْرَ** *** وَكَانَ** **هَذَا** **صَبِيًّا** **صَعْبَرًا** **حَيْثُ** **هَرَبَ** *** وَكَانَ** **دَحُولُهُ** **إِلَى** **مِصْرَ** *** أَنَّهُ** **حَرَجَ** **مِنْ** **مَدْيَنَ** **وَوَافًا** **إِلَى** **فَارَانَ** *** وَاحَدٌ** **مَعَهُ** **رِجَالًا** **مِنْ** **فَارَانَ** **وَدَخَلَ** **أَرْضَ** **مِصْرَ** **وَإِعْطَاهُ** **فِرْعَوْنَ** **مَدْرًا** **وَأَجْرِي** **عَلَيْهِ** **أَرْزَاقًا** **وَقَالَ** **لَهُ** **أَسْكُنْ** **عِنْدِي** *** وَدَفَعَ** **لَهُ** **أَرْضًا** *****

Cum itaque scivisset jam Salomon, de-
 4. pennis uxores ejus animum ipsius, et decli-
 5. navit ad deos alienos, nec nisi animum ejus
 6. ingerer cum Deo Domino suo, qualis fuerat
 7. animum Davidis patris ejus. Et factum
 8. est Salomon Aharabum decem Salomonis
 9. & Chamom decem Annoniam, & Malchom
 10. decem Annoniam, & Malchom decem Annoniam.
 11. Et cum Salomon turpitudinem carum Domini
 12. nec profectus opus Dei & cultum
 13. ipsius, sicut Davidis pater ejus. Deinde ex-
 14. ierunt Salomonis animum Chamomo deo Ma-
 15. bi in nomine qui est ex abesse Jerusalem,
 16. & Malchomo deo Annoniam. Et
 17. fecit omnibus uxoribus suis alienigenis, scit
 18. enim eis loca ad sacrificandum & ado-
 19. landum. Quomodo successit in Domi-
 20. nis Salomonis ubi aharabum esset cor ejus
 21. cultus Dei Israeliti, qui bis apparuerat ei.
 22. Et interduxerat ei facinus quifacit, nec
 23. scilicet sciretur deos gentium; nec ob-
 24. servasset quod mandaverat ei Dominus.
 25. Quia & dixit Dominus ad Salomonem,
 26. Quomodo animum facinus populi tui
 27. custodisti in terra judaicia, et precepta mea
 28. que tibi mandaveram, & servata regnum,
 29. & extoristi illud de manu tua, alique
 30. evadim. Veniamus non faciam hoc
 31. te vivente, propter Davidem servum
 32. meum, sed regnum auferam de manu filii tui.
 33. Non tamen abstulisti totum regnum, &
 34. manibus vestris, sed tribum unam dabo filio
 35. tuo, propter Davidem servum meum, & pro-
 36. pter Jerusalem civitatem que est in medio
 37. sufficitur Dominus Salomonem adverstari-
 38. um, nempe Hadadum Edomum. Et cum
 39. erum ex praeceptis Regum Edom: Cuius-
 40. que oppugnasset David Edom, quando a-
 41. scendit Israhel super Israhel, & Israhel
 42. Israhel morati sunt in Edom sex men-
 43. sibus, donec periret eis omnia in asculum
 44. qui erat in ea. Egressus Hadad sine uxoribus
 45. cum gente sua et servis suis ex Edom, con-
 46. tulit se in terram Aegypti ad Pharaonem
 47. regem Aegypti: et cum Hadad puer par-
 48. vus cum fugit. Fuit autem in terra Aegypti
 49. in Aegypti hoc padro: egressus in Me-
 50. dian ubi ad Pharaonem, & cum Pharaone
 51. vivit & Pharaonem, & cum Pharaone
 52. & Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 53. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 54. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 55. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 56. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 57. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 58. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 59. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 60. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 61. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 62. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 63. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 64. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 65. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 66. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 67. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 68. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 69. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 70. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 71. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 72. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 73. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 74. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 75. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 76. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 77. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 78. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 79. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 80. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 81. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 82. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 83. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 84. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 85. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 86. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 87. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 88. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 89. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 90. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 91. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 92. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 93. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 94. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 95. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 96. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 97. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 98. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 99. Pharaone, & cum Pharaone, & cum
 100. Pharaone, & cum Pharaone, & cum

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

30 * فأتت هذه السبعون سنة من سنة خرابته. * * * * *
31 * * * * *
32 * * * * *

Fuitque res ista causa peccati; nam populus 30
proxit ante unum vitulum usque ad Dan.
Fecit etiam locum altarium, & ex populo 31
fecit sacerdotes eos qui non erant e filijs
Levi. Instituit quoque Jeroboam solennitatem 32
tam mensis octavo, in plenilunio ejusdem
mensis, juxta solennitatem quae celebrabatur
in Judea, ascenditque super altare; idem
fecit etiam in Beth-il, ut sacrificaret vitulo
quem fecerat: & constituit in Beth-il sacer-
dotes altarium quae fecerat in Beth-il, in plenilunio
ejusdem mensis octavi, mensis vide-
licet quem commentus fuerat animo suo: fecitque
solennitatem filijs Israel, & ascendit super altare ut
adolceret incensum.

CAP. XIII.

30 * * * * *
31 * * * * *
32 * * * * *

Interim propheta Dei accessit cum oracu-
lo divino ex Juda in Beth-il, haecque Je-
roboamo super altare ad incensum adolendum:
Elata voce pronuntiavit contra altare
oraculum divinum, & ait: Altare altare,
audi oraculum divinum: Sic ait Domi-
nus, Ecce natus est Davidi filius nomine
Josia, qui super te sacrificabit sacerdotibus excel-
sorum, thura super te ponentes, & ossa
humana super te comburet. Eodem die si-
gnum dedit, ac dixit: Hoc est signum quod
Dominus ne miserit: ecce altare hoc fin-
detur, & effundetur cinis qui super illud est.
Cum autem audisset rex verba prophetae
Dei, exclamantis contra altare quod erat in
Beth-il: extendit remanum suam ad altari,
& ait: Apprehendite eum: sed extravit manus
ejus quam extenderat contra eum, nec potuit
illam ad se retrahere. Altare quoque nissum
est, & effusus cinis qui super illud erat, juxta
signum quod dederat propheta Dei ex oracu-
lo divino. Tum respondens rex dixit ad
prophetam Dei, ora pro me ad Dominum
Deum tuum, & pro me precare ut restit. utur
michi manus mea. Et oravit propheta Dei ad
Dominum, & restituta sunt regi manus ejus,
& fuit ut antea. Tum dixit rex ad propheta
ram Dei, Veni mecum domum, & comedet,
manuque dabo tibi, Cui dixit propheta
Dei, Si dimidiatum domum tuam mihi dares,
non ingrederer tecum domum, neque comede-
rem, nec aquam biberem;

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

30 * * * * *
31 * * * * *
32 * * * * *

Fuitque facinus istud occasio peccati: per-
vexit enim populus ante vitulum unum
usque ad B. man. Fecitque rex unum idem 31
pro tempore, & sacrificavit pro facinorosis
his, ad imitationem gentis quae cultus
sacrosanctus autem fecit ex hominum fami-
liis qui non erant e filijs Levi. Pro-
terea instituit Jeroboam solennitatem in
mensis octavo, decima quibus die mensis,
juxta solennitatem quae erat apud Iudaeum
juda, obtulitque super altare: idem fecit
in Beth-el, ut immolaret vitulos quos fecerat:
& constituit in Beth-el sacerdotes idem
locum quae fecerat: & tum pro pendens quod
fecerat, nominavit illud a. am in Beth-el,
decima quibus die mensis octavo, unum
mensis quem super te ponentes excogitaverat:
& instituit solennitatem filijs Israel,
ascenditque super altare ad incensum
ut adolendum.

CAP. XIII.

30 * * * * *
31 * * * * *
32 * * * * *

Ecce autem advenit Propheta Dei ex
Juda cum edito oraculo in Beth-el,
Jeroboamo tunc temporis super altare
stante, & ibi adolente: Et prophetas
de altari, locutus est ex imperio Dei cum
dicens: O altare, sic dicit Dominus: Filius
quidem nasciturus est domui Davidis, Josia
vocatus: is jugulabit super te sacrificios
idolorum, quo ibi adolent super te:
& ossa humana super te comburentur.
Signavit etiam eo die porticum, dicendo,
Hoc est porticum per quos scietis esse me
a Deo visum: Emdetur altare, & effundetur
cinis qui super illud est. Audito rex
sermone prophetae Dei, qui prophetavit
contra altare in Beth-el, extendit manum
suam super altare, dicens: Tene eum: at
arsensa est manus ejus quam extenderat
versus illum, ita ut non posset eam ad se
retrahere: Et effusus est cinis qui super illud
erat, juxta signum quod assignaverat
propheta ex imperio divino. Tunc re-
spondens rex prophetae Dei, altoculus est
cum dicens, Ora jam Deum tuum deprecans
pro restitutione manus meae mihi:
& restituit manus ejus in primum statum.
Dixit autem rex ad prophetam Dei, A:
scende quae mecum ad edem, ut prandeamus,
& munus dem tibi, Dixit Pro-
pheta Dei ad regem, Si dimidiatum domum
tuam mihi dares, non ascenderem tecum;
nec cibum comederem, nec aquam bibe-
rem hoc in loco.

... ولا آسب ماء في هذا الموضع *

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

9 * **قَدْ عَلِمْتُ** بِتَعْلِيمِ رَبِّي قَدْ عَلِمْتُ قَدْ عَلِمْتُ. **وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ**
 10 **مَنْعًا** وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ مَنْعًا. **وَلَمْ يَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ** الْيَهُودِ
 11 **مَنْعًا** وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ مَنْعًا. **وَلَمْ يَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ** الْيَهُودِ
 12 **مَنْعًا** وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ مَنْعًا. **وَلَمْ يَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ** الْيَهُودِ
 13 **مَنْعًا** وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ مَنْعًا. **وَلَمْ يَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ** الْيَهُودِ
 14 **مَنْعًا** وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ مَنْعًا. **وَلَمْ يَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ** الْيَهُودِ
 15 **مَنْعًا** وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ مَنْعًا. **وَلَمْ يَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ** الْيَهُودِ
 16 **مَنْعًا** وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ مَنْعًا. **وَلَمْ يَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ** الْيَهُودِ
 17 **مَنْعًا** وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ مَنْعًا. **وَلَمْ يَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ** الْيَهُودِ
 18 **مَنْعًا** وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ مَنْعًا. **وَلَمْ يَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ** الْيَهُودِ
 19 **مَنْعًا** وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ مَنْعًا. **وَلَمْ يَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ** الْيَهُودِ
 20 **مَنْعًا** وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ مَنْعًا. **وَلَمْ يَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ** الْيَهُودِ
 21 **مَنْعًا** وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ مَنْعًا. **وَلَمْ يَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ** الْيَهُودِ
 22 **مَنْعًا** وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ مَنْعًا. **وَلَمْ يَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ** الْيَهُودِ

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

9 * **فَإِنَّ كَذَلِكَ** وَصَّيَ اللَّهُ فِي كَلِمَةٍ قَائِلًا: **لَا تَأْكُلْ طَعَامًا** وَلَا تَسْرِبْ مَاءً * وَلَا تَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ
 10 **الَّذِي** مَصِيبَ فَمِهَا * **تَمَّ مَصِي** مَصْرُوفًا فِي طَرِيقِ أَحْرِي * **وَلَمْ يَجْعَلْ فِي الطَّرِيقِ** الْيَهُودِ
 11 **بَيْتَ** آل * **وَأَنَّ نَبِيًّا** وَاحِدًا **مِنَ** الْبَكْدِيَّةِ سَيَأْتِي * **وَكَانَ** سَاكِنًا فِي بَيْتِ آلٍ وَأَفَادَ أَحَدَ بَنِيهِ وَصَدَّقِي
 12 **لَهُ** كُلِّ مَا عَمِلَتْ نَبِيَّ اللَّهِ ذَلِكَ الْيَوْمَ **بَيْتِ** آلٍ وَمَا كَانَ **مِنَ** حَطِّهِ **مَعَ** الْمَلِكِ * **فَحَكَوهُ** أَجْمَعًا
 13 **لَأَبْنِهِمْ** * **فَقَالَ** لَهُمْ **فِي** كَيْفِ طَرِيقِ سَلِكِ * **فَمَطَرُوا** بِرُؤُوسِهِ الطَّرِيقَ **الَّتِي** سَلَكَهَا **رَسُولُ** اللَّهِ **الرُّؤُوسَ** **مِنَ**
 14 **سَبْطِ** يَهُودَا * **فَقَالَ** لِبَنِيهِ * **اسْرُجُوا** فِي الْكِمَارِ **وَأَسْرُجُوا** لَهُ الْكِمَارَ **وَرَكِبْ** عَلَيْهِ * **وَمَصِي** فِي أَسْرِ سَيِّ
 15 **اللَّهُ** **وَوَجَدَهُ** جَالِسًا **تَحْتَ** بَطْنِهِ * **فَقَالَ** لَهُ **أَنْتَ** رَسُولُ اللَّهِ **الَّذِي** وَأَنْتَ **مِنَ** سَبْطِ يَهُودَا * **فَقَالَ** * **أَمَّا**
 16 **هُوَ** * **فَقَالَ** لَهُ * **سِرَّ** مَعِيَ **إِلَى** الْمَنْزِلِ * **فَكُلْ** طَعَامِي * **فَقَالَ** لَهُ * **لَا** أَقْدِرُ **عَلَى** الرَّجُوعِ **مَعَكَ** * **وَلَا**
 17 **الْمَكِّي** مَعَكَ * **وَلَا** أَكُلُ طَعَامًا * **وَلَا** أَسْرِبُ مَاءً **فِي** هَذَا **الْمَوْضِعِ** * **فَأَنَّ** الْأَمْرَ **فَدَّ** سَبْعَ **إِلَى** عَيْنِ
 18 **نَبِيًّا** كَمَنْدِكَ * **وَأَنَّ** مَلَكَ حَاطِبِي **عَنِ** اللَّهِ **قَائِلًا** * **رُؤِيَ** مَعَكَ **إِلَى** بَيْتِكَ * **وَأَكُلُ**
 19 **طَعَامًا** * **وَيَسْرِبُ** مَاءً * **وَكَانَ** فِي قَوْلِهِ هَذَا **كَأَدْبًا** * **فَرَجَعَ** مَعَهُ **إِلَى** بَيْتِهِ * **وَأَكَلَ** فِيهِ طَعَامًا
 20 **وَسَرِبَ** مَاءً * **فَبَيَّنَّا** هُمَا **جَالِسَانِ** **عَلَى** الْمَائِدَةِ **بِأَنَّ** كَارَانَ * **حَتَّى** رُؤِيَ **رُؤُوسَ** **مِنَ** عَيْدِ اللَّهِ **إِلَى**
 21 **نَبِيِّ** اللَّهِ **الَّذِي** رُؤِيَ **عَلَى** النَّبِيِّ **الَّذِي** كَاتَبَ * **وَدَعَا** نَبِيَّ اللَّهِ **الَّذِي** وَأَفَادَ **مِنَ** سَبْطِ يَهُودَا * **فَقَالَ**
 22 **لَهُ** * **هَكَذَا** قَالَ **اللَّهُ** * **إِنَّ** مَجَارِئَكَ **عَلَى** مَخَالِقِكَ **لَأَمْرُ** اللَّهِ **وَلَمْ** تَحَاطَ **عَلَى** الْوَصِيَّةِ **الَّتِي**
وَصَّاكَ **هِيَ** **اللَّهُ** **الْهَيْكَلُ** * **فَرَجَعْتَ** **وَأَكَلْتَ** طَعَامًا * **وَسَرِبْتَ** مَاءً **فِي** هَذَا **الْمَوْضِعِ** **الَّذِي** قَالَ **لَكَ** * **لَا**
تَأْكُلُ فِيهِ طَعَامًا * **وَلَا** تَسْرِبُ فِيهِ مَاءً * **لَا** تَدْخُلُ تَبْنِيَّتَكَ **مَعَ** قَوْمِ آبَائِكَ *

Sic enim precepit mihi sermone suo Do-
 minus, dixitque mihi; Ne comedas panem,
 nec bibas aquam, neque revertaris per viam
 quam venisti. Abiit ergo per aliam viam,
 nec reversus est per viam quam venerat
 in Beth-el. Habitabat autem in Beth-el proph-
 eta quidam senex, ad quem accedentes fi-
 lii sui nararaverunt ei totum negotium quod
 eum die fecerat propheta. Dei in Beth-el, &
 sermone quem habuerat ad regem. Quae
 cum narrasset filii patri suo, Dixit eis pater
 illorum, Quam viam abiit? & indicaverunt
 ei filii sui viam quam abiit propheta Dei,
 qui venerat ex Juda. Qui dixit ad filios suos,
 Sterpente mihi alinum; & traverunt ei alinum,
 confcenditque eum; Et sequutus propheta
 Dei, invenit eum sedentem sub cerebintho,
 dixitque ad eum, Tu es propheta Dei qui
 venisti ex Juda? Respondit illi, Ego sum.
 ait illi, Veni mecum domum, & comede panem.
 Qui respondit ei, Non possum tecum
 reverti, & domum tuam adire, nec panem com-
 edere tecum, nec aquam bibere hoc in loco;
 Quoniam ita dictum fuit mihi oraculo divi-
 no, Ne comedas illic panem, nec bibas aquam,
 neque revertaris per viam quam venisti. Dixit
 ei, Etiam ego propheta sum sicut tu. & an-
 gelus dixit mihi ex responso divino, Reduc
 illum tecum domum, panem comedit, &
 aquam bibit; & fessellit eum. Quare cum eo
 reversus panem comedit in domo ipsius, &
 aquam bibit. His mensis affidentibus, factus
 est sermo Domini ad prophetam quem is re-
 duxerat. Inclamavit enim propheta Dei,
 qui venerat ex Juda, & sic allocutus est eum;
 Sic dicit Dominus, Quandoquidem exacerbasti
 verbum omnis Domini, nec servasti preceptum
 quod mandaverat tibi Dominus Deus tuus;
 Sed reversus es, & comediti panem, &
 aquam bibisti in loco ubi tibi dixerat, Ne
 comederis panem, nec biberis aquam; idcirco
 non ingredietur cadaver tuum in sepul-
 chrum patrum tuorum.

Verfio SYRIACA cum interpretatione LATINA.

23 * Postquam igitur panem comederunt & aquam
bibissent, straverunt asinum pro Dei propheta.
24 Cūque reverteris abiret, offendit eum
leo in via, & interfecit eum, manfiteque egla-
25 ver ejus abjectum in via, astabaque asinus
juxta illud, asfabaque; leo juxta cadaver. Ecce
autem viatores quidam videntes cadaver ab-
26 jectum in via, & asinum fecus illud asstantem,
leonemque propè cadaver asstantem; vene-
runt & retulerunt hęc in civitate in qua ille
27 propheta fenex habitabat. Quod cum audif-
set ille propheta qui cum de via redierat,
28 ait, Propheta Dei est iste quod immutari ver-
bum oris Domini, tradidit eum Dominus le-
oni, qui fregit ac interfecit eum, juxta ser-
29 monem Domini quem edixerat ei. Tum dixit
30 filiis suis, Sternite mihi asinum, & strave-
rent ei. Abienque invenit cadaver abjectum
31 in via, & asinum atque leonem juxta cadaver
asstantes: non devoraverat leo cadaver, nec
32 asinum fregerat. Tollens itaque ille propheta
cadaver prophetae Dei, imposuit illud asino,
33 atulitque; in civitate in qua idē ille propheta
fenex habitabat, ut eum plangeret ac fepeli-
34 ret. Ejus cadaver in sepulchrum postpositum, plan-
xit eum, & ait, Heu frater mi, heu mi frater,
35 Postquam autem sepelissent eum, dixit filiis
suis; cum mortuus fuero, fepelite me in se-
36 pulchro in quo propheta Dei sepulcus est, &
37 secus ejus ossa reponite ossa mea. Nam pro-
culdubio eveniet sermo quo clamavit ex ora-
38 culo divino adversus altare Beth-el & adver-
sus domos excelforum quæ sunt in urbis
39 Samaritz. Hoc factum non tetraxit fe Jeroba-
40 am à via sua mala, sed iterum creavit ex po-
pulo sacerdotes excelforum: quicunque sacer-
41 dos fieri volebat, munus offerrebat, hebataque
sacerdos excelsi. Quæ res cessit in peccatum
42 domui Jerobaam, quo extirparetur & extin-
43 gueretur à superficie terræ.

CAP. XIV.
Eodem tempore, agrosante Abiā Jerobaam
1 ami filio, Dixit Jerobaam uxori suæ; Surge,
2 aliam te simula ita ut nesciant te esse uxorem
Jerobaami, & vade in Silo: ecce ibi est
3 Ahia propheta qui mihi dixerat me regnatu-
rum super hunc populum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

23 * Cū itaque edificat ac bibisset, stratus fuit
24 asinus pro Dei propheta. Quis cum re-
25 su abisset, inveniens est à leone in via, et
ab eo interfecit, manfiteque cadaver ejus
in via profectum, & asinus ex adverso
26 ipsius leo videri stabat ad latera calaverit.
Venerunt autem quidam, idque nuntiave-
27 runt in civitate in qua erat sepulchrum
28 ille propheta qui redierat eum. Quæ
29 cum audisset ille propheta qui cum redie-
rat à via, dixit; Pro herita Dei est, quæ
30 quia divino sermone videri fecerat, est, idē
31 profectus eum Deus leoni qui comminatus
& interfecit eum, iuxta id quod pronun-
32 tiaverat ei Deus. Tum iussit, filios suos
33 sternere sibi asinum à quem eum asstantem
34 fuisse, Abiā, videlicet cadaver ejus in via
35 profectum, et asinum atque leonem prope
36 cadaver asstantes; non devoraverat leo
37 cadaver, nec asinum laceraverat. Surrex-
38 it ergo filius hic prophetae cadaver pro-
39 phetae Dei, & imposuit asino redierat
40 civitatem ipsiusmet sibi prophetae senis
41 qui redierat illum, iuxtaque eum, ac
eum fepelivit. Cūque posuisset cada-
42 ver ejus in sepulchrum suum, & lacerasset
43 eum, stratis nomine appellabat eum. Et
44 postquam sepelivit eum, dixit filiis suis;
45 Cum mortuus fuero, fepelite me intra se-
46 pulchrum prophetae Dei, in quo i: se: sepul-
47 tus est, & facite ut cadaver meum con-
48 gium sit cadaveri illius. Nam certissime
49 subsistet sermo ipsius quem ex dicto dei
50 prædixit de altari quod est in Beth-el, de
51 idolis omnibus que sunt in civitatibus
52 Samaritæ. Post hanc rem non recessit Je-
53 robaam à via sua mala, imò novos cre-
avit sacerdotes idolorum ex variis boni-
54 climatibus, prout volebat officio cri-
stificum sum; & erant sacrificii idola-
55 torum. Fuitque opus istud causa pecca-
56 torum familie Jerobaami, & destructio-
57 nis atque evulsionis ejus à superficie terræ.

CAP. XIV.
Eodem tempore cum agrosaret Abiā fe
1 robaami filius, Dixit Jerobaam uxori
2 suæ, Surge jam, teque aliam ita finge,
ut ignoretur esse te uxorem Jerobaami,
3 & perge in Silo: ille enim est Ahia
4 pro: herita qui mihi prædixerat futurum me
5 regem super Israhelites.

23 * فلما كان بعد أكله وسيريه أسرح الحمار لبني الله * الذي رجع ومصي * فلقبه أسد في
24 طريقه فبئله * ويعين تبئله ملعاه في الطريق * والحمار مقابلها * والأسد قائم إلى جانب
25 التبئله * فحاول وأحبروا بذلك في الغربة التي فيها النبي الكاذب الذي رده * فلما سمع النبي
26 الذي رده من الطريق * قال * هو بي الله الذي حالف كلام الله * فالعاه الله للأسد * فدفه
27 وفلله * حسب ما كلمه الله به * فنعلم إلى بئنه * إن يسرجوا له الحمار * فاسرجوا * ومصي فواري
28 تبئله ملعاه على الطريق * والحمار والأسد فاميس جانب التبئله * لم يأكل الأسد التبئله *
29 ولا دف الحمار * وحمل النبي الكاذب تبئله نبي الله * وجعلها على الحمار وجاء به إلى قرية النبي
30 السخ الكاذب الذي كان رده * ففاح عليه وفبر * ولما جعل تبئله في قبره * وأحاده *
31 * فلما كان بعد أن فبره * قال لبئنه * إذا مت فافبروني داخل قبر نبي الله الذي هو مقبور فيه *
32 وأجعلوا جبني ملعاه بكبته * أنه سيؤوم كلامه الذي نبأه به يقول الله * على المدح الذي
33 في بيت آل * وعلي جميع الناعوت التي في قرية سومرون * وبعد هذا الكلام * لم يرجع
34 يوربعام من طريقه الروية * وعاد وجعل أئمه من أبناء الناس للناعوت * حسب ما أحب أن
35 وأبصصه عنه وجه الأرض *
36 * الفصل الرابع عشر *

1 وفي ذلك الوقت مرض آبياء بن يوربعام * فقال يوربعام لزوجته * ومصي الآن تنكري
2 تنكري * لا يعلم أنك زوجة يوربعام * ومصي إلى سبلوا * فإن هناك أحياء النبي الذي
3 نبأه على بكرتي ملكا على آل إسرائيل *

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

29 * Reliqua Rehabaami gesta, & quidquid fecit, ecce scripta sunt in libro annaliu regu Juda. Fuit autem bellum inter Rehabaam & inter Jerobaam cunctis diebus. Occubuit Rehabaam cum patribus suis, & sepultus est in civitate David, & regnavit Abia filius ejus post ipsum.

30 * Reliqua Rehabaami gesta, & quidquid fecit, ecce scripta sunt in libro annaliu regu Juda. Fuit autem bellum inter Rehabaam & inter Jerobaam cunctis diebus. Occubuit Rehabaam cum patribus suis, & sepultus est in civitate David, & regnavit Abia filius ejus post ipsum.

31 * Anno decimo octavo regis Jerobaam filii Nabat, regnavit Abia super Judam tribus annis in Jerusalem. Nomen autem matris ejuserat Maacha Ebed-felomi filia. Is ambulavit in omnibus patris sui peccatis quae fecerat ante eum, nec fuit cor ejus in tegrum erga Dominum Deum suum, sicut cor Davidis patris sui. At propter Davidem patrem ejus, concessit ei Dominus lucernam in Jerusalem succidendo filium ejus post ipsum, cumque in Jerusalem stabiliendo: Eo quod fecisset David quod rectum erat coram Domino Deo suo, nec aberrasset in ullarum quas praeparat ei, cunctis diebus vitae suae, praeterquam in sola re Uriae Hethitae. Fuit autem bellum inter Abiam Rehabaami filium, & inter Jerobaam, cunctis diebus vitae illorum. Reliqua gesta Abiae, & quidquid fecit, ecce scripta sunt in libro annaliu regum Juda. Deinde occubuit Abia cum patribus suis, & sepultus est in civitate David, regnavitque Abia filius ejus post ipsum. Anno itaque vigesimo Jerobaami regis Israel, regnavit Asa rex Juda. Annis quadraginta uno regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus erat Maacha Ebed-felomi filia. Fecitque Asa quod rectum erat coram Domino, sicut David pater suus. Abtulit enim scortatores e terra, & abluvit omnia simulachra quae fecerat pater suus. Quin etiam ipsam Maacham matrem suam propria ipsius magnificentia privavit, eo quod celebraret solennitatem cultui suo: & excidit Asa idololatram ejus, & exussit eam in torrente Cedron: Verum excellit non abtulit. Cortamen Asae perdidit fuit erga Dominum Deum suum cunctis diebus suis. Inultique sacra patrum suorum & sacra sua in domum Domini, argentum videlicet & aurum, ac vasa. Fuit autem bellum inter Asam & inter Basiam regem Israelis cunctis diebus eorum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

29 * Reliqua historia Rehabaami, et quid fecerit, jam scripta est in libro annaliu regu Juda. Ceterum post accerta pugna inter Rehabaam & inter Jerobaam, cunctis diebus inter eos bellum fuit. Occubuit Rehabaam regi cum patribus suis, & sepultus est in civitate David, & regnavit Abiam filius ejus post ipsum. Anno vigesimo Jerobaami regis Israel, regnavit Asa rex Juda. Annis quadraginta uno regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus erat Maacha Ebed-felomi filia. Fecitque Asa quod rectum erat coram Domino, sicut David pater suus. Abtulit enim scortatores e terra, & abluvit omnia simulachra quae fecerat pater suus. Quin etiam ipsam Maacham matrem suam propria ipsius magnificentia privavit, eo quod celebraret solennitatem cultui suo: & excidit Asa idololatram ejus, & exussit eam in torrente Cedron: Verum excellit non abtulit. Cortamen Asae perdidit fuit erga Dominum Deum suum cunctis diebus suis. Inultique sacra patrum suorum & sacra sua in domum Domini, argentum videlicet & aurum, ac vasa. Fuit autem bellum inter Asam & inter Basiam regem Israelis cunctis diebus eorum.

30 * وَايُّ احْبَارِ رَجَبِعام وَمَا عَمِلَ * فَدُ كَتِبَ فِي سَفَرِ اَيَّامِ مَلِكِ يَهُوذا * وَكَانَ لِلْمَلِكَةِ بَيْنَ رَجَبِعام * وَبَيْنَ يُوْرِبِعام طَوْلَ مَدِيْنَتَيْهَما * وَابْصَحَ رَجَبِعام مَعَ اَبِيْهَ * وَفِي مَرَجِ اَيَّامِهِ فِي فِرْيَةِ داوُد * وَاسْمُ اُمِّهَ رَجَبَةُ الْعَمَانِيَّةُ * وَمَلِكُ اَيَّامِ اَبِيْهَ مَكَانَةُ * كَتَبَ مَمْلَكَةَ رَجَبِعام بِنِ سَلِيْمَانَ * اَلْفَصْلُ الْكَامِسُ عَسْرُ

31 * وَايُّ احْبَارِ رَجَبِعام وَمَا عَمِلَ * فَدُ كَتِبَ فِي سَفَرِ اَيَّامِ مَلِكِ يَهُوذا * وَكَانَ لِلْمَلِكَةِ بَيْنَ رَجَبِعام * وَبَيْنَ يُوْرِبِعام طَوْلَ مَدِيْنَتَيْهَما * وَابْصَحَ رَجَبِعام مَعَ اَبِيْهَ * وَفِي مَرَجِ اَيَّامِهِ فِي فِرْيَةِ داوُد * وَاسْمُ اُمِّهَ رَجَبَةُ الْعَمَانِيَّةُ * وَمَلِكُ اَيَّامِ اَبِيْهَ مَكَانَةُ * كَتَبَ مَمْلَكَةَ رَجَبِعام بِنِ سَلِيْمَانَ * اَلْفَصْلُ الْكَامِسُ عَسْرُ

32 * وَايُّ احْبَارِ رَجَبِعام وَمَا عَمِلَ * فَدُ كَتِبَ فِي سَفَرِ اَيَّامِ مَلِكِ يَهُوذا * وَكَانَ لِلْمَلِكَةِ بَيْنَ رَجَبِعام * وَبَيْنَ يُوْرِبِعام طَوْلَ مَدِيْنَتَيْهَما * وَابْصَحَ رَجَبِعام مَعَ اَبِيْهَ * وَفِي مَرَجِ اَيَّامِهِ فِي فِرْيَةِ داوُد * وَاسْمُ اُمِّهَ رَجَبَةُ الْعَمَانِيَّةُ * وَمَلِكُ اَيَّامِ اَبِيْهَ مَكَانَةُ * كَتَبَ مَمْلَكَةَ رَجَبِعام بِنِ سَلِيْمَانَ * اَلْفَصْلُ الْكَامِسُ عَسْرُ

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

25 **وَصَنَعَ عَمْرِي الْقَيْحَ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ * وَارَدِي أَكْثَرَ مِنْ جَمِيعٍ مِنْ نَعْمَتِهِ * وَسَلِّكْ فِي جَمِيعِ**
 26 **طَرَفِ يَورِيعَامَ بْنِ بَابُاطَ * وَصَيِّغْ أُمَامَةَ الَّتِي أَنْتَ فِي آلِ إِسْرَائِيلَ * مِمَّا حَمَلْتَهُمْ عَلَيْهِ مِنْ إِسْخَاطِهِمْ إِلَهُ**
 27 **إِسْرَائِيلَ بِطَوَاعِيهِمْ * وَبِأَيِّ أَجْبَارِ عَمْرِي * الَّذِي صَنَعَ وَجَبْرِيهِ الَّتِي عَمِلَ * وَفِي كَيْبِ فِي سَفَرِ**
 28 **مَلُوكِ آلِ إِسْرَائِيلَ * وَاصْبِغْ عَرَبِيَّ مَعَ آبَائِهِ وَفِيهِمْ فِي سَوْمَرُونَ * وَمَلِكِ أَحَابِ ابْنِ مَكْلَةَ * وَمَلِكِ**
 29 **أَحَابِ بْنِ عَمْرِي * كَلِمَةَ آلِ إِسْرَائِيلَ فِي سَنَةِ مِائِينَ وَتِسْعِينَ لَأَسْمَا مَلِكِ يَهُودَا * فَكُلَّ جَمِيعٍ مِمَّا مَلِكُ يَكَلُّ**
 30 **آلِ إِسْرَائِيلَ فِي سَوْمَرُونَ * أَسْمَانَ وَعَسْرُونَ سَنَةً * وَصَنَعَ أَحَابُ بْنُ عَمْرِي الْقَيْحَ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ ***
 31 **مَا قَلَّ بِهِ جَمِيعٍ مِنْ نَعْمَتِهِ * وَأَيُّهُ اسْتَصْعَرَ السَّلُوكَ فِي طَرَفِ يَورِيعَامَ بْنِ بَابُاطَ الْيُودِيَّةِ ***
 32 **فَدَرَجَ أَمْرَهُ سَمِيئِيلَ ابْنَ إِسْبَاعِيلَ مَلِكِ صِيدُونِ وَيَسِي * وَصَنِيَ وَعَبَدَ صَعْمَهُمْ وَرَجَلَهُ لَهُ**
 33 **وَأَقَامَ مَدْبَحًا لِدَلِكِ الْقَصِيمِ الَّذِي بَنَاهُ فِي سَوْمَرُونَ * وَصَنَعَ أَحَابُ سَارِيَّةَ * وَرَدَّ أَحَابُ فِي عَمَلِ**
 34 **جَمِيعٍ مِنْ نَعْمَتِهِ مِنْ مَلُوكِ آلِ إِسْرَائِيلَ * وَفِي أُمَامَةَ نَبِي حَيْبَانَ الْأَصْلَمِ * وَفِي يَكْبَا * فَبَدَأَ**
تَكَلَّمَ بِهِ عَلَى يَدِ عَبْدِ يَسُوعَ بْنِ نُونٍ *
الفصل السابع عشر

Fecit autem Amri quod malum erat coram 25
 Deo, et peiorq; fuit omnibus regibus qui pra-
 cesserant eum. Ambulavit enim in tota via 26
 Jerobami filii Nabati, & in peccatis eius
 quibus peccare fecit Israel, ut ad iracun-
 diam excitaret Deum Israelis cultibus suis.
 Reliquit res Amri, quicquid fecit, omnique 27
 fortitudo ejus; ecce scripta sunt in libro an-
 nualium regum Israelis. Occumbente Amri 28
 cum patribus suis, & in Samaria sepulto, re-
 gnavit Ahab filius ejus post eum.
 Elia propheta & Elifens immoventur.
 Itaque Ahab Amri filius regnavit super Isra- 29
 elem anno trigesimo octavo Ase regis juda:
 regnavit inquam Ahab filius Amri super Is-
 raellem in Samaria, viginti duobus annis.
 Fecitque Ahab filius Amri pejus coram Deo 30
 mino, quam omnes qui praecesserant eum. Et
 quia leve sibi videbatur ambulare in pecca-
 tis Jerobaam filii Nabati, abiens uxorem 31
 duxit Izebelem filiam Ithabaelis regis Sido-
 niorum: abiens etiam coluit Baalem, & ado-
 ravit eum. Erexitque aram Baali in phano 32
 Baalis, quod extruxerat in Samaria. De-
 mum coluit Ahab idola, eaque adorando, &
 Dominum Deum Israelis irritando superavit 33
 omnes reges Israelis qui praecesserant eum.
 In diebus quoque suis edificavit Ahab locum 34
 maledictionis, nempe tericho: & in Abiram
 primogenito suo extruxit eum, & in Sebob
 minimo natu suo eiecit portas ejus, juxta
 sermonem Domini quem locutus fuerat per
 Jelum filium Nun.

CAP. XVII.

Dixit autem Elia qui de Thesbi, ex iniqui- 1
 tatis Gelad, ad regem Ahab: Vivit Domi-
 nus Deus Israelis in cuius conspectu Do, si
 fuerit hisce annis ros aut pluvia, nisi cum di-
 xero. Deinde factus est ad eum sermo Domi- 2
 ni dicens ad eum, Discede hinc, teque
 converte Orientem versus, & delitescet 3
 in torrente Cerjath quae est e regione Jorda-
 nis. Ex eo torrente eris bibens, & corvis 4
 mandavit ut ibi te nutriat. Abiit ergo 5
 & fecit juxta sermonem Domini; nam dis-
 cedens commoratus est in torrente Cerjath 6
 quae est e regione Jordanis: Et corvi afferre-
 bant ei panem & carnem tempore matutino,
 & panem atque carnem tempore vespertinae;
 & ex illo torrente aquam bibebat.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

25 **وَصَنَعَ عَمْرِي الْقَيْحَ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ * وَارَدِي أَكْثَرَ مِنْ جَمِيعٍ مِنْ نَعْمَتِهِ * وَسَلِّكْ فِي جَمِيعِ**
 26 **طَرَفِ يَورِيعَامَ بْنِ بَابُاطَ * وَصَيِّغْ أُمَامَةَ الَّتِي أَنْتَ فِي آلِ إِسْرَائِيلَ * مِمَّا حَمَلْتَهُمْ عَلَيْهِ مِنْ إِسْخَاطِهِمْ إِلَهُ**
 27 **إِسْرَائِيلَ بِطَوَاعِيهِمْ * وَبِأَيِّ أَجْبَارِ عَمْرِي * الَّذِي صَنَعَ وَجَبْرِيهِ الَّتِي عَمِلَ * وَفِي كَيْبِ فِي سَفَرِ**
 28 **مَلُوكِ آلِ إِسْرَائِيلَ * وَاصْبِغْ عَرَبِيَّ مَعَ آبَائِهِ وَفِيهِمْ فِي سَوْمَرُونَ * وَمَلِكِ أَحَابِ ابْنِ مَكْلَةَ * وَمَلِكِ**
 29 **أَحَابِ بْنِ عَمْرِي * كَلِمَةَ آلِ إِسْرَائِيلَ فِي سَنَةِ مِائِينَ وَتِسْعِينَ لَأَسْمَا مَلِكِ يَهُودَا * فَكُلَّ جَمِيعٍ مِمَّا مَلِكُ يَكَلُّ**
 30 **آلِ إِسْرَائِيلَ فِي سَوْمَرُونَ * أَسْمَانَ وَعَسْرُونَ سَنَةً * وَصَنَعَ أَحَابُ بْنُ عَمْرِي الْقَيْحَ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ ***
 31 **مَا قَلَّ بِهِ جَمِيعٍ مِنْ نَعْمَتِهِ * وَأَيُّهُ اسْتَصْعَرَ السَّلُوكَ فِي طَرَفِ يَورِيعَامَ بْنِ بَابُاطَ الْيُودِيَّةِ ***
 32 **فَدَرَجَ أَمْرَهُ سَمِيئِيلَ ابْنَ إِسْبَاعِيلَ مَلِكِ صِيدُونِ وَيَسِي * وَصَنِيَ وَعَبَدَ صَعْمَهُمْ وَرَجَلَهُ لَهُ**
 33 **وَأَقَامَ مَدْبَحًا لِدَلِكِ الْقَصِيمِ الَّذِي بَنَاهُ فِي سَوْمَرُونَ * وَصَنَعَ أَحَابُ سَارِيَّةَ * وَرَدَّ أَحَابُ فِي عَمَلِ**
 34 **جَمِيعٍ مِنْ نَعْمَتِهِ مِنْ مَلُوكِ آلِ إِسْرَائِيلَ * وَفِي أُمَامَةَ نَبِي حَيْبَانَ الْأَصْلَمِ * وَفِي يَكْبَا * فَبَدَأَ**
تَكَلَّمَ بِهِ عَلَى يَدِ عَبْدِ يَسُوعَ بْنِ نُونٍ *
الفصل السابع عشر

Ceterum tempa fecit Amri coram Deo, 15
 pejusque fuit omnibus qui praecesserant
 eum. Et ambulavit in omnibus viis Jer-
 obaam filii Nabati, omnibusque scelera-
 tibus eius quae commiserat in Israel, ar-
 sevitque eos ad peccandum contra De-
 um Israhelidum suum. Quod autem fecit in
 Amri, quae fuerit, & fortitudoque sege-
 stis & fortitudoque sunt in libro regum Is-
 raelitarum. Occubente quoque Amri cum pa- 18
 tribus suis, & sepultus esset in Samaria,
 & regnavit post eum Ahab filius ejus loco
 patris. Regnavit viginti duobus annis
 super Israel. Et edificavit Ahab sibi ara-
 m Baal, & adoravit eam, & adoravit
 idola. Et commoratus est in torrente Cer-
 jath quae est in regione Jordanis, & corvi
 afferrent ei panem & carnem tempore ma-
 tutino, & panem & carnem tempore vespertinae,
 & ex aqua torrentis.

CAP. XVII.

Dixit autem Elia qui erat ex iniqui- 1
 tate Gelad ad Ahab Equitum iuro per Do-
 num Deum Israelis, ecce ego mittis, non
 effluvis annis sicut in illis annis, pluvia,
 nisi cum dixeris. Et factus ad eum sermo Do- 2
 mi dicens, Abi hinc, & perge ad Orientem,
 & absconde in torrente Cerjath qui est
 coram Jordane. Et eris bibens ex eo tor- 3
 rente, & corvis autem portabit tibi
 panem & carnem. Abiitque, & fecit quomodo
 mandatum perceptorat e Deo, & in torrente
 Cerjath quae est coram Jordane. Et Oribi- 6
 ni afferrent ei panem & carnem matu-
 tinae, & panem & carnem vespertinae,
 & bibebat ex aqua torrentis.

1 **قَالَ لَهُمُ وَالَّذِي مِنْ سَكَانَ جَلْعَادَ لِأَحَابَ * إِنِّي أَسْمُ اللَّهِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ الَّذِي حَسَبَ بَيْنَ**
 2 **يَدَيْهِ * أَنْ يَكُونَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ طَلٌّ وَلَا مَطَرٌ * إِلَّا عِنْدَ قَوْلِي * وَكَانَ مِنْ كَلِمَةِ اللَّهِ لَهُ * فَأَيُّهَا**
 3 *** أَمْرٌ مِنْ هَاهُنَا * وَوَجْهَةٌ سَرُوفًا * وَرَسَنِي فِي وَادِي كَارِيَتِ الَّذِي أَمَامَ الْأُرْدُنِ * فَتَكُونُ سَرَبٌ**
 4 **مِنْ هَذَا الْوَادِي * وَفِيهِ وَصَيْبُ الْعُورِيِّينَ يَعُورِيكَ هُنَاكَ * فَصَنِي وَصَنِعْ كَمَا أَمَرَ اللَّهُ * إِلَى**
 5 **وَادِي كَارِيَتِ الَّذِي أَمَامَ الْأُرْدُنِ * وَكَانَ الْعُورِيُّينَ يَأْتُونَ بِحَبِيٍّ وَكَمٍّ بِالْعَدَاةِ وَحَبِيٍّ وَكَمٍّ**
 6 **بِالْعَسِيِّ * وَيَسْرِبُ مِنْ مَاءِ الْوَادِي ***

infantis anima est reversa & ; Eliahu voce in Domini exaudivit Et
12 ושמע יהוה בקול אליהו ותשוב נפש הילד
cum exaudivit & ; Eliahu Tulque reversit & ; animam infantis super
13 על קרבו ויהי ויהא אליהו את הילד ויהי
Eliahu Dixitque sive mater illum dedit & ; domum in cœnaculo de
14 מדרגה ויהא לנאם ויהא לנאם ויהא לנאם
Nunc : Eliahu ad mulier Dixitque & ; animam filius vivit & ; vide
15 ראו זה בנך : ותאמר האשה אל אליהו עתה
Domini verbum & ; Dei vir quod novi
16 ויהי ויהא כי אש אליהם אתה ויהי ויהא
veritas tuo ore in
17 בפה אמת :

CAP. XVIII. יח

anno in Eliahu ad fuit Domini verbum & ; multi dies fuit Et
1 ושמע יהוה בקול אליהו ותשוב נפש הילד
plurimum dabo & ; Achab ad te ostende & ; vade dicendo & ; tercio
2 השלישית לאמר לך הנה אש אחאב
Achab ad te ostendendam ad Eliahu abili Et hami facies super
3 על קרבו ותאמר ויהא לנאם ויהא לנאם
Hobadajahu ad Achab clamavit Et Someron in valida fames &
4 ויהא חוק בשמרון : וקרא אחאב אל עבדיו
valde Dominiun limens erat Hobadajahu : & ; domum super quod
5 אשר על הנפת תעבדו יהוה ויהא את יהוה מאד :
Izabel faciendo credere in stultu Et
6 ויהי עבדיו אובל לת נבואי יהוה ויהי
vires quinquaginta eos abscondit & ; prophetas centum Hobadajahu
7 עבדיו מאד נבואים ויהא חוק בשמרון : וקרא אחאב אל
ad Achab Dixitque aquis & ; pane eos sustinuit & ; spelunca in
8 בשמרון ובכלכלם לרוב ומים : ויאמר אחאב אל
ad & ; aquarum fontes universos ad terram in vade : Hobadajahu
9 עבדיו לך נבואי אלהיך ויהא חוק בשמרון : וקרא אחאב אל
mulus & ; equos vivificans & ; herbas inventamus fortis & ; torrentes omnes
10 נבא העלמים אולי נבואים חצור ונחיה סוס ופרד
non sibi fuit Partitique animalia de excidere fecerat non &
11 ולוא נבואי סוֹפְהָמָה : ויהא חוק בשמרון : וקרא אחאב אל
Hobadajahu & ; solus via in abilit Achab res in transfundens ad
12 לעבד פה אחאב הנה ברוד אחי לבדו ועבדיו
ecce & ; viv in : Hobadajahu fuit Et : solus via in abilit
13 הנה ברוד אחי לבדו : ויהי עבדיו ברוד אחי
dixit & ; sibi facies super cœdita & ; agnovit Et : occursum in Eliahu
14 אליהו לברואו ויהא חוק בשמרון : וקרא אחאב אל
dic vade : Ego : ei Dixitque & ; Eliahu meus dominus hic tu Nunc
15 האמה ארני אליהו : ויאמר לו אני לך אמר
tu quod peccavi Quia dixit Eliahu : Eliahu ecce tuo domino
16 לאנינה הנה אליהו : ויאמר מה חטאתי לך אחי
Dominus Vivit : Eius interfecit ad Achab manu in tuum servum tradidit
17 יהוה אלהי אש ישע ונמלכה אשר לא שלח אהי
regnum : adparavit Et : non idcirco & ; te quærentem ad
18 שם יהוה אלהי אש ישע ונמלכה אשר לא שלח אהי
vade : dicens tu nunc Et : te invenit non quia gentem &
19 וארדתי כי לא נמלכה : ושחא אתה אחר לך אמד
spiritus & ; gram & ; bo ego scit Et : Eliahu ecce : tuo domino
20 לאנינה הנה אליהו : ויהא חוק בשמרון : וקרא אחאב אל
indicandum ad veniam & ; cognoscant non quod super te tollet Domini
21 יהוה יושחא על אשר לא שלח אהי ויהא חוק בשמרון : וקרא אחאב אל
quæ sous servus & ; me interfecit & ; te invenit non & ; Achab & ;
22 לאחאב ויהא חוק בשמרון : וקרא אחאב אל
vade : dicens tu nunc Et : te invenit non quia gentem &
23 את יהוה מעבדו :

Targum JONATHAN.

12 ושמע יהוה בקול אליהו ותשוב נפש הילד
13 על קרבו ויהי ויהא אליהו את הילד ויהי
14 מדרגה ויהא לנאם ויהא לנאם ויהא לנאם
15 ראו זה בנך : ותאמר האשה אל אליהו עתה
16 ויהי ויהא כי אש אליהם אתה ויהי ויהא
17 בפה אמת :

12 Et exaudivit Dominus vocem
Eliz : & reversa est anima
puerit intra eum. & revexit.
13 Tulvit Elias puerum. &
deposuit eum de cœnaculo in
inferiorem domum, & tradi-
dit matri suæ, & ait illi ; En
vixit filius tuus. Dixitque nu-
mer ad Eliam ; Nunc in isto
cognovi, quoniam vir Dei es
tu, & verbum Domini in ore
tuo verum est.

CAP. XVIII.

P Oest dies multos factum est
verbum Domini ad Eliam, in
anno tertio dicens ; Vade, &
ostende te Achab, ut dem plu-
viam super faciem terræ. Ivit
ergo Elias, ut offenderet ter-
ram Achab : erat autem fames ye-
hemens in Samaria. Vocavitque
Achab Abdiam dispensato-
rem domus suæ ; Abdias autem
timebat Dominum valde. Et
traxit cum interficeret Jezabel
prophetas Domini, tulit illic
centum prophetas, & abscon-
dit eos quinqueagenos in spe-
luncis, & pavit eos pane &
aqua. Dixit ergo Achab ad
Abdiam ; Vade in terram ad
universos fontes aquarum, &
in cunctas vales, si forte pos-
simus invenire herbam. &
salvare equos & mulos, &
non penitis iumenta interce-
cant. Diviseruntque sibi re-
giones, ut circumiret eas : A-
chab ibat per viam unam, &
Abdias per viam alteram feor-
sam. Cùmque esset Abdias in
via, Elias occurrit ei ; qui cum
cognovisset eum, cecidit
super faciem suam, & ait ;
Num tu es, domine mi, Elias ?
Cui ille respondit, Ego. Vade,
& dic Domino tuo : Adest
Elias. Et ille ; Quod peccavi,
inquit, quoniam tradidi ser-
vum tuum in manu Achab,
ut interficeret me ? Vivit Do-
minus Deus tuus, quia non est
gens aut regnum, quod non
miserit dominus meus te re-
quiens : & respondens tunc
cunctis. Non est hic adjuvavit
regia singula & gentes, & ge-
minimè reperiteris. Et nunc
tu dicis mihi ; Vade, & dic do-
mino tuo, Adest Elias. Cùmque
recessero à te, Spiritus Dni
asportabit te, in locum quem
ego ignoreo : et ingressus, nunti-
abulo Achab, & non invenien-
s te, interficet me : servus
autem tuus timet Dominum ab
infantia sua.

12 Et exaudivit Dominus vocem
Eliz : & reversa est anima
puerit intra eum. & revexit.
13 Tulvit Elias puerum. &
deposuit eum de cœnaculo in
inferiorem domum, & tradi-
dit matri suæ, & ait illi ; En
vixit filius tuus. Dixitque nu-
mer ad Eliam ; Nunc in isto
cognovi, quoniam vir Dei es
tu, & verbum Domini in ore
tuo verum est.

CAP. XVIII.

P Oest dies multos factum est
verbum Domini ad Eliam, in
anno tertio dicens ; Vade, &
ostende te Achab, ut dem plu-
viam super faciem terræ. Ivit
ergo Elias, ut offenderet ter-
ram Achab : erat autem fames ye-
hemens in Samaria. Vocavitque
Achab Abdiam dispensato-
rem domus suæ ; Abdias autem
timebat Dominum valde. Et
traxit cum interficeret Jezabel
prophetas Domini, tulit illic
centum prophetas, & abscon-
dit eos quinqueagenos in spe-
luncis, & pavit eos pane &
aqua. Dixit ergo Achab ad
Abdiam ; Vade in terram ad
universos fontes aquarum, &
in cunctas vales, si forte pos-
simus invenire herbam. &
salvare equos & mulos, &
non penitis iumenta interce-
cant. Diviseruntque sibi re-
giones, ut circumiret eas : A-
chab ibat per viam unam, &
Abdias per viam alteram feor-
sam. Cùmque esset Abdias in
via, Elias occurrit ei ; qui cum
cognovisset eum, cecidit
super faciem suam, & ait ;
Num tu es, domine mi, Elias ?
Cui ille respondit, Ego. Vade,
& dic Domino tuo : Adest
Elias. Et ille ; Quod peccavi,
inquit, quoniam tradidi ser-
vum tuum in manu Achab,
ut interficeret me ? Vivit Do-
minus Deus tuus, quia non est
gens aut regnum, quod non
miserit dominus meus te re-
quiens : & respondens tunc
cunctis. Non est hic adjuvavit
regia singula & gentes, & ge-
minimè reperiteris. Et nunc
tu dicis mihi ; Vade, & dic do-
mino tuo, Adest Elias. Cùmque
recessero à te, Spiritus Dni
asportabit te, in locum quem
ego ignoreo : et ingressus, nunti-
abulo Achab, & non invenien-
s te, interficet me : servus
autem tuus timet Dominum ab
infantia sua.

12 Et exaudivit Dominus vocem
Eliz : & reversa est anima
puerit intra eum. & revexit.
13 Tulvit Elias puerum. &
deposuit eum de cœnaculo in
inferiorem domum, & tradi-
dit matri suæ, & ait illi ; En
vixit filius tuus. Dixitque nu-
mer ad Eliam ; Nunc in isto
cognovi, quoniam vir Dei es
tu, & verbum Domini in ore
tuo verum est.

CAP. XVIII.

P Oest dies multos factum est
verbum Domini ad Eliam, in
anno tertio dicens ; Vade, &
ostende te Achab, ut dem plu-
viam super faciem terræ. Ivit
ergo Elias, ut offenderet ter-
ram Achab : erat autem fames ye-
hemens in Samaria. Vocavitque
Achab Abdiam dispensato-
rem domus suæ ; Abdias autem
timebat Dominum valde. Et
traxit cum interficeret Jezabel
prophetas Domini, tulit illic
centum prophetas, & abscon-
dit eos quinqueagenos in spe-
luncis, & pavit eos pane &
aqua. Dixit ergo Achab ad
Abdiam ; Vade in terram ad
universos fontes aquarum, &
in cunctas vales, si forte pos-
simus invenire herbam. &
salvare equos & mulos, &
non penitis iumenta interce-
cant. Diviseruntque sibi re-
giones, ut circumiret eas : A-
chab ibat per viam unam, &
Abdias per viam alteram feor-
sam. Cùmque esset Abdias in
via, Elias occurrit ei ; qui cum
cognovisset eum, cecidit
super faciem suam, & ait ;
Num tu es, domine mi, Elias ?
Cui ille respondit, Ego. Vade,
& dic Domino tuo : Adest
Elias. Et ille ; Quod peccavi,
inquit, quoniam tradidi ser-
vum tuum in manu Achab,
ut interficeret me ? Vivit Do-
minus Deus tuus, quia non est
gens aut regnum, quod non
miserit dominus meus te re-
quiens : & respondens tunc
cunctis. Non est hic adjuvavit
regia singula & gentes, & ge-
minimè reperiteris. Et nunc
tu dicis mihi ; Vade, & dic do-
mino tuo, Adest Elias. Cùmque
recessero à te, Spiritus Dni
asportabit te, in locum quem
ego ignoreo : et ingressus, nunti-
abulo Achab, & non invenien-
s te, interficet me : servus
autem tuus timet Dominum ab
infantia sua.

12 Et exaudivit Dominus vocem
Eliz : & reversa est anima
puerit intra eum. & revexit.
13 Tulvit Elias puerum. &
deposuit eum de cœnaculo in
inferiorem domum, & tradi-
dit matri suæ, & ait illi ; En
vixit filius tuus. Dixitque nu-
mer ad Eliam ; Nunc in isto
cognovi, quoniam vir Dei es
tu, & verbum Domini in ore
tuo verum est.

CAP. XVIII.

P Oest dies multos factum est
verbum Domini ad Eliam, in
anno tertio dicens ; Vade, &
ostende te Achab, ut dem plu-
viam super faciem terræ. Ivit
ergo Elias, ut offenderet ter-
ram Achab : erat autem fames ye-
hemens in Samaria. Vocavitque
Achab Abdiam dispensato-
rem domus suæ ; Abdias autem
timebat Dominum valde. Et
traxit cum interficeret Jezabel
prophetas Domini, tulit illic
centum prophetas, & abscon-
dit eos quinqueagenos in spe-
luncis, & pavit eos pane &
aqua. Dixit ergo Achab ad
Abdiam ; Vade in terram ad
universos fontes aquarum, &
in cunctas vales, si forte pos-
simus invenire herbam. &
salvare equos & mulos, &
non penitis iumenta interce-
cant. Diviseruntque sibi re-
giones, ut circumiret eas : A-
chab ibat per viam unam, &
Abdias per viam alteram feor-
sam. Cùmque esset Abdias in
via, Elias occurrit ei ; qui cum
cognovisset eum, cecidit
super faciem suam, & ait ;
Num tu es, domine mi, Elias ?
Cui ille respondit, Ego. Vade,
& dic Domino tuo : Adest
Elias. Et ille ; Quod peccavi,
inquit, quoniam tradidi ser-
vum tuum in manu Achab,
ut interficeret me ? Vivit Do-
minus Deus tuus, quia non est
gens aut regnum, quod non
miserit dominus meus te re-
quiens : & respondens tunc
cunctis. Non est hic adjuvavit
regia singula & gentes, & ge-
minimè reperiteris. Et nunc
tu dicis mihi ; Vade, & dic do-
mino tuo, Adest Elias. Cùmque
recessero à te, Spiritus Dni
asportabit te, in locum quem
ego ignoreo : et ingressus, nunti-
abulo Achab, & non invenien-
s te, interficet me : servus
autem tuus timet Dominum ab
infantia sua.

PARAPH. CHALD. Versio Latina.

Et suscepit Dns orationem Eliam, & rediit anima pueri in viscera ejus, &
vixit. Et accepit Eliah puerum, & defendere fecit illum d superion coe-
naculo in domo, & pedes illum matri suæ : & dixit Eliahu, Vide quid vivit
filius tuus. Et dixit mulier ad Eliahu, Nunc jam cognovi, quod propheta
Domini tu es, & verba Domini in ore tuo sunt veritas.

CAP. XVIII.

Et fuit a tempore dierum multorum Verbum prophetia ad Dominum : &
fuit cum Eliah anno tertio, dicendo : Vade ostende te ipsi Achab, & radebo
pluvia super faciem terræ. Et ivit Eliah ut offenderet se ipsam Achab, &
mes valida erat in Somron. Et vocavit Achab Ghobadiah qui prepositus
erat lup domi : & Ghobadiah timebat Dominum valde. Et fuit cum eos
cideret Izabel prophetas Domini, accepit Ghobadiah centum viros prophetas,
& abscondit eos quinqueaginta viros in spelunca, & apavit illos pane
& aqua. Et dixit Achab ad Ghobadiah, Ambula per ferram ad omnes
scaturiginas aquarum, & ad omnes fluvios : forsitan inveniemus herbam,
& vivificabimus equos & mulos, & non deficiemus iumenta. Et dixerunt
sibi terram per quam transiret, Achab ibit per viam unam feorsam,
& Ghobadiah ibit per viam alteram feorsam. Et Ghobadiah percussit in
via, & ecce Eliah fuit in occursum ejus, & agnovit illum & cecidit super
faciem suam, & dixit, Num tu es dominus meus Eliah ? Et dixit, Ego
sum, vade dic domino tuo, Adest Eliah. Et dixit, Quod peccavi, quod tu
tradidisti servum tuum in manu Achab, ut occideret me ? Permanet ipse Do-
minus Deus tuus, si est populus aut regnum, quod non miserit dominus meus te
requiens, ut interiret te : & dixerunt, Non invenit te, & adparavit regem
& populum, quod non reperisset te. Et nunc tu dicis, Vade, tolle te in
locum quem non cognoscant, & ibo ut indicem ipsi Achab, & non
inveniet te, tuoc occidit me : & ego servus tuus timeo Domium a pueri-
tia mea.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA

22 *وعند ذلك صعد من جبل حارون. وسار. وسعدته
23 *جبل حارون. وسار من جبل حارون. وسار من جبل حارون.
24 *سار حارون. وسار من جبل حارون. وسار من جبل حارون.

Et exaudivit Dominus vocem Eliae. rever-
sique est anima pueri in viscera ejus, & re-
vixit. Tum acceptum Elia puerum dedit
matri ejus: dixitque ad eam Elia, Vide quo-
modo vivat filius tuus. Dixit autem illa,
Nunc agnosco te esse prophetam Dei, & ver-
bum Domini reterat esse in ore tuo.

CAP. XVIII.

1 *Contigit autem post multos dies illos, ut
ficeret sermo Domini ad Eliam anno tertio,
dicens: Vade, ostende tibi Ahabo, & dabo
pluviam super faciem terrae. Abiit itaque
Elia ut ostenderet se Ahabo. Quoniam ta-
men fames increbruerat in Samaria, Acer-
sivit Ahab Obadiam praefectum domus suae
(timebat autem Obadiah Dnm valde: Nam
cum occideret Izabil prophetas Dei, tulit
Obadia centum prophetas, & abscondit eos
quingentos in spelunca, & aluit eos pane
& aqua.) Dixitque Ahab ad Obadiah, Vade,
perambula terra ad omnes fontes aquarum &
ad omnes torrentes, si forte invenimus fove-
num, & vivos conservemus equos & mulos,
nec privemur iumentis. Itaq; paravit sibi viam
quam transiret, abiit Ahab per unam via-
solus; Obadiah vero abiit per alteram viam so-
lus. Cumq; Obadiah esset in itinere, ecco obvius
factus est ei Elia: & cum agnovisset eum,
procidit super faciem suam, & ait illi: Time
deus tuus Elia? Dixit ad eum, Ego sum
tuum subjugum, Vade, dic dno tuo, Ecce addi-
xi Elia. Respondit Obadiah, Quid peccavi,
quod tradis servum tuum in manus Ahabi,
ut interficiat me? Vivit Dns Deus tuus, si sit
populus aut regnum, quod non miserit domi-
nus meas te queritum: qui responderunt,
Non adest: imo adjuravit regna & populos,
an non te invenissent. Tu vero modo mihi
dicas, vade, dic dno tuo, En addi Elia: Cui-
que ego a te recessero, spiritus Domini te
tolleret, deseretque nescio quo: & ibi nunti-
atur Ahabo, nec te inveniet, occidetque me:
cum tamen servus tuus Dominum metuat a
pueritia sua.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA

22 *وقبل الله صلوة ايليا. وعادت نفس العليم الي ابيه وعاس *واحد الصبي واسره من العلية
23 *الي التبت *وسلمه لاهمه وقال لها *انظري قد عاس ابنك *فقال الامراءه لايليا الان علمت
24 *انك نبي الله *وان قول الله في فيك حقا

Suscipit Deus orationem Eliae, & re-
versus est anima pueri in viscera ejus, & re-
vixit. Et tollens puerum attulit eum ad matrem
ejus, & dixit ad eam, Vide, jam reversus est
tuis, dixit mulier illa ad Eliam, Nunc
agnosco te esse Dei prophetam, & ser-
vum Domini esse in ore tuo.

CAP. XVIII.

1 *ولما كان بعد ايام كثيرين *ورد كلام نبوه من بين يدي الله مع ايليا في السنة الثالثه
2 *فقال *ان ارض اسرائيل لاجاب *حي ابي بمطري على وجه الارض *ومصي ايليا لبيداء لاجاب
3 *وكوج قد اسندك في سمرون *ووعا احاب عويد ياهو الي على النبي *وكان عويد ياهو يحاف
4 *الله جدا *وكان لما قبلت اسرائيل ابناء الله *احد عويد ياهو منه رجل من ابناء الله واحفاهم
5 *كل حوسمين في معان *وهراهم بالطعام والماء *فقال احاب لعويد ياهو سر نبي في الارض
6 *الهامي *واسبروا الي سمري في الارض *فمصي احاب في احدية الطرباب وحده *واخذ عويد ياهو
7 *في احدية الطرباب وحده *فسيما عويد ياهو يسري في الطرباب *اذا زلي ايليا من يدي
8 *فعرور *وسقط على وجهه *وقال *انك سببت ايليا *وقال له *نعم *فانص الي سبتك *وقال له
9 *هورا ايليا *فقال *ما خطيبي حي تلقني الان عندك في يد احاب *فبينلي *فحق النبي
10 *الاميك *انه ما من امة ولا مملكته *الا يبعث سدي هناك في طلبك *وانا انا ليس بعرف
11 *موصعه *وصلى بلك الملائكة والامه *امهم لم يحذوك *والان يقول *انص الي سبتك *وقال
12 *هورا ايليا *ولجسي عويد مصي من فدا امك *فكسبتك روح من عند الله صدي لا اعلم
*واقول انا لاجاب ولا يحذوك *فبينلي *وعندك يحاف الله منك صباري

Post multos autem dies venit sermo
propheticus a Deo ad Eliam, anno tertio,
dicens: Vade, itaque ostende tibi
pluviam super faciem terrae.
Abiit itaque Elia, ut ostenderet se
Ahabo, fames jam increbruerat in Samaria:
Et vocaverat Ahab Obadiam praefec-
tum domus (timebat autem Obadiah
Dnm vehementer: Cum enim Izabel
prophetas Dei occideret, abscondit
centum viros ex prophetis Dei, & abs-
condit eos singulis quingentis in
spelunca, & aluit eos pane & aqua
& aqua.) Dixitque Ahabus ad Obadi-
am, Perambula terram, & conserva-
mus equos & mulos, nec peritiam
desertimus iumentis. Sic ite dividit
ad percurvandam terram, percurrit
Obadiah per quandam viam solus, Obadiah
vero alius per alteram viam solus. Dum
Obadiah esset in itinere, ecce videt
Eliam ante se, & agnoscit eum, pro-
ciditque super faciem suam, & ait
illi, An non te dominus meus Elia? Respon-
dit, Misisti me: vade autem ad dominum
tuum, & dic illi, Ecce Elia. Qui dixit,
Quid timere mihi est, quid praestitum
nunc servum tuum in manu Ahabi, ut
interficiat me? Per Dominum Deum
tuum, nulla gens est, & neque regnum,
quod non miserit dominus meus te queritum,
qui responderunt, Non adest, imo
adjuravit regna & populos, an non
te invenissent? Tu vero modo dices,
vade, dic dno tuo, En addi Elia? Cui-
que ego a te recessero, transferat
spiritus tuus, deseretque nescio quo
loco, & ibi nuntiatur Ahabo, nec te
inveniet, occidetque me: cum
dixero Ahabo te adesse, nec te
repererit, interficiat me: servus autem tuus
Deum times ab adolescentia sua.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

13 *وَأَلَّ سَمَاءُ حَضْبُ مَتَمَرٌ بِحَضْبَا. فَبَقِيَ حَضْبُ حَضْبِهِمْ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا
 قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ
 14 إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ.
 15 وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ.
 16 وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ.
 17 وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ.
 18 وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ.
 19 وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ.
 20 وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ.
 21 وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ.
 22 وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ.
 23 وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ.
 24 وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ.
 25 وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ.
 26 وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ. وَكَلَّمَ اللهُ إِيَّاهُ. وَخَبَّرَهُ بِمَا قَعْنَهُ مِنْ حَضْبِ سَمَاءُ.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

13 *أَلَمْ يَعْرِفْ سَيِّدِي مَا صَعَبَتْ عَيْدٌ قَبْلَ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ * وَأَحْبَبْتُ مِنَ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ مِثْلَهُ رَجُلٌ *
 14 حَسْبُنَا حَسْبُنَا فِي الْمَعَانِ * وَعَلَيْهِمْ يَأْكُلُونَ وَالْمَاءُ * وَالْأَنْ قَابَتْ قَائِلٌ * أَرْضِي وَقُلْ لِسَيِّدِكَ *
 15 هُوَذَا أَنْبِيَاءُ يُعْبَدُونَ * فَاجَابَهُ أَنْبِيَاءُ وَجَعَلَ الرَّبُّ الْقِيَوْمَ الَّذِي حَدَّثَ بَيْنَ يَدَيْهِ * إِي فِي هَذَا
 16 الْيَوْمِ أَطَهَرَ لِأَحَابِ * فَمَضَى عَوْدًا بَاهُو * فَمَقِي أَحَابَ وَقَالَ لَهُ * رَجَاءُ أَحَابَ وَلَقِي أَنْبِيَاءُ * فَلَمَّا
 17 رَأَى أَحَابَ أَنْبِيَاءُ * قَالَ لَهُ * أَنْتَ مُرَوِّدِي آلِ إِسْرَائِيلَ * فَمَا لَكَ * لَيْسَ أَمَا مُرَوِّدِي آلِ إِسْرَائِيلَ * بَلْ
 18 أَنْتَ وَبَيْتَ أَبْنِكَ * يَتَرَكُهُمْ وَصَيَايَا اللَّهِ * وَصَصَّكُمْ مَعَ الْأَصْنَامِ * وَالْآنَ فُوجِدَ * وَاجْمَعِ الْكُذَّ
 19 مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَى جَبَلِ الْكُذْوِيِّ * وَأَنْبِيَاءُ الْبَاعِلِ الصَّخْرِ * أَرْبَعٌ مِائَةٌ وَحَمْسِينَ * وَأَنْبِيَاءُ
 20 السَّارِيَةِ * أَرْبَعِيَّةٌ * الَّذِينَ يَأْكُلُونَ مِنْ مَيْلِدَةِ يَرْبِيلَ * فُوجِدَ أَحَابَ * وَجَمَعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ * وَجَمَعَ
 21 أَنْبِيَاءَ الْكُذْبِ إِلَى جَبَلِ الْكُذْوِيِّ * وَبَعَثَ أَنْبِيَاءُ إِلَى السَّعْبِ * وَقَالَ لَهُمْ * إِي مَيِّ أَنْبِيَاءِ مِثْلِهِمْ
 22 وَسَمِينِ * أَلَا إِنْ اللَّهُ هُوَ الْإِلَهِ وَحْدَهُ * فَاعْبُدُوهُ * وَبَادُوا نَطْعُونَ كَحَوِ الْبَاعِلِ * الَّذِي لَيْسَ فَنَهُ
 23 نَعَجَ * فَلَمْ يَحْبِ الْعَوْمَ مِثْلِيَّةً * ثُمَّ قَالَ أَنْبِيَاءُ لِلْسَّعْبِ * أَمَا الْآنَ بَعَثْتُمْ مِنْ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَحْدِي *
 24 وَهُوَ أَنْبِيَاءُ الْبَاعِلِ أَرْبَعِيَّةٌ وَحَمْسُونَ رَجُلًا * فَانُوا بِمَدِينِ * وَكِنَارُونَ لَهُمْ أَحَادِثًا * ثُمَّ يَعْصِدُونَ
 25 وَيَجْعَلُونَ عَلَى الْكَطْبِ * وَلَا يَجْعَلُونَ مَارًا * وَأَمَا إِنْبَا أَصْنَعُ كَذَلِكَ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ * وَلَا أَجْعَلُ مَارًا
 26 * وَكَانَ عَوْمٌ أَنْبِيَاءُ بِأَسْمِ طَوَاعِنِكُمْ * عَلَى أَنَّهُ لَا يَكْتَبُونَكُمْ إِذْ كَانَ لَيْسَ فِيهِمْ نَبِيًّا * وَأَمَا أَنَا فَإِنِّي
 27 أَدْعُو بِأَسْمِ اللَّهِ وَيُجِيبُ بَأَمْرِي وَيَأْتِي بِالْبَارِ * لِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْإِلَهِ * فَاجَابَ الْعَوْمُ وَقَالَ * جَدْتُ الْكُذْمَ * وَقَالَ
 28 أَنْبِيَاءُ لِبَاعِلِ * إِصْرَارًا لَكُمْ أَحَدُ الْمَدِينِ * وَأَصْعَعُوا بِلَمَّا * إِذَا أَنْبِيَاءُ الْكُذْمِ * وَأَدْعُوا بِأَسْمِ
 29 طَوَاعِنِكُمْ * وَلَا يَجْعَلُونَ مَارًا * فَأَحَدُ الْيَوْمِ الَّذِي أَطْلَعَهُمْ * وَعَدَلُوا * وَدَعَا بِأَسْمِ الْبَاعِلِ * مِنَ الْعِدَاةِ
 30 إِلَى وَجْهِ الطَّهْرِ وَيَعْلَمُونَ فِي دَعَائِهِمْ * يَا بَاعِلَ إِحْبَابِ * وَيَسْ صَوْبَ * وَلَا إِحْبَابَ * وَأَصْطَرِبُوا عَلَى الْمَدِينِ الَّذِي صَعَرُوا

13 Annon vobis dominus? meo quid fecerim? dicit
 irruerentem ex prophetis Dei, et quomodo
 14 vobis, in singulis caecorum quinquagenos,
 egoque panem et aqua nutriti: Tu vero modo
 15 mihi dicit, Va de, dic domino tuo, En Elias
 16 et occidet me. Respondit Elias, Vivus est
 17 Dominus potentissimus ante quem sto, nisi hodie
 18 conficiendum me tradam ei. Abiens ergo
 19 Obadiah in occursum Ahab, nuntiavit Ahabo
 20 quod venisset Elias in occursum Elize.
 21 Cumque vidisset Ahab Eliam, dixit ei, Tunc
 22 es ille perturbator Israelis? Respondit ei
 23 Elias, Non ego Israelem perturbavi, sed tu &
 24 domus patris tui; qui derelquistis precepta
 25 Domini, & sequuti estis Baal. Jam vero
 26 mitte congrega mihi totum Israelum in mon-
 27 tem Charamelum, et prophetas Baal quadring-
 28 entos quinquaginta, et prophetas idolorum
 29 quadringentos quinquaginta, comedentes
 30 mensam Izabelis. Mittens itaque Ahab ad
 31 omnes Israelitas, congregavit viros in mon-
 32 tem Charamelum. Tum accedens Elias ad uni-
 33 verfum populum, dixit, Quosque tandem
 34 divisi eritis in duas partes? Si Dominus est
 35 Deus, sequimini eum: si vero Baal, se-
 36 quimini eum: sed nullum dederunt ei popu-
 37 lum responsum. Rursum dixit Elias, Solus
 38 ego remansi propheta Domini, prophete
 39 autem Baalis sunt quadringenti quinquagin-
 40 ta viri. Dent nobis duos boves, et quaque
 41 sibi bovem unum, discent, et lignis impon-
 42 ant, ignem autem ne apponant: ego quoque
 43 alterum bovem mactabo, dissecabo, & li-
 44 gnis imponam, nullumque ignem apponam.
 45 Tum invocato nomen deorum veltorum, &
 46 ego invocabo nomen Domini Dei mei: &
 47 alteruter Deus qui per ignem exstiterit, ille
 48 erit Deus. Respondenterunt universi populus
 49 dicentes, Optime dixisti. Dixit itaque Elias
 50 prophetis Baal, Eligite vobis bovem unum,
 51 & mactate primum, quia plures estis. Ac-
 52 ceperunt ergo bovem qui datus est eis, &
 53 mactaverunt eum, & erant invocantes no-
 54 men Baalis in mane usque ad meridiem, dices-
 55 tes, Baal exaudi nos: nulla tamen fuit vox,
 56 nec qui responderet, etiamsi clamantibus vi-
 57 ribus defecissent super altare quod fecerant.

Verfio SYRIACA cum interpretatione LATINA.

41 * Tum dixit Elia ad Ahab, Ascende, comede ac
 42 bihe: quoniam vocem strepitantis pluvie au-
 43 didi. Ascendit itaque Ahab ad comedendum &
 44 bibendum: Elia autem ascendit in verticem
 45 Chameli, & procurbens in terram, posuit faci-
 46 entiam suam intergenia sua. Dixitque disci-
 47 pulo suo, Ascende, & specta versis mare: qui
 48 ascendens & spectans, ait, Nihil est. Dixitque
 49 ad eum, Revertere septem vicibus. Septima
 50 autem vice dixit, Vidi, & ecce nubem parvam
 51 quasi volam manūs est mari ascendente. Dixit
 52 illi, Ascende, dic Ahabo, Confende equum, et
 53 descende antequam impediatur te pluvia. Dum
 54 autem ille huc illuc se converteret, precipitatus
 55 sunt caeli nubibus ac ventis, furitque pluvia ma-
 56 gna: Ahab verò equo confenso abivit Jezrael.
 57 Et manus Dñi adfuit Eliaz, percussitque
 58 lumbos suos, & cucurrit ante Ahabum, quo-
 59 utque ingrederetur Jezrael.

CAP. XIX.

Indicavit autem Ahab Izabeli quicquid fe-
 cerat Elia, & quomodo cunctos prophetas
 Baalis & phanorum ense trucidasset. Qua-
 propter misit Izabel per nuntium ad Eliam,
 & ait, Sic faciant mihi dii, & sic adiant mihi,
 nisi cras hoc eodem tempore reddidero ani-
 mam tuam ut animam uni ex ipsis. Exterritus
 Elia surrexit, & animam suam erepturum di-
 cessit, abivitque Bithabai: relictusque ibi
 discipulo suo, Perrexit ipse in desertum itine-
 re unum diem, & confidens sub quadam terebin-
 tho expectavit sibi mortem, & ait, Sufficit mihi;
 iam Dñe, tolle à me animam meam; non enim
 melior sum patribus meis. Ita recumbens con-
 sopitus est sub junipero: quum ecce Angelus
 tetigit eum, & ait illi, Surge, comede. Ille re-
 spiciens vidit ad cervicalium suum placentam pan-
 nis, & hydriam aquae: & cum edisset ac bibis-
 set, rursum obdormivit. Reversus autem Ange-
 lus Dñi secundo, tetigit eum, et ait; Surge,
 comede, ac bibesqua multum tibi superest iter.
 Surrexit itaque comedit, ac bibit decimam am-
 bulavit virtute cibi illius quadraginta diebus
 et quadraginta noctibus, usque ad montem Dei,
 nempe Horib: Ibi que speluncam ingressus,
 ibidem pernoctavit: factusque est ad eum
 sermo Domini, et dixit ei, Quid istius agis
 Elia?

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

41 * Tum dixit Elia ad Achabum, Ascende,
 42 comede, & bibenam: po. cepi [omissionem ad-
 43 ventionis pluvie. Et cum ascendisset Achab
 44 ad comedendum & bibendum, confen-
 45 dit Elia cacumen Chameli, & inclinatio
 46 capite humanum versis, posuit faciem suam
 inter genia. Tum dixit ministro suo, Ascen-
 47 de, & specta versis Occidentem: ascendit
 48 illi, & ait, Nihil est, & ait, Nihil
 49 vidio. Dixit illi, Revertere, & septem
 50 vice dixit, Vidi, & ecce nubem parvam
 51 quasi volam manūs est mari ascendente. Dixit
 52 illi, Ascende, dic Achab, Confende equum,
 53 & descende antequam impediatur te pluvia.
 54 Dum autem ille huc illuc se converteret, precipitatus
 55 sunt caeli nubibus ac ventis, furitque pluvia ma-
 56 gna: Achab verò equo confenso abivit Jezrael.
 57 Et manus Dñi adfuit Eliaz, percussitque
 58 lumbos suos, & cucurrit ante Achabum, quo-
 59 utque ingrederetur Jezrael.

CAP. XIX.

Cum autem naviisset Achab quidam
 fecerat Elia, & necen quam falsis pro-
 phetis glorio intulerat. Misit Izabel
 nuntium ad Eliam prophetam, & ait, Sic
 faciant mihi dii, & sic adiant, ut reddi-
 turam sum animam tuam pari tempore cras-
 tina die, sicut animam uni ex ipsis. Quod
 cum intulisset, surrexit ab itaque, con-
 tendens eripere sese: & perveniens ad
 Bethabai eripit: Judaei quoque ibi ministrum
 suum. Cuius ex via sua per desertum
 exegisset iter dies, venit, confidensque sub
 quibusdam caedibus, & optavit sibi mortem, et
 ait: Satis jam vixi: quousque istud enim
 inveniatur? Nunc O Dominus
 mi, repete à meo animam meam; quoniam
 non sum melior majoribus meis. Tum
 recumbens obdormivit sub quadam geni-
 fissa: sed ecce Angelus tetigit eum, & dixit
 illi, Surge, & comede. Cuiusque se
 convorsisset, ecce ad locum capiti ejus pla-
 centam subjecerunt, & hydriam aquae:
 edegisset iter dies, venit, & recumbens
 revesus est autem ad eum Angelus Dei, &
 vocans eum dixit illi, Surge, comede:
 nam longa te manet via. Surrexit igitur
 comedit ac bibit, & perrexit ubi constitisset
 illius quam comederat, quadraginta
 diebus et quadraginta noctibus, ita ut per-
 veniret ad montem Horib super quem man-
 sisset Ahab: se Dei majestas: Ibi que spelun-
 cam adiens pernoctavit in ea. Tum veni-
 dit ad eum sermo Dei per revelationem, &
 ait illi per interrogationem, Quae de cau-
 sa istic es O Elia?

41 * تم قال ايليا لآحاب: اطلع * كل واسب * فقد سعرت بصوت زروق المطر * وطلع آحاب ليليا كلاً
 42 * ويسب * وطلع ايليا الى رأس الكرملي * ونكس الى الارض * وجعل وجهه بين ركبتيه * وقال
 43 * كاحمه اطلع همسا * ونظر طريق المغرب * وطلع ونظر وقال: ليس آري سباً * وقال له: ارجع *
 44 * فرجع سبع مرات كذاك * فلما كان في المرح السابعة * قال: هوذا آري سحابة صغيرة كعقد ابر
 45 * كفي رجل * طالعه من جهة المغرب * وبقبتي جهة البحر فقال له: اطلع * وقل لآحاب: سد واخذز
 46 * ليك يصعرك المطر * وما كان الا عقداران سد واخذز حي اسودت السماء بالسكب * وهبت
 47 * الرياح وجاء مطر عظيم * وركب آحاب منوجها الى يريعال * فوحى الله الى ايليا: فسد منبته *
 48 * ومصي فدام آحاب * حي واقا يريعال * الفصل التاسع عشر * وحكي آحاب كل
 49 * ما صنعته ايليا ووفية الانبياء الكذبة بالسيب * ووجهت اسرائيل رسولا الى ايليا النبي * وقالت
 50 * كذاك تفعل لهما الاله * وكذاك يريدون اني ساجعل نفسك في هذا الوقت من عد كفس
 51 * واحد منهم * فلما نظر ذلك قام وصي ملهسا لجاه نفسه * وروفا يمر سبع لسبط يهودا * وحلف
 52 * حادمه هناك * فلما كان من طريقه في البرية علي مسبح يوم جاء وحلس كبر وفي واحدة *
 53 * والنمس لنفسه الموت * وقال: حسي من البعاه * والي مبي لا ارال * مسلنا هكدا * الا ان يارب توبي
 54 * رسي من داني * فليس آنا باجود من ابي * ثم انصجع وام تحت احدي الريم * فاما ملك قد
 55 * لامسه * وقال له: وم فكل * فالنفت * ورا عند مصبح راسه فورا منبله وجن ماء * فاكل
 56 * وسب * ثم عاد مصبحا * فاعروده ملك الله * وراه وقال له: وم كل * فان الطريعي منك بعند * فقام
 57 * واكل وسب * وسار بعوده تلك الاكلة التي اكل * اربعين يوما واربعم ليله * حي صار
 58 * الي جبل حوريب * الذي تجلي عليه وقار الله * وروفا المعان هناك وارت فها * ثم وراه كلام
 59 * الله وحيا * وقال له: مسلكا ما سبتك همسا با ايليا *
 60 * Tom II.

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

1 * مَقَالًا * * * * *
 2 * حَتْمًا * * * * *
 3 * * * * *
 4 * * * * *
 5 * * * * *
 6 * * * * *
 7 * * * * *
 8 * * * * *
 9 * * * * *
 10 * * * * *
 11 * * * * *
 12 * * * * *
 13 * * * * *
 14 * * * * *

C A P. XX.
 Porro filius Hadad rex Edom collecta tota militia sua, & triginta duobus regibus secum habebat, necnon equis & curriis, ascendit & castra posuit adversus Samariam, & oppugnavit eam. Deinde missis legatis ad Ahab regem Israelis, Dixit ad eum, Sic dicit Hadad, Argentum & aurum tuum, meum est, & uxores ac filii tui elegantes, mihi sunt. Respondens rex Israelis ait; Juxta sermonem tuum domine mi rex, tam ego quam quicquid possideo, tuum est. Sed legati domo redeuntes dixerunt, Sic dicit filius Hadad, Miseram ad te initio, quod argentum & aurum tuum & uxores ac filios tuos mihi dares: Cras vero hoc ipso tempore mittam ad te servos meos; & servabuntur domos tuas & domos servorum tuorum: & quicquid ierendum videbitur eis, tollent manibus suis, & venient. Quamobrem rex Israel convocatis omnibus terrae senioribus, dixit eis; Cognoscite, & videte quod malum querat iste: misit enim pro uxoriis ac filiis meis, & pro argento et auro meo, nec denegavi ei. Dixerunt ad eum omnes seniores et universus populus, Ne auscultes, neve acquiescas. Dixit ergo legatus filii Hadad, Dicite domino meo regi, Quicquid initio mandasti servo tuo, faciam: rem vero istam facere minime possum. Abierunt itaque nuntii, et retulerunt ei responsum. Misit ad eum filius Hadad, et ait; Sic faciant mihi dii, et sic addant mihi, si susceperit pulvis Samariae populo qui mecum est, ut vel pugillum quisque capiat. At rex Israelis respondens ait, Dicite, Nec gloriatur qui ligat ut is qui solvit. Qui cum audisset responsum istud (bibebat autem tunc una cum regibus in tentoriis) dixit servis suis, Premite obsequio civitatem. Interim ecce propheta qui- dam accessit ad regem Israelis, et ait illi, Sic dicit Dominus, Vides omnium exercitum hanc maximum? en traditur sum eum in manus tuas hodie, ut sciat me esse Dominum. Dixit Ahab, Per quos? Ait illi, Per juvenes et magnates urbis. Dixit ad eum, Quis prior aciem componet? Ait illi, Tu.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

1 * وَالْبَنُونَ * * * * *
 2 * * * * *
 3 * * * * *
 4 * * * * *
 5 * * * * *
 6 * * * * *
 7 * * * * *
 8 * * * * *
 9 * * * * *
 10 * * * * *
 11 * * * * *
 12 * * * * *
 13 * * * * *
 14 * * * * *

C A P. XX.
 Rex hadad autem rex Aram congregavit totum exercitum suum, & supradicta triginta duobus regibus, equis, atque delectioribus, ascendit in Samariam praesertim adversus incolas ejus. Tum misit nuntios ad Ahabum regem Israelitarum in urbe Samariae locum residuam istius, & ait, Sic dicit Ben-haddad, Argentum quod est aurum tuum, meum est: quicquid filii tui & uxores tuae iulcherissimas, jure quoque meo. Respondit Rex Israelis ait; Quomodo domum dixit dominus meus rex, ego & quicquid meum est, istius sumus. Reversus fuit autem nuntius & dixerunt, Sic ait Ben-haddad; Mandavimus equitum ac milium videret argentum & aurum tuum, uxores & filios tuos: At crastina die, pari tempore mittam ad te servos meos ut serventur domus tuarum, & domos servorum tuorum, considerent omnes praesentium ac posteritatis oculis tuis, tollant illud manibus suis, & venient. Tunc ait rex Israelis, Vides omnium exercitum hanc maximum? en traditur sum eum in manus tuas hodie, ut sciat me esse Dominum. Dixit Ahab, Per quos? Ait illi, Per juvenes et magnates urbis. Dixit ad eum, Quis prior aciem componet? Ait illi, Tu.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

15 * **Recensuit ergo juvenes & magnates ur-**
bis, fuerantque ducenti triginta duo : post
 16 **hos recensuit universum populum & omnes**
 17 **filios Israelis, septem millia.** Egreffique
 18 **sunt meridie, dum filius Hadad biberet in**
 19 **centoriis vinum vetus unā cum regibus illis**
 20 **triginta duobus qui venerat auxiliatum illi.**
 21 **Cū essent itaque juvenes & magnates**
 22 **urbis primi egressi, misit filius Hadad (nū-**
 23 **tiatum quippe fuerat ei, ac dictum ;** Ecce
 24 **virī egressi sunt à Samaria.)** Et ait, five
 25 **ad pacem sint egressi, prehendite eos vivos ;**
 26 **five ad pugnam sint egressi, vivos apprehen-**
 27 **dite eos.** Hi ex urbe egressi semper juvenes
 28 **& magnates urbis, & exercitus post eos ;**
 29 **Interfecit quisque virum suum, ira ut fu-**
 30 **erit Adum : sed perquirente eos Israele,**
 31 **egressi Hadad rex Adum, cum curribus &**
 32 **equitibus. Et egressus rex Israelis, equos &**
 33 **currūsque peremit, percussitque Adumcos**
 34 **plagi admodum ingenti.** Ecce autem pro-
 35 **pheta Dei accedens ad regem Ahab dixit il-**
 36 **li, Vade, corroborare, scito, & vide quid**
 37 **facturus sis ; quoniam revolutio anno rex A-**
 38 **dum ascensus est contra te. Servi au-**
 39 **tem regis Adum dixerunt ad eum, Deus**
 40 **montium est Deus eorum, propterea vicierunt**
 41 **nos ; veram certemus cum eis in planitie, &**
 42 **proculdubio vicemus eos.** Hanc autem
 43 **rem faciemus : Abdica reges, quemque suo**
 44 **munere, & eorum loco substitue præfectos :**
 45 **Cum recensenti tibi exercitum qualiserat exer-**
 46 **citus qui à te cecidit, & equos prioribus e-**
 47 **quis, equitēque prioribus equitibus pares ;**
 48 **& dimicemus cum eis in planitie, & procul-**
 49 **dubio firmiores erimus eis : auctuliat ille**
 50 **voci eorum, & fecit sic.** Anno revolutio re-
 51 **versus filius Hadad Adumcos, & ascendit in**
 52 **Aphec dimicaturus cum Israele. Filii quo-**
 53 **que Israel recensenti disposuerunt sese, stete-**
 54 **runtque ex adverso illorum cum duo greges**
 55 **hædorum caprarū, Adumzi verò replebant**
 56 **terram. (Accedens autem propheta Dei ad**
 57 **Ahab regem Israelis, dixit ad eum ; Sic**
 58 **dicit Dominus ; Quia dixerunt Adumzi De-**
 59 **um montium esse Dominum, non Deum con-**
 60 **vallium ; tradam rotum hunc ingentem exer-**
 61 **citum in manus tuas, & scietis me esse Do-**
 62 **minum.)**

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

15 **Recensitis ergo pueris præcipuorum urbi,**
 16 **fuit summa eorū ducenti triginta duo-**
 17 **rum virorum ; post hos recensit omnes bella-**
 18 **tos Israelitarum, fueruntque septi milia**
 19 **virū. Et egressi sunt temporis meridiano**
 20 **in centuriis vinum vetus unā cum regi-**
 21 **bus illis triginta duobus qui venerat sub-**
 22 **sidium illi. Et qui primū frons præcederunt**
 23 **ad eos, fuerunt pueri præcipuorum urbi.**
 24 **Quonia verò Ben-hadad miserat expo-**
 25 **sitū aliquod munus, dicitur illi ad eū ali-**
 26 **quot homines prodire ad eum. Quomodo**
 27 **ad eum venit, & dicitur illi, Vade, corrobora-**
 28 **re, & vide quid facturus sis ; quoniam re-**
 29 **volutio anno rex Adum ascendit contra te.**
 30 **Servi autem regis Adum dixerunt ad eum,**
 31 **Deus montium est Deus eorum, propterea**
 32 **vicierunt nos ; veram certemus cum eis in**
 33 **planitie, & proculdubio vicemus eos.**
 34 **Hanc autem rem faciemus : Abdica reges,**
 35 **quemque suo munere, & eorum loco substi-**
 36 **tue præfectos ; cum recensenti tibi exerci-**
 37 **tum qualiserat exercitus qui à te cecidit,**
 38 **& equos prioribus equis, equitēque prioribus**
 39 **equitibus pares ; & dimicemus cum eis in**
 40 **planitie, & proculdubio firmiores erimus**
 41 **eis : auctuliat ille voci eorum, & fecit sic.**
 42 **Anno revolutio reversus filius Hadad**
 43 **Adumcos, & ascendit in Aphec dimicaturus**
 44 **cum Israele. Filii quoque Israel recensenti**
 45 **disposuerunt sese, steteruntque ex adver-**
 46 **so illorum cum duo greges hædorum cap-**
 47 **rarū, Adumzi verò replebant terram.**
 48 **(Accedens autem propheta Dei ad Ahab**
 49 **regem Israelis, dixit ad eum ; Sic dicit**
 50 **Dominus ; Quia dixerunt Adumzi Deum**
 51 **montium esse Dominum, non Deum convalli-**
 52 **um ; tradam rotum hunc ingentem exerci-**
 53 **tum in manus tuas, & scietis me esse Do-**
 54 **minum.)**

15 **فحصا أحداث روساء المدنية فكان مبلغهم مائتا**
 16 **وإنسان وبنون رجل واحد وحصي بعددهم سالي**
 17 **فخرجوا وقت الظهور وابن هداد في ذاك من حال**
 18 **روساء المدنية فوجه بن هداد مسلمة اكبر فقبل له ان يعرجا لالامان فقال ان كانوا**
 19 **خرجوا لالامان فاقصوا عليهم احياء وان كان خرجهم للمسلحة وحياء هم اقصوا عليهم ايضا**
 20 **فلما خرج أحداث روساء المدنية خرج بعددهم ذلك اكيس فقبل الرجل صاحبه واخرهوا**
 21 **قوم ارام وكفهم الاسرايليين فاقبلت بن هداد ملك ارام على قوس ومعه ساكبين ثم خرج**
 22 **ملك الاسرايليين فقبل اكيل وركبهاها وفضل في قوم ارام معنله عظمة وبعدم ذلك النبي الي**
 23 **ملك اسرائيل فقال له امض واسند واعلم وانظر ما تصنع فانه عند نصير السنة**
 24 **يطلع اليك ملك ارام ثم ان عنيد ملك ارام قالوا له ان اللهم هو انه مسلط على اجبال**
 25 **وليس بمسلط على السهول فلدلك تمكوا منا والآن وكارهم الي السهل اذا لم نطهرهم**
 26 **والذي يجب ان تفعل في ذاك ان تيرسل الملوك كل رجل من مكانه واجعل مكانهم**
 27 **لطين ويجب ان تعد لك جيشا كاكيس الذي قبل لك وحيلا كاكيل وركابا كالركاب**
 28 **ويصلهم في السهل ان لم نطهرهم فقبل منهم وامسل ذلك فلما بصير السنة احصي بن**
 29 **هداد قوم ارام للعرض ثم طلع هم الي اضع حاربة الاسرايليين وخرج للقيام واصطوا بنو**
 30 **اسرايل اماسهم لقطععين من المعر وما قوم ارام فامسلب الاوص منهم ثم بعدم ذلك النبي الي ملك**
 31 **اسرايل وقال لملك آل اسرائيل ان جراء ارام على فولهم ان سلطان الله الهنا على اجبال**
 32 **وليس هو اله سلطانه على السهول ان اوقع هذا الجمع العظيم في يدك وبعدوا الي انا الله**

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

29 * **وَمِنْهُمُ اثْنَانِ جَاءَا مِنْ حَيْبِ حَمَّانَ وَبَعَثُوا صِدْقًا مِنْ حَيْبِ حَمَّانَ إِلَى حَمَّانَ وَبَعَثُوا صِدْقًا مِنْ حَيْبِ حَمَّانَ إِلَى حَمَّانَ وَبَعَثُوا صِدْقًا مِنْ حَيْبِ حَمَّانَ إِلَى حَمَّانَ** * Cinqve castra habuissent hi adversus illos, septem dies, sicutum est die septimo, ut inito eorum, intericerent Israeliticæ ac Adumis uno die centum millia virorum pedum: Fugientibus deinde iis qui remanserant, in urbem Aphec, corruit murus super viginti quinque millia que remanserant: sed filius Hadad fugiens ingressus est civitatem de penetranti in penetrante. Ubi accedentes ad eum servi ipsius dixerunt ei, Audivimus reges Israelis, reges esse benignos: cingamus ciliicis capita nostra, & lumbos nostros funibus, & egrediamur ad regem Israelis: fortassis animam nostram servabit. Igitur cingentes capita sua ciliicis, & lumbos suos funibus, & regem Israelis adentes dixerunt ei, Servus tuus filius Hadad ait; Vivat anima mea: Qui dixit, Adhucne superstes est? frater meus est. Filius autem Hadad vir angur erat, et viri illi augurantes acceleraverunt: cum dimiserunt eum ab ipso: deinde dixerunt, Frater tuus est filius Hadad. Tunc dixit, Ite, adducite eum: & eum egressus esset ad eum filius Hadad, federe iussit eum secum in carruca, Et dixit illi; Civitates quas ceperat pater meus à patre tuo tibi restituiam, & vicum tibi faciam in Damasco, quemadmodum fecerat pater meus in Samaria, & ego cum pacto dimittam te: sic pacto cum eo constituro, dimisit illum. Vir autem quidam è filiis prophetarum dixit ad socium suum ex oraculo Domini, Percute me: sed viro illo nolente pcutere eum, Dixit illi; Quia non obedisti voci Dñi Dei tui, en abente me à me interficiet leo: cumque abiisset ab eo, offendit eum leo, & interfecit eum. Deinde invenit virum alium ad quem dixit, Percute me: & percussit eum vir ille, & vulnus infixit, iam abiens propheta statur se ante regem secus viam, & fricavit cinere vultu suum: mox rege transeunte, clamavit ipse eorum rege, & ait; Servus tuus egressus est in prallium, & ecce quidam declinans adduxit ad me hominem quemdum, dixitque tibi; Custodi hominem hunc; nam si ullo pacto desiderabitur, erit anima tua pro anima illius, ut talentum argenti pendes. Servo autè tuo huc illuc se vertente, abstruit ille. At illi rex Israelis, Talis est sententia tua, qualem decrevisti.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

29 * **وَعَسَاكِرُوا هَوْلًا أَمَامَ هَوْلًا سَبْعَةَ أَيَّامٍ فَلَمَّا كَانَ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ الْبَغْيِيُّ الْكَبِيرُ لِلْمَكْحَمَةِ وَقَامِلٌ** * Et castra posuerunt alii adversus alios, septem diebus: nam in septimo die congressi à utraque turba, occiderunt Israeliticæ ac Arameis unâ die centum milia virorum. At quis autem fugientibus in civitatem Aphec, corruit murus super viginti quinque milia virorum: qui erant viginti quinque milia virorum: Ben-hadad vero fugiens adit ad eum in septimo septuaginta diebus. Ubi dixerunt ei servi ipsius, Audivimus reges Israeliticum esse reges benignos: & accingamus ergo ciliicis lumbos nostros, & funes ponamus in collis nostris, & adentem regem Israeliticum: fortè servabit animam tuam. Accingentes itaque ciliicis lumbos suos, ponentesque funes in collis suis, presentis se filium regis Israeliticum, & dixerunt ad eum; Servus tuus Ben-hadad dicit rogans, Serva animam meam. Qui dixit, Et cum vivas esse non nisi frater meus est. Tum gens illa motum ejus rugatus dixerunt, Frater tuus est Ben-hadad. Ille vero dixit, Accurrite, adducite eum: cumque profectus est ad eum Ben-hadad, accendens fecit eum rex Israeliticum in lestrum: Tum dixit ad eum, Civitates quee cepi à patre tuo, tibi restituiam, faciunque tibi vicus in Damasco, quemadmodum fecit pater meus in Samaria, & ego cum pacto dimittam te: tum inito eum eo sedate dimisit illum. Posthac vir quitam è discipulis prophetarum dixit sodali suo ex mandato divino, Infrige quoque nunc manu vulnus in capite. At illo dicit vii mimis acquisisset, et dixit ad eum, Compensatio tua pro eo quod non obedieris mandato divino, erit ut cum abscisseris à me, occidat te leo: cum igitur abscisisset ab eo, offendit eum leo, & occidit eum. Deinde invenit alium quemdum, & dixit ad eum; Percute me modo: percussitque eum homo ille idtu quo vulnus capiti infixit. Abiit ergo ille propheta, lletit secus viam, oculoque suos pulvere illinivit. Cùmque transiret, exclamavit eum, ac dixit, Proderat servus tuus mediam in aciem, ubi accedens ad me quidam unus cum alio, dixit tibi, Serva hunc hominem; nam si everserit à te, erit anima tua pro anima ipsius, vel certe pendes tibi argenti talentum. Dum autem servus tuus huc illuc se vertente, non invenit hominem illum: adeoque dixit, Occidatur pro eo. Qui respondit, Tu mihi istam sententiam iussisti ac decidisti.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

41. * Is autē festinas absterge cinerē a vultu tuo, et
 42. * Et dixit illi, Sic dicit Dominus, Quia non
 43. * Quapropter abiit rex Israelis domum suam tristes & indigna-
 bndus, & ingressus est Samariam.
 CAP. XXI.
 Contigit autem his rebus gestis, cum vi-
 1. neam haberet Naboth Jezraelita in Jezraele
 2. ad latus zedis Ahab regis Samarie, Ut dice-
 3. ret Ahab ad Naboth, Da mihi vineam tuam,
 4. ut cedat mihi in hortum olerum, quandoqui-
 dem contigua est lateri domūs meae: dabo que
 5. tibi pro ea vineam illā meliorem: sive si magis,
 6. solvam pecuniā pretiū ejus. Ait Naboth ad
 7. Ahab, Non pmitat mihi Dñs ut dem tibi ha-
 8. reditatem majorū meorum. Quamobrem re-
 9. dit Ahab domū suam tristes & indignabun-
 10. dus propter responsum quod dederat ei Naboth
 11. Jezraelita, dicens: Nequaquam dabo tibi ha-
 12. reditatem majorū meorum: jacuitque sup le-
 13. tum suum, & avertit faciem suam, nec comē-
 14. dit panem. Veniens autem ad eum Izebel
 15. uxor ejus, dixit illi, Equid fastidiosus est ani-
 16. mus tuus, nec vis comedere panē? Ad quem
 17. ille ait, Quia dixerat Nabotho Jezraelita, Da
 18. mihi vineam tuam pro pecuniā: aut si mavis,
 19. dabo tibi pro ea vineā illā meliorem: ipse verò
 20. respondit mihi, Nequaquam dabo tibi vineam
 21. meam. Ait illi uxor ejus, Tūne apertus es ad re-
 22. gnum sup Israele: surge, comede panē,
 23. bono que sis animo: ego dabo tibi vineā Na-
 24. bothi Jezraelita. Scriptis itaque epistolā ad o-
 25. mine Ahab, & obgnavit eum annulo ipsius,
 26. misitque epistolā ad seniores & nobiles qui
 27. debebant in civitate cum Naboth. Scripsit au-
 28. tem in epistola, Indicite jejuniū, & collocae
 29. Nabothū in principis populi: Et adducite
 30. duos homines flagitiosos, & collocae eos ex
 31. adverso ipsius, qui testentur contra eum, di-
 32. cāntque, Blasphemavit Naboth Deū ac regē:
 33. tum educite eum, & lapidib' obruite ut mori-
 34. riatur. Fecerunt ergo cives urbis ejus, secun-
 35. do seniores & nobiles qui debebant in civita-
 36. te cum Naboth, quemadmodum miserat ad
 37. eos Izebel, quemadmodum scriptum erat in
 38. epistola quam miserat ad eos.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

41. * Tunc festinas amovit cinerem ab oculis
 42. * Et dixit illi, Sic dicit Dominus, Quia non
 43. * Quapropter abiit rex Israelis domum suam tristes & indigna-
 bndus, & ingressus est Samariam.
 CAP. XXI.
 His rebus gestis, vincum habebat Na-
 1. both Jezraelita contiguam templo Ahab
 2. regis Samarie. Quapropter alacritus est
 3. Ahab Nabothum dicens ei, Cede mihi
 4. vineam tuam, ut si mihi in hortum quan-
 5. doquidem propinquus & contigua est ci-
 6. vitas mea, ego dabo tibi locum olerum
 7. vineam illā meliorem, sive si tibi magis fuerit,
 8. pro pretio ejus tantum. Cuius querens re-
 9. sponsum Naboth Ahab, Ait illi me
 10. coram Deo, ut tibi cedam possessionem tuam
 11. meam. Cui ego Ahab domum
 12. suam tristes ac invidiosos propter verba quibus
 13. allocutus eum fuerat Naboth Jezraelita
 14. dicens, Haec dicit Dominus, Non dabo tibi
 15. possessionem patrum meorum: & decum-
 16. bus super lectum suum veni: succum su-
 17. am, neque comēdit cibum. Veniens autem
 18. ad eum Izebel uxor ejus, dixit illi, Quam
 19. ob causam tristes ac invidiosus es animo, nec
 20. cibum comedis? Cui is respondit, quia allo-
 21. cutus Nabothum Jezraelitam dicebat ei,
 22. Cede mihi vineam tuam pecuniā, aut si
 23. magis vis, dabo tibi vineam loco illius: ipse
 24. verò dixit, Non cedam tibi vineam meam.
 25. Dixit ad eum Izebel uxor ejus, Te
 26. sanē deceret esse regem super Israele: ac
 27. surge, comede cibum, & bene sis animo:
 28. ego enim dabo tibi vineam Nabothi Jez-
 29. raelita. Tunc scribens illa epistola nomi-
 30. mine ipsius, comque sigillo ejus obgnavit,
 31. misit litteras ad seniores & nobiles qui
 32. erant in civitate Nabothi, qui cum eo de-
 33. bebant. In scriptis autem hoc continēbat,
 34. Tur, & prohibete vobis ipsi jejuniū, &
 35. collocae Nabothum in principio loci con-
 36. fessū vestri: & adducite duos homines
 37. perditos, collocae eos ante ipsum, & his
 38. testimonium ferent ad versus suum dice-
 39. tes, Tu Deum blasphemasti, & regi male-
 40. dixisti: tum educe eos, & lapidate illum
 41. donec moriatur. Ita fecerunt concordes cives
 42. seniores & nobiles, prout miserat ad eos
 43. Izebel, quemadmodum scriptum est in liti-
 44. tis qua miserat ad eos.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

27 * وَهَبَ عَصَاُ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ حَقِيْقَتِهِ هُوَ . وَتَلَمَّحَهُ هَقْبًا حَلَحْهِيْمِي . هُوَ رُبُّ
 28 مَعْبَدَتِ صَعْمَا . هُوَ كَوْنُ يَسَعِب . * وَهَدْيٌ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اَللَّهِ اَلْجَبَّارُ وَرَبُّ اَلْعَجَبِ
 29 حَلَحْهِيْمِي . * سِرْمَا . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ .
 وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . *
 1 * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . *
 2 * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . *
 3 * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . *
 4 * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . *
 5 * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . *
 6 * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . *
 7 * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . *
 8 * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . *
 9 * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . *
 10 * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . *
 11 * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . * وَرَبُّ اِسْتَقِيْمًا لِهَدْيٍ . *

Cum autem audisset Ahab Iusum dicitur sermo-
 verum, discidit vestimenta sua, pectusq; se sacco
 super carnem suam, jejunavit, cum sacco cubavit,
 nudisque pedibus incessit. Tum fuit sermo Domini ad
 Eliam qui erat à Thesbi, dicendo: Vidisti quomodo erubuit Ahab à conspectu
 meo? eò quod eruberet à conspectu meo, non inducam
 malum illud in diebus ejus; in diebus filii ejus inducam malum
 super domum ejus.

CAP. XXII.

Quæverunt ergo tribus annis, nullamq; fuit bellum inter Adu-
 m & Israelum. Sed anno tertio factum est ut descenderet Josophat rex Juda ad Ahab regem
 Israelis, Diceretq; rex Israelis ad servos suos, Novissimi quod
 nostra sit Ramath-gelad; quousque igitur negligemus eam recuperare
 de manu regis Adu? Dixerat etiam ad Josophat, Iuratus es mecum
 ad bellum in Ramath-gelad? Respondit Josophat, Ibo sicut tu,
 & populus meus sicut populus tuus, & equi mei sicut equi tui.
 Dixitq; Josophat ad regem Israelis, Consule quæso hoc die
 oraculum Domini. Quomobrem gregans rex Israelis
 prophetas ferè quadringentos viros, dixit eis, Ibone in Ramath-gelad ad bellum,
 an maneo? Dicunt ei, Ascende; traditurus est eos Dominus in manus tuas o rex.
 Et ait Josophat, Annon est hic Dei propheta, ut consulamus eum? Respondit rex Israelis
 Josophato, est adhuc vir quidam à quo postulare possumus oraculum Domini; sed ego odi eum,
 quia non prophetat de me bonum, sed malum: Micha est nomen ejus,
 Jamz sed filius. Dixit autem Josophat, Ne loquatur rex ita.
 Itaque advocato rex Israelis quodam eunucho,
 Dixit ei, Festina ad Micham Jamz filium adova. Interera rex Israelis,
 & Josophat rex Juda selebant vestique super solum
 sum vestibus induci coloribus, in ingressu porta Samarie, & omnes illi
 prophetæ vaticinabantur coram eis. Fecitque sibi Sedecia Chananeus rex cornu ferrea, & dicebat,
 Sic dicit Dominus, His feriis Aduzum donec absumas eos.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

27 * فَلَمَّا سَمِعَ اَحَابُ هَذَا التَّكْلِمَ سَعَى بِنِيَابِهِ وَجَعَلَ يَكْفِي بَدَنِهِ مَسْكَاً وَصَامَ وَاَتَى فِي الْمَسْحِ وَوَسَّيَ
 28 حَافِيَاً . ثُمَّ رَوَى كَلِمَةَ اَللّٰهِ عِنْدَ ذَاكَ اِلَى اَسْبَلَا النَّسْبِيَّةِ فَاَقْبَلَ * اَرَايْتُمْ كَيْفَ حَصَعَ اَحَابُ فِدَانِيَّ
 29 جِرَاهُ عِنْدَ حَصْوَعِهِ . اَنْ لَا اَتَّ بِنَدْبِكَ السَّرِيْرِ فِي اَيَّامِهِ بَلَّ فِي اَيَّامِ ابْنِهِ اَحَلَّ السَّوْمَ بِاَهْلِ بَيْتِهِ
 * الْفَصْلُ الثَّانِي وَالْعِشْرُونَ * وَاقَامُوا لِكَلِمَةِ سَلْمُنَ لَمْ يَكُنْ مَلِكُهُمْ بَيْنَ اَرْلَمَ
 1 * وَبَيْنَ بَنِي اِسْرَائِيْلَ * وَمَا كَانَ فِي اَلْسِنَةِ النَّبِيَّةِ اَلْحَدْرُ يَهْوَسَاطُ مَلِكُ يَهُوْدَا اِلَى مَلِكِ اِسْرَائِيْلَ *
 2 * فَقَالَ مَلِكُ اِسْرَائِيْلَ لِعَبِيدِهِ . قَدْ تَلَمَّحْتُمْ اَنْ لَنَا رَامُوْتُ جَلْعَادُ وَكُنْ مَسْكُوْنٌ عَنِ اَرْجَاعِهَا
 3 * مِنْ يَدِ مَلِكِ اَرْلَمَ * وَقَالَ لِيَهْوَسَاطُ اَرْضِيَّ مَعِي لِمَلِكِهِمْ سَبَبُ رَامُوْتُ جَلْعَادُ فَقَالَ يَهْوَسَاطُ
 4 * لِمَلِكِ اِسْرَائِيْلَ . نَعَمْ . فَاِنِّي فِي هَذَا كَمَلِكِكَ . وَسَعِيَّ سَعِيَّكَ وَحَيْدِيَّ كَيْدِيَّكَ * فَقَالَ يَهْوَسَاطُ
 5 * لِمَلِكِ اِسْرَائِيْلَ . فَالْحَسُّ اَلْآنَ فِي مَثَلِ هَذَا الْيَوْمِ كَلِمَةُ اَللّٰهِ * فَجَمَعَ مَلِكُ اِسْرَائِيْلَ الْاَنْبِيَاةَ
 6 * التَّكْلِمَةَ اَرْبَعٌ مِائَةً رَجُلٍ * وَقَالَ لَهُمْ * اَرْضِيَّ سَبَبُ رَامُوْتُ جَلْعَادُ لِمَلِكِهِمْ اَمْ اَمْتِنِعْ * وَقَالُوا
 7 * اَرْضِيَّ * وَاسْتَلَمَهُمُ اَللّٰهُ فِي يَدِ الْمَلِكِ * فَقَالَ يَهْوَسَاطُ * هَلْ يَبْقَى بِي اَللّٰهُ وَاسْتَعْلِمَ مِنْهُ * فَقَالَ
 8 * مَلِكُ اِسْرَائِيْلَ لِيَهْوَسَاطُ . بَلْ هَمَّانَا رَجُلٌ اَحْرَ سَتَعْلِمُ مِنْهُ كَلِمَةَ اَللّٰهِ وَاَمَّا فَدَّ سَبَبِهِ اَدَّ كَانَ
 9 * لَا يَبْقَى عِنْدَ حَيْرِ بَلَّ سَرَّ . وَهُوَ مَسْكُوْنٌ بِنِيَّ * فَقَالَ يَهْوَسَاطُ . لَا يَعْوَلُ الْمَلِكُ كَذَاكَ * فَدَعَا
 10 * مَلِكُ اِسْرَائِيْلَ اَحَدَ اَكْدَانِمَ . وَقَالَ . اَبْرُؤْ اَبْحَاصِرَ مَسْكُوْنٌ بِيَّ مَسْرِعًا * وَكَانَ مَلِكُ اِسْرَائِيْلَ
 11 * اِسْرَائِيْلَ * وَيَهْوَسَاطُ مَلِكُ اِسْرَائِيْلَ يَهُوْدَا . فِي ذَاكَ مِنْ وَفَّيَّ جَالِسِيْنَ عِنْدَ كَرَسِيْمَا وَهَمَّا لَانَسِيْنَ
 12 * لِنَاسِهِمَا فِي الْاَكْدَرِ * مَحْصَنٌ مَحْصَلُ بَابِ سَوَمَرُوْنِ * وَجَمَاعَةُ الْاَنْبِيَاةِ التَّكْلِمَةَ مَسْبِيْبِيْنَ بَيْنَ
 13 * يَدَيْهِمَا * وَصَغَ صَدَقَاتِ بِنِ كِتَابِيَا فِي حَدِيْدٍ * وَقَالَ * كَذَاكَ قَالَ اَللّٰهُ * لِيَهْدِيْنَ رَجُلٌ فَوْمَ
 14 * اَرْلَمَ * حَيَّ بَعْدِيْمَ *

Cum autem audisset Ahab eiusmodi ver-
 bas, lacertis vestibus, impolitisq; se corpori
 suo elicio, jejunavit, & pectusq; in sa-
 cculo nudisque pedibus incessit. Rursum
 venit sermo Dei tunc ad Eliam Thesbi-
 tum, dicens: Vidistine quomodo humili-
 atus sit Ahab coram me? connumeratio i-
 pfus non illuminavit sua, citat non addu-
 cam ea mala in diebus ejus, sed diebus filii
 ejus immutatis caluminiat in generis
 domus ejus.

CAP. XXII.

Adferunt autem duobus annis nulla occur-
 rentis bello inter Aramos et inter
 Israelitas. Per tunc anno tertio descendente
 Josophat rex regis Juda ad regem Israelis,
 dixitq; rex Israelis ad servos suos, Jam
 nobis ad nos pertinet Ramath-gelad, nos
 tamen ducimur ab ea recuperanda de
 manu regis Adu. Dixitque Josophat, Ibo
 sicut tu, & populus meus sicut tuus, & equi
 mei sicut equi tui. Dixitque Josophat ad
 regem Israelis, Consule quæso hoc die
 oraculum Domini. Dixitque rex Israelis
 Josophato, est adhuc vir quidam à quo
 postulare possumus oraculum Domini; sed
 ego odi eum, quia non prophetat de me
 bonum, sed malum: Micha est nomen
 ejus, Jamz sed filius. Dixit autem
 Josophat, Ne loquatur rex ita. Itaque
 advocato rex Israelis quodam eunucho,
 dixit ei, Festina ad Micham Jamz
 filium adova. Interera rex Israelis,
 & Josophat rex Juda selebant vestique
 super solum sum vestibus induci
 coloribus, in ingressu porta Samarie,
 & omnes illi prophetæ vaticinabantur
 coram eis. Fecitque sibi Sedecia
 Chananeus rex cornu ferrea, & dicebat,
 Sic dicit Dominus, His feriis Aduzum
 donec absumas eos.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

43 * Ambulavit autem in omnibus viis Afe patris
 44 sui, & non deflexit ab eis, fecitque quod rectum
 45 erat coram Domino. Verum altaria non abo-
 46 luit, sed adhuc populus sacrificabant, & adole-
 47 bant thura super altaria. Et pacem inivit
 48 Josaphat cum regibus Israelis. Reliquæ res
 49 Josaphat, & præclara quæque facinora &
 50 bella ab eo gesta, ecce scripta sunt in libro
 51 annalium regum Juda. Reliquias etiam scori-
 52 tationis quæ remanerat in diebus Afe patris
 53 sui, abolivit à terra. In Adum verò nullus
 54 extabat rex. Præterea naves fecerat Josaphat
 55 in Tharfis, ut proficerentur in Ophir
 56 aurigratiâ: sed non profectæ sunt, quoniam
 57 fructu sunt naves in littu geber. Tunc dixit
 58 Ehazias filius Ahabi ad Josaphat, Tibunt servi
 59 mei cum servis tuis in navibus: at non acquie-
 60 vit Josaphat. Demum occumbente Josaphato
 61 cum patribus suis, & cum patribus suis
 62 sepulto in civitate Davidis patris sui, regna-
 63 vit post eum Joram filius ejus. Porro Ehazias
 64 Ahabi filius regnum inivit super Israelæm in
 65 Samaria anno decimo septimo Josaphat regis
 66 Juda: regnavit autem super Israelæm
 67 duobus annis; Et fecit quod malum erat co-
 68 ram Domino: nam ambulavit in viis patris
 69 sui, in viis matris suæ, & in viis Jeroboam
 70 filii Nabati, qui ad peccandum induxerat Is-
 71 raelæm: Coluitque Baalem, & adoravit eum,
 72 & excitavit iram Domini Dei Israelis, ut fe-
 73 cerat pater ejus.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

43 * Et ambulavit in omnibus viis patris sui
 44 Afe, nec abreviavit ab eis, quod ad recte
 45 agendum coram Deo: Veruntamen tem-
 46 pla non cessavit, imò ad id usque tempo-
 47 ris sacrificabant populus, & adolebant in
 48 templis. Pacem quoque iniecit Josaphat
 49 cum rege Israelis. Reliqua historia
 50 Josaphat, & fortitudo ejus quam gef-
 51 sit, & bellum ejus, iam scripta sunt in li-
 52 bro historiarum dierum regum tribus Juda.
 53 Res etiâ qui remanserunt ex his qui nava-
 54 res duxerant ex extraneis per motum con-
 55 cubitæ, & fecit terra. (In diebus non
 56 erat in Edom rex prepositus regno.) Fe-
 57 cerat etiam naves in Tharfis ut vret in In-
 58 diam, usque aurum inde adveheret: ac
 59 non viti, quia naves aliquot confectæ
 60 sunt in Eajon-geber. Tunc dixit Ahazias
 61 filius Ahabi ad Josaphat, Excant
 62 quæsi servi tui cum servis mei in navibus:
 63 non acquievit illi Josaphat. Dixit
 64 de accubiti Josaphat cum patribus suis,
 65 & sepultus est cum patribus suis in cruce
 66 Davidis regnavitque Joram filius
 67 ejus loco ipsius. Fuit autem principis re-
 68 gni Ahazias filii Achabi, anno decimo
 69 septimo regni Josaphat regis tribus Ju-
 70 da; regnavitque super Israelis duobus
 71 annis: Et fecit in litum coram Deo, sicutus
 72 in hoc viam patris sui, & matris sue, nec
 73 non viam Jeroboam filii Nabati, qui ad
 74 peccatum provocaverat Israelitas. Caluit
 75 enim Baalem, & adoravit eum, & per-
 76 travavit ea que iam merentur coram
 77 Deo, Deo Israelis, postquam non fecerat pa-
 78 ter ejus.

Verfio SYRIACA cum interpretatione LATINA.

* * * * *
 * * * * *

Sequitur Liber secundus
REGNORUM.
ELISÆUS PROPHETA.

CAPUT I.

1 * Defecit autem Moab ab Israelitis post-
 2 quam mortuus est Ahab. Et cadens Ehazias
 3 ex ysto cenaculi sui quod erat in Samaria,
 4 dixit, quæ amborem misit nuntios, quibus
 5 dixit, Ite, consulite Beelzebub deum Ecronis,
 6 si me convalescit ab hoc morbo meo.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

* * * * *
 * * * * *

LIBRORUM REGUM
Liber quartus.

CAPUT I.

1 * Defecerunt autem Moabite ab Israelis
 2 post obitum Achabi. Deciditque Ahazias
 3 ex ysto cenaculi sui quod erat
 4 in Samaria, & cum egrotasset, sic nuntios,
 5 & dixit eis; Ite, consultate Beelzebub
 6 deum Aconis, num salvetur anima mea
 7 ab hoc morbo meo.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

14 Nam ecce descendens ignis de caelo devoravit utrumque ducem quinquagenarium & quinquagenos qui erant cum eis : sit itaque in pretio vita mea apud te. Dixit autem Angelus Dei ad Eliam, Descende cum illo, & ne metuas cum : quapropter confurgens descendit cum eo ad regem. Et dixit ei : Sic dicit Dominus, Quia misisti nuncios consultum Beelzebub deum Eronis eo quod non sit Deus in Israele, ejus oraculum confutas ; propterea de lefro quem ascendisti, non descendes, sed certissime morieris. Mortuus est itaque juxta sermonem Domini, quem pronuntiaverat Elia, regnavitque Joram frater ejus post ipsum anno secundo Jorami filii Josaphat regis Juda, quoniam non habebat filium. Reliquæ res Ehzazie, & quicquid fecit, ecce scripta sunt in libro annalium regum Israelis.

CAP. II.

Deinde factum est ut cum fulguratus esset Dominus Eliam turbine in caelum, iret Elia cum Elifso de Galgala, Diceretque Elia ad Elifsum, Expecta me hic, quoniam Dominus misit me ad Beth-il; Elifsum autem responderet, Vivat Dominus, & vivat anima tua, non deseram te : ita descendendum in Beth-il. Et egressi filii prophetarum qui erant in Beth-il ad Elifsum, dicunt ei : Non nescis quod Dominus assumpturus est hodie dominum tuum à capite tuo ? qui dixit, Ego etiam novi, tacete. Rursum dixit Elia ad Elifsum, Expecta me hic, quoniam Dominus misit in Jericho. Qui respondit, Vivat Dominus, & vivat anima tua, non te deseram : ita abierunt in Jericho. Et accedentes filii prophetarum qui erant in Jericho ad Elifsum, dicunt ei; Nostine quod Dominus sublarurus est hodie dominum tuum à capite tuo? At, Ego quoque novi, tacete. Rursum dixit Elia ad Elifsum, Expecta me hic, quoniam Dominus misit me ad Jordanem. Respondit, Per vitam Domini & per vitam animæ tuæ, non sum te derelicturus : ita abierunt ambo. Quinquaginta quoque viri de affectis prophetarum euntes laterunt in regione procul, duo autem illi steterunt ad ripam Jordanis.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

14 Quandoquidè ignis decidens consumpsit duos illos primos presbiteros quinquagenarios, & quinquaginta suos qui cum ipsis erant; jam te precor ut in honore habeatur vita mea apud te. Allocutus est autem Angelus Dei Eliam, dicens; Descende cum eo, & ne formides occurrere illi. Inaque jurgens descendit cum eo ad regem, Et dixit ad eum, Sic ait Deus; Pone quidem tua quod miseris nuncios ad interrogandum Beel-zebub idolum Aconiti, perinde ac si non esset Deus inter Israelitas, inhabitans domitium suum inter ipsos, quem interrogare posses; nunc esto, quod à lefro quem ascendisti, nequam descendes nisi mortuus es desinas. Tuare subito mortuus est, & dixit Deus Elie, & regnavit loco ipsius Joram anno secundo Jorami filii Josaphat regis tribus fada, quia non habuerat filium. Reliquæ historiæ Ehzazie, & quæque scripta sunt inter historicos dierum regum Israelis.

CAP. II.

Contigit autem cum vellet Deus subvertere Eliam in sublime, calum verberari, ut abiret interim Elia & Elifsum in Galgal, Diceretque Elia ad Elifsum, Mane queso istic, quoniam Deus jam me misit ad Beth il. Cui respondit Elifsum, Per Dominum, & per vitam animæ tuæ nequaquam discedam à te; abierunt ergo, & descendunt in Beth-il. Quod cum pervenissent, exierunt discipuli prophetarum qui erant in Beth-il, ad Elifsum, & dixerunt, Annon nosti Deum hoc die assumpturum à te dominum tuum? Ego etiam inquit, jam novi, flete. Cum dixit ad eum Elia, O Elifse, mane istic, quoniam Deus jam me misit in Jericho. Qui dixit, Per Deum, & per vitam animæ tuæ nequaquam discedam à te. Pervenientes ergo in Jericho, & abecedentes discipuli prophetarum qui erant in Jericho, ad Elifsum, dixerunt ei, Annon nosti Deum assumpturum à te dominum tuum quibus etiam respondit, Jam novi, tacete. Rursum dixit ad eum Elia, O Elifse, illic morare, quoniam Deus jam me misit ad Jordanem. Qui dixit, Per Deum, & per vitam animæ tuæ non discedam à te; abierunt ambo simul. Parò quinquaginta viri ex discipulis prophetarum euntes steterunt procul ex adverso ipsorum, ipsi vero steterunt ambo juxta ripam Jordanis.

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

Cum Translatione LATINA.

...dixit & fal illuc project & aquarum exitum ad est egreffus Et ... וַיֹּאמֶר אֶל-מַלְכוֹת הַיַּם וַיִּשְׁלַח שָׁמַיְמָ לְמַח יַאמֶר ...

Egreflus ad fontem aquarum, misit in illum fal, & ar; Hac dicit Dominus; Sanavi aquas has, & non erit ultra in eis mors, neque sterilitas. Sanatæ sunt ergo aquæ usque in diem hanc, juxta verbum Elisei, q locutus est. Ascendit auté in idè in Bethel: cùmque ascenderet per viam, pueri parvi egressi sunt de civitate, & illudebant ei, dicentes; Ascende calve, ascende calve. Qui cùm respexisset, vidit eos, & maledixit eis in nomine Domini: egressi sunt duo urfi de saltu, & lacera verunt eis quadraginta duos pueros. Abiit autem inde in montem Carmeli, & inde reversus est in Samariam.

Et exivit Eliseus ad transfium aquarum, & projecit illuc fal, & dixit: Hæc dicit Dominus, Sanavi aquas has: & non erit ultra in diebus hinc usque in diem hanc mors & sterilitas. Et ascendit inde in Bethel. Et ascendente eo in viâ, & pueruli parvi exierunt de civitate, & illudebant enim, & dicebant ei: Ascende calve, ascende. Et respexit postquam eos, & maledixit eis in nomine Domini. Et ecce exierunt duo urfi de sylva: & disperserunt de eis quadraginta & duos pueros. Et abiit inde ad montem Carmeli, & inde reversus in Samariam.

C A P. III. J

C A P. III.

KE & .j.

CAP. III.

...וַיֹּרֶם בְּרֹאמָב בֶּלְעָד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן בְּשִׁנְתָּהּ ... וַיִּשְׁלַח אֶל-יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּלְחָד ...

Joram verò filius Achab regnavit super Israel in Samaria anno decimo octavo Josphat regis Iudz. Regnavitque duodecim annis. Et fecit malum coram Domino, sed non sicut pater suus & mater: sicut enim servavit Baal, quæ fecerat pater ejus. Verumtamen in peccatis Jeroboab filii Nabat, qui peccare fecit Israel, adhevit, & iec recessit ab eis. Porro Measar rex Moab, nutriebat pecora multa, & folvabat regi Israel centum millia agnorum, & centum millia arictum, cum velleribus suis. Cùmque mortuus fuisset Achab, prevaricatus est feceris, quod habebat cum rege Israel. Egreflus est igitur rex Joram in die illa de Samaria, & recessit universum Israel. Misitque ad Josphat regem Juda, dicens; Rex Moab recessit à me, veni mecum contra eum ad prælium. Qui respondit, Ascendam: qui meus est, tuus est: & equi mei, equi tui. Dixique, Per quam viam ascendemus? At ille respondit, Per desertum Idumææ. Perrekerunt igitur, rex Israel, & rex Juda, & rex Edom, & circumierunt per viam septem dierum, nec erat aqua exercitui, & jumentis quæ sequebantur eos. Dixitque rex Israel; Heu heu heu, congregavit nos Dominus tres reges, ut traderet in manus Moab.

ET Joram filius Achab regnavit in Israel in anno octavo Josphat regis Juda: & regnavit duodecim annos. Et fecit malum in oculis Domini: & verumtamen non sicut pater ejus, & non sicut mater ejus. Et amavit titulus Baal, quæ fuerat pater ejus. Tamen in peccatis Jeroboab filii Nabat, qui peccare fecit Israel, adhevit recessit ab eis. Et anno octavo Joram in die illa de Samaria, & recessit universum Israel. Et misit ad Josphat regem judæ, dicens; Rex Moab recessit à me. Si vis mecum ad bellum? Et dixit, Ascendam. Similis mihi, similis tibi: seu equi mei, equi tui: seu equi mei, equi tui. Et dixit, Quali viâ ascendam? Et dixit, Viam deserti Idomææ. Et circumierunt rex Israel, & rex Juda, & rex Edom: & circumierunt iter septem dierum. Et non erat aqua castris, & pecoribus, quæ in pedibus eorum. Et dixit rex Israel; Heu, quæ vocat Dominus tres reges, ut adveniant ad dandum eos in manum Moab.

Targum Jonathan

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

...וַיִּבְרַח מִבְּיַד יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה ... וַיִּשְׁלַח אֶל-יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה ...

Et exiit exitum aquarum, & coniecit ibi fal, & dixit: Sic dixit Dominus: Sanavi aquas istas, & non erit inde amplius mors & orbans. Et facta sunt aquæ usque in diem hanc, juxta verbum Elifaz quod locutus est. Et ascendit inde in Bethel: & ipso ascendente per viam pueri parvi vultu exierunt ex urbe, & irriterunt eum, & dixerunt ei: Ascende calve, ascende calve. Et respexit post se & vidit illos, & maledixit illis in nomine Domini: & exierunt duo urfi de sylva, & ruperunt eis illis quadraginta & duos pueros. Et abiit inde in montem Charmela, & inde rediit in Somron.

Et exiit exitum aquarum, & coniecit ibi fal, & dixit: Sic dixit Dominus: Sanavi aquas istas, & non erit inde amplius mors & orbans. Et facta sunt aquæ usque in diem hanc, juxta verbum Elifaz quod locutus est. Et ascendit inde in Bethel: & ipso ascendente per viam pueri parvi vultu exierunt ex urbe, & irriterunt eum, & dixerunt ei: Ascende calve, ascende calve. Et respexit post se & vidit illos, & maledixit illis in nomine Domini: & exierunt duo urfi de sylva, & ruperunt eis illis quadraginta & duos pueros. Et abiit inde in montem Charmela, & inde rediit in Somron.

C A P. III.

CAP. III.

...וַיִּבְרַח מִבְּיַד יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה ... וַיִּשְׁלַח אֶל-יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה ...

Joram filius Ahhab regnavit super Israel in Somron, anno octavo decimo Jehosphat regis tribus domus Jehudah: & regnavit duodecim annis. Et fecit quod malis erat ante Dñm: verumtamen non sicut pater ejus & sicut mater ejus, & abhulit statum Baghal quam fecerat pater ejus. At tamen in peccatis Jarabgab filii Nabat, qui peccare fecit Israel, complacuit sibi, nec declinavit ab illis. Et Meifaz rex Moab erat dominus pecorum, & reddebat munus regi Israel singulis annis, centum millia boum figuræ, & centum millia agnorum pascue. Et fuit cum mortuus esset Achab, rebellavit rex Moab in regem Israel. Et exiit rex Joram die octava illa de Somron, & numeravit omnem Israel. Et ivit & misit ad Jehosphat regem tribus domus Jehudah, dicendo: Rex Moab rebellavit in me non venis mecum contra Moab in bellum? & dixit: Ascendam ego sicut tu, populus meus ficut populus tuus, equi mei sicut equi tui. Et dixit: Per quam viam ascendemus? & dixit: Per viam deserti Edom. Et ivit rex Israel & rex tribus domus Jehudah & rex Edom, & circumierunt iter septem dierum, & non fuerunt aquæ exercitui & jumentis: quæ erant cum illis. Et dixit rex Israel. Heu heu heu, quia vocat Dominus tres reges istos, ut traderet eos in manum Moab.

ET Joram filius Ahhab regnavit super Israel in Somron, anno octavo decimo Jehosphat regis tribus domus Jehudah: & regnavit duodecim annis. Et fecit quod malis erat ante Dñm: verumtamen non sicut pater ejus & sicut mater ejus, & abhulit statum Baghal quam fecerat pater ejus. At tamen in peccatis Jarabgab filii Nabat, qui peccare fecit Israel, complacuit sibi, nec declinavit ab illis. Et Meifaz rex Moab erat dominus pecorum, & reddebat munus regi Israel singulis annis, centum millia boum figuræ, & centum millia agnorum pascue. Et fuit cum mortuus esset Achab, rebellavit rex Moab in regem Israel. Et exiit rex Joram die octava illa de Somron, & numeravit omnem Israel. Et ivit & misit ad Jehosphat regem tribus domus Jehudah, dicendo: Rex Moab rebellavit in me non venis mecum contra Moab in bellum? & dixit: Ascendam ego sicut tu, populus meus ficut populus tuus, equi mei sicut equi tui. Et dixit: Per quam viam ascendemus? & dixit: Per viam deserti Edom. Et ivit rex Israel & rex tribus domus Jehudah & rex Edom, & circumierunt iter septem dierum, & non fuerunt aquæ exercitui & jumentis: quæ erant cum illis. Et dixit rex Israel. Heu heu heu, quia vocat Dominus tres reges istos, ut traderet eos in manum Moab.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

21 * وَتَقِفْ حَتَّى تَصْطَفِيَهُمْ وَتَقْرَأْ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأْ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأْ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 22 حَتَّى تَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 23 حَتَّى تَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 24 حَتَّى تَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 25 حَتَّى تَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ

CAP. III.

1 * وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 2 وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 3 وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 4 وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 5 وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 6 وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 7 وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 8 وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 9 وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 10 وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 11 وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

21 * وَصَارَ بِدَلِّكَ إِلَى أَصْلِ بَيْتِجِ الْمَاءِ وَرَمَى فِيهِ مَائِكَا وَقَالَ هَكَذَا قَالَ اللَّهُ إِي اسْعِبِ الْمَاءَ وَلَا
 22 يَدْخُلُ مِنْهُ أَبَدًا مَوْتًا وَلَا تَكَلَّمَ * وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 23 وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 24 وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ
 25 وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ وَتَقْرَأَ لَهُمْ كِتَابَ حِكْمَتِكَ

CAP. III.

1 * وَكَانَ ابْنُ دَاوُدَ يَهُوَرَامُ بْنُ أَحَابَ عَلَى إِسْرَائِيلَ فِي سَوْمَرُونَ فِي سَنَةِ ثَمَانِي عَشْرَ سَنَةٍ مَلِكًا
 2 يَهُوسَافَاطَ مَلِكًا عَلَى يَهُودَا وَمَلِكًا أَسْبَى عَشْرَ سَنَةٍ * وَصَنَعَ الْقَنْبِجَ لِيَسْمَعَ يَدَيِ اللَّهِ الْآ أَنَّهُ لَمْ
 3 يَبْلُغْ فِي ذَلِكَ مَبَالِغَةَ أَبِيهِ وَأَمَهُ وَأَبِيهِ أَنْزَلَ مَنَاصِبَ الْبَاعِلِ الَّذِي كَانَ أَبَوُهُ قَدْ جَعَلَهَا * لَكِنَّهُ
 4 لَزِمَ أُمَّامَ يَهُوَرَامَ بْنِ مَبَاطَ الَّذِي آتَمَ عَلَى إِسْرَائِيلَ * فَلَمْ يَبْلُغْ مِنْهَا * وَكَانَ مَسْمُوعًا مَلِكًا مَوَابَ
 5 صَاحِبِ مَسِيئَةٍ * وَكَانَ يَسُوفُ إِلَى مَلِكِ بَنِي إِسْرَائِيلَ هَدِيَّةً فِي كُلِّ سَنَةٍ مِائَةَ أَلْفِ تَوْرٍ مَسْمُونِ
 6 وَمِائَةَ أَلْفِ كَنْسِي رُحْمِي * فَلَمَّا مَاتَ أَحَابَ عَصَى مَلِكًا مَوَابَ إِسْرَائِيلَ * وَصَرَّحَ الْمَلِكُ
 7 يَهُوَرَامُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مِنْ سَوْمَرُونَ * وَعَدَّ عَلَى إِسْرَائِيلَ * تَمَّ مَصِي إِلَى يَهُوسَافَاطَ مَلِكِ سَبْطِ يَهُودَا
 8 كَاتِبًا وَسَعْيِي كَسَعِيكَ وَحِيلِي كَحِيلِكَ * فَعَالَ لَهُ * فِي أَيِّ طَرِيفٍ تَطْلَعُ * فَعَالَ طَرِيفٍ
 9 بِيَدِهِ أَدومَ * فَمَصِي مَلِكًا إِسْرَائِيلَ وَمَلِكًا يَهُودَا وَمَلِكًا أَدومَ * وَدَارُوا مَسْمُونِ سَبْعَةَ أَيَّامٍ * فَلَمَّ
 10 مَحْدُوا مَاءَ لَعَسِكِهِمْ وَلَا لِلْمَسَائِمِ الَّتِي مَعَهُمْ * فَعَالَ مَلِكًا إِسْرَائِيلَ الْبَرِّي حِينَ اللَّهِ لِهَوْلَاءِ الْعَلَنَةِ
 11 أَلْبَلُوكَ لِيَدْفَعَهُمْ فِي يَدِ الْهَوَابِيئِينَ *

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

11 * **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** .
 12 **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** .
 13 **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** .
 14 **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** .
 15 **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** .
 16 **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** .
 17 **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** .
 18 **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** .
 19 **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** .
 20 **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** .
 21 **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** .
 22 **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** .
 23 **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** .
 24 **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** . **וְזָכַר מַעֲשָׂיו** .

Et dixit Josphat, Annu est hic propheta
 Dñi, ut possit ab eo sermone Dñi
 Respondens quidam ex servis regis Iliadis,
 dixit, Est hic Elifas Saphati filius qui fun-
 dabat aquam super manus Elia. Dixit Jo-
 saphat, Est quidem apud eum sermo Domini.
 Descenderunt ergo ad eum rex Israel, & Jo-
 saphat rex Juda, atque rex Adum. Tum ait
 Elifas ad regem Israelis, Quid mihi recitas?
 Vade ad prophetas patris tui, & ad prophe-
 tas matris tue: cui dixit rex Israelis, Ad hoc
 ne vocavit Dñs tres reges istos ut traderet eos
 in manum Moabi? Dixit Elifas, Vivat
 Dñs potentissimus coram quo steti, nisi vul-
 tum Josphat regis Juda revereretur, non intru-
 erit tē, nec afficerent. Jam vero adducite
 mihi psaltem, Factumque est ut cum psaltes
 ille pulsaret, adesset huic manus Domini,
 Diceretque: sic dicit Dñs, Fiant in hac valle
 plures fovee: Quoniam placuit Dñs, Non vide-
 bitis ventū nec videbitis fluvium, vallibus tamen
 ista replebitur aquis, ut bibatis vos, & pecora
 atque jumenta vestra. At exiguus est hoc in
 oculis Dñi: trader insuper Moabitas in man-
 us vestras: Et expugnabit omnes civitates
 munitas, omnesque civitates electas, pulcherrimas
 quasque; arbores dejiciet, omnes aquarū
 fontes obstruabit, & omnem possessionem
 bonam lapidibus implebit. Factum est
 autem mane, quo tempore offerri solit sacrificium,
 ut ecce venirent aquae de via Adum, &
 terra illa aquis impleverunt. Audientes au-
 tem omnes Moabitas quod ascenderint illi
 reges ad eos oppugnandos, voce praconis
 acciverunt ab omnibus gladiis ex accingenti-
 bus & supra, steteruntque in confibus.
 Cūque manū surrexissent, & sol orsus esset
 super aquas, & vidissent Moabitas à longe
 aquas ceu sanguinem rubicundas; Dixerunt:
 Sanguis est iste: proculdubio murū inter-
 fecerunt se reges & peremerunt alter alterū:
 ad praedam igitur O Moab. Et cum venissent
 ad castra Israelis, surrexerunt Israelitae, &
 occiderunt Moabitas, ita ut fugerent ab eis:
 illi verò mixtum cum eis ingressi peremerunt
 Moabitas;

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

11 * **قَالَ يَهُوسَافَاتُ** أَهْمَ سَأَلْتُ نَبِيَّ وَفَسِيكَلَهُ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ فَاجَابَ أَحَدُ عِبِيدِ الْمَلِكِ الَّذِي لَأَعْلَ إِسْرَائِيلَ *
 12 **وَقَالَ** أَهْمَ سَأَلْتُ بَنَ سَافَاطِ الَّذِي حَدَمَ لَأَنْبِيَاءِ وَجِبَ عَلَى يَدَيْهِ مَاءً * **قَالَ يَهُوسَافَاتُ** حَقًّا مَعًا *
 13 **كَلَّمَ اللَّهُ** * **وَأَكَلُوا مِنَ الْبَيْتِ الْمَلِكِ** آلَ إِسْرَائِيلَ * **وَيَهُوسَافَاتُ** مَلِكُ آلِ يَهُودَا * **وَمَلِكُ أَدُومِ جَمِيعًا** *
 14 **قَالَ** الْيَسَعَ **مَلِكُ إِسْرَائِيلَ** ، مَا لِي وَكَ * **أَمَضَ إِلَى أَنْبِيَاءِ أَنْبِيَاءِ أُمَّكَ** ، **قَالَ لَهُ الْمَلِكُ** *
 15 **إِسْرَائِيلَ** * **أَسَأَلْتُكَ أَنْ لَا تَذَكَرَ الْكُذُوبَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ** * **وَأَجْعَلَ لِمَا مَعَكَ رَحْمَةً** * **أَبْرِي حِينَ اللَّهِ** *
 16 **لَهُوَأَ الْبَلَاءِ** **الْبَلَاءِ الْمَلُوكِ لِيُؤْفَعَهُمْ فِي يَدِ الْمَوَابِئِينَ** * **قَالَ الْيَسَعَ** * **وَدَعَى اللَّهُ رَبَّ كِهْيُوسِ الَّذِي** *
 17 **حَدَمْتَ بَيْنَ يَدَيْهِ** * **أَنْ لَوْ لَا مَسَاهِدِي وَجْهَ يَهُوسَافَاتِ وَالْجِيَاءِ مَعَهُ** ، **مَا لَأَنْفَعُ أَيْدِيكَ وَلَا نَطْرِيكَ** *
 18 *** وَأَنَّ أَيْدِيَّ بِيْرَجَلِ عَزَائِفِ صَارِبِ بِالْعُودِ** * **فَأَحْضَرَهُ دَاكُ** * **فَعَبَدَ صَبْرِي بِالْعُودِ حَلَبَ عَلَيْهِ** *
 19 **أَلْبَهُو مِنْ عَمَدِ اللَّهِ** * **قَالَ** ، كَذَا قَالَ اللَّهُ سَبِيصِي هَذَا الْوَادِي عَدْرًا أَوْ عَدْرًا * **لَأَنَّ كَذَا قَالَ اللَّهُ** *
 20 **أَنْتُمْ لَا تَرُونَ يَا حَا وَلَا مَطْرًا لِي هَذَا الْوَادِي يَمِيْلِي مَاءً** * **وَيَسْرِبُونَ أَسْمًا وَمَسِيْبِيْنِمَ وَهَائِكُمْ** *
 21 *** وَذَلِكَ فَلَيْلًا مِنْ قَدَرِ اللَّهِ** * **وَيُؤْفَعُ** آلَ مَوَابِ فِي أَيْدِيْنِمَ * **وَيُؤْفَعُونَ بِكَلِّ حَصْرِ عَالٍ** * **وَكُلُّ فُؤِيَةٍ** *
 22 **حَصِيْبَةٍ** * **وَكُلُّ أَفْلِيْمِ فُؤِيَةٍ** * **وَكُلُّ سَكْرِيْنِ حَصِيْبَةٍ نَقَطَعُوا** * **وَكُلُّ مَعْمِيْنِ لَأَمَاءِ نَسَدُوا** * **وَكُلُّ حَوِيْنِ حَصِيْبَةٍ** *
 23 **نَطْمُرُونَ بِالْحِجَابِ** * **فَلَمَّا كَانَ بِالْعَدَاةِ فِي وَفِ إِصْعَادِ الْقُرْبَانِ** * **جَاءَتْ مِيَاءٌ كَثِيْرَةٌ مِنْ طَرِيْفِ** *
 24 **بَلَدِ أَدُومِ** * **حَيَّ أَسْمَلْتُ الْأَرْضَ مِنْهَا** * **وَسَمِعُوا جَمَاعَةَ الْمَوَابِئِينَ يَطْلُوعِ الْمَلُوكِ مِلْأَحْصِيْمِ** *
 25 **فَأَحْضَرُوا كُلَّ مَنْ يَبْعَلُكَ سَبِيْعًا وَمَا فُوقَ ذَلِكَ** * **وَوَفَعُوا عَلَى الْحِمِّ** * **وَبَدَرُوا بِالْعَدَاةِ وَفِدَا أَسْرُوبِ السَّمْسِ** *
 26 **عَلَى الْمَاءِ** * **فَلَمَّا اسْتَعْبَدَ إِلَى مَوَابِ الْمَاءِ رَأَى أَنَّهُ أَحْمَرُ كَالدَّمِ** * **فَقَالُوا** * **هَذَا دَمٌ** * **وَمَا هُوَ إِلَّا حَبَابَةٌ** *
 27 **كُتْرِيُوا الْمَلُوكِ فَعَبَلَ الرَّجُلُ مِنْهُمْ صَاحِبَهُ** * **وَالآنَ نَعْلُو يَا مَوَابِئِينَ لِأَنَّ السَّلْبَ** * **فَوَافُوا مَعَسْكَرِ** *
 28 **آلِ إِسْرَائِيلَ** * **وَقَامَ** آلَ إِسْرَائِيلِ **وَوَفَعُوا بِالْمَوَابِئِينَ وَالْحَصْرُومَ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيْنِمَ** * **وَوَفَعُوا** أَيْضًا

Dixit vero Josphat, Estne hic ullus
 propheta, ut possit ab eo osculum
 devotum? Respondit quidam sermoneus
 regis Iliadum, & ait: Est hic Eli-
 fass Saphati filius, qui ministravit Eliae,
 & aquam fudit super manus eius. Dixit
 Josphat: Vere, apud ipsos est ora-
 culum divinum: sic deservit ad eum
 rex Israel tanquam: Josphat rex Ju-
 daeum, necnon rex Edom filius. Dixit
 autem Elifas ad regem Israelis, Quid
 mihi recitas? Abs ad ophlas parvitas,
 & prophetas matris tuae. An illi rex
 Israelis, Reges ut vocantur modo si-
 cius delictorum, sed ut vocantur bene-
 volenti: ante tempus hoc delinavit
 Deus tribus hijs regibus, ut inspicat eos
 in manum Adabitarum? Dixit Elifas,
 Per Deum Dominum exercituum, coram
 quo misisti, nisi vulum Josphat
 constitissent, tunc, verere, haudquidem
 nec vererem ad te, nec aspice in te. Nunc
 autem adducite mihi psaltem, ut vulum
 deum: quem cum adduxissent ei, si-
 derunt pulsantes, descendit à se super eū
 propheta: Et dixit, Sic ait Deus, Ver-
 tum hoc vallis in totius cinis. Sic enim
 dixit Deus, Nec venio quidem, nec phi-
 vium videtis, nihilominus hoc vallis
 implebitur aqua, & bibetis vos, &
 jumenta jumentorum vestra. Per quoniam
 hoc numerū est apud potentia d. n. n. n.
 ad hoc cadere fuerit Moabitas in man-
 us vestras: Et venietis in omnia vobis ex-
 celsam: Et omnes civitates munitas
 omnesque regionem fortissimam omnes ar-
 bores pulcherrimas facietis, & omnes
 aquas fontium obstruabit, & pul-
 cherrimum quodque super lapidibus obstruet.
 Itaque sequenti die, quo tempore facti-
 sum offerri: contulerit, efflavit omnis aque
 tam copiose: & ex regionis Edom, ut
 ea terra sit impetente, cum ante au-
 didissent omnes Moabitas ad eum: sic reges
 illos ad praedam secum venientes congregati
 sunt quocumque gladio sepe accingebant,
 & omnes illos occiderunt, in limitibus. Et
 cum confugeret uno jans sole super a-
 quas, cum aqua operiret se aspectus Mo-
 abitarum, vide ut ea esse rubra velut san-
 guis. Et propter dixerunt, hoc sanguis regis
 est, nec aliunde est nisi ex pugna: quā
 inter se gesserunt munda se invicem:
 venit ergo O Moabite ad captivanda polle.
 Quare est percussit ad castra Israelita-
 rum, surgentes Israelitae invenerunt in Moabi-
 tas, ita ut ceteros videret ab eis: ita in
 iterū impetentes, transierunt Moabitas;

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

Cum Translatione LATINA.

Et projecterunt bonam partem omnem & destruxerunt urbes Et...
הערים יהודים וכל חלקיה טובה ישליכו אש

Et civitates destruxerunt: & omnem agrum optimam, mittentes singuli lapides, repleverunt: & universos fontes aquarum obtulerunt: & omnia ligna fructifera succiderunt...

Καὶ τὰς πόλεις κατέβησαν, καὶ ἅπασαν μερίδα ἀγαθὴν ἐβλήσαν ἀπὸ τῶν λίθων καὶ...

CAP. IV.

ad clamavit prophetarum filiorum uxoris de una mulier Et...
אלישע אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל

Mulier autem quædam de uxoris prophetarum clamabat ad Elifeum, dicens: Servus tuus vir meus mortuus est...

Καὶ ἓν τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἐλάλησεν εἰς τὴν γυναῖκα αὐτῆς λέγων...

Targum JONATHAN.

קדיא פניו וכל אחסנתא שפירא רמו נבר אבניה ומלאוהו אכול מנעו מיה סתמו וכל...
היהו יצא עקרו ער ולא אשתארת חבנת בקרחה ולא פתוהו ואחסתו קלעיה

Et urbes destruxerunt, & in omnem hereditate elegantem projecterunt quicquid lapidum fuit & impleverunt illam, & omnes scaturigines aquarum obtulerunt...

PARAPH. CHALD. Verfio Latina. Et urbes destruxerunt, & in omnem hereditate elegantem projecterunt quicquid lapidum fuit...

CAP. IV.

Et mulier una de filijs prophetarum clamavit ad Elifam, dicens: Servus tuus Gobadiah maritus meus mortuus est...

Et mulier una de uxoris prophetarum clamavit ad Elifam, dicens: Servus tuus Gobadiah maritus meus mortuus est...

Et mulier una de filijs prophetarum clamavit ad Elifam, dicens: Servus tuus Gobadiah maritus meus mortuus est...

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

27. Cum autem pervenisset ad prophetam Dei
 in montem, apprehendit pedes eius et accessit
 que Gahzi ut eam carceres: sed dixit ad cum
 propheta Dei, Permite illi, quoniam amarus
 est animus ejus, quod eleyavit me Dñs, nec in-
 dicavit mihi. At illa dixit, Postulavine filium
 à domino meo: nonne dixeram tibi ne postula-
 res mihi? Dixit ille ad Gahzi, Accinge
 lumbos tuos, & tolle baculum meum manu tua,
 & vade: si queoquam reperias, ne benedicas
 ei: & si quis benedixerit tibi, ne respondeas
 ei: & pone baculum meum super faciem pu-
 eri. Dixit autem mater pueri, Vivat Dñs, &
 vivat anima tua, non te deferam: quapropter
 furgens fecutus est eam. Porro Dñs Gahzi præcef-
 ferat eos, & posuerat baculum super faciem
 pueri: sed nec vox erat, nec qui auscultaret:
 quomobrem reversus est obvium illi, & indi-
 cavit illi, dixitque, Non evigilavit puer.
 Veniens ergo Elifuz domum, aspexit, & ce-
 cae puerum mortuum, & postum in lecto.
 Tum ingressus clausit ostium post se ambos, 3
 & cum orasset coram Domino, Ascendens 34
 prostravit se super ipsum puerum, posuitque
 os suum super os ejus, et oculos suos super
 oculos ejus, et manus suas super manus ejus:
 sic incumbendo ei, incaluit caro pueri. De- 35
 inde rediens ambulavit in domo, semel huc,
 & semel illic: tum ascendens incubuit ei:
 oscitavitque puer septem vicibus, & aperuit
 puer oculos suos. Deinde accessit Gahzi 36
 dixit, Voca Silumitidem istam: vocavitque
 eam: & cum ingressa esset ad eum, ait illi,
 Tolle filium tuum. Procidit illa ad pedes 37
 ejus, humi procumbens, tollensque filium
 suum egressa est: Elifuz autem reversus est 38
 in Galgala. Cæterum fames erat in terra, &
 filii prophetarum versabantur apud cum:
 quapropter dixit discipulo suo, Apta loco
 cacabum magnum, & coque pulmentum pro
 filiis prophetarum. Et egressus quidam in 39
 agrum ut colligeret malvas, invenit vitum
 agrestem, collegitque ex ea gnos: grossos
 agrestes pleni sua veste: & veniens iniecit in
 cacabum pulmenti, non enim noverat. De 40
 inde infudit viris illis ut comederent: cum-
 que comedisent ex pulmento, dixerunt, Mors
 est in cacabo. O propheta Dei: nec potuerunt
 comedere.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

Deinde accedens ad presens propheta 27
 Dei in montem, apprehendit pedes ejus: ac-
 cedens autem Gahzi ad eam ab ipso de-
 pellenda, dixit illi Dñs, Pater eam,
 quoniam in video animam ejus amaritudi-
 ne affectum: & quidem ignotum id
 erat mihi, quia Deus basid venterat
 mihi. Dixit illa, Postulaveram à do- 28
 mino meo protrem, & dixeram tibi, si
 concedatur mihi proles, ne frades ab ea
 vitium anilleme sua. Dixit ille ad Gahzi,
 Accinge lumbos tuos, & sume à virgâ 29
 meâ in manu tua ab: si quem ostenderit,
 ne saluato eum: & si quis te saluaverit,
 ne respondeo ei: & ponito virgâ meam
 contra faciem pueri. Dixit autem mater 30
 pueri, Per Deû, & per vitam tuam,
 nequaquam derelinquâ te: quare surgens
 sequutus est eam. Invenit Gahzi præcessit
 ei, & virgam posuit contra faciem
 pueri, nec loquutus fuerat, nec moverat
 sese: quapropter reversus abivimus saluus 31
 est ei, dixitque, ad eum, Non evigilavit puer.
 Cum ergo domû pervenisset Elifuz, & 32
 invenisset puerum mortuum, super lecto suo
 decubentem: Clausit ianua post iram:
 que, & deprecatus est Deum. Tum ascen- 33
 dens incubuit puero, posuitque os suum
 super os ejus, & oculos suos super oculos
 ejus, & vultu sua super vultu ejus: & spirans
 in eum calcificavit carnem pueri. Tum reversus 34
 in ambulavit per domum, & reversus con-
 fecendans inspiravit in eum: quare contortise
 puer oculos suos: & cum idem præcessisset
 sepe vitum, tandem aperuit oculos suos. 35
 Tum dixit ad Gahzi ministrum suum, Ad-
 voca Sunamitidam istâ, & advocavit eam.
 Clampus evasisset, corruit ad pedes ejus, & 36
 adoravit super terrâ, vultuque suo ad
 abis: Elifuz autem reversus est in Gal- 37
 galâ. Porro fames erat in diebus in terra, et
 discipulis prophetarum stabant coram eodis-
 sine ergo puero suo, Pone illud maximam,
 et coque pulmentum pro discipulis propheta- 38
 rum. Interim ingressus quidam in agrum
 colligendû malvas, reperit vitum in cam-
 po, collegitque ex ea colocythidans plenû
 vestem sua, & vitum, iniecitque in ollâ
 cibi: & quod ignoraret. Deinde exbau- 40
 servit vitum ut ederet: nec cum edisset
 ex pulmento, clamaverunt, dicens, Mors
 est in pulmento. O propheta Dei: nec po-
 tuerunt comedere.

Verfio SYRIACA cum interpretatione LATINA.

11 **١١** **١٢** **١٣** **١٤** **١٥** **١٦** **١٧** **١٨** **١٩** **٢٠** **٢١** **٢٢**

Trarus est Naamar, & a biens dicebar, Ego dicebam, Proculdubio egredierat in me, & flans invocabit nomen Domini Dei sui, morabiturque manum fitam super locum, & sanabor à lepra. Annan præstant Amnan & Phaphar fluvij Damafci omnibus aquis Israelis: ibo me lavaram in eis, & mundabor: versus itaque abibat indignandus: Accedentes autem servi ejus, dixerunt ei, Domine noster, si rem arduam dixisset tibi propheta, exequi iam oporteret: verum ecce rem levem tibi dixit, Vade, lava te, & mundare. Abiit ergo, lavitque se in Jordane septies, juxta sermonem prophetæ Dei; & restituta est caro ejus ut caro pueri parvi, & mundatus est. Tum reversus ad prophetam Dei ipse cum omnibus copiis suis, venit, stetitque ante eum, & ait, Nunc sanè cognovi quòd non sit Deus in tota terra, nisi in Israele. Jam vero accipe benedictionem istam à servo tuo. Dixit Elifaz, Vivat Dominus ante quem sto, non sum accepturus: & efflagitavit ab eo ut acciperet, sed noluit. Dixit aut cum Naaman, Quandoquidem non vis, detur servo tuo de terra ista onus duorum mulorum: quoniam non est impostorem facturus servus tuus holocausta & sacrificia alii deo, præterquam Domino. Hac in re condonabitne Dominus servo tuo? quam ingressus fuerit dominus mesophanum Remmonis ut illie adoret, (is enim innititur manibus meis) & in phano Remmonis adoravero? eum adoravero in phano Remmonis, condonabitne Dñs servo tuo hac in re? At illi, Vade in pace. Cùm quo profectus esset ab eo circiter stadium terræ, Dixit Gazzi discipulus Elifazi propheta Dei, Ecce pepercit dominus meus Naaman Admoax, quòd minus acciperet ab eo quod atrulerat: vivat Dominus, curram post eum, & accipiam ali- quid ab eo. Cuccurrit itaque Gazzi post Naamanem: quem videns Naaman post se currentem, descendit è curru obviam illi, & dixit ei, Pacificène venis? At illi, Pacificè: dominus meus mitat me, diciturque: Modò venerunt ad me duo viri de monte Aphrem ex filiis prophetarum: da eis talentum argenti, & duo para vestium.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

11 **١٢** **١٣** **١٤** **١٥** **١٦** **١٧** **١٨** **١٩** **٢٠** **٢١** **٢٢**

Indignatus Naaman discessit, ac dicebat: Annan poterat foras ad me prodire, & flans deprecari pro nomina Dei, Dei sui, sed que manu mo bilis non videtur, et leporem curare? Annan Evadit & Phapha flumina Damafci meliora sunt omnibus aquis regionis: Is æthiopia & quidem in eis lavabor, & curabor: sic convalescit abibat in eis. Sed accedentes aut cum servis ejus, aliquis fuit unus ex discipulis eius: O domine noster, quam rem dixisti in tibi dixit propheta, cuius executio adus fit apud te? At ut tibi dixit, Lavare, & curaberis. Abiit itaque, Lavavit se in Jordane septies: per omnia quædam, quædam dixerat propheta Dei: & rediit: et esset caro ejus ut caro pueri parvi, et sanatus est. Dixit ad discipulum prophetæ Dei reversus: Tu cum videris factum, stetit coram eo, et ait: Hodè cognovi multum esse in terra. Deum patrem patrem Deum, Deum Iherusalem. Nunc ergo accipe manus expiationem de manu servi tui. Dixit illi, Per Deum sempiternum non accipiam: & quomodo institeris? aqua cum tu acciperet, non tamen accipit te. Dixit aut cum Naaman interrogans, Remittit ista modo servo tuo alportare: & hinc usque pulverem quantum sero possunt duo muli? non enim facturus est postquam servus tuus habebit aquam vitæ, manu in sacrificium idolis gentium, sed sibi Deo. Nam rem quam proposui, condonavit mihi Deus servo tuo? Nam si ego, quam ascenderit domus mea in idem Remmonis ad adorandum tibi, iniquus manus mee, ego inquam deinde adoravero in sede Remmonis in sacello meo; num condonabit Deo servo tuo quod proposui? At illi, Vade in pace: et discessit à conspectu illius. Cùm in itinere suo per illam regionem transisset, Advocavit Gazzi discipulus Elifazi propheta Dei dicens: Quando à carnis me se dominus meus ab accipiendo quod attulit Naaman Arameus? per Deum sempiternum cur cum post eum, ut aliqui dixerunt ab eo. Cuccurrit ergo Gazzi post Naamanem: videritque Naaman hominem post se currere: rem exiit in curru suo, et ait illi, Adhuc consilio quam bona est salutis? Bona, inquit: misit me dominus meus ad te, dicens: Percurrerunt ad me modo duo juvenes à monte Ephraim: eis discipulis præstavit, Da quæ sit eis et ageno quæ sit, et ex vestibus duos stolas. Dixit Naaman, Rogo te, in gratia habere: accipies duo quædam, & institeritque apud eum: et ligavit duo quædam in stolis duos & vestibus.

Verfio SYRIACA cum interpretatione LATINA.

12 * Respondit unus ex ferris ejus. Nemo quidem
 ex nostris domine mi rex est tibi: sed Elifaeus
 propheta qui est in Israele, indicat regi Isra-
 elis quicquid agis in penetrati cubilis tui.
 Dixit, ite, videte ubi sit, ut miram & adu-
 cam eum. Cūque indicasset ei & dixisset,
 Ecce in Dortho; Misse illic equos & equites,
 & exercitum validum, qui noctu venientes
 circumdederunt civitatem. Confluentes autem
 minister prophetae Dāi ut exiret, egressus vidit
 exercitum ambientē civitatem cum equis
 & equitibus; quare dixit ad eum juvenis ejus,
 Heu Domine mi, quomodo faciemus? Ait illi,
 Ne timeas, quoniam plures sunt qui nobiscum
 sunt, quam qui cum eis. Oravitque Elifaeus
 coram Domino, & ait, Domine aperi oculos
 ejus ut videat: aperuitque Domius oculos
 pueri, & vidit, & ecce montem plenum
 equis & equitibus igneis circum Elifaeum.
 Cūque descendissent ad eos, oravit Elifaeus
 Dominum et ait, Percute populum hunc uni-
 versam caligine oculorum: percutisti eos
 caligine juxta sermonem Elifaei. Dixit autem
 ad eos Elifaeus, Non est haec via, neque haec
 est civitas: venite mecum, & perducam vos
 ad virum quem queritis: duxit autem eos in
 Samariam. Cūque venissent in Samari-
 am, dixit Elifaeus, Domine, aperi oculos istorum
 ut videant: aperuitque Dñs oculos eorum,
 & viderunt ecce fe esse in Samaria. Dixit rex
 Israelis ad Elifaeum, cūm vidisset eos, Percu-
 tionēne percutiam eos pater mi? Ait illi,
 Ne percutias eos: quos gladio & arcu tuo
 captivos abduxeris, hostruēdabis: appone
 eis panem et aquam, ut edant ac bibant, ab-
 eantque ad dominum suum. Apparuit igitur
 eis convivium splendidum, et comederunt ac
 biberunt: tum remisit eos, et abierunt ad
 dominum suum: nec perrexerunt deinceps
 turmæ Adumzorum venire ad limitem Isra-
 elis. Post haec congregavit filius Hadad rex
 Adum universas copias suas, et ascendens ca-
 stris posuit contra Samariam, et oppugnavit
 eam. Orta est autem fames magna in Sa-
 maria dum illi obfederent eam: adeo ut caput
 asini venditum fuerit obloginta argenteis, et
 quarta pars cabi stercoreis columbii, quin-
 que argenteis.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

12 * Respondit ei quidam servorum ejus, & ait:
 Niquaquam O domine mi, O rex sed
 Elifaeus propheta filiorum Israel, ipse in-
 dicat regi Israelitarum qua loquaris in: a
 conclave cubilis tui. Dixit, ite & vide
 te quomam fit in loco, ut mittens capiam
 eum. Cūque dixit quifesset ei, Est nunc in
 Dathān, Misit illic equos & eq itat. &
 exercitum magnum. Porō minister
 numis Dei mandē sur exit, & camē ef-
 fus effet, ecce exercitus ille in montib: ac
 circum eam equitibus et equitibus qua-
 propter dixit illi minister ei, Obsecro te O
 mi domine quid agemus? Ait illi, Ne me-
 tuas: nam qui nobiscum sunt, plures sunt
 eis qui sunt eum illo. Et orans Elifaeus
 dixit, Rege nunc O Deus oculos ejus ut
 videat: videritque Dominus oculos juvenis, et
 vidit montem plenum equis quorum equites
 ignis erant circum Elifaeum. Descen-
 dens autem ad eos, et descendens, depre-
 catus est tunc Deum Elifaeus dicens, Per-
 cute O Deus gentē istam caligine: percuti-
 sique fueruntque caligine, pōne dixerat
 Elifaeus. Tum dixit Elifaeus, Non est haec
 via, neque haec est civitas: sequimini me,
 ut ducam vos ad virum quem queritis:
 & duxit eos ad Samariam. Tūc dixit
 Domine mi, vetege hōrum oculos ut vide-
 ant: videritque oculos eorum, & vider-
 runt sese intra Samariam. Dixit autem
 rex Israelis ad Elifaeum cūm vidisset eos,
 Cedenē primam eos: O domine mi? Ait
 illi, Ne perimam eum tu capiti eis gladio
 tuo & arcu tuo, ut inferas eis necem: pro-
 pone jam cibum illis & aquam, ut edant
 ac bibant, & sequere recipient ad dominum
 suum. Paravit igitur illis cibum copia-
 sum & cūm edissent ac biberint, dimisi-
 si eos: reversique sunt ad dominū suum:
 neque perrexerunt bellatores. Atam im-
 pletum venire ut: ino Israelitis. Sed fuit
 pestis, ut collecto filius Hadad rex Sa-
 mar universo exercitū suo, ascendens ob-
 sideretque Samariam: Et ovietur in Sa-
 maria fames magna propter adfocem e-
 jus: in reatum ut caput asini emeretur
 obloginta drachmis, & quarta pars cabi
 fimi columbarum quinqe drachmis.

13 * فاجابه احد عبيدك وقال لا يا سيدي ايها الملك * الا ان النسخ بي بني اسرائيل هو يحيى
 ملك آل اسرائيل فما سنكلم به داخل حذر مصعبك * فقال امصوا وانظروا في اي المواضع
 هو حي ابع واحك فقبل له هو الان يدوان * ووجه الي تم فرسانا وركبا ورجسا عظيما *
 * فبكر خادم رسول الله للغيام فلما خرج فاذا الكيس قد احاط بالعربيه ورسانا وركبا * فقال
 له حارمه اسالك يا سيدي ماذا نصنع * فقال له لا تخاف فان الذين معنا اكثر من الذين
 معهم * وروي النسخ وقال اللهم اكسف الان عن عيني لئيطر وادس الله عن عيني
 العاك * فرأي الجبل مملوا حبالا وركبائها نارا حول النسخ * فقل الازابيون اليه * وعند ذلك
 دعى النسخ الي الله قائلا اللهم اصرب هؤلاء العوم بالسيكرو وفسيروا بالسيكرو * قال النسخ *
 ثم قال لهم النسخ وليس هناك الطريف ولا هناك الغريب * اطلقوا فرأي حي ابيدكم الي الرجل
 الذي اسم طالبود * فاجأهم الي سومرون * وقال رب اكسف عن عيون هؤلاء لئيطروا وادس
 عن اعينهم * فرأي انفسهم داخل سومرون * فقال ملك اسرائيل لالنسخ حين راهم * افقبل
 قليلا يا سيدي * فقال له لا تفعل * هل انت سيدهم سيديك ويوسيك * فكفون لهم قائلا *
 فكم الان فداهم طعاما * لئلا تكونوا وفسيروا ويطيروا الي سيدهم * فاصحح لهم طعاما
 كثيرا فاكلوا وفسيروا واطلعهم وفسروا الي سيدهم * ولم يعادروا عراه ارام بعد ذلك الحكي
 الي كور آل اسرائيل * ولما كان بعد ذلك جمع بن هداد ملك ارم حينع عسكره * وطلع
 وجاه سومرون * وكان سومرون جوعا عظيما بسبب حصارهم لها * الي ان صار رأس الكمار
 يبتاع بعاشن درهما * وربع فب من زبلي الكيام خمسة دراهم *

Verfio SYRIACA cum interpretatione LATINA.

5 * **Quare surgentes in crepusculo ad eundem in**
castra Adum, & pervenientes usque ad terminum
castrorum Adum, nemo illic erat. (Nam
Dominus audire fecerat in castris Adum thre-
prium equitum, & sonitum eorum, & soni-
titium exercitus magi : ideoque dixerant
alter ad alterum, Ecce rex Israelis conduxit
adversum nos regem Hethorum & regem
Aegyptiorum, ut veniant contra nos. Et sur-
gentes fugerant in crepusculo, & relique-
rant tenoria sua, equos & alinos suos, &
castra sua ut erant composita, & fuerant ipsi
nudi.) Venientes inquam, leprosi illi usque
ad terminum castrorum, ingressi sunt tenoria
unum, comederunt ac biberunt : & auser-
rentes inde argentum, aurum, & vestes, abie-
rentes & humi absconderunt : tum reversi, & in
aliud tenorium ingressi, absconderunt inde, &
euntes absiderunt. Dixerunt autem alter ad
alterum, Non recte facimus : hodie dies est
fausti nuntii : quousque tandem stobimus,
& expectabimus donec illicescat matutinus,
ut deprehendat nos peccatum ? agite igitur,
etamus indicatum in domo regia. Itaque ve-
nientes vocaverunt janitores civitatis, & in-
dicarunt eis, ac dixerunt, Ivisum ad castra
Adum, nec ullus erat ibi homo, neque vox hu-
mana, sed tantummodo equi ligati, & asini li-
gati, & castra ut erant. Accedentes ergo jani-
tores : rem indicarunt domui regis. Qua-
propter rex noctu confurgens dixit servis suis,
**Indicabo vobis quid fecerit nobis Adum-
 miz : scientes nos fame laborare, egressi sunt**
castris ad abduendum fein deserto, dixerunt, Cum
exierint & civitate, capiemus eos vivos, & in-
grediemur civitatem. Respondens quidem e-
levris jus dixit, Adducatur quinque ex equi-
tibus qui reliqui sunt : si capti fuerint, cen-
sebuntur cum universo populo Israelis qui
perierunt : & mitamus exploratum. Cum
ergo equos confendissent duo paria equitum,
missi eos rex post castra Adum, & ait, Ite,
explorate. Qui fecerantes eos ad iordanem usque,
& videntes totam viam plenam armis et vesti-
bus quae reliquerant Adumiz in festinatione
sua : reversi sunt nuntii, et indicarunt regi.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

5 * **Surgentes itaque tempore crepusculi ut per-**
gerent ad exercitum Arameorum, perven-
erunt ad castrorum Aram castra, & ecce
nemo illic aderat. Nam Deus audierunt
prodiderat se in castris Aram tantum
equitum, & sonitum eorum, & strepitum
ingenitum exercitus : addit ut diceret quilibet
ex eis facio suo, Nil aliud est hoc nisi
rex filiorum Israel, qui mercede conductus
ad usum sui regis Hethorum & regis
Aegypti, ut veniret contra nos. Et sur-
gentes fugerunt sub nocte, & reliquit omni-
bus tenoria sua, equos & alinos suos, to-
tisque ut erant castris, fugerunt, superest
sporum suum eripientes. Venientes in
castris, ibi steterunt ad castrorum castra, in-
gressi tenorium quoddam edum ac bi-
brunt, & acceptum inde argentum &
aurum, atque vestes, ac euntes absiderunt
castrum. Respondens autem alter ad alterum
inquit, Non recte facimus : hodie dies est
fausti nuntii : quousque tandem stobimus, &
expectabimus lucem matutinam, si cri-
men ob id incurremus : agite ergo, ingre-
diamur. Itaque in ede vigilia narverunt.
 Itaque venientes nuntii dixerunt iusticiis
 portatum civitatis, & narverunt eis di-
 centes : Permeavimus usque ad castra A-
 rameorum, & ecce nullus erat ibi homo,
 neque vox humana, ac eorum equi sine ibi
 ligati, & asini ligati, & tenoria integra
 manentia. Proimpulerunt id custodes ja-
 nuarum civitatis in urbe, ut inquit sece-
 runt eis qui aulam regium ingrediebantur.
 At rex noctu confurgens dixit servis suis,
 Ite dicam vobis quid fecerint Adumiz :
 nolunt nos esse famelicos, ideò de castris
 egressi iusticiis tendentes in deserto, di-
 ceuntes : ubi egrediemur in civitate, capie-
 mus eos vivos, & eorum ingredietur. Re-
 sponsus autem quidam seriorum regis
 ait, Mitamus jam quinque ex equitibus
 vestros qui veniant, illuc : si capti sunt,
 computabuntur inter eos qui reliqui sunt
 ex Israelitis : si autem perierint, censu-
 mus eos perire ad reliquos Israelitis qui
 perierunt : mitamus igitur, & videmus.
 Tulserunt ergo duo equites, quos missi rex
 post castra Arameorum, dicens eis, Ite, &
 videte. Sequentes igitur eorum vestigia,
 ad Jordanem usque, repererunt universam
 terram plenam vestimentis et armis, prout
 jecerat eis Aramei dum trepidi fugerint :
 tum reversi sunt.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

16 * Et egressus populus diripuerunt castra Adum : 16
 17 * *Et facta hordei obolo, quemadmodum dixerat Dominus. Porro rex virum illum cuius* 17
 18 * *innitebatur manibus, praefecit portae, conculcavitque eum populus in porta, & mortuus est; quemadmodum dixerat propheta* 18
 19 * *Dei, quando descendit ad eum nuntius. Evenit inquam sermo prophetae Dei: nam eo regi dicente, Satum farris latere, et fasa hordei obolo eras confimili tempore ventura in* 19
 20 * *porta Samaritae; Respondit vir ille, et dixit: rat prophetae Dei, Si Dominus fecerit fenestras in caelis, erit sermo ille: dixeratque ad eum, Ecce oculis tuis virifurus es, non famen eo comesturus. Sic itaque evenit ei; nam conculcarunt eum populus in porta, et mortuus est.* 20

CAP. VIII.

1 * *Elifas autem dixit mulieri illi cuius filium vitae restituerat, Surge, abi tu & domus tua, & hospitare ubique hospitari poteris; quoniam vocavit Dominus famem, & quidem ventura est super terram septem annos. Surrexit mulier illa, fecitque iuxta sermonem prophetae Dei; & abiecit tam ipsa quam domus eius, hospitata est in terra Palaestinae septem annos. Post annos septem reverfa venit in terra Palaestinae, ubi erat; ut conquireretur apud regem ob domum suam & ob agrum suum. Rex autem dixerat ad Gahzi juvencem prophetae Dei, Narra mihi omnes res magnas quas fecit Elifas. Dum ergo narraret illi regi quomodo mortuum vitae restituerat, videns mulierem illam ejus filium vitae restituerat conquirentem apud regem ob domum suam & ob agrum suum; dixit Gahzi, Haec est mulier illa, & hic est filius ejus quem Elifas vitae restituit. Cumque rex mulierem interrogasset, narravit illa ei; deinde dedit ei rex eunuchum quemdam, cui dixit, Restitue ei quicquid pertinet ad eam, totumque agri sui proventum, a die quo terram dereliquit ad hoc usque tempus. Postea venit Elifas Damasum: Bar-Hadad autem rex Adum agrotabat; & indicavitur ei, dixeratque, Venit propheta Dei.*

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

16 * *Quare egressus populus, depredati sunt* 16
 17 * *castra Adum: quicquidque ejus ibi similiarum venditatis fateri argenteo, et duo gigaribz hordei fateri argenteo, uti dixerat Deus. Rex autem praefecerat gigantem illi* 17
 18 * *lum cui innitebatur, janua; sicut conculcaverat eum homines in janua, & mortuus est, quemadmodum praedixit propheta Dei quando descendit ad eum rex. Et factum est quemadmodum indicaverat* 18
 19 * *Dei propheta regi, dicens: Grahz similiarum fateri a genio, & duo gigaribz hordei fateri argenteo vendacur confimili tempore die grassano ad portam que est in Samaria. Ille vero d' gigas respondit prophetae Dei dixerat, Nim licet faciat Deus sensus in caelo, per quas bona proficiant, non inquam constringit iuxta verbum hordei dixerat ille, Imo vero oculo suo id vidit, et ex eo minime comedit. Id inquam constringit ei; nam conculcavit eum turba popularis in janua, & mortuus est.* 19
 20 * *Et dicitur, Venit propheta Dei.* 20

CAP. VIII.

1 * *Monerat autem Elifas mulierem illam ejus filium vitae restituerat, dicens, Surge, & abice hinc tu & domus tua; uti conquiretur aliquo in loco ejus habitatio sit tibi comoda, & diciturque eum Deum famem, eaque sanis duraturus est in terra septem annos. Surrexit ergo mulier illa, & fecit quemadmodum praedixit illi prophetae Dei, & commorata est in regione Palaestinae septem annos. Exiit autem 3 septem annis: reversa est mulier in regionem Palaestinae, clamavitque regem apud pellans pro domo sua & agro suo. Rex autem & tunc temporis abouclatur Gahzi discipulum apfalsi Dei, & dicebat ei; Narra mihi modis omnia praecitata est facta que gessit Elifas: & diciturque hic regi narraret, & in sua narratione pervenisset ad vestimentum vitae mortuum; ecce advenit mulier illa cuius filium vitae restituerat, eum regem implorante pro domo sua & agro suo: dixitque Gahzi, Domine mi rex, ecce materem, & in filium ejus quem Elifas vitae restituit. Cum ergo rex multo tempore de re interrogasset, illaque ei narrasset; misit cum ea rex ministrum quemdam cui demandavit restitutionem omnium bonorum ejus, et restitutionem proventus agri ejus, ab eo tempore quo egressa fuerat ex ea regione usque ad tempus redit'is ipsius. Deinde venit Elifas Damasum: Bar-Hadad autem rex Adum agrotabat tunc temporis, diciturque fuisse ei; Janua venit hinc propheta Dei.*

Verfio SYRIACA cum interpretatione LATINA.

8 * Quapropter dixit rex ad Hezeal. Accipe mu-
 nus in manu tua, et vade obviam prophetae
 Dei, postula ab eo verbum Domini, et dic
 illi num sanitatem sum recuperaturus ab hoc
 morbo meo. Abiit ergo Hezeal obviam illi
 9 accepto secum munere ex praefantissimi qui-
 busque rebus Damafci, onere quadraginta
 camelorum; et veniens stetit se coram eo,
 dixitque, Filius tuus Bar-Hadad rex Adum
 misit me ad te, et ait, Num reviviturus sum ab
 hoc morbo meo? Dixit ad eum Elifzus, Va-
 10 de, et dic ei, Certissimè revivifices: verum
 offendit mihi Dominus te certissimè morituru-
 m. Post hæc flevit propheta Dei. Dixitque
 Hezeal, Quia de causa fiet dominus meus;
 11 cui dixit Elifzus, Novi malum quod facturus
 es filiis Israel: urbes eorum igni succensu-
 rus es, juvenes eorum gladio interfectorus,
 12 infantes eorum allururus, & prægnantes eor-
 um exterenturus. Dixit Hezeal, Cujus est i-
 13 mationis est servus tuus canis, ut faciat rem
 tantam? dixit ei Elifzus, Offendit mihi Do-
 14 minus te regem fore super Adum. Discessit
 ergo Hezeal ab Elifzo, & redit ad domi-
 num suum: dixitque ad eum dominus ejus,
 15 Quid dixit tibi Elifzus? Ait, Dixit mihi te
 certissimè victurum. Sed postero die accepit
 16 aufum, & aqua intinctum expandit super fa-
 ciem suam, & mortuus est: regnavitque post
 eum Hezeal. Anno quioro Joram filii Ahabi
 17 regis Israel, regnavit Joram Josaphati filius
 rex Juda, Triginta duos natus erat annos cum
 18 regnavit, & annis octo regnavit in Jerusa-
 lem. Ambulavit in viis regum Israelis, quem-
 19 admodum scilicet fecerunt qui fuerunt de do-
 mo Ahab: nam Ahabii foror fuit ejus uxor.
 20 Et quavis malum fecisset coram Domino,
 Noluit tamen Dñs Judam extinguere, propter
 21 Davidem servum suum, quemadmodum dixe-
 rat ei daturum se illi filios ejus in lucernam
 cunctis diebus. In diebus ejus defecerunt A.
 22 dumzei ab imperio Jude, & creârunt super se
 regem. Quapropter transiit Joram in Seira,
 23 omneque cum eo equites: & cum noctu
 surrexisset ad cruciandans Adumzot sibi cir-
 cumpajcentes, & equites duces eorum; aufugit
 populus in ventoria sua.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

8 * Dixit ergo rex Hazaeli, Sume tecum mu-
 nus, & cum eo obviam ito prophetae Dei,
 & postulare ab eo oraculum a domino, ut
 9 verbum consultius sum ab hoc morbo meo.
 Igitur Hazael obviam illi sumpto se die mu-
 nere ex optimis quibusque rebus Damafci,
 quantum ferre poterat quadraginta cameli-
 10 bus cumque pervenisset ad eum, stetit coram
 eo, & ait illi, Filius tuus Bar-hadad rex
 Aram misit me ad te, dicens; Num
 11 convalescam ab hoc morbo meo? Dixit
 ad eum Elifzus, Vade et dic ei; Convales-
 ces quidem ac vivis; indubitanter tamen
 12 mihi Deus te morte precandū merituus.
 Tum auertit facie suā, & ulque die de-
 13 misit, tandem Revivificavit Dominus
 illi Hazael, & rex factus est super
 14 Syria. Quis novit quantum malis illaturus es fi-
 liis Israel: nam arces eorum igni succen-
 dit, juvenes eorum gladio interfectorus, pue-
 15 rulos eorum allurabit, & prægnantes eor-
 um exterminabit. Ait Hazael, Quis est
 16 servus tuus canis, ut tantas actiones comi-
 tatus? Dixit ad eum Elifzus, Quoniam
 17 Deus indicavit mihi te regnaturum super
 gentem Aramam. Tum discessit a con-
 18 spectu Elifzei ad dominum suum: qui dixit
 illi, Quid ait tibi Elifzus? Dixit, Ait
 19 mihi te fanandum & victurum. Verum
 postero die accepit lapsum, & in aquam
 20 comprimitur, expandit illud super oculum
 ejus, & mortuus est: regnavitque Hazael
 21 loco ipsius. Anno quinto Joram filii A-
 22 habi regis Israelitarum, regnavit Jeho-
 ran filius Jehoaphai regis Judæorum.
 23 Natus erat annos triginta duos cum re-
 gnare cepisset, & annis octo regnavit in
 24 urbe pacis. Ambulavit protervis per ve-
 stigia regum filiorum Israel, proutis ut
 25 fecerat gens Assabi: atque ita quidem
 quia Achabi filia erat ipsius uxoris. Impe-
 26 rit inique se gessit coram Deo. Nihilominus
 27 miserat illi usus est Deus, nec
 perdidit tributum Juda, propter Davidem
 28 servum suum, quemadmodum pollicentis ei
 fuerat conversationem regni in familia
 29 ipsius cunctis diebus. In diebus ejus ve-
 30 bellum advenit, & subverserunt se ad
 obsequio gentis Judæicæ, & constitu-
 31 runt sibi regem. Quapropter Joram ab-
 sit in Seira, omneque cum eo equites ejus
 (pervixit autem ad eos noctu) & Adu-
 32 meos sibi vicinos invovit, & in quibus
 etiam eorum invavit; a terga dirigerunt
 populus ad parvas suas.

والمطمهم

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

22 * Sic defecit Adum ab imperio Jude ad hunc 22
 23 ulque diem : eodem quoque tempore rebel-
 24 lavit Lebna. Reliqua gesta Joram. & quic- 23
 25 quid fecit, ecce scripta in libro annalium re-
 26 gnum Juda. Joram Jofaphati filio cum pa- 24
 27 tribus suis occumbente, & cum suis parenti-
 28 bus sepulto in civitate David ; regnavit post
 29 eum Hazaja filius ejus. Anno undecimo Jo- 25
 30 rami filii Abahi regis Israel, regnavit Haz-
 31 aja filius Jorami regis Juda. Viginti duos natus 26
 32 erat annos Hazaja cum regnavit, & unico re-
 33 gnavit anno in Jerusalem: nomen matris ejus
 34 erat Athalia filia Amri regis Israel. Ambu- 27
 35 lavit autem in via domus Abahi, fecitque
 36 malum coram Domino, quemadmodum fecer-
 37 ant qui fuerant de domo Ahabitarum: enim
 38 affinitate conjuncti cum domo Abahi. Abiit 28
 39 is cum Joram Abahi filio in praelium adver-
 40 sus Hezeael regem Adum, in Ramath-gelaad: 29
 41 percusserunt autem Adumai Joramum. Re-
 42 versusque est rex Joram ad cutandam se in
 43 Jezraele à vulnere quod infixerat ei quidam
 44 Adumæus in Ramatha, cum bellum gereret
 45 cum Hezeale rege Adum. Hazaja vero Jora-
 46 mi filius rex Juda, defecit ad invendum
 47 Joramum Abahi filium in Jezraele, cò quòd
 48 egrotaret.

CAP. IX.

49 * Elifseus propheta, vocato quodam ex filii 2
 50 prophetarum, ait illi, Percuties lumbos 3
 51 tuos, & accipe cornu olei in manum tuam,
 52 & vade ad Ramath-gelaad: Ingredere il- 2
 53 luc, ibique discerne Jechu filium Jamsi: in-
 54 gressus, jube illum furgere è medio fratrum
 55 suorum, & introduce eum è penetrati in pe-
 56 netrale. Deinde accipe cornu olei, & effu- 3
 57 de super caput ejus, & dic illi: Sic ait Domi-
 58 nus, Unxi te ut sis rex super populum meum
 59 Israel: tum aperi januam, & fuge, neque
 60 moreris. Abiit ergò juvenis ille propheta 4
 61 in Ramath-gelaad: Et ingressus vidit prin-
 62 cipes exercituum sedentes, dixitque; sermo-
 63 nem habeo tibi dicendum O princeps, Dixit
 64 Jechu, Cuiusnam ex omnibus nobis? Ait illi,
 65 Tibi O princeps. Cùmque Joram ingressus 5
 66 fuisse esset in penetrale, effudit oleum super ca-
 67 put ejus, & dixit illi: Sic dicit Dominus Deus
 68 Israelis, Unxi te ut reges super populum Do-
 69 mini, super Israel: cum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

22 * Et subvertunt se ab eorum obsequio ad 12
 23 hunc usque diem. Eodem quoque tempore rebel-
 24 lavit in eos incolæ Libne. Reliqua que fecit
 25 Joram, & quæ quid fecit, jam scripta
 26 sunt in libro historiarum: de diebus regum gen-
 27 tium Judaicæ. Cùmque occurrerent Joram 24
 28 cum paribus suis, & sepultus esset in ci-
 29 vitate David, regnavit Hazaja filius
 30 ejus loco patris. Fuit autem principum 25
 31 regni Abazjab regis Juda, anno duodeci-
 32 mo Joram filii Achabi regis Israel. Et 26
 33 erat quo tempore regnavit, annos natus
 34 viginti duos, et unico anno regnavit in urbe
 35 petrice: nomen matris ejus erat Athalia filia
 36 Salubi. Amplexatus in civitate David, & sur- 27
 38 sum commisit coram Deo, equè ac gens do-
 39 mi Achabi; & matrimonium cum contra-
 40 xerat eis filia Achabi. Propterea etiam cum 28
 41 Joram Achabi filio ad oppugnandum
 42 Jezraelem regem Aram in Ramath-ga-
 43 laad: ibi cum percussisset Adumai Jor-
 44 ramum, Abiit Joram rex in medicetur 29
 45 in Jezraele: vulneribusque suis affecerat
 46 cum Aramei in Rama inter pugnantium
 47 cum Hezeale rege Aram. Abazjab vero
 48 rex Joram filius rex: ibi rex Juda, ibi
 49 invenit Joramum Achabi filium, cum
 50 morbo laboraret ex ea vulnera.

CAP. IX.

51 * Post hæc Elifseus propheta vocavit re- 1
 52 gum & discipulis prophetarum, & ait illi,
 53 Accipe lumbos tuos, accipe vasculum o-
 54 lei in manum tuam, & vade in Ramath-
 55 gelaad: Cùmque eo devenisset, considera 2
 56 Jechu filium Jamsi, accede ad eum, jube
 57 ut iurgas è medio fratrum suorum, & in-
 58 troduce eum è conclavi in conclave: De-
 59 inde sume vasculum olei, effunde super
 60 caput ejus, & dic: Ita dicit Deus, Unxi
 61 te regem super Israelitas: aperitque ostium
 62 egredere, & ne moreris. Abiit: inque ju-
 63 venis ille discipulus prophete Dei, in Ra-
 64 math-gelaad: Cùmque eo pervenisset, ve-
 65 nit principes militum sui sedentes, &
 66 ait, Equidem habeo ad te O princeps, ali-
 67 quot verba: dixit Jechu, Ad quem è con-
 68 clavi? Ad te, inquit, O princeps. Sur- 3
 69 revit in, & iurgissus est cum eo domine:
 70 ille vero è sudis oleum super caput ejus, &
 71 ait illi, Sic dicit Deus, Unxi te regem super
 72 populum meum, nempe gentem Israeliticam.

22 * Et subvertunt se ab eorum obsequio ad 12
 23 hunc usque diem: Et eodem quoque tempore rebel-
 24 lavit in eos incolæ Libne. Reliqua que fecit
 25 Joram, & quæ quid fecit, jam scripta
 26 sunt in libro historiarum: de diebus regum gen-
 27 tium Judaicæ. Cùmque occurrerent Joram 24
 28 cum paribus suis, & sepultus esset in ci-
 29 vitate David, regnavit Hazaja filius
 30 ejus loco patris. Fuit autem principum 25
 31 regni Abazjab regis Juda, anno duodeci-
 32 mo Joram filii Achabi regis Israel. Et 26
 33 erat quo tempore regnavit, annos natus
 34 viginti duos, et unico anno regnavit in urbe
 35 petrice: nomen matris ejus erat Athalia filia
 36 Salubi. Amplexatus in civitate David, & sur- 27
 38 sum commisit coram Deo, equè ac gens do-
 39 mi Achabi; & matrimonium cum contra-
 40 xerat eis filia Achabi. Propterea etiam cum 28
 41 Joram Achabi filio ad oppugnandum
 42 Jezraelem regem Aram in Ramath-ga-
 43 laad: ibi cum percussisset Adumai Jor-
 44 ramum, Abiit Joram rex in medicetur 29
 45 in Jezraele: vulneribusque suis affecerat
 46 cum Aramei in Rama inter pugnantium
 47 cum Hezeale rege Aram. Abazjab vero
 48 rex Joram filius rex: ibi rex Juda, ibi
 49 invenit Joramum Achabi filium, cum
 50 morbo laboraret ex ea vulnera.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

7 * Percute familiam Ahabi domini tui, & ul-
 8 ciferere sanguinem fervorum meorum pro-
 9 phetarum, & sanguinem omnium fervo-
 10 rum Domini de manu Izabelis. Et per-
 11 dam totam domum Ahabi, perdámque A-
 12 habo. Ingentem aut parietem, & ligan-
 13 tem atque solventem in Ifraele. Reddam-
 14 que domum Ahabi sicut domum Ierobaami
 15 filii Nabati, & sicut domum Baafa filii A-
 16 hie. Izabelem verò devorantibus canes in
 17 prædio Jezraelis, nec erit qui feliat: a-
 18 pertoque officio fugit. Jehu ad fervos domi-
 19 ni sui egressus, dixerunt ei; Rectene res ha-
 20 bet? quam ob causam venit ad te solidus
 21 ille? Qui dixit, Vos nollis hominem & stoli-
 22 ditatem ejus. Dicunt ei, Mentiris, indica
 23 nobis. Ait illis, Ita mihi dixit; sic dicit Do-
 24 minus. Unxi te in regnes super Ifraelem.
 25 Illi ergò istam accipientes uniusquisque ve-
 26 stem suam, posterunt subter cum super
 27 thronum gradium, & clangentes buccinà
 28 dixerunt; Regnavit Jehu. Deinde confpi-
 29 ravit Jehu Jamit filius contra Joram, (dum
 30 Joram defenderet Ramath-gelad ipse unà
 31 cum toto Ifraele ab Hezeale rege Adum: Et
 32 reversus esset rex Joram ad curandum se in
 33 Jezrele à vulnere quod infixerat ei quidam
 34 Adumus, cum bellum gereret contra Hez-
 35 zaelem regem Adum.) dixitque Jehu, Si ci-
 36 piant animi vestri, nemo egredietur qui ei ci-
 37 vitate evadat, ut nuntiatum eat in Jezrele.
 38 Tum confcensu Jehu equo abit illuc, quo-
 39 niam Joram jacebat illuc, & Hazraf rex Ju-
 40 da descenderat in visum Joramum. Porrò
 41 speculator qui stabat supra turrim Jezraelis,
 42 vidit equitatum Jehu venientem, dixitque
 43 speculator, Equites video, Dixit Joram, Ad-
 44 duc currum, & mitte obviam illis, dicatque;
 45 Ad pacemne? Abiit ergò equus obvi-
 46 am illi, & dixit ei; Sic ait rex. Ad pa-
 47 cemne? Dixit Jehu, Quid tibi cum pa-
 48 ce? retrocede post me: speculator autem
 49 nuntiavit dicens, Pervenit nuntius ad il-
 50 los usque, at non reversus est. Misit er-
 51 go alium equitem ad eos, dixitque; Sic
 52 ait rex, Pacificemne? Dixit Jehu, Quid tibi
 53 cum pace? retrocede post me.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

7 * Inferet autem manus in gentem domus
 8 Ahabi domini tui, & auferet sanguinem
 9 servorum meorum, & prophetarum meo-
 10 rum, & sanguines cultorum Dei, de ma-
 11 nu Izabelis. Nam deceret perire totam
 12 Ahabi familiam, nec reliquere ex eis
 13 mimentem ad pa item, neque solutam
 14 acque profugam in Ifraele. Et red-
 15 dam Ahabi familiam ut familiam Ieroba-
 16 ami filii Nabati, & ut familiam Bafae
 17 filii Achis. Izabelem verò devorantibus
 18 canes in portione Jezraelis, nec habitus se-
 19 pellenem: aperiaturque officio discessit. Tum
 20 egressus Jehu ad servos domini sui, dixe-
 21 runt ei; Num velis ob munium venis ad
 22 te? At illis; Vos novistis hunc
 23 hominem ejusque conditionem. Dixerunt,
 24 Falsum istum ob causum venis ad te?
 25 Joram abis. Dixit ei; Hec & talia indi-
 26 cavit mihi hec dixit, Sic ait Deus, Iam te
 27 regem super Ifraelem. Tunc illi scilicet
 28 accipientes uniusquisque vestem suam,
 29 & posterunt eam subter eum, super gra-
 30 dium fenestæ: & clangens buccinà di-
 31 xerunt; Regnavit Jehu. Rebelleu ique Jehu
 32 filii Jezraelis filii anti omnia Jora-
 33 num (Joram autem cum eis debuit luctari
 34 Ramoth-galad, affuit autem ei omnis
 35 Ifraelis viri, contra Hazezelu regem Adum:
 36 Sic moratus in Jezrele, ut medetur
 37 vulnere quoque infixerat illi dramæ in-
 38 ter pugnam cum Hazele rege Adum)
 39 dixitque Jehu, Si libet vobis, nemo egre-
 40 diatur aut se prior fiat: et circu-
 41 late ut eat in Jezrele. Joram illic in-
 42 terim decubante, descendente ad eum
 43 ab Hazele rege Jezrele, infortius
 44 cum. Dum istaque speculator staret super
 45 turrim in Jezrele, vidit agmen Jehu
 46 venientem, & ait; Ecce videtur agmen
 47 stans jam advenisse. Dixit Joram, Ac-
 48 cipe equitem, & mitte eum illis ob-
 49 viam, certiorque has per eum num hoc
 50 sit ad pacem. Abiit igitur equus, &
 51 obvius illis factus ait, Sic dixit rex,
 52 Ad pacemne? At illi Jehu, Quid pa-
 53 cem queris? retro me cedito. Nun-
 54 tiavit autem speculator, & ait, Ad-
 55 junxit se illis nuntius, nec revertitur.
 56 Rursus misit equitem secundum, quo
 57 dicitur, Sic ait rex, Ad pacemne?
 58 respondit Jehu, Quid tibi cum pace?
 59 recipi te cum his qui me sequuntur.

Verfio STRIACA cum Interpretatione LATINA.

34 * Ingressus vero comedit ac bibit, cum dixit, 34
 35 * quia filia regis est. Absumens itaque ut fe- 35
 36 * licentiam eam, nihil invero eorum ex ea, prae- 36
 37 * ter caput, pedes, & volas manuum ejus: Et re- 37
 * verbi indicaverunt ei. Qui dixit, Sermo Dñi
 * est, quem locutus fuerat per manum servi sui
 * Elize qui de Thesbi, quod scribitur in pradio
 * Jezraelis devorabunt canes carnem Izabelis:
 * Et erit cadaver Izabelis quasi stercus super
 * faciem tertii in pradio Jezraelis, nemine sepe-
 * lientis: ita ut non dicatur, Haec est Izabel;

CAP. X.

1 * Habebat autem Ahab septuaginta filios in 1
 2 * Samaria: quapropter scripsit Jehu epistolam, 2
 3 * & misitque in Samariam ad magnates jezraelis, 3
 4 * & ad seniores, & praeceptores filiorum A- 4
 5 * habi, dicens: & praevenit haec epistola 5
 6 * ad vos, quandoquidem apud vos sunt filii 6
 7 * domini vestri, & penes vos habentis currus, 7
 8 * equos, & armas, & arma: Quem optimu 8
 9 * ac praestantissimum videritis inter filios do- 9
 10 * mini vestri, collocare super solium patris 10
 11 * sui, & pugnare pro domo domini vestri. Illi 11
 12 * vero vehementer timentes dixerunt, Ecce 12
 13 * tuos reges non resistunt ei, quomodo resi- 13
 14 * stuerimus nos? Quare mittentes oeconomus, 14
 15 * praefecti civitatis, seniores, atque paedagogi 15
 16 * ad Jehu, dixerunt: Servici sumus, & quic- 16
 17 * quid dixeris nobis, exsequemur: neminem 17
 18 * sciam nos regem creabimus: quod bonum 18
 19 * tibi visum fuerit, facito. Tum scripsit ad eos 19
 20 * epistolam secundò hifce verbis, Si mei esset, 20
 21 * & voci meae auscultatis, tollite capita filio- 21
 22 * rum domini vestri, & cras hoc eodem tem- 22
 23 * pore afferite in Jezraelem: filii autem regis 23
 24 * erant septuaginta viri & magnates urbis 24
 25 * educabant eos. Cùm ergo pervenisset 25
 26 * epistola, doxerunt filios regis, & jugu- 26
 27 * laverunt eos, nempe septuaginta viros, 27
 28 * posuerunt eorum capita in sportis, & mise- 28
 29 * runt ei in Jezraelem. Tum venit nuntius, 29
 30 * & indicavit ei dicens, Attulerunt capita fi- 30
 31 * liorum regis. Qui respondit, Congerite illa 31
 32 * duos in acervos in vestibulo januae usque, mané.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

34 * Tum descendens comedit ac bibit: dein- 34
 35 * de dixit, Reversus jam maledictam illam, 35
 36 * & sepelie eam, nam filia regis est. 36
 37 * Cùmque abissent ad sepeliendum eam, nihil- 37
 * que ex ea reperissent, praeter calceam-
 * entum ejus, & pedes, ac volas: Redentes
 * nuntiarunt id illi, qui dixit, Haec sunt
 * verba Dei, quae provenerunt per filium
 * Thesbitae, dicens, In portibus Jezrae-
 * lis comedent canes carnem Izabelis:
 * Et erit cadaver Izabelis quasi stercus di-
 * spersum super faciem tertii in pradio Jez-
 * raelis, ut non dicatur, Haec est Izabel.

CAP. X.

1 * Mecum habebat Achab in Samaria 1
 2 * septuaginta filios: quapropter scripsit 2
 3 * Jehu literas ad principes Jezraelis, se- 3
 4 * niores, & doctores debent, qui erant in 4
 5 * Samaria, dicens: Max quum venerit 5
 6 * ad vos he litterae meae, habentes apud 6
 7 * vos filios domini vestri, habentes etiam 7
 8 * currus, equos, & arma nec muniant, 8
 9 * atque arma: & spere ad filium domini ve- 9
 10 * stri discurrere, & ponere collocare super 10
 11 * solium regni patris sui, & pugnare pro 11
 12 * domo domini vestri. Quia vehementer timé- 12
 13 * timentes, dixerunt: Quomodo enim duo 13
 14 * reges non potuerunt sufficere coram eo, 14
 15 * quomodo nos ei resistemus? Quapropter 15
 16 * per respondimus ei praepositi domini, & 16
 17 * praefecti urbis, seniores, atque cura- 17
 18 * tores, dicens: & Servici tui sumus, & 18
 19 * imperio tuo obtemperabimus, nullum con- 19
 20 * stiterimus regem, emittentiam (auctorita- 20
 21 * tem) super nos exercere in quibus lione- 21
 22 * rit. Haec cùm intellexisset ab eorum re- 22
 23 * sponso, secundum scripsit ad eos episto- 23
 24 * lam hujusmodi tenoris: Si mei esset, & 24
 25 * imperio meo obtemperatis, & invocate ca- 25
 26 * pita filiorum domini vestri, & cras con- 26
 27 * similibus tempore offerre ea mihi Jezrae- 27
 28 * lem. Porro filii regis susceperunt septu- 28
 29 * aginta viri apud magnates urbis ma- 29
 30 * gno in honore & reverentia. Itaque cùm 30
 31 * pervenissent ad eos litterae, accepturus 31
 32 * filios regis qui erant septuaginta viri, ju- 32
 33 * gularunt eos, & impulerunt capita 33
 34 * eorum in canistris, & miserunt ea ipsi 34
 35 * Jezraelem. Tum accedens ad eum le- 35
 36 * gatus, mortuus cum dicens, Jam veni- 36
 37 * unt capita filiorum regis. Qui dixit, 37
 38 * Congerite illa duplices fovee in vestibulo 38
 39 * usque contra januam.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

9 * **Manē egressus est, & stans dixit univervo**
 10 **populo, Vd sine effectis iusti ? Si ego rebellavi**
 11 **contra dominum meum, & occidi cum, hos om-**
 12 **nes quis interfecit ? Difficite nunc nihil fer-**
 13 **monis Domini, quoad ea que locutus est de**
 14 **domo Ahabi, casurum in terram : & Domi-**
 15 **ni sum fessile quod locutus fuerat per servum**
 16 **suum Eliam. Præterea occidit Jehu quot-**
 17 **quot deprehensi fuerunt ad domum A-**
 18 **habi in Jezraele, tam magnates ejus, quam**
 19 **confanguineos ejus, & sacrificulos ejus, nul-**
 20 **lo relicto superflite. Deinde surgens disces-**
 21 **sit, & ingressus est Samariam : & dum eger-**
 22 **teret aras que erant in via, Invenit Jehu**
 23 **fratres Hazajze regis Juda : quibus dixit, Qui**
 24 **estis vos ? Respondunt ei, Fratres Eliæ fin-**
 25 **ceritis in corde tuo, qualis est cordis mei**
 26 **ergo cor tuum ? Respondit Jonadab, Est qui-**
 27 **dem, est. Ait illi, Erabe manum tuam : quo**
 28 **manum præbente, iussit eum ad te in curram**
 29 **ascendere : Tum dixit ei : Veni mecum, &**
 30 **vide quomodo zelum pro Domino. Illo ita-**
 31 **que in curram seculum advecto, Ingressus est**
 32 **Samariam, & peremit omnes qui reman-**
 33 **erant in domo Ahabi in Samaria, donec pen-**
 34 **itus deleret eos, juxta verbum Domini, quod**
 35 **pronuntiaverat Eliæ. Deinde congregavit**
 36 **Jehu totum populum, & dixit eis : Ahab pa-**
 37 **rum coluit Baalem, Jehu multum cultores est**
 38 **eum. Quarē omnes prophetas Baalis, omnes**
 39 **cultores ejus, omneque sacrificulos ejus con-**
 40 **vocate mihi : nam autem desit, quoniam**
 41 **sacrificium maximum mihi peragendum est**
 42 **Baalii : quicunque defuerit, haud vivito. Jehu**
 43 **autem aliu id faciebat, ut perderet cultores**
 44 **Baalii. Dixit ergo Jehu, Convocate cœ-**
 45 **tum univertum ad Baalem : & convocavit,**
 46 **Misit etiam Jehu ad omnem Ifsaelem : &**
 47 **venerunt omnes cultores Baalis, nemine re-**
 48 **manente qui non veniret : & ingressi sunt**
 49 **phanum Baalis, & repletum est phanum Baa-**
 50 **lis ab extremo ad extremum.**

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

9 **Sequenti die dixit univervo turba que 9**
 10 **secum erat, Si dicam dolum me fluxisse**
 11 **contra dominum meum, & cum occidisset,**
 12 **verum sanē dixisti : at qui interfecit hos om-**
 13 **nes ? Scitote nunc ne iuram quidem**
 14 **elabi : sermonibus Dei, quod id esse partem**
 15 **eorum que de Deo dixit de domo Ahabi,**
 16 **& profecisse iam Deum que locutus fue-**
 17 **rat per servum suum Eliam. Sic extitit : 11**
 18 **Jehu quotquot reliquos fuerat de domo**
 19 **Ahabi in Jezraele, & omnes magnates**
 20 **ejus, pariter, & amicos ejus, nullum**
 21 **relictus sit illi superflite. Tum profecit : 12**
 22 **Abit Samariam, ut facerentem in urbe**
 23 **suo profecisset usque ad dominum cæcis pa-**
 24 **florum, Ierosolime in via sua : 13**
 25 **Abi regibus tribus dixit, dixitque ad**
 26 **eos, Qui estis ? Respondunt, Fratres Eliæ**
 27 **fratres (nam, & descendimus ad inveni-**
 28 **endum & addiscendum incolentium fi-**
 29 **liorum regis & filiorum regine. Dixit : 14**
 30 **Præbentis est vobis : hoc modo cam-**
 31 **peribis : jugulatis fuerunt antequam**
 32 **domus passorum. Erant scilicet quadragin-**
 33 **ta duo viri, que nullus eorum reliquus fu-**
 34 **it. Iste profecit nuncit fironadabam : 15**
 35 **Et dixit Jehu, Quis estis ? Respondit, Tu**
 36 **estis Jehu filius Josi occurrentem, eum de sua**
 37 **adherente duceretoga dixit, Estis ani-**
 38 **mus tuus erga me rellus, quem admodum**
 39 **est animus meus erga omnium tuum ?**
 40 **Respondit fironadab, Imo vobis, & majo-**
 41 **rum in vobis. Cæto inquit manum suam :**
 42 **& ubi co:isset manum ejus, advenit cum**
 43 **scitū in curram suam, Et ait illi, Veni me-**
 44 **cum, & vide quid meum quo sum affe-**
 45 **ctus erga Dominum. Cum itaque impo:isset**
 46 **eum in curru suo, Et Samariam pervenif-**
 47 **set, extitit omnes qui reliqui in ea fue-**
 48 **rant adhabo, ita ut extip:isset eos, juxta**
 49 **sermonem Domini, quatenus locutus fuerat ad**
 50 **Eliam. Tum congregavit Jehu totū populum,**
 51 **dixit ad eos, Si arguistis Achab, non exhib-**
 52 **istis idolo, Ibi quis amplius exhib-**
 53 **istis ? Quis convocavit ad me omnes pro-**
 54 **phetas Baalis & cultores ? omnesque, si-**
 55 **o:ificulos ejus, que meos ex eis deflucit,**
 56 **quia nullus vestrum Baalis mactare con-**
 57 **tenda : quicquid deflucit, atque non probabi-**
 58 **tur vobis. Jehu autem f:iculenter hoc**
 59 **fecit, ut exterminaret cultores Baalis, Tum 20**
 60 **dixit Jehu, Inducite eorum pro Baale quo-**
 61 **inducit, dicitis : fides per totum Ifsaelem, &**
 62 **adduxerunt omnes cultores Baalis, omnes ven-**
 63 **erunt ex ea quousquam qui non veniret. In**
 64 **Baalii adem tantā frequentia ingressi, ut**
 65 **plena esset ab eo ad oram.**

9 **فلما كان بالعبادة قال لكل القوم الذين معه ان فلنم اني انا عدت بسببي وقلته وقد**
 10 **صدقتم فمن قبل هؤلاء اجمعين** * **اعلموا الان انه لا يسعظ من كلام الله حرفا * وهذا مما قاله**
 11 **الله في بيت احاب** * **وقد ندم الله ما نكلمكم به على يد عبدك ايليا * واهلك ياهو جميع الباقين**
 12 **من بيت احاب في يزرعال * وجميعا اكلين واقاربيه واخواته * فلم يبق له سريد * ثم اطلق**
 13 **ماضيا نحو سومرون * فلما صار من طريقه الي بيت حبع الرعاة * فلقني في طريقه هناك احوه**
 14 **احريا ياهو ملك سبط يهودا * فقال لهم * من اسمكم * فقالوا نحن احوه احريا اكلدان بلنم معرفه**
 15 **تعالى * فقال ابي الملك وبي الملكة * فقال * اقبصوا عليهم احياء * فقبص عليهم كذاك * وادبوهم**
 16 **على حبل بيت الرعاة * وهم اسنان واربعون رجالا لم يبق منهم احد * ووصي من ثم فلقني**
 17 **يهو اراب بن راجاب مسعبله * فسأله عن سلامته وقال له * هل فلتك لي مسعبله حسب ما فلقني**
 18 **تعالى * فقال يهو اراب * نعم ويزاده * فهاب يدك واحمد بينك واصعك معه علي مركبه * وقال**
 19 **له * تعالى معي وانظر عيني التي عرضها لله * واركنه في مركبه * ورافا سومرون * فاهلك جميع**
 20 **من بقعي لاحاب بما صي استاء صلهم ككالكلم الله الذي كلم به ايليا * ثم جمع ياهو جميع**
 21 **السبع وقال لهم ان كان احاب عبد الطاعون فلتلا فان ياهو يعبك كليل * والان فادعوا**
 22 **الي جميع اسبئ الباعل وعابذته * وجميع كمره * ولا يكلف منهم احد * فان عزمي ان**
 23 **ادبح للباعل ذبايح كسبن * وكل من كلف لا يسبقي حيا * ياهو صنع معك كذا * كما يقني**
 24 **عبد الطاعون * ثم قال ياهو * اسموا بيعة للباعل * فسموا * وبعث ياهو في كل اسرائيل * فوالتي**
 25 **جميع عباد الباعل * فلم يبق منهم احد لم يواقي * وادخلوا بيت الباعل واملاء منهم من**
 26 **الطرف الي الطرف * D d d d**

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

22 * Tum dixit ad praefectum thesauri vestrum, & ad
 23 * Profer vestes omnibus cultoribus Baalis, & ad
 24 * Protulit eis vestes. Et ingressus Jehu cum 23
 25 * Jonadabo Rechab filio phanum Baalis, dixit
 26 * cultoribus Baalis & Inquire, & videte num
 27 * addit vobiscum hic quisquam e cultoribus
 28 * Domini, qui non sint cultores Baalis. His
 29 * itaque ad factricia & holocausta peragenda
 30 * ingressis, collocavit Jehu foris trecentos ot
 31 * toginta viros, quibus dixit, Anima viri illius
 32 * a quo evaserit quispiam ex his hominibus
 33 * quos vobis committo, erit pro anima ejus.
 34 * Cum vero abolvisset sacrificium holocau
 35 * solorum, dixit Jehu cultoribus & heroiibus
 36 * Ingreddimini, trucidate eos, nequis exeat: &
 37 * trucidarunt eos acie gladii, & projecerunt
 38 * eos cursoros & heros. Tunc euntes usque ad
 39 * civitatem phani Baalis, Eduxerunt statum 26
 40 * phani Baalis, & combusserunt eam igni. E-
 41 * verfa Ilaru Baalis, everterunt illam phanum
 42 * ipsum Baalis, & fecerunt eundem latrum ad
 43 * hodiernam usque diem. Sic delevit Jehu 28
 44 * Baalem ex Israele. Verum à sequendis pec
 45 * catis Jerobaani filii Nabati, quibus pecca
 46 * ra fecerat Israhel, non recessit Jehu, nem
 47 * pe à viuis aureis qui erant in Beth-el & in
 48 * Dan. Dixit ergo Dominus ad Jehu, Quia 30
 49 * fecisti quod gratum mihi erat: & quicquid
 50 * cordi mihi erat, fecisti domui Ahab: fili
 51 * quatuor sedebunt tibi super folium Israe
 52 * lis. Non observavit inquam, Jehu ut ambularet
 53 * in lege Domini Dei Israelis, ex toto corde
 54 * suo, nec recessit à peccatis Jerobaani qui
 55 * peccata fecit Israhel. Iis diebus cepit 32
 56 * Dominus Israhel vexare: nam percussit eos
 57 * Hezeel in toto termino Israelis: A Jorda- 33
 58 * ne in plaga Orientali, totaque regione Ge
 59 * laad, Gad, Rubil, & Manasse: ab Adoir que
 60 * est fecus torrentis Arnon, & Gelaad, &
 61 * Mathnin. Reliquæ res gestæ Jehu, quicquid 34
 62 * fecit, & omnia praelata facta ipsius; ecce
 63 * scripta sunt in libro annalium regum Israe
 64 * lis. Denum occubuit Jehu cum patribus suis, 35
 65 * & sepelierunt eum in Samaria: & regna
 66 * vit Jehu haz filius ejus post ipsum. Porro 36
 67 * dies quibus regnavit Jehu super Israhel in
 68 * Samaria, fuerunt viginti octo anni.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

22 * وقال لصاحب الكنوز اخرج خلعاً من الثياب جميع عبك الباعل * فخرج لهم ذلك * وجاء
 23 * ياهو ويواذاب بن راحاب ابي بيت الباعل وقال لهم فلبسوا ولبسوا الا يكون معلم من عليدي
 24 * الله احداً الا عليدي الباعل فقط * ثم بعدوا ليصعدوا وياكفا قدسا وجرافعا وياهو فد رب
 25 * بدل نفسه * فلما فرغ من الدعوي قال ياهو للرجال والعواد * تعالوا اهدلوهم * واحذروا ان
 26 * يخلص منهم احداً من حد السيف * ورومهم الرجال والعواد فلما وصلوا الي وريه بيت الباعل
 27 * اخرجوا مناصب الباعل وحروفها * ولبسوا مناصب الباعل وبيده * وجعلوها مواطياً الي لليوم
 28 * فابا ياهو الباعل من آل اسرائيل * سوي ايام يوربعام بن باناط الذي اتم لها آل اسرائيل
 29 * ثم بزل ياهو عن ابياعها وهما العجاكرن الذهب الذي احدهما في بيت ايل والآخر في بانيلس
 30 * ووحى الله الي ياهو ان جراك اذ احده في اعمال الاسعامة امامي * وعلبت في يوم احاب حسب
 31 * اراوني * ان اجعل من بينك اربعاً علي كرسى مملكتك آل اسرائيل * ولم يحافظ مع ذاك ياهو
 32 * علي السلوك في توريه الله الي اسرائيل تبدل قلبه * ولم بزل عن ايام يوربعام بن باناط الا في اتم
 33 * لها آل اسرائيل * وفي تلك الايام ابدي عصب الله مسداً علي آل اسرائيل * وواقع هم حزال
 34 * من الارون مسوف السمس * وتلك جميع ارض جلعاد سبط جاد *
 35 * وسبط روبيل * ونصف سبط منسا من عروعار علي وادي ارون * وارض جلعاد وبيسان * وافي
 36 * اخبار ياهو * وما صنع وجميع جبرويه * قد كتب في سفر ايام ملوك آل اسرائيل * واصبح
 37 * ياهو مع ابيه * وملك يواحاز ابنة مكانه * وكان جملة ايام ياهو الي ملكها علي آل
 38 * اسرائيل في سومرون * ثمان وعشرون سنة *

suus filius esse mortuus quod vidit Achaziah mater Hathaliah Et
 1 מֵת מִן מַתְּוֵי אִמּוֹ אַחֲזִיָּהּ וַיֵּדֵת עִינֶיהָ כִּי מֵת הָיָה בְּנֵהּ
 Jchohab tuit Et agni semen omne perdidit & succrexit &
 2 וַיִּקַּם וַיִּתְּנֵם אֶת כָּל בְּנֵי דָוִד עַל מַלְכּוּתָא וַיִּקְחֵם יְהוֹשָׁפָט
 Achaziah filium Joas Achaziah furor, Joas regis filla
 3 בְּתוּלָתָא וַיִּרְאֵם אֶת הָאִתְּוֵי יְהוֹשָׁפָט וַיִּשְׁפָּטוּ עִלָּיָהּ
 & ipsium interfecit regis filium medio e cum effurata &
 4 וַתַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים בְּנֵי דָוִד הַמְּסֻרִים אִתּוֹ וְאֵת
 facibus a cum occultaverunt & ledoum cuculo in ei habentem
 5 מִקְּוֵי בְּתָרִי הַפְּסוּתָא וַיִּסְתַּדּוּ אִתּוֹ מַעֲנֵי
 DOMINI dono fecum Fuitque . est interfecit non & Hathaliah
 6 עֲתִילָתָא וְלֵא הוֹמֵת : וַיִּתֵּן אֶתְּוֵי יְהוֹה
 terram super regem Hathaliah & sonis sex abcondit
 7 מִסְחָרָתָא וְשֵׁנִים וְעֲתִילָתָא מִלְּמַתְּ עַל הָאֲרָץ
 cenamant principes tulit & Jehoadah misti septimo anno in Et
 8 וַבִּשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית שָׁלַח יְהוֹשָׁפָט וַיִּקַּח אֶת שְׂרָי הַמְּאֻזּוֹת
 DOMINI domo fit ad eos introducti & curfores & duces
 9 לְבָרֵי וְלָדָרִים וְלֵא אֲתֵם אֵלֵינוּ בְּיָמֵי יְהוֹה
 DOMINI domo in eos fecit jurare & foedus eis excedi &
 10 וַיָּבֵר לָהֶם בְּיָמֵי יְהוֹשָׁפָט אֲתֵם בְּבֵרֵי יְהוֹה
 verbon hoc i dicendoeis Preceptique regis filium eis ostendit &
 11 וַיִּרְאֵם אֲתֵם בְּנֵי הַמְּלָכִים : וַיִּצְוֶם לְאִמְרוֹת הַדְּבָרִים
 custodiam & sabbatum intant vobis ex pars Tertia ; facietis quod
 12 אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן הַשְּׁלִישִׁתַּם מִכֶּם בַּיַּם הַשְּׁמֵטָה וְשְׂמֵרָהּ
 Sur porta in pars tertia Et regis domo custodiam
 13 מִשְׁמֵרֵת בְּוֹרֵי הַמְּלָכִים : וְהַשְּׁלִישִׁתַּם בְּשַׁעַר הַקְּוֵדִים
 gradientes omnes vobis in mans duz Et spfianis domus
 14 הַבְּיָרִי שִׁסָּה : וְשְׂרָי הַיְּהוּדִים בְּכֶם לֵא יִצְאֵי
 regem ad DOMINI domo custodiam custodiant & sabbatu
 15 הַשְּׁמֵרָה וְשְׂמֵרָה אֶתְּמִשְׁמֵרֵת בְּוֹרֵי יְהוֹה אֶל הַמְּלָכִים :
 ejus manu in eius vobis & sur circa regem super circumdabitur Et
 16 וְהַקְּוֵדִים עַל הַמְּלָכִים מִכֶּם אִישׁ יִקְלוּ בְּיָדוֹ
 & in porta in regem cum effore & interficiat ordines ad vinitis &
 17 וְהַבְּיָרִי אֶת שְׂרָי וְיִמָּת וְהוּא אֶת הַמְּלָכִים בְּצִאֲחוֹ
 omnia juxta cenamant principes fecerunt Et ipsam intrentur &
 18 וְכִבְּאֵי : וַיַּעֲשֵׂם שְׂרָי הַמְּאֻזּוֹת אֶת שְׂרָי
 suos viros vir tulerunt & sacerdos Jehoadah preceperat quae
 19 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשָׁפָט הַבְּיָרִי וַיִּקְחֵם אֶת שִׁאֲתֵי אֲבִינָשׁוּ
 ad venerat & sabbatu egredientibus euni & sabbatu ingredienties
 20 בַּיַּם הַשְּׁמֵטָה וְכִבְּאֵי : וַיִּתְּנֵם עַל הַמְּלָכִים אֶת שְׂרָי הַמְּאֻזּוֹת אֶת
 cenamant pceptum sacerdos Deditque sacerdotem Jehoadah
 21 הַיְּהוּדִים הַבְּיָרִי : וַיִּתְּנֵם עַל הַמְּלָכִים אֶת שְׂרָי הַמְּאֻזּוֹת אֶת
 dono in quo David regis quz & clypeos & lanceam
 22 הַחֲבִירִי וְאֶת הַשְּׁלִישִׁתַּם מִכֶּם לְמַלְכֵי דָוִד אֲשֶׁר בְּבֵרֵי
 domi & altare ad finitium domus hancum ad ufque dextero domus
 23 יְהוֹה : וַיַּעֲשֵׂם הַרְצִיִם אִישׁ יִקְלוּ בְּיָדוֹ מִכֶּתֶף
 domi & altare ad finitium domus hancum ad ufque dextero domus
 24 הַבֵּית הַיְּמִנִיתָ עַד בְּרִיחַ הַבֵּית הַשְּׂמֵאלִית לְמִסְבַּח לִבֵּית
 dedit & regis filium eduxit Et
 25 עַל הַמְּלָכִים מִכֶּם : וַיִּצְוֶם אֶת בְּנֵי הַמְּלָכִים וַיִּתְּנֵם
 eum confiterant regem & testimonium & diadema cum super
 26 עַל יְהוֹה אֶתְּוֵי וְאֶתְּוֵי עֲרֻדָּה וַיִּמְלִכוּ אִתּוֹ
 rex Vivit : dixerantque & valem pcesserunt & eum unxeruntque
 27 וְהַשְּׂמֵרָה וְלֵא כֹה וַיִּאמְרוּ יְהוֹה הַמְּלָכִים :
 ad ei ingressis & populi currentium foositum Hathaliah audivit Et
 28 וַתִּשְׁמַע עֲתִילָתָא אֶת קוֹל הַיְּהוּדִים וַיִּבְּרָם אֶת הַמְּלָכִים :
 DOMINI domum in populum
 29 הַיְּהוּדִים יְהוֹה :

Athalia vero mater Ochoziz, videns mortuum filium suum, succrexit, & interfecit omne semen regium. Tollens autem Josaba filia regis Jooram, foror Ochoziz, Joas filium Ochoziz, furata est eum de medio filiorum regis qui interficiebantur, & nutriceum ejus, de trielinio: & abcondit eum ad facie Athaliz, ut non interficeretur. Eratque cum ea sex annis clam in domo Domioi: porro Athalia regnavit super terram. Anno autem septimo misit Joiada, & affumens ceoturiones & milites, introduxit ad se in templum Domini, pepigitque eum eis foedus: & adjurans eum in domo Domini, ostendit eis filium regis: Et precepit illis, dicens: Ilte est sermo, quem facere debetis: Tertia pars vestram introcat sabbaro, & observet excubias domus regis. Tertia autem pars sit ad portam Sur: & tertia pars sit ad portam, que est post habitaculum scutariorum: & custodietis excubias domus Messa. Duz vero partes & vobis, omnes egredientes sabbaro, custodiant excubias domus Domini circa regem. Et vallabitis cum, habentes arma in manibus vestris: si quis autem ingressus fuerit septum templi, interficiatur: critifque cum rege introcuet & egrediente. Et fecerunt centuriones, juxta omnia que preceperat eis Joiada sacerdos: & affumens singuli viros suos, qui ingrediebantur sabbaro, cum his qui egrediebantur sabbaro, venerunt ad Joiadam sacerdotem. Qui dedit eis hastas, & arma regis David, que erant in domo Domini. Et steterunt singuli habentes arma in manu sua, a parte templi dextera, ufque ad partem sinistram altaris & zedis, circa regem. Productique filium regis, & posuit super eum diadema, & testimoniu: fecerantque, cum regem, & unxerunt: & plaudentes manu, dixerunt: Vivat rex. Audivit autem Athalia vocem populi currentis: & ingressa ad turbas in templum Domini,

ΚΑΙ ΓΟΒΑΛΙΑ ΜΕΤΕΡ ΟΧΟΖΙΟΥ ΘΑΝΟΥΣΙ
 (a) amaran & uis autis & amaran
 2 ΠΑΥ ΤΟ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ. ΚΑΙ ΠΑΡΕΝ
 Ιωσάβηθ θυγάτηρ του βασιλευς (a) Ιωσάβηθ
 αδελφη Οχολιου την Ιωδα θην αδελφην αυτης
 3 ΓΟΒΑΛΙΑΣ (β) εκ ιδουρατων. Καλ ην μιστη
 αυτης (δ) χρυσειον & εο οικον κεινη εβη
 4 Καλ ην την τριτην την εδωκεν απης τριτην (a)
 Ιωδα ην εβηαυε τον εισπορτορα της (δ) τριτην
 5 ην την βασιλειαν. Καλ ειστηλειστο αυτους
 λεγων. Οσθη ε λεγθη ειν (α) ποισθησθη
 6 Την τριτην την εβηαυε τριτην την (α) εβηαυε
 7 ην την τριτην την εβηαυε τριτην την (α) εβηαυε
 8 οικον κεινη εβηαυε τριτην την (α) εβηαυε
 9 αυτην ειν τριτην την εβηαυε τριτην την (α) εβηαυε
 10 οικον κεινη εβηαυε τριτην την (α) εβηαυε
 11 ειν τριτην την εβηαυε τριτην την (α) εβηαυε
 12 ην τριτην την εβηαυε τριτην την (α) εβηαυε
 13 οικον κεινη εβηαυε τριτην την (α) εβηαυε

Targum JONATHAN.

וַיִּקַּם וַיִּתְּנֵם אֶת כָּל בְּנֵי דָוִד עַל מַלְכּוּתָא וַיִּקְחֵם יְהוֹשָׁפָט
 וַיִּשְׁפָּטוּ עִלָּיָהּ וַיִּתְּנֵם אֶתְּוֵי יְהוֹשָׁפָט וַיִּשְׁפָּטוּ עִלָּיָהּ
 וַתַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים בְּנֵי דָוִד הַמְּסֻרִים אִתּוֹ וְאֵת
 מִקְּוֵי בְּתָרִי הַפְּסוּתָא וַיִּסְתַּדּוּ אִתּוֹ מַעֲנֵי
 עֲתִילָתָא וְלֵא הוֹמֵת : וַיִּתֵּן אֶתְּוֵי יְהוֹה
 מִסְחָרָתָא וְשֵׁנִים וְעֲתִילָתָא מִלְּמַתְּ עַל הָאֲרָץ
 וַבִּשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית שָׁלַח יְהוֹשָׁפָט וַיִּקַּח אֶת שְׂרָי הַמְּאֻזּוֹת
 לְבָרֵי וְלָדָרִים וְלֵא אֲתֵם אֵלֵינוּ בְּיָמֵי יְהוֹה
 וַיָּבֵר לָהֶם בְּיָמֵי יְהוֹשָׁפָט אֲתֵם בְּבֵרֵי יְהוֹה
 וַיִּרְאֵם אֲתֵם בְּנֵי הַמְּלָכִים : וַיִּצְוֶם לְאִמְרוֹת הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן הַשְּׁלִישִׁתַּם מִכֶּם בַּיַּם הַשְּׁמֵטָה וְשְׂמֵרָהּ
 מִשְׁמֵרֵת בְּוֹרֵי הַמְּלָכִים : וְהַשְּׁלִישִׁתַּם בְּשַׁעַר הַקְּוֵדִים
 הַבְּיָרִי שִׁסָּה : וְשְׂרָי הַיְּהוּדִים בְּכֶם לֵא יִצְאֵי
 הַשְּׁמֵרָה וְשְׂמֵרָה אֶתְּמִשְׁמֵרֵת בְּוֹרֵי יְהוֹה אֶל הַמְּלָכִים :
 וְהַקְּוֵדִים עַל הַמְּלָכִים מִכֶּם אִישׁ יִקְלוּ בְּיָדוֹ
 וְהַבְּיָרִי אֶת שְׂרָי וְיִמָּת וְהוּא אֶת הַמְּלָכִים בְּצִאֲחוֹ
 וְכִבְּאֵי : וַיַּעֲשֵׂם שְׂרָי הַמְּאֻזּוֹת אֶת שְׂרָי
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשָׁפָט הַבְּיָרִי וַיִּקְחֵם אֶת שִׁאֲתֵי אֲבִינָשׁוּ
 בַּיַּם הַשְּׁמֵטָה וְכִבְּאֵי : וַיִּתְּנֵם עַל הַמְּלָכִים אֶת שְׂרָי הַמְּאֻזּוֹת אֶת
 הַיְּהוּדִים הַבְּיָרִי : וַיִּתְּנֵם עַל הַמְּלָכִים אֶת שְׂרָי הַמְּאֻזּוֹת אֶת
 הַחֲבִירִי וְאֶת הַשְּׁלִישִׁתַּם מִכֶּם לְמַלְכֵי דָוִד אֲשֶׁר בְּבֵרֵי
 יְהוֹה : וַיַּעֲשֵׂם הַרְצִיִם אִישׁ יִקְלוּ בְּיָדוֹ מִכֶּתֶף
 הַבֵּית הַיְּמִנִיתָ עַד בְּרִיחַ הַבֵּית הַשְּׂמֵאלִית לְמִסְבַּח לִבֵּית
 עַל הַמְּלָכִים מִכֶּם : וַיִּצְוֶם אֶת בְּנֵי הַמְּלָכִים וַיִּתְּנֵם
 עַל יְהוֹה אֶתְּוֵי וְאֶתְּוֵי עֲרֻדָּה וַיִּמְלִכוּ אִתּוֹ
 וְהַשְּׂמֵרָה וְלֵא כֹה וַיִּאמְרוּ יְהוֹה הַמְּלָכִים :
 וַתִּשְׁמַע עֲתִילָתָא אֶת קוֹל הַיְּהוּדִים וַיִּבְּרָם אֶת הַמְּלָכִים :

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

ET Gathalia mater Ahhaziah vidit quod mortuus esset filius suus: & succrexit, et perdidit omne semen regni. Et accepit Jehofebah filia regis Jehoram, foror ipsi Ahhaziah, Joas filium Ahhaziah, et furata est illum de medio filiorum regis, qui occidebantur, et abcondit illum et nutriceum ejus in condati cubiculi, et abcondit illum ad facie Gathaliah, et non occisus est. Et fuit cum illa in domo sanctuarii Dñi abcondit: sex annis: et Gathaliah regnavit super terram. Et anno septimo misit Jehoadah et accepit centuriones, cum barones, cum et curfores, et introduxit eos ad se in sanctuarium Dñi, et pepigit cum illis foedus, et adjuravit eos in domo sanctuarii Dñi, et ostendit illis filium regis. Et precepit illis, dicendo: Hæc est res quam facietis, Tertia pars vestram introcabunt sabbarum, et qui custodient custodiam domus regis. Et tertia pars [erit] in porta baronum, et tertia in porta, post quam est porta curforum; et custodietis custodiam domus regis per obviamem peccatorum. Et duz partes de vobis, [erunt] janites excubantes sabbaro, et custodietis custodiam domus sanctuarii Dñi circa regem. Et circumdabitis circa regem in circuitu, quifque arma sua in manu sua habebit: et qui intraverit intra ordines, occidatur: et effore cum rege, cum exierit ipse, et cum intraverit. Et fecerunt magistri centenorum juxta omnia que preceperat Jehoadah sacerdos, et accepterunt quifque viros suos, introcuerunt in sabbaro cum exunitibus a sabbaro, et venerunt ad Jehoadah sacerdotem. Et dedit sacerdos magistris centenorum hastas et scuta que erant in domo sanctuarii regis David; que erant in domo sanctuarii Dñi. Et steterunt curfores, et tertia pars in manu sua [habebat] [armas], et latere domus dextro ufque ad latere domus sinistræ ad altare, et ad domum propiciatorum juxta regem per circuitum. Et eduxit filium regis, et dedit super illum coronam et testimonium, et regem creaverunt illum, et unxerunt eum, et complouerunt manu, et dixerunt: Prosperet rex. Et audivit Gathaliah vocem plaudentium populi; et intravit ad populum in domum sanctuarii Domini.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

* فَعْلَانِ * نـا *

CAP. XI.

1 * وَحَكَاجِحُ يَوْمَهُ زَيْسُ بْنُ زَيْدٍ * وَبَنُو دِيْمَةَ حَبِيبَةَ زَيْدُ بْنُ مَلْحَمَانَ. 1
 2 * وَزَيْدُ بْنُ مَلْحَمَانَ دَنَا مَلْحَمَانَ زَيْدُ بْنُ زَيْدٍ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ * وَبَنُو دِيْمَةَ حَبِيبَةَ 2
 3 * وَبَنُو دِيْمَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ 3
 4 * وَبَنُو دِيْمَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ 4
 5 * وَبَنُو دِيْمَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ 5
 6 * وَبَنُو دِيْمَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ 6
 7 * وَبَنُو دِيْمَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ 7
 8 * وَبَنُو دِيْمَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ 8
 9 * وَبَنُو دِيْمَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ 9
 10 * وَبَنُو دِيْمَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ 10
 11 * وَبَنُو دِيْمَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ 11
 12 * وَبَنُو دِيْمَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ 12
 13 * وَبَنُو دِيْمَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ حَبِيبَةَ 13

V Erum Athalia mater EHzarje videns mortuum esse filium suum, furaxit, perdiditque totū semen regium. Sed Iosepha filia regis Joram soror EHzarje, tollens Joasum EHzarje filium, furata est eum medio filiorum regis qui occidebantur, & abscondit eum ac nutritum ejus in conclavi cubilis sui: abscondit inquam illum ab Athalia, nec mortuus est: Fuitque apud eam in domo Domini absconditus sex annis, interim Athalia regnante super terram. Anno vero septimo, mittens Jojada tulit centuriones, & eunuchos, atque tabellarios; & introduxit eos ad se in domum Domini: cumque fecisset eum eis pepigisset, & jurandum cum eisdem jurasset, ostendit eis filium regis: Deinde hortatus est eos, & dixit illis, Hoc est quod facere debetis: Tertia pars vestrum excubias agant, ingrediente sabbatho, in custodia domus regie: Tertia pars in porta preliari: & tertia pars in porta domus cursorum: & custodite custodiam adis in damno. Dux vero partes ex vobis, quoties expiraverit sabbathum, custodiant custodiam domus Domini, simulque domus regie: Et cingite regem, arma quibus sua, manu tenens: & quicunque ordinem perturbaverit, moriatur: & estote cum rege tam egrediente quam ingrediente. Ceterum regem centuriones quem admodum praeceperat eis Jojada sacerdos, adduxit enim quilibet milites suos tam ingrediente sabbatho quam expirante sabbatho, & adierunt Jojadam sacerdotem: Deditque sacerdos centurionibus hastas & pharetras regis Davidis, quae erant in domo Domini. Steterunt ergo cursores, arma quibus sua, in manu tenens, latere domus dextro ulque ad lacus domus sinistrum; & altare domusque regiam cinxerunt: Tum educentes filium regis, imposuerunt capiti ejus coronam celestium, regem constituerunt eum, & unxerunt illum; & plaudentes manibus dixerunt, Vivat rex. Audiens autem Athalia vocem tumultus populi, & populum gementem, venit ad populum in domum Domini:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

* الفصل الثاني عشر *

CAP. XI.

1 * وَانْ اعْتَلِيَا امْ احرياهو لِيَا رَابَ وَفَاهِ اَبْنَاهَا * قَامَتْ فَاَبَارَتْ جَمِيعَ اَبْنَاءِ الْمَلِكَةِ * وَعَدَدَ ذَلِكَ 1
 2 * اَحَدًا ثَمَّ يَهُوَسَاحَ ابْنَةَ الْمَلِكِ يَورَاحَ * وَهِيَ اَحِبُّ احْرِيَاهُو لِيُؤَسِّسَ بَنَ احْرِيَاهُو * وَتَحْمَسُ مِنْ وَسْطِ 2
 3 * بَيْتِ الْمَلِكِ الْعَبْلَاءِ * وَاحْفَدَهُ وَرَافَعَهُ فِي حَذْرِيَّتِ الْاَسْنِ * وَكَانَ سَتْرُهَا لَمْ يَسْمَعْ عَنِّيَا * وَسَلِمَ وَلَمْ 3
 4 * وَاقَامَ مَسْتَدِرًا فِي بَيْتِ قُدْسِ اللَّهِ سِتِّ سِنِينَ * وَعَنْدِيَا مَلِكَةً عَلَى الْاَرْضِ * وَمَا كَانَ فِي السَّنَةِ 4
 5 * السَّابِعَةِ نَعِمَ يَهُوِيَادَاعُ * وَاحِدَ رُوسَاءِ الْمَائِيْنِ * اَكْبَابِيْنَ وَالْاَحْبَادِ * وَادْخَلَهُمُ الْاِلَهَ اِلَى بَيْتِ اللَّهِ * 5
 6 * وَاقَامَهُمْ فِيهِ * وَعَاهَدَهُمْ عَهْدًا * وَجَلَسَ لَهُمْ وَجَلَسُوا لَهُ * فَلَمَّا تَوَدَّ مِمَّ طَهَّرَ لَهُمُ ابْنُ الْمَلِكِ 6
 7 * وَاسْرَهُمْ وَفَالَ * اصْعَلُوا نِيْمًا امْرَمَ * اَلتَّبَتِ مَسْمَكُكُمْ يَحْفَظُونَ مَوْضِعَ حَسَنِ الْمَلِكِ مَسْمَكِ السَّبْتِ 7
 8 * وَتَلَبَّتْ يَكُونُ فِي بَابِ الْكَرْبِ * وَالتَّبَّتْ فِي الْبَابِ الَّذِي يَكُونُ فِيهِ اَكْبَابِيْنَ * وَادْرَسُوا الْبَابَ * 8
 9 * وَاحْفَطُوا الْاَلَا يَكُونُ فِيهِ حَرَمٌ * وَيَكُونُ تَلَادُونَ مَسْمَكُكُمْ فِي حَجْرِ السَّبْتِ لَيْلَةَ الْاَحَدِ * يَحْفَظُونَ حَرَسَ 9
 10 * بَيْتِ اللَّهِ وَمَوْضِعَ حَسَنِ الْمَلِكِ * وَاحْفَطُوا بِالْمَلِكِ كُلَّ رَجُلٍ مَسْمَكُكُمْ مَسْمَكُكُمْ بِالسَّلَاحِ السَّاسِكِ * وَمَنْ 10
 11 * يَكْرِي وَيَدْخُلُ بَيْنَ الصَّفِيْنِ يَعْزَلُ * وَكَلِمَةُ الْمَلِكِ * وَكَلِمَةُ مَعَهُ فِي دَوَلِهِ وَحَرَمِهِ * وَعَمِلَ 11
 12 * رُوسَاءُ الْمَائِيْنِ كَمَا اسْرَهُمْ يَهُوِيَادَاعُ الْاِمَامُ * وَسَافَ كُلَّ رَجُلٍ مِمَّ اسْكَابَهُ * وَصِيْرَهُمْ حَيْثُ اسْرَ لَيْلَةَ 12
 13 * السَّبْتِ وَلَيْلَةَ الْاَحَدِ * وَاتُوا يَهُوِيَادَاعَ * فَذَفَعَ اِلَيْ رُوسَاءِ الْمَائِيْنِ الْاَرْمَاحَ وَالْكَعْبَابَ الَّذِي جَعَلَ 13
 14 * دَاوُدَ الْمَلِكِ فِي بَيْتِ اللَّهِ * وَقَامَ الْاَحْبَادُ كُلَّ رَجُلٍ بِيَدِ سَلَاحِهِ * مِنْ جَانِبِ الْبَيْتِ الْاَمْسَنِ اِلَى جَانِبِ 14
 15 * الْبَيْتِ الْاَنْسِيِّ * وَاحْفَظُوا بِبَيْتِ اللَّهِ وَبَيْتِ الْمَلِكِ * وَوَضَعُوا تَاجَ الْمَلِكِ عَلَي 15
 16 * رَاسِهِ * وَاسْكَبُوا * وَصَفَعُوا وَطَرَبُوا * وَقَالُوا يَعْزَلُ الْمَلِكُ * فَسَمِعَتْ عَنِّيَا حَجَّةَ السَّبْتِ وَفَرَحَهُمْ * 16
 17 * فَجَاءَتْ اِلَى السَّبْتِ اِلَى بَيْتِ اللَّهِ * 17

V Erum Athalia mater Arxarjaba mater videlicet obitum filii sui, furax, nec peremit omnem sobolem regium. Tunc Jehus filia regis Joram, eandemque Joram Arxarjaba, accepit eorum filium Arxarjaba: illum enim de medio filiorum regis interfectorum clam suorum in, abscondit eum cum infans natus in conclave cubilium: abscondit autem illum ab Athalia, & servavit eum sex annis, nec intelletus: Manu tenens, latens in ade sacra Dei sex annos, dum Athalia esset regina super terram. Anno autem septimo mittens sabbatho ad centuriones, & heros, atque milites, & ingressus illos ad se in aedem Dei: ubi constitutus pactum in eo: cum eis, juravit illis, & ipse circumjurarunt eum: cumque fecerunt jam esset de animis: Illum, pacificus est filium regis: Tum praecepit eis ac dixit, Facite quod iussurus sum: Tertia pars erit in porta belli: & tertia pars in porta in qua esse solent heros: & custodite portam, & cavete ne fiat in ea irruptio. Triguina quoque vestrum erit in custodia sabbatho: & custodiam domus Dei, & lacum excubiaturum regis: Et ceterum stasite regem singulis instruetis arma munitionis: & qui quisquis a filio suo in penetrae duplicem actionem vertent, occidatur: committens regem, & flate cum eo quoties introierit, & quoties eierit. Itaque fecerunt centuriones prout iussit eis Jehus, id est, adductis quibuslibet militibus suis, stansit eos ubi iussit, jam nocte sabbathi quam nocte primae diei: tum adierunt Jehus, & quibusque ad centurionibus Linerae & pharetras quas posuerat David rex in domo Dei. Cingite regem, arma quibus sua, manu tenens, latere adis dextero ulque ad lacus adis sinistrum, & Dei aedem ac aedem regiam cingite: Educite filium regis, imposuerunt diademata regum capiti ejus, & unxerunt eum; & quicunque a quoque gentem, dixerunt, Vivat rex. Audiens autem Athalia clamorem populi, & latitantem eorum, venit ad populum in aedem Dei.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

14 * ubi cum vidisset regē stantem super colum-
 nam secundam consuetudinem regū, &
 magnates atque tubicines stantes corā rege,
 totūque terrē populū trantem buccinif-
 que canentem; & cetera Athalia yfemica sua,
 & clamavit, Rebello, rebello. Præcepit
 15 autem Jojada sacerdos centurionibus præfi-
 cis militiae, & ait illis; Educite eam extra or-
 dines; & quicunque ingrederetur post eam,
 trucidetur gladio: dixit enim sacerdos, Ne
 trucidetur in domo Domini. Pararunt ergo
 16 ei locum, ad quem ingressi per viam aditus
 equorum regis ibi morte affecta est. Papi-
 17 git autem Jojada foedus inter Dñm & regem
 & populum, ut scilicet essent populus Domi-
 ni, & inter regem & populum. Ac tum in-
 18 gressus omnis terræ populū phanum Baalis,
 evulserunt aras ejus, & statuas ejus confre-
 gerunt, & Mathanem sacerdotem Baalis oc-
 cidit, & cetera. Deinde constituit sacer-
 19 dos inspectores super domum Domini. Tum
 assumptis centurionibus, cursoribus, & abella-
 riis, & universo terræ populo, deduxerunt re-
 gem de domo Domini; & cum ingressi essent
 20 per viam portæ cusuriorū domus regis, sedit ille
 super solium regum: & lætatus est universus
 terræ populus, & conquirent civitas. Ceterum
 Athalia in ense trucidata in domo regia,
 Septē nati erant Joas quando regnavit.

CAP. XII.

1 Anno septimo Jehu, regnavit Joas: & qua-
 draginta annis regnavit in Jerusalem: no-
 men matris ejus, Soba, ex Bir-seba. Fe-
 citque Joas quod rectum erat coram Domi-
 no, cunctis diebus suis quibus docebatur eum
 Jojada sacerdos. Veruntamen altaria non
 2 abtulit; nam adhuc populus sacrificabat et
 adolebant super altaria. Dixit autem Joas ad
 3 sacerdotes, Omne pecuniam consecratam
 quæ inferitur in ædem Dñi, pecuniam quam
 offert aliquis in redemptionem anime suæ, om-
 nem pecuniam quam decernit aliquis apud
 4 fœmetipsum inferre in ædem Domini; & acci-
 5 pient sibi sacerdotes, quilibet ab eo qui liti-
 de creverit; ipsique, impendant pro reparatio-
 ne ædis, ubi deprehensum fuerit aliquid in
 ea reparandum. Anno autem vigesimo ter-
 6 tijs regis Joas, cum non reparasset sacerdo-
 tes quæ reparanda erant in æde;

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

14 * Videnique regem stantem super thronum
 humeros amplexentem, more regum, & can-
 tam eo tubicines, omnesque populū terræ
 yfemica et tubis canentem; & cetera
 Athalia vocēs suas, & exclamavit di-
 cans, Obsequi deservit, obsequi deservit.
 15 Tum præcipiens Jehuada sacerdos Auchi-
 bus & præfectis militum, dixit, Educite
 eam de medio duplicis aciei, & quocunque
 sequutus fuerit eam, occidatur nūc cum
 16 ipsa: dixerunt enim sacerdotes se commi-
 turatur eadem in domo Dei. Quare parati
 17 erant ei locum, & ingredi iussa per aditum
 portæ per quem ingressi solent equi, in-
 vestita suis illis. Tunc pepigit Jehuada
 18 pectus inter regem & populum, ut subdi-
 tus esset populū obsequio Dei & obse-
 quio regis. Deinde ingressus est totus
 19 populū ad ædem Baalis idoli, & demoliti
 sunt aras ejus, & perfrægerunt effigiem
 ejus, & Mathanem sacrificium Baalis
 peremerunt coram altari yfemici. Et con-
 20 stituit sacerdos homines qui domum Dei
 curam haberent. Tum accepit centurio-
 nes, milites, heros, totum denique ter-
 21 ræ populū, & deduxerunt regem de do-
 mo Dei; qui cum ingressus esset per
 viam heroum regis, sedit super solium
 22 regum: & exultavit est universus terræ
 populū gaudio magno, & vobis conquire-
 vit. Athalia vero gladio interfecit.
 Erat autem Joas qui die regnavit, an-
 nos ætatis septem.

CAP. XII.

1 Anno septimo regni Jehu, regnavit
 Joas i fuitque annorum annorum quibus
 regnavit Joas, quadraginta annis: nomen
 matris ejus erat Soba, de Bir-
 2 seba. Bonam vitam iussit Joas vitæ
 rationem coram Domino cunctis diebus
 quibus Jehuada iussit eum. At
 3 ab altaria omnesque sacrificia non abole-
 vit, sed populū sacrificabat & adole-
 4 bat super altaria. Dixit autem Joas so-
 cerdos suis, Pro quacunque pecunia qua
 devoverit & inferitur in domum Dei,
 5 quam quis offert pro anime sue salutis,
 omni pecunia quam statuit quis devove-
 re domo Dei; adhibebunt sacerdotes vi-
 6 rum fidem, & expendent eam pro restitu-
 tione domus, prout restitutionis ego-
 bit. Erant autem Joas regi viginti &
 6 tribus annis, necdum restituerant illis sa-
 cerdosibus annis, necdum restituerant illis sa-
 cerdosibus ædem Dei;

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

19 Reliquæ res gestæ Joas, & quicquid fecit, ecce scripta sunt in libro annalium regum Iuda. Infurrexerunt autem servi Joas, & conjuratione factâ trucidaverunt eum in Beth-mallo, quum descenderet in Scela. Iozachar filius Semaath, & Iozabar filius Somir servi ipsius percutierunt eum, & mortuus est; & sepelirent eum cum patribus ejus in civitate Davidis: regnavitque Amosias filius ejus post ipsum.

CAP. XIII.

ANNO vigesimo tertio Joas filii Ehzaz regis Iuda, regnavit Iehuaz filius Iehu super Israel in Samaria, septedecim annis. Fecitque quod malum erat coram Domino, & ambulavit post peccata Ierobami filii Nabati qui peccare licerat Israel, nec recessit ab eis. Quapropter exarscens ira Dñi adversus Israelitas, tradidit eos in manum Hezealis regis Adum, & in manum Bar-ladadi filii Hezealis, cunctis diebus. (Sed Iehuazho Dñm orante, exaudivit eum Dñs, quoniam viderat calamitatem Israelitarum, quâ prefferat eos rex Adum. Dedit enim Dñs Ifraeli servatorem, excusitque Jugum Adum, atque adeo referendur filii Israel pacifice in habitaculis suis, ut heri & ut nudius tertius. Nihilominus haud recessit à peccatis Ierobami filii Nabati qui peccare fecerat Israel, sed in iis ambulavit; quin etiam fallus cultus perseverabat in Samaria.) Nec remaneret Iehuazho populû, præter quinqueingenta equites, & decem currus, & decem millia pedum: extinxerat enim eos rex Adum, & redederat eos veluti pulverem concanclum. Reliquæ res gestæ Iehuazhi, & quicquid fecit, & fonticulus ejus; ecce scripta sunt in libro annalium regum Israelis. Iehuazho cum suis patribus occumbente, & in Samaria sepulto, regnavit Jehuas filius ejus post ipsum. Anno trigesimo septimo Joas regis Iuda, regnavit Iehuus filius Iehuazhi filii Iehu super Israel in Samaria, tredecim annis. Fecitque quod malum erat coram Domino, neque recessit ab omnibus peccatis Ierobami filii Nabati qui peccare fecerat Israel, sed in iisdem ambulavit.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

19 Reliquæ res Joas, et quicquid gessit, scripta sunt in libro Divre-janna regum Iuda. Tandem servus Joas profusus evulcaviturum & occidit eum inter Beth-mallo, quum descenderet, & inter Scela. Nominis vero ejus qui occidit eum, sunt Iozachar filius Semaath, et Iozabar filius Somir, et sepultus est in quibus vultibus interit, & sepelitus fuit cum majoribus suis in civitate Davidis: regnavitque post eum Amosias filius ejus.

CAP. XIII.

ANNO vigesimo tertio regni Joas filii Ehzaz regis Iuda, regnavit Jehuaz filius Iehu super Israel in Samaria septedecim annis. Fecitque malum coram Domino, & ambulavit in peccatis Ierobami filii Nabati, qui commiserat in Israele, neque recessit ab eis. Quare incensus fuit ire Domini in Israelitas, tradidit eos in manû Hezealis regis Adum, & in manum Bar-ladadi filii Hezealis, cunctis diebus. (Oravit autem Deus Iehuaz, & exaudivit eum Dominus, eâ quod vidisset misericordiam Ihuaz, in qua redederat eum rex Adum. Et quoniam dederit Dominus saltem Israelitis, ut non emergerent & potestate Edomae, sed neque Israelite secuti in domiciliis suis, ut in eâ & cetera. Non tamen recessit à peccatis Ierobami filii Nabati, quibus non remiserunt Iehuaz milites, nisi quinqueingenta equites, viginti currus, & decem millia virorum: quia perdidit eos rex Edom, & reddiderat eos ut pulverem qui calcatur. Reliquæ gestæ Iehuaz, quicquid fecit, & præclara ejus factura scripta sunt in libro Divre-janna regum Israelis. Quum occubisset Iehuaz cum majoribus suis, & sepultus esset in Samaria, regnavit post eum Jehuaz filius ejus. Anno trigesimo septimo regni Joas regis Iuda, regnavit Jehuas filius Iehuaz super Israel in Samaria, tredecim annos. Is malum perpetravit coram Domino, & non recessit ab omnibus peccatis Ierobami filii Nabati, qui commiserat in Israele, sed per eandem ac ille viam incessit.

מלכים ב: יג

Versio VULG. LAT.

Versio GRÆCALXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

qua, ius fortitudo & fecit que omnia & Joas verborum refidum Et
 ויהי רבבו ויאש וכל אשר עשת ובניהו אשר
 libro scripta ipsa nonne, Jehudah; regis Amasiah cum pugnavit
 verborum eius, quos fecit, & fortitudo
 et univcrsa quae fecit, & fortitudo
 ejus, quomodo pugnavit
 contra Amasiam regem Ju-
 dae, nonne haec scripta sunt
 in libro Sermonis dierum regum
 Israel? Et dormivit Joas cum
 patribus suis: Jeroboam autē
 ledit super solum ejus. Porro
 Joas sepultus est in Samaria
 cum regibus Israel. Elifeus au-
 tem zgrobat infirmitate, quā
 & mortuus est: defendente
 ad eum Joas rex Israel, & fle-
 bat coram eo, dicebatque, Pa-
 ter mi, pater mi, cur? Israel, &
 auriga ejus. Et ait illi Elifeus,
 Affert arcum, & sagittas. Cū-
 que attulisset ad eum arcū, et
 sagittas, Dixit ad regem Israel,
 Pone manum tuam super ar-
 cum. Et cum posuisset ille ma-
 num suam, superposuit Elifeus
 manus suas manibus regis, Et
 ait; Aperi fenestras Orientales,
 Cūmq; aperuisset, dixit Elifeus,
 lace fagittam. Et jecit. Et ait
 Elifeus, Sagitta fluvii Domi-
 ni, & sagitta salvis contra
 Syria; percussitque Syria in
 Aphec, donec confusmas eam.
 Et ait; Tolle fagittas. Qui cū
 tulisset, rursū dixit ei, Percute
 pediculus terram. Et cum per-
 cussisset tribus vicibus, & desit-
 9, et; vir Dei contra eū, &
 ait; Si percussisset quinque,
 aut sex, usque septies, percussis-
 set Syria. Ille autē ad consump-
 tionem nunc autem trib' vi-
 cibus percutes eam. Mortuus
 est ergo Elifeus, & sepelitur
 eum. Latrunculi autem de Mo-
 ab vnaerunt in terram in ipso
 anno. Quodam autem sepelente
 hominē, viderit latruncu-
 los, & projecerunt eadē in
 sepulchro Elifei. Quod cū
 tetigisset ossi Elifei, rexit ho-
 mo, & stetit super pedes suos.
 12 Regum Hazael rex Syria affli-
 xit Israel cunctis diebus Joa-
 chaz. Et misertus est Dñs eo-
 rum, & revers' est ad eos pro-
 pter pactum suum, quod habebat
 cum Abraham, & Isaac, & Jacob
 & noluit dispendere eos, neque
 proficere penitus, usque in
 praesens tempus. Mortuus
 est autem Hazael rex Sy-
 riae, & regnavit Benadad filius
 ejus pro eo. Porro Joas filius
 Joachaz tulit urbes de manu
 Benadad filii Hazael, quas tu-
 lerat de manu oachaz patris
 sui jure patrii: in tribus vicibus
 percussit cum Joas, & reddi-
 dit civitates Israel.

12 Reliqua autem sermonū Joas, &
 univcrsa quae fecit, & fortitudo
 ejus, quomodo pugnavit
 contra Amasiam regem Ju-
 dae, nonne haec scripta sunt
 in libro Sermonis dierum regum
 Israel? Et dormivit Joas cum
 patribus suis: Jeroboam autē
 ledit super solum ejus. Porro
 Joas sepultus est in Samaria
 cum regibus Israel. Elifeus au-
 tem zgrobat infirmitate, quā
 & mortuus est: defendente
 ad eum Joas rex Israel, & fle-
 bat coram eo, dicebatque, Pa-
 ter mi, pater mi, cur? Israel, &
 auriga ejus. Et ait illi Elifeus,
 Affert arcum, & sagittas. Cū-
 que attulisset ad eum arcū, et
 sagittas, Dixit ad regem Israel,
 Pone manum tuam super ar-
 cum. Et cum posuisset ille ma-
 num suam, superposuit Elifeus
 manus suas manibus regis, Et
 ait; Aperi fenestras Orientales,
 Cūmq; aperuisset, dixit Elifeus,
 lace fagittam. Et jecit. Et ait
 Elifeus, Sagitta fluvii Domi-
 ni, & sagitta salvis contra
 Syria; percussitque Syria in
 Aphec, donec confusmas eam.
 Et ait; Tolle fagittas. Qui cū
 tulisset, rursū dixit ei, Percute
 pediculus terram. Et cum per-
 cussisset tribus vicibus, & desit-
 9, et; vir Dei contra eū, &
 ait; Si percussisset quinque,
 aut sex, usque septies, percussis-
 set Syria. Ille autē ad consump-
 tionem nunc autem trib' vi-
 cibus percutes eam. Mortuus
 est ergo Elifeus, & sepelitur
 eum. Latrunculi autem de Mo-
 ab vnaerunt in terram in ipso
 anno. Quodam autem sepelente
 hominē, viderit latruncu-
 los, & projecerunt eadē in
 sepulchro Elifei. Quod cū
 tetigisset ossi Elifei, rexit ho-
 mo, & stetit super pedes suos.
 12 Regum Hazael rex Syria affli-
 xit Israel cunctis diebus Joa-
 chaz. Et misertus est Dñs eo-
 rum, & revers' est ad eos pro-
 pter pactum suum, quod habebat
 cum Abraham, & Isaac, & Jacob
 & noluit dispendere eos, neque
 proficere penitus, usque in
 praesens tempus. Mortuus
 est autem Hazael rex Sy-
 riae, & regnavit Benadad filius
 ejus pro eo. Porro Joas filius
 Joachaz tulit urbes de manu
 Benadad filii Hazael, quas tu-
 lerat de manu oachaz patris
 sui jure patrii: in tribus vicibus
 percussit cum Joas, & reddi-
 dit civitates Israel.

12 Καὶ τὰ λοιπὰ ἔργα λόγων τοῦ Ἰωάσα· Ἐτελίου
 quae omnia & Joas verborum refidum Et
 libro scripta ipsa nonne, Jehudah; regis Amasiah cum pugnavit
 verborum eius, quos fecit, & fortitudo
 et univcrsa quae fecit, & fortitudo
 ejus, quomodo pugnavit
 contra Amasiam regem Ju-
 dae, nonne haec scripta sunt
 in libro Sermonis dierum regum
 Israel? Et dormivit Joas cum
 patribus suis: Jeroboam autē
 ledit super solum ejus. Porro
 Joas sepultus est in Samaria
 cum regibus Israel. Elifeus au-
 tem zgrobat infirmitate, quā
 & mortuus est: defendente
 ad eum Joas rex Israel, & fle-
 bat coram eo, dicebatque, Pa-
 ter mi, pater mi, cur? Israel, &
 auriga ejus. Et ait illi Elifeus,
 Affert arcum, & sagittas. Cū-
 que attulisset ad eum arcū, et
 sagittas, Dixit ad regem Israel,
 Pone manum tuam super ar-
 cum. Et cum posuisset ille ma-
 num suam, superposuit Elifeus
 manus suas manibus regis, Et
 ait; Aperi fenestras Orientales,
 Cūmq; aperuisset, dixit Elifeus,
 lace fagittam. Et jecit. Et ait
 Elifeus, Sagitta fluvii Domi-
 ni, & sagitta salvis contra
 Syria; percussitque Syria in
 Aphec, donec confusmas eam.
 Et ait; Tolle fagittas. Qui cū
 tulisset, rursū dixit ei, Percute
 pediculus terram. Et cum per-
 cussisset tribus vicibus, & desit-
 9, et; vir Dei contra eū, &
 ait; Si percussisset quinque,
 aut sex, usque septies, percussis-
 set Syria. Ille autē ad consump-
 tionem nunc autem trib' vi-
 cibus percutes eam. Mortuus
 est ergo Elifeus, & sepelitur
 eum. Latrunculi autem de Mo-
 ab vnaerunt in terram in ipso
 anno. Quodam autem sepelente
 hominē, viderit latruncu-
 los, & projecerunt eadē in
 sepulchro Elifei. Quod cū
 tetigisset ossi Elifei, rexit ho-
 mo, & stetit super pedes suos.
 12 Regum Hazael rex Syria affli-
 xit Israel cunctis diebus Joa-
 chaz. Et misertus est Dñs eo-
 rum, & revers' est ad eos pro-
 pter pactum suum, quod habebat
 cum Abraham, & Isaac, & Jacob
 & noluit dispendere eos, neque
 proficere penitus, usque in
 praesens tempus. Mortuus
 est autem Hazael rex Sy-
 riae, & regnavit Benadad filius
 ejus pro eo. Porro Joas filius
 Joachaz tulit urbes de manu
 Benadad filii Hazael, quas tu-
 lerat de manu oachaz patris
 sui jure patrii: in tribus vicibus
 percussit cum Joas, & reddi-
 dit civitates Israel.

MS. A. (a) Ἀμεσί (σ) ἐπὶ βίβλῳ (ε) ἐστὶν Ἰωάσα ἐν (σ) Ἐλισαίου (σ)
 Ἐλισαίου (σ) ὅπου αὐτὸν (ε) βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Ἐπιπέλασον (σ) ἐπὶ
 τῶν (δ) ἀνδρῶν ἐπὶ τῷ τῶν (δ) Ἐλισαίου (σ) Ἐλισαίου (σ) Ἐλισαίου
 (σ) Ἐλισαίου, (β) Ἐλισαίου, (γ) Ἐλισαίου
 (δ) Ἐλισαίου, (ε) Ἀχάβ βασιλεὺς Συρίας ἐξέβαλεν (ε) οὐκ ἐπέστη
 (σ) ὁπδὲ αὐτῶς (δ) Ἀχάβ (σ) ἀπέπεσε (ε) Ἀδὰδ

Targum JONATHAN.

PARAPH. CHALD. Versio Latina.

12 וְאַחַר פְּתָנֵי יוֹאֵשׁ וְכָל עֲשֵׂהוּ וְיִשְׁבַּע אֲבֹתָיו וְיִהְיֶה
 Et reliquum verborum Joas & omnia quae con-
 gressus est cum Amasiah rege in domus Jehudah; & omne illa scripta
 sunt in libro verborum dierum regum Israel? Et cubuit Joas cum patri-
 bus suis, & Jarabham ledit super solum ejus, & sepultus est Joas in Som-
 ron cum regibus Israel. Et Elifagh zgrobat morbo suo quo mortu' est, &
 defendente ad illi Joas rex Israel, & flevit super faciem ejus & dixit, Magister
 mi, magister mi, melior [erat] pater tuus in oratione tua curribus & equi-
 bus. Et dixit illi Elifagh, Accipe arcū & jacula: & accipietur arcum & jacula.
 Et dixit regi Elifagh. Appone manū tuam super arcū, & apponit manū suā
 super arcū, & posuit Elifagh manū suā super manū regis. Et dixit, Aperi fenestras ad
 orientem, & aperuit: & dixit Elifagh, jaculare, & jacularis est: & dixit,
 Hoc jaculum fiet nobis liberatio ante Dominum, & hoc jaculum fiet
 nobis victoria contra homines Aram, & percutes homines Aram in
 Aphec, quousq; confusmantur. Et dixit, Accipe pacula; & accipiet: & dixit
 regi Israel, Percute in terram: & percussit tribus vicibus, & desitit.
 indignatus est in illum propheta Domini: & dixit, Oportuisset te percute-
 re quinque, aut sex vicibus, tunc flammā percussisses homines Aram quous-
 que, exterminasses eos; sed nunc tribus vicibus percutes Aram. Et mor-
 tuus est Elifagh, & sepelitur illum; & exercitus Moab intravit in ter-
 ram in introitu anni. Et fuit interim dum illi sepelirent vivum, & ecce
 viderunt exercitum, & projecerunt virum in sepulchrum Elifagh, & descen-
 dit, & accessit vir ad ossa Elifagh, & vixit et fecit super pedes suos.
 Et Hazael rex Aram afflixit Israel omnibus diebus Jehoahaz. Et pe-
 percit Dominus eis, et misert' est illorum, et respexit in dicto suo, ut bene-
 faceret illis propter foedus suum cum Abraham, Jifzhahq, & Jaghakob, et
 noluit dispendere eos, et non migrare fecit eos de terra domus majestatis
 suae usq; nunc. Et mortuus est Hazael rex Aram, et regnavit Bar-hadad
 filius ejus pro eo. Et rediit Jehoas filius Jehoahaz, et accipietur ab eis de ma-
 nu Bar-hadad filii Hhazael, quas acceptat de [manu] Jehoahaz patris
 sui in bello, tribus vicibus percussit illum Joas, et restituit urbes Israel.

12 וְאַחַר פְּתָנֵי יוֹאֵשׁ וְכָל עֲשֵׂהוּ וְיִשְׁבַּע אֲבֹתָיו וְיִהְיֶה
 Et reliquum verborum Joas & omnia quae con-
 gressus est cum Amasiah rege in domus Jehudah; & omne illa scripta
 sunt in libro verborum dierum regum Israel? Et cubuit Joas cum patri-
 bus suis, & Jarabham ledit super solum ejus, & sepultus est Joas in Som-
 ron cum regibus Israel. Et Elifagh zgrobat morbo suo quo mortu' est, &
 defendente ad illi Joas rex Israel, & flevit super faciem ejus & dixit, Magister
 mi, magister mi, melior [erat] pater tuus in oratione tua curribus & equi-
 bus. Et dixit illi Elifagh, Accipe arcū & jacula: & accipietur arcum & jacula.
 Et dixit regi Elifagh. Appone manū tuam super arcū, & apponit manū suā
 super arcū, & posuit Elifagh manū suā super manū regis. Et dixit, Aperi fenestras ad
 orientem, & aperuit: & dixit Elifagh, jaculare, & jacularis est: & dixit,
 Hoc jaculum fiet nobis liberatio ante Dominum, & hoc jaculum fiet
 nobis victoria contra homines Aram, & percutes homines Aram in
 Aphec, quousq; confusmantur. Et dixit, Accipe pacula; & accipiet: & dixit
 regi Israel, Percute in terram: & percussit tribus vicibus, & desitit.
 indignatus est in illum propheta Domini: & dixit, Oportuisset te percute-
 re quinque, aut sex vicibus, tunc flammā percussisses homines Aram quous-
 que, exterminasses eos; sed nunc tribus vicibus percutes Aram. Et mor-
 tuus est Elifagh, & sepelitur illum; & exercitus Moab intravit in ter-
 ram in introitu anni. Et fuit interim dum illi sepelirent vivum, & ecce
 viderunt exercitum, & projecerunt virum in sepulchrum Elifagh, & descen-
 dit, & accessit vir ad ossa Elifagh, & vixit et fecit super pedes suos.
 Et Hazael rex Aram afflixit Israel omnibus diebus Jehoahaz. Et pe-
 percit Dominus eis, et misert' est illorum, et respexit in dicto suo, ut bene-
 faceret illis propter foedus suum cum Abraham, Jifzhahq, & Jaghakob, et
 noluit dispendere eos, et non migrare fecit eos de terra domus majestatis
 suae usq; nunc. Et mortuus est Hazael rex Aram, et regnavit Bar-hadad
 filius ejus pro eo. Et rediit Jehoas filius Jehoahaz, et accipietur ab eis de ma-
 nu Bar-hadad filii Hhazael, quas acceptat de [manu] Jehoahaz patris
 sui in bello, tribus vicibus percussit illum Joas, et restituit urbes Israel.

12 וְאַחַר פְּתָנֵי יוֹאֵשׁ וְכָל עֲשֵׂהוּ וְיִשְׁבַּע אֲבֹתָיו וְיִהְיֶה
 Et reliquum verborum Joas & omnia quae con-
 gressus est cum Amasiah rege in domus Jehudah; & omne illa scripta
 sunt in libro verborum dierum regum Israel? Et cubuit Joas cum patri-
 bus suis, & Jarabham ledit super solum ejus, & sepultus est Joas in Som-
 ron cum regibus Israel. Et Elifagh zgrobat morbo suo quo mortu' est, &
 defendente ad illi Joas rex Israel, & flevit super faciem ejus & dixit, Magister
 mi, magister mi, melior [erat] pater tuus in oratione tua curribus & equi-
 bus. Et dixit illi Elifagh, Accipe arcū & jacula: & accipietur arcum & jacula.
 Et dixit regi Elifagh. Appone manū tuam super arcū, & apponit manū suā
 super arcū, & posuit Elifagh manū suā super manū regis. Et dixit, Aperi fenestras ad
 orientem, & aperuit: & dixit Elifagh, jaculare, & jacularis est: & dixit,
 Hoc jaculum fiet nobis liberatio ante Dominum, & hoc jaculum fiet
 nobis victoria contra homines Aram, & percutes homines Aram in
 Aphec, quousq; confusmantur. Et dixit, Accipe pacula; & accipiet: & dixit
 regi Israel, Percute in terram: & percussit tribus vicibus, & desitit.
 indignatus est in illum propheta Domini: & dixit, Oportuisset te percute-
 re quinque, aut sex vicibus, tunc flammā percussisses homines Aram quous-
 que, exterminasses eos; sed nunc tribus vicibus percutes Aram. Et mor-
 tuus est Elifagh, & sepelitur illum; & exercitus Moab intravit in ter-
 ram in introitu anni. Et fuit interim dum illi sepelirent vivum, & ecce
 viderunt exercitum, & projecerunt virum in sepulchrum Elifagh, & descen-
 dit, & accessit vir ad ossa Elifagh, & vixit et fecit super pedes suos.
 Et Hazael rex Aram afflixit Israel omnibus diebus Jehoahaz. Et pe-
 percit Dominus eis, et misert' est illorum, et respexit in dicto suo, ut bene-
 faceret illis propter foedus suum cum Abraham, Jifzhahq, & Jaghakob, et
 noluit dispendere eos, et non migrare fecit eos de terra domus majestatis
 suae usq; nunc. Et mortuus est Hazael rex Aram, et regnavit Bar-hadad
 filius ejus pro eo. Et rediit Jehoas filius Jehoahaz, et accipietur ab eis de ma-
 nu Bar-hadad filii Hhazael, quas acceptat de [manu] Jehoahaz patris
 sui in bello, tribus vicibus percussit illum Joas, et restituit urbes Israel.

Verfio VULG.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

LAT.

vafa oracia & argentum & aurum omne
 14 ולקח את בית הוֹדֵב וְהַכֹּסֶף וְאֵת בֵּית הַבְּרִי
 & domus thesauris in & Domini domo in
 inventa
 הנמצאים בְּיַהוּדָה וּבְאֶרְצוֹת פְּרָה הַסָּדֵק וְאֵת
 Someron in est revertis & verborum filios
 15 בְּנֵי הַתַּעֲרֻבוֹת וְשֵׁב שְׂמֵרוֹן; וַיִּחַר רִבְרִי
 cum pugnavit quomodo & reus fortitudo & fecit quae Jehoas
 וַיֹּאשֶׁר אֶשֶׁר עָשָׂה וְנִבְרָתוֹ וְאֶשֶׁר לָחֵם עִם
 libro super scripta ipsa nōne Jehudah regē Amasiah
 אֶמְצִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה הֵלֵא דָם בְּחֻבִּים עַל־סֵפֶר
 cum Jehoz facuigie Ifrael regum dierum verborum
 16 רִבְרִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל; וַיִּשְׁכַּב הַיּוֹאֵשׁ עִם
 :Ifrael regibus cum Someron in est sepulchrae suis patribus
 יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֵּר בְּשְׂמֵרוֹן עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
 filius Amasiah vixit Et eo pro ejus filius Jarobam regnavitque
 17 וַיָּבֵעַם בְּנֵי תַחְתּוֹ; וַיְהִי אֶמְצִיָּהוּ בֶן־יֹהָשִׁיָּהּ
 Jehochaz filii Jehoz nomen post Jehudah rex Joas
 וַיֹּאשֶׁר מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרָיו מִוֹת הַיּוֹאֵשׁ בֶּן־הַיּוֹאֲחָז
 vixit annis quinquedecim Ifrael regis
 18 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה; וַיְהִי רִבְרִי
 verborum libro super scripta ipsa nōne Amasiah
 אֶמְצִיָּהוּ הֵלֵא דָם בְּחֻבִּים עַל־סֵפֶר רִבְרִי
 legavit eum super legavit et Jehudah regum dierum
 19 הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה; וַיִּקְשֹׁר עָלָיו קֶשֶׁר
 :Lachis in cum post miserant & Lachis in fugit & Jerusalem in
 בְּרוּשֶׁלַם וַיָּנֶם לְכִישָׁה וַיִּשְׁלַח אַחֲרָיו לְכִישָׁה
 & equis super eum vulerant Et ibi eum occiderunt &
 20 וַיִּמְתּוּ שָׁם; וַיִּשְׂאֵל אֲחֹזַי עַל־הַסֹּסִים
 :David civitate in suis patribus cum Jerusalem in est sepulchris &
 וַיִּקְבֵּר בְּרוּשֶׁלַם עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר הַר;
 filius isf & Hazarrah Jehudah populus universus tulerunt Et
 21 וַיִּקְרוּ בְּלִיָּעַם יְהוּדָה אֶת־עֹרֹתָיו וְהָיוּ בֶן־
 suo patre pro eum constituerunt regem & annorum
 sedecim
 שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיִּמְלְכוּ. אֲחֹזַי חָתַם לְעָוִי
 am refrexit & Elath adificavit ipse Amasiah
 22 אֶמְצִיָּהוּ; הָיָה בְּנֵהוּ אֶת־אֵילַת וַיִּשְׁכַּב
 anno in suis patribus cum rex jehoi postquam; Jehudah ipsi
 23 הַיְהוּדָה אַחֲרָיו שִׁבְעֵת־הַסָּדֵק עִם־אֲמִתּוֹ; בְּשֵׁנָתָה
 Jehudah regis Joas filii Amasiah anno sedecimo quinto
 חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְאֶמְצִיָּהוּ בֶן־יֹאשֶׁר מֶלֶךְ יְהוּדָה
 Someron in Ifrael regis Joas filius Jarobam regnavit
 מֶלֶךְ וַיָּבֵעַם בְּנֵי יֹאשֶׁר וַיֹּאשֶׁר אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּשֵׂמוֹן
 Domini oculis in malum fecit Et annis uno & quadraginta
 24 אֲרַבְעִים וְאַחֲרָיו שָׁנָה; וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
 qui Nebat filii Jarobam peccatis omnibus ab declinavit non
 לֹא סָר מִכֶּדֶר חַטּוֹתָיו וַיָּבֵעַם בְּנֵי יֹאשֶׁר
 Ifrael terminum restituit ipse Ifrael fecit peccare
 25 הַחֲמָיִם אֶת־יִשְׂרָאֵל; הוּא הִשִּׁיב אֶת־נְבוֹלַת יִשְׂרָאֵל
 Domini verbum iuxta :fessit mare ad usque Chamath introit ab
 מִלְּבוֹאֵת חֲמַר עַל־נְבוֹלַת דְּבִיר יְהוָה
 filii Joah sui servi mare intraverat locutus super Ifrael Dei
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶשֶׁר רִבְרִי בִּידֵי־עַבְדּוֹ וַיֹּהַר בֶּן־
 Domines vidit Quoniam hachepher-Gath de qui propheta Amibab
 אֲמִתּוֹ הִנְבִּיאֵי אֶשֶׁר מֵתָה הַחֶפֶר; בִּידֵי־יְהוָה
 non & zelatus non & valde mutabilem Ifrael amittentem
 אֶת־יִשְׂרָאֵל מִרַחֵם מֵאֵר וְאֶפְסָה עֵצָר וְאֶפְסָה
 Domini est locutus non Et Ifraeli auxiliis neque adcredidit
 26 עֹשֶׂב וַאֲזִין עֹרֵי יִשְׂרָאֵל; וְלֹא־חָרַב יְהוָה
 manu in eos feceravit & oculis sub a Ifrael nomen
 מִסְּחֹת אֶת־שְׂמֵי יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁעֵם בֶּן־
 Joas filii Jarobam
 וַיָּבֵעַם בְּרִיּוֹאֵשׁ;

14 Tulitque omne aurum, & argen-
 tum, & universa vasa,
 quae inventa fuerunt domo Domini,
 & in thesauris regis, & ob-
 sidibus, & reversis est in Sa-
 mariam. Reliqua autem ver-
 borum Joas quae fecit, & for-
 titudo ejus quae pugnavit con-
 tra Amasiam regem Juda, nonne
 haec scripta sunt in libro Ser-
 monum dierum regum Israel?
 15 Dormivitque Joas cum patri-
 bus suis, & sepultus est in Sa-
 maria cum regibus Israel: &
 regnavit Jeroboam filius ejus
 pro eo. Vixit autem Amasias,
 filius Joas, rex Juda, postquam
 mortuus est Joas filius Joach-
 haz regis Israel, quindecim
 annis. Reliqua autem sermōnis
 Amasiaz, nonne haec scripta
 sunt in libro Sermonum die-
 rum regum Juda? Factum
 est contra eum conjuratio in
 Jerusalem: at ille fugit in La-
 chis, Miseruntque post eum in
 Lachis, & interfecerunt eum
 ibi. Et asportaverunt in e-
 jus, sepulchrumque post eum in
 Lachis, cum patribus suis in ci-
 vitate David. Tulit autem
 universus populus Judae Azar-
 iam annos natum sedecim, &
 constituerunt eum regem pro
 patre ejus Amasiaz. Ipse ad-
 ificavit Elath, & restituit eam
 Judae, postquam domovit rex
 cum patribus suis. Anno
 quinquedecimo Amasiaz filii Jo-
 as regis Juda, regnavit Jeroboam
 filius Joas regis Israel in
 Samaria, quadraginta & uno
 anno: Et fecit quod malum
 erat coram Domino. Non
 recessit ab omnibus peccatis
 Jeroboam filii Nabat, qui pec-
 care fecit Israel. Ipse resti-
 tuit terminos Israel, ab introitu
 Emathi, usque ad mare foli-
 tudinis, juxta sermonem Do-
 mini Dei Israel, quem locu-
 tus est per servum suum Jo-
 nam filium Amathi prophetae,
 qui erat de Geth, quae
 est in Opher. Vidit enim
 Dominus afflictionem Israel
 amaram nimis, & quod con-
 sumpti essent usque ad clausos
 carcere, & extremos, & non
 esset qui auxiliaretur Israeli.
 27 Nec locutus est Dominus ut
 deleteret nomen Israel de sub
 caelo, sed salvavit eos in ma-
 nu Jeroboam filii Joas.

Targum Jonathan

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

וְסִיבֵי כֹל דְּרַבְרָא וְכֹסֶף וְיֵת כֹּל מִנְיָא דְּרַבְרָא וְחִסְרוֹת בֵּית מִלְכֵּי וּבְנֵי
 14 וְסִיבֵי כֹל דְּרַבְרָא וְכֹסֶף וְיֵת כֹּל מִנְיָא דְּרַבְרָא וְחִסְרוֹת בֵּית מִלְכֵּי וּבְנֵי
 15 בְּנֵי רִבְרִי וְיֵת לְשְׂמֵרוֹן; וְאֶשֶׁר פְּתַנְמֵי הַיּוֹאֵשׁ וְיֵעֲבֵר וּבְנִיחֵי הַיּוֹאֵשׁ עִם אֶמְצִיָּה
 מֶלֶךְ שְׁבַט־רִבְרִי וְיֵת לְשְׂמֵרוֹן; וְאֶשֶׁר פְּתַנְמֵי הַיּוֹאֵשׁ וְיֵעֲבֵר וּבְנִיחֵי הַיּוֹאֵשׁ עִם אֶמְצִיָּה
 16 מֶלֶךְ שְׁבַט־רִבְרִי וְיֵת לְשְׂמֵרוֹן; וְאֶשֶׁר פְּתַנְמֵי הַיּוֹאֵשׁ וְיֵעֲבֵר וּבְנִיחֵי הַיּוֹאֵשׁ עִם אֶמְצִיָּה
 17 וְיֵת לְשְׂמֵרוֹן; וְאֶשֶׁר פְּתַנְמֵי הַיּוֹאֵשׁ וְיֵעֲבֵר וּבְנִיחֵי הַיּוֹאֵשׁ עִם אֶמְצִיָּה
 18 וְיֵת לְשְׂמֵרוֹן; וְאֶשֶׁר פְּתַנְמֵי הַיּוֹאֵשׁ וְיֵעֲבֵר וּבְנִיחֵי הַיּוֹאֵשׁ עִם אֶמְצִיָּה
 19 וְיֵת לְשְׂמֵרוֹן; וְאֶשֶׁר פְּתַנְמֵי הַיּוֹאֵשׁ וְיֵעֲבֵר וּבְנִיחֵי הַיּוֹאֵשׁ עִם אֶמְצִיָּה
 20 וְיֵת לְשְׂמֵרוֹן; וְאֶשֶׁר פְּתַנְמֵי הַיּוֹאֵשׁ וְיֵעֲבֵר וּבְנִיחֵי הַיּוֹאֵשׁ עִם אֶמְצִיָּה
 21 וְיֵת לְשְׂמֵרוֹן; וְאֶשֶׁר פְּתַנְמֵי הַיּוֹאֵשׁ וְיֵעֲבֵר וּבְנִיחֵי הַיּוֹאֵשׁ עִם אֶמְצִיָּה
 22 וְיֵת לְשְׂמֵרוֹן; וְאֶשֶׁר פְּתַנְמֵי הַיּוֹאֵשׁ וְיֵעֲבֵר וּבְנִיחֵי הַיּוֹאֵשׁ עִם אֶמְצִיָּה
 23 וְיֵת לְשְׂמֵרוֹן; וְאֶשֶׁר פְּתַנְמֵי הַיּוֹאֵשׁ וְיֵעֲבֵר וּבְנִיחֵי הַיּוֹאֵשׁ עִם אֶמְצִיָּה
 24 וְיֵת לְשְׂמֵרוֹן; וְאֶשֶׁר פְּתַנְמֵי הַיּוֹאֵשׁ וְיֵעֲבֵר וּבְנִיחֵי הַיּוֹאֵשׁ עִם אֶמְצִיָּה
 25 וְיֵת לְשְׂמֵרוֹן; וְאֶשֶׁר פְּתַנְמֵי הַיּוֹאֵשׁ וְיֵעֲבֵר וּבְנִיחֵי הַיּוֹאֵשׁ עִם אֶמְצִיָּה
 26 וְיֵת לְשְׂמֵרוֹן; וְאֶשֶׁר פְּתַנְמֵי הַיּוֹאֵשׁ וְיֵעֲבֵר וּבְנִיחֵי הַיּוֹאֵשׁ עִם אֶמְצִיָּה
 27 וְיֵת לְשְׂמֵרוֹן; וְאֶשֶׁר פְּתַנְמֵי הַיּוֹאֵשׁ וְיֵעֲבֵר וּבְנִיחֵי הַיּוֹאֵשׁ עִם אֶמְצִיָּה

Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in
 14 Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in
 15 Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in
 16 Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in
 17 Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in
 18 Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in
 19 Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in
 20 Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in
 21 Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in
 22 Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in
 23 Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in
 24 Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in
 25 Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in
 26 Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in
 27 Et accepto omne aurum & argentum, & omnia vasa que inventa fuerunt in

MS. A. (α) ἐχρησθη ταῦτα (β) ἐν Βεθλὴν (γ) Ἀμοσίας (δ) αὐτὸν
 συρρατῶμα ἐν (ε) ἔξ ἡ δέκα (ζ) ἱεραῖοὺς αὐτὸς ἀπὸ (η) Ἐλᾶθ,
 ἢ ἀπὸ Σαμαρίας (θ) ἰωᾶς βασιλεὺς (ι) ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ
 Ἰσραὴλ (κ) πωροσπασθῆσα (λ) ὅς ἐλάλησαν (μ) Γεθαχοθίς. (ν) ἄλλοις
 συγγαμμίαις, ἢ ἰσαποσπασθῆσα, (ξ) ἐκ χηρῶν

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

14. * Abſtulit totum aurum & argentum, omni-
 15. que vaſa que reperia fuerunt in domo Do-
 16. mini & in theſauro regis, gentemque promi-
 17. ſicam, & reverſus eſt in Samariam. Re-
 18. liqua reſegit Jehuaſi, quicquid fecit, for-
 19. titudo ejus, utique pugnavit contra Amo-
 20. ſiam regem Juda; ecce ſcripta ſunt in libro
 21. annalium regum Iſraelis. Demum obiit Ie-
 22. ſuaſ cum patribus ſuis; & ſepultus eſt in
 23. Samaria cum regibus Iſraelis: regnavitque
 24. Ieroabaam filius ejus poſt eum. Vixit autem
 25. Amoſia filius Joaſis rex Iuda, poſt obitum
 26. Jehuaſi filii Jehuhazi regis Iſrael, quinde-
 27. cim annis. Reliqua geſta Amoſie, ecce ſcripta
 28. ſunt in libro annalium regum Iudæ. Sediti-
 29. one contra eum concitata in Ierufalem, fu-
 30. git in Lachis: at mittentes poſt eum in La-
 31. chis, ibi cruciandum illum; Et apertantur
 32. cum redierunt ſuper equos. Et cum ſepultus
 33. fuiſſet in Ierufalem cum patribus ſuis in
 34. civitate David, Adduxerunt univerſos pu-
 35. pulus Iudæ Oziam natum ſexdecim annos,
 36. & regem creaverunt eum pro Amoſia patre
 37. ſuo. Is edificavit Iſach, & frequentem (vel
 38. turam) reddidit Iudam poſtquam occubuit
 39. rex cum patribus ſuis. Anno decimoquinto
 40. Amoſie filii Joaſis regis Iuda, regnavit Iero-
 41. abaam filius Jehuaſi filii Jehuhazi regis Iſ-
 42. rael in Samaria, quadraginta & uno annis.
 43. Iſecit quod malum erat coram Domino
 44. neque deflexit ab omnibus peccatis Iero-
 45. abaami filii Nabati, qui peccare fecit Iſra-
 46. elem; ſed in iſulem ambulavit. Iſeritiam re-
 47. minum Iſraeli reſtituit ab ingreſſu Hemath
 48. uſque ad mare Arabæ, juxta Iermonem Do-
 49. mini Dei Iſraelis, quem locus fuerat per
 50. ſervum ſuum Ionan filium Mathai propheta-
 51. tam, qui erat eſt Gad-hephar. Siquidem vi-
 52. derat Dominus depreſſionem Iſraelis eſſe ni-
 53. mis acerbam, nec ullum adeſſe qui ligaret
 54. neque ſolveret, nec qui opem ferret Iſra-
 55. eli. Et quia nondum decreverat Domi-
 56. nus delere nomen Iſraelis ſub celo, Libe-
 57. ravit eos per manum Ieroabaami filii Jehuaſi
 58. filii Jehuhazi.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

14. * واحد جميع الذهب والفضة * وجميع الآنية التي وجدت في بيت الرب وفي حرابته الملك *
 15. * وربي عزريا * فرجع الي سميرين * وساسي امور ياهواس * وكل سي صنع * وجبرونه وفنانه اموصيا
 16. * ملك يهودا * فانه مكثوب في سفر بنيامين الذي ملوك اسرائيل * وانصجع ياهواس
 17. * مع ابائه * ودفن في سميرين مع ملوك بني اسرائيل * وملكك بعك يوريعام ابنة * وعاس
 18. * اموصيا بن يواس ملك يهودا من بعد ان مات ياهواس بن ياهوجاز ملك اسرائيل * حس
 19. * عسن سنة * وساسي امور اموصيا * فانه مكثوب في سفر بنيامين الذي ملوك يهودا *
 20. * ويهودوا عليه يهودا يارسلهم * فهرب الي كجس * فاسلوا وراة الي كجس وقلوه هناك *
 21. * وصلوه وطار به علي اكيل * فلدنوه في اورسلهم مع ابائه في قوته دار * واحد جميع
 22. * السعب الذي ليهودا عزريا * وهواتن سنة عسن سنة * فلدنوه مكان اموصيا ابنة * وهو
 23. * الذي بنا ابنة * وابنها لليهود من بعد ان انصجع الملك مع ابائه * وفي سنة حس
 24. * عسن من ملك اموصيا بن يواس ملك يهودا * ملك ياريعام بن ياهواس بن ياهوجاز ملك
 25. * اسرائيل يسميرين * احدي واربعين سنة * وصنع السوء فدام الله * ولم يعدل عن جميع
 26. * خطايا يوريعام بن باباك الذي خطي باسرائيل * وها سلك * وهو روكوم اسرائيل من
 27. * منكل حماة الي بحر عازارا * مثل قول الرب اله اسرائيل الذي ملكتم به علي لسان عبك
 28. * يوان بن مي النبي الذي من جاد جلعاد * من اجل انه انصبر الرب اسديعك اسرائيل
 29. * سديدا جدا * وليس لهم من بعد ولا من يخلص * ولا احد يعينهم ممن تحت السماء
 30. * خلصهم بيد يوريعام بن ياهواس بن ياهوجاز

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

28 * Reliqua gestorum Jerobaami, quicquid fecit fortitudo ejus, utque pugnavit, & restituit Damascum & Hamath Israel: ecce scripta sunt in libro annalium regum Israelis. Postea occubuit Jerobaam cum patribus suis, & sepulcrum est cum patribus suis, cum regibus Israelis: regnavitque Zacharia filius ejus post ipsum,

CAP. XV.

ANNO vigesimo septimo Jerobaami regis Israel, regnavit Ozia filius Amosif regis Juda. Natus erat sexdecim annos quando regnavit, & quinque annos regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus erat Jechania & Jerusalem. Fecitque quod rectum erat coram Domino, ut Amosif pater ejus. Veruntamen altaria non abstulit, quia populus adhuc sacrificabant & thura ponebant super altaria. Hunc regem percussit Dominus, sicutque leprosus usque ad diem obitus, ideoque latenter habitabat: Jotham vero filius regis, oconomus, jus dicebat populo terre. Reliquae res gestae Ozis, & quicquid fecit, ecce scriptae sunt in libro annalium regum Juda. Occubuit autem Ozia cum patribus suis, & sepelirent eum cum patribus ejus in civitate Davidis: regnavitque Jotham filius ejus post ipsum. Anno trigesimo octavo Ozis regis Juda, regnavit Zacharia filius Jerobaami super Israel in Samaria, sex menses. Et mala perpetravit coram Domino, prout fecerat pater ejus; neque declinavit ab omnibus peccatis Jerobaami filii Nabati qui peccare fecerat Israel. Conspiravit autem in eum Salum Iabif filius, & percussit eum spectante populo, interfecit illum, & regnavit post ipsum. Reliquae res gestae Zachariae, sic expletur verbum Domini, quod dixerat ad Iehu, filius scilicet quartano sibi filios super solum Israelis: & ita evenit. Iraque Salum Iabif filius regnavit in anno trigesimo nono Ozis regis Juda: cunctaque mensum dierum regnasset in Samaria,

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

28 * Reliquae gestae Jerobaami, quicquid fecit, fortitudo ejus, ac bella ipsius, & quae fecerit in Damasco & Hamath vestitus in Israelis: scripta sunt in libro chronorum regum Israelis. Occubuit vero Jerobaam cum patribus suis, & cum eis, necpe cum Regibus Israelitarum sepulcro, regnavit Zacharia filius ejus post ipsum.

CAP. XV.

ANNO vigesimo septimo regni Jerobaami regis Israel, regnavit Ozia filius Amosif regis Juda. Quam aetatem annorum annus agrorū dicit quod regnum occupavit: mansit autem rex in Jerusalem quinque annos: nomen matris ejus, Jechania & Jerusalem. Fecitque quae recta sunt coram Domino sicut Amosif pater ejus. Verum excelsa non amovit, & populus adhuc sacrificabat & ponebant incensum super excelsa. Percussit autem Dominus hunc regem sicutque leprosus usque ad diem obitus, sedebatque domus: Jotham filius regis profectus domus: populum vegetavit. Reliquae res gestae Ozis, & quicquid fecit, scriptae sunt in libro historiarum regum Juda. Occubuit Ozia cum majoribus suis, & cum eis in civitate Davidica post ipsum. Anno vigesimo octavo regni Ozis regis Juda, regnavit Zacharia filius Jerobaami super Israel in Samaria, menses sex annis. Hic fecerat & se gestis coram & Deo, ut si esset pater ejus: non enim deflexit ab omnibus peccatis Jerobaami filii Nabati, qui commiserat in Israel. Contra hunc rebellavit Salum Iabif filius, & percussit eum in praesentia populi, occidit eum, & regnavit post ipsum. Reliquae res gestae Zachariae, scriptae sunt in libro historiarum regum Israelis. Et contigit post se primo Domini ad Ieha, quod dicitur: & ita evenit. Iraque Salum Iabif filius regnavit in anno trigesimo nono regni Ozis regis Juda: cunctaque mensum dierum regnasset in Samaria,

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

14 * Ascendens Mahanim filius Gadi e' Terfa, & Samaritan ingressus, percussit Salum Jabifi filium in Samaria, eoque interfecto regnavit post ipsum. Reliqua gestorum Salum, & conspiciuntur quam fecit, ecce scripta sunt in libro annalium regum Israelis. Tunc percussit Mahanim Taphlahum & quotquot erant in ea, necnon consuiua ejus a Terfa; & eo quod non aperuissent ei portam: vallavit eam, & omnes gravidas ejus exenteravit. Anno trigesimo nono Oziz regis Juda regnavit Mahanim filius Gadi super Israelam in Samaria, decem annos. Fecitque quod malum erat coram Domino, nec deflexit a peccatis Ierobami filii Nabati qui peccare fecerat Israelam, cunctis diebus suis. Invadente autem Phule rege Athur terram illam, dedit Mahanim ipsi Phuli mille argenti talenta, ut opem sibi ferret, regnumque per cum obtineret. (Quam pecuniam ut daret regi Athur, dixit Mahanim Israeli, nempe ditiorebus tercentis quinquagenos argenti scilos in viru unumquemque) reversusque est rex Athur, nec subsistit ibi in ea regione. Reliqua gestorum Mahanimi, & quequid fecit, ecce scripta sunt in libro annalium regum Israelis. Post hoc occupavit Mahanim cum patribus suis, & regnavit Phechah filius ejus post ipsum. Anno quinquagesimo Oziz regis Juda, regnavit Phechah filius Mahanimi super Israelam in Samaria, duobus annis. Fecitque quod malum erat coram Domino, neque declinavit a peccatis Ierobaami filii Nabati qui peccare fecerat Israelam. Conspirans autem in eum Phechah filius Romeliez heros ejus, interfecit eum in Samaria, in palatio regio: ductis enim secum Regabo & Ani cum quaquaginta viris e' filii Gelaad, interfecit eum, & regnavit post ipsum. Reliqua gestorum Phechah, & quequid fecit, ecce scripta sunt in libro annalium regum Israelis. Anno quinquagesimo secundo Oziz regis Juda, regnavit Phechah Romeliez filius super Israelam in Samaria, viginti annos.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

14 * *Ascendit Mahanim Gadi filius e' Therfa, & Samariam ingressus percussit Salumum Jabifi filium, eoque perempto regnavit post ipsum. Reliqua res gestae Salumini, & conspiciuntur quae rebellavit in librum, scriptae sunt in libro chroniconum regum Israelis. Tunc percussit Mahanim Taphlahum & quoscumque erant in ea, & limites ejus a Terfa, quia non aperuerant ei portam: vallavit eam, & mulieres omnes pergravidas interfecit. Anno trigessimono regi Oziz regis Juda, regnavit Mahanim filius Gadi super Israelam in Samaria, decem annis decem. Scelerat e' gestis coram Deo, nec recessit a peccatis Ierobaami filii Nabati qui peccavit in Israelam, cunctis diebus suis. Aggrediente autem Phule rege Athur super terram illam, dedit Mahanim Phuli mille talenta argenti, quatenus esset sibi adiumento in regnum manum suam occuparet. Impositi vero Mahanimi Israelitis opulentiorebus quibusque populis, qui erant in tota ea regione e' civitatibus, cunctis quinquagenos argenti scilos cullibet vivo, quam dedit Phuli regi: reversusque est rex Athur, nec mansit in ea regione. Reliqua res gestae Mahanimi, & omnia quae fecit, scripta sunt in libro chroniconum regum Israelis. Mahanim cum majoribus suis occubente, regnavit post eum filius ejus Phechah. Anno quinquagesimo regni Oziz regis Juda, regnavit Phechah filius Mahanimi super Israelam in Samaria, mansitque rex annis duobus. Scelerat e' gestis coram Deo, neque declinavit a criminibus Ierobaami filii Nabati qui peccavit in Israelam. Contra hunc conjurans Phechah filius Romeliez heros ipsius, interfecit eum in Samaria in palatio regio: ductis enim secum Regabo & Ani, & cum his quinquaginta viris e' filii Gelaad, interfecit eum, & regnum occupavit loco ipsius. Reliqua res gestae Phechah, & omnia quae fecit, scripta sunt in libro chroniconum regum Israelis. Anno quinquagesimo secundo Oziz regis Juda, regnavit Phechah filius Romeliez super Israelam in Samaria, annis viginti.*

14 * *وصعد كحن بن جادي من ترصا* وفتح سميرين* وصرى سالوم بن ابيس* وقتله*
 15 * *وملك بعاك* وسائر امور سالوم* وورد الذي عمرو عليه* فانه مكروب في سفر بنيامين*
 16 * *الذي ملوك اسرائيل* عند ذلك صرى كحن تفساح* وذل الذي فيها* وكومها من*
 17 * *ترصا* لما لم يفتكوا له الباب* فاحرقها ويحج جميع النساء* اكوايل* وفي سنة سبع وثلثين*
 18 * *من ملك عوريا ملك يهودا* ملك كحن بن جدي على اسرائيل سميرين* واطام ملكا عسن*
 19 * *وسمع السوء فذام الله* ولم يعدل عن خطايا يوربعام بن بااط الذي خطي*
 20 * *باسرائيل جميع ايامه* فاني قول ملك الموصل على الارض* فاعطى كحن قول ألف فيطار*
 21 * *فصه* لتكون بك معه حي ياحد المملكة بباك* والذي كحن على اسرائيل فصه* على*
 22 * *جميع اعيان الشعب في كل الارض* حمسين* متغلا فصه* على كل رجل* لتعطي قول الملك*
 23 * *ورجع ملك الموصل* ولم يقم على البلاد* وسائر امور كحن* وذل الذي صنع* فانه*
 24 * *مكروب في سفر بنيامين الذي ملوك اسرائيل* ولبصكج كحن مع ابيه* وملك بعاك*
 25 * *ابيه فحكيا* وفي السنة اكمسين من ملك عوريا ملك يهودا* ملك فحكيا بن كحن على*
 26 * *اسرائيل سميرين* واطام ملكا سمين انلين* وسمع السوء فذام الله* ولم يعدل عن*
 27 * *خطايا يوربعام بن بااط الذي خطي باسرائيل* وورد عليه ففاح بن رومليا جبان* وقتله*
 28 * *سميرين في قصر الملك* وساف لروعاب واني ومعهما حمسين رجلا من بني جلعاد* فقتله*
 29 * *وملك مكاته* وسائر امور فحكيا* وجميع الذي صنع* فمكروب في سفر اخبار ملوك*
 30 * *اسرائيل* في النبي وحمسين سنة لعوريا ملك يهودا* ملك ففاح بن رومليا على اسرائيل سميرين*
 31 * *عشرين سنة**

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

24 * Deinde adductus rex Athur & Babel, & dicitur ei, Genes illa quas transtulisti & habitare fecisti in civitatibus Samariz, nesciverunt ritum Dei terre; quare is mittit in eos leones, & ecce trucidant eos, quia nesciverunt ritum Dei terre illius: Præcepit rex Athur dicens, Perducite eum unum & facerdotem quos inde transtulisti, ut abeat, & ibi resident, doceatque eos ritum Dei terre illius. Veniens itaque unus ex iis sacerdotibus quos transtulerat à Samaria, confedit in Beth-el, & docebat eos quomodo Deum colerent. Attamen quæque gens deum suum colebant, & reservaverunt domus excelforum, quas fecerant in Samaria, quilibet gens in civitatibus suis ubi debebant. Et quidem incolæ Babelis colebant Sochoth-benoth: incolæ Cuthi colebant Nergel: incolæ Hamath colebant Asima: Avzi colebant Jebzah & Tarac: Sepharvitz filios suos igne comburebant Adamelech & Amaleco diis Sepharviti. Et quanvis Dominum colerent, tamen creabant sibi ex seipsum facerdoes excelforum, & colebant ea in phanis excelforum. Dominum reverebantur, & deos suos, colebant juxta ritum gentium, itaque negaverunt Israelite de terra sua ad hunc usque diem. Ed quod Dominum dicitur querunt, & non coluerunt Dominum, neque fecerunt secundum pactum, iudicium, legem, atque præceptum quod præcipuerat Dominus filiis Jacob, cui impulerat nomen Israelis: Et quibuscumque pepigerat Dominus factus, & præceperat eis, ac dixerat: Ne colatis deos alios, nec adoretis eos, nec servatis eis, neque sacrificetis eis:

24 * Deinde adductus rex Athur & Babel, & dicitur ei, Genes illa quas transtulisti & habitare fecisti in civitatibus Samariz, nesciverunt ritum Dei terre; quare is mittit in eos leones, & ecce trucidant eos, quia nesciverunt ritum Dei terre illius: Præcepit rex Athur dicens, Perducite eum unum & facerdotem quos inde transtulisti, ut abeat, & ibi resident, doceatque eos ritum Dei terre illius. Veniens itaque unus ex iis sacerdotibus quos transtulerat à Samaria, confedit in Beth-el, & docebat eos quomodo Deum colerent. Attamen quæque gens deum suum colebant, & reservaverunt domus excelforum, quas fecerant in Samaria, quilibet gens in civitatibus suis ubi debebant. Et quidem incolæ Babelis colebant Sochoth-benoth: incolæ Cuthi colebant Nergel: incolæ Hamath colebant Asima: Avzi colebant Jebzah & Tarac: Sepharvitz filios suos igne comburebant Adamelech & Amaleco diis Sepharviti. Et quanvis Dominum colerent, tamen creabant sibi ex seipsum facerdoes excelforum, & colebant ea in phanis excelforum. Dominum reverebantur, & deos suos, colebant juxta ritum gentium, itaque negaverunt Israelite de terra sua ad hunc usque diem. Ed quod Dominum dicitur querunt, & non coluerunt Dominum, neque fecerunt secundum pactum, iudicium, legem, atque præceptum quod præcipuerat Dominus filiis Jacob, cui impulerat nomen Israelis: Et quibuscumque pepigerat Dominus factus, & præceperat eis, ac dixerat: Ne colatis deos alios, nec adoretis eos, nec servatis eis, neque sacrificetis eis:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

24 * وجاب ملك الموصل من اهل بابل ومن اهل كوث ومن اهل عاروا ومن اهل حاص ومن اهل سمرقون * فافعلهم واسلمهم في فري سمرين مكان بني اسرائيل * وورثوا سمرين * ووجدوا في فراها * ومن اول ما سلكوا الارض لم يذكروا يعرفوا الرب ولا يحافوه * فبعث الرب عليهم الاسوداد * وكتب يعقوب لهم * لا هم لم يذكروا يعرفوا سريعة الله * واحكام الرب الاله الارض * فامر الملك عيدهم * وبادون بينهم * وعلّمهم سريعة واحكام الاله الارض * فارسل اليهم واحدا من الكهنة الذين اجازهم من سمرين * فسكن في بيت ايل * وكان هناك يعلمهم كيف يعبدون الله * وكانوا يعبدون سعب سعب الهم * وركبوا بيوت الصواعد التي صنعوها في سمرين * سعب سعب في فراهم حيث هم سكان * واهل بابل يعبدون سلحوب بيوت * واهل كوث يعبدون سعال * واهل حماه يعبدون السما * والعوايون يعبدون يبراج وراف * والسمريون يحرقون بينهم بالنار الارملخ والعماث الاله سمرقون * فكانوا يسجدون للرب * وصنعوا لهم سدة الصواعد * وكانوا يعبدونها في بيوت الصواعد * للرب كانوا يسكنون * ولا لهم كانوا يعبدون مثل سدة الامم * واجلوا بنو اسرائيل من ارضهم الي اليوم * حين تركوا الرب وعلوا مثل سدة الامم * ولم يحافوا الرب * ولم يصنعوا مثل العهد ومثل الاحكام * ومثل الناموس * ومثل الوصية الذي امر الرب به يعقوب الذي سماه اسرائيل واقام الرب ميثاقا معهم * واصاهاهم وقال * لا تسجدوا لالهة اخرى * ولا تسجدوا لها * ولا يعبدونها * ولا تسجدوا لها *

24 * Proterea adduxit rex Mafel à civitatibus Babelis, & à civitatibus Koth, & à civitatibus Earah, & à civitatibus Hava, & à civitatibus Samarion, & fecit eis habitare sicut eos in civitatibus Samaria loco Israeliticis, & non coluerunt Dominum, neque fecerunt secundum pactum, iudicium, legem, atque præceptum quod præcipuerat Dominus filiis Jacob, cui impulerat nomen Israelis: Et quibuscumque pepigerat Dominus factus, & præceperat eis, ac dixerat: Ne colatis deos alios, nec adoretis eos, nec servatis eis, neque sacrificetis eis:

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

36 **وَأَزَادَ بَعَثَ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**
 37 **وَحَتَمَهُ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**
 38 **وَحَتَمَهُ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**
 39 **وَحَتَمَهُ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**
 40 **وَحَتَمَهُ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**
 41 **وَحَتَمَهُ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**

Sed colite Dominum qui extraxit vos de terra
 Egypti magno cum robore & brachio ex-
 cello : ipsum colite, ipsum adorete, ip-
 si facite : Et statuta, iudicia, leges, atque
 precepta que prescriptis vobis, servate &
 facite cunctis diebus. Ne revereamini deos
 alios, & ne obliviscimini foederum que pe-
 pigi vobiscum. Ne revereamini deos genti-
 um ; Sed Dominum Deum vestrum reve-
 mini, & ipse liberabit vos de manu omni-
 um inimicorum vestrorum. At non obtine-
 perarunt, imò iuxta pristinam consuetudinem
 suam faciebant. Gentes igitur illæ que ha-
 bitabant in Samaria, Dominum revereba-
 bant, & sculpilia sua colebant : & tam filii
 eorum, quam nepotes eorum, quemadmodum
 fecerant patres eorum, ita faciebant ipsi
 quoque ad hunc usque diem.

CAP. XVIII.

1 **وَأَزَادَ بَعَثَ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**
 2 **وَحَتَمَهُ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**
 3 **وَحَتَمَهُ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**
 4 **وَحَتَمَهُ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**
 5 **وَحَتَمَهُ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**
 6 **وَحَتَمَهُ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**
 7 **وَحَتَمَهُ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**
 8 **وَحَتَمَهُ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**
 9 **وَحَتَمَهُ سَمَلًا وَطَرًا وَحَبَّ زُخْرًا وَنُدًا حَتَّى حَتَمَهُ**

Anno tertio Hozec filii Ele regis Israel,
 regnavit Hezezia filius Ahazi regis Juda.
 Viginti quinque natus erat annos quando
 regnavit, & viginti novem annis regnavit in
 Jerusalem: nomen matris ejus, Achi filia Za-
 chariz. Fecit quod rectum erat coram Do-
 mino, ut fecerat David pater ejus. Hic enim
 ablutit altaria, statuas confregit, scidit
 cultus, & concidit serpentem æneum
 quem fecerat Moyses: aberravit post eum
 Israeliticæ, & thura ponebant et ad illos usque
 dies, vocabantque eum Nethelan. In Do-
 mino Deo Israelis speravit, & post ipsum nul-
 lus fuit ejus similis inter omnes reges Juda,
 neque inter eos qui præcesserant eum. Ad-
 hæsitque Domino, nec recessit ab eo, cultus
 dicens præcepta ejus prout mandaverat Dñs
 Moysi. Quapropter aderat ei Dominus, &
 quocumque pergebat, vincebat. Is rebellavit
 contra regem Athur, & non præstitit illi ob-
 sequium. Is etiam percussit Palestinos usque
 ad Aza & limites ejus: & Turc cultu id usque
 ad Urban magnam. Anno quarto regis Heze-
 zeciz, qui erat annus septimi Hozec filii Ele
 regis Israel, ascendit Salmanasar rex Athur
 contra Samariam, & obsedit eam,

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

36 **بَلْ عَبَدُوا الرَّبَّ الَّذِي أَصْعَدَكُمْ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ بِالْعِزِّ وَالرَّاحِ الْعَالِ وَأَبَاهُ فَعَبَدُوا**
 37 **لَهُ فَسَكَنُوا لَهُ أَوَكُوا * وَالْعَهُودَ وَالسَّرَائِعَ وَالرَّوَصِيَا الَّتِي كَبِدُوا لَكُمْ * أَحْفَظُوا وَاعْمَلُوا بِهَا**
 38 **جَمِيعَ الْآيَاتِ * وَلَا تَنْسُوا لِلْإِلَهِهِ أَحْرَ * وَالْعَهُودَ الَّتِي عَاهَدْتُمْ لَا تَنْسُوهَا وَلَا تَنْسُوا لِلْإِلَهِهِ الْأَمَمِ**
 39 **بَلْ الرَّبِّ الْأَهْكَمَ أَحْسُوا * فَهُوَ يَكْفِيكُمْ مِنْ يَدِ جَمِيعِ أَعْدَائِكُمْ * فَلَمْ يَسْمَعُوا * لَكِنْ مِثْلَ**
 40 **سَمِيسِ الْأَرِي كَانُوا يَعْمَلُونَ * وَكَانُوا أَيْضًا هَاوِلَةَ الْأَمَمِ الَّذِينَ سَكَنُوا بِسَمِيرِينَ يَكْفُونَ**
 41 **اللَّهُ * وَأَصْلَابَهُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ * وَأَيْضًا بَدُوهُمْ وَبَدُو بَنِيهِمْ كَمَا صَنَعَ آبَاؤُهُمْ كَانُوا يَصْنَعُونَ**
 42 **هَمْ أَيْضًا إِلَى الْيَوْمِ ***

Sed servite Domino qui extraxit vos de
 terra Egypti multa cum miseratione &
 brachio sublimi : si servieris, ipsam ad-
 bate, ipsi facite : Et servate, leges, atque
 præcepta que prescripta vobis prescripta ser-
 vare & facite cunctis diebus. Deos alios
 os ne colatis ; sed terra que pepigi vobis-
 cum, ne obliviscimini ; & ne colatis
 deos gentium : Sed Dominum Deum
 vestrum timeat, ipse que vos servabit
 & manu omnium inimicorum vestrorum.
 Attamen non auscultaverit, sed iuxta
 proficos suos mores egessit. Et ha quo-
 que gentes que habitabant in Samaria,
 Deum imitabant, & idola sua colebant :
 & filii ac nepotes itans eorum, uti
 fecerant patres eorum, ita faciebant ipse
 quoque in hunc usque diem.

CAP. XVIII.

1 **وَفِي السَّنَةِ الثَّلَاثَةِ مِنْ مَلِكِ هُوسَاعِ بْنِ الْمَلِكِ إِسْرَائِيلَ مَلِكِ حَرْفِيَانِ أَحَارَ مَلِكِ يَهُودَا * وَهُوَ**
 2 **أَبْنُ حَمْسٍ وَعِشْرِينَ سَنَةً * وَأَقَامَ مَلِكًا بِأُورُشَلِيمَ حَمْسًا وَعِشْرِينَ سَنَةً * وَأَسْمَ امْرَأَتِهِ أَكِي ابْنَةَ**
 3 **رِصْيَا * وَصَنَعَ حَسَنًا فَلَدَّمَ اللَّهُ * كَمَا صَنَعَ دَاوُدُ أَبُوهُ * وَهُوَ أَبْعَدُ الصَّوَالِدِ * وَكَسَى الْأَنْصَابَ وَوَضَعَ**
 4 **الْأَسَاكَ * وَوَضَعَ أَكِيَةَ الْكُاسِ الَّتِي كَانَ مُوسَى صَدَعَهَا فِي الْبَرِّيَةِ * لِأَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ صَدَعُوا بِهَا**
 5 **وَعَبَدُوهَا * وَأَسْمُوهَا كَسْتَان * وَبَارَكَ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ أَعْمَصَمَ * وَبَعَثَ لَمْ يَكُنْ مِنْهُ فِي جَمِيعِ مَلُوكِ**
 6 **يَهُودَا * وَلَا أَيْضًا فِي الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِ * وَلِيمَ الرَّبِّ وَلَمْ يَعْمَلْ مِنْ وَرَائِهِ * وَحِطَّ وَصَيَّاهُ كَمَا أَمَرَ**
 7 **الرَّبُّ مُوسَى * وَكَانَ الرَّبُّ مَعَهُ * وَحَيْثُ كَانَ يَذْهَبُ فَإِنَّهُ كَانَ يَعْلَبُ * وَبَدُو عَلِي مَلِكِ الْوَصْلِ فَلَمْ**
 8 **يَكْتُمَهُ * وَهُوَ صَرَبَ الْفَلَسْطِينِيِّينَ إِلَى عَيْنِ وَكُورِيَاهَا * مِنْ صَرْحِ الْحَارِيسِ إِلَى الْقَرْيَةِ الْعَظِيمَةِ * وَفِي السَّنَةِ**
 9 **إِسْرَائِيلَ صَعَدَ سَلْمَنْعَسَارُ مَلِكُ الْوَصْلِ عَلِي سَمِيرِينَ * فَدَلَّ عَلَيْهِمْ وَلَعْنَاهَا ***

Anno tertio regni Hozec filii Ele re-
 gis Israel, regnavit Hezezia filius Ahazi
 regis Juda, cum viginti quinque annis an-
 num egessit ; mansitque rex in Jerusalem
 annis viginti quinque ; nomen matris ejus,
 Achi filia Zacharie. Recte se gessit cor-
 ram Deo, ut se gesserat David pater ejus.
 In enim amovit aras, statuas confregit,
 idola concidit, denique serpentem æneum
 quem Moyses fabricaverat in des-
 erto, eò quòd Israeliticæ per eum aber-
 rasset, et adorassent eum, concutes eum
 Nethelan. Et in Domino Deo Israelis si-
 stitit collocans, nec fuit ei similis inter
 omnes reges Juda qui post ipsum, nec
 etiam inter eos qui ante ipsum fuerunt.
 Adhæsit Domino, nec recessit ab eo, ser-
 vatis mandatis ejus quemadmodum præ-
 ceperat Dominus Moysi. Et aderat ei Do-
 minus, & quocumque pergebat, vincebat.
 Rebellaui contra regem Athur, & non
 servavi eum. Is etiam percussit Philistinæ
 ad Gazam usque & limites ejus, ab Ar-
 ce excubantium ad urbem usque maxi-
 mam. Anno quarto regni Hezezie regis
 Juda, qui septimus est annus regni Ho-
 zec filii Ele regis Israelis, insussit Sal-
 manasar rex Maudis Samariam, obsedit
 eam, & subvertit illam.

מלכים ב: יט

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRECA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

34 Hic est deus Sepharuaim, ubi est deus Emath, et Arpad? ubi est deus Sepharuaim, Ana, et Ananum quod liberaverunt...

34 Ubi est deus Emath, et Arpad? ubi est deus Sepharuaim, Ana, et Ananum quod liberaverunt...

34 Ubi est deus Emath, et Arpad? ubi est deus Sepharuaim, Ana, et Ananum quod liberaverunt...

CAP. XIX.

CAP. XIX.

CAP. XIX.

1 Qui cum audisset Ezechias rex, scidit vestimenta sua, et operatus est sacco, ingressusque est domum Domini...

1 Qui cum audisset Ezechias rex, scidit vestimenta sua, et operatus est sacco, ingressusque est domum Domini...

1 Qui cum audisset Ezechias rex, scidit vestimenta sua, et operatus est sacco, ingressusque est domum Domini...

Targum JONATHAN.

34 ויהי עתה דודים ארפד, ויהי עתה דודים ארפד, ויהי עתה דודים ארפד...

34 ויהי עתה דודים ארפד, ויהי עתה דודים ארפד, ויהי עתה דודים ארפד...

34 ויהי עתה דודים ארפד, ויהי עתה דודים ארפד, ויהי עתה דודים ארפד...

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

1 Et fuit cum audisset rex Hizkiah, scidit vestimenta sua, et operatus est sacco...

1 Et fuit cum audisset rex Hizkiah, scidit vestimenta sua, et operatus est sacco...

1 Et fuit cum audisset rex Hizkiah, scidit vestimenta sua, et operatus est sacco...

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

34 * **Ubinam sunt dii Hemath & Rephad ubi sunt** 34
 35 **diu Sapharvim, & Naa, & Ava? num libera-** 34
 36 **runt Samariam de manibus meis? Quis ex** 35
 37 **omnibus regionum istarum diu liberavit re-** 35
 38 **gionem suam de manibus meis, ut liberet** 36
 39 **Dominus Jerofolymam de manibus meis?** 36
 40 **Acuerunt autem populus, nec reddide-** 36
 41 **rent ei responsum; quoniam rex preceperat** 37
 42 **ac dixerat, Ne reddatis ei responsum. Ve-** 37
 43 **nit itaque Eliacim Helciz filius prefactus** 37
 44 **domus, & Sebnai scriba, & Joah filius Afa-** 37
 45 **phi a commentariis, ad Hezeciam scilicet ve-** 37
 46 **stibus, & indicarunt ei verba Rab-face.** 37

CAP. XIX.

1 **Quae cum audisset rex Hezecia, frigidis ve-** 1
 2 **stimentis suis, operuit se sacco, & ingressus** 1
 3 **est domum Domini. Misitque Eliacim do-** 1
 4 **mus prefectum, & Sebnam scribam, atque** 1
 5 **seniores sacerdotum sacris indutos ad E-** 1
 6 **saiaum prophetam filium Amos: Qui dixe-** 1
 7 **runt ei, Sic dicit Hezecia: Dies angustiae,** 1
 8 **corruptionis, & irae est dies istae quoniam in-** 1
 9 **stant dolores foetus, & non adfuerit vires in** 1
 10 **parturiente. Postquam audiet Dominus Deus tuus** 1
 11 **verba Rab-face quem misit rex Athur domi-** 1
 12 **ni eius ad afficiendum probris Deum viven-** 1
 13 **tem, & arguet eum pro verbis quae audivit** 1
 14 **Dominus Deus tuus: precaberis itaque & ora-** 1
 15 **bis pro reliquis qui restitui sunt. Venien-** 1
 16 **tibus ergo servis Hezeciae regis ad Esaiaum,** 1
 17 **Dixit illis Esaia: Sic dicit dominus vestro-** 1
 18 **rum, Sic dicit Dominus, Ne metuas verba quae au-** 1
 19 **didisti, quibus blasphemauerunt legati regis A-** 1
 20 **thur coram me. Ecce indam ei spiritum, &** 1
 21 **audita fama revertentur in terram suam, &** 1
 22 **gladio dejiciam eum in terra ipsius. Rabface** 1
 23 **vero reversus convenit regem Athur oppu-** 1
 24 **gnantem Lebna: audiverat enim profectum** 1
 25 **esse eum de Lachis, Audiens autem de Tar-** 1
 26 **hace rege Cus quod prodidisset ad pugnan-** 1
 27 **dum contra eum, deinde misit rex Athur le-** 1
 28 **gatos ad Hezeciam, dicens: Sic dicitis Heze-** 1
 29 **ciae regi Judae, Ne te seducat Deus: tuis qui con-** 1
 30 **fidis ac dicis, Nequaquam et adteret Jerusalem** 1
 31 **in manus regis Athur. Ecce tumet audisti** 1
 32 **quid fecerit rex Athur cunctis regionibus? quomodo** 1
 33 **scilicet vallavit eas: & tu evaderis?** 1

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

34 **Ubinam est deus Hamath, et Rephad? ubi** 34
 35 **est deus Sapharvim, Naa, & Ava? num salva-** 34
 36 **vunt Samariam de manibus meis? Et quis ex omnibus diis hujus ter-** 35
 37 **rae liberavit eam suam de manibus** 35
 38 **meis, ut liberet Dominus Jerofolymam de** 36
 39 **manibus meis? Obicit autem populus, &** 36
 40 **nihilumque dedit illi responsum; quoni-** 36
 41 **am rex Hezecia praecaverat, Nullum** 37
 42 **reddidit ei sermone. Veniens itaque** 37
 43 **Eliacim filius Helciz, & Sebnai scriba, ac** 37
 44 **Joah filius Afsphi procer, ad Hezeciam** 37
 45 **Laceris vestibus, et revulerunt ei sermone** 37
 46 **principis militiae.** 37

CAP. XIX.

1 **Audiens autem rex Hezecia, la-** 1
 2 **ceravit vestes suas, induit se cilicio,** 1
 3 **& ingressus est domum Dei. Interim mi-** 1
 4 **sit Eliacim thesaurarium, & Sebnam** 1
 5 **scribam, atque seniores sacerdotum cili-** 1
 6 **ciis indutos, ad Esaiaum prophetam fil-** 1
 7 **ium Amos, ut dicerent ei, Sic dicit** 1
 8 **Hezecia, Dies haec dies est calamitatis,** 1
 9 **& ultio ac furor imminet hodie: nam** 1
 10 **instante partus dolore, desunt vires in** 1
 11 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 12 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 13 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 14 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 15 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 16 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 17 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 18 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 19 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 20 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 21 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 22 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 23 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 24 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 25 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 26 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 27 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 28 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 29 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 30 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 31 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 32 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 33 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 34 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 35 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 36 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 37 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 38 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 39 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 40 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 41 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 42 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 43 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 44 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1
 45 **parturiente. Postquam audiet Dominus** 1
 46 **Deus tuus verba dolere, desunt vires in** 1

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

4. *Efaia ex atrio mediano nondum egresso, factus est super eum sermo Domini, dicens: Revertete, dicit Hezecia rectori populi mei: Sic dicit Dominus Deus Davidis patris vestri, Apud precationem tuam, & lachryam tuam vidi: ecce fanitatem tibi restitui, & die tertio ascendes in domum Domini: Superaddam diebus tuis quindecim annos, & de manibus regis Aftur liberabo te & civitatem istam: & hanc civitatem protegam, & servabo eam propter me, & propter Davidem seruum meum. Et ait Efaia, Accipiant palatham scutum, imponant ulteri, & fanitatem recuperabit. Dixit autem Hezecia ad Efaiam, Quodnam erit signum quod Dominus sit me fanaturus, & tertio die Am ascensus in domum Domini? Respondit Efaia, Hoc est tibi signum a Domino quod facturus sit Dominus sermone quem dixit: Progredietur umbra decem gradibus, aut retrogredietur decem gradibus. Ait Hezecia, Leve hoc esset progredi umbram decem gradibus: non ita, sed retrogredietur umbra decem gradibus. Invocavit igitur Efaia propheta Dominum, & retrogressa est umbra per eodem gradus per quos sol descenderat in gradibus Ahazi, decem gradibus. Eodem tempore misit Merodach-beldan filius Beldanis rex Babelis literas cum muneriibus ad Hezeciam, cum audisset agratasse Hezeciam, & revixisse. Et lecta est eis (1. nuptiis) Hezecia, & ostendit eis cellam gazae suae, argentum & aurum, aromata & unguenta optima, totam suae suppellectilis cellam, & quicquid reperiebatur in thesauris suis; nihil denique reliquit Hezecia quod non ostenderet eis, cum domi suae, tum in omni domo ditiosis suae. Venit autem Efaia propheta ad Hezeciam regem, & ait illi, Quid dixere tibi viri illi? & unde venerunt ad te? Respondit Hezecia; E terra longinqua, & Babel venerunt ad me. Dixit illi, Quid viderunt tui tuae, Respondit Hezecia, Quicquid est domi meae, viderunt; nihilque obmissi domi meae quod non ostenderim eis in thesauro meo. Dixit Efaia ad Hezeciam, Audi sermone Domini:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

4. *Cum Efaia novum egressus esset ad mediam usque atrium, revelavit Dominus Efaie, dixitque: Revertete ad Hezeciam rectori populi, & dic illi, Sic ait Deus, Deus Davidis patris vestri, Equidem audivi orationem tuam, & vidi lachrymas tuas: & ego sanabo te, & die tertio ascendes ad domum Dei: Et adjiciam tibi ad etatem tuam, quindecim annos, & eripiam te de manu regis Aftur, te inquam, & urbem istam, & afferam eam propter me et propter Davidem seruum meum. Tunc dixit Efaia Hezeciae, Sume de foliis ficuum, & adapta vulneri, & sanabitur os tuum. Dixit autem Hezecia Efaie, Quod est signum quod dicat Dominus mihi ita sanandum ut ascendam die tertio ad domum Dei? Ait illi Efaia, Hoc est tibi signum: cum a Domino quod facturus sis Dominus veni quam dixit; & prodeat umbra decem gradibus, aut retrocedat decem gradibus. Ait Hezecia, Facile nego si non est procedere umbram decem gradibus: verum non ita, sed retrocedat umbra decem gradibus. Tunc rogante Efaia Dominum, retrocessit umbra per gradus, & scenditque sol in gradibus Ahazi retrosum, decem gradibus. Eodem quoque tempore misit Merodach-beldan filius Beldanis, rex Babelis, epistolas cum muneriibus ad Hezeciam, cum audisset Hezeciam agratasse & revixisse. Et lecta est eis Hezecia, & ostendit eis in cella sua: argentum, aurum, preciosissimos odores, & unguenta suavissima: deinde duxit Hezecia legatos regis, & ostendit eis thesauras suas, omnia armanentaria sua, & quicquid erat in atriis suis: nihil reliquit Hezecia, quod non ostenderit eis, tam in domo sua, quam in tota eccle domus sui. Venit autem Efaia ad Hezeciam regem, & ait illi: Quid tibi dixerunt homines illi? & quo de loco venerunt ad te? Respondit Hezecia, E regione illa remotae, nempe Babelis, ad me venerunt. Tunc dicens, Quid viderunt in domo tua? & respondit Hezecia, Quicquid est domi meae, inpercurant; nihilque reliqui domi meae, quod non ostenderim eis, eodemque modo in atriis meis. Tunc dixit Efaia Hezeciae, Audi dicitur Dominus:

قول الله

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

17 * **וַיָּבֹאוּ אֵלֶיךָ יְהוֹשָׁפָט וְכָל מְלָכֵי כְּנָעַן** * Et ecce dies venient quibus auferetur quicquid est domi tua; & thesauri quem majores tui ad hunc usque diem recondiderunt, ibi in Babelam, nulla re tibi relieta, dicit Dominus. Et de filiis tuis qui ex te prodibunt quos generabis, abducentur, & erunt cunuchi in palatib regis Babelis. Respondit Hezezia Esar, Bonus est sermo Domini quem protulisti: Tum dixit, O utioam pax & veritas sit in diebus meis. Reliqua gesta Hezezie, & tota fortitudo ejus, utque fecerit piscinam & aquaductum, & introduxerit aquas in civitatem; ecce scripta sunt in libro annalium regum Juda. Deinde occubuit Hezezia cum patribus suis, regnavitque Manasse filius ejus post ipsum.

CAP. XXI.

18 * **וְכָל מְלָכֵי כְּנָעַן** * Et ecce dies venient quibus auferetur quicquid est domi tua; & thesauri quem majores tui ad hunc usque diem recondiderunt, ibi in Babelam, nulla re tibi relieta, dicit Dominus. Et de filiis tuis qui ex te prodibunt quos generabis, abducentur, & erunt cunuchi in palatib regis Babelis. Respondit Hezezia Esar, Bonus est sermo Domini quem protulisti: Tum dixit, O utioam pax & veritas sit in diebus meis. Reliqua gesta Hezezie, & tota fortitudo ejus, utque fecerit piscinam & aquaductum, & introduxerit aquas in civitatem; ecce scripta sunt in libro annalium regum Juda. Deinde occubuit Hezezia cum patribus suis, regnavitque Manasse filius ejus post ipsum.

19 * **וְכָל מְלָכֵי כְּנָעַן** * Et ecce dies venient quibus auferetur quicquid est domi tua; & thesauri quem majores tui ad hunc usque diem recondiderunt, ibi in Babelam, nulla re tibi relieta, dicit Dominus. Et de filiis tuis qui ex te prodibunt quos generabis, abducentur, & erunt cunuchi in palatib regis Babelis. Respondit Hezezia Esar, Bonus est sermo Domini quem protulisti: Tum dixit, O utioam pax & veritas sit in diebus meis. Reliqua gesta Hezezie, & tota fortitudo ejus, utque fecerit piscinam & aquaductum, & introduxerit aquas in civitatem; ecce scripta sunt in libro annalium regum Juda. Deinde occubuit Hezezia cum patribus suis, regnavitque Manasse filius ejus post ipsum.

20 * **וְכָל מְלָכֵי כְּנָעַן** * Et ecce dies venient quibus auferetur quicquid est domi tua; & thesauri quem majores tui ad hunc usque diem recondiderunt, ibi in Babelam, nulla re tibi relieta, dicit Dominus. Et de filiis tuis qui ex te prodibunt quos generabis, abducentur, & erunt cunuchi in palatib regis Babelis. Respondit Hezezia Esar, Bonus est sermo Domini quem protulisti: Tum dixit, O utioam pax & veritas sit in diebus meis. Reliqua gesta Hezezie, & tota fortitudo ejus, utque fecerit piscinam & aquaductum, & introduxerit aquas in civitatem; ecce scripta sunt in libro annalium regum Juda. Deinde occubuit Hezezia cum patribus suis, regnavitque Manasse filius ejus post ipsum.

21 * **וְכָל מְלָכֵי כְּנָעַן** * Et ecce dies venient quibus auferetur quicquid est domi tua; & thesauri quem majores tui ad hunc usque diem recondiderunt, ibi in Babelam, nulla re tibi relieta, dicit Dominus. Et de filiis tuis qui ex te prodibunt quos generabis, abducentur, & erunt cunuchi in palatib regis Babelis. Respondit Hezezia Esar, Bonus est sermo Domini quem protulisti: Tum dixit, O utioam pax & veritas sit in diebus meis. Reliqua gesta Hezezie, & tota fortitudo ejus, utque fecerit piscinam & aquaductum, & introduxerit aquas in civitatem; ecce scripta sunt in libro annalium regum Juda. Deinde occubuit Hezezia cum patribus suis, regnavitque Manasse filius ejus post ipsum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

17 * **هَذَا يَوْمٌ يَأْتِي وَيَكْمَلُ كُلَّ شَيْءٍ فِي حِرَابِكَ** * Et ecce dies veniunt tuis, quibus deportabitur quicquid est in aedificiis tuis & in domo tua; & thesauri quos repositurunt patres tui ad hunc usque diem, in Babelam ibunt, & tibi tibi reliquetur, dicit Dominus. De filiis etiam tuis, qui ex te prodibunt, quos generabis, captivum, & erunt cunuchi in aula regis Babeli. Dixit Hezezia ad Esaram, Optavi si servum quem dixisti, utiam ut res prospiceret sanctique succederent tuis meritis. Et dicitur in libro annalium regum Juda, Deinde occubuit Hezezia cum patribus suis.

CAP. XXI.

18 * **وَمَنْعَ أَمْرِ حَبِيبِيَّةَ** * Et ecce dies veniunt tuis, quibus deportabitur quicquid est in aedificiis tuis & in domo tua; & thesauri quos repositurunt patres tui ad hunc usque diem, in Babelam ibunt, & tibi tibi reliquetur, dicit Dominus. De filiis etiam tuis, qui ex te prodibunt, quos generabis, captivum, & erunt cunuchi in aula regis Babeli. Dixit Hezezia ad Esaram, Optavi si servum quem dixisti, utiam ut res prospiceret sanctique succederent tuis meritis. Et dicitur in libro annalium regum Juda, Deinde occubuit Hezezia cum patribus suis.

19 * **وَمَنْعَ أَمْرِ حَبِيبِيَّةَ** * Et ecce dies veniunt tuis, quibus deportabitur quicquid est in aedificiis tuis & in domo tua; & thesauri quos repositurunt patres tui ad hunc usque diem, in Babelam ibunt, & tibi tibi reliquetur, dicit Dominus. De filiis etiam tuis, qui ex te prodibunt, quos generabis, captivum, & erunt cunuchi in aula regis Babeli. Dixit Hezezia ad Esaram, Optavi si servum quem dixisti, utiam ut res prospiceret sanctique succederent tuis meritis. Et dicitur in libro annalium regum Juda, Deinde occubuit Hezezia cum patribus suis.

20 * **وَمَنْعَ أَمْرِ حَبِيبِيَّةَ** * Et ecce dies veniunt tuis, quibus deportabitur quicquid est in aedificiis tuis & in domo tua; & thesauri quos repositurunt patres tui ad hunc usque diem, in Babelam ibunt, & tibi tibi reliquetur, dicit Dominus. De filiis etiam tuis, qui ex te prodibunt, quos generabis, captivum, & erunt cunuchi in aula regis Babeli. Dixit Hezezia ad Esaram, Optavi si servum quem dixisti, utiam ut res prospiceret sanctique succederent tuis meritis. Et dicitur in libro annalium regum Juda, Deinde occubuit Hezezia cum patribus suis.

21 * **وَمَنْعَ أَمْرِ حَبِيبِيَّةَ** * Et ecce dies veniunt tuis, quibus deportabitur quicquid est in aedificiis tuis & in domo tua; & thesauri quos repositurunt patres tui ad hunc usque diem, in Babelam ibunt, & tibi tibi reliquetur, dicit Dominus. De filiis etiam tuis, qui ex te prodibunt, quos generabis, captivum, & erunt cunuchi in aula regis Babeli. Dixit Hezezia ad Esaram, Optavi si servum quem dixisti, utiam ut res prospiceret sanctique succederent tuis meritis. Et dicitur in libro annalium regum Juda, Deinde occubuit Hezezia cum patribus suis.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

9 Sed cum non obtulerant, & seduxisset eos
 Manasse, pejus agens quam genes qua per-
 diderat Dominus a confecti filiorum Israel;
 Dixit Dñs per fervos suos prophetas, Quia fe-
 cit Manasse filius Herectis rex Judæ actiones
 hujusmodi, & pejus equit quam omnes Amo-
 raz qui præcefferunt eum, & peccare fecit Iu-
 dam per simulacra sua. Propterea sic dicit
 Dominus Deus Israelis, & ecce salem adductu-
 rus sum calamitatem super Judam & super
 Jerusalem, ut qui quis audiverit eam, tinniant
 ambe aures ejus. Incurus enim sum super
 Jerusalem filium Samarizæ & libram familie
 Ahabi, & percussurus Jerusalem ac perditu-
 rus eam, propter universum malum quod Ma-
 nasse perpetravit in Iuda. Quod restat ea hæ-
 reditate mea, deseram; & tradam eos in ma-
 num inimicorum eorum, & erunt in direp-
 tionem & conculationem cunctis hostibus suis:
 Eò quòd scelera perpetrarunt coram me, & ir-
 ritaverunt me ab ea die quæ egressi sunt patres
 eorum ex Egypto ad hunc ulque diem. Ad-
 hæc sanguinem innoxium fudit Manasse qua-
 plurimum, ita ut impleverit Jerusalem undequa-
 que; præter sua ipsius peccata quibus peccare
 fecit Iudam, & ipse malum perpetravit coram
 Domino. Cætera gesta Manasse, & quicquid
 fecit, & peccata que commisit; ecce scrip-
 ta sunt in libro annalium regum Iuda. Occu-
 buit autem Manasse cum patribus suis, & sep-
 ultus est in viridario domus suæ, nempe in
 viridario zrarai, regnavitque; Amon filius ejus
 post ipsum. Vigintiduos natus erat annos
 Amon quando regnavit, & duobus annis re-
 gnavit in Jerusalem: nomen matris ejus, Ma-
 selmach filia Harus, de Iethath. Hic etiam fe-
 cit quod malum erat coram Domino, quem-
 admodum fecerat Manasse pater ejus: Et am-
 bulavit in omnibus viis in quibus ambulaverat
 pater ejus: Coluit enim simulacra que colue-
 rat pater ejus, & adoravit ea: Defecerit Dñs
 Deum patris suorum, et non ambulavit in via
 Dñi. Conspirantes autem servi Amonis con-
 traxerunt eum, interfecerunt eum domi suæ. Populus
 verò terræ interfecerunt omnes qui conspira-
 verant in Amonem regem, et regem crearunt
 populus terræ Iosiam filium ejus post ipsum,

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

9 **فلم يسمعوا** واطاعهم منسا * **وعبدوا السوء** مثل الامم الذين ابادهم الرب من قدام بني
 اسرائيل * **وقال الرب** على السنة عينك الامم * **حين صنع** منسا بن حوييا ملك يهوذا **هنا**
الافعال * **واخطاء** في كل سي صنع مثل الامم الذين كانوا قبله * **وحطى** ليهوذا
اباسمائه * **من اجل** هذا هكذا يقول الله اله اسرائيل * **اني ساق** البلدوي على يهوذا وعلى
اروسليم * **حي كل** من سمع به ينصب كتبا اذنيه * **والقي** على اروسليم جبل سميرين وميران
جيب احاب * **واضرب** اروسليم واهلكها من اجل جميع الجحاسة التي صنع منسا في يهوذا
 * **واترك** بقية زراي * **واسلهم** في يد اعدائهم * **ويكذبوا** لها * **ويكذبهم** جميع اعدائهم
 * **حين صنعوا** اخطايا قدامي * **وكانوا** يعصوني من يوم خرج اباؤهم من ارض مصر الي
اليوم * **ومنسا** اهو دما ركبنا كنبلا جدا * **حي** ملاء اروسليم جانبا جانبا سووي خطايا
الي حطى يهوذا * **وصنع** السوء قدام الرب * **وساير** امور منسا * **وكل** سي صنع * **واخطا**
الي اخطاء لها * **فالها** مكذوبه في سفر نبيا من الذي ملك يهوذا * **وانصاح** منسا مع
ابايه * **وفير** في جنان بيتيه في جنان اكرابه * **وملك** بعك امون ابنه * **وهو** ابن اسني وعشرين
سنه * **واقام** ملك اروسليم سنين * **واسم** امه سلما ابنة حلوص الذي من يطبات *
 * **وصنع** السوء قدام الله * **كما** صنع منسا ابوه * **وسلك** كل الطريق التي سلك ابوه * **وعبد**
الاصنام التي عبدتها ابوه * **وتجد** لها * **وترك** الرب اله ابايه * **ولم** يسلك في طريق الرب *
 * **فمردوا** عبيد امون عليه * **فقتلوه** في بيتيه * **وقتلوا** سبع الارض جميع الذين مردوا على
الملك امون * **وسلكوا** سبع الارض يوسيا ابنه بعك *
 At non auscultarunt; seduxit enim illos
 Manasse, & secelevit se gesturum more
 gentium quas Dominus perdidit a con-
 fectis filiorum Israelis. Quæ propter dixit
 Dominus per linguas fervorum suorum
 prophetarum, Quandoquidem peccavit
 vii Manasse filius Herectis ita faciens,
 & in omnibus que fecit peccavit ut Anora-
 raz qui præcefferunt eum, & suis idolis
 peccavit in Judam: Hæc de re sic dicit
 Dominus Deus Israelis, Equidem adduce-
 tantam calamitatem super Judam, & su-
 per Jerusalem, ut quisquis audiverit eam,
 præbeat utraque aures. Faciam enim
 super Jerusalem sicutulum Samarizæ, &
 stereram domus Ahab, & percutiam
 Jerusalem, perdatque eam propter omne
 spurcissimum quæm fecit Manasse in Iuda:
 Residuum hereditatis meæ desiliam, &
 tradam eos in manum hostium suorum, ut
 reprobis pateant, & concutiantur om-
 nium in istis eorum, Eò quòd peccata com-
 miserunt coram me, & me ad iram con-
 citarunt ab eo die quo patres eorum ex-
 egressi sunt de terra Egypti ad hunc usque
 diem. Ad hæc Manasse fudit sanguinem innoxium
 quæ plurimum, adeo ut impleverit Jerusa-
 lem ab extremo ad extremum, ultra pec-
 cata sua que commisit in Judam, sceleratè
 se gerens coram Domino. Reliquæ
 res geste Manasse, & quequid fecit, &
 peccata que commisit; scripta sunt in li-
 bro chronicorum regum judæ. Tandem
 occubuit Manasse cum patribus suis, se-
 pulchrumque in viridario domus suæ in vi-
 ridario avari, regnavitque post eum A-
 mon filius ejus. Dni annum ægeret vi-
 gintum secundum, mansitque rex in Je-
 rusalem annis duobus, nomen matris ejus
 erat Salmach filia Harus qui erat ex Je-
 rusalem. Is nephitis se geste coram Deo
 uti se gestavit Manasse pater ejus: Et o-
 mnem profanum viam iniecit, quam inces-
 savat pater ejus: adoravit enim idola que
 adoraverat pater ipsius, & genuit contra
 Deum: Et derelicti Domino Deo nascerunt
 rum, non ambulavit in via Domini. An-
 nos viginti duos servavit Amon in Iyeroni-
 mo: emisit eum domi suæ. Ab omni populo
 terræ interfecerunt omnes qui rebellaverant
 in regem Amonem, regem constituerunt
 populus terræ Iosiam filium ejus post
 ipsum.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

15 * Reliqua gesta Amonis, & quicquid fecit; 25
ecce scripta sunt in libro annalium regum
Juda. Sepelietur autem eum in sepulchro
16 * 26 ipsius, in viridario ararii: & regnavit Josia
filius ejus post ipsum.

* مقارن * حد *

CAP. XXII.

1 * ANnos octo nat' erat Josia quando regnavit, et annis triginta unum regnavit in Jerusale[m]; nomen matris ejus fuit Jedida filia Azariae, de Bezcah. Fecit quod rectum erat coram Domino, ambulans omnino in via Davidis patris sui, inique defestens ad dexteram aut ad sinistram. Anno decimo octavo regis Josia, misit rex Saphanem filium Elstir filii Malfan scribam, in domum Domini, dicende; Ascende ad Helciam sacerdotem magnum, reddatque pecuniam illam in domum Domini, quam janua custodes collegerunt a populo. Et tradant eam curatoribus operis, quibus cura demandata est in domo Domini, ut dent eam faciendis opus quae requiruntur in domo Domioi, ad restaurandum quae restauranda sunt in domo Domini: Fabricis lignariis, lapicidis, & architectis; & ad emendum ligna lapideisque ex duos pro reedificatione domus Domini. Veruntamen non subdicebatur cum eis ratio pecuniae quae tradebatur in manus eorum, quia bona fide agebant. Tum dixit Helcia iunius sacerdos ad Saphanem scribam, Librum legis inveni in domo Domini: cumque dedisset Helcia sacerdos librum legis Saphani scribae, legit eum. Veniens autem Saphan scriba ad regem, ut respossum regi redderet, ait; Reddiderunt servi tui pecuniam quae inventa est in domo, & tradiderunt eam curatoribus operis, quibus demandata est cura domus Domini. Indicavit quoque Saphan scriba regi, dicens, Librum quendam dedit mihi Helcia sacerdos; legitque eum Saphan coram rege. Et cum audisset rex sermones libri legis, icidit vestimenta sua; Jussitque rex Helcia sacerdoti, & Ahicimo filio Saphanis, Abachori filio Michae, Saphani scribae, & Afaia servo regis, & ait;

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

15 * ونايام امور امون * وكل سبي صنع * فانه مكتوب في سفر بنيامين الذي للملك يهوذا
25 * ويدرده في قبره في جنان اكرلين *
26 * Reliqua res gesta Amonis, & quicquid ei fecit, scripta sunt in libro chroniconum regum Jude. Huc itaque sepulchro in proprio sepulchro, in viridario ararii;

CAP. XXII.

* الفصل الثاني والعشرون *

1 * وملك بعك ابنه يوسيا وهو ابن ثمان سنين * واقام ملك ياروسليم احدى ولاثين
2 * سنين * واسم امه يديدا ابنة عوريا الي من بروت * وصنع حسنا فقام الله * وسلك في
3 * جميع الطوبى التي سلكها داود ابوه * ولم يعدل عنها يمينا ولا شمالا * وفي سنة ثمانية
4 * عشرين من ملك يوسيا * بعث الملك سافان بن الصيا بن مسلم الكاتب الي بيت الله يقول
5 * اصعد الي حلقيا الكاهن الكبير فيسلم الغصه التي وحلت بيت الله الذي جمع ذلك
6 * حطه الانوار من السبع * وسلموها الي الحارين وصناع العمل في بيت الله ليحدثوا
7 * حديدنا في بيت الله * وسلموها الي الحارين والنحاسين والبنائين ليسدروا حسبنا وجران
8 * مكتوب لعمران بيت الله * ولم يكن يجاسهم على الغصه التي تحري على ايديهم * لا هم
9 * الاثامه كانوا يعملون * فقال حلقيا الكاهن الكبير لسافان الكاتب اني وجدت سفر من
10 * الناموس في بيت الله * فاعطاه حلقيا الكاهن سفر الناموس للكاتب فقرأ * واني سافان الكاتب
11 * لتعلم الملك * فقال سلموا عبيدك الغصه التي وجدت في بيت الله الي صناع العمل
12 * والقومه الذين في بيت الله * واحبر سافان الملك وقال * سفر من الناموس اعطاني حلقيا
الكاهن * فقرأ سافان فقام الملك * فلما سمع الملك قول سفر الناموس سعى ثيابه * واسم
الملك حلقيا واحيعام بن سافان وعبكر بن مكا * وسافان الكاتب ويوسيا عبد الملك وقال *

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

13 * **Itē, confūlīte Dominum pro me, pro populo, & pro toto Juda de sermonibus libri hujus qui inventus est: nam magnus est furor Domioi quo in nos exarīit, cō quōd non ausultaverit majores nostri verba hujus libri, ut faceret prout prescribit nobis. Abiit itaque Helcia sacerdos, & Ahicam, & Abachor, & Saphan, & Afaia ad Holdi prophetissam uxorem Salomis filii Tecuz filii Hadhas custodis vestium (habitabat autem hęc in Jerusalem, in repetitione (1. colligio) & allocuti sunt eam. Quę dixit ad eos, Ita dicit Dominus Deus Israel, Dicite viro illi qui vos ad memīit, Ita dicit Dominus Deus Israel; Ecce adducturus sum calamitatem super locū istum, & super omnes habitatores ejus, omnes scilicet sermones libri quos legit rex Judę. Quia dereliquerunt me, & thura posuerunt diis aliis, & irritaverunt me opere manuum suarum; accendetur furor meus contra locum istum, & perdam vos. Regi vero Iudę, qui misit vos ad consulendum Dominum, sic dicite; Sic ait Dominus Deus Israel, Quia propter sermones quos audisti, elanguit cor tuum, & extimulū Dominum audiens quę dixi de loco isto, & habitatoribus ejus, furarum scilicet admiratioi & execrationi, & scidisti vestimenta tua, & devisti coram me; Ego quoque audivi, dicit Dominus. Propterea ecce collecturus sum te apud patres tuos, & colligēs ad sepulchrum tuum in pace, et non videbunt oculi tui totam misertiam quam adducturus sum super locum istum. Et retulerunt regi responsum.**

CAP. XXIII.

14 * **Itē misit rex, et congregati sunt ad eum omnes seniores Iudę et Jerusalem. Ascendensque rex in domum Domini cum omnibus Judęis, constitisse habitatoribus Jerusalem, sacerdotibus, prophetis, et universo populo, a minimo ad maximum, legit coram eōs cunctos sermones libri cœderis, qui repositus fuerat in Domio Domioi.**

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

13 * **Itē & sciscitami a Domino de me, de toto populo, de universo Juda, deque verbis hujus libri qui repositus est: nam ingens est ira quę percussit eum Dominus contra nos: quos non obtemperaverunt majores nostri dictis Domini hoc in loco contentis, ut agerent quod scriptum est in eo. Abiit ergo Helcia sacerdos, Ahicam, & Saphan scriba, & Afaia ad Holdam prophetissam uxorem Salomis filii Tecuz filii Hadhas custodis vestium in Jerusalem, (habebat autem istam in Jerusalem, sedens in humilitate) & allocuti sunt eam, & dixerunt ei. Quibus illa respondit, Sic ait Dominus Deus Israel, Dicite viro qui ad me misit: Sic ait Dominus Deus, Ecce illarurus sum misertiam in hunc locum & in habitatores ejus, omnia videlicet verba ejus libri quem legit rex Juda. Quia dereliquerunt me, & thura posuerunt diis aliis, & meque manuum suarum ad: omnibus ad iram provocaverunt; offensus furor meus in locum istum, ait Dominus; & perdam vos. Regi vero Iudę, qui misit ut Dominum sciscitarem, sic dicite; Ita dicit Dominus Deus Israel, Quandoquidem ob sermonem quem audivisti, egrotavit cor tuum, & extimulū Dominum audiens his que dixi de loco isto deque habitatoribus ejus, fore scilicet illum ist infamiam et execrationem, lacerasti vestimenta tua devisti coram me; Ego quoque, jam audivi dicit Dominus. Hinc obvium aggregaturus sum te ad patres tuos, & aggregabis ad sepulchrum tuum pacificus; & non videbunt oculi tui quicquam miserie quam illarurus sum in hunc locum. Et retulerunt regi responsum.**

CAP. XXIII.

1 * **Quamobrem cunctis rex convocavit & ad se omnes seniores filiorum Jude & Jerusalem. Et ascendens rex in domum Domini, totaque domus Jude, constitisse cives Jerusalem cum eo, nec non sacerdotes, & prophete, universus denique populus a minimo ad maximum, recitavit coram eis verba libri istamini, qui inventus fuerat in domo Dei.**